UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 00630823 3

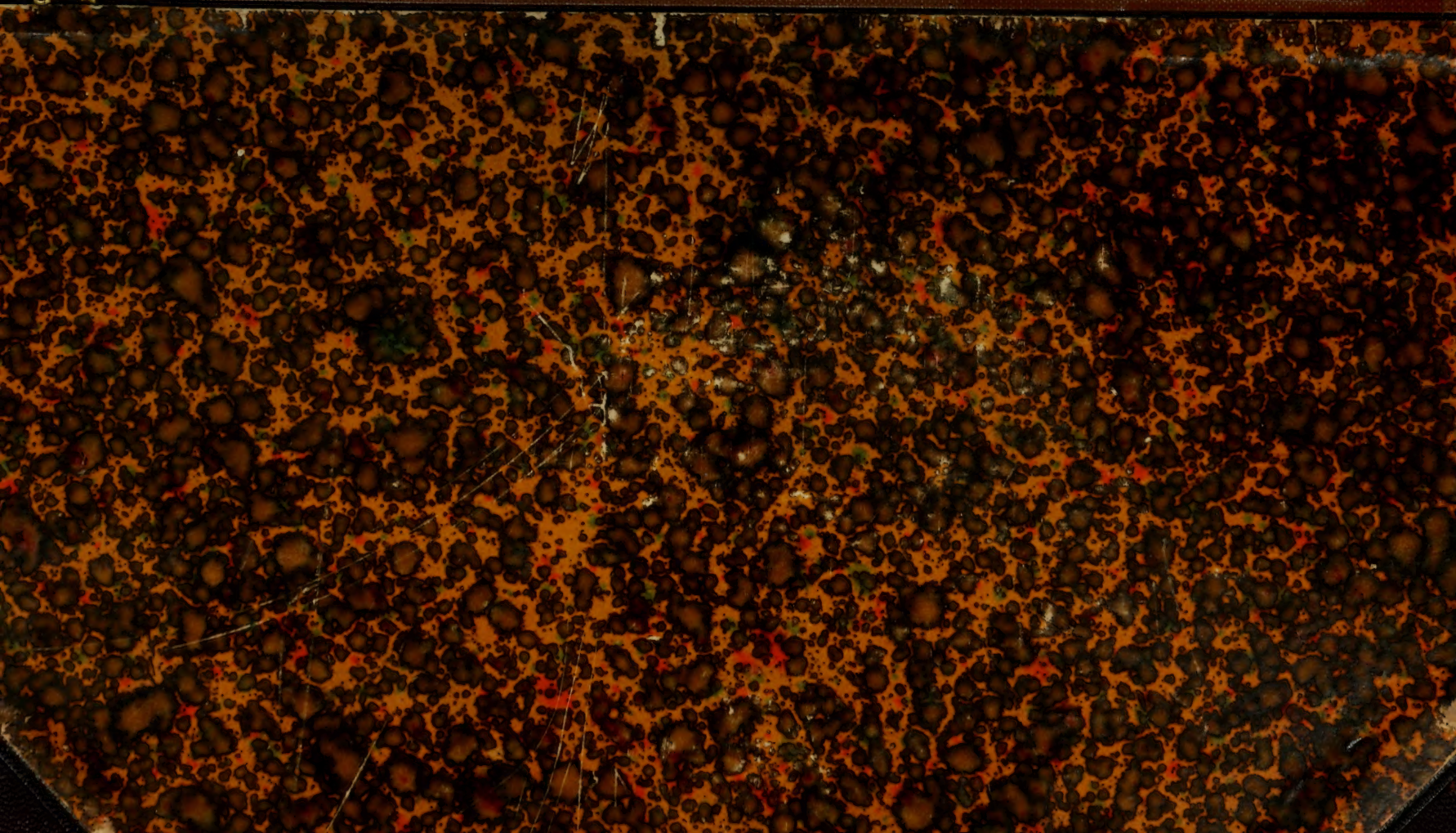

AUSFÜHRLICHES LEXIKON

DER

GRIECHISCHEN UND RÖMISCHEN

MYTHOLOGIE

IM VEREIN MIT

TH. BIRT, O. CRUSIUS, W. DEECKE, F. DENEKEN, W. DREXLER, R. ENGELMANN, A. FURTWÄNGLER, J. ILBERG, O. IMMISCH, A. KLÜGMANN (†), MAX. MAYER, O. MELTZER, ED. MEYER, R. PETER, A. PREUNER, K. PURGOLD, A. RAPP, TH. SCHREIBER, K. SEELIGER, H. STEUDING, H. W. STOLL (†), L. v. SYBEL, E. THRÄMER, P. WEIZSÄCKER, L. WENIGER, G. WISSOWA, E. WÖRNER U. A.

HERAUSGEGEBEN VON

W. H. ROSCHER.

SUPPLEMENT

EPITHETA DEORUM QUAE APUD POETAS GRAECOS LEGUNTUR

COLLEGIT DISPOSUIT EDIDIT

C. F. H. BRUCHMANN

GYMNASII REGIS GUILELMI VRATISLAVIENSIS COLLEGA

LEIPZIG,

DRUCK UND VERLAG VON B. G. TEUBNER.

1893.

Roscher, Wilhelm Heinrich
Ausführliches Lexikon der
griechischen und römischen Mythol
Suppl. 1893

EPITHETA DEORUM

QUAE APUD POETAS GRAECOS LEGUNTUR

COLLEGIT DISPOSUIT EDIDIT

C. F. H. BRUCHMANN

GYMNASII REGIS GUILELMI VRATISLAVIENSIS COLLEGA

47388
13/2/00

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXCIII

BL
715
R7
Suppl.
1893

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

RICHARDO FOERSTER

S.

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
Ontario Council of University Libraries

http://www.archive.org/details/ausfhrlichesle00rosc

Conspectus editionum et siglorum.

Aeschyli tragoediae. Ed. *A. Kirchhoff*. 1880. — Uncis inclusi sunt numeri versuum lexici Dindorfiani. fragmenta Aeschylea secundum editionem Nauckianam (TGF²) afferuntur.

Analecta Alexandrina sive commentationes de Euphorione Chalcidensi, Rhiano Cretensi, Alexandro Aetolo, Parthenio Nicaeno scripsit *A. Meineke*. 1843.

Anthologia Graeca ad fidem cod. Palatini (AP). Ed. *Fr. Iacobs*. 1813—1817.

Epigrammatum Anthologia Palatina. Edd. *Fr. Duebner* et *Ed. Cougny*. 1864—1890.

Anthologia Graeca carminum christianorum. Edd. *W. Christ* et *M. Paranikas*. 1871. (Gregor. Naz. et Synesius).

Anthologia lyrica etc. Ed. *Th. Bergk*. Ed. II. 1868.

Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana (BV). Rec. *L. Sternbach*. 1890.

Apollonii Rhodii Argonautica. Ed. *R. Merkel*. 1853. 1854.

Aratus cum scholiis. Recogn. *I. Bekkerus*. 1828. — Cf. Poet. bucol. et didact.

Archestrati Syracusii sive Gelensis quae feruntur apud Athenaeum reliquiae. Recogn. *W. Ribbeck*. 1877. — Cf. Poet. bucol. et didact., necnon Corpusculum poes. ep. lud.

Aristophanis comoediae. Ed. *A. Meineke*. 1860. — Fragmenta Aristophanea secundum editionem Kockianam (CAF I) afferuntur.

Babrii fabulae ex recensione *A. Eberhardi*. 1875. — Cf. Anth. lyr. ed. Bergk.

Poetae bucolici et didactici. Edd. *C. Fr. Ameis, F. S. Lehrs, Fr. Duebner, U. Cats Bussemaker, Arm. Koechly*. 1862.

Bucolicorum Graecorum Theocriti Bionis Moschi reliquiae. Rec. *H. L. Ahrens*. Ed. II. 1884.

Callimachea ed. *O. Schneider*. 1870. 1873.

Callimachi hymni et epigrammata. *U. de Wilamowitz-Moellendorff* recognovit. 1882.

Christodori ecphrasis v. Anthol. Gr. etc. (AP).

Claudiani gigantomachia. Rec. *L. Jeep*, Claudii Claudiani carmina I p. LXXVIII. 1876.

The fragments of Zeno and Cleanthes. By *A. C. Pearson*. 1891. — Cf. Fragm. Philos. Gr.

Coluthi raptus Helenae. Ed. *F. S. Lehrs*, post Hesiodi carmina. 1840.

Colluthi Lycopolitani carmen de raptu Helenae. Ed. *E. Abel*. 1880.

Comicorum Atticorum fragmenta (CAF) ed. *Th. Kock*. 1880—1888.

Constantini Siculi Anacreontea ed. *Th. Bergk*, PLG III⁴ p. 348—355.

Die Hymnen des Dionysius Alexandrinus und Mesomedes. Von *Fr. Bellermann*. 1840. — Cf. Anth. lyr. ed. Th. Bergk.

Dionysii Periegesis. Ed. *C. Muellerus*, Geographi Gr. min. II p. 102—457. 1861.

Empedoclis Agrigentini fragmenta dispos. etc. *H. Stein*. 1852. — Cf. Fragm. Philos. Gr.

Epicharmos, des Koers, Leben und Schriften. Von *A. O. Fr. Lorenz*. 1864. — Cf. Fragm. Philos. Gr.

Epicorum Graecorum fragmenta (EGF). Collegit etc. *G. Kinkel*. 1877.

Die Fragmente der epischen Poesie der Griechen von Alexander dem Grofsen bis zum Ende des fünften Jahrhunderts nach Christus. Von *H. Duentzer*. 1842.

Corpusculum poesis epicae Graecae ludibundae. Edd. *P. Brandt* et *C. Wachsmuth*. 1888. 1885.

Epigrammata Graeca ex lapidibus conlecta ed. *G. Kaibel*. 1878. — supplem. epigr. in Mus. Rhen. vol. XXXIV.

Eratosthenis carminum reliquiae. Ed. *E. Hiller*. 1872.

Erotici scriptores Graeci. Recogn. *R. Hercher*. tom. II. (Theodorum Prodromum Nicetam Eugenianum Constantinum Manassen continens). 1859.

Euripidis fabulae. Recogn. *A. Kirchhoff*. 1867—1868. — Fragmenta Euripidea secundum editionem Nauckianam (TGF²) afferuntur.

Ezechieli tragici poetae eductio Hebraeorum. Ed. *Fr. Duebner*, post Fragmenta Euripidis ed. G. Wagner. 1846.

Fabulae Aesopicae collectae. Ex recogn. *C. Halmii*. 1854.

Georgii Grammatici Anacreontea ed. *Th. Bergk*, PLG III⁴ p. 364—375.

[Gregorii Nazianz.] Christus patiens. Ed. *Fr. Duebner*, post Fragmenta Euripidis ed. G. Wagner. 1846.

Herondae mimiambi. Ed. *Fr. Buecheler*. 1892.

Hesiodi quae feruntur carminum reliquiae. Ed. *G. F. Schoemann*. 1869. — Fragmenta secundum editionem Kinkelianam (EGF) afferuntur.

Homeri carmina ed. *Guil. Dindorf*. Ed. IV. 1881. 1879.

Hymni Homerici etc. Ex rec. *A. Baumeister*. 1882.

Hymni magici. Ed. *C. Wessely*, Denkschriften der Kaiserl. Akademie der Wissenschaften, Phil. hist. Kl. XXXVI 2 p. 27—35. 1888.

Ignatii Diaconi tetrasticha iambica 53, versus in Adamum 143, rec. etc. *C. Fr. Mueller*. 1886.

Inscriptiones Graecae metricae. Ed. *Th. Preger*. 1891.

Ioannis Gazaei descriptio tabulae mundi et Anacreontea. Rec. *E. Abel*. 1882. — Cf. PLG III⁴ p. 342—348 Bergk.

Ioannis Stobaei eclogarum physicarum et ethicarum libri duo. Rec. *A. Meineke*. 1850. 1854.

Ioannis Stobaei florilegium. Rec. *A. Meineke*. 1855—1857.

Isyllos von Epidauros. Von *U. von Wilamowitz-Moellendorff*. 1886.

Georgii Lapithae Cyprii versus politici. Ed. *I. P. Migne*, Patrol. Gr. vol. 149 (1865) p. 1002—1046.

Leontis Magistri Anacreontea ed. *Th. Bergk*, PLG III⁴ p. 355—362.

Luciani Samosatensis opera. Ex recogn. *C. Iacobitz*. vol. III. (Tragodopodagram Oeypum epigrammata continens). 1872.

Lycophronis Alexandra. Rec. *E. Scheer.* 1881.
Poetae lyrici Graeci (PLG). Rec. *Th. Bergk.* Ed. IV. 1878—1882.
Constantini Manassis compendium chronicum etc. ed. *I. P. Migne,* Patrol. Gr. vol. 127 (1864) p. 219-472.
Manethonis Apotelesmaticorum libri VI. Ed. *Arm. Koechly.* Acced. Dorothei et Anubionis fragmenta astrologica. 1858. — Cf. Poet. bucol. et didact.
Maximi et Ammonis carminum de actionum auspiciis reliquiae. Rec. *A. Ludwich.* 1877. — Cf. Poet. bucol. et didact.
Meliteniotes. Ed. *E. Miller,* notices et extraits XIX 2 p. 1—138.
Musaei grammatici carmen de Hero et Leandro rec. *C. Dilthey.* 1874.
Nicandrea, theriaca et alexipharmaca rec. *O. Schneider.* 1856. — Cf. Poet. bucol. et didact.
Nonni Panopolitani Dionysiacorum libri XLVIII. Rec. *Arm. Koechly.* 1857.
Nonni Panopolitani paraphrasis s. evangelii Ioannei. Ed. *A. Scheindler.* 1881.
Oppianus v. Poet. bucol. et didact.
Oracula Graeca, quae apud scriptores Graecos Romanosque exstant, coll. *R. Hendess.* 1877. Diss. phil. Hal. IV. 1880.
Oracula Sibyllina rec. *A. Rzach.* 1891.
Orphica rec. *E. Abel.* Acced. Procli hymni, hymni magici, hymnus in Isim etc. 1885.
Pauli Silentiarii ambo. Ed. *I. Bekkerus.* 1815.
Pauli Silentiarii descriptio S. Sophiae, Corpus scriptorum historiae Byzantinae consilio *B. G. Niebuhrii,* vol. 32 (1837).
Manuelis Philae carmina ed. *E. Miller.* 1855. 1857. — Cf. Poet. bucol. et didact.
Philetae Coi, Hermesianactis Colophonii atque Phanoclis reliquiae. Disp. etc. *N. Bachius.* 1829.
Fragmenta Philosophorum Graecorum ed. *Fr. Guil. A. Mullach.* I. 1860.
Physici et medici Graeci minores. Ed. *I. L. Ideler.* 1841. 1842.
Pindarus v. Poet. lyr. Gr.
Georgius Pisida. Ed. *I. P. Migne,* Patrol. Gr. vol. 92 (1860) p. 1162—1756.
Plochiri Michaelis poematium dramaticum. Ed. *Fr. Duebner,* post Fragmenta Euripidis ed. G. Wagner. 1846.
Porphyrii de philosophia ex oraculis haurienda librorum reliquiae. Ed. *G. Wolff.* 1856.
Theodori Prodromi Amicitia exulans. Ed. *Fr. Duebner,* post Fragmenta Euripidis ed. G. Wagner. 1846.
Theodori Prodromi catomyomachia ex rec. *R. Hercheri.* 1873.
Quinti Smyrnaei Posthomericorum libri XIV. Recogn. *A. Zimmermann.* 1891.
Rhinthonis fragmenta. Diss. inaug. quam scripsit *E. Voelker.* 1887.
Scymni Chii periegesis et Dionysii descriptio Graeciae. Emend. *A. Meineke.* 1846.
Sophoclis tragoediae. Ed. *A. Nauck.* 1867. — Fragmenta secundum editionem Nauckianam (TGF²) afferuntur.
Synesii episcopi hymni metrici. Ed. *I. Flach.* 1875. — Cf. Anth. carm. christ.
Theocrits Gedichte. Von *A. F. H. Fritzsche.* 3. Aufl. von E. Hiller. 1881. — Cf. Poet. bucol. etc.
Tragicorum Graecorum fragmenta (TGF) rec. *A. Nauck.* Ed. II. 1889.
Tri(y)phiodori excidium Ilii ed. *F. S. Lehrs,* post Hesiodi carmina. 1840.
Ioannis Tzetzae Antehomerica, Homerica, Posthomerica ed. *F. S. Lehrs,* post Hesiodi carmina. 1840.
Ioannis Tzetzae historiarum variarum chiliades ed. *Th. Kiesslingius.* 1826.
Ioannis Tzetzae prooemia et allegoriae in Iliadem et in Odysseam. Ed. *P. Matranga,* anecd. Gr. I p. 1—295.
Reliquorum poetarum editiones suo quaeque loco indicabuntur.

K. Buresch, Klaros. Untersuchungen zum Orakelwesen des späteren Altertums. 1889.

Perpendicularibus litterarum formis insignita sunt epitheta (ἐπίθετα) iam a Nicetа collecta; cf. Nicetae rhythmos de duodecim deorum epithetis, in anecdotis variis quae edidit Studemund, Berolini MDCCCLXXXVI p. 274—279.

* Stellula affixa epitheto nomen dei vel deae eo loco omissum significat.

† Crux praefixa non deum ipsum, sed planetam eiusdem nominis epitheto ornatum indicat.

⌈ ⌉ Uncis sinuatis allegoriae cum aliorum poetarum tum Tzetzae inclusae sunt.

[ ] Uncis rectis ei loci inclusi sunt, quibus aut nomen substantivum deum non significare aut adiectivum epitheti vi carere videtur.

⟦ ⟧ Uncis duplicibus qui inclusi sunt loci mihi quidem ex poeta desumpti non videntur.

Ceterum conferenda sunt quae scripsi in 'Mitteilungen der Verlagsbuchhandlung B. G. Teubner in Leipzig' 1891 p. 122 sq.

Dabam Vratislaviae mens. Nov. MDCCCXCII.

C. F. H. Bruchmann.

EPITHETA DEORUM.

Ἀγγελία.

Θυγάτηρ Mercurii, Pind. Ol. 8, 106 (81) sq.: *Ἑρμᾶ — Θυγατρὸς — Ἀγγελίας.*

Ἀγλαΐα.

διάκτορος Veneris, Nonn. D. 33, 57: *Ἀγλαΐην* (v. l. *Πασιθέην*) — *διάκτορον.*

ὁπλοτάτη Gratiarum, Hes. th. 945 sq.: *Ἀγλαΐην — ὁπλοτάτην Χαρίτων.*

πότνια, Pind. Ol. 14, 19 (13): *ὦ πότνι' Ἀγλαΐα.*

Ἅιδης.

Ἀγεσίλαος v. *Ἡγεσίλαος.*

*Ἀγεσίλας**, Kaibel ep. 195, 2. — dat. *μεγάλῳ — Ἀγεσίλᾳ*, Call. h. 5, 130.

ἀγησίλαος, Aesch. fr. 406 Nauck².

ἀγλαότιμος, Orph. h. 18, 17: *ἀγλαότιμε**.

ἄγνός v. p. 2 sub *Ζεὺς χθόνιος.*

ἄγριος v. *βασιλεύς* et *δημιουργός.*

[*ἀδάμαστος*, Hom. *I* 158.]

ἀίδηλος v. *ἀπότροπος.*

Αἰδωνεύς, orac. 157, 37 Hendess: *Αἰδωνεῖ Πλούτωνι.* alterum nomen alterius epitheton.

ἀκάκης, Kaibel ep. 462, 14: *σοὶ — Πλουτεῦ, ἀκάκῃ θεῷ.*

ἀκοίτης Proserpinae, Nonn. D. 31, 58: *τεῷ — ἀκοίτῃ**.

ἀκόρεστος — Πλούτων, Ignat. [Diac.] eleg. ad Paulum 24 (Matranga, anecd. II p. 665).

[*ἄκριτος*, Orph. h. 18, 9: *ἄκριτον ᾅδην.* cf. *Θάνατος ἄκριτος.*]

ἀλάμπετος, Kaibel ep. 241, 5: *Ἄιδαν — ἀλάμπετον.*

ἄληστος v. *ἄλλιστος.*

[*ἄλκιμος*, AP VII 493, 4 (Antip. Thess.): *Ἀίδαν ἄλκιμον.*]

ἄλλιστος, Euphor. fr. 50, 4 Mein.: *ἀλλίστοιο* (v. l. *ἀλήστοιο, ἀπλήστοιο*) — *Ἀιδονῆος. — ἀλλίστου — Ἀίδεω*, Kaibel ep. add. 697 a, 2. — voc. *ὦ ἄλλιστ' Ἄϊδη*, AP VII 643, 3 (Crinagorae).

ἀλλιτάνευτος, AP VII 483, 1 (*ἀδ.*): *Ἄϊδη ἀλλιτάνευτε καὶ ἄτροπε.*

ἀμειδής, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 4. 225: *Ἄιδης ἀμ.*

ἀμείδητος, Greg. Naz. h. 3, 41: *ἀμειδήτου Ἀίδαο. —* dat. *ἀμειδήτῳ — Ἀίδῃ*, AP VII 439, 4 (Theodorid.).

ἀμείλικτος, Bion. id. 8, 3: *ἀμειλίκτοιο — Ἀΐδαο.*

ἀμείλιχος, AP VII 305, 3 (Addaei Mityl.): *τὸν ἀμείλιχον — ⟨πρὸς Ἄιδην⟩. ἀμειλ. Ἄιδην*, orac. Sibyll. 2, 199. cf. Hom. *I* 158: *ἀμείλ. ἠδ' ἀδάμαστος* sc. *ἐστίν.*

ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς, Hom. *Υ* 61. h. 5, 357. Kaibel ep. 658, 1. *ἄν. νεκάδων Ἀιδωνεύς*, AP XV 40, 43 (Cometae, christ.). — voc. *ἐννυχίων ἄν.* | *Ἀιδωνεῦ*, Soph. OC 1559 sq. *ὦναξ Ἄϊδη*, Trach. 1085. *ἄν. πολυδέγμων**, Hom. h. 5, 17. *ἄν. κρατερὸς πολυδ.**, ib. 430. — gen. *τῶν κάτω | Κόρης ἄνακτός** *τε*, Eur. Alc. 851 sq. — acc. *τὸν — ἄνακτα**, Hom. h. 5, 342.

ἀναπομπός, Aesch. Pers. 647 (650): *Ἀιδωνεὺς ἀναπ.*

ἀνάσσων, Hom. *O* 188: *Ἄϊδης ἐνέροισιν ἀν. — Ἀΐδης ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀν.*, Hes. th. 850. — voc. *Ἄιδη κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀν.*, Hom. h. 5, 347. *ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀν.**, Soph. Ai. 184. cf. etiam AP VII 59, 1 sq. (Iuliani Aeg.): *ἀν.* | *αἰὲν ἀμειδήτων.* cf. p. 4 sub *Πλουτώνιος.*

ἀναύγητος, Aesch. Prom. 1027 (1028) sq.: *ἀναύγητον — Ἄιδην.*

ἀνόστητος, Qu. Sm. 3, 15: *ἀνοστήτοιο — Ἀιδονῆος* (v. l. *Αἰδων.*). — *Ἄϊδος — ἀν.*, Nonn. D. 35, 65. Maneth. 1 (5), 193. cf. etiam Nonn. par. evang. Io. 2, 104 sq.

ἀνυπόστροφος, Io. Tzetz. all. *λ* 156: *Ἄιδην ἀνυπόστροφον.*

ἀπλήρωτος, Kaibel ep. 578, 1: *ἀπλήρωτ' Ἄϊδη. — ἀπλ. Ἄϊδα*, ep. 576, 3. 577, 5.

ἄπληστος v. *ἄλλιστος.*

ἀπότροπος, Soph. Ai. 608: τὸν ἀπότροπον ἀίδηλον Ἅιδαν.

ἁρπακτής, Call. ep. 2, 5 sq. (= AP VII 80): ὁ πάντων | ἁρπ. (v. l. ἁρπακτὴρ) Ἀίδης. cf. Callim. I p. 407 sq. Schneider. adde ἁρπ. Ἀί]δης, Kaibel ep. 141, 3 (lectio dubia).

ἄστρεπτος. Lycophr. 813: ἄστρεπτον Ἅιδην.

ἀστυφέλικτος, Kaibel ep. 540, 3. Ἅιδος ἀστυφελίκτου.

ἄτεγκτος, Kaibel ep. 547, 15 sq.: τὸν ἄτεγκτον — Ἀίδην (lectio dub.).

ἄτροπος v. ἀλλιτάνευτος.

αὐθαίμων Iovis, Soph. Trach. 1040 sq.: ὦ γλυκὺς Ἅιδας | ὦ Διὸς αὐθ.

αὐτοκασίγνητος* πατρὸς Διός, Hom. h. 5, 364. Ἀϊδωνεύς, | αὐτ. καὶ ὁμόσπορος (Cereris), ib. v. 84 sq. — dat. Ἀίδῃ — αὐτοκασιγνήτῳ (Iovis), ib. v. 79 sq.

βαθύς, AP XI 28, 6 (Argentarii): Ἀίδην τὸν βαθύν.

βαρὺς Ἅιδας, Kaibel ep. 239, 1. β. Ἅιδης, ib. 252, 1.

βασιλεὺς ἐνέρων Ἀίδας, Luciani trag. 196. — gen. Πλούτωνος βασιλῆος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, Kaibel ep. 367, 7. — acc. στυγνὸν βασιλῆα* καὶ ἄγριον, Bion. id. 1, 52. εἰς ἀίδεω βασιλῆα, Mosch. id. 1, 14 (= AP IX 440). — voc. βασιλεῦ* ἐνέρων, Aesch. Pers. 627 (629). καταχθονίων βασιλεῦ*, μέγ' ὑπείροχε δαῖμον, Orph. E. 12. [apud Io. Tzetzen Orcus rex est Molossorum, velut all. Hom. λ 145. chil. 2, 748. 4, 910 etc.]

βλέπων v. πτερωτός.

βραβεύς, Anth. app. ep. II 52, 4 Cougny (= Preger ep. 271): Ἀίδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆ. cf. Orph. h. 18, 16: μοῦνος ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερῶν τε βραβευτής.

βροτοφθόρος — Ἅιδης, Kaibel ep. 544, 1.

γάιος v. col. 2 sub Ζεύς.

γάμορος v. ἐμπεδής.

γλυκύς v. αὐθαίμων.

δακρυόεις Ἀίδης, Kaibel ep. 162, 3. δακρ. — Ἀίδας, Anth. app. ep. II 214, 1 sq. Cougny (lectio dubia). — voc. δακρυόεις Ἀίδη, AP VII 186, 5 (Philippi).

δακρυχαρὴς Πλούτων voc., Kaibel ep. 575, 5.

δεσπότης, lyr. an. fr. 126 Bergk: δέσποτα Πλούτων μελανοπτερύγων ὀνείρων. — δέσπ.*, Leont. Mag. Anacr. 1, 12 Bergk. cf. Θεὸς ὁ πάντων δεσπότης*, Philemonis (aut Diphili) fr. 246 Kock. 'neque Philemonis neque Diphili esse constat', K.

δημιουργός, Soph. Ai. 1035: Ἅιδης δημ. ἄγριος.

δυσκίνητος, AP VII 221, 5 (ἀδ.): Ἅιδη δυσκίνητε.

δυσπειθής, AP VII 190, 4 (Anytes aut Leonidae): ὁ δυσπ. — Ἀίδας. — δυσπ. Ἀ., Kaibel ep. 250, 3.

δύστηνος, Kaibel ep. 334, 8: δύστηνον — Ἅιδην.

ἐκλελάθων, Theocr. id. 1, 63: Ἀίδαν — τὸν ἐκλελάθοντα (v. l. ἐκλάθοντα).

ἑλίσσων v. Πλουτώνιος.

ἐμπεδὴς γάμορος — Ἀίδης, Hippon. fr. 113 A Bergk, qui ea verba Aeschyli potius quam Hipponactis esse coniectat.

[ἐναντίος, Kaibel ep. 202, 3: Ἀίδας ζωοῖσιν ἐν., sc. ἐστίν.]

ἔνθεος, Orph. h. 18, 17: ἔνθεε*.

ἔννυχος, Soph. Trach. 501: τὸν ἔννυχον Ἅιδαν.

[ἐνόπλιος, AP VII 252, 1 (Antip. Sid.): Ἀίδαν — ἐνόπλιον (corr. Iacobs ex ἐνύπνιον).]

ἐρεμνός, Orph. L. 52 sq.: ἐρεμνοῦ — Ἄιδος.

ἕσπερος, Soph. OT 177: ἑσπέρου θεοῦ*.

Εὐβουλεύς, Nicandri alex. 14: Εὐβουλῆος*. — dat. Εὐβουλῆι*, Kaibel ep. 272, 9. cf. Kern, Athen. Mittheil. XVI 1 sq.

εὔβουλος, Orph. h. 18, 12: εὔβουλε*.

εὐδύνατος, Orph. h. 29, 20: εὐδύνατον Πλούτωνα.

εὔολβος — Πλούτων, Luciani trag. 111.

εὐρυβίης Ἀίδης, AP VII 599, 6 (Iuliani Aegypt.).

εὐρυθέμεθλος et εὐρυθέμειλος v. εὐρυθέμιλος.

εὐρυθέμιλος (v. l. εὐρυθέμειλος, εὐρυθέμεθλος), Kaibel ep. 1026, 4: Ἅιδης — εὐρ.; cf. PLG II[4] p. 245 Bergk.

Ζαγρεύς, anon. Alcmaeon. fr. 3 Kinkel: Ζαγρεῦ* — θεῶν πανυπέρτατε πάντων. cf. Aesch. fr. 5 et fr. 228 Nauck[2].

ζειροφόρος, Antimachi fr. 88 Kinkel.

Ζεὺς ἄλλος, Aesch. suppl. 221 (231). Z. — καταχθόνιος, Hom. I 457. Z. χθόνιος, Soph. OC 1606. Nonn. D. 27, 93. 36, 98. — gen. χαμαιζήλοιο Διός, Orph. A. 931. Δ. χθονίοιο, Nonn. D. 44, 258. μεγάλοιο Δ. χθ., Orph. h. 70, 2. χθονίου Δ. ἀγνοῦ, ib. 41, 7. — dat. Ζηνὶ καταχθονίῳ — Ἅιδι, Nonn. D. 27, 77. οὐδαίῳ Ζανί, AP XIV 213, 14 (Metro-

dori). *Διὶ χθονίῳ*, Hes. op. 465. — acc. *τὸν γάιον, τὸν πολυξενώτατον, | Ζῆνα τῶν κεκμηκότων*. Aesch. suppl. 144 (156) sq. cum schol. — voc. *Ζεῦ χθόνιε*, Orph. h. 18, 3.

ζοφερός, AP VII 633, 4 (Crinagorae): *ζοφερὸν — Ἄίδην*.

Ἡγεσίλαος, Nicandri fr. 74, 72 Schneider: *χθονίου — Ἡγεσιλάου**.

ἡγησίλεως, AP VII 545, 4 (Hegesippi): *ἡγησίλεω — Ἄιδος*.

θανάσιμος, Eur. Hec. 1033: *θανάσιμον — Ἄίδαν*.

*ἱερώτατος** voc., Orph. h. 18, 17.

ἴφθιμος, Hes. th. 768: *ἰφθίμου — Ἄίδεω*. ib. 774. — dat. *ἰφθίμῳ — Ἄίδῃ*, Hom. *κ* 534. *λ* 47. — acc. *ἴφθιμον — Ἄίδην*, Hes. th. 455.

[*καταιβάτης*, [Greg. Naz.] Christ. pat. 1696 sq.: *τὸν καταιβάτην | ᾍδην*.]

καταχθόνιος, orac. 155, 14 Hendess: *Ἄίδης — κατ., μελανείμων*. cf. supra *Ζεύς*. hic addere liceat *ὁ κατὰ χθονὸς Ἅιδας*, Eur. Phoen. 810, *τοῦ κάτω θεοῦ**, Soph. Ai. 571, et *τῷ κατὰ γῆς — Ἄίδᾳ*, Erinn. ep. 6, 2 Bergk (= AP VII 712). conf. etiam *σωτήρ*.

κατέχων θρόνους ὑπὸ γαῖαν ἅπασαν, anecd. orac. 52 Buresch (Klaros p. 111): *τὸν κατέχοντα* Θ. ὑ. γ. ἄ. | *καὶ τῶν οὐρανίων μακάρων γεννήτορα κεῖνον κτλ.* cum Iove confusus.

κελαινότατος, AP VII 624, 2 (Diodori): *Ἄίδεω — κελαινοτάτου*.

κηδεμών, AP VII 492, 6 (Anytes Mityl.): *νυμφίον — Ἄίδην κηδεμόν' εὑρόμεθα*, quae verba Iacobs sic interpretatur: 'Orcum, cui nupsimus, salutis defensorem nacti sumus'. dicendum erat 'nactae' (sc. *παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες*).

Κλύμενος, Lasi fr. 1 Bergk: *Κλυμένοιο**. — *Κλυμένου** — *πολυξείνοιο*, Callim. fr. 478 Schneider. — dat. *Κλυμένῳ**, Philisci fr. 1 Bergk.

κλυτόπωλος, Hom. *Ε* 654: *Ἄιδι κλυτοπώλῳ*. item *Α* 445. *Π* 625. Io. Tzetz. chil. 13, 40.

κοινός, Eur. suppl. 797: *κοινὸν — Ἄιδην. κ. Ἄι.*, AP VII 335, 6 (*ἀδ.*). cf. ib. 452, 2 (Leonidae): *κοινὸς πᾶσι λιμὴν Ἄίδης* (sc. *ἐστί*). — *κοινὸν τὸν Ἄιδην ἔσχον οἱ πάντες βροτοί*, Menandri fr. 538 Kock. adde etiam Plat. ep. 11, 2 Bergk (= AP VII 265): *ἀλλ καὶ γαίη ξυνὸς ὕπεστ' Ἄίδης*.

κοίρανος, lyr. (Pind.?) fr. adesp. 92 Bergk: *νυκτὸς ἀιδνᾶς ἐφεπτιλοῖό θ' ὕπνου κοίρανον**. — voc. *κοίρανε Πλουτεῦ*, Kaibel ep. 570, 1,

κρατερός v. *πολυδέγμων* et *πυλάρτης*.

Κρονίδης, Dion. Per. 789: *οὐδαίου Κρονίδαο**. — *στυγεροῦ Κρ.**, Orph. L. 556. — *Κρονίδῃσι* (Orco cum fratribus), Callim. h. 1, 61.

κρυερὸς — Ἄίδης, Anth. app. ep. II 400, 2 Cougny (= Preger ep. 36). — gen. *κρυεροῦ Ἄίδαο*, Hes. op. 153. *κρ. — Ἀί.*, Arist. pepl. ep. 36, 2 Bergk.

κρυόεις — Ἄίδης, Kaibel ep. add. 242 a, 4.

κυάνεος, Kaibel ep. 1046 b, 84 (Marcelli): *κυανέου Ἄιδος*.

κυανοχαίτης, Hom. h. 5, 347: *Ἄιδη κυανοχαῖτα*.

κύριος, Sosiphan. fr. 3, 5 sq. Nauck²: *τὸν — κύριον | Ἄιδην*.

λυγρός, Kaibel ep. 151, 8: *Ἄίδης λυγρός*.

[*ὁ λυσιμελὴς — Ἄίδης*, AP VII 420, 2 (Diotimi).]

μάκαρ, AP VII 59, 1 (Iuliani Aeg.): *Πλούτων — μάκαρ* (voc.).

μέγας, Babrii fab. 75, 14: *χῷ μ. Πλούτων*. — acc. *τὸν Πλούτωνα τὸν μέγαν*, Catrarae in Neophytum Anacr. 208 (Matranga, anecd. II p. 682). cf. supra *Ζεύς*.

μελαγχαίτας, Eur. Alc. 439: *Ἄίδας ὁ μελ. θεός*.

μελανείμων v. *καταχθόνιος*.

μέλας — Ἄιδης Soph. OT 29 sq.

μυκάμων, Kaibel ep. 1028 (h. in Isim), 42 sq.: *μυκάμονος — Ἄιδος* (v. l. *Ἄίδος*).

μύχιος v. *νύχιος*.

ναίων, Orph. h. 18, 1: *ὦ τὸν ὑποχθόνιον ναίων** *δόμον*.

νεκροδέγμων, Aesch. Prom. 153 (152) sq.: *νέρθεν θ' Ἄιδου | τοῦ νεκροδέγμονος*.

νέρτερος, Eur. Hel. 969: *ὦ νέρτερ' Ἄιδη*.

νηλειὴς Ἄίδης, AP VII 308 (Luciani ep. 28, 2). cf. AP VII 556, 1 (Theodori Procons.).

νικῶν πάντα, AP VII 692, 6 (Antipatri aut Philippi Thess.): *ὁ π. ν. Ἄίδης*.

νυμφίος v. *κηδεμών*.

νύχιος, Kaibel ep. 237, 3: *Ἄίδεω νυχίοιο* (v. l. *μυχίοιο*).

ξυνευνέτης Proserpinae, Lycophr. 710: *ξυνευνέτῃ**.

ὀβριμόθυμος, Orph. h. 18, 1: *ὀβριμόθυμε**.

ὁμόσπορος v. *αὐτοκασίγνητος*.

οὐδαῖος v. supra *Ζεύς* et *Κρονίδης*.

πάγκοινος, Soph. Ant. 810 sq.: ὁ πάγ|κοινος Ἅιδας. cf. El. 137 sq.: ἐξ Ἀΐδα | παγκοίνου λίμνας.

παμφάγος, [Greg. Naz.] Christ. pat. 1922: Ἅιδης παμφ. — voc. παμφάγε*, Leont. Mag. Anacr. 1, 8 Bergk.

πανδαμάτωρ Ἀΐδας, APl 213, 4 (Meleagri aut Stratonis). Ἀΐδης — πανδ., Nonn. par. evang. Io. 11, 165 sq.

πανδοκεύς, Lycophr. 655: Ἅιδης πανδ.

πάνδοκος (πανδόκος?), Const. Man. comp. chron. 4019: Ἅιδου — πανδόκου.

πάνζοφος, [Greg. Naz.] Christ. pat. 1507: Ἀΐδαο πανζόφου. ib. v. 1519.

ὁ παντοβαρὴς — Ἅιδης, Kaibel suppl. ep. 481 b, 3.

παντοκράτωρ* voc., Orph. h. 18, 17.

παντοστυγής, Theod. Prodr. carm. astr. 521 (not. et extr. XXIII 2 p. 34): τοῦ παντοστυγοῦς Ἅιδου.

παντοφάγος, Const. Man. comp. chron. 6023: Ἅιδης ὁ παντ.

πανυπέρτατος v. supra Ζαγρεύς.

πανφάγος, Arsen. Arch. Anacr. 16 (Matranga, aneed. II p. 670): Ἅιδου πανφάγου.

πατροκασίγνητος* Proserpinae, Hom. h. 5, 31.

πελώριος, Hom. E 395: Ἀΐδης — πελ. — πελ. — Ἅιδης, Theocr. id. 25, 271.

πένθιμος — Ἀΐδης, AP VII 188, 5 (Antonii Thalli).

πικρὸς — Ἀΐδης, Kaibel ep. 467, 4. Ἅιδης ὁ πικρός, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 4, 251. — acc. Ἀΐδην πικρόν, AP VII 303, 6 (Antip. Sidon.). cf. δαίμων ὁ π.*, Kaibel ep. 127, 3.

[πιστός, Eur. Ba. 1157: πιστὸν Ἅιδαν, i. e. certam mortem.]

πλουτοδοτῶν* (nom. aut voc.) γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν, Orph. h. 18, 5.

Πλουτώνιος, orac. 144, 4 sq. Hendess: Ἀΐδης Πλ. αὐτὸς ἀνάσσων, | πενταλόφοις κορυφαῖσιν ἑτέρμονα κόσμον ἑλίσσων.

πολυδάκρυος, Eur. Herc. f. 426 sq.: πολυδάκρυον (v. l. πολυδάκρυτον etc.) —Ἅιδαν, πόνων τελευτάν.

πολυδέγμων*, Hom. h. 5, 31. κρατερὸς πολ.*, ib. 404. — voc. ὦ πολ.*, Orph. h. 18, 11. cf. etiam ἄναξ.

πολυδέκτης, Hom. h. 5, 9: πολυδέκτῃ*.

πολύκλαυτος, Qu. Sm. 6, 263: πολυκλαύτου Ἀΐδαο. cf. Stob. flor. 64, 16, 3 (Cliniae).

πολύκοινος, Soph. Ai. 1194: πολύκοινον Ἅιδαν.

πολύμοχθος Ἅιδας, trag. anon. fr. 127, 10 Nauck²; cf. PLG III⁴ p. 744 sq. Bergk.

πολύξενος, Aesch. fr. 228 Nauck²: πολυξένῳ* (πατρί Hermann, Διί Schneidewin). cf. supra Ζεύς et Κλύμενος.

πολυσημάντωρ Ἀιδωνεύς, Hom. h. 5, 84; 376. — πολ.*, ib. 31.

πολυώνυμος v. υἱός.

[πόντιος, Aesch. Ag. 645 (667): Ἅιδην πόντιον.]

πόσις Proserpinae, Eur. Alc. 358: κείνης πόσιν*.

πρηΰς, AP VII 733, 8 (Diotimi): Ἀΐδην πρηΰν (v. l. πρῆυν).

[προῦπτος, Soph. OC 1440: προῦπτον Ἅιδην. — πρ. — Ἅιδην, Eur. Hipp. 1366; cf. Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Göttternamen p. 65 et 77.]

πτερωτὸς Ἅιδας, Eur. Alc. 261: ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι βλέπων πτερ. Ἅιδας. coni. Ἅιδαν Wilamowitz-Moellendorff.

πυλάρτης, Hom. Θ 367: Ἀΐδαο πυλάρταο. add. κρατεροῖο, λ 277. Ἄιδος — πυλ. κρατ., N 415. πυλ. — Ἀιδονῆος (v. l. Αἰδων.), Mosch. id. 4, 86.

σκηπτοῦχος, Orph. h. 18, 3: σκηπτοῦχε*.

στυγερός, Hom. Θ 368: στυγεροῦ Ἀΐδαο. — στυγεροῖο — Ἀΐδαο, Apoll. Rh. 3, 810. στυγεροῦ — Ἀΐδεω, AP VII 699, 8 (ἀδ.). cf. supra Κρονίδης.

στυγνὸς — Ἀΐδης, Kaibel ep. 208, 4. — acc. στυγνὸν — Ἀΐδαν, ib. v. 14. cf. βασιλεύς.

σωτὴρ νεκρῶν, Aesch. Ag. 1340 (1386) sq.: τοῦ κατὰ χθονὸς | Ἅιδου ν. σωτῆρος.

ταμίας Ἅιδης νερτέρων, [Greg. Naz.] Christ. pat. 1926.

[ταχὺς — Ἅιδης, Eur. Hipp. 1047.]

τίμιος, Pind. Ol. 2, 117 (65) sq.: τιμίοις* | θεῶν (Orco et Proserpinae).

τύραννος, Ioann. Gaz. Anacr. 6, 43: τυράννου*.

υἱός Saturni, Hom. h. 5, 18: Κρόνου πολυώνυμος υἱός*. ib. 32.

ὑπείροχος v. βασιλεύς.

ὑπέρθυμος, Qu. Sm. 6, 490: Ἀιδονῆος ὑπερθύμοιο. — Αἰδων. ὑπερθ., ib. 12, 179.

ὑποχθόνιος, Orph. A. 182: Πλουτῆος ὑποχθονίοιο.

ὑψιμέδων, Leont. Mag. Anacr. 1, 9 Bergk: ὑψιμέδον* (voc.).

φθονερός, Kaibel ep. 99, 5: Ἀΐδης φθ. ib. ep. 474, 6.

φόνιος Ἀΐδας, Soph. OC 1688. — acc. φόνιον — Ἄιδαν, Eur. Alc. 225.
Φόρκος, Phanocl. fr. 1, 20 Bergk: Φόρκου*.
φυτηκόμος Ἄιδης, Const. Man. comp. chron. 2683.
χαίρων, Orph. h. 18, 18: σεμνοῖς μυστιπόλοις χαίρ.* (voc.) ὁσίοις τε σεβασμοῖς.
χθόνιος, Hes. th. 767 sq.: θεοῦ χθονίου — ἰφθίμου Ἀΐδεω. — acc. χθόνιον — Ἄιδαν, Eur. Alc. 237. Ἄιδην χθ., Andr. 544.
χθόνιοι δαίμονες ἀγνοί, | Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, | βασιλεῦ* τ' ἐνέρων, Aesch. Prom. 626 (628) sq. cf. verba ib. 638 (640) sq. et supra Ζεύς et Ἡγεσίλαος.
χρυσάνιος, Pind. fr. 37 Bergk: χρυσάνιον*.
ψυχοφθόρος, Orph. h. 68, 6: Ἀΐδης ψυχ.
Ἀδράστεια. cf. Posnansky, Nemesis und Adrasteia p. 68 sq.
Ἀνάγκη cum Adrastea confusa, Orph. fr. 36 Abel.
ἄνασσα, Orph. E. 36: Ἀδρήστειαν ἄνασσαν.
ἀντίπαλος, APl 221, 7 sq. (Theaeteti): Ἀδρήστειαν — δαίμον' ὑπερφιάλοις ἀντίπαλον μερόπων. quae dea de se ipsa dicit (v. 9 sq.): εἰμὶ δὲ καὶ νῦν | Νίκη Ἐρεχθείδαις, Ἀσσυρίοις Νέμεσις. cf. etiam titulum huius epigrammatis: εἰς τὴν Ἀθηναίων Νέμεσιν.
ἀοίδιμος Ἀδρήστεια, Callim. fr. 45 Schneid.
Ἀργολὶς Ἀδρήστεια, Nonn. D. 48, 463.
δῖα, AP IX 405, 1 (Diodori): Ἀδρήστεια — δῖα.
ἑτάρη, Callim. h. 1, 46 sq.: Κυρβάντων ἑτάραι* — Δικταῖαι μελίαι Adrastea Ideque vocantur.
ὁμόσπορος (sc. Εἵδης) Ἀδράστεια, Orph. fr. 109 Abel.
ὀρεία, Heges. Phor. fr. 2 Kinkel: ὀρείης Ἀδρηστείης.
παῖς Iovis, [Eur.] Rhes. 342: Ἀδράστεια — ἃ Διὸς παῖς.
παρθένος Ἀδρήστεια, Nonn. D. 48, 452.
τροφός Iovis, Apoll. Rh. 3, 133: φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια. cf. Orph. fr. 110 Abel.
Ἄδωνις.
τριπόθητος, h. in Attin 1, 5 Bergk: τριπόθητον Ἄδωνιν (cum Attide confusum). — aliis locis non est deus.
Ἀήρ.
δεσπότης, Arist. nub. 264: ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' Ἀήρ.
μάκαρ Ἀ. voc., Diphili fr. 126 Kock.
Ἀῆται.
γαληνιόωντες Ἀ., Io. Gaz. descr. 1, 225.
Ἀθηνᾶ.
[ἀβροχίτων δ' ἀσίδηρος ἐς οὐρανὸν ἦλθεν Ἀθήνη, Nonn. D. 2, 708.]
ἄγαμος, Nonn. D. 16, 30 sq.: Ἀθήνης — ἀγάμου.
ἀγελείη, Hom. Z 269: Ἀθηναίης ἀγελείης. Z 279. O 213. π 207. Hes. th. 318. orac. 124, 1 Hendess; cf. CAF I p. 451 Kock. — acc. Ἀθηναίην ἀγελείην, Hom. E 765. Ἀγελείη*, Orph. L. 578. — ἀθανάτην Ἀγελείην*, Qu. Sm. 12, 416. cf. θυγάτηρ et Τριτογένεια.
ἀγαυή v. Τριτογένεια.
ἀγέστρατος, Hes. th. 925: ἀγέστρατον*.
ἀγήνωρ, Nonn. D. 20, 57: Παλλὰς ἀγ.
ἀγλαότιμος, Orph. h. 32, 11: ἀγλαότιμε*.
ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς voc., AP XV 22, 8 (ὁ πέλεκυς). cf. etiam κόρα et παῖς.
ἁγνή, Kaibel ep. 850, 3: Παλλάδος ἁγνῆς.
Ἀγρίσκα, Lycophr. 1152: Ἀγρίσκα θεᾷ*.
ἀδάματος, Soph. Ai. 450: ἀδ. θεά*.
ἀδίδακτος, Colluth. 33: γάμων ἀδ. Ἀθήνη. — πόθων ἀδ. Ἀθ., Nonn. D. 29, 335. — acc. γάμων ἀδίδακτον Ἀθήνην, ib. 2, 210.
ἀδμήτα* voc., Aesch. suppl. 137 (149); Dianam intellegit Dindorf lex.
ἀδομένα v. περσέπτολις.
ἄζυξ v. παρθένος.
{ἀήρ, Io. Tzetz. prooem. in Il. 270: ἡ Ἀθηνᾶ, ὁ πρόσγειος ἀὴρ καὶ ὑδατώδης. cf. ib. v. 292—294. all. Hom. Υ 111 etc. — gen. Ἀθηνᾶς, τοῦ ζοφεροῦ ἀέρος καὶ προσγείου, all. Hom. Α 234.}
ἀθανάτη, Hom. α 420: ἀθανάτην θεόν*. cf. Qu. Sm. 14, 438 sq.: οὐδέ τι θυμῷ | ᾐδέσατ' (Aiax) ἀθανάτην.
ἀθελγής, Nonn. D. 16, 30 sq.: Ἀθήνης — ἀθελγέος.
αἰδοίη v. παρθένος.
Αἴθυια v. κόρη.
αἰολόμορφος, Orph. h. 32, 11: αἰολόμορφε*.
ἀκάματος v. Τριτωνίς.
ἀκόρητος μόθων, Nonn. D. 30, 297: μ. ἀκ. Ἀθήνη.
Ἀλαλκομενηὶς (v. l. ἀλ.) Ἀθήνη, Hom. Δ 8. E 908.
Ἀλέα, Menandri fr. 967 Kock: Ἀλέας Ἀθηνᾶς.
ἀλκήεσσα, Hom. h. 28, 1/3: Ἀθηναίην — ἀλκήεσσαν.

ἀλκίμα, Soph. Ai. 401 sq.: ἃ Διὸς | ἀλκ. θεός*. cf. etiam τέκος.
ἀλκιμάχα, AP VI 124, 2 (Hegesippi): Παλλάδος ἀλκιμάχας.
Ἀλοῖτις, Lycophr. 936: Ἀλοῖτιν*.
ἀμάτωρ, Eur. Phoen. 666 sq.: ἀμάτορος | Παλλάδος.
ἄμβροτος, Soph. OT 159: ἄμβροτ' Ἀθάνα. — gen. θεᾶς ἀμβρότου*, Aesch. Eum. 255 (259).
ἀμήτωρ, Nonn. D. 1, 84: Παλλὰς ἀμ. ib. 27, 114. 36, 22. — voc., ib. 37, 320. — gen. ἀμήτορος — Ἀθήνης, ib. 22, 312. 38, 72. 48, 680. Παλλάδος — ἀμ. 8, 88.
Ἀμφείρα, Lycophr. 1163: Ἀμφείρας*.
ἄνασσα, Aesch. Eum. 284 (288): χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν. — voc. ἄνασσ' Ἀθάνα, Aesch. Eum. 233 (235); 439 (443); 874 (892). Eur. IT 1475. Tro. 52. ἄνασσ' Ἀθηνᾶ, scol. 2 Bergk (PLG III⁴ p. 643). ὦνασσ' Ἀθανάα πολεμαδόκος, Alcaei fr. 9 Bergk. πολέμων ἄν. Παλλάς, Georg. Gramm. Anacr. 1, 122 Bergk.
Sine deae nomine: σοφίης ἄν. nom., Georg. Gramm. Anacr. 1, 110 Bergk. — acc., ib. v. 111. χαλκίοικον ἄνασσαν, Arist. Lys. 1300. — voc. ἄνασσα, Hom. γ 380 (= Io. Tzetz. all. γ 126). Procli h. 7, 51. ἄνασσ' Ἀθηναίων — λαχοῦσα ῥεῖθρον Ἰλισσοῦ, lyr. fr. an. in PLG III⁴ p. 727 Bergk. cf. etiam θυγάτηρ et Ὄγκα.
ἀνδροθέα, AP XV 22, 1 (ὁ πέλεκυς): ἀνδροθέᾳ — Ἀθάνᾳ.
ἀνειλείθυια, Eur. Ion. 452—457: σὲ τὰν ὠδίνων λοχιᾶν | ἀνειλείθυιαν, ἐμὰν | Ἀθάναν ἱκετεύω, | Προμηθεῖ Τιτᾶνι λοχευθεῖσαν κατ' ἀκροτάτας | κορυφὰς Διός.
ἀνήροτος, Nonn. D. 13, 175: Γλαυκῶπις ἀνήροτος.
ἀνούτητος, Nonn. D. 36, 15: ἀνουτήτου — θεαίνης*.
ἀντιάνειρα, Colluth. 170: ἀντιάνειραν Ἀθήνην.
ἀντροδίαιτος, Orph. h. 32, 3: ἀντροδίαιτε*.
ἀνύμφευτος, Nonn. D. 2, 106: ἀνυμφεύτοιο — Ἀθήνης.
ἀπειρήτη v. γλαυκῶπις.
ἀπειρόγαμος, Nonn. D. 47, 416 sq.: ἀπειρογάμοιο θεαίνης — ἀχράντοιο — Ἀθήνης.
ἀπειρώδιν, Nonn. D. 16, 152: ἀπειρώδινος Ἀθήνης. ib. 27, 110.
Ἀρακυνθιὰς* εὐπατέρεια voc., Rhian. p. 74 Duentzer, p. 176 Meineke.
Ἀργείη, Triph. 2: Ἀργείης — Ἀθήνης.
ἀρηγών, Nonn. D. 27, 63 sq.: ἀρηγόνα θῆλυν Ἀθήνην, | Νίκην ἣν καλέουσιν.
ἀρρήτη* voc., Orph. h. 32, 3.
ἀρσενόθυμος, Procli h. 7, 3: ἀρσενόθυμε*.
ἀρχαγέτις, Kaibel ep. 852, 1: Παλλὰς Ἐρεχθειδᾶν ἀρχαγέτι.
ἀρχηγέτις v. Γοργάς.
ἀσίδηρος v. ἄβροχίτων.
ἀταρβής v. κούρη et Τριτογένεια.
Ἀτθὶς Ἀθήνη, Nonn. D. 27, 310. — gen. Παλλάδος Ἀτθίδος, Eur. IT 223. — dat. Ἀτθίδι μυστιπόλῳ — Ἀθήνῃ, Nonn. D. 48, 953. — acc. Ἀτθίδα — Παλλάδα, APl 169, 3 (Antip. Sid.).
ἄτρομος v. κούρη.
Ἀτρυτώνη, Kaibel ep. 1035, 4: Ἀθηναίῃ πολεμηδόκῳ Ἀτρυτώνῃ.
Sine deae proprio nomine: βαρύκτυπος Ἀ., Qu. Sm. 14, 530. εὐρύστερνος — Ἀ., Orph. L. 548 sq. σακέσπαλος Ἀ., Qu. Sm. 1, 514. — gen., Orph. L. 717. Qu. Sm. 14, 326. ἐργοπόνοιο — Ἀτρυτώνης, Colluth. 194. κεβληγόνου Ἀτρ., Euphor. p. 63 Duentzer, fr. 159 Meineke. κούρης — γλαυκώπιδος Ἀτρ., Claudiani gigantom. v. 35. — acc., Hes. th. 925. — voc., Colluth. 180. AP XV 11, 1 (= Loewy, Arch. epigr. Mittheil. VII p. 127). Διὸς τέκος, Ἀ., Hom. Κ 284. αἰγιόχοιο Δ. τ., Ἀ., Β 157. Ε 115; 714. Φ 420. δ 762. ξ 324 (= Io. Tzetz. all. ξ 174; cf. v. 176).
αὐτόγονος, Nonn. D. 8, 103: αὐτογόνοιο — Ἀθήνης.
ἄχραντος, Triph. 648: Παλλάδος ἀχράντοιο θεῆς. cf. ἀπειρόγαμος.
βαρύκτυπος v. Ἀτρυτώνη.
βασίλεια, Callim. h. 5, 52: τὰν βασίλειαν. — πολέμων βασίλειαν, Colluth. 90. — voc. βασ., Procli h. 7, 45. πολυλίστη βασ., Orph. h. 32, 14. omnibus his locis Minervae nomen deest.
Βία*, Lycophr. 520.
Βοαρμία*, Lycophr. 520.
Βομβυλεία, Lycophr. 786: Βομβυλείας*.
Βούδεια v. κόρη.
βριαρὴ — Ἀθήνη, AP IX 470, 3 (ἀδ.).
γείτων v. Νέμεσις, γείτονες.
γενετυλίς.
γλαυκά, Theocr. id. 20, 25: γλαυκᾶς —

Ἀθάνας. — γλαύκας — Ἀθανάας, id. 28, 1. γλαυκᾶς Παλλάδος, AP VII 425, 8 (Leon. Tar.). — dat. γλαυκᾷ — Ἀθάνᾳ, Eur. Heracl. 754. cf. Τριτογένεια.

γλαυκῶπις, Hom. Z 88: Ἀθηναίης γλαυκώπιδος. h. 20, 2. — dat. Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι, I 390. Λ 729. Ψ 769. Nonn. D. 12, 112. — acc. Ἀθηναίην — γλαυκῶπιν, Hom. h. 28, 1 sq.

γλ. Ἀθήνη, Hom. B 172; 279; 446. Δ 439. E 29; 133. K 482; 553. X 446. α 319; 364 (= Io. Tzetz. all. α 324). β 399; 420 (= all. β 78). γ 218; 371 (= all. γ 105). ε 437. ζ 24; 41 (= all. ζ 39). η 78 (= all. η 36). λ 626. ο 9; 292. π 451. τ 604. φ 358. ω 516; 541. h. 4, 94. Hes. sc. 455. 470. Orph. Λ. 694. Nonn. D. 7, 251. Triph. 566. χἀ γλ. Ἀθάνα, Soph. OC 706. γλ. — Ἀθηνᾶ, Io. Tzetz. all. X 169. ἡ — γλ. Ἀθηνᾶ, ἡ φρόνησις Ἑλλήνων, all. H 11.

θεὰ γλ. Ἀθήνη, Hom. A 206. B 166. E 405; 420; 719; 793; 825; 853. H 17; 33; 43. Θ 30; 357. P 567. Σ 227. Υ 69. X 177; 214 (= Io. Tzetz. all. X 120); 238. α 44; 80; 178; 221; 314. β 382 (= all. β 60); 393 (= all. β 60). γ 13; 25; 229; 330; 356. δ 795. ε 427. ζ 13 (= all. ζ 12); 112 (= all. ζ 106). η 19; 27; 47. ν 236; 287 (= all. ν 55); 329; 361; 374; 392; 420. σ 158; 187. υ 44. φ 1. ψ 242; 344. Hes. op. 72. th. 573. sc. 325. 343. Pisandri Camir. fr. 7 Kinkel. θεὰ γλ. — Ἀ., Io. Tzetz. all. η 21. — acc. γλαυκώπιδ' Ἀθήνην, Hom. h. 2, 145. 4, 8. Ἀθηνᾶν γλαυκώπιδα, Io. Tzetz. all. α 136. ζ 108. γλαυκῶπιν Ἀθήνην, Hom. α 156. h. 2, 136. Hes. th. 13. AP XIV 34, 4 = orac. 200, 3 Hendess. θεὰν γλ. Ἀθ., Hes. th. 888.

Γλαυκῶπις omisso Minervae proprio nomine alterum eius nomen est factum. Hom. Θ 406. ζ 47 (= Io. Tzetz. all. ζ 57). Pind. Ol. 7, 94 (51). Nonn. D. 1, 469. 2, 87. 42, 372. 45, 92. ξανθὰ — Γλ., Pind. Nem. 10, 13 (7). Γλ. ὁμόγνιος (Bacchi), Nonn. D. 47, 645. παιδοκόμος Γλ. ἀνήροτος, 13, 175. — gen. Γλαυκώπιδος, Hom. h. 28, 10. — acc. φίλην Γλαυκώπιδα, Θ 373. Γλαυκῶπιν, Nonn. D. 16, 149. 24, 291; 323. 36, 9. 48, 21; 409. add. ἀπειρήτην ὑμεναίων, 42, 374. fr. adesp. (ap. Et. Flor. p. 134 Miller): καὶ γλαυκῶπιν τίω πάντοτε βροτοῖσιν εὐνοέστατον, quae verba Bergk PLG III⁴ p. 739 ita immutat: Καλλίμαχος· Γλαυκῶπιν τίω | πάντων θεῶν βροτοῖσιν εὐνοεστάτην. — voc. Γλαυκῶπι, Hom. Θ 420. ν 389. Nonn. D. 12, 262. cf. etiam Ἀτρυτώνη, ἐγρεμάχη, κόρα, κούρη, Ὀβριμοπάτρη, Τριτογένεια.

γλαυκωπός, Orph. h. 32, 14: γλαυκῶφ'*.

γλαυκώψ v. προνοίη.

γνωτή Proserpinae, Nonn. D. 6, 154: γνωτὴν ἱστοτέλειαν ἑὴν — Ἀθήνην.

Γοργάς, Lycophr. 1349 sq.: ἡ παλίμφρων Γ.* — πημάτων ἀρχηγέτις. veteres iam interpretes (schol. et paraphr.) disceptabant, utrum Iuno an Minerva intellegenda esset.

ἡ Γοργολόφα*, Arist. eq. 1181.

Γοργοφόνα*, Eur. Ion. 1478.

Γοργοφόνος* voc., Orph. h. 32, 8.

Γοργώ, Eur. Hel. 1315 sq.: ἃ δ' | ἔγχει Γ.* πάνοπλος.

Γοργών, Eur. fr. 360, 46 Nauck²: χρυσέας — Γοργόνος.

γοργῶπις — Ἀθήνη, Kaibel ep. 1046, 54 (Marcelli). ἡ Διὸς γοργ. ἀδάματος θεά*, Soph. Ai. 450. cf. etiam Ἐργάνη.

Γυγαία, Lycophr. 1152: Γυγαίᾳ*.

γυμνάζουσα v. κόρη (extr.).

δαΐφρων, Qu. Sm. 14, 582 sq.: Παλλὰς — δαΐφρων. — gen. Παλλάδος δαΐφρονος, ib. 11, 285. cf. etiam Τριτογένεια.

δαμάσιππος, δάμνιππος, δαμνόπωλος v. infra Παλλάς*.

δεινά, Arist. nub. 967: Παλλάδα — δεινάν.

δεινή, Hom. η 40 sq.: Ἀθήνη — δεινὴ θεός. — Ζηνὸς ἡ δ. θ. | Παλλάς, Soph. Ai. 952 sq. — acc. Ἀθηναίην — δεινήν, Hom. h. 11, 1 sq. Τριτογένειαν | δ., Hes. th. 924 sq. δ. — θεόν*, Hom. E 839. cf. etiam Ὀβριμοπάτρη et Παλλάς*.

δέσποινα, Arist. eq. 763 sq.: τῇ — δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ. — voc. δέσποιν' Ἀθάνα, Eur. suppl. 1227. Rhes. 608. ὦ Παλλάς, ὦ δέσποινα διογενὲς θεά, Cycl. 350. ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, Arist. pac. 271. δέσποινα Παλλάς, Kaibel ep. 796, 1.

Sine deae nomine: [nom., Herond. mim. 4, 58. —] voc. ὦ δέσπ., Soph. Ai. 105. φίλη δέσπ., ib. 38. cf. etiam Orph. fr 135 Abel.

δεσπότις, AP VI 160, 8 (Antip. Sidon.): εἰροκόμων κούρᾳ — δεσπότιδι*. cf. Τριτογενής.

δία, Soph. Ai. 757: δίας Ἀθάνας. ib. v. 771. Eur. Heracl. 850. Cycl. 294. δίας — Παλλάδος, Phoen. 666 sq. cf. σοφά et Τριτωνίς.

δῖα, Hom. Z 305: Ἀθηναίη (voc.) — δ. θεάων. — δῖα θεά* (sive θεή*) nom., Qu. Sm. 12, 414. δῖα* θεάων, Hom. Σ 205. σ 190; 197. ν 55. Hes. sc. 338. — voc. δῖα*, Orph. h. 32, 2. δ. θεά*, Hom. K 290.

[διάκτορος, Nonn. D. 30, 249 sq.: ἦλθε δ' Ἀθήνη | οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε διάκτορον ὑμηνίδων Ζεύς.]

διογενής v. δέσποινα, κόρα, κράτος, Ὀβριμοπάτρη, παρθένος, τέκνον.

δολίη, Nonn. D. 40, 34: δολίην — Ἀθήνην.

δορυθαρσής, APl 170, 3 (Hermodori): τὰν ἐνὶ Κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα. cf. Τρειτογένεια.

δορυσσόος, Claudian. gigant. v. 38: θεὰ* — δορ. — voc. δορυσσόε*, Procli h. 7, 4.

δράκαινα* voc., Orph. h. 32, 11.

ἐγερσιμάχα, AP VI 122, 2 (Niciae): θεᾷ — ἐγερσιμάχᾳ*.

ἐγρεκύδοιμος, Hes. th. 925: ἐγρεκύδοιμον*. — τὰν ἐγρ. Ἀθάναν, Luciani trag. 98. cf. etiam Παλλάς* et Τριτογένεια.

ἐγρεμάχη, Hom. h. 5, 424: Παλλάς τ' ἐγρ. — dat. Παλλάδι τ' ἐγρεμάχῃ γλαυκώπιδι, orac. 79, 6 Hendess. — acc. Παλλάδα τ' ἐγρεμάχην, Orph. E. 38.

ἐγχειβρόμος v. κόρα.

Εἰλενία Ἀθηνᾶ, Etym. M. p. 298, 26, fortasse ex Euphorione; cf. Meineke, anal. Alex. p. 75.

ἐκγεγαυῖα Διός, Hom. ξ 229 (= Io. Tzetz. all. ξ 127; cf. v. 130): Ἀθηναίη — Διὸς ἐκγ.

ἔκγονος Iovis, Orph. h. 32, 1: μεγάλου Διὸς ἔκγονε* σεμνή.

ἑλέπτολις, Orph. L. 679: Ἀθηναίη — ἑλ. (v. l. περσέπτολις).

ἐλεφαντίνη.

Ἑλλανία, Eur. Hipp. 1121 sq.: Ἑλλανίας — Ἀθάνας.

ἐνδαπίη, Colluth. 238: ἐνδαπίης — Ἀθήνης. — ἐνδ. — Παλλάδος, Nonn. D. 4, 423 sq.

ἔννους v. παρθένος.

ἐπιήρανος v. πότνια.

ἐπίκουρος — Ἀθήνη, Triph. 56. — acc. ἠνορέης ἐπίκουρον Ἀθήνην, Colluth. 139. cf. ἔχουσα, ληϊστή, πολιοῦχος.

ἐπίσκοπος v. ὀβριμοπάτρη.

ἐπιχώριος v. πολιοῦχος.

Ἐργάνη, Soph. fr. 760 Nauck²: τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην*. — voc. θεὰ Ἐργ.*, Kaibel ep. 776, 3.

ἐργοπόνος, Kaibel ep. 97, 2: ἐργοπόνου Παλλάδος. — dat. ἐργοπόνῳ — Ἀθήνῃ, Nonn. D. 24, 329. cf. Ἀτρυτώνη.

ἐρικυδής, Hom. h. 2, 130: ἐρικυδέα — Ἀθήνην.

[Παλλὰς ἐρυμνοτάτη puella quaedam maxime casta dicitur AP VII 599, 4 (Iul. Aegypt.).]

ἐρυσίπτολις, Triph. 302: Ἀθηναίη ἐρυσ. — voc. Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι (v. l. ῥυσίπτολι), Hom. Z 205. — acc. Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν, h. 11, 1. 28, 1/3. Callim. fr. 462 (ap. schol. Hom. Z 305): [καὶ] τῶν οὐκ ἀγαθῶν ἐρυσίπτολιν Minervam esse suspicatur Schneider, Call. II p. 625.

ἐσθλή, Qu. Sm. 8, 356 sq.: Παλλὰς — ἐσθλή. cf. etiam Τριτογένεια.

εὐθώρηξ, Nonn. D. 34, 293: εὐθώρηκος Ἀθήνης. ib. 39, 78. — acc. εὐθώρηκα — Ἀθήνην, ib. 30, 291.

ἐυκνήμις v. Ἰτώνη.

εὐνοεστάτη v. γλαυκῶπις.

εὐπάλαμος, Nonn. D. 6, 142: Παλλάδος εὐπαλάμοιο.

εὐπατέρεια v. Ἀρακυνθιάς et Νίκη Ἀθάνα.

εὐπήληξ, AP VI 120, 5 (Leonidae): εὐπήληκος Ἀθηναίης. — dat. Παλλάδι — εὐπήληκι, orac. v. 41 Wolff.

εὔπηχυς, Rhian. p. 75 Duentzer, p. 199 Meineke: εὔπηχυν Ἀθήνην.

ἐυπλόκαμος, Hom. η 40 sq.[1]): Ἀθήνη — ἐυπλ. — acc. Παλλάδ' ἐυπλόκαμον, Archil. fr. 11 Bergk (ex coni. Heckeri et Bergkii). cf. etiam Τριτωνίς.

εὐρεσίεργος v. εὐρύστερνος.

εὐρεσίτεχνος, Orph. h. 32, 14: εὐρεσίτεχνε*.

{εὖρος, Io. Tzetz. Anteh. 69: ἠέρος εὖρος, Ἀθήνη.}

εὐρύστερνος, Theocr. id. 18, 36: εὐρύστερνον (v. l. εὐρεσίεργον) Ἀθάναν. cf. etiam Ἀτρυτώνη.

εὔφρων v. Τριτογένεια.

εὐώδιν, Nonn. D. 15, 112: εὐώδινος Ἀθήνης.

ἔχουσα ἀμείλιχον ἦτορ, Hom. h. 28, 1 sq.:

1) cf. Io. Tzetz. all. η 18.

Ἀθηναίην — ἀ. ἦ. ἔχουσαν. [ib. 5 sq.: πολεμήια τεύχε' ἔχουσαν etc., non est epitheton. cf. Orph. fr. 132 Abel.] sine deae nomine: θεὰ | χρυσῆν ἔχουσα Γοργόν' ἐπίκουρος πόλει, Eur. fr. 351 Nauck². cf. κόρη et Τριτογένεια (Hes.).

[ἡγεμὼν* τῶν Κουρήτων, Orph. fr. 134 Abel.]

ἡνίοχος v. πολιοῦχος.

ἠύκομος, Hom. Z 92: Ἀθηναίης — ἠυκόμοιο. ib. 273; 303.

θεοκρήπις, Nonn. D. 24, 96: θεοκρήπιδος Ἀθήνης.

θήλεια v. παῖς.

θῆλυς Ἀθήνη, Nonn. D. 20, 56. θ. — Ἀθ., 1, 477. — acc. θῆλυν Ἀθήνην, ib. 27, 63.

θοῦρις Ἀθήνη, Nonn. D. 26, 2. Triph. 112. — acc. θοῦριν Ἀθήνην, Nonn. D. 48, 799.

θρασεῖ' Ἀθάνα, Pind. Nem. 3, 87 (50).

Θρασώ, Lycophr. 936: τὴν Κυδωνίαν Θρ.*

θυγάτηρ Iovis, Hom. B 547 sq.: Ἀθήνη — Διὸς θυγ. — θυγ. Δ. — Ἀθ., χ 205. ω 502. Δ. θυγ., ἀγελείη Τριτογένεια, Hes. sc. 197. Δ. θ., κυδίστη Τρ., Δ 515. γ 378. — voc. θύγατερ Δ., ἄμβροτ' Ἀθάνα, Soph. OT 159. ὦ Δ. Παλλὰς μεγίστου θύγ., Eur. Ion. 1606.

Sine deae nomine: θυγ. Δ., Hom. γ 337. add. ἀγελείη, Δ 128. ν 359. Δ. ἃ θυγ., Callim. h. 5, 136. ἦ — θυγ. (Iovis), Arist. av. 516. — voc. θύγατερ Δ., Simon. fr. 81 Bergk. Arist. pac. 736. Apoll. Rh. 3, 11. ὦ χρυσέα θύγ. Δ., Soph. OT 187. Δ θύγ. μεγάλοιο, Hom. H 24. θεά, θύγ. Δ. αἰγιόχοιο, E 815. Ϝάνασσα, Δ. θύγ., Alcman. fr. 51 Bergk et Δ. θύγ. μεγαλόσθενες, lyr. adesp. fr. 42 Bergk, num Minerva sit iudicanda, non liquet. cf. etiam Ὀβριμοπάτρη et πότνια.

Ἰησονίη, Apoll. Rh. 1, 960: Ἰησονίης — Ἀθήνης.

Ἰλία, Eur. Hec. 1008: Ἀθάνας Ἰλίας.

Ἰλιάς, AP VI 151, 2 (Tymn.): Ἀθαναίας — Ἰλιάδος. — dat. Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ*, Eur. Tro. 526. cf. Callim. fr. 13 d Schneider.

Ἰλιεία.

ἱππελάτειρα* voc., Orph. h. 32, 12.

ἱππία, Pind. Ol. 13, 115 (82): ἱππίᾳ — Ἀθάνᾳ. — acc. τὰν ἱππίαν — Ἀθάναν, Soph. OC 1070.

ἱπποσσόος, Nonn. D. 37, 320: ἱπποσσόε Παλλάς.

ἱστοπόνος, AP VI 247, 2 (Philippi): Παλλάδος ἱστοπόνου.

ἱστοτέλεια, Nonn. D. 37, 312: ἱστοτέλειαν Ἀθήνην. ib. 45, 49. cf. γνωτή.

Ἰτώνη, Rhian. p. 71 Duentzer, p. 190 Meineke: ἐυκνήμιδος Ἰτώνης*.

Ἰτωνία, Bacchyl. fr. 23 Bergk: χρυσαιγίδος Ἰτωνίας*.

Ἰτωνιάς, Callim. h. 6, 74: Ἰτωνιάδος — Ἀθαναίας. — Ἀθάνας — Ἰτ., AP IX 743, 1 sq. (Theoridae).

Ἰτωνίς, Apoll. Rh. 1, 551: Ἀθηναίης Ἰτωνίδος. — dat. Ἰτωνίδι — Ἀθάνᾳ, AP VI 130, 1 (Leonidae).

καθαρή, Nonn. D. 36, 249: καθαρῆς — Ἀθήνης. ib. 48, 411.

καλή, Man. Phil. Florent. 124, 6 Miller: τῆς Ἀθηνᾶς τῆς καλῆς.

καλλίδιφρος, Eur. Hec. 467 sq.: τᾶς καλλιδίφρου Ἀθαναίας.

κεβλήγονος v. Ἀτρυτώνη.

Κεκροπίη v. πρόμαχος.

κληδοῦχος*, Arist. Thesm. 1143.

κοίρανος Κεκροπίης, Nonn. D. 37, 320: κοίρανε Κ. — Παλλάς.

κόρα, Eur. Tro. 561: κόρας — Παλλάδος.

Sine deae nomine: ἀγνὰ — Διὸς κόρα (quae utrum Minerva an Diana intellegenda sit, viri docti non congruunt), Aesch. suppl. 132 sq. (145). — dat. κόρᾳ ἐγχειβρόμῳ, Pind. Ol. 7, 79 (43). διογενεῖ κόρᾳ, Eur. Tro. 526. — acc. κόραν γλαυκώπιδα, Pind. Nem. 7, 141 (96). — voc. παγκρατὴς κόρα, γλαυκῶπι χρυσόλογχε πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον, Arist. Thesm. 317—319.

κόρη, Nicet. Eug. Dros. et Char. 8, 107: Παλλὰς κ. — acc. κόρην Ἀθηνᾶν τοῦ Διὸς τὴν Παλλάδα, ib. 4, 186.

Sine deae nomine: ἡ Δ. κ., Eur. Ion. 21. — gen. κόρης, Luc. trag. 96. — acc. Βούδειαν Αἴθυιαν κόρην, Lycophr. 359. Λαφρίαν κόρην, ib. 985. — voc. Διὸς κόρη, Aesch. Eum. 411 (415). ὦ. Δ. κ., Eur. Phoen. 1373. γυμνάζουσα κ., φρικώδεα θυμὸν ἔχουσα, Orph. h. 32, 7. φιλέριθε κ. Παλλαντιάς, AP VI 247, 7 (Philippi).

κορυθαίολος, Nonn. D. 20, 55: Παλλάδα — κορυθαίολον.

Κορυφασία, AP VI 129, 3 (Leonidae): Κορυφασίᾳ — Ἀθάνᾳ.

κούρα — Παλλάς, Pind. Ol. 13, 92 (65) sq. Διὸς κ.* (Minerva?), Stesich. fr. 18 Bergk.

— dat. *Τριτωνίδι κούρᾳ**, AP VI 159, 3 (Antip. Sid.).

κούρη, Hom. β 296 (= Io. Tzetz. all. β 55): *Ἀθηναίη, κ. Διός.* ε 382. *Παλλὰς Ἀ., κ. Δ.*, ν 190. Hes. sc. 126. *Ἀ., κ. Δ. αἰγιόχοιο*, Ε 733. Θ 384. ω 529. Hes. sc. 443. *Παλλὰς Ἀ., κ. Δ. αἰγ.*, ν 252; 371. ω 547. anon. carm. de herbis 15 Lehrs. *κ. τ' αἰγ. Δ., γλαυκῶπις Ἀθήνη*, Hom. K 553. *κ. ἐριγδούποιο Δ.* — *Ἀ.*, Qu. Sm. 14, 421. — dat. *Ἀθηναίῃ, κούρῃ Δ. αἰγιόχοιο*, Hom. δ 752. *Ἀθήνῃ — κ. Δ. αἰγ.*, γ 393 sq. — acc. *Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Δ.*, ν 300. add. *αἰγιόχοιο*, γ 42. *κ. τ' αἰγ. Δ., γλαυκώπιδ' Ἀθήνην*, Hom. h. 4, 8. *κ. τ' αἰγ. Δ., γλαυκῶπιν Ἀ.*, Hes. th. 13. *Παλλάδα ἐγρεμάχην, κ.*, Orph. E. 38.

Sine deae nomine: κούρη, Hom. h. 28, 14. add. *Διός*, Apoll. Rh. 2, 547. *κ. ἐριγδούποιο Δ.*, Qu. Sm. 14, 560. — gen. *ἀταρβέος — κούρης*, Qu. Sm. 14, 450. — dat. *κούρῃ γλαυκώπιδι*, Hom. ω 518. *γλ. κ.*, Ω 26. *Διὸς γλ. κ.*, β 433 (= Io. Tzetz. all. β 83). Kaibel ep. 738, 1. Triph. 184. *Δ. κ. μεγάλοιο*, Hom. Z 304; 312. K 296. ζ 323. ω 521. — acc. *κούρην γλαυκώπιδα*, Hes. th. 895. *Διὸς γλ. κ.*, Christod. ecphr. 142. *μεγάλοιο Δ. κρατερόφρονα κ.*, Qu. Sm. 12, 386. — voc. *κούρη Διός*, Hom. ν 318. *Δ. πατέρος καὶ μητέρος ἄτρομε κ.*, Nonn. D. 27, 278. *κ. γλαυκῶπι*, AP VI 103, 7 (Philippi).

κοῦραι ἀελλόποδες (Diana et Minerva), Eur. Hel. 1314. cf. etiam *Ἀτρυτώνη, δεσπότις, παρθένος, Τρειτογένεια, Τριτογενής, Τριτωγενής.*

[*κράντειρα*, Orph. fr. 131 Abel: *μεγάλων ἔργων κρ.* cf. fr. 133.]

κρατερόφρων v. *κούρη.*

κρατίστα v. *χαλκίοικος.*

κράτος, Aesch. sept. 120—122 (127 sq.): *ὦ διογενὲς φιλόμαχον κράτος, | ῥυσίπολις γενοῦ, | Παλλάς.*

κρατοῦσα σθεναρῶν βελῶν, Georg. Gramm. Anacr. 1, 122 sq. Bergk: *Παλλάς, | σθ. β. κρ.* (voc.).

κυάνεαιγις v. *παρθένος.*

κυδίστη v. *Τριτογένεια.*

κυδρή, Hom. h. 28, 1: *Ἀθηναίην, κυδρὴν θεόν.*

Κυδωνία v. *Θρασώ.*

λαοσσόος, Hom. N 128: *Ἀθηναίη λαοσσ.* — acc. *λαοσσόον — Ἀθήνην*, χ 210.

Λαφρία, Lycophr. 1416: *Λαφρίας**. — *Παλλάδος — τῆς μισονύμφου Λαφρ. Πυλάτιδος*, 355 sq. cf. *κόρη.*

λαχοῦσα v. *ἄνασσα* (extr.).

λευκῶπις, Io. Tzetz. all. Hom. α 266: *λευκῶπιν — Ἀθηνᾶν.*

ληιδίη, Nonn. D. 2, 312: *Παλλάδα ληιδίην.*

[*ληιστὴ μὲν ἐοῦσα, φίλοις δ' ἐπίκουρος Ἀθήνη*, Triph. 56.]

ληΐτις, Hom. K 460: *Ἀθηναίῃ ληίτιδι.*

Λιβυστίς, Nonn. D. 13, 345: *Λιβυστίδος — Ἀθήνης.*

Λινδία, Meliteniot. 1735: *Παλλὰς Λ.*

*Λογγᾶτις**, Lycophr. 520.

λοχευθεῖσα v. *ἀνειλείθυια.*

*λύτειρα** (voc.) *κακῶν*, Orph. h. 32, 13.

μαῖα πολυκλαύτοιο τόκου πτολίπορθος Ἀθήνη, Triph. 390.

*μάκαιρα θεά** voc., Orph. h. 32, 2. cf. *Ὄγκα.*

Μαμέρσα, Lycophr. 1417: *Μαμέρσας**.

μεγάθυμος, Qu. Sm. 12, 447: *θεὰ μεγ. Ἀθήνη.* — gen. *Ἀθηναίης μεγαθύμου*, orac. 154, 13 Hendess. — acc. *μεγάθυμον Ἀθήνην*, Hom. Θ 520[1]). ν 121 (= Io. Tzetz. all. ν 23). — voc. *θεὰ μεγάθυμε**, Qu. Sm. 12, 153. cf. etiam *ὀβριμοπάτρη.*

μεγάλη, Georg. Gramm. Anacr. 1, 145 Bergk: *μεγάλης θεᾶς Ἀθήνης.*

μεγαλοσθενής v. *θυγάτηρ.*

*μεγαλώνυμος** voc., Orph. h. 32, 3.

μεγασθενὴς Ἀσαναία, lyr. fr. ad. 36 (Alcman?) Bergk. — voc. *μεγασθενές**, Procli h. 7, 3.

μεγίστη, Soph. OC 107: *μεγίστης Παλλάδος.* — dat. *τῇ μεγίστῃ Παλλάδι*, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 4, 247.

μεδέουσα v. *δέσποινα* et *πολιοῦχος.*

μειλιχόβουλος, Procli h. 7, 40: *μειλιχόβουλε**.

μενέδουπος, Orph. A. 539: *θεὰ μεν. Ἀθήνη.*

μενέχαρμος, Nonn. D. 31, 242: *μενέχαρμον — Ἀθήνην.* — *μεν. ἠὴν* (Erechthei) *πολιοῦχον Ἀθ.*, ib. 32, 267.

μήτηρ τεχνῶν, Orph. h. 32, 8: *τ. μῆτερ** *πολύολβε.*

μῆτις, Orph. h. 32, 10: *μῆτι**.

Μινωίς, Apoll. Rh. 4, 1691: *Ἀθηναίης Μινωίδος.*

μισόνυμφος v. *Λαφρία.*

1) cf. Io. Tzetz. all. Θ 212.

μουνογενής, Orph. h. 32, 1: *Παλλὰς μουνογενές.*
Μυνδία, Lycophr. 950: *Μυνδίας**. — dat. *Μυνδίᾳ** *Παλληνίδι*, ib. 1261.
μυστιπόλος v. *Ἀτθίς.*
νικαίη, Nonn. D. 37, 623: *Παλλάδι νικαίῃ.*
Νίκη τ' Ἀθάνα πολιάς, Soph. Phil. 134. ἡ δ' εὐπατέρεια φιλόγελώς (φιλόπολίς coni. Kock) τε παρθένος | *Νίκη* μεθ' ἡμῶν εὐμενὴς ἕποιτ' ἀεί, Menandri fr. 616 Kock (ap. schol. Arist. p. 301 Dind. λέγει δὲ τὴν *Ἀθηνᾶν*'). — acc. *Νίκην Ἀθάναν*, Eur. Ion. 1529. cf. etiam Nonn. D. 27, 63 sq.
νικηφόρος, Orph. h. 32, 13: *νικηφόρε δαῖμον**.
ξανθὰ — *Γλαυκῶπις*, Pind. Nem. 10, 13 (7). — acc. ξανθὰν *Ἀθάναν*, fr. 34 Bergk.
ὀβριμόθυμος, Orph. h. 32, 2: *ὀβριμόθυμε**.
ἡ *Ὀβριμοπάτρα**, Arist. eq. 1178.
ὀβριμοπάτρη, Solon. fr. 4 Bergk: *τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβρ.* | *Παλλὰς Ἀθηναίη.* — gen. *Ἀθηναίης χρυσαιγίδος* ὀβριμοπάτρης, Anth. app. ep. add. I 319 b, 1 Cougny.
*Ὀβριμοπάτρη**, Hom. *E* 747. *Θ* 391. *α* 101[1]). *δεινὴ θεὸς Ὀβρ.*, Qu. Sm. 3, 420. *διογενὴς πολύμητις — Ὀ.*, Orph. L. 575. — gen. *γλαυκώπιδος Ὀβριμοπάτρης*, Hom. *γ* 135 (= Io. Tzetz. all. *γ* 41; cf. 43 sq.). *ω* 540. Hes. th. 587. — voc. *Ὀβριμοπάτρη*, Procli h. 7, 3.
Ὄγκα Παλλάς, Aesch. sept. 484 (501). — gen. *Ὄγκας Ἀθάνας*, ib. 470 (487). *Ὄγκας — Ἀθηνᾶς*, Anth. app. ep. I 11, 1 Cougny (= Preger ep. 206). — voc. *μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα*, Aesch. sept. 149 (164). cf. etiam Antim. fr. 33 Kinkel; Euphor. fr. 22 Mein.; Rhian. p. 75 Duentzer, p. 202 Mein.
Ὀγκαίη, Nonn. D. 5, 15: *Ὀγκαίης — Ἀθήνης.* ib. 44, 39. 45, 69.
οἰκοῦσα v. *κόρα.*
οἰκτίρμων, Nonn. D. 5, 338: *οἰκτίρμονος — Ἀθήνης.*
οἰστροῦσα* (voc.) *βροτῶν ψυχὰς μανίῃσι*, Orph. h. 32, 6.
ὀλέτειρα, Orph. h. 32, 12: *Φλεγραίων ὀλ.** (voc.) *Γιγάντων.*
ὁμόγνιος Bacchi, Nonn. D. 47, 645: *Γλαυκῶπις ὁμ.*
*Ὁμολωΐς**, Lycophr. 520.
Ὁπλοσμία. Lycophr. 614: *Ὁπλοσμίας**.
ὁπλοχαρής* voc., Orph. h. 32, 6.
ὀρειάς, Nonn. D. 15, 178: *ὀρειάδος — Ἀθήνης.*
ὀρμήτειρα (v. l. ὁρμάστειρα)*, *φίλοιστρε κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις*, Orph. h. 32, 9.
παγκρατής v. *κόρα.*
παιδοκόμος *Γλαυκῶπις*, Nonn. D. 13, 175.
παῖς, Soph. OC 1090: *σεμνά — π. Παλλὰς Ἀθάνα. — Π. Διὸς π.*, Eur. Tro. 47. — acc. *Ἀθήνην* | *παῖδα Δ. θήλειαν*, Nonn. D. 20, 214 sq. — voc. *Δ. παῖ, πότνι' Ἀθηνᾶ*, Kaibel ep. 771, 3.
Sine Minervae nomine: Ζηνὸς ἐγχειρούνου παῖς, Pind. Ol. 13, 109 sq. (77). *π. Ὀλυμπίου Διός*, Aesch. Eum. 654 (664). *ἡ Δ. αἰγιόχοιο* | *π.*, Kaibel ep. 170, 3 sq. — dat. *παιδὶ Δ. μεγάλου*, ib. 754, 2. — acc. *ἁγνὰν παῖδα Διὸς μεγάλου* v. infra *Παλλάς** (Lamprocl. et Phryn.).
Παλλαντιάς v. *κόρα.*
Παλλάς, ac primum quidem *Π. Ἀθηναίη*, Hom. *K* 275. *Λ* 438. *O* 614. *δ* 828. *π* 298. h. 28, 16. add. *κούρη Διός*, *ν* 190, Hes. sc. 126. add. *κ. Δ. αἰγιόχοιο*, *ν* 252; 371. *ω* 547. anon. carm. de herb. 15 Lehrs. *μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη* | *Π. Ἀθ.*, Solon. fr. 4, 3 sq. Bergk. *σαόφρων* | *Π. Ἀθ.*, Orph. L. 9 sq. *Ἀθ. Π.*, Apoll. Rh. 3, 340. — acc. *Παλλάδ' Ἀθηναίην*, Hom. *A* 200. Kaibel ep. 1038, 18. add. *ἐρυσίπτολιν*, Hom. h. 11, 1. add. *κούρην Διός*, *ν* 300. *κ. Δ. αἰγιόχοιο*, *γ* 42. *Π. Ἀ., κυδρὴν θεόν*, — | *γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν*, | *παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν*, | *Τριτογενῆ*, h. 28, 1—4.
Π. Ἀθήνη, Hom. *A* 400. *Δ* 78; 541. *E* 1; 61; 121; 256; 840; 856. *Z* 311. *K* 245; 295. *Σ* 217; 311; 516. *Υ* 33; 146; 314. *Φ* 290; 408. *X* 270; 276. *Ψ* 771. *α* 125; 252; 327 (add. *ὁ ἀνήρ*, Io. Tzetz. all. *α* 315). *β* 405. *γ* 29; 222 (= Io. Tzetz. all. *γ* 81; cf. Hegemon. fr. 1, 18 Brandt); 385 (= all. *γ* 130). *δ* 289 (cf. all. *δ* 39). *ζ* 233 (= all. *ζ* 148); 328 (= all. *ζ* 184); *η* 37. *ϑ* 7 (= all. *ϑ* 10; cf. *ϑ* 14). *λ* 547 (= all. *λ* 117; cf. *λ* 121). *ο* 1. *τ* 33. *υ* 345. *ψ* 160. *ω* 520. Hes. op. 76. th. 577. Mimnermi fr. 14 Bergk. AP VI 342, 3 (*ἀδ.*). Nonn. D. 24, 95. 25, 151. 40, 3. 45, 93. *ἡ Π.* — *Ἀθ.*, Io. Tzetz. all. Hom.

1) *Ὀβρ. φρόνησις οὖσα νοὸς θυγάτηρ*, Io. Tzetz. all. *α* 222; cf. v. 225 etc.

Σ 241. — acc. *Παλλάδ' Ἀθήνην*, Hom. E 510.

H. — *Ἀθάνα*, Pind. Py. 12, 13 (7) sq. *σεμνά — παῖς H. Ἀθ.*, Soph. OC 1090. — voc. *ὦ σεμνὴ παρά τ' ἀθανάτοις | καὶ παρὰ θνητοῖς, H. Ἀθ.*, Eur. IT 1492 sq.

H. Ἀθαναία, Eur. Hec. 466—468: *Παλλάδος — τᾶς καλλιδίφρου Ἀθα-|ναίας.*

H. Ἀθηνᾶ, scol. 2 Bergk: *H. τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθηνᾶ* (voc.). — acc. *κόρην Ἀθηνᾶν τοῦ Διὸς τὴν Παλλάδα*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 186.

*Παλλάς**, apud *Homerum: H.* — *ἐγρεμάχη*, h. 5, 424. — acc. *H.* — *πολεμοκλόνον*, batr. 275.

Apud *Pindarum:* nom., Ol. 2, 48 (26). *κούρα — H.*, Ol. 13, 92 (65) sq. — gen., Py. 9, 173 (98). — voc. *ὦ πολιάοχε H.*, Ol. 5, 22 sq. (10).

Apud *reliquos poetas lyricos* (rec. Bergk): nom., Eueni Phil. ep. 5, 1 (= APl 165). Georg. Gramm. Anacr. 1, 38. 2, 32. — gen., Anacr. (?) fr. 124. adesp. v. 10 (PLG III[4] p. 363). Georg. Gramm. Anacr. 1, 70; 93. — dat., Simon. ep. 132, 4 (= AP VI 343). — acc. *Παλλάδ' ἐνπλόκαμον*, Archil. fr. 11: *Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεὸν ἐγρεκύδοιμον | ποτικλήζω πολεμαδόκον, ἔγνὰν | παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον*, Lamprocl. fr. 1. cf. Phrynichi fr. 1 (fr. 72 Kock): *Παλλάδα περσέπτολιν κλεισο-πολεμαδόκον, ἔγνὰν παῖδα Διὸς μεγάλου, δαμνοπῶλον, ἄϊστον παρθένον*, quae verba Bergk (cui non assentior) ita correxit: *H. περσέπολιν κλήζω, πολεμαδόκον, ἔγνὰν | παῖδα Διὸς μεγάλου, δάμνιππον, αἰεὶ παρθένον*[1]). — *H.* voc., Georg. Gramm. Anacr. 1, 77; 132; 156. 2, 3; 7. *πολέμων ἄνασσα H.*, | *σθεναρῶν βελῶν κρατοῦσα*, ib. 1, 122 sq.

Apud *tragicos poetas* ac primum quidem apud *Aeschylum: H.* — *θεά*, Eum. 222 (224). *Ὄγκα H.*, sept. 484 (501). *H. προναία*, Eum. 21. — gen., Eum. 10; 79; 748 (758); 762 (772); 898 (916); 979 (999); 995 (1017); 1021 (1045). add. *θεᾶς*, Pers. 345 (348). — voc., Eum. 619 (629); 657 (667). *ὦ H.*, Eum. 744 (754). *σύ τ', ὦ διογενὲς φιλόμαχον κράτος, | ὑσίπολις γενοῦ, | H.*, sept. 120—122 (127 sq.).

Apud *Sophoclem: Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς | H.*, Ai. 952 sq. — gen., OT 20. add. *θεᾶς*, Ant. 1184. *μεγίστης H.*, OC 107. — voc. *ὦ H. H.*, Trach. 1031.

Apud *Euripidem:* nom., Heracl. 352. H. f. 908; 1003. IA 1300; 1305. IT 966. Ion. 1001; 1556. fr. 360, 49 Nauck[2]. Rhes. 978. *ἡ Διὸς H. θεά*, Ion. 991. *H. Δ. παῖς*, Tro. 47. — gen., Andr. 1252. Hel. 1467. El. 1254; 1319. H. f. 1323. suppl. 377; 601. Hipp. 30; 1459. IT 960; 1014. Ion. 12; 235; 497; 996; 1297. Med. 771. Tro. 10; 925. add. *θεᾶς*, Tro. 541. *Παλλάδος Ἀτθίδος*, IT 223. *δίας ἀμάτορος | H.*, Phoen. 666 sq. *κόρας — H.*, Tro. 561. *H. χρυσάσπιδος*, Phoen. 1372. *τῆς χρυσολόγχου H.*, Ion. 9. — dat., IA 183. *θεᾷ — H.*, Tro. 599. — acc. *θεὰν | H.*, IA 249 sq. *H., ἐμὰν* (chori) *θεόν*, Ion. 211. *παρθένον — H.*, Tro. 971. — voc. *ὦ H., ὦ δέσποινα διογενὲς θεά*, Cycl. 350. *ὦ Διὸς H. μεγίστου θύγατερ*, Ion. 1606. *ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος | H.*, fr. 1109, 1 sq. Nauck[2]. *φίλα | H.*, Phoen. 1061 sq.

Apud *poetas comicos:* nom., Hermippi fr. 1 Kock. *ἡ H. ἡ πυλαιμάχος*, Arist. eq. 1172. — gen., nub. 300. *σεμνῆς H.*, Plut. 772. — acc. *H. περσέπολιν δεινάν*, nub. 967. *H. τὴν φιλόχορον — παρθένον ἄζυγα κούρην*, Thesm. 1136—38. — voc. *ὦ H.*, nub. 1265. *ὦ πολιοῦχε H., ὦ | τῆς ἱερωτάτης — μεδέουσα χώρας*, eq. 581/585. *ὦ πότνια H.*, eccl. 476.

Apud *poetas aevi Alexandrini:* nom., Call. h. 5, 132. fr. 164 Schneider. Apoll. Rh. 1, 723. *ἡ H.*, Call. fr. 220. — gen. *τᾶς H.*, Call. h. 5, 1. Lycophr. 355. — dat. *τᾷ H.*, Call. h. 5, 15. — acc. *τὰν H. τὰν πολιᾶχον*, h. 5, 53. denique Palladis mentionem fecisse Callimachus videtur fr. 66 f (ap. schol. Eur. Hipp. 33): *πέτραν δὲ Παλλάδος φησὶ τὸ ἐν τῇ Ἀττικῇ Γλαυκώπιον, οὗ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ μέμνηται.*

In *Anthologia Palatina* et *Planudea:* nom., V 69, 1 (Rufini); 293, 11 (Paul Sil.). IX 59, 8 (Antipatri); 306, 8 (Antiphili); 460, 3 (ἀδ.); 619, 6 (Agath. Schol.). XIV 53, 1 (ἀδ., ubi 'oleum'

1) Stesichoro hos versus vindicat Io. Tzetz. chil. 1, 683 sq.: *Παλλάδα περσέπτολιν κλήζω πολεμαδόκον ἀγνάν, | παῖδα Διὸς μεγάλου, δαμόπωλον, ἄϊστον παρθένον.*

significat); 93, 1 (= orac. 112, 1 Hendess); 109, 5 (ἀδ.); Pl 172, 1 (Alex. Aet., p. 234 Meineke); 174, 1 (ἀδ.); 181, 6 (Iul. Aegypt.). cf. ἐρυμνοτάτη. — gen., Christod. ecphr. 139. VI 160, 2 (Antip. Sid.). VII 130, 4 [Diog. Laert.]; 369, 6 (Antipatri). IX 130, 1 (ἀδ.); 586, 2 (Com. Chart.). XIV 37, 1 (ἀδ.); 109, 2 (ἀδ.). Pl 259, 1 (ἀδ.). *Π.* ἀλκιμάχας, VI 124, 2 (Hegesippi). γλαυκᾶς *Π.*, VII 425, 8 (Antip. Sid.). *Π.* ἱστοπόνου VI 247, 2 (Philippi). — dat., V 293, 12 (Paul. Sil.). VI 59, 1 (Agath. Schol.); 131, 4 (Leonidae); 174, 1 (Antipatri). IX 633, 1 (Damach. Gramm.). Pl 183, 1 (ἀδ.). τᾷ *Π.*, VI 204, 1 (Leon. Tar.). *Π.* τριτογενεῖ, XIII 13, 2 (= Kaibel ep. 751, 2). — acc., Pl 114, 2 (Cosmae). Ἀτθίδα — *Π.*, Pl 169, 3 (Antip. Sil.). τὰν ἐνὶ Κεκροπίδαις δορυθαρσέα *Π.*, Pl 170, 3 (Hermodori). σοφὴν — *Π.*, V 234, 5 (Pauli Sil.). — voc. ἁγνὰ πολύβουλε *Π.*, XV 22, 8 (ὁ πέλεκυς). Τριτογενές, σώτειρα. Διὸς φυγοδέμνιε κούρα. *Π.*, ἀπειροτόκου δεσπότι παρθενίης, VI 10, 1 sq. (Antipatri).

In *Anthologiae appendice epigr.* (ed. Cougny): πότνια — *Π.*, I 98, 2 (= Preger ep. 180). — acc., III 167, 1.

In *epigrammatis ex lapidibus collectis* (ed. Kaibel): nom., ep. 794, 1. 844, 2. — gen., ep. 532, 2. *Π.* ἁγνῆς, ep. 850, 3. ἐργοπόνου *Π.*, ep. 97, 2. — dat., ep. 748, 4. 1035, 21. προμάχῳ *Π.* Κεκροπίῃ, ep. 912, 4. *Π.* τριτογενεῖ, ep. 751, 2. 770, 2. — voc. *Π.* Ἐρεχθειδᾶν ἀρχαγέτι, ep. 852, 1. δέσποινα *Π.*, ep. 796, 1.

Apud *poetas aevi Romani:* nom., Opp. hal. 2, 23. Maneth. 2 (1), 105. ἡ — *Π.*, Babr. fab. 59, 4. — gen., Luciani trag. 320. imprimis apud *poetas*, quos vocant, *mythographos:* nom., Nonn. D. 4, 398. 33, 123. 44, 174. 47, 293. 48, 955. Triph. 489. *Π.* ἀγήνωρ, Nonn. D. 20, 57. *Π.* ἀμήτωρ, 1, 84. 36, 22. *Π.* — δαΐφρων, Qu. Sm. 14, 582 sq. *Π.* — ἐσθλή, 8, 356 sq. παρθενικὴ φυγόδεμνος — *Π.* ἀμήτωρ, Nonn. D. 27, 114. — gen., Qu. Sm. 1, 125. 12, 148. Nonn. D. 4, 455. 5, 479; 608. 12, 254. 19, 239. 24, 251. 25, 55. 26, 171. 27, 65. 36, 18. 47, 418. Io. Tzetz. Anteh. 64. schol. in Hermog. (Cramer, anecd. Ox. IV p. 42, 21). *Π.* — ἀμήτορος, Nonn. D. 8, 88. *Π.* ἀχράντοιο θεῆς, Triph. 648. *Π.* δαΐφρονος, Qu. Sm. 11, 285. ἐνδαπίης — *Π.*, Nonn. D. 4, 423 sq. *Π.* εὐπαλάμοιο, 6, 142. — dat., Qu. Sm. 12, 38. Nonn. D. 5, 6. 20, 245. 25, 448. 27, 69. 39, 187. 47, 264 418. Io. Tzetz. schol. in Hermog. (Cramer, anecd. Ox. IV p. 42, 32). *Π.* νικαίῃ, Nonn. D. 37, 623. — acc., 46, 48. *Π.* — κορυθαίολον, 20, 55. *Π.* ληιδίην, 2, 312 [παλαιοτέρην — *Π.* 43, 125]. — voc., 27, 279. κοίρανε Κεκροπίης, ἱπποσσόε *Π.* ἀμήτωρ, 37, 320.

In *Orphica poesi:* nom., A. 1157. — gen., ib. 268. — acc. *Π.* τ' ἐγρεμάχην, E. 38. — voc., Procli h. 7, 4. *Π.* μουνογενές etc., Orph. h. 32, 1.

In *oraculis:* nom., or. 153, 2 Hendess. — dat., or. anecd. 41 Buresch (Klaros p. 107, 12). Παλλάδι τ' ἐγρεμάχῃ γλαυκώπιδι, or. 79, 6 Hendess. *Π.* — εὐπήληκι, orac. v. 41 Wolff.

Apud *poetas aevi Byzantini:* nom., Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 6, 121. add. κόρη. Nicet. Eug. Dros. et Char. 8, 107. *Π.* Λινδία, Meliteniot. 1735. — gen., Theod. Pr. 5, 170.-6, 6 (τῶν θεῶν ἐφ' ὕψους Ἄρεος καὶ *Π.*). Nic. Eug. 6, 627. — dat. τῇ μεγίστῃ *Π.*, Theod. Pr. 4, 247.

Παλληνίς, Eur. Heracl. 849 sq.: Παλληνίδος — δίας Ἀθάνας. — παρθένου Παλλ.*, ib. 1031. cf. *Μυνδία.*

παμμάχος, Arist. Lys. 1322: τὰν παμμάχον*.

Πανᾶτις, AP VI 289, 7 (Leonidae): Ἀθαναίᾳ Πανάτιδι. 'quum πήνη interdum usurpetur pro ἐργασία, Minerva πανᾶτις eadem fuerit, quae vulgo Ἐργάνη vocatur.' Iacobs ad h. l., III p. 196. Πανῖτις Meineke.

πάνοπλος v. *Γοργώ* et παρθένος.

{πανουργία, Io. Tzetz. all. Hom. Υ 287: Ἀθήνη, παν., sc. ἐστίν. cf. all. Ψ 113; 122.}

παρθενικὴ — Παλλάς, Nonn. D. 27, 114. — gen. Ἀθήνης | παρθενικῆς ἀγάμου καὶ ἀθελγέος, 16, 30 sq.

παρθένος, Kaibel ep. 752, 1 sq.: παρθένῳ — Ἀθηναίᾳ. — acc. Ἀθήνην | παρθένον. AP IX 606, 3 sq. (ἀδ.). Ἀθηναίην — παρθένον αἰδοίην, Hom. h. 28, 1/3. παρθ. — Παλλάδα, Eur. Tro. 971. τὴν Παλλ. — πάνοπλον ἔννουν παρθ., Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 186 sq.

Sine Minervae nomine: nom. Pind. Py. 12, 33 (19). ἡ — παρθ., AP VI 120, 8 (Leonidae). διογενὴς — παρθ., Eur. Hel. 25. κυάναιγις — παρθ., Pind. Ol. 13, 100 (70) sq. — gen. παρθένου φίλας, Aesch. Eum. 977 (998). παρθ. Παλληνίδος, Eur. Heracl. 1031. θεᾶς παρθ., Io. Tzetz. chil. 8, 357. — dat. παρθένῳ Σκυλλητίᾳ (v. l. Σκυλητρίᾳ), Lycophr. 853. — acc. παρθένον ἄζυγα κούρην, Arist. Thesm. 1139. — voc. παρθένε τριτογένεια, AP IX 576, 1 (Nicarchi). cf. supra Νίκη.

Πειρητίς, anon. ap. Steph. By. s. v. Πειραιούς· Πειρητίδος* ἱερὸς ὄρνις (noctua?). cf. Meineke, anal. Alex. p. 292; Schneider, Callim. II p. 766.

περίφρων v. Τριτογένεια.

περσέπολις, Arist. nub. 967: Παλλάδα — περσέπολιν.

περσέπτολις, Callim. h. 5, 43 sq.: Ἀθαναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ, | ἵππων καὶ σακέων ἀδομένα πατάγῳ. cf. etiam ἑλέπτολις.

πολεμαδόκος, AP IX 59, 3 (Antipatri): Ἀθηναίαν πολεμαδόκον. cf. etiam ἄνασσα, Ἀτρυτώνη, Παλλάς*.

πολεμητόκος, Orph. h. 32, 10: πολεμητόκε*.

πολεμόκλονος, Hom. batr. 275: Παλλάδα — πολεμόκλονον. — πολ. — Ἀθήνην, Anacreontea 53 [53], 33 Bergk. — voc. πολεμόκλονος*, Orph. h. 32, 2.

πολιάοχος, Pind. Ol. 5, 22 sq. (10): ὦ πολιάοχε Παλλάς, i. e. apud Camarinaeos culta.

πολιάς, Soph. Phil. 134: Ἀθάνα πολ. — acc. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα, Arist. av. 828. πολ.* item acc., Io. Tzetz. all. ζ 170.

πολιᾶχος, Callim. h. 5, 53: τὰν Παλλάδα τὰν πολιᾶχον (v. l. πολιοῦχον).

πολιοῦχος, Arist. nub. 601 sq.: ἦτ' ἐπιχώριος ἡμετέρα (chori) θεὸς | αἰγίδος ἡνίοχος πολ. Ἀθάνα. — πολ. Ἀθήνη, Triph. 432. τεὴ (Icarii) πολ. Ἀθ., Nonn. D. 47, 96. — dat. Ἀθηναίᾳ πολιούχῳ, Kaibel ep. 756, 1. — acc. πολιοῦχον ἐὴν ἐπίκουρον Ἀθήνην invocat Erechtheus, Nonn. D. 37, 318. — voc. ὦ πολιοῦχε Παλλάς, ὦ | τῆς ἱερωτάτης μεδέουσα χώρας, Arist. eq. 581/585. *Sine deae nomine:* πολιοῦχε, AP IX 154, 1 (Agath. Schol.). ὦ χρυσολόφα — πολ., Arist. Lys. 344 sq. cf. μενέχαρμος.

πολισσοῦχος, Triph. 444: πολισσούχοιο θεῆς — Ἀθήνης.

πολύβουλος Ἀθήνη, Hom. E 260. πολ. — Ἀ., π 282. — gen. Ἀθηναίας πολυβούλου, Kaibel ep. 749, 7. cf. ἀγνά.

πολύεργος (v. l. πολύμητις) Ἀθήνη, Orph. fr. 279 Abel.

πολυλλίστη v. βασίλεια.

πολύμητις Ἀθήνη, Nonn. D. 26, 36. πολ. — Ἀθ., Christod. ecphr. 317. ἡ — πολ. — Ἀ., Colluth. 144. θεὰ πολ. Ἀ., Qu. Sm. 12, 154. — acc. Ἀθηναίην — πολύμητιν, Hom. h. 28, 1 sq. εἰς Ἀθηνᾶν πολ., Procli h. 7 tit. cf. Ὀβριμοπάτρη et πολύεργος.

πολύολβος v. μήτηρ.

πότνα θεά* voc., Hom. ν 391. π. — θ.*, Kaibel ep. 861, 1.

πότνια, Hom. Z 305: πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων. — ὦ πότνια, δέσποιν' Ἀθηναία, Arist. pac. 271. πότνι' Ἀθαναία, Callim. h. 5, 55. Theocr. id. 15, 80. πότνι' Ἀθάνα, Theocr. id. 16, 82. Ἀθάνα | πότνια, AP VI 39, 7 sq. (Archiae). Διὸς παῖ, πότνι' Ἀθηνᾶ, Kaibel ep. 771, 3. π. — Παλλάς, Anth. app. ep. I 98, 2 Cougny (= Preger ep. 180). — voc. ὦ π. Π., Arist. eccl. 476. πότνι' Ἀθηνάων ἐπιήρανε, Τριτογένεια, Kaibel ep. 1046 b, 60.

Sine deae nomine: πότνιαν, Hes. th. 926. — voc. Callim. h. 5, 86. Procli h. 7, 5; 22. ὦ πότνια, Eur. Heracl. 770. Arist. eq. 1170. πότνι' — Διὸς θύγατερ, Kaibel ep. 753, 1/4.

προκαθηγέτις, Anth. app. ep. II 622, 5 Cougny: Ἀθηναίας προκαθηγέτιδος. lectio dubia; cf. Kaibel ep. 409, 5 c. annot.

πρόμαχος, Kaibel ep. 912, 4: προμάχῳ Παλλάδι Κεκροπίῃ.

προναία, Aesch. Eum. 21: Παλλὰς προν. cf. Callim. fr. 220 Schneider: χὴ Παλλάς, Δελφοί νιν ὅθ' ἱδρύοντο προναίην.

προνοίη, anon. ap. Iulian. or. IV p. 149 b, Eustath. ad Il. A 197 p. 83, 44: ἵκετο δ' εἰς Πυθώ τε καὶ ἐς γλαυκῶπα προνοίην*.

πτολιοῦχος, Kaibel ep. 769, 1: Ἀθηναίῃ πτολιούχῳ.

πτολίπορθος Ἀθήνη, Triph. 390. — dat. Ἀθηναίᾳ πτολιπόρθῳ, Kaibel ep. 768, 7.

πυλαιμάχος, Arist. eq. 1172: ἡ Παλλὰς ἡ πυλ. — voc. πυλαιμάχε*, Callim. fr. 503 Schneider.

Πυλᾶτις v. Λαφρία.

ῥητή* voc., Orph. h. 32, 3.

ῥυσίπτολις v. ἐρυσίπτολις. cf. etiam Aesch. sept. 122 (128).
σακέσπαλος v. Ἀτρυτώνη.
Σάλπιγξ*, Lycophr. 915. — acc. Σάλπιγγα*, ib. 986. cf. Luciani Ocyp. 79.
σαόμβροτος, Procli h. 7, 47: σαόμβροτε*.
σαόφρων | Παλλὰς Ἀθηναίη, Orph. L. 9 sq. — gen. σαόφρονος — Ἀθήνης, Nonn. D. 47, 365.
{σελήνη, Io. Tzetz. all. Hom. Δ 84: τὴν Ἀθηνᾶν, σελήνην. cf. ib. 86. Χ 51 sq. etc.}
σεμνά, Telest. fr. 1, 11 sq. Bergk: σεμνᾶς | δαίμονος*.
σεμνή, Eur. IT 1492 sq.: ὦ σεμνὴ παρά τ' ἀθανάτοις | καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνα. — gen. σεμνῆς Παλλάδος, Arist. Plut. 772; cf. trag. adesp. fr. 62 Nauck². τῆς σ. θεᾶς*, Antiphan. fr. 81 Kock, ubi Minervam intellegit Casaubonus, deam Olympiadem, Alexandri matrem, Kock. cf. etiam ἔκγονος et παῖς.
Σθένεια, Lycophr. 1164: Σθένειαν*.
σκιρράς.
Σκυλητρία et Σκυλλητία v. παρθένος.
σοφά, Telest. fr. 1, 1 sq. Bergk: σοφὰν — δίαν Ἀθάναν.
σοφή, Georg. Gramm. Anacr. 1, 73 Bergk: σοφῆς Ἀθήνης. — σ. — Ἀ., Dion. Per. 342. Nonn. D. 40, 79. — acc. σοφὴν — Παλλάδα, AP V 234, 5 (Paul. Sil.).
στρατία.
σύννομος* Ἀπόλλωνι, Christod. ecphr. 320.
σώτειρα v. Τριτογενής.
ταλαεργὸς Ἀθήνη, Nonn. D. 24, 274.
τέκνον διογενές, Soph. Ai. 91: Ἀθάνα — δ. τέκνον.
τέκος Iovis, semper voc., sine Minervae proprio nomine: αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Hom. Α 202. Θ 352; 427. Κ 278. Procli h. 7, 1. Δ. τ. αἰγ., Hom. h. 28, 17. Δ. τ., Ἀτρυτώνη, Κ 284. αἰγ. Δ. τ., Ἀτρ., Β 157. Ε 115; 714. Φ 420. δ 762. ξ 324. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος | Παλλάς, Eur. fr. 1109, 1 sq. Nauck². cf. Τριτογένεια.
Τρειτογένεια, Kaibel ep. 1035, 18: κούρην δορυθαρσέα Τρειτογένειαν.
τριγέννητος θεά*, Lycophr. 519.
Τριόπεια v. Νέμεσις Τρ.
τριπάτωρ* voc., AP XV 25, 26 (βωμός Α).
τριτογένεια (adiectivum), orac. 143, 1 Hendess: Ἀθηνᾶν τριτογένειαν. — voc. Παλλὰς τρ., scol. 2 Bergk. παρθένε τρ.*, AP IX 576, 1 (Nicarchi).
Τριτογένεια proprio Minervae nomine omisso substantivum et alterum eius nomen factum est. apud *Homerum:* Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τρ., Δ 515. γ 378 (= Io. Tzetz. all. γ 123). — voc. Τρ., φίλον τέκος, Θ 39. Χ 183.
Apud *Hesiodum:* Διὸς θυγ., ἀγελείη Τρ., sc. 197. — acc. γλαυκώπιδα Τρ. etc., th. 924. κούρην γλ., Τρ. | ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν, th. 895 sq.
Apud *Aristophanem:* ἡ Τριτογένει' (v. l. Τριτογενής), eq. 1189. — gen. τῆς Τριτογενείης, nub. 989. — voc. ὦ Τριτογένεια, Lys. 346 sq.
Apud *poetas posteriores:* nom., Qu. Sm. 1, 289. 7, 143. 12, 396. ἀγαυὴ Τρ., 14, 547. θεὰ γλαυκῶπις Τρ., Luciani trag. 1. δαΐφρων Τρ., Qu. Sm. 1, 128. ἐσθλὴ Τρ., 9, 484. εὔφρων Τρ., 13, 420. περίφρων Τρ., 3, 533. — gen. Τριτογενείης, Nonn. D. 5, 343. 8, 80. 24, 299. 28, 145. 47, 294. — dat. Τριτογενείῃ, ib. 13, 126. 27, 333. 30, 295. 36, 14. 48, 802. Orph. A. 66. γλαυκώπιδι Τρ., A. 492. δαΐφρονι Τρ., Qu. Sm. 12, 377. — acc. γλαυκὴν δ' ἐγρεκύδοιμον ἀταρβέα Τριτογένειαν, Orph. L. 586. εὔφρονα Τρ., Qu. Sm. 10, 353. περίφρονα Τρ., 11, 294. — voc., APl 157, 1 (Iuliani). Orph. h. 32, 13. Procli h. 7, 4. cf. πότνια.
τριτογενής, AP XIII 13, 2 = Kaibel ep. 751, 2: Παλλάδι τριτογενεῖ. Kaibel ep. 770, 2. — τριτ. τῇ Ἀθηνᾷ, Is. Tzetz. metr. Pind. (Cramer, anecd. Par. I p. 65, 27).
Τριτογενής pro appellatione usurpatum, Arist. eq. 1189: ἡ Τρ. (ubi v. l. ἡ Τριτογένει'). — gen. Τριτογενοῦς, AP IX 153, 4 (Agath. Schol.). — dat. Τριτογενεῖ, ib. XIV 93, 6 (= orac. 112, 6 Hendess). — acc. Τριτογενῆ, Hom. h. 28, 4. — voc. Τριτογενές, σώτειρα, Διὸς φυγοδέμνιε κούρα, | Παλλάς, ἀπειροτόκου δεσπότι παρθενίης, AP VI 10, 1 sq. (Antipatri).
Τριτώ, AP VI 194, 1 (ἀδ.): θεὰ Τριτοῖ* (voc.).
Τριτωγενὴς κούρη*, Babrii fab. syll. II 24, 1. — gen. Τριτωγενῆος*, ib. v. 13.
Τριτωνὶς — Ἀθηναίη, Apoll. Rh. 1, 109 sq. Τρ. Ἀθήνη, Nonn. D. 5, 73; cf. infra Σελήνη s. v. ἑλάτειρα. — gen. θεᾶς Τριτωνίδος — Ἀθήνης, Apoll. Rh. 1, 768. Τριτ. — Ἀθάνας, APl 8, 3 (Alcaei).

Sine Minervae nomine. pro adiectivo dictum: nom. *θεὰ Τρ.*, Apoll. Rh. 3, 1183. — gen. *θεᾶς Τριτωνίδος*, 1, 721 (ubi schol. Ἰτωνίδος). — dat. *Τριτωνίδι κούρᾳ*, AP VI 159, 3 (Antip. Sid.). pro appellatione dictum: nom., Qu. Sm. 1, 179. 5, 360; 451. — gen., Luciani trag. 317. Qu. Sm. 6, 146. 13, 435. *εὐπλοκάμου Τρ.*, 13, 417. — dat., ib. 12, 237. *ἀκαμάτῳ Τρ.*, 12, 152. *Τρ. δίᾳ*, Callim. ep. inc. IX 5 Schneider (= AP IX 321; cf. PLG II⁴ p. 294 Bergk). *ὑψίστᾳ Τρ.*, AP VI 342, 5 (ἀδ.).

Τρωάς, AP VI 195, 1 (Archiae): *Τρωάδι - Ἀθάνᾳ*.

ὑψίστα v. *Τριτωνίς*. cf. etiam Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 6, 6: *τῶν (θεῶν) ἐφ' ὕψους Ἄρεος καὶ Παλλάδος*.

φαλαρῖτις, Callim. fr. 503 Schneider: *φαλαρῖτι**.

φέρασπις, Christod. ecphr. 388: *φεράσπιδος — Ἀθήνης*. — voc. *φέρασπι**, Procli h. 7. 3.

φίλα | Παλλάς voc., Eur. Phoen. 1061 sq. cf. etiam *παρθένος*.

*φιλένθεος** voc., Orph. h. 32, 11.

φιλέριθος v. *κόρα*.

φίλη, scol. 6 Bergk: *φίλην Ἀθηνᾶν* (loc. corr.). cf. etiam *Τριτογένεια*.

φιλόμολπος, Nonn. D. 24, 36: *τεὴ* (Bacchi) *φιλ. Ἀθήνη*.

φιλτάτη, Soph. Ai. 14: *Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ* (Ulixi) *θεῶν*. — voc. *Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ* (Iunoni) *θεῶν*, Eur. fr. 1109, 9 Nauck².

φιλόγελως v. *Νίκη Ἀθάνα*.

φίλοιστρος v. *ὁρμήτειρα*.

φιλόχορος, Arist. Thesm. 1136: *Παλλάδα τὴν φιλόχορον*.

*ἡ Φοβεσιστράτη**, Arist. eq. 1177.

Φοινίκη, Lycophr. 658: *Φοινίκης θεᾶς**.

{*φρόνησις*, Io. Tzetz. all. Hom. *δ* 119: *Ἀθηνᾶ, ἡ φρόν.* cf. prooem. in Il. 242. all. *A* 86 sq. *Z* 5. *K* 78. *P* 76. *Ψ* 113 etc. cf. etiam *γλαυκῶπις* et *ὁρμήτειρα*.}

φυγοδέμνιος v. *Τριτογενής*.

φυγόδεμνος Ἀθήνη, Nonn. D. 3, 111. *φυγ. — Παλλάς*, 27, 114.

φυγόλεκτρος, Orph. h. 32, 8: *φυγόλεκτρε**.

χαλκίοικος, Eur. Hel. 245: *χαλκίοικον Ἀθάναν*. sine deae nomine: *τὰν χαλκ.*, ib. 228. *χαλκ. ἄνασσαν*, Arist. Lys. 1300. *τὰν σιὰν — τὰν κρατίσταν | χαλκ. — τὰν παμμάχον*, ib. 1320—1322.

χαλκόπυλος, Eur. Tro. 1114: *χαλκόπυλον — θεάν**.

χαριεργός, AP VI 205, 9 (Leon. Tar.): *χαριεργῷ Ἀθάνᾳ*.

χρυσαιγίς v. *Ἰτωνία* et *ὀβριμοπάτρη*.

χρύσασπις, Eur. Phoen. 1372: *Παλλάδος χρυσάσπιδος*. — acc. *χρύσασπιν Ἀθήνην*, Nonn. D. 34, 47.

χρυσέα v. *Γοργών* et *θυγάτηρ*.

*χρυσεοπήληξ** voc., Procli h. 7, 4. cf. etiam *περσέπτολις*.

Χρύση, Anth. app. ep. III 91, 1 Cougny: *Χρύσης Ἀθηνᾶς*.

χρυσῆ. [cf. AP XIV 2, 1 (ἀδ.).]

χρυσόλογχος, Eur. Ion. 9: *τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος*. cf. etiam *κόρα*.

χρυσολόφα v. *πολιοῦχος*.

Ἀθώρ v. *Βαΐτ*.

Αἴγλη.

μάτηρ Aesculapii, Isyll. Epidaur. D 19 Wilam.: *Αἴγλας ματρός*. v. *Κορωνίς*.

[*ῥοδόπηχυς — αἴγλη*, Paul. Sil. descr. S. Soph. 338.]

Αἰδώς[1]).

[*ἀργὸς ἡ θεός* sc. *ἐστι*, Eur. Ion. 337. Verecundiam deam esse intellegendam, ex verborum conexu *ἀλλ' αἰδούμεθα* apparet.]

αὐτογενής, Χαρίτεσσι συνέστιος — Αἰδ., Christod. ecphr. 341.

μεγαλόφρων, Kaibel ep. 34, 1. *μεγαλόφρονος Αἰδοῦς*.

πότνια, Eur. IA 821: *ὦ πότνι' Αἰδώς*. item fr. 436 Nauck² (*αἰδ.* edd.).

σύνεργος Virtutis, Timoth. fr. 9 Bergk: *Αἰδῶ σύνεργον Ἀρετᾶς δοριμάχου*. *αἰδῶ* et *ἀρετᾶς* vulgo legitur.

συνέστιος v. *αὐτογενής*.

σύνθακος Ζηνί, Soph. OC 1267 sq.: *Z. σύνθ. θρόνων | Αἰ.*

Αἰθήρ.

ἀγλαός v. *βλάστημα*.

ἄπειρος v. mox infra *Ζεύς*.

ἄσπετος Αἰθ., Io Gaz. descr. 2, 314.

ἀστεροφεγγής v. *βλάστημα*.

βιοθρέμμων v. *πατήρ*.

βλάστημα, Orph. h. 5, 5: *ἀγλαὸν ὦ βλάστ.**, *σελασφόρον, ἀστεροφεγγές*.

1) *Αἰδώς* et *Εὐνομίη* Horae Kaibel ep. 1110, 4.

γενέτωρ, Eur. fr. 839, 1 sq. Nauck²: *Διὸς Αἰθ.*, | *ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γεν.*
εἰλίσσων πάντων κοινὸν φάος, Aesch. Prom. 1092—94 (1091—93): *ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ π.* | *αἰθὴρ* (melius *Αἰθ.*) *κ. φ. εἰλίσσων.*
ἔνανσμα, Orph. h. 5, 3: *πᾶσι ζωοῖσιν ἔν.** (voc.).
ἔχων κράτος αἰὲν ἀτειρές, Orph. h. 5, 1: *ὦ Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχ.*. κρ. αἰ. ἀτ.* cf. *Ζεύς* et *φαεννός*.
Ζεύς, Eur. fr. 877 Nauck²: *ἀλλ' Αἰθ. τίκτει σε, κόρα,* | *Ζεὺς ὃς ἀνθρώποις ὀνομάζεται.* cf. fr. 941: *ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον Αἰθέρα* | *καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις; τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.* denique cf. Eur. Hel. 584.
κεκορυθμένος πυρὶ θερμοτέρῳ, Io. Gaz. descr. 2, 314: *π. θ. κεκ. ἄσπετος Αἰθ.*
λαμπρός τ' Αἰθήρ voc., Arist. nub. 265. cf. Aristot. pepl. 61, 2 Bergk.
μεγαλώνυμος v. *πατήρ*.
[*νοτερός* (v. l. *νοερός*), Orph. fr. 36 et 48 Abel.]
πανδαμάτωρ, Orph. h. 5, 3: *πανδαμάτορ**.
πατήρ, Arist. nub. 569 sq.: *μεγαλώνυμον ἡμέτερον* (chori) *πατέρ'* | *Αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων.*
πατρώιος Αἰθ., Nonn. D. 36, 90. Triph. 28.
[*περικαλλής*, Orph. fr. 58 Abel: *περικαλλέος αἰθέρος υἱός* Phanes vocatur.]
ποικίλος, Nonn. D. 40, 407 sq.: *Αἰθ.* | *ποικ.* cf. Callim. fr. anon. 225 Schneider.
*πυρίπνους** voc., Orph. h. 5, 3.
σελασφόρος v. *βλάστημα*.
σεμνότατος v. *πατήρ*.
στοιχεῖον v. *ὑψιφανής*.
Τιτὰν — αἰθήρ, Empedocl. v. 236 Mullach (133 Stein)[1]).
ὑπέρεισμα astrorum etc., Orph. h. 5, 2: *ἄστρων ἠελίου τε σεληναίης θ' ὑπέρ.** (voc.).
ὑψιφανὴς Αἰθέρ, κόσμου στοιχεῖον ἄριστον. Orph. h. 5, 4.
[*φαεννός*, Eur. fr. 919 Nauck²: *ὁ πέριξ χθόν' ἔχων* | *φ. αἰθήρ* cf. fr. 941.]
[*χρυσωπὸς αἰθ.*, Soph. fr. 1027, 3 Nauck².]

Αἶσα.

ἀμείλιχος Αἶ., Qu. Sm. 13, 462.
ἄσχετος Αἶ., Qu. Sm. 13, 473. cf. *ὀλοή*.
ἀτάσθαλος v. *κακή*.

[*κακάγγελος — αἶσα*, Io. Tzetz. Hom. 23.]
κακὴ Διὸς Αἶ., Hom. ι 52. *κακὴ καὶ ἀτάσθαλος Αἶ.*, Qu. Sm. 13, 280. *Αἶ. κακή*, Maneth. 6 (3), 20. — dat. *κακῇ — Αἴσῃ* (malim pro *αἴ.*), Qu. Sm. 2, 236. 3, 331. [*κακὴ — αἶσα*, orac. Sibyll. 12, 285 etc.]
κρατερή, Qu. Sm. 7, 669: *Αἶ. — κρ.*
λοίγιος Αἶ., Qu. Sm. 10, 344.
λυγρή, Qu. Sm. 1, 390: *Αἶ. λ.*
νεκυηπόλος Αἶ., Maneth. 1 (5), 330.
νεκυοστόλος Αἶ., Maneth. 4, 405.
ὀλοὴ — Αἶ., Qu. Sm. 11, 306. *ὀλ. — ἄσχετος Αἶ.*, | *οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα*, ib. 3, 650 sq.
[*ἃ πάνδωρος αἶσα*, Bacchyl. fr. 36 Bergk.]
πολύτροπος, Qu. Sm. 12, 171: *Αἶ. πολ.*
πολύστονος, Qu. Sm. 11, 272: *Αἶ. — πολ.*
φασγανουργός, Aesch. Ch. 629 (647): *Αἶ. φασγ.*

Αἰών.

ἀγήραος | *Αἰὼν* (*αἰὼν* edd.) *ὁ παλαιγενής*, | *νέος ὢν ἅμα καὶ γέρων*, Synes. h. 9, 56—58.
ἄμβροτος Αἰ., Qu. Sm. 12, 194.
ἀμφιθαλής v. *αὐτόσπορος*.
[*ἀμφιλαφὴς — Αἰ.*, Nonn. par. evang. Io. 6, 179.]
*ἄναξ**, Io. Gaz. descr. 1, 148.
ἄσπετος Αἰ., Io. Gaz. descr. 1, 162. cf. Empedocl. v. 146 Mullach (111 Stein).
αὐτόσπορος, Io. Gaz. descr. 1, 137—139: *πολυδινήτων ἐτέων αὐτ. Αἰ.* | *ἀμφιθαλὴς — πατροπάτωρ, περίμετρος ἀλωφήτοισι κελεύθοις.* cf. *πατήρ*.
γενέθλη Harmoniae, Io. Gaz. descr. 1, 127: *Ἁρμονίης — γενέθλην**.
γέρων τροφὸς Αἰ., Nonn. D. 38, 90. cf. *ἡνίοχος*.
ἡνίοχος βιότοιο, γέρων δεδονημένος (v. l. *γάμων δεδοκημένος*) *Αἰ.*, Nonn. D. 24, 267.
καμπύλος v. *κυλίνδων*.
κυλίνδων τετραπόρου χρόνου στροφάλιγγα. Nonn. D. 36, 422 sq.: *τ. χρ. στρ. κ. — καμπύλος Αἰ.*
[*μέγιστος*, Melinn. h. in Romam 13 sq. Bergk: *πάντα δὲ σφάλλων ὁ μέγ. αἰὼν καὶ μεταπλάσσων βίον ἄλλοτ' ἄλλως.*]
μεταπλάσσων v. *μέγιστος*.
[*ὁμόσπορος — Αἰ.*, Nonn. D. 40, 430 sq.]
παῖς Saturni, Eur. Heracl. 900: *Αἰ.* (*αἰ.* edd.) — *Κρόνου* (v. l. *Χρόνου*) *παῖς*.
παλαιγενής v. *ἀγήραος*.
πάντροφος Αἰ., Nonn. D. 6, 372. cf. *ποικιλόμορφος*.
πατήρ, Nonn. D. 7, 73: *ὁ πατὴρ**, *ἑτέων αὐτόσπορε πομπήν*.

1) cf. Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Götternamen, p. 36.

πατροπάτωρ et περίμετρος v. αὐτόσπορος.
ποικιλόμορφος, Nonn. D. 7, 23: Αἰ. ποικ. cf. par. evang. Io. 9, 154: ποικ. — πάντροφος αἰών.
ποιμήν v. πατήρ.
πρωτοφανὴς — σύμφυτος Αἰ., Nonn. D. 41, 84.
[σκηπτοῦχος*, Io. Gaz. descr. 1, 168.]
σύντροφος Αἰ., Nonn. D. 7, 10. 41, 179.
σφάλλων v. μέγιστος.
τροφός v. γέρων.

Ἀκτιῶφις.

(διαβολὴ πρὸς Σελήνην rec. Wessely.)
κοίρανος, v. 21 sq.: σὺ δ' Ἀκτιῶφι κοίρανε μόνη, τύραννε, κραιπνὴ | τύχη θεῶν καὶ δαιμόνων.
τριπρόσωπος, v. 25—30: καλῶ σε, τριπρόσωπε θεά*, Μήνης ἐράσμιον φῶς, | Ἑρμῆν τε καὶ Ἑκάτην ὁμοῦ, σὲ δ' ἀρσενόθηλυ ἔρνος, | βασίλεια δεινὴ θεσμία καὶ Δαρδανία, Πανοπεῖα | καὶ παρθέν' εἰνοδία σὺ καὶ ταυροδιάκαινα (leg. ταυροδράκ.) νύμφη, | ἵππος, κόρη, δράκαινά τε Μινωΐη κραταιή, | ἄνασσα, δεῦρό μοι μόλε, ἰνδάλιμε καὶ μεγαυχές.

Ἄκωρι v. Βαΐτ.

Ἀλαλά.

θυγάτηρ Belli, Pind. fr. 78 Bergk: Ἀλ. (v. l. Ἐνυὼ) Πολέμου θύγατερ.

Ἀλήθεια.

ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια, Pind. fr. 205 Bergk.
ἡ βαθυγνώμων*, Babr. fab. syll. II 52, 9.
θυγάτηρ | Ἀλάθεια Διός voc., Pind. Ol. 10, 5 (3) sq.
κυδρή, Io. Tzetz. Anteh. 385: Ἀλήθεια κ. (voc.).
ὁμόπολις, Bacchyl. (?) fr. ap. Stob. flor. 11, 2; PLG III[4] p. 577 Bergk: Ἀλάθ. θεῶν (βροτῶν Bergk) ὁμόπολις, μόνα θεοῖς συνδιαιτωμένα.
[παγκρατὴς — ἀλάθ., Bacchyl. fr. 22 Bergk.]

Ἄλκων (Cabirus).

ἀδελφεός Eurymedontis, Nonn. D. 37, 504: ἐριπτοίητος (v. l. ἐριπτοίητον) ἀδελφ. — Ἄλκ.
σύγγονος (sc. Eurymedontis) Ἄλκ., Nonn. D. 17, 195.
χαλκοχίτων — Ἄλκ., Nonn. D. 30, 48 sq.

Ἄμμων[1]).

Ἀμμώνιος, Kaibel ep. 1024, 1: Ἀμμώνιον θεόν*.

1) cf. Ὄσιρις χρυσοστέφανος.

δεσπότης Olympi, Pind. fr. 36 Bergk: Ἄ. Ὀλύμπου δέσποτα.
ἔχων ἴνδαλμα κεραίης v. l. 4.
Ζεύς, Nonn. D. 13, 372 sq.: ἀρνειοῦ τριέλικτον ἔχων ἴνδαλμα κεραίης — ἑσπέριος Z. — voc. Ζεὺς Λιβύης Ἄμμων κερατηφόρε — μάντι, Phaestus p. 98 Duentzer. cf. infra Ζεὺς Ἄμμων.
κεραιός, Kaibel ep. 833, 1: Ἄμμωνος κεραιοῖο.
κεραός, Kaibel ep. 835, 5: Ἄμμωνος κεραοῦ.
κερατηφόρος v. Ζεύς l. 3.
κοίρανος v. μέγας.
Λίβυς κεκλημένος Ἄ., Nonn. D. 40, 392.
μάντις v. Ζεύς l. 4.
μέγας ὄβριμος Ἄ., | κοίρανος ἀθανάτων, Kaibel ep. 1029, 3 sq.
μηλοκέρως v. Φοῖβος.
ὄβριμος v. μέγας.
Φοῖβος* ὁ μηλοκέρως, orac. 144, 1 Hendess.

Ἀμφιτρίτη.

ἀγάστονος Ἄ., Hom. μ 97. h. 1, 94.
[Ἀδριάς, Dion. Per. 481: Ἀδριάδος — Ἀμφιτρίτης. hic et aliis compluribus locis metonymice (= mare).]
ἁλοσύδνη, Hom. δ 404: καλῆς ἁλοσύδνης*.
ἀμαιμακέτη — Ἄ., Qu. Sm. 8, 63.
ἀπείριτος, Orph. A. 338: ἀπείριτον Ἀμφιτρίτην.
βαρύβρομος, Qu. Sm. 14, 609: βαρύβρομον Ἀμφιτρίτην.
[βορειάς, Dion. Per. 297: βορειάδος Ἀμφιτρίτης.]
γλαυκά, Theocr. id. 21, 55: τᾶς γλαυκᾶς — Ἀμφιτρίτας.
Γλαυκή, Orph. A. 338: Γλαυκήν τ' ἰχθυόεσσαν, ἀπείριτον Ἀμφιτρίτην. [γλαυκὴ — Ἀμφ., Opp. hal. 1, 791.]
ἑταίρη Neptuni, orac. v. 278 sq. Wolff: Ποσειδαῶνος ἑτ. | — ἠχήεσσ' — Ἄ.
εὐσφυρος, Hes. th. 254: εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ.
ἠχήεσσα v. ἑταίρη.
ἰχθυόεσσα v. Γλαυκή.
καλή v. ἁλοσύδνη.
[Κασπίη — Ἄ., Dion. Per. 706. — gen., ib. 53. cf. etiam v. 1064 sq.]
κλυτὸς (v. l. κλυτὴ) Ἄ., Hom. ε 422.
κούρη, Opp. hal. 1, 386 sq.: κούρην κυανώπιδα Νηρηίνην — Ἀμφιτρίτην.
[κυαναυγής, Dion. Per. 169: κυαναυγέος Ἀμφιτρίτης.]
κυανῶπις, Hom. μ 60: κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης. orac. 87, 2 Hendess. cf. κούρη.

[Λιβυστίς, Dion. Per. 614: Λιβυστίδος Ἀμφιτρίτης.]
Νηρηίνη v. κούρη.
παῖς Oceani, Io. Tzetz. th. 333 (Matranga, anecd. II p. 589): τὴν Ἀμφιτρίτην — Ὠκεανοῦ τὴν παῖδα.
παρθένος, Opp. hal. 1, 390: παρθένον*.
περίδρομος Ἀ., Qu. Sm. 14, 535. Dion. Per. 862.
πλωτὰ — φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα, Kaibel ep. 1028, 55 (h. in Isim 143).
πολύκοινος, Soph. fr. 612 Nauck²: πολύκοινον Ἀμφιτρίταν.
πολύστονος, Qu. Sm. 14, 644: πολυστόνου Ἀμφιτρίτης.
[Προποντίς, Dion. Per. 324: Προποντίδος Ἀμφιτρίτης.]
[Τυρσηνίς, Dion. Per. 201: Τυρσηνίδος Ἀμφιτρίτης.]
ὑδατοσύδνη* fortasse Amphitritae epitheton fuit apud Callimachum (fr. 347 Schneider).
φιλεύδιος v. πλωτά.
χρυσαλάκατος, Pind. Ol. 6, 178/180 (104 sq.): χρυσαλακάτοιο — Ἀμφιτρίτας.

Ἀνάγκη.

Ἀδράστεια, cum Adrastea confunditur Ἀνάγκη Orph. fr. 36 Abel.
ἀμέγαρτος, Orph. A. 12: ἀμέγαρτον Ἀνάγκην.
ἀστυφέλικτος Ἀν., Io. Gaz. descr. 2, 52.
δεινὴ — Ἀν. (ἀν. edd.), Orph. h. 3, 11.
[δύστλητος, Empedocl. v. 299 Mullach (232 Stein): δύστλητον ἀνάγκην.]
[ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, Nonn. par. evang. Io. 10, 63.]
[κρατερὴ — ἀνάγκη, Parmen. v. 86 Mullach. cf. orac. Sibyll. 14, 357.]
[μεγάλη, Callim. h. 4, 122: Ἀναγκαίη μεγ. θεός, suppl. ἐστι.]
μέλαινα, Eur. Hipp. 1387: Ἄιδου μέλ. νυκτερός τ' Ἀνάγκα (ἀν. edd.).
νυκτερός v. μέλαινα.
[πάνσοφος, AP VI 219, 23 sq. (Antipatri): ἀνάγκα | πάνσ.]
πάντολμος v. Μοῖρα κρατοῦσα.
πολεμιωτάτη, trag. anon. fr. 501 Nauck²: ὁσία (ὁσίᾳ N.) — Ἀν. (ἀν. N.) πολ. θεός.
πότνια* voc., Eur. Alc. 796.

Ἀναίδεια.

μεγίστη τῶν θεῶν, Menandri fr. 357 Kock: ὦ μεγ. τ. θ. | νῦν οὖσ' Ἀναίδει'.

Ἄνουβις.

ἄφθιτος v. βασιλεύς.
βασιλεύς, Kaibel ep. 1029, 1: Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ — ἄφθιτ' Ἄνουβι.

Ἀνταύγης.

ἀρίδηλος, Orph. fr. 167, 4 Abel: Ἀνταύγην ἀρίδηλον.
ἑλίκωπος, Orph. h. 6, 9: Ἀνταύγην ἑλίκωπον.

Ἀντολίη.

μήτηρ Iridis, Io. Gaz. descr. 2, 201: Ἀντολίη — μητρί.
[πυριθαλπής, Io. Gaz. descr. 1, 126: ἀντολίης πυριθαλπέος.]
τιθηνήτειρα πυρὸς ἀκρήτοιο, Io. Gaz. descr. 2, 241 sq.: π. ἀ. τιθ. θοροῦσα, | Ἀντ.

Ἀπαιόλη.

παμβασίλεια, Arist. nub. 1150: ὦ παμβασίλει' Ἀ.

Ἀπάτη.

ἀλλοπρόσαλλος ὀρεστιὰς — δαίμων*, Nonn. D. 8, 116.
δολίη, Nonn. D. 8, 124: δολίην Ἀπάτην.
δολόμητις — δαίμων*, Nonn. D. 8, 176. — voc. θεὰ δολόμητι δολοπλανές*, ib. 8, 126.
δολοπλανής v. δολόμητις.
δολόφρων, AP VII 145, 4 (Asclepiad.): ἁ δολ. Ἀπάτα (ἀπ. edd.). Arist. pepl. 7, 4 Bergk.
κερδαλέη, Nonn. D. 8, 113: κερδαλέην Ἀπάτην.
ὀρεστιάς v. ἀλλοπρόσαλλος.

Ἄπις.

Νειλῷος, Nonn. D. 40, 393: Ἄ. — Νειλ.

Ἀπόλλων.

ἄβρὸς Ἀ., Nonn. D. 4, 95.
ἀβροχαίτης v. ἄμβροτος.
ἀγαυός v. Λητοΐδης.
ἄγγελος, h. mag. 1, 3 Abel[1]): ἄγγελε* πρωτεύων Ζηνὸς μεγάλοιο Ἰάω. — μικρὴ δὲ θεοῦ (Dei Summi) μερὶς ἄγγελοι ἡμεῖς (Apollo de se ipso), orac. app. v. 16 Wolff.
ἀγέροχος (v. l. ἀγέχορος) v. δίδυμος.
ἀγήτωρ μελέων., Eur. Med. 426: Φοῖβος ἀγ. μ.
ἀγλαόμορφος v. ἄμβροτος.
ἀγλαός v. κοῦρος et υἱός.
ἀγλαότιμος* voc., Orph. h. 34, 2.
ἀγνόμαντις, Theod. Prodr. catom. 191: Ἄπολλον ἀγνόμαντι.
ἀγνός, Pind. Py. 9, 112 (64): ἀγνὸν Ἀπόλλων'. — ἀγνόν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν, Aesch. suppl. 204 (214). — voc. ἁγνέ*, Orph. h. 34, 7. add. θεῶν

1) Cf. Buresch, Klaros p. 52, 57, 59.

πρέσβισθ', ἑκατηβόλε, Arist. fr. 1 Bergk. | cf. etiam κοίρανος et Λοξίας (extr.).

ἀγρεὺς — Ἀ., Aesch. fr. 200 Nauck². — voc. Ἄπολλον ἀγρεῦ, Herond. mim. 3, 34. cf. νόμιος.

ἀγρευτάς, Soph. OC 1091: τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω.

ἄγριος, Orph. h. 34, 5: ἄγριε*.

ἀγυιάτης, Aesch. Ag. 1033 (1080) sq.: Ἄπολλον | ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός (Cassandrae). ib. 1038 (1086) sq.

ἀγυιεύς, Kaibel ep. 786, 3: Φοίβῳ ἀγυιεῖ. — voc. Φοῖβ' ἄναξ ἀγυιεῦ, Eur. Phoen. 631.

Sine dei nomine: τὸν Ἀγυιᾶ, Arist. Thesm. 489; cf. av. 1233. — voc. ὦ δέσποτ' Ἀγυιεῦ, Pherecrat. fr. 87 Kock. ὦ δέσπ. ἄναξ γείτον Ἀγ. τοὐμοῦ προπύλου πάρος αὐλᾶς, Arist. vesp. 875.

ἀδελφεός Dianae, Nonn. D. 5, 513: Φοῖβος ἀδ. Ἰοχεαίρης. — acc. Φοῖβον ἀδελφεόν, ib. 29, 140.

ἀδὺς (lectio dubia) Ἀ., Bion. id. 5, 8.

ἀειρόμενος v. p. 24 sub ἠέλιος.

αἰγλήεις*, ἀκάκητα, παλαιγενές, ἀστυφέλικτε, h. mag. II 2, 15 Abel.

Αἰγλήτης, Apoll. Rh. 4, 1729 sq.: Ἀπόλλωνα | Αἰγλήτην, Ἀνάφης τιμήορον. Αἰγλ. — Φοῖβον, ib. 1716 sq. Αἰγλ.*, Call. fr. 113a Schneider.

αἰολοθώρηξ v. χρυσομίτρης.

ἀκάκητα v. αἰγλήεις.

ἀκάμας v. πωτήεις.

ἀκειρεκόμας, Soph. fr. 7 Bergk (= Kaibel suppl. ep. 1025a): Φοῖβος ἀκειρ. — dat. ἀκειρεκόμᾳ — Φοίβῳ, Pind. Py. 3, 26 (14). — acc. τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον, Is. 1, 8 (7).

ἀκειρεκόμης, Tyrt. fr. 4, 10 Bergk: Φοῖβος ἀκειρ. (coni. Hecker). Orph. L. 514. — dat. Φοίβῳ ἀκειρεκόμῃ, Kaibel ep. add. 805a, 8. cf. Παιάν.

Ἀκειρεκόμης*, Orph. L. 400.

ἀκερσεκόμας, Anth. app. ep. I 12, 2 Cougny (= Preger ep. 60): Φοῖβος — ἀκερσ. — Φ. ἀκ., εὐχαίτας, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 2, 6.

ἀκερσεκόμης, Hom. Υ 39 (cf. Io. Tzetz. all. Υ 163 sq.): Φοῖβος ἀκερσ. h. 1, 134. Anth. app. ep. VI 309, 1 Cougny (= Preger ep. 212). Nonn. D. 10, 207. — gen. ἀκερσεκόμου — Φοίβου, ib. 12, 134 sq. — dat. Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, Hes. fr. 143 Kinkel. Kaibel ep. 800, 1. orac. 79, 7 Hendess. — acc. ἀκερσεκόμην ἑκατον θεόν*, Christod. ecphr. 266. cf. ἄμβροτος, ἑκατηβόλος, ἕκατος, υἱός.

ἀκέστωρ, Eur. Andr. 900: ὦ Φοῖβ' ἀκέστορ.

ἀκονῶν μαχαίρας etc., Arist. fr. 684 Kock: ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκ., | Φοῖβε, μαχ. | καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.

ἀκόρητος πόθων, Nonn. D. 3, 156: π. ἀκ. Ἀ.

ἀκούων v. εἰσορόων.

ἄκτιος, Apoll. Rh. 1, 403 sq.: Ἀπόλλωνος | ἀκτίου, ἐμβασίοιο.

ἀλαθής, Triph. 641: ἀλαθέος (v. l. ἀληθέος) Ἀπόλλωνος.

Ἀλαῖος, Lycophr. 920: Ἀλαίου* Παταρέως. cf. Euphor. fr. 40 Mein.

ἀληθής v. ἀλαθής.

Ἀλσαῖος (Ἀλφαῖος?), Constant. Man. comp. chron. 1391: Ἀπόλλωνος Ἀλσαίου.

ἄμβροτος, anon. h. in Apollinem 2 Abel[1]): ἄμβροτον, ἐγκαόμορφον, ἀκερσεκόμην, ἀβρογαίτην. cf. Hom. X 9, Io. Tzetz. all. X 10 et Παιάν.

ὁ Ἀμύκλαις σιός, Arist. Lys. 1299: τὸν Ἀμύκλαις σιόν*.

ἀμφιθέων v. εἰσορόων.

ἀνάκτωρ μολπῆς, h. mag. II 2, 7 Abel: κύδιμε μ. ἀν.*.

ἄναξ — Ἀ., Hom. h. 3, 574. Theocr. id. 17, 70. Nonn. D. 19, 181. ἄν. ἑκάεργος Ἀ., Hom. O 253. Φ 461. Ψ 323. h. 2, 179; 204; 242; 262. 3, 333; 500. Solon. fr. 13, 53 Bergk. Orph. fr. 148, 1 Abel. ἀργυρότοξος ἄν. ἑκ. Ἀ. | χρυσοκόμης, Tyrt. fr. 3 Bergk. cf. Λατοΐδας. ἄν. Διὸς υἱὸς Ἀ., Hom. H 23; 37. Π 804. Υ 103. Ψ 334. h. 2, 259; 336. 3, 215; 227. Hes. fr. 137, 1 Kinkel. ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας | ἄν. Ἀ., Aesch. sept. 783 (800) sq. ἄν. Ἀ., μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν, Ch. 546 (559). ἄν. Ἀ. | ὁ Δάλιος, Soph. Ai. 702 sq. Ἀ. — ἄν., Eur. Tro. 42. in Anacreonteis: ὁ — ἄν. λόγων Ἀ., Io. Gaz. 1, 12. σοφίης ἄν. Ἀ., ib. 4, 17. φαέθων ἄν. Ἀ., adesp. v. 6 (PLG III⁴ p. 363 Bergk). κιθάρης ἄν. Ἀ., Georg. Gramm. 7, 13. Λοξίας ἄν., Eur. Ion. 728; 1531. Παιὰν — ἄν., Kaibel ep. 797, 4 (Aesculapius?). Φοῖβος — ἄν., Soph. OT 96. Φ. ἄν., AP IX 553, 6 (Antipatri). app. ep. III 74, 17 Cougny. ἠέλιος — Φ. ἄν., Christod. ecphr. 76 sq. ἄν. — Φ. Ἀ., Hom. h. 2, 107. orac. 78, 1 Hendess (= AP XIV 83, 1); 79, 1. cf. orac. ap.

1) = AP IX 525.

schol. Callim. h. 2, 76. — gen. *ἄνακτος — Φοίβου Ἀπόλλωνος*, Hom. *I* 559 sq. *Ἀ. ἄν.*, Orph. A. 9. *Ἀ., ἑκατηβελέταο ἄν.*, Hom. *A* 75. *Φοίβου Ἀ., ἑκ. ἄν.*, Hes. sc. 100. *ἄν. Ἀ. ἑκάτοιο*, Hom. h. 24, 1. — dat. *Ἀπόλλωνι ἄνακτι*, Hes. th. 347. Orph. A. 188. h. 24, 12. add. *τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ*, Hom. *A* 36. *Φοίβῳ ἄν.*, Isyll. Epid. B 9 Wilam. *ἄν. — Φ.*, Soph. OT 284 sq. — acc. *Ἀπόλλωνα ἄνακτα*, Hom. h. 1, 15. *ἄνακτ' Ἀπόλλω*, scol. 4 (PLG III⁴ p. 644) Bergk. *Φοῖβον ἄν.*, Arist. Thesm. 128. Orph. h. 79, 6. *σεμνὸν Φ. ἄν.*, orac. 157, 45 Hendess. *ἄν. Φ.*, Eur. Andr. 1003. — voc. *ἄναξ Ἄπολλον*, Archil. fr. 27 Bergk. Aesch. Ch. 1054 (1057). Eum. 85; 196 (198); 564 (574). Soph. El. 1376. Cratini fr. 186 Kock (= Io. Tzetz. chil. 8, 263 et 11, 453). Arist. Plut. 438. *σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος, | ἄν. Ἄ.*, Aesch. Ag. 490 (512) sq. *ἄν. ἑκατηβόλ' Ἄ.*, Hom. *θ* 339. *ἀργυρότοξε ἄν. ἑκ. Ἄ.*, h. 1, 140. *ὦναξ Ἄ.*, Soph. OT 80. Arist. pac. 238. av. 295. *ὦ ναξ Ἄ., παῖ μεγάλω Διός*, Alcaei fr. 1 Bergk. *ἄναξ Ἀπόλλων — κύριε*, h. mag. 1 prooem. Abel. *σοφίης ἄν. Ἀ.* (malim *Ἄπολλον*, Bergk), adesp. v. 23 (PLG III⁴ p. 363). — *Φοῖβε ἄναξ*, Anth. app. ep. I 2, 1 Cougny (= Preger ep. 94). Theogn. 5. 773. Kaibel ep. 1025, 1 (coni. Wilamowitz). add. *ἑκάεργε*, Hom. h. 2, 79. *Φοῖβ' ἄν. ἀγυιεῦ*, Eur. Phoen. 631. *Φ. ἄν. | Δήλιε* etc., Arist. nub. 595 sq. *ὦ — ἄνα Φοῖβε*, Orph. fr. 49, 1 Abel. — *ὦναξ Παιάν*, Eur. Alc. 220. H. f. 820.

Sine dei nomine: nom., Eur. IT 1270. Ion. 1566. Callim. h. 2, 90. *ἄν. Διὸς υἱός*, Hom. *E* 105. h. 2, 123. *ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄν.*, Eur. Andr. 1161. *κλυτότοξος ἄν.*, Nonn. D. 16, 174. *ὁ Πύθιος ἄν.*, Aesch. Ag. 487 (509). — gen. Empedocl. v. 247 Mullach (156 Stein). *ἑκάτοιο ἄνακτος*, Hom. h. 1, 63; 90. — dat., Hom. *A* 390. *Ψ* 863. h. 2, 59; 218. add. — *Τελφουσίῳ*, h. 2, 207 sq. *εὐμόλπῳ — ἄν. λύρης*, AP IX 396, 6 (Pauli Sil.). — acc., Hom. *A* 444. Orph. h. 34, 24. add. *Πύθιον*, Hom. h. 2, 194 sq. *ἄναχθ' ἑκαταβόλον*, Terpandri fr. 2 Bergk. *ἄν. ἑκατηβόλον*, Cratini fr. 67 Kock. — voc. *ἄναξ*, Hom. *Π* 514; 523. h. 2, 90. 21, 5. Callim. h. 2, 113. Apoll. Rh. 1, 422. 2, 693. Anth. app. ep. III 75, 6 Cougny (= Preger ep. 98). Kaibel ep. 802, 4. *δέσποτ' ἄν.*, Menandri fr. 312 Kock. *ὦ δέσπ. ἄν.*, Arist. vesp. 875. *Δήλι ἄν.*, Orph. h. 34, 8. *Λύκει' ἄν.*, Aesch. sept. 131 (145). Soph. El. 645. OT 203. *ὦ μαντεῖ' ἄν.*, Eur. Tro. 454. *ἄν. Παγασάς τε πόλιν τ' Αἰσωνίδα ναίων*, Apoll. Rh. 1, 411. *ἄν. σκηπτοῦχος*, h. mag. II 2, 3 Abel. *ἄν. μολπῆς*, ib. 7. *Ϝάναξ*, Alcman. fr. 86 ('videtur esse ex hymno in Apollinem', Bergk). *ὦναξ*, Pind. Py. 8, 95 (67). Arist. vesp. 876. add. *Πυθῶνος μεδέων, ἑκατηβόλε, μάντι*, Orph. A. 1. *ὦ ἄνα*, Hom. h. 2, 1; 348. Pind. Py. 9, 79 (44). Kaibel ep. 786, 6 (lect. dub.). add. *Λητοῦς | υἷέ*, Apoll. Rh. 2, 213 sq. add. *Λ. υἷέ, Διὸς τέκος*, Theogn. 1. denique cf. *Τειτάν* etc.

ἀνάσσων, Pind. Py. 1, 74 (39): *Δάλοι' ἀν. Φοῖβε. — Φ. — θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀν.*, Orph. fr. 49, 1 sq. Abel. *ἑκάεργ' ἀν.**, AP XIII 22, 2 (Phaedimi). cf. *ὀρχηστής*.

ἀναφαίνων καθαρὰς φήμας χρησμούς τ'. Orph. h. 34, 9: *κ. φ. χρ. τ' ἀναφ.** (voc.).

[*ἀνθήλιος*, Io. Tzetz. chil. 8, 333: *τὸν ἀνθήλιον Ἀπόλλωνα ἐκεῖνον* Phidiae.]

ἀοσσητήρ, Callim. h. 2, 104: *ἀοσσητῆρα**.

ἀποτρόπαιος, Arist. vesp. 161: *Ἄπολλον ἀποτρόπαιε*. av. 61. Plut. 359; 854.

ἀπότροπος, h. mag. II 1, 2 Abel: *ἀπότροπε** (*θεοπρόπε* Wessely). cf. Eur. H. f. 820 sq.: *ὦναξ Παιάν, | ἀπότροπος γένοιό μοι πημάτων*.

ἀργυρότοξος Ἀ., Hom. *B* 766. *E* 449; 760. *H* 58. *K* 515. *Ω* 758. *η* 64. *o* 410. *ρ* 251. h. 3, 327. 7, 19. 9, 5. Panyass. fr. 16, 2 Kinkel. Christod. ecphr. 383. *ἀργ. — Ἀ.*, Qu. Sm. 4, 40. *ἀργ. ἄναξ — Ἀ.*, Tyrt. fr. 3 Bergk. — voc. *ἀργυρότοξε ἄν. — Ἄπολλον*, Hom. h. 1, 140.

*Ἀργυρότοξος**, Hom. *E* 517. Orph. L. 764. — acc. *Ἀργυρότοξον*. Hom. h. 3, 318. — voc. *Ἀργυρότοξε*. *A* 37; 451 (cf. fr. h. in Ap. 2, 4 Wessely). *Ω* 56. Anacr. ep. 110, 1 Bergk (= AP VI 137). add. *Διὸς τέκος*. Hom. *Φ* 229 (= Io. Tzetz. all. *Φ* 98).

ἄριστος, Hom. *T* 413: *θεῶν ὤριστος**, *ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ*. cf. *παῖς* (plur.).

ἁρμονίη v. *πάνσοφος*.

ἀρότριος, Orph. h. 34, 3: *ἀρότριε**.

*ἄρσην**, APl 131, 3 (Antipatri); opp. *κούρα*, i. e. Diana.

ὁ ἀρχαγέτας — Ἀ., Pind. Py. 5, 80 (60).
Ἀσκληπιός cum Apolline confusus, Orph. fr. 160, 11 sq. Abel: Φοῖβον — ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιόν, ἓν τάδε πάντα.
ἀστυφέλικτος v. ἀγλήεις. cf. etiam Callim. h. 4, 26: θεὸς δ' ἀεὶ ἀστ., sc. ἐστίν.
Ἀτύμνιος, Nonn. D. 11, 258: Φοῖβος Ἀτ. ib. 29, 28 (ubi v. l. Ἀτύμνιον. cf. 19, 182).
αὐτοκασίγνητος Sibyllae, Anth. app. ep. VI 219, 3 (or. Sib.): αὐτοκασιγνήτῳ — Ἀπόλλωνι.
ἀφήτωρ, Hom. *I* 404 sq.: ἀφήτορος — Φοίβου Ἀπόλλωνος. a deo ad eius domum translatum in orac. app. v. 26 Wolff.
ἄφθιτος, h. mag. II 2, 9 Abel: ἄφθιτε*. cf. Τειτάν.
ἀχέτας v. εὐχαίτας.
ἀψευδής v. ἄναξ (nom.).
βαθυχαίτης, orac. 161, 10 Hendess: Φοῖβος βαθ.
βακχεύς v. κισσεύς.
βαρύμηνις v. μάκαρ.
βασιλεύς, Pind. Py. 3, 49 (27) sq.: ναοῦ βασ. | Λοξίας. — βασ. — Φοῖβος, Procli h. 1, 18 sq. Abel. — voc. βασιλεῦ*, orac. v. 58 Wolff (corrupt.; cf. Anth. app. ep. VI 82, 10 sq. Cougny). cf. βριθύνοος et Παιάν.
βελεσσιχαρής et βιοδώτης v. βριθύνοος.
βοηδρόμιος, Callim. h. 2, 69: βοηδρόμιον*.
βοηθόος, Callim. h. 4, 27. cf. Πύθεος.
βουκόλος Ἀδμήτοιο — Ἀ., Nonn. D. 10, 323.
[βούπαις ὠπόλλων, sc. ἐστί, AP IX 238, 1 (Antipatri).]
Βράγχιος, Orph. h. 34, 7: Βράγχιε*.
βριθύνοος, anon. h. in Ap. 3 Abel: βριθύνοον. βασιλῆα. βελεσσιχαρῆ, βιοδώτην.
βροτολοιγός, Kaibel ep. 1034, 29 sq.: βροτολοιγὸν (προπύλαιον Mordtmann) | τοξοφόρον Φοῖβον, λοιμοῦ ὑποσημαντῆρα (ὑποσευαντῆρα Buresch, Klaros p. 81—86).
γείτων v. ἀγυιεύς.
γελόων v. γηθόσυνος.
γενάρχης Διδύμων, Callim. fr. 36 Schneider: δαίμονες εὐυμνότατοι, Φοίβέ τε καὶ Ζεῦ, Διδ. γενάρχαι.
γενέθλη Iovis et Latonae, Hom. h. 1, 136: Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην*.
γενέτας Iovis, Soph. OT 470: ὁ Διὸς γεν.*.
γενέτωρ v. πατήρ.
γένος Latonae, Anth. app. ep. I 9, 1 Cougny (= Preger ep. 106): γένει* Λητοῦς.
γηθόσυνος, anon. h. in Ap. 4 Abel: γηθόσυνον. γελόωντα. Γιγαντολέτην. γλυκύθυμον.
Γιγαντολέτης et γλυκύθυμος v. γηθόσυνος.
γόνος Iovis et Latonae, Hes. th. 918 sq.: Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, | ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων. — voc. Λατοῦς γόνε, χρησμῳδέ, λυρόκτυπ', ἰήιε Ἄπολλον, i. e. Manduli, Kaibel ep. 1023, 2.
Sine dei nomine: ὁ Διὸς — γόνος, Eur. Hel. 1475. — acc. τὸν | Λατοῦς εὔπαιδα γόνον, H. f. 688 sq. cf. IT 1234 et μυστοδότης.
Γορτύνιος, Nicandri fr. 57 Schneider; cf. Corinnae fr. 7 Bergk.
Γρύνειος (Γρυνεῖος?) Ἀ., Parthen. p. 266 Meineke; cf. Euphor. fr. 43 M., Callim. fr. anon. 317 Schneider. — voc. Γρυνεῖε*, Orph. h. 34, 4.
ὁ Δάλιος — Ἀ., Theocr. ep. 19, 4 (= AP VII 664). ἄναξ Ἀ. | ὁ Δ., Soph. Ai. 702 sq. — voc. ἰήιε Δάλιε. Παιάν, Soph. OT 154. cf. Θυμβραῖος.
δαλογενής, Simon. fr. 26 B Bergk: δαλογενές*.
δαφναῖος Ἀ., AP IX 477, 1 (ἀδ.). Nonn. D. 13, 129. 24, 99. 38, 60. 48, 300. δαφν. — Ἀ., 13, 82. — dat. Ἀπόλλωνι δαφναίῳ, Io. Tzetz. prooem. in Il. 437. cf. μάντις.
δαφνηφόρος, Anacreontea 11, 6 Bergk: δαφνηφόροιο Φοίβου.
δαφνογηθής v. διογενής.
δαφνοκόμης, Opp. cyn. 1, 365: Φοῖβον δαφνοκόμην.
δαφνοπώλης, Arist. fr. 764 Kock.
δείμας moenia Troiae, v. παγκρατής.
δεινός, Hom. *Π* 788 sq.: Φοῖβος — δ. (praedic.). δ. θεός*, *Δ* 514.
Δελφικός, Orph. h. 34, 4: Δελφικέ*.
Δελφίνιος, AP VI 278, 3 (Rhian. p. 211 Meineke): Φοῖβε — Δελφίνιε. — gen. Δελφινίου — Κερδῴου θεοῦ*, Lycophr. 208. — dat. ἐμοὶ — Δελφινίῳ*, Hom. h. 2, 317.
Δελφὸς Ἀ., Nonn. D. 19, 321. 40, 401 (= Sol).
δεσπότης, Kaibel ep. 1040, 1: δέσποτ' Ἄπολλον. — δέσποτα*, h. mag. 1, 1 Abel. δέσποτ' ἄναξ*, Menandri fr. 312 Kock. cf. ἀγυιεύς et Λοξίας.
Δήλιος Ἀ. κεκλήσεται, Callim. h. 4, 269. — gen. περὶ Ἀπόλλωνος Δηλίου, Anth. app. ep. VII 18 tit. Cougny. — voc. Δήλι'

Ἄπολλον, Socratis fr. 2 Bergk. Φοῖβ' ἄναξ | Δήλιε, Arist. nub. 595 sq.
Sine dei nomine: Δήλιον εὑφαρέτραν, carm. pop. 47, 1 Bergk (Macedonis, = Kaibel suppl. ep. 1025c, 1). — voc. Δήλιε, AP XII 27, 6 (Statullii Flacci). APl 317; 2 (Palladae). Δήλι' ἄναξ, Orph. h. 34, 8. denique cf. Donat. ad Terent. Andr. IV 3, 11: *ex ara, sc. Apollinis, quem* Δήλιον Menander (fr. 45 Kock) *vocat.* cf. etiam μυστοδότης et Πύθιος.

Δήραινος, Lycophr. 440: Δηραίνου*. cf. Pind. fr. 63 Bergk.

Διδυμεύς, Simon. ep. 158, 1 Bergk: Διδυμεῖ Φοίβῳ (coni. Schneidewin). — acc. τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Διδυμῆ λέγω, | τὸν καὶ θεμιστεύοντα καὶ μυσηγέτην (v. l. μουσ.), Scymn. Ch. 59 sq. — voc. Διδυμεῦ*, Orph. h. 34, 7. cf. etiam Callim. fr. 95 Schneider.

δίδυμος Dianae, Arist. Lys. 1281 sq.: δίδυμον* ἀγέροχον (v. l. ἀγέχορον), ἰήιον, εὔφρονα.

διιπετής v. παμφαής.

διίφιλος, Anth. app. ep. III 15, 1 Cougny: διιφίλῳ Ἀπόλλωνι. — acc. Ἀπόλλωνα διίφιλον, Hom. *A* 86.

δίκερως v. Πάν p. 29.

διογενής, anon. h. in Ap. 5 Abel: διογενῆ, διόπαιδα, δρακοντολέτην, δαφνογηθῆ.

διόπαις et δρακοντολέτης v. διογενής.

Δρύμας*, Lycophr. 522.

ἑβδομαγέτας v. σεμνός.

εἰδώς v. ξυνετός.

εἰσορόων πάντας, h. mag. in Ap. II 2, 18 Abel: π. δ' εἰσ.* (voc.) καὶ ἀμφιθέων καὶ ἀκούων.

ἑκαβόλος, Soph. OT 162: Φοῖβον ἑκαβόλον.

ἑκάεργος Ἄ., Hom. *A* 479. *E* 439. *O* 243. *Π* 94. *P* 585. *Φ* 478. *X* 220. h. 2, 296. 3, 281. Pind. Py. 9, 47 (28). orac. 69a, 1 Hendess. Io. Tzetz. all. Hom. *Π* 279. ἑκ. — Φοῖβος Ἄ., Hom. *I* 664. — gen. Ἀπόλλωνος ἑκαέργου, Hom. h. 1, 56. cf. ἄναξ, ἀνάσσων, Λατοίδας, μάντις, Παταρήιος.
Ἑκάεργος*, Hom. *Φ* 600. Qu. Sm. 14, 639. — acc. Ἑκάεργον, Hom. *A* 147. 474. h. 3, 239. Callim. fr. 75 Schneider. — voc. Ἑκάεργε, Hom. *H* 34. *Φ* 472. h. 2, 64. 3, 464; 472; 492. Anth. app. ep. I 131, 3 Cougny (= Preger ep. 92). h. mag. II 1, 2 Abel (= fr. h. in Apoll. 2, 2 Wessely). ὦ Ἑκ., Arist. Thesm. 972. Callim. h. 2, 11. Ἑκ., θεῶν ζαμενέστατε πάντων, Hom. h. 3, 307. Ἑκ., θεῶν ὀλοώτατε πάντων, *X* 15.

ἑκαταβόλος, Pind. fr. 2 Bergk: Ἑκαταβόλον*. — Ἑκαταβόλε*, Py. 8, 88 (61). cf. ἄναξ.

ἑκατηβελέτης, Hom. h. 1, 157: Ἑκατηβελέταο*. cf. ἄναξ.

ἑκατηβόλος — Ἄ., Hom. h. 3, 234. Nonn. D. 7, 105. Φοῖβος — ἑκ., Hom. h. 1, 134. — gen. ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος, *A* 370. *E* 444. *Π* 711. *v* 278. Hes. sc. 58. — acc. ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα, Hom. *P* 333. orac. v. 225 Wolff. Φοῖβον ἀκερσεκόμην, ἑκ. Ἄ., Kaibel ep. 801, 1. — voc. ἑκατηβόλ' Ἄπολλον, Hom. h. 2, 37; 44; 51; 61; 99. Kaibel ep. 799, 1. ἑκατηβόλε Φοῖβε, AP IX 581, 1 (ἀδ.). Orph. fr. 49, 1 Abel. cf. ἄναξ et εὔλαλος.
Ἑκατηβόλος*, orac. 69b, 1 Hendess. — voc. Ἑκατηβόλε, Hom. *O* 231. Aristot. fr. 1 Bergk. Orph. A. 1.

ἕκατος, Hom. *H* 83: Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο. *Υ* 295. h. 1, 1. cf. ἀκερσεκόμης, ἄναξ. υἱός.
Ἑκάτοιο*, Hom. *A* 385. *Υ* 71. h. 2, 98. 9, 1. Nicandri alex. 11. Apoll. Rh. 1, 958. 2, 518. 4, 1747; cf. schol. 1, 515. Qu. Sm. 11, 136. 12, 4. Anth. app. ep. IV 86, 13 Cougny. Ἑκάτου, Hom. h. 2, 97. Ἑκάτῳ (gen.), Anth. app. ep. II 123, 6 Cougny (lect. dub.; cf. Preger ep. 32). — acc. Ἕκατον, Simon. fr. 26 A Bergk. — voc. χρυσεοκόμας Ἕκατε, fr. 26 B Bergk.

ἐκβάσιος, Apoll. Rh. 1, 966: ἐκβασίῳ — Ἀπόλλωνι. ib. 1, 1186.

ἑκηβελέτης, Orph. fr. 160, 11 Abel: Φοῖβον ἑκηβελέτην.

ἑκηβόλος — Ἄ., Hom. h. 4, 151. — gen. ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος, *A* 14; 373. h. 3, 18. 25, 2. Margit. fr. 1 Kinkel. Hes. th. 94. Anth. app. ep. VI 219, 1 Cougny (or. Sib.). Qu. Sm. 11, 169 (ubi v. l. ἰηίου). — dat. ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι, Hom. *A* 438. *Π* 513. *Ψ* 872. AP VI 7, 1 (ἀδ.). app. ep. I 68, 1 Cougny. — acc. ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα, Hom. *A* 21. h. 1, 177. 3, 236. cf. Παιάν et υἱός.
Ἑκηβόλος*, Hom. *A* 96; 110. h. 3, 218; 522. Apoll. Rh. 1, 88. Nonn. D. 4, 96. — dat., Hom. h. 3, 509. — acc., h. 1, 45. — voc., Apoll. Rh. 1, 420. AP

VI 279, 3 (Euphor., p. 164 Meineke). Orph. h. 34, 6. fr. 49, 5 Abel.

Ἑλικώνιος. AP IX 389, 2 (militis cuiusdam Traiani): Ἑλικωνίου Ἀπόλλωνος.

ἐλπιδοδώτης v. εὔλαλος.

ἐμβάσιος, Apoll. Rh. 1, 359 sq.: ἐμβασίοιο — Ἀπόλλωνος. cf. ἄκτιος.

ἐμβατεύων Λυκίας ναόν v. Θυμβραῖος.

ἐνόλμιος (v. l. ἐνολμις, ἔνολμος), Soph. fr. 942 Nauck².

ἐπάκτιος, Orph. A. 1299: ἐπακτίῳ Ἀπόλλωνι.

ἐπίρροθος, fr. h. in Ap. 2, 1 Wessely: μαντοσύναισι ἐπίρροθε Φοῖβε Ἄπολλον. cf. h. mag. II 1, 1 Abel.

ἐπόπτης Pythonis, v. παῖς (plur.).

ἐράσμιος, Orph. h. 34, 5: ἐράσμιε*.

ἐργάτης v. χειρῶναξ.

ἔρνος Iovis et Latonae, carm. pop. 47, 3 sq. Bergk (Macedonis, = Kaibel suppl. ep. 1025 c, 3 sq.): Διὸς | ἀγλαὸν ἔρνος* (acc., lect. dub.). — plur. ἔρνεσι* Λατοῦς (cum Diana), Pind. Nem. 6, 64 (37).

εὐειδής, Scythini fr. 1 Bergk: Ζηνὸς εὐ. Ἀ.

εὐεργέτας, Pind. Py. 5, 58 (44): τὸν εὐεργέταν*.

εὔλαλος, anon. h. in Apoll. 6 Abel: εὔλαλον, εὐρυβίην, ἑκατηβόλον, ἐλπιδοδώτην.

εὐλύρας, Arist. Thesm. 969: τὸν εὐλύραν*. cf. Πύθιος.

εὔμολπος v. ἄναξ.

[εὔορκος Ἀ., sc. ἐστί, Callim. h. 2, 68.]

εὔπαις v. γόνος.

εὐρυβίης v. εὔλαλος.

εὐρυσθενὴς — Ἀ., Pind. Is. 2, 26 sq. (18).

εὐρυφαρέτρας — Ἀ., Pind. Py. 9, 45/47 (26/28).

εὐρυφάρετρος, Pind. fr. 148 Bergk: εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

ἐύσκοπος, AP VI 8, 1 (ἀδ.): ἐυσκόπῳ Ἀπόλλωνι.

εὐυμνότατος v. γενάρχης.

εὐφαρέτρας, Soph. Trach. 209 sq.: τὸν εὐφαρέτραν | Ἀπόλλω προστάταν. cf. Δήλιος.

εὐφόρμιγξ v. Λύκειος.

εὔφρων v. δίδυμος.

εὐχαίτας, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 2, 6: Φοῖβος — εὐχ. (v. l. ἀχέτας).

εὐχαίτης τριποδηλάλος — Ἀ., Christod. ecphr. 283.

ἔχων, Arist. nub. 595 — 597: Φοῖβ' — κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν. — Λευκάδος αἰπὺν ἔχων ναύταις τηλέσκοπον ὄχθον, | Φοῖβε, τὸν Ἰονίῳ λουόμενον πελάγει, AP VI 251, 1 sq. (Philippi). πανδερκὲς ἔχ. φαεσίμβροτον ὄμμα, Orph. h. 34, 8.

ἑώιος, Apoll. Rh. 2, 686: ἑωίου Ἀπόλλωνος. — acc. ἑώιον Ἀπόλλωνα, ib. 2, 700

ζάθεος v. ζῳογόνος.

ζαμενέστατος v. Ἑκάεργος.

ζηλήμων, Nonn. D. 19, 252 sq.: ζηλήμονι Φοίβῳ.

ζηλοδοτήρ, ζηνοδοτήρ, ζηνόφρων v. ζῳογόνος.

ζῳογόνος, anon. h. in Ap. 7 Abel: ζῳογόνον, ζάθεον, ζηνόφρονα, ζηλοδοτῆρα (v. l. ζηνοδ.).

Ζωστήριος, Lycophr. 1278: Ζωστηρίου*. — dat. Ζωστηρίῳ Ἀπόλλωνι, Callim. fr. anon. 89a Schneider; Euphorioni vindicat Meineke, anal. Alex. p. 122.

ἡδυεπής et ἡδύφρων v. ἤπιος.

ἠέλιος, Io. Tzetz. Hom. 5: Ἀ., ἠέλ. μέγας. — Φοῖβος Ἀ., | ὅς τε καὶ Ἠέλ. κικλήσκεται, Anth. app. ep. VI 214, 16 sq. Cougny (or. Sib.). — voc. Φοῖβε — Ἠέλιε, χρυσέῃσιν ἀειρόμενε πτερύγεσσι, Orph. fr. 49, 1/3 Abel. ἠέλ.* κλυτόπωλε, h. mag. II 2, 13 Abel.

ἤιος, Hom. O 365: ἤιε Φοῖβε. Υ 152. h. 1, 120. Orph. E. 7.

ὁ ἥλιος Ἀ., Io. Tzetz. all. Π 335. ϑ 206. ὁ — Ἀ., ἥλ. carm. pop. 12 Bergk. Io. Tzetz. all. Α 353. Ἀ. — ὁ ἥλ., all. Ο 82. ι 50. Ἥλ., ὃν καλέουσιν Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, Orph. fr. 160, 10; cf. fr. 273 Abel. Ἥλ., Ὧρος, Ὄσιρις, ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀ. (idem deus), | ὡρῶν καὶ καιρῶν ταμίης, ἀνέμων τε καὶ ὄμβρων, | ἠοῦς καὶ νυκτὸς πολυαστέρου ἡνία νωμῶν, | ζαφλεγέων ἄστρων βασιλεὺς ἠδ' ἀθάνατον πῦρ, Anth. app. ep. VI 156, 1—4 Cougny. — gen. Ἀπόλλωνος ἡλίου, Io. Tzetz. all. Hom. Α 12; 21 etc. — dat. Ἀπόλλωνι ἡλίῳ, all. Χ 147 etc. cf. Meliteniot. 1582 et παῖς.

ἤπιος, anon. h. in Ap. 8 Abel: ἤπιον, ἡδυεπῆ, ἡδύφρονα, ἠπιόχειρα.

ἠπιόχειρ v. ἤπιος.

ἠύς Ἀ., Qu. Sm. 11, 129.

θαλερός v. θηροφόνος.

θάλλων χρυσέᾳ κόμᾳ, Pind. Is. 7, 69 sq. (49): ὦ χρ. κ. θ. — Λοξία.

θεηγόρος v. κοίρανος.

θελγεσίθυμος, θελγεσίμυθος, θελξίφρων v. θηροφόνος.

θεμιστεύων v. Διδυμεύς.

θεοπρόπος, fr. h. in Ap. 2, 2 Wessely: θεοπρόπε*.

Θεραπναῖος v. υἱός. cf. etiam Nonn. D. 11, 259.

[θεράπων τεός (Iovis, sc. ἐστίν) Ἀ., Nonn. D. 2, 590.]

θεσπίζων v. ἄναξ et χρησμολέσχης. cf. etiam h. mag. in Ap. II 1, 3 Abel (= fr. h. in Ap. 2, 3 Wessely).

θηροφόνος, anon. h. in Ap. 9 Abel: θηροφόνον, θαλερόν, θελξίφρονα, θελγεσίθυμον (v. l. θελγεσίμυθον).

Θοραῖος, Lycophr. 352: τὸν Θοραῖον Πτῷον Ὡρίτην θεόν*.

Θυμβραῖος, Meliteniot. v. 1579 sq.: ὁ Ἀ. ὁ Θ. — voc. Θυμβραῖε καὶ Δάλιε καὶ Λυκίας | ναὸν ἐμβατεύων | Ἄπολλον. [Eur.] Rhes. 224—226. cf. ib. 508. — gen. Θυμβραίοιο*, Io. Tzetz. Posth. 409. cf. etiam Euphor. fr. 152 Meineke.

ἰατρός, Arist. av. 584: Ἁ. ἰατρός γ' ὤν. cf. Plut. 11. — gen. ἰατροῦ*, Lycophr. 1206. 1377.

ἰαφέτης, anon. h. in Ap. 10 Abel: ἰαφέτην, ἱμερτόν, ἰήιον, ἱπποκορυστήν.

ἴδμων τέχνης λυσιπόνου, Nonn. D. 29, 140 sq.: Φοῖβον — ἴδμονα τ. | λυσ.

ἱεπαιάν, Isyll. Epid. D 1 Wilam.: ἱεπαιᾶνα θεόν* (Apollinem aut Aesculapium?).

ἰήιος, Qu. Sm. 11, 169: ἰηίου (v. l. ἑκηβόλου) Ἀπόλλωνος. — voc. ἰήιε Φοῖβε, Soph. OT 1097. ἰήιε*, Apoll. Rh. 2, 712. h. mag. II 2, 27 Abel. ἰήιος*, Orph. h. 34, 2. cf. γόνος, δίδυμος, ἰαφέτης, Παιάν.

ἰηπαιήων, Apoll. Rh. 2, 702: καλὸν ἰηπαιήον' ἰηπαιήονα Φοῖβον.

Sine dei nomine: Ἰηπαιήονι, Hom. h. 2, 94. — acc., ib. 2, 339.

ἰητήρ, Kaibel ep. 798, 1: ἰητῆρι νόσων, φαεσιμβρότῳ Ἀπόλλωνι. cf. p. 22 sub Ἀσκληπιός.

ἱμερόφωνος Ἀ., Nonn. D. 35, 332.

ἱμερτός v. ἰαφέτης.

ἶνις Latonae, Aesch. Eum. 319 (324): ὁ Λατοῦς — ἶνις*.

ἱπποκορυστής v. ἰαφέτης.

Ἰσμήνιος — Ἀ., Nonn. D. 5, 101.

καθαρός, AP XIV 71, 1 (or. Pyth.): καθαροῦ — δαίμονος*.

καθίζων v. Πύθιος.

[κακός, Eur. Ion. 952: Ἀ. ὁ κ. (verba per iram dicta).]

κάλλιστος, Theogn. 7 Bergk: ἀθανάτων κάλλιστον*.

καλὸς Ἀ., Nonn. D. 8, 226. 13, 302. τίς κ. Ἀ., 10, 197. Ἀ. | κ. ἰδεῖν, Christod. ecphr. 283 sq. — dat. καλῷ — Φοίβῳ, AP VI 278, 1 (Rhian. p. 211 Meineke). cf. ἰηπαιήων.

ἐν Καρθαίᾳ, Nicandri fr. 49 Schneider.

Καρνεῖος Ἀ., Nonn. D. 16, 104. — dat. Καρνείῳ — Ἀπόλλωνι, orac. 12b, 2 Hendess. — voc. Ἄπολλον Καρνεῖε, Pind. Py. 5, 105 (79) sq. (coni. Bergk).

Sine dei nomine: Καρνείου, Eur. Alc. 449. — acc. Καρνεῖον, Callim. h. 2, 71. — voc., ib. 2, 72. add. πολύλλιτε, 2, 80. cf. etiam Praxill. fr. 7 Bergk.

καρπογένεθλος v. κοσμοπλόκος.

κασίγνητος Dianae, Hom. h. 27, 13 sq.: κασιγνήτοιο φίλοιο, | Φοίβου Ἀπόλλωνος.

κεκασμένος v. κοίρανος.

Κερδῷος v. Δελφίνιος.

κεφαλά v. τοξήρης.

κισσεοχαίτης, h. mag. II 2, 27 Abel: κισσεοχαῖτα*.

ὁ κισσεὺς Ἀ., ὁ βακχεύς, ὁ μάντις, Aesch. fr. 341 Nauck[2].

Κλάριος, Callim. h. 2, 70: Κλάριον*. cf. κοσμοπλόκος et Nicandri ther 958. alex. 11 etc.

κλεεινός v. παῖς (dual.).

κλυτόπωλος v. ἠέλιος.

κλυτός, carm. pop. 47, 6 Bergk (Macedonis, = Kaibel suppl. ep. 1025c): κλυτὸν* ἠίθεον (v. l. κλ. ἤπιον).

κλυτότοξος Ἀ., Hom. ρ 494. Kaibel ep. 518, 1. ὁ κλυτ. Ἀ., Nonn. D. 33, 163. — dat. Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ, Hom. φ 267. Ἀ. — κλυτ., Δ 101; 119. — acc. Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, O 55. Orph. fr. 160, 10 Abel. cf. ἄναξ.

Κλυτότοξος*, Nonn. D. 12, 248. 29, 115. — voc. Κλυτότοξε, ib. 1, 330. 12, 245. 36, 110.

κοίρανος, Christod. ecphr. 266 sq.: ἀοιδῆς κοίρανον*. ἀτμήτοισι κεκασμένον ἄνθεσι χαίτην. — voc. ἁγνὲ λοετροχόων κοίρανε* Ναιάδων, Kaibel ep. 802, 2. ἄξονος ὀμφαίοιο θεηγόρε κοίρ.* Πυθοῦς, | τοξοσύνης σκηπτοῦχε, σελασφόρε, σύγγονε Βάκχου (Iovis verba), Nonn. D. 27, 252 sq. cf. ταμίας.

Κοῖτος, Lycophr. 426: Κοίτου*.

Κοροπαῖος, Nicandri ther. 613 sq.: Ἀ. — Κορ. (v. l. Ὀρόπειος, schol.).

κόρος, Isyll. Epid. D 14 sq. Wilam. Λα τῷε κορε* χρυσοκόμα.

κοσμοπλόκος, anon. h. in Ap. 11 Abel: *κοσμοπλόκον, Κλάριον, κρατερόφρονα, καρπογένεθλον.*

κοῦρος, Hom. h. 3, 490: *Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε*.* — *κ.* Δ. μεγάλου, θέσφατα πᾶσι λέγων,* AP XII 55, 2 (Artemonis?). *Λητοῦς τοξαλκέτα κ.**, Anth. app. ep. I 95, 1 Cougny (= Preger ep. 91); cf. PLG II⁴ p. 379 Bergk. *κύδιμε κ.**, Orph. h. 34, 5.

κραταιός, Orph. fr. 49, 1 Abel: *Φοῖβε, κραταιέ.*

κραταιόφρων v. *Τιτάν.*

κρατερόφρων v. *κοσμοπλόκος.*

κρουσιλύρης, Orph. h. 34, 6: *κρουσιλύρη** (v. l. *μουσαγέτα*).

κύδιμος v. *ἀνάκτωρ, κοῦρος, Παιάν.*

[*κύκνος*, Arist. av. 870: *κύκνῳ* Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ.*]

Κύνθιος, Callim. h. 4, 9 sq.: *Ἀ.* | *Κύνθ.* (corrupt.).

Κυπεύς, Lycophr. 426: *Κυπέως**.

κύριος v. *ἄναξ.*

λαμπετόων v. *Λητογενής.*

λαοσσόος — *Ἀ.*, Hom. *Υ* 79.

λαρός v. *Λητογενής.*

Λατοΐδας — *ἄναξ ἑκάεργος Ἀ.*, Anth. app. ep. III 4, 4 Cougny (= Preger ep. 186, 3); cf. PLG III⁴ p. 433 Bergk.

Sine dei nomine: nom., Pind. Py. 4, 461 sq. (259). *ὁ χαιτάεις — Λ.*, ib. 9, 6/8 (5). — gen. *Λατοΐδα*, ib. 1, 22 sq. (12). 3, 118 (67). Nem. 9, 126 (53). *Λατοΐδεω*, AP V 141, 2 (Meleagri?). — voc. *Λατοΐδα*, Alcman. fr. 17 Bergk. Anth. app. ep. I 131, 2 Cougny (= Preger ep. 92). Kaibel ep. 987, 1. — plur. *Λατοΐδαισιν* (cum Diana), Pind. Py. 4, 4 (3).

λάτρις *Ἀ.*, Nonn. D. 2, 333; cf. 2, 590 et *χρησμολέσχης.*

Λατῷος v. *κόρος.*

λέγων (*θέσφατα*) v. *κοῦρος.*

Λεψιεύς*, Lycophr. 1454.

Λέψιος, Lycophr. 1206: *Λεψίου**.

Λητογενής, anon. h. in Ap. 12 Abel: *Λητογενῆ, λαρόν, λυρογηθέα* (v. l. *λυροθηγέα*), *λαμπετόωντα.* — voc. *Λητογενές**, Kaibel ep. add. 228 b, 7.

*ὁ Λητοΐδας**, Plat. ep. 3, 2 Bergk (= AP IX 751).

Λητοΐδης, Hom. h. 3, 523 sq.: *Ἀ.* | *Λητ.*, Hes. sc. 478 sq. *Φοῖβος Ἀ.* | *Λητ.*, Theogn. 1119 Bergk. *Φ. Ἀ.* — *Λητ.*, Anth. app. ep. VI 214, 16/18 (or. Sib.). gen. *Ἀπόλλωνος — Λητοΐδαο*, Apoll. Rh. 4, 612. — *Λητοΐδην Φοῖβον*, Orph. L. 398.

Sine dei nomine: nom., Hom. h. 3, 253; 403; 513. Arist. eq. 1081. Apoll. Rh. 1, 66; 144. 2, 181; 698. Qu. Sm. 9, 293. Nonn. D. 16, 180. Orph. L. 8. — gen. *Λητοΐδαο*, Apoll. Rh. 1, 439; 484. AP IX 357, 3 (*ἀδ.*). Orph. L. 762. *ἀγανοῦ Λητ.*, Qu. Sm. 10, 165. *Λητοΐδου*, Hom. h. 3, 158. Anth. app. ep. I 45, 4 Cougny (= Preger ep. 89). Kaibel ep. 1027, 2. ep. suppl. 1025 d, 2; cf. PLG II⁴ p. 246 et 249 Bergk. — dat. *Λητοΐδῃ*, Apoll. Rh. 2, 771. Kaibel ep. 594, 10. add. *Παιᾶνι θεῷ*, anon. carm. de herbis v. 144 Lehrs. — acc. *Λητοΐδην*, Hom. h. 3, 508. AP VII 4, 6 (Paul. Sil.); 237, 2 (Philippi Thess. aut Alphei Mityl.). IX 307, 3 (Philippi). *Λητ., ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν*, Simon. ep. 164, 2 Bergk (= AP VI 212). — voc. *Λητοΐδη*, Hom. h. 3, 261. Apoll. Rh. 4, 1706. AP XI 324, 2 (Automedontis). XII 55, 1 (Artemonis?). h. mag. II 1, 2 Abel (= fr. h. in Ap. II 2 Wessely).

Λητῷος, AP VI 54, 11 (Paul. Sil.): *μάκαρ Λητῷε**.

Λιγύφωνος *Ἀ.*, Nonn. D. 11, 112.

Λιθήσιος, Rhian. p. 185 Meineke.

λιμενοσκόπος Κεφαλλήνων, AP X 25, 1 sq. (Antipatri): *Φοῖβε, Κεφ. λιμενοσκόπε, θῆνα Πανόρμου* | *ναίων.*

Λοξίας, Theod. Prodr. catom. 191: *Φοῖβε Λοξία.*

Sine dei nomine: nom., Pind. Py. 11, 9 (5). *ναοῦ βασιλεὺς* | *Λ.*, ib. 3, 49 (27) sq. — voc. *ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων — Λοξία*, Is. 7, 69 sq. (49).

Apud *Aeschylum:* nom., Ch. 545 (558); 1036 (1039). Eum. 461 (495). *ὁ Λ. ὁ Παρνάσσιος*, Ch. 948 (952). *Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λ. πατρός*, Eum. 19. — gen. *Λοξίου*, sept. 601 (618). Ag. 1027 (1074); 1165 (1211). Ch. 261 (269); 893 (900); 1033 (1036); 1056 (1059, ubi v. l. *Λοξίας*). Eum. 35; 233 (235); 239 (241); 748 (758). Prom. 668 (669). — dat. *Λοξίᾳ*, fr. 86 Nauck². *τῶνδε δεσπότῃ δόμων — Λ. μεγασθενεῖ*, Eum. 60 sq. (61). — acc. *Λοξίαν*, Ag. 1162 (1208). *τὸν Πυθόμαντιν Λ.*, Ch. 1027 (1030).

Apud *Sophoclem:* nom., OT 853; 994.

— gen., El. 82. OT 906 (v. l. *Λαΐου*); 1101. — dat., OT 410.

Apud *Euripidem:* nom., El. 1266. IT 943; 1013. Ion. 67; 425; 531; 774; 781; 1347; 1540. Or. 165; 419. Tro. 356. Phoen. 409. *Α. ἄναξ*, Ion. 728; 1531. — gen., Andr. 1065. Ba. 1336. El. 399. Heracl. 1028. suppl. 7. IT 1084; 1438. Ion. 72; 78; 243; 311; 931; 974; 1197; 1218; 1287; 1455; 1548. Or. 268. Tro. 1174. Phoen. 284; 1703. fr. 455. 627. 1132, 17 Nauck[2]. Rhes. 979. *πατρὸς | Α.*, Ion. 1607 sq. — dat., Andr. 51. IT 1281. Ion. 36. Or. 285. Phoen. 203; 215. *Α. | τῷ Λατοῦς*, Ion. 188 sq. — voc. *Λοξία*, Or. 1681. *ὦ Α. μαντεῖε*, Or. 1666.

Apud *comicos poetas:* nom., Arist. eq. 1047; 1072. — gen., fr. 284 Kock[1]). — dat., Plut. 8. Mnesimachi fr. 1 K. — acc. *τὸν Α.*, Menandri fr. 748 K.

Denique gen., Kaibel ep. 830, 4. *τοῦ Α.*, Georg. Pis. exped. Pers. 3, 11. — acc. *τὸν ἁγνὸν Α.*, Theod. Prodr. catom. 206. — voc., Orph. h. 34, 7.

Λύκειος, Callim. fr. 141 Schneider: *Λυκείου — Ἀπόλλωνος.* — dat. *Φοίβῳ Λυκείῳ*, Kaibel ep. 821, 6. — voc. *Λύκει' Ἄπολλον*, Aesch. Ag. 1211 (1257). *ὦ Α. Ἄ.*, Soph. El. 655; 1379. OT 919.

Sine dei nomine: ὁ Λύκειος, Aesch. suppl. 654 (686). — dat. *εὐφόρμιγγι Λυκείῳ*, AP VII 10, 5 (*ἀδ.*). cf. *ἄναξ.*

λυκηγενής, Hom. *Δ* 101: *Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ.* ib. 119.

Λύκηος, Alcman. fr. 83 Bergk: *Ἀ ὁ Λύκ.* — gen. *Ἀπόλλωνος Λυκήω*, fr. 73 Bgk.

Λύκιος, Pind. Py. 1, 74 sq. (39): *Λύκιε καὶ Δάλοι' ἀνάσσων Φοῖβε.* — *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λ.*, Eur. fr. 700 Nauck[2]. Arist. eq. 1240.

λυκοκτόνος, Kaibel ep. 821, 8: *Φοίβου — λυκοκτόνου.* — *τοῦ λυκ. θεοῦ**, Soph. El. 6.

Λυκωρεῖος, Apoll. Rh. 4, 1490: *Φοίβοιο Λυκωρείοιο.*

Λυκωρεύς, Callim. h. 2, 19: *Λυκωρέως — Φοίβου.* Euphor. p. 57 Duentzer, fr. 53 Meineke. — dat. *Λυκωρέϊ**, AP VI 54, 1 (Paul. Sil.). — voc. *Λυκωρεῦ**, Orph. h. 34, 1. cf. *τοξότης.*

1) *ἀπὸ Λοξία* proposuerunt Meineke et Dziatzko in Menandri fr. 45 Kock; hic autem eam genetivi formam nec comicis nec tragicis usitatam fuisse monet.

λυρογηθής v. *Λητογενής.*

λυροεργός, Orph. A. 7: *λυροεργέ**.

λυροθηγής v. *Λητογενής.*

λυροκτύπος, *ὥσπερ Ἄ.*, Nonn. D. 41, 427. cf. *γόνος.*

*μάκαρ** voc., Orph. h. 34, 1; 27. add. *βαρύμηνι*, h. mag. II 2, 8 Abel. cf. *Λητῷος* et *Παιάν.*

Μαλεάτας, Isyll. Epid. C 1 Wilam.: *Ἀπόλλωνος Μαλεάτα.* — *Ἄ.* — *Μαλ.*, C 5. — dat. *Ἀπόλλωνι Μαλεάτᾳ*, ib. tit. 2.

μαντεῖος Ἄ., Arist. av. 722. — voc. *ὦ Λοξία μαντεῖε*, Eur. Or. 1666. cf. *ἄναξ.*

μαντήιος, Apoll. Rh. 2, 493: *μαντήιον Ἀπόλλωνα.*

μαντιπόλος, Anth. app. ep. VI 167, 1 Cougny: *μαντιπόλου — Ἀπόλλωνος.* — *μαντ. Φοίβοιο*, Opp. cyn. 2, 618.

μάντις Ἄ., Aesch. Ag. 1156 (1202). *δαφναῖος μ. Ἄ.*, Nonn. D. 13, 82. *Ἄ. — ὁ μ.*, Aesch. fr. 341 Nauck[2]. *ὁ Φοῖβος ὁ μ.*, Eur. IT 1128. — acc. *Φοῖβον — μάντιν' πάντων ἑκάεργον*, Orph. fr. 160, 11 Abel. cf. *ἄναξ* et *τοξότης.*

Sine dei nomine: ὁ μάντις, Aesch. Ag. 1229 (1275). Eum. 585 (595). — voc. *μάντι*, Eum. 169. Orph. A. 1. h. 34, 4. — cf. Aesch. Eum. 17 sq.: *Ζεὺς — ἵζει τέταρτον τόνδε* (Apollinem) *μάντιν ἐν θρόνοις*, et ib. 605 (615): *μάντις ὢν οὐ ψεύσομαι* (Apollo). denique cf. Arist. Plut. 11, orac. Sibyll. 4, 5 et *μυστιπόλος.*

μανύτωρ, AP XI 177, 1 (Lucillii): *τὸν τῶν κλεπτόντων μανύτορα Φοῖβον.*

μεγαλήτωρ v. *μυστιπόλος.*

*μέγας θεός**, Hom. *Π* 531. Qu. Sm. 3, 37. — acc. *θεὸν μέγαν**, Hom. *Ε* 434. cf. *Παιάν.*

μεγασθενής, Aesch. Eum. 61: *Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.*

μεδέων, Callim. h. 4, 5: *Φοῖβον ἀοιδάων μεδέοντα.* — voc. *Πιερίδων μεδέων — Φοῖβε.* AP IX 581, 1 (*ἀδ.*). *πυρὸς μεδ.** *ἀραραγχοτα ηφθησικηρε* (corrupt.) h. mag. II 2. 29 Abel. cf. *ἄναξ* et *Τειτάν.*

μεδῶν Νείλεω δήμου, Anth. app. ep. I 21, 1 Cougny: *τῷ μεδοῦντι** *N. δ.*, i. e. Apollini Milesio.

μείλιχος v. *συρικτής.*

Μεμφίτης, Orph. h. 34, 2: *Μεμφῖτ'**.

μηλοκέρως, orac. 144, 1 Hendess: *Φοῖβος ὁ μηλ.* (= Ammon).

*ὁ Μοισαγέτας**, Pind. fr. 116 Bergk.

Μολοσσός, Lycophr. 426: *Μολοσσοῦ**.

μολπαστάς, AP VI 155, 1 sq. (Theodorid.): *Φοίβῳ — μολπαστᾷ.*

Μουσαγέτης v. *χρυσολύρης.*

Μουσηγέτης, Io. Tzetz. chil. 13, 668: *Ἀπόλλωνα τὸν Μουσηγέτην.* — dat. *Μουσηγέτῃ**, Sapph. fr. 147 Bergk. cf. *Διδυμεύς* et *Τειτάν.*

μυρικαῖος, Alcaei (?) fr. 119 Bergk.

μυριόμορφος v. *μυστιπόλος.*

μυσηγέτης v. p. 23 sub *Διδυμεύς.*

μυστιπόλος, anon. h. in Ap. 13 Abel: *μυστιπόλον. μάντιν. μεγαλήτορα. μυριόμορφον.*

μυστοδότης, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 1, 7 sq.: *σοφὲ μυστοδότα**, | *Λατοῦς γόνε, Δήλιε, Παιάν.*

Μώσαρχος, Terpandri fr. 3 Bergk: *τῷ Μωσάρχῳ Λατοῦς υἱεῖ**.

ναίων ἐν Κολοφῶνι, h. mag. II 2, 4 Abel: *ἐ. Κ. ναίων** (voc.). cf. *ἄναξ* et *λιμενοσκόπος.*

νεβροχαρής v. *νευροχαρής.*

νευροχαρής, anon. h. in Ap. 14 Abel: *νεὺροχαρῆ* (v. l. *νεβροχ.*), *νοερόν, νηπενθέα. νηφαλίᾳ.*

νησσσόος, Apoll. Rh. 2, 927: *νησσσόῳ Ἀπόλλωνι.*

νηπενθής, νηφαλεύς, νοερός v. *νευροχαρής.*

νόμιος, Theocr. id. 25, 1: *Ἀπόλλωνος νομίοιο. — νομ. — Ἀ.*, Apoll. Rh. 4, 1218. — acc. *νόμιον**, Callim. h. 2, 47.

Praeterea adde hos locos subobscuros: Serv. ad Verg. Georg. I 14: 'Aristaeum invocat, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus (fr. 145 Kinkel) dicit Apollinem pastoralem.' cf. de Cyrene Apoll. Rh. 2, 506 sq.: *ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοίβῳ τέκεν, ὃν καλέουσιν | ἀγρέα καὶ νόμιον πολυλήιοι Αἰμονιῆες.* denique cf. Pind. Py. 9, 114 (64) cum annot. Bergkii et Rumpel lex. Pind. s. v. *ἀγρεύς.*

[ξυνετός, Soph. OT 468 sq.: *ὁ — Ζεὺς ὅ τ' Ἀ. ξυνετοὶ καὶ τὰ βροτῶν εἰδότες.*]

ξυνοδῖτήρ, ξυνός, ξυνόφρων v. *ξυνοχαρής.*

ξυνοχαρής, anon. h. in Ap. 15 Abel: *ξυνοχαρῆ. ξυνόν. ξυνόφρονα. ξυνοδοτῆρα.*

Ὀγκαῖος, Antimachi fr. 25 Kinkel: *Ἀπόλλωνος — Ὀγκαίοιο.*

οἰονόμος, Colluth. 308: *οἰονόμοιο — Ἀπόλλωνος.*

ὀλβιοδώτης, Orph. h. 34, 2: *ὀλβιοδῶτα**.

ὀλβιοεργός v. *ὄλβιος.*

ὄλβιος, anon. h. in Ap. 16 Abel: *ὄλβιον, ὀλβιόεργον, Ὀλύμπιον, οὐρεσιφοίτην.* cf. *παῖς* (Latonae).

ὀλοώτατος v. *Ἑκάεργος.*

Ὀλύμπιος v. *ὄλβιος.*

ὄμμα Διὸς γαιήοχον, h. mag. II 2, 13 Abel: *Δ. γ. ὄμμα** (voc.).

ὁμόκλαρος ἐπόπτης v. *παῖς* (plur.).

[ὀπηδός, Hom. h. 3, 450: *καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπ.*, sc. *εἰμί.*]

Ὀρόπειος v. *Κοροπαῖος.*

ὀρχηστής, Pind. fr. 148 Bergk: *ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων. εὑρυφάρετρ' Ἄπολλον.*

Ὀρχιεύς**, Lycophr. 562.

οὐρανοφοίτης v. *παμφαής.*

οὐρεσιφοίτης v. *ὄλβιος.*

Παγασαῖος, Hes. sc. 70: *Ἀπόλλωνος Παγασαίου.*

παγκρατής, [Eur.] Rhes. 226/231 sq.: *Ἄπολλον — ὦ παγκρατές, ὦ Τροΐας | τείχη παλαιὰ δείμας.*

Παιάν, anon. h. in Ap. 1; 26 Abel: *Παιᾶνα μέγαν θεῶν Ἀπόλλωνα.* — voc. *Φοῖβε Παιάν*, Luciani trag. 76. *μάκαρ βασιλεῦ Π.*, *ἑκατηβόλ' Ἄπολλον*, Kaibel ep. 799, 1.

Sine dei nomine: nom., Pind. Py. 4, 481 (270). Orph. A. 175. *Π.* — *ἑκηβόλος*, ib. 1356. adde *Π.* — *ἄναξ*, Kaibel ep. 797, 4 ('nescio Apollinem intellegam an Asclepium', K.). *Π.* — *ἀκειρεκόμης*, ib. 1027, 24 (Aesculapius?). — gen. *Παιᾶνος*, Orph. A. 21. Kaibel ep. 1027, 34. *Π. ἀκειρεκόμου*, ib. v. 42 (Aescul.?). — acc. *ἰήιον — Παιᾶνα*, Aesch. Ag. 138 (145). — voc. *Παιάν*, AP XII 27, 3 (Statulli Flacci). app. ep. I 99, 1 Cougny (= Preger ep. 88). Orph. h. 34, 1. *ὦ Π.*, Eur. Alc. 92. Ion. 125; 141 (bis). Theocr. id. 5, 79. 6, 27. *ἄμβροτε Π.*, orac. v. 208 Wolff. *ὦναξ Π.*, Eur. Alc. 220. H. f. 820 sq. *ἰήιε Π.* (*παιὰν* edd.), Arist. vesp. 874; 890. *ἰήιε Δάλιε Π.*, Soph. OT 154. *ἰήιε, κύδιμε Π.*, h. mag. II 2, 3 Abel. *Πύθιε Π.*, Theocr. ep. 1, 3 (= AP VI 336). cf. *μυστοδότης* et infra *Μανδοῦλι.*

Nonnunquam diiudicari nequit, utrum vocativis *παιάν, ἰὼ παιάν* etc. deus invocetur, an hae formae interiectiones vel exclamationes sint habendae, velut *ἰὼ ἰὼ παιάν*, Soph. Trach. 221. *ἰὼ ἰὼ π. π.*, Arist. Ach. 1212. *ὦ ἰὴ παιὰν* (*ἰήιε Π.* mavult Bergk), carm. pop. 45, PLG III^4 p. 673; cf. paen. Chalcid. ap. Plut. Flam. c. 16. orac. somn. ap.

Ael. Arist. or. IV p. 330 etc. *ἰεπαιάν, ἰεπαιάν*, Isyll. Epid. D 22; 25 Wilam. *ἰὴ Παιάν, ἰὲ Π., ὦ ἰὲ Π., ὦ ἰέ, ὦ ἰὲ Π.*, pro numerorum lege variatum, carm. pop. 47, 14; 17; 20; 24; 26; 28 Bergk (Macedonis, = Kaibel suppl. ep. 1025 c). — Sic etiam *ἰὴ παιῆον*, Callim. h. 2, 21; 97; 103. *ἰὴ παιήων*, Arist. Lys. 1291. *ἰὴ παιών*, av. 1763. Thesm. 311 (bis).

Παιήων, orac. 157, 48 Hendess: *Φοῖβον Παιήονα.* — gen. *τοῦ Παιήονος**, Theocr. ep. 7, 1 (= AP VI 337). cf. AP IX 212, 3 (ἀδ.) et *Παιάν* (extr.).

παῖς Iovis, Alcaei fr. 1 Bergk: *ὦ ναξ Ἄπολλον, παῖ μεγάλω Διος.* cf. Orph. fr. 200 Abel.

Sine dei nomine: Διὸς παῖς, Isyll. Epid. D 18 Wilam. — voc. *παῖ* Iuppiter Apollinem alloquitur, Babr. fab. 68, 9. *παῖ Διός*, Simon. fr. 26 B Bergk. Aesch. Eum. 149. adde *Διὸς παιδός*, Eur. Ion. 559, quem Apollinem Brodaeus, alii Xuthum intellexerunt.

Latonae filius: *Φοῖβος, ὁ Λητοῦς παῖς*, Eur. Or. 1626. *ὁ π. ὁ τῆς Λ.* — *Ἀ.*, Io. Tzetz. all. Hom. *T* 135 sq. *ὁ τῆς Λ. καὶ τοῦ Διὸς ἥλιος π. Ἀ.*, all. *A* 10.

Sine dei nomine: ὁ παῖς, Callim. h. 4, 253. *π. ὁ Λατοῦς*, Pind. Ol. 8, 41 (31). — voc. *ὦ Λ. παῖ*, Eur. Ion. 127; 143; 885. *ὦ παῖ πρόμαντι Λ.*, ib. 681. *ὄλβιε π. Λ.*, Arist. Thesm. 129.

Dual.: *Ἄπολλον — καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεεινώ*, Socrat. fr. 2 Bergk.

Plur.: *παίδεσσι** *Λατοῦς*, Pind. fr. 87 Bergk. *ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν — Πυθῶνος αἰπείνᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις*, Nem. 9, 9—12 (4 sq.). — acc. *παῖδας** | *ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους*, Hom. h. 27, 19 sq.

Παιών v. *Παιάν* (extr.).

παιώνιος v. *ἄναξ*.

παλαιγενής v. *αἰγλήεις*.

παμφαής, h. mag. II 2, 14 Abel: *παμφαές**, *ὑψικέλευθε, διιπετές, οὐρανοφοῖτα.*

Πάν, Orph. h. 34, 25: *Πᾶνα**, *θεὸν δικέρωτα, ἀνέμων συρίγμαθ' ἱέντα* (cum Apolline confusum).

πανακήρατος, h. mag. II 2, 11 Abel: *πανακήρατε — Ἄπολλον.*

παναπήμων v. *πρηΰς*.

πανδερκής, Orph. fr. 49, 1 sq.: *Φοῖβε — πανδερκές.* cf. *πρηΰς*.

πανόψιος, Nonn. D. 9, 276: *Ἀπόλλωνα πανόψιον.*

πάνσοφος, orac. ap. Lactant. inst. I 7, 9: *πάνσοφε**, *παντοδίδακτε, πολύστροφε — δαῖμον*, et alterum ibidem: *ἁρμονίη κόσμοιο, φαεσφόρε, πάνσοφε δαῖμον**.

παντοδίδακτος v. *πάνσοφος*.

παντοθαλής, Orph. h. 34, 16: *παντοθαλές**.

Παρνάσσιος, Aesch. Ch. 948 (952): *ὁ Λοξίας ὁ Παρν.*

Παταρεύς v. *Ἀλαῖος*.

Παταρήιος, Orph. h. 34, 7: *Παταρήιε** (v. l. *ἑκάεργε*).

πατήρ Aesculapii, Kaibel suppl. ep. 1025 d, 14: *σοῦ πατρός*; cf. PLG II[4] p. 249 Bergk. — dat. *πατρί**, Kaibel ep. 797, 4.

Pater Ionis: *Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ* (mihi, i. e. Ioni, est genitor pater Phoebus), Eur. Ion. 136. — gen. *Ἀπόλλωνος πατρός*, ib. 1560. *π.* | *Λοξία*, ib. 1607 sq. *Φοίβου π.*, ib. 1568.

Pater Aristaei: *πατὴρ — Ἀ.*, Nonn. D. 13, 305. Alexandri: *τοὐμοῦ πατρός**, Anth. app. ep. VI 305, 1 Cougny. Troïli: *πατρός**, Lycophr. 313 c. schol. — cf. *Πτῷος* et *Τειτάν*.

πατροπάτωρ (Actaeonis) — *Ἀ.*, Nonn. D. 13, 82.

πατρώιος, Apoll. Rh. 1, 410: *πατρώιον Ἀπόλλωνα.*

*ὁ πατρῷος**, Arist. av. 1527.

παυστήριος v. *σωτήρ*.

πελεμίζων ἀργυρέῳ τόξῳ, Pind. Ol. 9, 48—50 (32 sq.): *ἀ. τ. πελ.* | *Φοῖβος.*

περικαλλής, Anth. app. ep. add. I 128 b, 1 Cougny: *θεῷ περικαλλέι Φοίβῳ.* cf. *τέκνον*.

περίκλυτος — Φοῖβος, Kaibel ep. 473, 3 sq.

πλουτοδοτήρ v. *πρηΰς*.

πολισσοῦχος, Nonn. D. 47, 463: *πολισσούχοιο — Φοίβου.*

πολυκτέανος v. *πολύχρυσος*.

πολύστροφος v. *πάνσοφος*.

[*πολύχρυσος — Ἀ.* | *καὶ δὲ πολυκτέανος*. sc. *ἐστί*, Callim. h. 2, 34 sq.]

πρεπτός, Arist. Lys. 1298 sq.: *πρεπτὸν ἁμὶν* (choro Laconum) *— τὸν Ἀμύκλαις σιόν**.

πρέσβιστος v. *ἀγνός*.

πρηΰς, anon. h. in Ap. 17 Abel: *πρηῢν* (v. l. *πρηών*), *πανδερκῆ, παναπήμονα, πλουτοδοτῆρα.*

προδιδάσκων v. *ἀκονῶν*.

πρόμαντις v. *παῖς* (Latonae).

προπύλαιος v. βροτολοιγός.
προστάτας v. εὐφαρέτρας.
προστατήριος, Soph. El. 637: Φοῖβε προστατήριε.
πρύτανις v. Λητοΐδης.
πρωτεύων v. ἄγγελος.
Πτῷος, Lycophr. 265: Πτῴου — πατρός*. cf. Asii fr. 3 Kinkel, Pind. fr. 102 Bergk et Θοραῖος.
Πύθεος, Kaibel ep. 1039, 2: βοηθὸν (praedic.) — τὸν Πύθεον. ep. 1040, 7.
ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀ., Eur. Alc. 570. ὁ Π. | τρίποδα καθίζων Φοῖβος, Or. 955 sq. Φ. Ἀ. | Πύθ., orac. 156, 10 sq. Hendess. — gen. Πυθίου Ἀπόλλωνος, Kaibel ep. 1038, VI. Anth. app. ep. III 75, 1 Cougny (= Preger ep. 98) Ἀ. Πυθ., Kaibel ep. praef. 743 a, 2; cf. PLG II⁴ p. 380 Bergk. — acc. χρυσότοξον — Πύθιον Ἀπόλλωνα, Pind. Ol. 14, 15 (10) sq. — voc. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθιε, Arist. vesp. 869.
Sine dei nomine: nom., Eur. Ion. 285. ὁ Π. — θεός, lyr. fr. adesp. 120 Bergk. — gen. Πυθίου, Pind. Nem. 3, 122 (70). Eur. H. f. 790. Luciani trag. 320. τοῦ Π., Io. Tzetz. chil. 6, 358. — acc., Simon. fr. 26 A Bergk. τὸν Π., τὸν Δήλιον, lyr. fr. adesp. in PLG III⁴ p. 727 Bergk. — voc., Orph. h. 34, 3. cf. etiam ἄναξ et Nicandri fr. 38 Schneider.
Πυθοκτόνος, Orph. h. 34, 4: Πυθοκτόνε*.
Πυθόμαντις, Aesch. Ch. 1027 (1030): τὸν Πυθόμαντιν Λοξίαν.
[ἐν Πυθῶνι θεός*, Theogn. 807.]
πυρισθενής v. χρυσομίτρης.
ῥωτῆρες*, ὀκάμας, χρυσήνιε, χρυσοκέλευθε, h. mag. II 2, 17 Abel.
ῥηξήνωρ, ῥηξικέλευθος, ῥοδόχρους v. ῥυσίπονος.
ῥυσίπονος, anon. h. in Ap. 18 Abel: ῥυσίπονον, ῥοδόχρουν, ῥηξήνορα, ῥηξικέλευθον.
ῥύτωρ χρυσέων τόξων, Arist. Thesm. 108 sq.: χρ. ῥύτορα τ. | Φοῖβον.
σελαηγενέτης v. σιγαλόεις.
σελασφόρος v. κοίρανος.
σεμνός v. ἄναξ.
σιγαλόεις, anon. h. in Ap. 19 Abel: σιγαλόεντα, σοφόν, σελαηγενέτην, σωτῆρα.
σκηπτοῦχος, h. mag. II 2, 26 Abel: Μουσάων σκηπτοῦχε*, φερέσβιε. cf. ἄναξ et κοίρανος.
ὁ Σκιαστὴς* Ὀρχιεὺς Τιλφούσιος, Lycophr. 562.
σκοπὸς Δάλου θεοδμάτας, Pind. Ol. 6, 100 sq. (59): τοξοφόρον Δ. Θ. σκοπόν*.
Σμινθεύς, Qu. Sm. 14, 413: Φοίβου Σμινθῆος. — voc. Σμινθεῦ*, Hom. A 39. Orph. h. 34, 4. fr. h. in Ap. 2, 6 Wessely. σμίνθιος.
σοφός, Nonn. D. 5, 216: σοφοῦ Φοίβοιο. — acc. Φοῖβον | ἐν κιθάρᾳ σοφόν, Eur. IT 1237 sq. σοφόν*, Pind. Py. 9, 88 (50). cf. μυστοδότης et σιγαλόεις.
σπερμεῖος* voc., Orph. h. 34, 3.
σύγγονος v. κοίρανος.
συρικτής, Kaibel ep. 802, 1: συρικτά*, ὑμνηπόλε, μείλιχε δαῖμον.
σωτήρ, Soph. OT 149 sq.: Φοῖβος — σωτὴρ (praedic.) Θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος. cf. etiam ἄναξ, σιγαλόεις et Nicandri fr. 38 Schneider.
σωτήριος v. τοξήρης.
ταμίας, Io. Tzetz. all. Hom. δ 43: Ἄπολλον — ἥλιε, φωτὸς βροτοῖς ταμία. — πυρὸς ταμ.*, τηλεσκόπε, κοίρανε κόσμου, h. mag. II 2, 12 Abel.
Τεγύρειος (v. l. Τεγυρήμιος) — Ἀ., Callim. fr. anon. 317 Schneider.
Τειτάν, Kaibel ep. 1025, 1—4: ὦ Δήλου μεδέων, φαεσίμβροτε Τειτάν*, | ἄντροις ὀμφαίοισι Κλάρου Βράγχου τε ἱεροῖσιν | τιόμεν', ὠρομέδων, μουσηγέτα, χρυσοέθειρε, | Δελφῶν ὦνα πετρῶν, πάτερ ἄφθιτε.
τέκνον Iovis, Hom. h. 25, 6: τέκνα* (voc.) Διός (cum Musis). Δ. περικαλλέα τ.* (cum Mercurio), ib. 3, 323; 397; 504. τ.* Δ. καὶ Λητοῦς ἠνκόμοιο (cum Diana), ib. 27, 21.
τέκος Iovis, Hom. Φ 229: Διὸς τ.* (voc.). item Theogn. 1. — plur. τεκέων* Λατοῦς, Pind. fr. 139 Bergk.
τελειότατος, Theocr. id. 21, 25 sq.: Ἀπόλλωνος — τελειοτάτοιο θεοῖο.
τελέστωρ v. τερψίχορος.
Τελφούσιος v. ἄναξ.
Τερμινθεύς, Lycophr. 1206: Τερμινθέως*.
τερψίχορος, anon. h. in Ap. 20 Abel: τερψίχορον, Τιτᾶνα, τελέστορα, τιμήεντα.
τηλεσκόπος v. ταμίας.
Τιλφούσιος*, Lycophr. 562.
τιμήεις v. τερψίχορος.
τιμήορος Anaphae, v. Αἰγλήτης.
τιόμενος v. Τειτάν.
Τιτάν* voc., Orph. h. 34, 3. κραταιόφρων — Τ. item voc., h. mag. II 2, 8 Abel. cf. τερψίχορος.
Τιτυοκτόνος, Orph. h. 34, 1: Τιτυοκτόνε*.

τοκεύς Aristaei, Nonn. D. 46, 336: *Φοῖβον Ἀρισταίοιο τοκῆα.*
τοξαλκέτης v. κοῦρος.
τοξεύων μακρά, Babr. fab. 68, 1: *Ἀ. — μ. τοξ.*
τοξήρης, [Eur.] Rhes. 226—230: *Ἄπολλον, ὦ δία κεφαλά, μόλε τοξ., ἱκοῦ ἐννύχιος καὶ γενοῦ σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς | ἀγεμὼν καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις.*
τοξοβέλεμνος, Orph. h. 34, 6: τοξοβέλεμνε*.
τοξότης, AP IX 581, 1 (ἀδ.): *τοξότα, Πιερίδων μεδέων, ἑκατηβόλε Φοῖβε. — μάντι Λυκωρεῦ, | τοξ. Φ.*, orac. v. 56 sq. Wolff. cf. υἱός (Latonae).
τοξοφόρος, Nonn. D. 37, 720 sq.: *Φοίβῳ | τοξοφόρῳ.* cf. βροτολοιγός et σκοπός.
τριποδηλάλος — *Ἀ.*, Christod. ecphr. 283. *Φοῖβος — τριπ.*, ib. 72.
Ὑακίνθιος — *Ἀ.*, Nonn. D. 11, 330.
υἱός Iovis, Hom. *Π* 720: *Διὸς υἱ. Ἀ. P* 326. *Υ* 82. h. 2, 302; 353. — dat. *Δ. υἱῷ | Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ*, orac. 79, 6 sq. Hendess. *τεῷ — υἱέι Φ.*, Nonn. D. 1, 339. — acc. *Δ. υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα*, Hom. *A* 21. cf. ἄναξ.

Sine dei nomine: Δ. υἱός (ipse ait Apollo), Hom. h. 2, 302. — dat. *Δ. υἱεῖ ἑκηβόλῳ, X* 302. — acc. *ἕκατον Δ. υἱόν*, Alcman. fr. 85 A Bergk. *φαίδιμον υἱόν* Hom. h. 3, 328. *φίλον υἱόν* h. 1, 11. *Θεραπναῖον Διὸς υἷα*, Apoll. Rh. 2, 163. *πολυσθενέος Δ. υἷα*, Qu. Sm. 3, 128. — voc. *Δ. υἱέ*, Hom. h. 3, 468.

Latonae filius: *υἱέα Λητοῦς — Ἀπόλλωνα*, Nonn. D. 8, 78 sq. — voc. *Λ. υἵ' — Φοῖβε*, Orph. fr. 49, 1 Abel. *Λ. υἱέ*(?), *τοξότα Φ.*, Anth. app. ep. add. I 224 b, 1 Cougny.

Sine dei nomine: Λ. — υἱός, Hom. *Π* 849. *Λ. υἱ.*, Apoll. Rh. 2, 257; 674. *Λ. ἀγλαὸς υἱ.*, Hom. h. 3, 314; 500. *Λ. ἐρικυδέος υἱ.*, h. 2, 4. 3, 176; 189. Anth. app. ep. VI 215, 7 Cougny (or. Sib.). — dat. *Λατοῦς υἱεῖ*, Terpandri fr. 3 Bergk. — acc. *Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸν — ἑκηβόλον*, Hom. h. 3, 416 sq. cf. ἄναξ.

Διὸς καὶ Λητ. υἱός, Hom. h. 3, 243; 321. Hes. sc. 202. cf. *λ* 318: *Δ. υἱός, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ.* — dat. *Δ. καὶ Λ. υἱῷ*, Hes. (?) fr. 103 Kinkel. — voc. *Δ. καὶ Λ. υἱέ*, Hom. h. 2, 367. *Δ. κ. Λητόος υἱέ*, Anth. app. ep. VI 63, 2 Cougny. *Λητοῦς κ. Δ. υἱός*, Hom. *A* 9.

Hic adiungere liceat locos, quibus υἱός aut similis vox omissa est: *τὸν Λατοῦς*, Eur. Ion. 906. — voc. *ὦ Διὸς Λητοῦς τ' Ἄπολλον*, ib. 1619.

Ὑλάτης, Dionys. Bass. p. 89 Duentzer: *Ὑλάταο θεοῦ — Ἀπόλλωνος. — Ὑλάτου**, Lycophr. 448. cf. Roscher, lex. myth. s. v. Hylates.
ὑμναγόρης, anon. h. in Ap. 21 Abel: *ὑμναγόρην, ὕπατον, ὑψαύχενα, ὑψήεντα* (v. l. *ὑψώεντα*).
ὑμνηπόλος v. συρικτής.
ὕπατος v. ὑμναγόρης.
ὑπερβόρειος, Orph. fr. 267 Abel. cf. Ael. v. h. Π 26.
ὑποσευαντήρ et ὑποσημαντήρ v. βροτολοιγός.
ὑψαύχην et ὑψήεις v. ὑμναγόρης.
ὑψικέλευθος v. παμφαής.
ὑψώεις v. ὑμναγόρης.
φαέθων, Io. Gaz. Anacr. 4, 17 sq.: *Ἀ. | φαέθ.* cf. ἄναξ.
φαεσίμβροτος v. Τειτάν.
φαεσφόρος v. ἰητήρ et πάνσοφος.
φαίδιμος v. υἱός.
φαλεροῦχος v. χρυσομίτρης.
Φαναῖος *Ἀ.*, Achae. Eretr. fr. 35 Nauck².
φερέσβιος v. σκηπτοῦχος.
φιλέων Παρνασσοῦ κράναν Κασταλίαν, Pind. Py. 1, 75 sq. (39): *Φοῖβε, Π. — κρ. Κ. φιλ.*
φίλος, Aesch. sept. 145 (159): *ὦ φίλ' Ἄπολλον.* Arist. eq. 1269. *φίλε Φοῖβε*, Hom. *O* 221. AP V 86, 1 (Claudiani). cf. κασίγνητος et υἱός.
φιλοστέφανος v. Φοῖβος (AP).
φίλτατος, Eur. Tro. 451: *τοῦ φιλτάτου* μοι* (Cassandrae) θεῶν.
φοιβάζων v. Φοῖβος (AP).
Φοῖβος *Ἀ.*[1]), Hom. *A* 43 (cf. Matron. conv. Att. v. 29 Brandt); 64; 72; 182; 457. *E* 344; 454. *H* 452. *Λ* 353; 363. *M* 24. *O* 59; 307; 318; 355; 441. *Π* 527; 715; 793. *P* 71; 118. *Υ* 118; 138 (= Io. Tzetz. all. *Υ* 330); 375; 450. *X* 7 (= all. *X* 8); 213 (cf. all. *X* 116: *ὁ Φ.*); 359. *Ψ* 188 (= all. *Ψ* 33); 383. *Ω* 32 (= all. *Ω* 39). *γ* 279 (cf. all. *γ* 91). *ϑ* 79. h. 1, 130. 2, 23; 76; 116; 184; 197; 210; 221. 3, 293; 365; 420; 496. Hes. sc. 68. Arist. av. 716. Theocr. id. 17, 67.

1) *Φ., ὁ Ἀ.*, lex. schedogr. 843 (Boissonade, anecd. Gr. IV p. 409).

AP VII 158, 7 (ἀδ.). app. ep. VI 95, 1 Cougny. orac. 79, 9 Hendess. Kaibel ep. 1040, 5. Opp. cyn. 1, 9. Nonn. D. 48, 708. Triph. 509. Io. Tzetz. Anteh. 35. Hom. 467. ἄναξ — *Φ. Ἀ.*, Hom. h. 2, 107. orac. 78, 1 Hendess (= AP XIV 83); 79, 1. *ἑκάεργος Φ. Ἀ.*, Hom. *I* 564. *Φ. Ἀ., ἥλιος*, Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 163. *Φ. Ἀ.*, | *ὅς τε καὶ Ἠέλιος κικλήσκεται — Λητοΐδης*, Anth. app. ep. VI 214, 16 — 18 Cougny (or. Sib.). *Φ. Ἀ.* | *Λητ.*, Theogn. 1119 sq. *Φ. Ἀ.* | *Πύθιος*, orac. 156, 10 sq. Hendess. — *Ἀ. Φ.*, Hom. *Π* 700. *Υ* 68. *Φ* 515 (= all. *Φ* 366); 545. Hes. fr. 201 Kinkel. Apoll. Rh. 1, 759. Orph. L. 360. — gen. *Φοίβου Ἀπόλλωνος*, Hom. *ι* 201. h. 1, 52. 3, 102; 425. 27, 14. orac. 52, 2 Hendess (= AP XIV 77). Orph. h. 67, 6. *ἄνακτος — Φ. Ἀ.*, Hom. *I* 559 sq. *ἀφήτορος — Φ. Ἀ.*, *I* 404 sq. *Φ. Ἀ., ἑκατηβελέταο ἄνακτος*, Hes. sc. 100. *Φ. Ἀ. χρυσάορου*, Hom. *E* 509. h. 2, 214. — acc. *Φοῖβον Ἀπόλλωνα*, Hes. th. 14. add. *χρυσάορον*, Hom. *O* 256. add. — *ὃν τέκε Λητώ*, Hes. fr. 233 Kinkel. *Φ. — ἑκατηβόλον Ἀ.*, orac. 224 sq. Wolff. *Φ. ἀκερσεκόμην, ἑκατ. Ἀ.*, Kaibel ep. 801, 1. *Ἀ. Φ.*, Io. Tzetz. all. *Ω* 59. *Φ. ἀκερσεκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω*, scol. 4 Bergk (PLG III[4] p. 644). — voc. *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον*, Aesch. Eum. 734 (744). Eur. El. 221. Arist. ran. 754[1]). Plut. 81. *ὦ Φ. Ἄ. Λύκιε*, Eur. fr. 700 Nauck[2]. Arist. eq. 1240. *ὦ Φ. Ἄ. Πύθιε*, vesp. 869. *μαντοσύναισιν ἐπίρροθε Φοῖβε Ἄ.*, fr. h. in Ap. II 1 Wessely. *Ἄ., ἀγνόμαντι, Φοῖβε Λοξία*, Theod. Prodr. catom. 191. *ὦ Φ. Ἀπόλλων*, Isyll. Epid. D 4 Wilam.

Sine Apollinis nomine:

Apud *Homerum* et *Hesiodum: Φοῖβος ἀκερσεκόμης*, *Υ* 39. add. *ἑκατηβόλος*, h. 1, 134. *Φ. — δεινός*, *Π* 788 sq. — gen. *Φοίβου*, h. 1, 87. 2, 269. — dat., *A* 443. adde anon. ap. schol. Pind. Py. 3, 14; cf. EGF p. 121 Kinkel. *Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ*, Hes. fr. 143 Kinkel. — acc., Hom. h. 1, 48. — voc., *Φ* 436; 448. h. 1, 20; 127; 146. 3, 330. 21, 1. *Φοῖβε ἄναξ ἑκάεργε*, Hom. h. 2, 79. *ἴηε Φ.*, *O* 365. *Υ* 152. h. 1, 120. *φίλε Φ.*, *O* 221. *Π* 667.

Apud *Pindarum:* nom., Py. 4, 96 (54). *ἀργυρέῳ τόξῳ πελεμίζων | Φ.*, Ol. 9, 48 — 50 (32 sq.). — gen. *Φοίβου*, Ol. 6, 83 (49). — dat., Nem. 9, 20 (9). *ἀκειρεκόμᾳ — Φοίβῳ*, Py. 3, 26 (14). — acc. *τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον*, Is. 1, 8 (7). *χρυσάορα Φ.*, Py. 5, 139 sq. (104). — voc. Py. 9, 71 (40). *Λύκιε καὶ Δάλοι' ἀνάσσων Φοῖβε, Παρνασσοῦ τε κράναν Κασταλίαν φιλέων*, Py. 1, 74 — 76 (39).

Apud *reliquos lyricos poetas* (rec. Bergk): nom., Tyrt. fr. 4, 10. Anacreontea 4, 19. 32, 13. 58, 20. Ioann. Gaz. 1, 37; 40. 2, 19; 21. 5, 53. Simon. ep. 174, 1. carm. pop. 2, 5. *Φ. ἀκειρεκόμας*, Soph. fr. 7 Bergk (= Kaibel suppl. ep. 1025 a). — gen. *Φοίβου*, Tyrt. fr. 4, 1. Dionys. min. fr. 1. Anacreontea 58, 12; 14. *δαφνηφόροιο Φ.*, ib. 11, 6. — dat. Simon. ep. 109, 1 (= AP VII 270). 138, 2 (= AP VI 197). 158 (in cod. Pal. post indicem; v. supra *Διδυμεύς*). anon. (Simon., Schneidewin) ep. v. 3 (ap. Diod. XI 14; cf. PLG III[4] p. 516 Bergk). — acc. Anacreontea 16, 46. Georg. Gramm. 4, 10. *τὸν Φ.*, Alcman. fr. 61. — voc., Theogn. 781. Agidis ep. v. 2 (= AP VI 152, 2; PLG II[4] p. 377). fr. lyr. adesp. 110 (= anon. trag. fr. 143 Nauck[2]). *Φ. ἄναξ*, Theogn. 5. 773.

Apud *Aeschylum: Φοίβου*, Pers. 206. Eum. 279 (283). fr. 350 Nauck[2]. — dat., sept. 674 (691). Eum. 8.

Apud *Sophoclem:* nom., Ai. 187. El. 35. OT 133; 305; 788; 1011. OC 414; 454; 665. add. — *ἄναξ*, OT 96. *χῶ Διὸς Φ.* (sc. *παῖς ἐστιν*), OC 623. *Φ. — σωτὴρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος*, OT 149 sq. — gen. *Φοίβου*, OT 71; 279; 712. Phil. 335. OC 793. fr. 870 Nauck[2]. — dat., OC 86. *ἄνακτι — Φοίβῳ*, OT 284 sq. — acc. *Φ. ἑκαβόλον*, ib. 162. — voc. *ἰήιε Φ.*, ib. 1097. *Φ. προστατήριε*, El. 637.

Apud *Euripidem:* nom., Alc. 969. Andr. 1212. Hel. 1473. H. f. 349. IT 965; 975; 977. Ion. 6; 10; 306; 357; 371; 437; 541. Med. 674. Or. 191; 329; 416. Tro. 5. Rhes. 521; 688; 947. *Φοῖβός τε Φ.*, El. 1245. *Φ. ἀγήτωρ μελέων*, Med. 426. *ὃν ἀδελφὸς* (Mercurii) *Φ.*, Ion. 28. *Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ* (mihi, i. e. Ioni, est genitor pater Phoebus), ib. 136. *ὁ Φ. ὁ μάντις*, IT 1128. *Φ.*

1) 'Plutonis servus appellatur, non Apollo', Kock, CAF III p. 719.

μάντις ὤν, ib. 711. Φ. ὁ Λητοῦς παῖς, Or. 1626. ὁ Πύθιος | τρίποδα καθίζων Φ., ib. 955 sq. — gen. Φοίβου, Alc. 124. Andr. 1085. El. 1302. suppl. 138; 220; 834. Hipp. 15; 536. IT 723; 937; 972; Ion. 90; 94; 104; 111; 114; 164; 178; 224; 227; 302; 321; 334; 410; 467; 534; 1227; 1322; 1368. Med. 667. Or. 28; 276; 1176. Tro. 253; 814. Phoen. 35; 237 sq. Φ. πατρός (Ionis), Ion. 1568. — dat., Andr. 1106. El. 1296. Ion. 151; 182; 338; 339; 504; 941; 1284; 1482; 1487; 1527. Phoen. 205; 221; 282. fr. 1132, 7 Nauck². — acc., Andr. 53; 1195. Ba. 328. IT 1269. Ion. 50; 140; 1483; 1547; 1609. Or. 76. Phoen. 15; 958. Rhes. 573. ἄνακτα Φοῖβον, Andr. 1003. χρυσοκόμαν Φ. | ἐν κιθάρᾳ σοφόν, IT 1237 sq. — voc., Alc. 30; 57; 584. Tro. 329. ὦ (sive ἰὼ) Φοῖβε, El. 971; 1190. IT 77; 1251. Ion. 128 sq.; 384; 1384. Or. 260. ὦ Φοῖβ' ἀκέστορ, Andr. 900. Φοῖβ' ἄναξ ἀγνιεῦ, Phoen. 631. ὦ δαῖμον, ὦ Φ., Andr. 1036. ὦ Φ. πυργώσας | τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον, Andr. 1009 sq.

Apud *reliquos tragicos poetas* (rec. Nauck²): nom., anon. fr. 418, 6 (= com. fr. an. 1203 Kock). — gen. Φοίβου, Neophr. fr. 1. anon. fr. 378. — voc., anon. fr. 143 (= lyr. fr. adesp. 110 Bergk).

Apud *comicos poetas* (fr. ed. Kock): nom., Arist. Plut. 39. ὁ Φ., eq. 1024; 1084. Plut. 213. fr. anon. 1203 (v. supra). ὁ χρυσοκόμας Φ., Arist. av. 216. — acc., Φοῖβον ἄνακτα, Thesm. 128. χρυσέων ῥύτορα τόξων | Φ., ib. 108 sq. — voc., ib. 112. Φοῖβ' ἄναξ | Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων | ὑψικέρατα πέτραν, nub. 595—597. ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν | Φ. μαχαίρας | καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους, fr. 684 K.

Apud *poetas aevi Alexandrini:* nom., Theocr. id. 7, 101. Bion. id. 16, 1. Euphor. p. 53 Duentzer, fr. 58 Meineke. Callim. h. 2, 3; 56; 57; 58; 64; 65; 85. 3, 7; 146. 4, 8. fr. 187 Schneider. Apoll. Rh. 1, 301. 2, 847. 4, 529; 1718. Nicandri alex. 302. ther. 903. fr. 31 Schneider. ὁ χρυσότοξος Φ., Isyll. Epid. D. 12 Wilam. — gen. Φοίβοιο, Callim. h. 2, 96. Nicandri alex. 200. add. Λυκωρείοιο, Apoll. Rh. 4, 1490. Φοίβου, Euphor. p. 60 Duentzer, fr. 89 Meineke. Callim. h. 1, 78. 2, 13; 45. Apoll. Rh. 2, 216. 4, 1550. Isyll. Epid. E 14 Wilam. Λυκωρέως — Φ., Euphor. p. 57 D., fr. 53, 3 M. Callim. h. 2, 19. — dat., Euphor. ep. 2, 2, p. 164 M. (= AP VI 279). Callim. h. 2, 36; 44; 55. 4, 314. Apoll. Rh. 1, 536. 2, 506; 713. 4, 1493. Φοίβῳ ἄνακτι, Isyll. Epid. B 9 Wilam. καλῷ — Φ., Rhian. p. 211 Meineke (= AP VI 278, 1). — acc., Bion. id. 11, 1. Callim. h. 2, 30; 31; 47. fr. 188 Schn. Apoll. Rh. 1, 353. 4, 1702; 1717. Ἰηπαιήονα Φοῖβον, ib. 2, 702. Φ. ἀοιδάων μεδέοντα, Callim. h. 4, 5. — voc., Apoll. Rh. 1, 1. δαίμονες εὐυμνότατοι, Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ, Διδύμων γενάρχαι, Callim. fr. 36 Schn. Φ. — Δελφίνιε, Rhian. p. 211 Meineke (= AP VI 278, 3).

In *Anthologia Palatina* et *Planudea*[1]): nom., III 6, 4 (epigr. Cyzic.). VII 108, 1 [Diog. Laert.]; 109, 1 [eiusdem]; 239, 2 (Parmenionis); 412, 4 (Alcaei Mess.); 743, 6 (Antipatri). IX 124, 1 (ἀδ.); 260, 2 (Antipatri); 517, 1 (Antip. Thessal.); 551, 3 (Antiphili). Pl. 75, 6 (Antipatri); 279, 3 (ἀδ.). Φ. ἄναξ, IX 553, 6 (Antipatri). ἡέλιος — Φ. ἄν., Christod. ecphr. 76 sq. Φ. — τριποδηλάλος, ib. 72. denique ὁ δεύτερος Ἀτθίδι Φ. dicitur Echedemus quidam, XII 55, 3 (Artemonis). — gen. Φοίβοιο, IX 505, 11 (ἀδ.). XII 128, 3 (Meleagri). Pl 273, 1 (Crinagorae). Φοίβου, Christod. ecphr. 306. VII 135, 2 (ἀδ.); 530, 4 (Antip. Thessal.). IX 19, 3 (Archiae Mityl.); 263, 2 (Antiphili Byz.); 272, 1 (Bianoris); 340, 6 (Dioscoridis); 410, 3 (Tullii Sab.). XIV 43, 3 (ἀδ.). Pl 132, 4 (Theodorid.); 134, 3 (Meleagri); 214, 5 (Secundi); 215, 3 (Philippi); 296, 5 (Antipatri). — dat., VI 83, 1 (Maced. Cons.); 118, 1 (Antipatri); 198, 3 (eiusdem); 342, 8 (ἀδ.). VII 696, 3 (Archiae Mityl.). IX 263, 6 (Antiphili Byz.); X 17, 5 (eiusdem). Pl 8, 5 (Alcaei); 131, 2 (Antipatri). Φ. — μολπαστᾷ, VI 155, 1 sq. (Theodorid.). ...αρίτα Φ., VI 230, 1 (Quinti), ubi viri docti coniciunt οὐρείτα, οὐρείτῃ, ἀκρίτα, ἀκρείτα etc. — acc., IX 100, 5 (Alpheï Mityl.);

1) Locos qui iam in antecedentibus occurrunt non iterum affero.

307, 1 (Philippi). *τὸν τῶν κλεπτόντων μανύτορα Φοῖβον*, XI 177, 1 (Lucillii). *Φ. φοιβάζοντα, φιλοστέφανον, φρενοχηθῆ*, IX 525, 22 (= anon. h. in Ap. 22 Abel). — voc., VI 9, 2 (Mnasalcae); 75, 7 (Pauli Sil.); 152, 2 (Agidis). IX 241, 1 (Antipatri); 272, 4 (Bianoris). XI 324, 1 (Automedontis). XII 25, 3 (Stat. Flacci); 26, 4 (eiusdem). *Λευκάδος αἰπὺν ἔχων ναύταις τηλέσκοπον ὄχθον, | Φ., τὸν Ἰονίῳ λουόμενον πελάγει*, VI 251, 1 sq. (Philippi). *Φ., Κεφαλλήνων λιμενοσκόπε, θῖνα Πανόρμου | ναίων*, X 25, 1 sq. (Antipatri). *τοξότα, Πιερίδων μελέων, ἑκατηβόλε Φ.*, IX 581, 1 (ἀδ.) *φίλε Φ.*, V 86, 1 (Claudiani).

In *Anthologiae appendice epigr.* (ed. Cougny): *Φ.*, VI 208, 2. *Φ. — ἀκερσεκόμας*, I 12, 2 (= Preger ep. 60). *Φ. ἀκερσεκόμης*, VI 309, 1 (= Pr. ep. 212). *Φ. ἄναξ*, III 74, 17. — gen. *Φοίβοιο*, II 123, 1 (= Pr. ep. 32). — dat., I 40, 3 (= Pr. ep. 86); 92, 2 (= Pr. ep. 120). III 130, 2. VI 299, 1. *θεῷ περικαλλεῖ Φ.*, add. I 128 b, 1. — acc., VI 161, 1. — voc., I 20, 2 (= Pr. ep. 143); 132, 5 (lect. dub.; cf. Kaibel ep. 786). *Φοῖβε ἄναξ*, I 2, 1 (= Pr. ep. 94). *Λητοῦς υἱέ*(?), *τοξότα Φ.*, add. I 224 b, 1.

In *epigrammatis ex lapidibus collectis* (ed. Kaibel): *ὁ Φ.*, ep. 1039, 18. *περίκλυτος — Φ.*, ep. 473, 3 sq. — gen. *Φοίβου*, ep. praef. 492 b, 4. ep. 415, 3. 823, 1. 874, 6. 968, 3. 1038, 26. *Φ. — λυκοκτόνου*, ep. 821, 8. — dat., ep. 518, 3. 773, 1. 808, 2. *Φ. Ἀγυιεῖ*, ep. 786, 3. *Φ. ἀκειρεκόμῃ*, ep. add. 805 a, 8 (Nicomedis?). *Φ. ἀκερσεκόμῃ*, ep. 800, 1. *Φ. Λυκείῳ*, ep. 821, 6. — acc., ep. 594, 6. *βροτολοιγόν* (v. l. *πρυπύλαιον*) | *τοξοφόρον Φ., λοιμοῦ ὑποσημαντῆρα* (v. l. *ὑποσευαντῆρα*), ep. 1034, 29 sq. — voc., ep. 931, 7. *ὦ Φοῖβε*, ep. 797, 5. *Φ. ἄναξ*, ep. 1025, 1 (coni. Wilamowitz).

Apud *poetas aevi Romani: ὁ Φ.*, Babr. fab. 68, 5. *Φ. ἀκερσόκομας, εὐχαίτας* (= Sol), Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 2, 6. — gen. *μαντιπόλου Φοίβοιο*, Opp. cyn. 2, 618. *Φοίβου*, Luciani trag. 144. — dat., ib. 313. *τῷ Φ.*, Babr. fab. 68, 3. — acc. *Φ. δαφνοκόμην*, Opp. cyn. 1, 365. — voc., Maneth. 6 (3), 2. add. *Παιάν*, Luciani trag. 76. imprimis apud *Quintum Smyrnaeum:* nom., 3, 30; 56. 8, 399. 11, 178. — gen. *Φοίβοιο*, 12, 103; 517. *Φοίβου Σμινθῆος*, 14, 413. — voc., 3, 46; 98. apud *Nonnum:* nom., 1, 502. 2, 82. 4, 106. 15, 416; 420. 18, 289. 36, 80; 84. 41, 425. *Φ. ἀδελφεὸς Ἰοχεαίρης*, 5, 513. *Φ. ἀκερσεκόμης*, 10, 207. *Φ. Ἀτύμνιος*, 11, 258. 29, 28 (v. l. *Ἀτύμνιον*); cf. 19, 182. — gen. *Φοίβοιο*, 4, 105. 8, 232. 12, 156. 13, 259. 19, 180. 34, 38. 37, 193. *σοφοῦ — Φ.*, 5, 216. *Φοίβου*, 1, 505. 3, 162; 167. 5, 219; 281. 9, 286. 14, 281. 15, 309. 17, 340. 19, 228. 27, 127; 266. 36, 89. 37, 580. 42, 390 (bis). 45, 72. 48, 440. *ἀκερσεκόμου — Φ.*, 12, 134 sq. *πολισσούχοιο — Φ.*, 47, 463. — dat., 1, 339 (*τεῷ*, i. e. Iovis, *υἱέι*). 2, 696. 10, 233. 12, 110. 16, 120. 19, 316. 32, 25. *κατηφιόωντι — ζηλήμονι Φ.*, 19, 252 sq. *Φ. | τοξοφόρῳ*, 37, 720 sq. — acc., 1, 41; 490. 2, 99. 4, 91, 98; 133. 9, 216. 10, 104. 11, 257; 436. 29, 142. 33, 132; 211; 219. 44, 176; 178 (*ἑῆς*, i. e. Dianae, *μνηστῆρα κορείης*). 46, 41. *Φ. ἀδελφεόν, ἴδμονα τέχνης | λυσιπόνου*, 29, 140 sq. *Φ. Ἀρισταίοιο τοκῆα*, 46, 336. — voc., 1, 326.

In *Orphica poesi:* nom., A. 191. *Φ. ἀκειρεκόμης*, L. 514. *βασιλεὺς — Φ.*, Procli h. 1, 18 sq. Abel. — gen. *Φοίβοιο*, fr. h. in Ap. 2, 10 Wessely. *Φοίβου*, Orph. A. 382. — dat. *χρυσάορι Φ.*, A. 140. — acc., h. 35, 4. *Φ. ἄνακτα*, h. 79, 6. *Φ. ἑκηβελέτην, μάντιν πάντων, ἑκάεργον, | ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιόν, ἐν τάδε πάντα*, fr. 160, 11 sq. *Λητοΐδην Φ.*, L. 398. — voc., h. 34, 1. h. mag. II 2, 28 Abel. *ὦ ἄνα, Λητοῦς υἱ', ἑκατηβόλε, Φ., κραταιέ, | πανδερκές, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσων, | Ἥλιε, χρυσέῃσιν ἀειρόμενε πτερύγεσσι*, Orph. fr. 49, 1—3 A. *ἶμε Φ.*, E. 7. *Φ., μαντοσύναισιν — χαίρων*, h. mag. II 1, 1 Abel.

In *oraculis:* nom., orac. 33, 1. 35, 1. 63, 1. 168, 2. 190, 1 Hendess. or. app. v. 33 et 42 Wolff; cf. Buresch, or. aneed. 19 et 21 (Klaros p. 100 sq.). *Φ. βαθυχαίτης*, or. 161, 10 Hendess. *Φ. ὁ μηλοκέρως* (= Ammon), or. 144, 1. — gen. *Φοίβοιο*, ib. or. 184, 2. *Φοίβου*, or. 211, 2. or. v. 286 Wolff. or. Sibyll. 5, 323; 325. *οὐ ψευδοῦς Φ.*, ib. 4, 4. — dat., or. 8, 3 Hendess. or. v. 60 et 299 Wolff. Buresch

orac. anecd. 41 (Klaros p. 107). *Διὸς υἱῷ,* | *Φ. ἀκερσεκόμῃ,* or. 79, 6 sq. Hendess. — acc., ib. or. 61, 2. 88, 1. Buresch or. C 8. *σεμνὸν Φ. ἄνακτα,* or. 157, 45 Hendess. *Φ. Παιήονα,* or. 157, 48. — voc. *μάντι Λυκωρεῦ,* | *τοξότα Φοῖβε,* or. v. 56 sq. Wolff.

Apud *poetas aevi Byzantini:* nom., Io. Gaz. descr. 1, 9. 2, 170. Georg. Pisid. in Christi resurr. 25 (= Sol). exped. Pers. 3, 9 (*Φοῖβος* Heraclius audit). Io. Tzetz. chil. 1, 301; 361. Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 316. — gen. *Φοίβου,* Georg. Pis. hex. 1154. Io. Tzetz. Anteh. 53. Posth. 406. — dat. *τῷ Φ.,* Const. Man. comp. chron. 1730 add. *φάει βίου,* Io. Tzetz. all. Hom. *Φ* 304. — acc., Man. Phil. Vatic. 70, 4. — voc., ib. 60, 3.

ὁ φορμικτὰς Ἀ., Arist. ran. 231.

φρενογηθής v. *Φοῖβος* (AP).

φυγάς v. *ἀγνός.*

φωσφόρος, Orph. h. 34, 5: *φωσφόρε δαῖμον*.*

χαιτάεις v. *Λατοΐδας.*

χάρμα πᾶσιν βροτοῖσιν, orac. v. 48 — 50 Wolff: *ὦ μέγα π. χ.* β.* | *ἀπὸ σῶν ἱερῶν ματέρος ἁγνᾶς* | *προθορὼν τοκετῶν.* cf. Hom. h. 1, 25.

χειρῶναξ, Lycophr. 521 sq.: *χειρώνακτες* ἐργάται διπλοῖ* | *Δρύμας* (Apollo) *τε καὶ Πρόφαντος* (Neptunus).

[*χθόνιος,* Orph. fr. 274, 1 Abel, cuius cf. annotationem.]

*χοροποιός** voc., Orph. h. 34, 6.

χρησμαγόρης, anon. h. in Ap. 23 Abel: *χρησμαγόρην, χρύσεον, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμνον.*

χρησμολέσχης, Lycophr. 1419 sq.: *τὸν χρησμολέσχην* — ψαίνυνθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτριν.*

χρησμῳδός v. *γόνος.*

{*χρόνος,* Io. Tzetz. all. *M* 8 sq.: *Ἀ. — ὁ χρ.,* | *ὅστις ἐκ τῆς κινήσεως πληροῦται τοῦ ἡλίου.*}

χρυσάορος, Hom. h. 27, 3: *χρυσαόρου Ἀπόλλωνος. — Φοίβου Ἀ. χρυσ., E* 509. h. 2, 214. — dat. *χρυσαόρῳ* (v. l. *χρυσάορι*) *Ἀπόλλωνι,* Apoll. Rh. 3, 1283. — acc. *Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον,* Hom. *O* 256. Hes. fr. 233 Kinkel.

χρυσάωρ, Orph. A. 140: *χρυσάορι Φοίβῳ.* — acc. *Ἀπόλλωνα χρυσάορα,* Hom. h. 1, 123. Hes. op. 771. *χρυσάορα Φοῖβον,* Pind. Py. 5, 139 sq. (104). cf. *χρυσάορος.*

χρυσεοκόμας v. *Ἕκατος*.*

χρύσεος v. *χρησμαγόρης.*

χρυσήνιος v. *πωτήεις.*

χρυσοβέλεμνος v. *χρησμαγόρης.*

χρυσοέθειρος v. *Τειτάν.*

χρυσόθρονος, Arist. av. 950: *ὦ χρυσόθρονε*.*

χρυσοκέλευθος v. *πωτήεις.*

χρυσοκόμας | *Ἀ.,* Eur. suppl. 976 sq. *ὁ χρυσ. Φοῖβος,* Arist. av. 216. — acc. *χρυσοκόμαν Φοῖβον,* Eur. IT 1237. *Φ. χρυσ.,* scol. 4, PLG III[4] p. 644 Bergk. cf. etiam *κόρος.*

ὁ Χρυσοκόμας,* Pind. Ol. 6, 71 (41). 7, 58 (32). Eur. Tro. 253 sq. cf. Ion. 887 sq.

χρυσοκόμης, Tyrt. fr. 3 Bergk: *Ἀ.* | *χρυσ.* (*χρησαμένοις* Hermann). — voc. *χρυσοκόμη*,* Orph. h. 34, 9.

χρυσόκομος, AP VI 264, 2 (Mnasalcae): *Ἀπόλλωνι χρυσοκόμῳ.*

χρυσολύρας, Arist. Thesm. 315 sq.: *χρυσολύρα* τε* | *Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν.*

χρυσολύρης, Orph. h. 34, 3: *χρυσολύρη*.*

χρυσομίτρης, h. mag. II 2, 16 Abel: *χρυσομίτρη*, φαλεροῦχε, πυρισθενές, αἰολοθώρηξ.*

ὁ χρυσότοξος Φοῖβος, Isyll. Epid. D 12 Wilam. cf. *Πύθιος.*

ὁ χρυσοχαῖτα — Ἀ., Pind. Py. 2, 28/30 (16).

χρυσόχρους v. *χρησμαγόρης.*

ψαλμοχαρής, anon. h. in Apoll. 24 Abel: *ψαλμοχαρῆ, ψάλτην, ψευστίστυγα, ψυχοδοτῆρα.*

ψάλτης, ψευστίστυξ, ψυχοδοτήρ v. *ψαλμοχαρής.*

ὠκυεπής v. *ὠκύπος.*

ὠκύπος, anon. h. in Ap. 25 Abel: *ὠκύπον, ὠκυεπῆ, ὠκύσκοπον, ὠρεσιδώτην.*

ὠκύσκοπος et *ὠρεσιδώτης* v. *ὠκύπος.*

ὤριστος v. *ἄριστος.*

Ὡρίτης v. *Θοραῖος.*

ὡρομέδων, Kaibel ep. 1036, 2: (*θεὸν ἄφθιτον?*) *ὡρομέδοντα*.* cf. *Τειτάν.*

Ἀρά.

δεινόπους Ἀ., Soph. OT 418.

δυσπάλαιστος, Aesch. Ch. 673 (692): *ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀ.* (*ἀρά* edd.).

Ἐρινύς, Aesch. sept. 70: *Ἀρά τ' Ἐρ. πατρὸς* (i. e. Oedipi) *ἡ μεγασθενής* (tuque, o Furia, patris mei praepotens ira).

μεγασθενής v. *Ἐρινύς.*

μέλαινα, Aesch. sept. 814 (833) sq.: *ὦ μέλ καὶ τελεία* | *γένεος Οἰδίπου τ' Ἀ.* (*ἀρά* edd.).

[πολύστονος, Eur. Or. 996: ἀρὰ πολ.]
πότνια, Soph. El. 111: πότνι' Ἀ. (voc.).
τελεία v. μέλαινα.
Ἀραί v. Ἐρινύες.
Ἀρετή.
δορίμαχος, Timoth. fr. 9 Bergk: Ἀρετᾶς δορυμάχου (Bergk; vulgo δορυμάχου).
ἐσθλομανὴς Ἀ., ξανθόχροος, ἡδεῖ μόχθῳ δίσκου (solis) λαιὸν ἔχουσα, Io. Gaz. descr. 1, 83 sq.
εὐπόλεμος, Kaibel ep. 34, 2: εὐπόλεμόν τ' Ἀρετήν.
ζαθέη, Qu. Sm. 5, 50: ζαθέης Ἀρετῆς.
θήραμα v. πολύμοχθος.
μαρμαρέη, Io. Gaz. descr. 1, 132: μαρμαρέης*.
ξανθόχροος v. ἐσθλομανής.
παρθένος v. πολύμοχθος.
πολύμοχθος γένει βροτείῳ, Aristot. fr. 6, 1—3 Bergk: Ἀρετά, πολύμοχθε γ. βρ., | θήραμα κάλλιστον βίῳ, | — παρθένε.
τλάμων, Aristot. pepl. 7, 1 Bergk: ἃ τλ. Ἀρετά. item Anth. app. ep. III 71, 1 Cougny (Mnasalcae; cf. Preger proll. p. XI).
Ἀρεταί.
πολυστέφανοι, Io. Tzetz. de metr. (Cramer, anecd. Ox. III p. 303, 16): πολυστεφάνων Ἀρετάων.
Ἄρης[1]).
ἀγὸς δικαιοτάτων φωτῶν, Orph. h. 88, 5[2]): ὁ. ἀγὲ* φ.
ἄγριος Ἄ., Nonn. D. 25, 344. 34, 326.
ἀδάμαστος, Orph. h. 65, 2: ἀδάμαστε*.
ἀγχίπτολις Ἄ. (Salmydessi vicinus), Soph. Ant. 970.
ἀδρανής, Nonn. D. 33, 246 sq.: ἀδρανέος — Ἐνναλίοιο.
†αἰγλήεις, Maneth. 4, 153: Ἄ. — αἰγλ.
ἀίδηλος, Hom. Θ 309: ἀίδηλον Ἄρηα.
†αἰθαλόεις, Maneth. 4, 319: Ἄ. — αἰθ.
αἱμόφυρτος v. Κανδαΐος.
αἰνομανὴς — λαοσσόος Ἄ., Nonn. D. 32, 173.
ἀίσσων μετὰ στίχας, Qu. Sm. 6, 294: Ἄρηι μ. στ. ἀίσσοντι.
Αἰτωλός, Eur. Phoen. 134: Ἄρην — Αἰτωλόν. — Αἰτ. Ἄρηα, Callim. fr. 226 Schneider.

1) Epitheta, quibus crux † praefixa est, planetae Marti induntur. In oraculis Sibyllinis plerumque Ἄρης pro quibusdam hominibus, imprimis pro imperatoribus Romanis dicitur.
2) Orph. h. 88 idem est atque hymnus Homericus 8.

ἀκάματος γὰρ | νόστιμος ἐγρεκύδοιμος — χάλκεος Ἄ., Nonn. D. 32, 164 sq. — gen. Ἄρεος ἀκαμάτοιο, Qu. Sm. 1, 55. 13, 99.
ἄκαμπτος Ἄ., Bacchyl. fr. 36 Bergk.
ἀκίθαρις v. ἄχορος.
ἀκόρητος, Hes. sc. 346: Ἄ. ἀκόρ. ἀυτῆς. — Ἄ. ἀκόρ. ὁμοκλῆς, Qu. Sm. 1, 561.
ἀλγινόεις v. Βροτολοιγός*.
ἀλεγεινός, Qu. Sm. 8, 239: Ἄ. ἀλ. — acc. ἀλεγεινὸν — Ἄρεα, ib. 12, 42. cf. Hom. N 569.
[ἀλίκτυπος, Nonn. D. 39, 22: Ἄρεα — ἀλίκτυπον.]
ἀλλοπρόσαλλος, Hom. E 830 sq.: Ἄρηα — ἀλλοπρόσαλλον. — voc. ἀλλοπρόσαλλε*, ib. 889.
[ἀλλότριος, orac. Sibyll. 3, 464: Ἄ. ἀλλ.]
ἀμαιμάκετος, Qu. Sm. 1, 641: Ἄρηος ἀμαιμακέτοιο.
ἀμείλιχος Ἄ., Nonn. D. 29, 136.
ἀμητήρ v. πικρός.
ἀμόγητος, Orph. h. 88, 3: ἀμόγητε*.
[ἀμώων, Apoll. Rh. 3, 1187: Ἄρεος ἀμώοντος.]
ἄναξ, Io. Gaz. Anacr. 2, 11 sq.: ὁ δ' Ἄ ἄν. ὁ σῶφρον | δεδιδαγμένος γελάσσαι. — gen. Ἐνναλίοιο ἄνακτος, Hes. sc. 371. Archil. fr. 1 Bergk. — voc. Ἄρες ἄναξ, Orph. h. 65, 3. Ἄ., ἄναξ πολέμοιο, πάτερ κρατεροῖο Λυκούργου, Nonn. D. 21, 11.
†ἀνάσσων πολέμοισιν, ex Dorotheo 68: θεὸς π. ἀν.*.
ἀνδρειφόντης, Hom. B 651: Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ. H 166. Θ 264. P 259.
ἀνδροδιώκτης Ἄ., Const. Man. comp. chron. 6564.
ἀνδροφόνος, Hom. Δ 441: Ἄρεος ἀνδροφόνοιο. Hes. sc. 98. orac. Sibyll. 12, 17. Ἄρηος — ἀνδρ., Aethiop. fr. 1 Kinkel. — acc. ἀνδροφόνον — Ἄρεα, Nonn. D. 2, 308 sq. ἀνδρ. — ὠκὺν Ἄρηα, ib. 29, 344 sq.
†ἀνηλής, Maneth. 1 (5), 263: Ἄρηος ἀνηλέος. — dat. Ἄρεϊ — ἀνηλέι, ib. 187.
ἀνίερος, Eur. fr. 992 Nauck[2]: Ἄρεος ἀνιέρου.
ἀνίκητος, Nonn. D. 20, 196: ἀνικήτου — Ἄρεος. — ἀνικ. — Ἐνναλίοιο, AP IX 279, 6 (Bassi).
ἀντίτυπος, Nonn. D. 20, 189: Ἄρεος ἀντιτύποιο.
ἀπότιμος, Soph. OT 215: τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν*.
[ἀργαλέος, Qu. Sm. 7, 367: ἀργαλέου — Ἄρεος.]

Ἀργεῖος, Eur. Heracl. 275: Ἄρεος Ἀργείου.
ἅρπαξ v. γαμοκλόπος.
ἄρρηκτος, Orph. h. 65, 1: ἄρρηκτε*.
ἄσβεστος v. ὑγρός.
ἀσπιδιώτης, Colluth. 58: Ἄρεα — σιδήρεον ἀσπιδιώτην.
[ἄσπονδος, Aesch. Ag. 1189 (1235): ἄσπονδον — Ἄρῃ.]
†ἀστερόπυρσος Ἄ. δορίτολμος, Io. Gaz. descr. 1, 204.
ἀτάρβητος, Qu. Sm. 8, 284: ἀταρβήτοιο — Ἄρεος.
ἀτειρής, APl 6*, 6 (Pantelei): ἀτειρέος Ἄρεος. — dat. ἀτειρέι — Ἄρηι, Qu. Sm. 10, 170.
ἀτερπής, Nonn. D. 28, 325: Ἄρεος — ἀτερπέος.
ἆτος πολέμοιο, Hom. E 388. Ἄ. ἆτος π. E 863. Z 203. — acc. Ἄρην, ἆτον πολ., Hes. sc. 59.
[αὐτοδίδακτος, AP IX 252, 6 (ἀδ.): θηρῶν αὐτοδ. Ἄ.]
ἀφόβητος, AP IX 59, 4 (Antipatri): ἀφόβητον Ἄρῃ.
[Ἀχαικὸς — Ἄ., Nonn. D. 27, 246.]
[Ἀχαιός, [Eur.] Rhes. 239: Ἀχαιὸν Ἄρῃ.]
ἄχορος, Aesch. suppl. 613 (635): τὸν ἄχορον βοᾶν (v. l. βοὰν) — μάχλον Ἄρῃ. — ἄχ. ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄ., ib. 650 (681).
βαθυπόλεμος, Pind. Py. 2, 2 (1) sq.: βαθυπολέμου — Ἄρεος.
[Βάκτρος, Nonn. D. 23, 80: Βάκτρον Ἄρηα.]
[βάρβαρος Ἄ., Nonn. D. 13, 343.]
[βαρβαρόφωνος ἑῴος — Ἄ., Nonn. D. 23, 122.]
βαρύμηνις, Nonn. D. 4, 417. 8, 133: Ἄ. βαρ. cf. ζηλήμων.
[βαρὺς Ἄ., orac. Sibyll. 13, 59. — acc. βαρὺν Ἄρῃ, ib. 11, 116. β. — Ἄρηα, Opp. hal. 4, 210. β. Ἄρην, orac. Sibyll. 7, 60. β. Τρώων — Ἄ., AP VII 147, 2 (Archiae).]
βιατὰς Ἄ., Pind. Py. 1, 18 sq. (10). ὁ βιατ. | Κελτῶν — Ἄ., AP VII 492, 3 sq. (Anytes Mityl.).
†βλαπτικός v. Κρόνος κάκιστος.
†βλάπτων v. Κρόνος φθοροποιός.
βλοσυρός, Hes. sc. 191: Ἄρεος βλοσυροῖο.
[βούκερως — Ἄ. i. e. Ocinarus fluvius, Lycophr. 730 (corrupt.).]
βριήπυος, ὄβριμος Ἄ., Hom. N 521.
βρισάρματος οὔλιος Ἄ., Hes. sc. 441. — voc. Ἄρες — βρισάρματε, Orph. h. 88, 1.
βρόμιος, fr. lyr. adesp. (fort. Simmiae) 108 Bergk: βρόμιε, δορατοφόρ', ἐννάλιε, πολεμοκέλαδε, πάτερ Ἄρη.
βροτοκτόνος, Orph. h. 65, 2: βροτοκτόνε*.
βροτολοιγὸς Ἄ., Hom. E 846. N 298. Aesch. suppl. 636 sq. (665). ὁ βρ. Ἄ., AP IX 323, 8 (Antipatri). Ἄ. βρ., Theod. Prodr. ep. 4, 3 (not. et extr. VIII 2 p. 184). Ἄ. — βρ., Hom. E 518. — gen. βροτολοιγοῦ Ἄρηος, Θ 349. — dat. βροτολοιγῷ Ἄρηι, Λ 295. M 130. N 802. Υ 46. Φ 115. — acc. βροτολοιγὸν Ἄρηα, Φ 421. Ἄρην, E 909. Hes. sc. 333. 425. — voc. Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, Hom. E 31; 455, quem versum imitatus est Lucillius in AP XI 191, 1. denique voc. etiam AP VI 91, 5 (Thalli Milesii).
Βροτολοιγός*, orac. Sibyll. 3, 396. †ἀλγινόεις Βρ., orac. v. 244 Wolff. — acc. Βροτολοιγόν, Opp. cyn. 1, 29.
γαμοκλόπος — Ἄ., Nonn. D. 3, 377. — acc. γαμοκλόπον Ἄρεα, ib. 6, 97. γαμ. ἅρπαγα λέκτρων — γυμνὸν Ἄρηα, ib. 5, 583/585.
γαμοστόλος, Nonn. D. 35, 185: Ἄρεα — γαμοστόλον.
γενεθλήϊος v. κραιπνός.
γενετήρ Lycurgi, Nonn. D. 30, 282: Ἄρεα — γενετῆρα Λυκούργου.
γενέτης Harmoniae, Nonn. D. 46, 226 sq.: Ἁρμονίης γεν. — Ἄ. — acc. Ἄρεα, σὸν (Lycurgi) γενέτην, ib. 20, 214.
γοργὸς Ἄ., AP VII 493, 4 (Antipatri Thessal.).
γυμνὸς Ἄ., Nonn. D. 35, 147. cf. γαμοκλόπος.
δαΐκτηρ v. epith. sequens.
δαΐφοβος, Alcae. fr. 28 Bergk: Ἄρευ δαΐφοβος δαΐκτηρ. δαΐφοβος Bergk, δαΐκτηρ Cramer, δαΐφρον Hartung etc.
δακρυογόνος v. ἄχορος.
[δατητάς, Aesch. sept. 920 (944) sq.: πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατ. Ἄ. sc. ἐστίν.]
δαφοινὸς Ἄ., AP VII 208, 2 (Anytes).
δεινὸς Ἄ., Qu. Sm. 8, 276. 9, 288. 11, 413. Ἄ. | δ., orac. Sibyll. 12, 183 sq. — dat. Ἄρηι δεινῷ, orac. Sibyll. 11, 268. — acc. δεινὸν — Ἄρηα, AP VII 312, 1 (Asinii Quadr.). Ἄρεα — †δεινὸν θεόν, Maneth. 1 (5), 176. cf. ἐννάλιος.
[δεκέτης, AP IX 152, 2 (Agath. Schol.): Ἑλλάνων δεκ. (v. l. ζαμενής) — Ἄρης.]
δεξιόσειρος v. μέγας.

δήιος, Hom. *H* 241: *δηίῳ* — *Ἄρηι*. — acc. *δήιον Ἄρεα* (meton.), AP IX 431, 1 (ἀδ.).

δίζωνος.

διμίτριος.

δῖος, Qu. Sm. 8, 290: *δῖον Ἄρηα*.

[*διπλοῦς Ἄρης*, Aesch. Ch. 931 (939).]

Διρκαῖος, Nonn. D. 2, 671: *Ἄρεα* — *Διρκαῖον*.

δολόεις — *φώριος Ἄ.*, Nonn. D. 4, 242.

δολομήχανος v. *κακομήχανος*.

δοριμήστωρ, Eur. Andr. 1015 sq.: *Ἐνναλίῳ δοριμήστορι*.

δορισθενής, Orph. h. 88, 3: *δορισθενές** (v. l. *δορυσθ.*).

δορίτολμος v. *ἀστερόπυρσος*.

δορύθουρος *Ἄ.*, orac. Sibyll. 13, 7.

δορυσθενής v. *δορισθενής*.

δορυσσόος — *Ἄ.*, Nonn. D. 21, 63. — dat. *Ἄρηι δορυσσόῳ*, Orph. A. 824.

δοτὴρ* (voc.) *εὐθαρσέος ἥβης*, Orph. h. 88, 9.

δυσίμερος, Nonn. D. 29, 328: *Ἄρες Ἄρες* — *δυσίμερε*.

δύστανος, Bion. id. 2, 14: *δύστανον Ἄρηα*.

ἐγρεκύδοιμος *Ἄ.*, Nonn. D. 43, 1. *ἐγρ.* — *Ἄ.*, 32, 164. *Ἄ. ἐγρ.*, 33, 156. *Ἄ.* †*ἐγρ.*, Orph. fr. 20 Abel. Maxim. Phil. 268. — acc. *Ἄρεα* — †*ἐγρεκύδοιμον*, Maneth. 4, 355.

ἐγχέσπαλος, Hom. *O* 605: *Ἄ. ἐγχ.* Nonn. D. 35, 331. [*Ἄ. ἐγχ.*, orac. Sibyll. 12, 100 = Vespasianus.]

[*εἰνάλιος*, Opp. hal. 5, 297: *εἰναλίοιο* — *Ἄρηος*. — *Ἄρεος εἰναλ.*, Nonn. D. 26, 175. 43, 397.]

ἑλίσσων πυραυγέα κύκλον, Orph. h. 88, 6 sq.: *π. κ. ἑλ.** (voc.) *αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν*.

[*ἐμπείραμος* (sc. *ὑσμίνης*), *οἷά περ Ἄ.*, Nonn. D. 39, 182.]

†*ἔμπυρος Ἄ.*, Nonn. D. 38, 232.

[*ἐμφύλιος*, Aesch. Eum. 846 (862) sq.: *Ἄρη | ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν* (bellum civile).]

ἐνυάλιος, Hom. *P* 210 sq.: *Ἄ.* | *δεινὸς ἐν.* (malim *Ἐν.*). — gen. *ἐνυαλίου* — *Ἄρεος*, Apoll. Rh. 3, 1366. Dionys. Per. 654. *Ἐνυάλιος** ex epitheto alterum Martis nomen factum est apud *Homerum Hesiodumque:* nom. *ξυνὸς Ἐ.* (sc. *ἐστί*), *Σ* 309. — gen. *Ἐνναλίοιο*, *N* 519. *Υ* 69 (*Ἐνναλίου*, Io. Tzetz. all. *Υ* 218). add. *ἄνακτος*, Hes. sc. 371. — dat. *Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ*, Hom. *B* 651. *H* 166. *Θ* 264. *P* 259. *Ἐν. κορυθάικι πτολεμιστῇ*, *X* 132.

Apud *lyricos poetas vetustiores:* *Ἐνναλίοιο ἄνακτος*, Archil. fr. 1 Bergk. *Ἐνναλίου*, Ibyci fr. 29 Bergk. Pind. Nem. 9, 88 (37). Is. 6, 80 (24). — dat., Pind. Ol. 13, 149 (106).

Apud *scaenicos poetas:* *χαλκοθώραξ* — *Ἐ.*, Soph. Ai. 179. — dat. *Ἐ. δοριμήστορι*, Eur. Andr. 1015 sq. — acc. *κοινὸν Ἐν.* (meton.), Phoen. 1572. hic addere liceat Arist. pac. 457: *Ἄρει δὲ μή* — *μηδ' Ἐνναλίῳ γε*, ubi schol.: *πρὸς τοὺς οἰομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν εἶναι Ἄρεα καὶ Ἐνυάλιον, κατ' ἐπίθετον· τινὲς δὲ Ἄρεως καὶ Ἐννοῦς τὸν Ἐνυάλιον, οἱ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας. Ἀλκμᾶνα* (fr. 104 Bergk) *δὲ λέγουσιν ὅτε μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὅτε δὲ διαιρεῖν*. cf. Io. Tzetz. chil. 12, 793 — 796.

Apud *poetas aevi Alexandrini:* nom., Callim. fr. 2 Schneider. — gen. *Ἐνναλίοιο*, Callim. ep. inc. IX 1 (10 dub. Mein. = AP IX 321). Apoll. Rh. 3, 322; 560. *Ἐνναλίου ταμεσίχροος*, Theocr. id. 25, 279.

In *Anthologia Palatina* et *Planudea* etiam hisce locis: *Ἐνναλίοιο*, VI 46, 1 (Antip. Sid.). *Ἐνναλίου*, VI 122, 1 (Niciae); 125, 6 (Mnasalcae); 151, 1 (Tymn.); 163, 2 (Meleagri); 178, 4 (Hegesippi); 195, 2 (Archiae); IX 323, 6 (Antipatri); 389, 1 (militis Traiani); 684, 4 (ἀδ.). Pl 29, 1 (ἀδ.); 180, 6 (Democriti); 214, 4 (Secundi). adde Kaibel ep. add. 874 a, 5. orac. 1, 16 Hendess. *ἀνικήτου* — *Ἐ.*, AP IX 279, 6 (Bassi). *Θρᾳκὸς Ἐ.*, Pl 176, 6 (Antipatri). — acc. *πουλὺν Ἐννάλιον* (meton.), IX 283, 4 (Crinagorae).

Apud *poetas aevi Romani:* *Ἐνναλίοιο*, Orph. A. 873. L. 582 (*μαινομένοιο*). Nonn. D. 2, 414. 8, 166. 9, 212. 36, 396. *ἀστέρ' Ἐν.*, Maneth. 4, 272. *ἀδρανέος* — *Ἐ.*, Nonn. D. 33, 246 sq. *πατρὸς Ἐ.*, 20, 217; 287. *Ἐνναλίου*, 20, 195. 21, 146. 33, 134; 245. — dat., 43, 74. add. *τοκῆι* (Lycurgi), 20, 168.

ἐξώστης *Ἄ.*, [Eur.] Rhes. 322.

ἐπίκουρος *βροτῶν*, Orph. h. 88, 9: *βρ. ἐπίκουρε**.

ἐπίχαρις *Ἄ.*, Aesch. sept. 987 (910 *εὔχαρις* Dindorf).

ἑπταπέλεθρος, Nonn. D. 36, 14: *Ἄ. ἑπτ.*

†ἐρευθιόων πυρόεις — Ἄ., Nonn. D. 41, 348.
ἔρκος* (voc.) Ὀλύμπου, Orph. h. 88, 3.
ἑστιώμενος pugnis, v. Κανδαῖος.
ἑταῖρος Ἄ. φθισήνορος Ἄτης, Opp. hal. 2, 667.
ἑτεραλκής, Aesch. Pers. 928 (951): Ἄ. ἑτ.
[εὐμενέων, Opp. hal. 5, 117: Ἄρεος εὐμενέοντος, i. e. Marte propitio.]
εὐνάτωρ Veneris, Aesch. suppl. 635/637 (664 sq.): Ἀφροδίτας εὐν. — Ἄ.
εὔχαρις v. ἐπίχαρις.
[ἑῴος — Ἄρης, Nonn. D. 23, 122. 25, 3.] — acc. †ἑῷον Ἄρηα, Maneth. 5 (6), 49.
ζαμενής v. δεκέτης.
ζηλήμων, Nonn. D. 30, 1 sq.: Ἄ. — ζηλ. βαρύμηνις. [ζηλ. δηίων — Ἄρης, AP IX 155, 6 (Agath. Schol.).]
ζηλομανής v. καρχαρόδων.
†ζωογόνος, Theod. Prodr. carm. astr. 539 (not. et extr. XXIII 2 p. 36): ὁ ζ. Ἄ.
θερίζων ἀρότοις βροτοὺς ἐν ἄλλοις, Aesch. suppl. 613 (635) sq.: Ἄρη, | τὸν ἀρ. θερίζοντα βρ. ἐν ἄλλοις.
θερμὸς Ἄ., Nonn. D. 29, 364. — acc. †θερμὸν Ἄρηα, Maneth. 5 (6), 225. [de hominibus θερμὲ γῆς Ἄρες, Man. Phil. Escur. 213; 248. Paris. 210, 3 Miller.]
θηλυκτόνος, Aesch. Prom. 858 (860) sq.: θηλυκτόνῳ | Ἄρει.
θοός, Maneth. 4, 553: Ἄρεος — †θοοῦ, — dat. θοῷ — Ἄρηι, Hom. Θ 215. Ν 295; 328; 528. Π 784. Ρ 72; 536. Qu. Sm. 8, 350. Ἄρηι θοῷ, Hom. E 430 (= Io. Tzetz. chil. 11, 383). — acc. θοὸν Ἄρεα, Anth. app. ep. I 140, 5 Cougny (ἀδ.).
θούριος Ἄ., AP VII 244, 1 (Gaetulici). Orph. L. 307. θούρ. — Ἄ., Eur. Phoen. 240. AP IX 805, 1 (ἀδ.). — gen. Ἄρεως θουρίου, Kaibel ep. 1038 III. — dat. θουρίῳ — Ἄρει, Soph. Ai. 613. — acc. θούριον Ἄρην, Orph. A. 857.
θοῦρος Ἄ., Hom. E 507. Ω 498. Tyrt. fr. 12, 34 Bergk. Simon. ep. 106, 2 (= AP VII 443). 142, 2 (= AP VII 296). Kaibel ep. 24, 4. 251, 2. Callim. h. 4, 64. Anth. app. ep. I 110, 4 Cougny (= Preger ep. 76). Nonn. D. 33, 162. 38, 200. add. βαρύμηνις, ib. 4, 417. 8, 133. θ. — Ἄ., Eur. suppl. 579. †θ. Ἄ., ex Dorotheo 32. 59. — dat. Ἄρεϊ — θούρῳ, Luc. trag. 40. — acc. θοῦρον Ἄρηα, Hom. E 30; 35; 355; 454; 830; 904. Ο 127; 142. Φ 406 (= Io. Tzetz. all. Φ 170). Panyass. fr. 12, 6 Kinkel. Nonn. D. 5, 82. 8, 164. 29, 124. 36, 254. add. κυβερνητῆρα κυδοιμοῦ, ib. 4, 52. Ἄρεα θοῦρον, ib. 30, 282. Ἄ. †θ., Maneth. 6 (3), 81.
†Θοῦρος*, Maneth. 2 (1), 213. 3 (2), 208; 340. 6 (3), 164; 373; 410; 492; 526; 619. 1 (5), 38. ex Doroth. 33. 61. Meliteniot. 1641. ὁ Θ., ib. 1644. add. πυρόεις, Maneth. 3 (2), 387. — gen. Θούρου, 2 (1), 473. — dat., ex Doroth. 25.
Θρᾷξ, APl 176, 6 (Antipatri): Θρᾳκὸς Ἐνυαλίου.
θρασύμητις, AP VI 324, 4 (Leon. Alex.): ὁ θρασ. Ἄ.
θρασὺς Ἄ., AP VI 68, 7 (Iuliani). Nonn. D. 14, 126. †θρ. Ἄ., Anth. app. ep. III 147, 4 Cougny (Theon. Alex. aut Herm.). θρ. — ὑγρὸς Ἄ. (meton.), Nonn. D. 23, 312 sq. — acc. θρασὺν Ἄρη, APl 177, 5 (Philippi). θρ. — Ἄρηα (meton.), Nonn. D. 18, 4. cf. ἐμφύλιος.
Θρηΐκιος Ἄ., Nonn. D. 27, 313. σὺράνιος — Θρ. Ἄ., ib. 48, 226 sq.
{θυμός, Io. Tzetz. Hom. 108: Ἕκτορος Ἄρεα, θυμόν. cf. 101. all. Hom. E 86; 105 etc.}
[θυμοφθόρος, orac. Sibyll. 13, 36: Ἄρεα — θυμοφθόρον ὠκεανοῖο.]
[Ἰνδικὸς Ἄρης, Nonn. D. 32, 161.]
[Ἰνδὸς Ἄρης, Nonn. D. 17, 317. 43, 137. — acc. Ἰνδὸν Ἄρηα, ib. 18, 4. 29, 279.]
[Ἰνδῷος, Nonn. D. 24, 106: Ἄρεος Ἰνδῴοιο. ib. 32, 49.]
ἵππιος Ἄ., Triph. 105.
†κάκιστος v. Κρόνος κάκ.
†κακοεργός, Maneth. 1 (5), 139—141: Ἄρες Ἄρες κακοεργὲ καὶ ἀνδράσι καὶ μακάρεσσιν | καὶ πόλεσιν καὶ νηυσὶ καὶ ἠέρι καὶ πελάγεσσιν | καὶ καρποῖς γαίης τε καὶ εὐρείθροις ποταμοῖσιν. — acc. †κακόεργον — Ἄρηα, orac. v. 247 Wolff.
κακομάχανος, Simon. fr. 43 Bergk: Ἄρει κακομαχάνῳ (δολομηχάνῳ vulgo).
κακός, Io. Tzetz. Anteh. 212: Ἄρηος — κακοῖο. cf. δατητάς.
Κανδαῖος* ἢ Μάμερτος ἢ τί χρὴ καλεῖν τὸν αἱμόφυρτον, ἑστιώμενον μάχαις, Lycophr. 1410 sq.
Κανδάων, Lycophr. 328: Κανδάονος*. — acc. τόν τε Κρηστώνης θεὸν | Κανδάον'* ἢ Μάμερτον ὁπλίτην λύκον, ib. 937 sq.
καρτερός, Dionys. Per. 377: Ἀμυκλαίων — καρτ. Ἄ. cf. Schneider, Callim. II

p. 614 sq. *πολὺς καὶ καρτ. Ἄ.*, orac. 156, 5 Hendess.

*καρτερόχειρ** voc., Orph. h. 88, 3.

καρχαρόδων, Nonn. D. 41, 209—211: *ἐπεὶ συὸς εἰκόνι μορφῆς | Ἄ. καρχ. θανατηφόρον ἰὸν ἰάλλων | ζηλομανὴς ἤμελλεν Ἀδώνιδι πότμον ὑφαίνειν.*

[*κεκορυθμένος — Ἄ., ὃν Διόνυσον ἄνακτα μετωνυμίην καλέουσιν*, orac. Sibyll. 14, 200 sq., ubi Dionysus tertius, post duos antiquiores huius cognominis Ptolemaeos intellegendus est.]

κελαινεγχής, Pind. Nem. 10, 158 (84): *κελαινεγχεῖ Ἄρει.*

[*Κελτός*, Callim. h. 4, 173: *Κελτὸν — Ἄρηα.*]

κλεινός, Kaibel ep. 407, 7: *κλεινὸν Ἄρην.*

†*κλυτὸς Ἄ.*, Maneth. 6 (3), 583.

κοινός, Soph. Ai. 1196: *κοινὸν Ἄρη.* cf. *Ἐννάλιος**.

κοινωνὸς λόγων, AP XIV 60, 4 (ἀδ.): *κοινωνὸν τὸν Ἄρη μοῦνον ἔχουσα* (sc. *ἡ δέλτος*, tabula) *λόγων.*

κορυθάιξ v. *πτολεμιστής.*

κορυθαίολος, Hom. *Υ* 38: *Ἄ. κορ.* (cf. Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 158: *κορ. Ἄ. — πῦρ ἄτακτον καὶ ζάλη*). — †*κορ. Ἄ.*, Maneth. 1 (5), 75. cf. *φοβερός.*

κραιπνός, orac. v. 258 Wolff: *Ἄρεα κραιπνὸν* [*— γενεθλήϊον*]. 'epitheton deo quam sideri aptius', W.

κραταιός, Maneth. 1 (5), 119: *Ἄ. — †κρ. —* dat. *Ἄρηι κραταιῷ*, orac. Sibyll. 11, 104. — voc. *Ἄρες κραταιέ*, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 5, 180.

κρατερός, Qu. Sm. 1, 461: *Ἄρηος κρατεροῖο.* ib. 1, 667. — dat. *Ἄρηι κρατερῷ*, Hom. *B* 515. orac. Sibyll. 12, 98; 249; 275. 13, 146. 14, 51; 115. — acc. *κρατερὸν* (v. l. *κρυερὸν*) — *Ἄρηα*, (Simon.?) ap. Aesch. in Ctesiph. 184 etc. (= Anth. app. ep. III 38, 3 Cougny, Preger ep. 153, 9); cf. PLG III[4] p. 517 sq. Bergk.

[*κρείσσων — Ἄ.*, orac. 64, 3 Hendess.]

ὁ Κρηστώνης θεός v. *Κανδάων.*

κυβερνητήρ, Nonn. D. 4, 52: *Ἄρηα κυβερνητῆρα κυδοιμοῦ. — Ἄ. κυβ. σιδήρου*, ib. 2, 604.

[*κυματόεις*, Nonn. D. 28, 250: *Ἄρεϊ κυματόεντι.* — acc. *Ἄρεα κυματόεντα*, ib. 25, 76. 41, 13.]

ὁ Λάκων — Ἄ., Anth. app. ep. add. II 198 c, 1 Cougny.

λαοδάμας, Aesch. sept. 326 (343) sq.: *μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδ. | μιαίνων εὐσέβειαν Ἄ.*

λαοσσόος, Hom. *P* 398: *Ἄ. λαοσσ. — λ. Ἄ.*, Nonn. D. 32, 173. 34, 125.

[*λάτρις* Iovis, Nonn. D. 2, 590: *Ἄρεα λάτριν ἔχεις*, sc. Iuppiter.]

[*λευκήρετμος*, Eur. IA 283 sq.: *λευκήρετμον — Ἄρη | Τάφιον.*]

λῃστής, Achae. Eretr. fr. 29 Nauck[2]: *Ἄ. ὁ λ.*

[*λιθόλευστος*, Soph. Ai. 254: *λιθόλευστον Ἄρη.*]

λοίγιος Ἄ., Qu. Sm. 7, 17. Nonn. D. 32, 176. †*λ. Ἄ.*, Maneth. 5 (6), 100; 249.

λοιγὸς Ἄ., AP VII 368, 2 (Erycii).

λυγρός, orac. 154, 1 Hendess: *λυγρὸν — Ἄρη.*

[*Λύδιος Ἄρης*, Nonn. D. 39, 360.]

μαινόμενος v. *Ἐννάλιος** et *λαοδάμας.*

*μάκαρ** voc., Orph. h. 88, 16.

[*Μακεδών*, Demosth. (Demochar. coni. Bergk) ep. 1, 2 Bergk. (= Anth. app. ep. III 58 Cougny, Preger ep. 159): *Ἄ. Μακ.*]

μαλερός, Soph. OT 190: *Ἄρεα — τὸν μαλερόν.*

Μάμερτος v. *Κανδαῖος* et *Κανδάων.*

μάχλος v. *ἄχορος.*

[*μεγάθυμος*, orac. Sibyll. 14, 53: *ἄλλος Ἄ.* (*ἀνὴρ* coni. Alexandre) *μεγ.*, imperator quidam Romanus.]

μεγαλήτωρ, Aethiop. fr. 1 Kinkel: *Ἄρηος — μεγαλήτορος, ἀνδροφόνοιο.*

μέγας Ἄ., *δεξιόσειρος*, Soph. Ant. 139 sq. — acc. *μέγαν — Ἄρη*, Aesch. Ag. 48.

μεγασθενής, Orph. h. 65, 1: *μεγασθενές**.

μείλιχος Ἄ., Nonn. D. 5, 94. — acc. *μείλιχον — Ἄρηα*, ib. 37, 757.

μέλας Ἄ., Aesch. Ag. 1472 (1511).

μεμηλὼς πολέμοιο, Hom. batrach. 123: *Ἄ. π. μεμηλώς.*

μενέχαρμος Ἄ., Nonn. D. 20, 363.

μιαίνων pietatem, v. *λαοδάμας.*

μιαιφόνος, Hom. *E* 844: *Ἄ. — μιαιφ. Φ* 402 (= Io. Tzetz. all. *Φ* 166). cf. *βροτολοιγός.*

μιάστωρ, AP IX 323, 3 (Antipatri): *Ἄρηι μιάστορι.*

μιηφόνος, Archil. fr. 48 Bergk: *Ἄρεω μιηφόνου.*

[*μυριόναυς*, AP VII 237, 4 (Philippi Thess. aut Alphei Mityl.): *Ξέρξου μυριόναυν — Ἄρην.*]

Μυρμιδών v. *Φθιώτας.*

ναύμαχος Ἄ., Opp. cyn. 2, 62. Nonn. D. 39, 404. [*Ἄρεα ναύμαχον Ἰνδῶν*, ib. 39, 7. *ναύμ. ὑγρὸν Ἄρηα*, ib. 42, 29.]

ναύτης, Nonn. D. 25, 50: Ἄ. — ναύτης.
ναυτίλος, Nonn. D. 39, 215: Ἄ. — ναυτίλος.
ναύφαρκτος | Ἄ. ἑτεραλκής, Aesch. Pers. 927 (950) sq.
[νέος Ἄρης = Gordianus minimus, orac. Sibyll. 13, 16.]
νεοχμός, Ion. fr. 63 Nauck²: Ἄ. νεοχμός.
νόστιμος v. ἀκάματος.
[νυμφίδιος, Nonn. D. 42, 500: Ἄρεϊ νυμφιδίῳ.]
νυμφίος Veneris, Nonn. D. 32, 214: Παφίης — νυμφ. Ἄ. — Ἄ. σέο νυμφ., ib. 31, 259.
[ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄ., sc. ἐστίν, Archil. fr. 62 Bergk. cf. Ἐνυάλιος*.]
†ὀβριμοεργός, Maneth. 5 (6), 177: Ἄρεα ἐκρονύκτιον ὀβριμοεργόν.
ὀβριμόθυμος (v. l. ὀβριμόμυθος) Ἄ., Panyass. fr. 16, 4 Kinkel. Ἄ. ὀβρ., Io. Tzetz. Hom. 27. — voc. Ἄρες ὀβριμόθυμε, Orph. E. 10. ὀβρ.*, Orph. h. 65, 1. 88, 2 (v. l. ὀμβρ.).
ὄβριμος Ἄ., Hom. E 845. N 444; 521. O 112. Π 613. P 529. Qu. Sm. 11, 139. †ὄβρ. Ἄ., Maneth. 4, 362. — acc. ὄβριμον — Ἄρηα, Qu. Sm. 1, 343. — voc. ὄβριμε δαῖμον*, Orph. h. 65, 1. cf. υἱός.
ὀλετήρ Titanum, Nonn. D. 20, 50 sq.: Τιτήνων δ' ὀλετῆρα, προασπιστῆρα τοκῆος — Ἄρεα.
†ὀλοφώιος Ἄ., Maxim. Phil. 535.
†ὀλοός, Maneth. 6 (3), 386: ὀλοῷ — Ἄρηι.
ὀλοόφρων, orac. Sibyll. 12, 263: ὀλοόφρονος Ἄρεος.
†ὀλοώτατος Ἄ., Maneth. 5 (6), 74.
ὀξὺς Ἄ., Hom. H 330. Eur. Heracl. 290. AP. XIV 92, 6 (= orac. 111, 6 Hendess). — acc. ὀξὺν Ἄρηα, Hom. B 440. Δ 352. Θ 531. Λ 836. P 721. Σ 304. T 237. ὀξὺν Ἄρη, Pisandri ep. 1, 4 Bergk (= AP VII 304).
ὁπλόδουπος, Orph. h. 65, 3: ὁπλόδουπε*.
ὁπλοχαρής* voc., Orph. h. 65, 2.
[ὀρίδρομος — Ἄ., Nonn. D. 17, 136.]
ὀρσόλοπος — Ἄ., Anacr. fr. 70 Bergk.
ὀρχηστὴς Ἄ., Lycophr. 249.
οὔλιος Ἄ., Hes. sc. 192; 441. — dat. οὐλίῳ — ἐν Ἄρει, Pind. Ol. 9, 116 (76).
οὖλος Ἄ., Hom. E 461. orac. Sibyll. 13, 105. — gen. οὔλου Ἄρηος, Callim. fr. 507 Schneider. — acc. οὖλον Ἄρηα, Hom. E 717.
οὐράνιος — Ἄ., Nonn. D. 48, 226 sq.
ὀχετηγός Amorum, Nonn. D. 43, 1: Ἄ. ὀχ. Ἐρώτων.
παλαίχθων | Ἄρης voc., Aesch. sept. 102 sq. (105).
ὁ παμμήστωρ Ἄ., trag. an. fr. 129, 9 Nauck². 'fortasse ex Euripidis Bellerophonte', Bergk, PLG III⁴ p. 744.
πατὴρ (Penthesileae) — Ἄ., Qu. Sm. 1, 585. — voc. Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ*, Orph. h. 88, 4. cf. Ἐνυάλιος* (Nonn.).
[Πελασγικός, Apoll. Rh. 1, 1024: Πελασγικὸν Ἄρεα.]
Πελλαῖος Ἄ. (lect. dub.), orac. Sibyll. 11, 220.
πελώριος — Ἄ., Hom. H 208. cf. υἱός.
πεπαλαγμένος αἰεὶ φόνοις, Orph. h. 65, 3: φ. πεπαλ.* (voc.) αἰεί.
περιμήκετος Ἄ., Nonn. D. 36, 25.
[Περσικός, AP VII 73, 3 (Gemini): Περσικὸν Ἄρη.]
πικρός, Theod. Prodr. carm. astr. 498 (not. et extr. XXIII 2 p. 33): Ἄρεος †πικροῦ. — acc. Σπάρτης πικρὸν Ἄρηα, καὶ αὐτῶν Κεκροπιδάων, | Ἑλλάδος ἀμητῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης, Christod. ecphr. 375 sq. cf. δατητάς.
πισσοκωνίας, Cratini fr. 364 Kock: πισσοκωνίαν Ἄρην, ex coniectura Bergkii.
πολεμήϊος Ἄ., orac. Sibyll. 12, 252.
†πολεμικώτατος, Theod. Prodr. carm. astr. 165 (not. et extr. XXIII 2 p. 16): Ἄρει — τῷ πολεμικωτάτῳ.
πολεμιστής v. πτολεμιστής.
πολεμόκλονος τειχεσιπλήκτης Ἄ., Const. Man. comp. chron. 5988. — dat. †πολεμοκλόνῳ Ἄρῃ. Maneth. 6 (3), 47. — acc. πολεμόκλονον — Ἄρηα, Kaibel ep. 1049. 3. — voc. πολεμόκλονε*, Orph. h. 65, 4.
πολίπορθος, orac. Sibyll. 13, 140: Ἄρηϊ πολιπόρθῳ (πτολιπόρθῳ Rzach).
πολισσόος, Orph. h. 88, 2: πολισσόε*.
πολυδάκρυος, Tyrt. fr. 11, 7 Bergk: Ἄρηος πολυδακρύου.
πολύδακρυς, Hom. Γ 132: πολύδακρυν Ἄρηα. Θ 516. T 318. Qu. Sm. 7, 536 (ubi meton.).
πολύκμητος, Qu. Sm. 7, 20: πολυκμήτῳ — Ἄρηι.
πολύμοχθος Ἄ., Io. Tzetz. Anteh. 55. — voc. ὦ πολ. Ἄ., Eur. Phoen. 784.
πολύπλαγκτος, Anth. app. ep. II 163, 3 Cougny: πολυπλάγκτου — Ἄρεος.
πολύς v. καρτερός.

[πόντιος Ἄρης, Nonn. D. 39, 222. — acc. Ἄρεα πόντιον, ib. 39, 31. cf. χάλκασπις.]
πόσις Veneris, Pind. Py. 4, 155 (87) sq.: χαλκάρματος — πόσις* | Ἀφροδίτας.
προασπιστήρ v. ὁλετήρ.
πτολεμιστής, Hom. X 132: Ἐνυαλίῳ κορυθάικι πτολεμιστῇ. — acc. Ἄρηα ταλαύρινον πτολεμιστήν, E 289. Υ 78. X 267.
πτολίπορθος, Hes. th. 936: Ἄρηι πτολιπόρθῳ. — Ἄρεϊ τῷ πτολ., AP VI 324, 1 (Leon. Alex.). — acc. Ἄρηα πτολίπορθον, Hom. Υ 152. cf. πολίπορθος.
Πυλαμάχος, Stesichori fr. 48 Bergk: Πυλαμάχε*. Martem esse intellegendum docet schol. Hom. E 31.
{πῦρ v. κορυθαίολος. cf. Io. Tzetz. all. Hom. Υ 219 sq. etc.}
†πυρβόλος Ἄ., Maneth. 5 (6), 93.
πυριλαμπής, Maneth. 4, 44: Ἄρεος πυριλαμπέος ἀστήρ. ib. 4, 112; 172.
†πυρόεις — Ἄ., Nonn. D. 41, 348. — acc. Ἄρεα πυρόεντα, Maneth. 4, 432.
† Πυρόεις*, ib. 2 (1), 291. 3 (2), 141; 194; 355. 6 (3), 29; 65; 73; 85; 244; 247; 273; 293; 331; 381; 431; 456; 494; 557; 604; 622; 634; 638; 671; 687; 704. 4, 193; 411. 1 (5), 223; 336; 339; 350. 5 (6), 192. ex Dorotheo 24. 29. 47. 74. — gen. Πυρόεντος, Maneth. 2 (1), 273. 3 (2), 423. 6 (3), 561; 594; 665. Io. Camat. carm. astr. 1088 (not. et extr. XXIII 2 p. 101). — dat. Πυρόεντι, 2 (1), 462; 497. 6 (3), 446; 548; 708. στυγερῷ Π., Maxim. Phil. 298. φλογερῷ Π., ib. 398. — acc. Πυρόεντα, Maneth. 3 (2), 285.
†πυρφόρος Ἄ., Maneth. 6 (3), 692. ὁ πυρφ. Ἄ., Man. Phil. Florent. 112, 51 Miller.
ῥινοτόρος, Hom. Φ 391 sq. (= Io. Tzetz. all. Φ 155 sq.): Ἄ. | ῥιν. — dat. Ἄρηι ῥινοτόρῳ, Hes. th. 933 sq.
Ῥωμαῖος Ἄρης, orac. Sibyll. 7, 46 (ubi meton.). 12, 71; 278. 13, 35.
σιδήρεος Ἄ., Colluth. 37. cf. ἀσπιδιώτης.
σκηπτοῦχος ἡνορέης, Orph. h. 88, 6: ἡν. σκηπτοῦχε*.
ὁ στυγερὸς — Ἄ., AP VII 399, 4 (Antiphili). — dat. στυγερῷ — Ἄρηι, Hom. B 385. Σ 209. cf. Πυρόεις*.
συναρωγὸς Θέμιστος, Orph. h. 88, 4: συναρωγὲ* Θ.
σύνδρομος Ἄ., Nonn. D. 32, 180.
ταλαντοῦχος v. χρυσαμοιβός.
ταλαύρινος v. πτολεμιστής.
ταμεσίχρως, Theocr. id. 25, 279: Ἐνυαλίου ταμεσίχροος.
Τάφιος v. λευκήρετμος.
τειχεσιπλήκτης v. πολεμόκλονος.
τειχεσιπλήτης, Orph. h. 65, 2: τειχεσιπλῆτα*. cf. βροτολοιγός.
[τετρασύλλαβος Ἄ. (Hadrianus), orac. Sibyll. 12, 165.]
†τευχεσφόρος Ἄ., Maneth. 4, 438.
τοκεύς v. Ἐνυάλιος* (Nonn.).
τοξόδαμνος, Aesch. Pers. 86: τοξόδαμνον Ἄρη.
τρίπατρος, Lycophr. 328: τριπάτρῳ φασγάνῳ, ubi paraphr. rec.: τῷ ξίφει τοῦ τριπάτρου Ἄρεος, paraphr. ant.: τοῦ Ὡρίωνος ἢ τοῦ Ἄρεως.
[τύραννος, Timoth. fr. 10 Bergk: Ἄ. τύρ., sc. ἐστίν. cf. Menandri fr. 220 Kock.] — ἀντιβίοισι τύραννε*, Orph. h. 88, 5.
[ὑγρὸς Ἄρης ἄσβεστος, Opp. hal. 5, 254. — acc. ὑγρὸν Ἄρηα, Nonn. D. 39, 407. add. Σαλαμῖνος, ib. 39, 136. cf. θρασύς et ναύμαχος.]
[ὑγροπόρος, Nonn. D. 23, 138: Ἄρεος ὑγροπόροιο.]
υἱός Iovis, Qu. Sm. 1, 702: Διὸς ὄβριμος υἱὸς Ἄ. — acc. τεὸν υἷα, πελώριον ὄβριμον Ἄρην, ib. 1, 189.
ὑπέρβιος Ἄ., Qu. Sm. 7, 669.
ὑπερμενέτης, Orph. h. 88, 1: Ἄρες ὑπερμενέτα.
(ὁ) ἐφ' ὕψους, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 6, 6: τῶν (θεῶν) ἐφ' ὕψους Ἄρεος καὶ Παλλάδος.
φέρασπις, Orph. h. 88, 2: φέρασπι*.
[φέρτερος, orac. 153, 2 Hendess.: πολὺ φέρτερον Ἄρη.]
φθισίμβροτος, Apoll. Rh. 3, 1357: Ἄρηος — φθισιμβρότου.
[Φθιώτας ὁ Μυρμιδὼν Ἄ. (Achilles), Eur. IA 237.]
ὁ φιλαίματος Ἄ., Anacr. ep. 100, 3 Bergk (= AP VII 226).
[φιλεύιος, Nonn. D. 25, 107: Σατύρων — φιλεύιον Ἄρεα.]
† φθοροποιός v. Κρόνος φθορ.
φλογερός v. Πυρόεις*.
φοβερὸς κορυθαίολος Ἄ., orac. Sibyll. 11, 278.
φοβερωπὸς Ἄ., orac. Sibyll. 13, 78.
φοίνιος Ἄ., Soph. El. 96. Triph. 244. 563. † φ. Ἄ. Maneth. 3 (2), 288. — acc. Ἄρη

— φοίνιον, Eur. Phoen. 1006. † φοίνιον Ἄρην, Maneth. 6 (3), 362. cf. etiam φόνιος.
φόνιος, Eur. IA 775: Ἄρει φονίῳ (v. l. φοινίῳ).
φρικτός, APl 110, 2 (Philostrati): φρικτὸν Ἄρη Δαναῶν. — voc. φρικτέ*, Orph. h. 65, 4.
φυσῶν τὸ δυσέριστον αἷμα, Soph. El. 1385: τὸ δ. αἷ. φυσῶν Ἄ.
φώριος Ἄ., Nonn. D. 4, 242. 21, 334 (ubi meton.).
χαίρων, Orph. h. 65, 4: αἵματι — ἀνδροφόνῳ χαίρων* (voc.).
χαλκάρματος v. πόσις.
χάλκασπις — Ἄ., Pind. Is. 7, 35 (25).
χάλκ. Ἄ. | πόντιος, Eur. IA 764 sq.
χάλκεος Ἄ., Hom. *E* 704; 859; 866. *H* 146. *II* 543. Pind. Ol. 10, 19 (15). (Simon.?) ep. ap. Plut. Lycurg. c. 20 etc. (Anth. app. ep. III 26, 1 Cougny, Preger ep. 41); cf. PLG III⁴ p. 517 Bergk. Nonn. D. 4, 399. 7, 105. 16, 174. 32, 165. 34, 116. 46, 227. orac. Sibyll. 12, 254. 14, 19; 56. — dat. χαλκέῳ Ἄρει, Pind. Is. 4, 24 (15).
χαλκοβόας, Soph. OC 1046: τὸν χαλκοβόαν Ἄρη.
ὁ χαλκόδους Ἄ., Nicet. Eug. Dros. et Char. 5, 434.
χαλκοθώραξ — Ἐνυάλιος, Soph. Ai. 179.
χαλκοκορυστής, Orph. h. 88, 2: χαλκοκορυστά*.
χαλκοχίτων, Nonn. D. 21, 318: Ἄρεϊ χαλκοχίτωνι.
χαροπὸς — Ἄ., Kaibel ep. 180, 1.
[ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄ., Eur. Andr. 106.]
χρόνιος, Pind. Py. 11, 55 (66): χρονίῳ — Ἄρει. cf. Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Götternamen p. 46.
ὁ χρυσαμοιβὸς — Ἄ. σωμάτων | καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορός, Aesch. Ag. 420 (437) sq.
χρυσεοπήληξ, Orph. h. 88, 1: Ἄρες — χρυσ.
χρυσήνιος Ἄ., Hom. Θ 285.
χρυσοπήληξ, Aesch. sept. 104 (106): ὦ χρυσ. δαῖμον*.
ὠκὺς Ἄ., Aristot. pepl. 6, 2 Bergk. — acc. ὠκὺν Ἄρηα, Nonn. D. 29, 345. cf. χιλιόναυς.
[ὠκύτατος, Hom. Θ 330 sq.: Ἄρηα, | ὠκύτατον — ἐόντα θεῶν.]
ὠμόφρων Ἄ., Eur. El. 1260.

Ἄρμαχις.
ἄναξ, Kaibel ep. 1049, 11 sq.: τὸν ἄνακτα Ἄρμαχιν.

Ἁρμονία.
βιοσσόος, Nonn. D. 41, 333: Ἁρμονίη γεγαυῖα βιοσσ.
θεμερῶπις, Empedocl. v. 23 Mullach (394 Stein): Ἁρμονίη θεμ.
ξανθά, Eur. Med. 834: ξανθὰν Ἁρμονίαν. cf. Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Götternamen p. 87.
παμμήτωρ, Nonn. D. 41, 277: Ἁρμονίης παμμήτορος.
παντρόφος Ἁρμονίη, Nonn. D. 41, 314.

Ἄρουρα.
μελάνστερνος, Io. Gaz. descr. 2, 126: μελανστέρνοιο*.

Ἄρπυια.
ἀελλόπος v. Σιθονίη.
Σιθονίη, Nonn. D. 37, 159: Σιθονίην Ἅρπυιαν ἀελλόπον.
χαλεπή, Anth. app. ep. II 743, 1 Cougny (christ.): Ἄ. χαλ. πότμου.

Ἅρπυιαι.
ἠύκομοι, Hes. th. 267: ἠυκόμους — Ἁρπυίας.
θοαί, Qu. Sm. 1, 169: θοῇσι — Ἁρπυίῃσι. ib. 4, 513.
κλωθῶες, Kaibel ep. 1046, 14: Ἄ. κλ. — μέλαιναι.
κοῦφαι, orac. v. 197 Wolff: κούφαισι — Ἁρπυίαισι.
μέλαιναι v. κλωθῶες.
ταχέες, Theogn. v. 715: ταχέων Ἁρπυιῶν.

Ἄρτεμις.
ἀγία v. νυχία.
ἀγλαόμορφος, Io. Tzetz. Anteh. 36: Ἄ. ἀγλ.
ἁγνά, Aesch. suppl. 997 (1031): Ἄ. ἁγνά. Ag. 127 (135). — gen. ἁγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου, Simon. ep. 107, 4 Bergk (= Kaibel ep. 461, 4). cf. κόρα.
ἁγνή, Hom. σ 202: Ἄ. ἁγνή. υ 71. Nonn. D. 44, 310. cf. etiam ἄνασσα et χρυσόθρονος.
ἀγροτέρα, Arist. Thesm. 116: Ἄρτεμιν ἀγροτέραν. — voc. ἀγρ. Ἄρταμι σηροκτόνε, Arist. Lys. 1262. cf. ἐλαφηβόλος. τῇ Ἀγροτέρᾳ*, eq. 660.
ἀγροτέρη, Hom. Φ 471: Ἄ. ἀγρ. Kaibel ep. 873, 1. Nonn. D. 48, 349. orac. v. 73 Wolff. cf. Colluth. 35. — gen. ἀγροτέρης — Ἰοχεαίρης, Nonn. D. 48, 840. Ἀγροτέρην*, Orph. A. 938.
ἀγρότις v. κούρα.

ἀγρώσσουσα, Nonn. D. 16, 130: Ἄ. ἀγρ. add. καρήατα συνεχὲς αἰγῶν | Κυνθιάδων, Callim. h. 2, 60 sq.

ἀδελφεά Minervae, Soph. OT 160 sq.: γαιόχον — ἀδελφεὰν | Ἄρτεμιν.

ἀδελφή Apollinis, Eur. Hipp. 15: Φοίβου ἀδελφὴν Ἄρτεμιν. cf. Io. Tzetz. all. Hom. Υ 231 etc.

ἀδμήτα αἰέν, Soph. El. 1239 sq.: τὰν Ἄρτεμιν | τὰν αἰὲν ἀδμήταν. — voc. ἀδμήτα*, Aesch. suppl. 137 (149), Diana an Minerva sit intellegenda, dubium est.

ἀθανάτα, Eur. Phoen. 235: ἀθανάτας θεοῦ*.

ἀθήητος, Nonn. D. 5, 477: Ἀρτέμιδος — ἀθηήτοιο.

αἰδοίη v. παρθένος.

ἀϊδωναία v. νερτερία.

Αἰθοπία* sive Αἰθοπίη*, Callim. fr. 417 Schneider. cf. Βραυρωνίς et κόρα.

αἰολόμορφος, Orph. h. 36, 12: αἰολόμορφε*.

[ἀκαλανθίς, Arist. av. 873: Ἄ. ἀκαλ. — dat. Ἀρτέμιδι ἀκαλανθίδι, ib. 872.]

ἀμαλλοφόρος v. Οὖπις.

ἀμβροσίη* voc., Orph. h. 36, 9.

ἀμύητος ὠδίνων, Orph. h. 36, 4: ὠδ. ἀμύητε*.

ἀμφίπυρος v. ὁμόσπορος.

ἄναξ δυσχίμων ὀρῶν, Aesch. fr. 342 Nauck²: δέσποινα νύμφη, δ. ὀ. ἄναξ* Diana esse potest.

ἄνασσα, Eur. IA 1482 sq.: τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν, τὰν μάκαιραν. — Ἄ., θεῶν ἄν., item acc., ib. 1522. τὴν τοξοφόρον | Ἄ. ἄν. ἀγνήν, Arist. Thesm. 970 sq.

ἄνασσα* voc., Callim. h. 3, 137. h. mag. in Dianam 38 Wessely. ὤνασσα*, AP VI 356, 3 (Pancratis). cf. Κρησία, Οὖπις, παρθένος.

ἀναυδήσασα φρικτόν, h. mag. in Dianam 7—9 Wessely: ἡ τρισσαῖς μορφαῖς καὶ φλέγμασι καὶ σκυλάκεσσι | δεινὴν ἐξ ἀτόνων πετεηνῶν(?) ὅσσαν ἱεῖσα | φρικτὸν ἀναυδήσασα θεὰ* τρισσοῖς στομάτεσσιν.

ἀντίπορος Χαλκίδος, Eur. IA 1492 sq.: Ἄρτεμιν | Χ. ἀντίπορον (i. e. Dianam, quae est e regione Chalcidis).

ἀνύμφευτος, Nonn. D. 36, 248: ἀνυμφεύτου — Ἰοχεαίρης.

ἀπαγχομένη, Callim. fr. 3 Schneider: Ἄ. ἀπ.

ἀπειθής, Nonn. D. 16, 153: ἀπειθέος Ἰοχεαίρης.

ἀπειρολεχής v. γόνος.

ἄπειρος v. ἀτελής.

ἀπρονόη v. φοβερά.

ἀπτοίητος, Nonn. D. 48, 511: Ἄ. ἀπτ.

ἀργυρόπεζα, Nonn. D. 34, 47: Ἄρτεμιν ἀργυρόπεζαν.

ἀρηγών v. εἰλείθυια.

ἀρίστα v. κόρα.

ἀρσενόμορφος, Orph. h. 36, 7: ἀρσενόμορφε*.

ἄστοργος, Nonn. D. 4, 339: ἀστόργοιο — Ἰοχεαίρης.

ἀστροχίτων* τε καὶ οὐρανία δᾳδοῦχε πυρίπνου, h. mag. in Dianam 32 Wessely.

ἀτειρὴς | Ἄ. — Διὸς τέκος, Qu. Sm. 1, 663 sq.

[ἀτελής τε γάμων καὶ ἄπειρος ἐοῦσα*, Orph. fr. 137 Abel. cf. etiam fr. 138.]

αὐγάζουσα v. σελήνη.

αὐτοκασιγνήτη Apollinis, Hom. h. 27, 1/3: Ἄρτεμιν — αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος.

Ἀφαία v. Βριτόμαρτις, Ἀφ. prosodium εἰς Ἀφαίαν composuisse fertur Pindarus (fr. 89 Bergk).

Ἀφροδίτη (voc.) cum Diana confusa, h. mag. in Dianam 30 Wessely.

βαρύμηνις, Nonn. D. 13, 106: θεὰ βαρ.*

βαρύφρων, Nonn. D. 5, 327: βαρύφρονος Ἰοχεαίρης.

βασίλεια, Orph. h. 36, 1: ὦ βασ.*

βλήτειρα v. Ὦπις.

[βοηθόος, Callim. h. 3, 21 sq.: ὀξείῃσιν ὑπ' ὠδίνεσσι γυναῖκες | τειρόμεναι καλέουσι βοηθόον*.]

Βραυρωνίς, AP VII 705, 3 (Antipatri): Αἰθοπίης Βραυρωνίδος*.

βρομίη* voc., Orph. h. 36, 2.

βυθία v. νερτερία.

γαιάοχος v. ἀδελφεά.

γένεθλον Iovis, Eur. Hipp. 62: Ζανὸς γέν.*.

γένος v. παρθένος.

γόνος, Hes. th. 918 sq.: Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, | ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων. — σεμνὸν | γόνον — Λατοῦς | Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ, Arist. Thesm. 117—119.

δᾳδοῦχος, Orph. h. 36, 3: δᾳδοῦχε*. cf. ἀστροχίτων.

δασπλῆτις v. ἤσυχος.

δεινὴ θεὸς ἡγεμόνεια*, Orph. A. 909.

δέσποινα, Soph. El. 626: τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν. — voc. ἀγρίων δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν, Anacr. fr. 1 Bergk. δέσπ. ἁλίας

Ἄρτεμι Λίμνας | καὶ γυμνασίων τῶν ἱππο-κρότων, Eur. Hipp. 228 sq. Ἄ. φίλη δέσπ. — ὦ πότνι', Philem. fr. 67 Kock.

Sine deae nomine: δέσποινα voc., Eur. Hipp. 1325. ὦ δέσπ., ib. 74. ὦ φίλη δέσπ., ib. 82. δέσπ. γυναικῶν, Sapph. ep. 118, 5 Bergk (= AP VI 269); cf. Schneider, Callim. II p. 591 et ἄναξ.

δεσπότις ἄγρης — Ἄ., Nonn. D. 48, 302/304.

διαίμων, Eur. IA 1514: διαίμονος (v. l. δαίμονος) θεᾶς*.

δῖα, AP VI 268, 1 (Mnasalcae): Ἄρτεμι δῖα.

δίη, h. mag. in Dianam 33 Wessely: τετρα-πρόσωπε, δίη*, τετραώνυμε, τετραοδῖτι.

δικτυήνη.

Δίκτυννα, Arist. vesp. 368: ἡ — Δικτ.*. — acc. τὰν πολύθηρον | Δίκτυνναν*, Eur. Hipp. 145 sq. Δ*. — σεμνάν, ib. 1130. — voc. θεὰ Δίκτ.*, Orph. h. 36, 3. cf. etiam Dionys. Call. descr. Gr. 121 sq. (Scymn. ed. Mein. p. 144), παῖς et Βριτόμαρτις Δίκτ.

δουλεία, Nicandri fr. 38 Schneider.

δρυμονίη* voc., Orph. h. 36, 12.

εἰλείθυια, Nonn. D. 41, 414: Ἄρτεμιν εἰλείθυιαν, ἀρηγόνα θηλυτεράων. — Ἄ. Εἰλείθυια (nom. pro voc.), Orph. h. 2, 12.

*Εἰλείθυια** dea sub hac voce conferatur (Εἰλήθυια (voc.) tamen AP VI 270, 2 (Niciae) non pro proprio nomine, sed pro Dianae epitheto sumpserim, ut etiam antecedentia et sequentia epigrammata Dianae dedicata sunt).

εἰνοδία v. οὐρανία.

εἰοχέαιρα v. κούρη.

Ἑκαέργα, Callim. fr. 75 Schneider.

Ἑκαέργη (cum Hecate confusa), Kaibel ep. 460, 6: Ἑκαέργη*.

ἑκάτα, Aesch. suppl. 646 (676): Ἄρτεμιν — ἑκάταν. cf. παῖς.

ἑκάτη.

ἑκατηβόλος, Hom. h. 9, 6: ἑκατηβόλον Ἰοχέαιραν.

ἑκηβόλος θεά*, Soph. fr. 369 Nauck². — dat. ἑκηβόλῳ Ἰοχεαίρῃ, Anth. app. ep. I 8, 1 Cougny. — acc. ἑκηβόλον Ἰοχέαιραν, Nonn. D. 15, 187.

ἐλάτειρα θοᾶν ἵππων, Pind. fr. 89 Bergk: θ. ἵ. ἐλάτειραν*.

ἐλαφαβόλος v. ὁμόσπορος.

ἐλαφηβόλος, Nonn. D. 44, 197: Ἄ. — ἐλαφ. — acc. Ἄρτεμιν — ἐλαφηβόλον, Hom. h. 27, 1 sq. ἐλ. ἀγροτέραν Ἄ., scol. 4 Bergk. — voc. ἐλαφηβόλε, | ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων | δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν, Anacr. fr. 1, 1—3 Bergk. Ἄρτεμι — ἐλαφηβόλε νυκτιφάνεια, h. mag. in Dianam 2 Wessely.

Sine deae nomine: παρθενικὴ Ἐλαφηβόλος, Kaibel ep. 872, 1. — voc. ἐλαφη-βόλε, Orph. h. 36, 10.

ἐλαφοκτόνος, Eur. IA 1113 sq.: τᾶς ἐλα-φοκτόνου | θεᾶς*.

ἑλκεχίτων, Nonn. D. 47, 290: Ἄρτεμιν ἑλκεχίτωνα.

ἐμπυλίη, Orph. A. 902: Ἄρτεμιν ἐμπυ-λίην, κελαδοδρόμον.

ἐνοδία.

ἐπαρωγὸς ὠδίνων, Orph. h. 36, 4: ὠδ. ἐπαρωγέ*.

ἐπίδημος Mileti v. πότνια.

ἐπιήρανος ὅλης ἄγρης, Nonn. D. 11, 343 sq.: ὅλ. — ἐπ. ἄ. | Ἄ.

ἐπίσκοπος ὠδίνων, AP IX 22, 5 (Philippi Thess.): ἡ θεὸς ὠδ. — ἐπ.*.

ἐποπτεύουσα v. παρθένος.

ἐρημάς, Nonn. D. 5, 433: ἐρημάδος Ἰο-χεαίρης.

ἔρνος Iovis et Latonae v. πολυώνυμος et πότνια.

εὐάντητος, Orph. h. 36, 7: εὐάντητε*. cf. ib. v. 14.

εὔδρομος* voc., Orph. h. 36, 6.

εὐθρονος Ἰοχέαιρα, Kaibel ep. 1046, 53 (Marcelli).

εὔλοχος, Eur. Hipp. 166—168: τὰν — εὔλοχον, οὐρανίαν, | τόξων μεδέουσαν — Ἄρτεμιν.

εὐπάρθενος v. πότνα.

εὐπατέρεια v. νηοσσόος.

εὐπλόκαμος — Ἄ., Hom. υ 80.

εὐσκοπος Ἰοχέαιρα, Hom. λ 198. cf. Φοίβη.

εὐστέφανος κελαδεινή*, Hom. Φ 511.

εὐώδιν, AP VI 201, 5 sq. (Marci Argent.): εὐώδινος — Ἀρτέμιδος (corrupt.).

εὐῶπις v. Οὖπις.

Ἔφεσία, Autocratis fr. 1, 5 sq.: Ἔφεσίαν — Ἄρτεμιν | καλλίστην ('fortasse καλλι-κόμαν', K.) — gen. τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας, Anth. app. ep. I 352, 6 Cougny. cf. etiam Pind. fr. 174 Bergk.

ἔχουσα Δᾶλον καὶ Ὀρτυγίαν ἐρόεσσαν, AP VI 273, 1 (Nossidis): Ἄρτεμι Δ. ἔχουσα κ. Ὀ. ἐρ. cf. etiam ἥσυχος.

ἡγεμόνεια*, Orph. A. 909.

ἡγεμόνη, Nicandri fr. 38 Schneider. cf.

Callim. h. 3, 226 sq.: σὲ (Dianam) γὰρ ποιήσατο Νηλεὺς | ἡγεμόνην.

ἡμέρη, Callim. h. 3, 236: ἡμέρῃ*.

ἥσυχος, h. mag. in Dianam 19 Wessely: ἥσυχε* καὶ δασπλῆτι, τάφοις ἔνι δαῖτας ἔχουσα.

[Θάλος, Orph. h. 36, 11: καλὸν θάλος* αἰὲν ἐοῦσα.]

Θαυμακίη, Callim. fr. anon. 308 Schneider: Θαυμακίης — Ἀρτέμιδος. cf. PLG III⁴ p. 736 Bergk.

θηροκτόνος* voc., Orph. h. 36, 9. cf. νυχία et παῖς.

θηροσκόπος Ἰοχέαιρα, Hom. h. 27, 11. cf. etiam κούρη.

θηροφόνη, Theogn. 11: Ἄρτεμι θηρ., θύγατερ Διός. cf. πολυώνυμος.

θηροφόνος, Eur. H. f. 378 sq.: θηροφόνον θεὰν* | Οἰνωᾶτιν.

θρινακίη*, τριπρόσωπε, τριαύχενε καὶ τριοδῖτι, h. mag. in Dianam 4 Wessely.

θυγάτηρ Iovis, Hom. υ 61: Ἄρτεμι — θύγατερ Διός. Ζηνὸς θύγ.*, καλλίσφυρε Φοίβη etc., Opp. cyn. 2, 1. — gen. Ζηνὸς μεγάλοιο θυγατρός*, ib. 1, 41. cf. θηροφόνη.

Latonae filia, Pind. Ol. 3, 46 sq. (26): Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ*. — voc. καλλιτέκνου μητρὸς (Latonae?) θύγατερ* (Diana?), Aristot. fr. 2 Bergk. Aeschylus eam Cereris filiam esse dixit; fr. 333 Nauck².

θυιάς v. μαινάς.

θύοισα v. κασιγνήτα.

ἰεῖσα ὅσσαν v. ἀναυδήσασα.

ἰεμένα κατ' ὄρη, Eur. Phoen. 151 sq.: ἃ κ. ὄ. μετὰ ματέρος (cum matre Parthenopaei, i. e. Atalanta) | Ἄ. ἰεμένα.

Ἰμβρασίη*, πρωτόθρονε, Callim. h. 3, 228.

ἰοχέαιρα, Hom. E 53: Ἄ. ἰοχ. E 447. Z 428. Υ 39. Ω 606 (= Io. Tzetz. all. Ω 271). λ 172 (= all. λ 52; cf. v. 53). ο 478. h. 5, 424. Ἄ. — ἰοχ., ζ 102 (= all. ζ 91). Ἄ. ἰοχ., κασιγνήτη ἑκάτοιο, Υ 71. Ἄ ἰοχ., ὁμότροφος Ἀπόλλωνι, h. 2, 21 — acc. Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, Hom. h. 1, 15; 159. 27, 1 sq. Hes. th. 14. 918. Orph. h. 35, 4. preces ad Lunam 21 Abel. Ἄ. — παρθένον ἰοχ., Hom. h. 9, 1 sq. — voc. Ἄρτεμι — ἰοχέαιρα, κόρη, Orph. E. 7. ἰοχ.*, h. 36, 6. cf. etiam Λητωιάς, παρθένος, τέκος.

Ἰοχέαιρα* ex epitheto Dianae alterum nomen factum est. nom., Hom. I 538. ἐύθρονος Ἰ., Kaibel ep. 1046, 53 (Marcelli). ἐύσκοπος Ἰ., Hom. λ 198. θηροσκόπος Ἰ., Hom. h. 27, 11. — gen. Ἰοχεαίρης, Opp. cyn. 2, 367. Dion. Per. 827. — dat. ἑκηβόλῳ Ἰοχεαίρῃ, Anth. app. ep. I 8, 1 Cougny. — acc. Ἰοχέαιραν, Hom. Φ 480. ἑκατηβόλον Ἰ., Hom. h. 9, 6. saepissime denique apud *Nonnum:* nom., D. 5, 343; 526. 48, 319; 809; 943. Ἰ. λαγωβόλος, 33, 126. Ναξιὰς Ἰ., 47, 287. παρθένος Ἰ, 20, 70. 48, 926. — gen. Ἰοχεαίρης, 5, 304; 479; 513; 519. 13, 105. 14, 280. 33, 291. 36, 73. 41, 147. 44, 302; 305. 48, 413; 733. ἀγροτέρης — Ἰ., 48, 840. ἀνυμφεύτου — Ἰ., 36, 248. ἀπειθέος Ἰ., 16, 153. ἀστόργοιο — Ἰ., 4, 339. βαρύφρονος Ἰ., 5, 327. ἐρημάδος Ἰ., 5, 433. ὁμήλυδος Ἰ., 45, 29. ὀρειάδος Ἰ., 16, 128. 25, 294. σαόφρονος Ἰ., 44, 313. — dat. Ἰοχεαίρῃ, 2, 235. 5, 466. 11, 348. 16, 231; 394. 40, 563. 41, 230. 45, 3. 46, 87. 48, 243; 314 (ubi v. l. gen.). καθαρῇ — Ἰ., 15, 179. — acc. Ἰοχέαιραν, 48, 799. ἑκηβόλον Ἰ., 15, 187. — voc., 24, 289. 48, 392; 445; 720.

ἱπποπρόσωπος, h. mag. in Dianam 24 Wessely: ἱπποπρόσωπε θεὰ* κυνολύγματε — λύκαινα.

ἱπποσόα v. θυγάτηρ.

καθαρή, Nonn. D. 15, 179: καθαρῇ — Ἰοχεαίρῃ*.

καλά, Arist. ran. 1359: Ἄ. καλά. — καλά*, Aesch. Ag. 132 (140 Dindorf, qui verba Διὸς κόρα addit). cf. παῖς.

καλή, Anth. app. ep. add. II 198 b, 10 Cougny: Ἀρτέμιτος καλῆς, τοξοφόρου, λοχίης.

καλλικόμα v. Ἔφεσία.

καλλίστα, Eur. Hipp. 70—72: ὦ καλλ. | καλλ. τῶν κατ' Ὄλυμπον | παρθένων, Ἄρτεμι. cf. etiam Ἔφεσία, κόρα, πότνια.

καλλίστη, AP VI 286, 5 (Leon. Tar.): κουρᾶν (κούρη Pl) καλλ. Διός, Ἄρτεμι.

καλλίσφυρος v. Φοίβη.

κασιγνήτα Apollinis, Pind. Py. 3, 57 (32) sq.: κασιγνήταν* μένει | θύοισαν ἀμαιμακέτῳ. — κασ.* πυκνοστίκτων ὀπαδὸν | ὠκυπόδων ἐλάφων, Soph. OC 1092 sq.

κασιγνήτη (Apollinis) — πότνια θηρῶν | Ἄ., Hom. Φ 470 sq. Ἄ. ἰοχέαιρα, κασ.

Ἑκάτοιο, Hom. Υ 71. κασ. Λητωιὰς Ἀπόλλωνος | Ἄ., Colluth. 34 sq. — acc. Ἄρτεμιν — κασιγνήτην Ἑκ., Hom. h. 9, 1.

Sine deae nomine: κασιγνήτη Apollinis, AP IX 581, 2 (ἀδ.).

κεδνή v. Φοίβη.

κεκτημένη v. παρθένος.

κελαδεινή v. ἐυστέφανος et χρυσηλάκατος.

κελαδοδρόμος v. ἐμπυλίη.

[κεμαδοσσόος Ἄ. ἄλλη, i. e. Cyrene, Nonn. D. 13, 300.]

κερατῶπις, h. mag. in Dianam 23 Wessely: κερατῶπι* φαεσφόρε ταυρεόμορφε.

κλειτή v. Λητωΐς.

κλῃσίη* voc., Orph. h. 36, 7.

Κολαινὶς — Ἄ., Arist. av. 873. ἡ Κολ. Ἄ. et τῆς Κολαινίδος*, Metagen. fr. 1 Kock.

κόρα, Eur. IA 1521 sq.: τὰν Διὸς κόραν — Ἄρτεμιν. — Δ. κ. [Ἄ.], Tro. 554. κ. — Ἄ. ἀγροτέραν, Arist. Thesm. 115 sq. — voc. ὦ κόρα | Λατοῦς Ἄρτεμι καὶ Διός, Eur. Hipp. 63 sq.

Sine deae nomine: ἁ|γνὰ — Διὸς κόρα (Diana?), Aesch. suppl. 132 sq. (145). — gen. χρυσαλακάτου κόρας, Soph. Tr. 637. κ. — Λατοῦς, Eur. Hipp. 1137 sq. — dat. κόρᾳ, AP VI 280, 3 (ἀδ.). Αἰθοπίᾳ — κ. Λατοῦς, Sapph. fr. 118, 3 Bergk (= AP VI 269); cf. PLG III⁴ p. 127 sq. et 139 sq.

κόρη, Eur. Hipp. 1285: Λητοῦς — κ. — Ἄ. — gen. τῆς Διὸς κόρης | Ἀρτέμιδος, Eur. IA 1543 sq. — acc. Δ. κόρην | Ἄρτεμιν, ib. 1468 sq. Ἄ. Δ. κ., Hipp. 15; 713. — voc. Ἄρτεμι — ἰοχέαιρα, κόρη, Orph. E. 7.

Sine deae nomine: Λητῴα κόρη, Soph. El. 570. κ. Τιτηνίς, Nicandri ther. 13. — gen. Λητῴας κόρης (Lunae), Aesch. fr. 170 Nauck². τῆς Διὸς κ., Eur. IT 1384. add. θεᾶς, IA 1444. — voc. ὦ Λητοῦς κόρη, Eur. IT 1398. ὦ φιλτάτη μοι (Hippolyto) δαιμόνων Δ. κ., | σύνθακε, συγκυναγέ, Hipp. 1092 sq.

κορίη, Callim. h. 3, 234: κορίης*.

κούρα, Kaibel ep. 786, 1 sq.: κούραν Διὸς — παῖδα | Ἄρτεμιν. — voc. Ἄρτεμι, πολυθύσανε κούρα, (Timoth.?) ap. Hesych. s. v. πολυθύσανε. cf. PLG III⁴ p. 620 Bergk.

Sine deae nomine: nom., APl 131, 3 (Antipatri). — dat. κούρᾳ — ἀγρότιδι, AP VI 111, 6 (Antipatri). — voc. ὦ Λατογένεια | κούρα (v. l. ὦ φιλτάτα Λατογενὲς κόρα | Διός), Aesch. sept. 133 (149) sq. κοῦρα, Callim. h. 3, 72.

κούρη, Christod. ecphr. 306 sq.: Φοίβου οὐρεσίφοιτος ὁμόγνιος — κ. | Ἄ. — dat. κούρῃ Ἀρτέμιδι, Kaibel ep. 808, 2. Ἄ. — Διὸς κ. μεγάλοιο, Hom. ζ 151. — acc. κούρην Λητωΐδα εἰοχέαιραν, | Ἄρτεμιν Ὀρθωσίην, Kaibel ep. 870, 1 sq. κ. (Latonae) — μογοστόκον — | Ἄ., Nonn. D. 41, 413 sq. — voc. Ζηνὸς καὶ Λητοῦς θηροσκόπε τοξότι κούρη, | Ἄρτεμις, AP VI 240, 1 sq. (Philippi).

Sine deae nomine: nom., Hom. Φ 506. Callim. h. 3, 40. add. Λητωΐς, Apoll. Rh. 2, 937 sq. σκυλακοτρόφος κ., Nonn. D. 48, 415. — dat. Διὸς κούρῃ μεγάλοιο, Hom. Ι 536. κ. Λητωΐδι, Apoll. Rh. 4, 346. Λητ. κ., AP IX 22, 1 (Philippi Thess.). orac. v. 43 Wolff. — acc. κούρην Διός, Apoll. Rh. 4, 334. — voc. Διὸς πολυώνυμε κούρη, Orph. h. 36, 1. cf. etiam παρθένος et Ἀθηνᾶ κούρη.

κουροτρόφος, Orph. h. 36, 8: βροτῶν κουροτρόφε δαῖμον*.

κρείουσα θηλυτέρῃσι μέγα γυναιξίν, Mosch. id. 4, 31: Ἄρτεμι θ. μ. κρ. γ. — μέγα κρ.* voc., Callim. h. 3, 268.

Κρησία (i. e. Britomartis), Kaibel ep. 798, 2: ἄνασσαν Ἐφέσου, Κρησίαν* φαεσφόρον.

κυβερνήτειρα ἀναγκαίου τοκετοῖο, Nonn. D. 48, 838 sq.: κυβερνήτειραν ἀν. τ. | Ἄρτεμιν.

Κυδωνιάς* voc., Orph. h. 36, 12.

κυναγός, Soph. El. 563: τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν. cf. etiam παρσένος.

κυνηγέτις, Orph. h. 36, 5: κυνηγέτι*.

κυνολύγματος v. ἱπποπρόσωπος.

κυνοσσόος v. Λητῴη.

λαγωβόλος, Nonn. D. 33, 126: Ἰοχέαιρα λαγ. [λαγ. Ἄ. ἄλλη Nicaea dicitur ib. 15, 171.]

λαμπαδιάς v. σελήνη.

Λατογένεια et Λατογενής v. κούρα et παῖς.

Λατῴα, AP VI 128, 2 (Mnasalcae): Λατῴᾳ — Ἀρτέμιδι. — gen. Λατῴας*, ib. VII 421, 9 (Meleagri). — voc. Λ.*, ib. VI 280, 5 (ἀδ.).

Λατωΐς, AP VI 272, 1 (Persae): ὦ Λατωΐ*.

λαφρία.

λαχοῦσα τόξα καὶ ἁλκήεντας ὀιστούς, AP

VI 277, 1 (Damageti): *Ἄρτεμι τ. λαχ. κ. ἀ. ὀ.*

λευκοφρυς, Nicandri fr. 74, 15 Schneider: *λεύκοφρυν**.

[*Ληλαντιάς*, Nonn. D. 48, 245: *Ἄ. ὁπλοτέρη Ληλ.*, i. e. Aura.]

Λητῴα v. *κόρη*.

*Λητῷη** — (*αὐχήεσσα*, praedicative), Nonn. D. 48, 829 sq. — voc. *Λ.** *φυγόδεμνε, κυνοσσόε, σύγγονε Φοίβου*, ib. 48, 440.

*Λητωϊάς**, Callim. h. 3, 83. add. *ἰοχέαιρα*, Opp. cyn. 1, 109. cf. *κασιγνήτη*.

Λητωΐς, Apoll. Rh. 3, 878. AP IX 303, 2 (Addaei). — gen. *Λητωΐδος*, Kaibel ep. 872, 7. *θεῆς — Λητ.*, Alex. Aet. p. 225 Meineke (fr. 2, 7 Bergk). — dat. *Λητωΐδι*, Callim. h. 3, 45. Nonn. D. 46, 347. — acc. *κλειτὴν Λητωΐδα*, Qu. Sm. 1, 366. — voc. *ὦ Λητωΐ*, AP VI 202, 3 (Leon. Tar.). deae nomen ubique deest. cf. etiam *κούρη*.

λιμενῖτις, AP VI 105, 1 sq. (Apollonid.): *λιμενῖτι (Ἄρτεμι)*[1]).

λιμενοσκόπος, Callim. h. 3, 259: *λιμενοσκόπε**. cf. ib. v. 39. — v. l. *λιμένος σκοπέ* exhibet schol. Lycophr. 1180.

Λιμνάτις, AP VI 280, 3 (*ἀδ.*): *Λιμνάτι** (voc.). cf. *οὐρανία*.

*λοχείη** voc., Orph. h. 36, 3.

Λοχία, Eur. suppl. 958: *Ἄ. λοχ.* — acc. *Ἄρτεμιν λοχίαν*, IT 1097.

λοχίη v. *καλή*.

λύκαινα v. *ἱπποπρόσωπος*.

λυσίζωνος, Orph. h. 36, 5: *λυσίζωνε**.

λυσιμέριμνος, Orph. h. 36, 5: *λυσιμέριμνε**.

λυσσάς v. *μαινάς*.

*λυτηριάς** voc., Orph. h. 36, 7.

μαῖα v. *ὑπήκοος*.

μαινάς, Timoth. fr. 1 Bergk: *μαινάδα**, *θυιάδα, φοιβάδα, λυσσάδα*. cf. PLG III[4] p. 680 Bergk.

*μάκαιρα** voc., Opp. cyn. 1, 34. AP VI 105, 6 (Apollonid.). h. mag. in Dianam 17 Wessely. cf. *ἄνασσα*.

μαρζουνη (corrupt.) v. *φοβερά*.

μεγάλα, Callim. h. 5, 110: *μεγάλας — Ἀρτέμιδος*.

μεγάλη, AP V 9, 6 (Rufini): *μεγάλης — Ἀρτέμιδος. — μεγάλης θεοῦ** Ephesi, Kaibel ep. 718, 2.

1) Sic coni. Iacobs vol. III p. 147; in ipso verborum contextu *λιμενῖτιν* (non Dianae epitheton) praebet.

μεγαλώνυμος, Orph. h. 36, 2: *μεγαλώνυμε**.

μεδέουσα τόξων v. *εὔλοχος*.

μείλιχος ὠδίνων, AP VI 242, 2 (Crinagorae): *ὠδ. μειλίχῳ Ἀρτέμιδι*.

μελανείμων v. *νυχία*.

Μήνη, h. mag. in Dianam 3 Wessely: *τρίκτυπε, τρίφθογγε, τρικάρηνε, τριώνυμε Μήνη*, cum Diana confusa. *πολυώδυνε Μ.*, ib. v. 20.

μογοστόκος Ἄ., Theocr. id. 27, 28. cf. *κούρη*.

Μουνιχίη v. *πότνια*.

Ναξιὰς Ἰοχέαιρα, Nonn. D. 47, 287.

*νερτερία**, *βυθία, ἀϊδωναία σκοτία τε* voc., h. mag. in Dianam 36 Wessely.

νηοσσόος, Apoll. Rh. 1, 570 sq.: *νηοσσόον εὐπατέρειαν Ἄρτεμιν*.

*ἡ νυκταιροδύτερα**, *τριώνυμε καὶ τρικάρηνε*, h. mag. in Dianam 21 Wessely.

νυκτερόφοιτος, Orph. h. 36, 6: *νυκτερόφοιτε**.

νυκτιφάνεια v. *ἐλαφηβόλος*.

νύμφη v. *ἄναξ*.

*νυχία**, *θηροκτόνε*, h. mag. in Dianam 18 Wessely. *νυχία**, *χθονία, ἁγία, μελανείμων*, ib. 25.

ξανθή v. *παῖς*.

[*ξιφηφόρος*, Meliteniot. 1782 sq.: *ἡ Ἄ. — ξιφ., | — τοξοφόρος.*]

Οἰνωᾶτις v. *θηροφόνος*.

ὀλβιόμοιρος, Orph. h. 36, 9: *ὀλβιόμοιρε**.

ὄμηλυς, Nonn. D. 45, 29: *ὁμήλυδος Ἰοχεαίρης*.

ὁμόγνιος v. *κούρη*.

ὁμόσπορος Apollinis, Soph. Tr. 212 sq.: *τὰν ὁμόσπορον | Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν, ἐλαφαβόλον ἀμφίπυρον*.

ὁμότροφος Ἀπόλλωνος, Hom. h. 9, 1/2: *Ἄρτεμιν — ὁμότροφον Ἀ.*

ὀπαδός v. *κασιγνήτα*.

ὀρειάς, Nonn. D. 16, 128: *ὀρειάδος Ἰοχεαίρης*. ib. 25, 294.

ὀρειβάτις, Theod. Prodr. catom. 207: *Ἄρτεμιν — ὀρειβάτιν*.

ὀρεστέρα v. *παρθένος*.

ὀρεστιὰς Ἄ., Nonn. D. 36, 10. *Ἄ. — ὀρ.*, ib. 36, 29.

Ὀρθείη, Kaibel ep. 806, 1: *Ὀρθείῃ**.

Ὀρθία, Alcman. fr. 23, 61 Bergk: *Ὀρθίᾳ**. — [*ἀπλανῆ τὴν Ὀρθίαν** Virginem deiparam intellegit Georg Pis. b. Av. 209.]

*ὀρθίη** voc., Orph. h. 36, 8.

Ὀρθωσία, Pind. Ol. 3, 54 (30): *Ὀρθωσίᾳ**.

— acc. *τὴν τοξόδαμνον — Ὀρθωσίαν**, Lycophr. 1331, ubi schol.: *ἡ Ἄρτεμις· νῦν δὲ τὴν Ἀμαζόνα λέγει τὴν Ἱππολύτην.*

Ὀρθωσίη v. *κούρη.*

ὀρίπλανος v. *οὐρανία.*

Ὀρτυγία v. *δμόσπορος.*

Ὀρτυγίη, Callim. ep. 62, 2 Wilam. (= AP VI 121): *Ὀρτυγίη — Ἀρτέμιδι.*

Οὖπις ἀμαλλοφόρος, Euphor. fr. 109 Meineke. — voc. *Οὖπι** ἄνασσα*, Callim. h. 3, 240. *Οὖ. ἄνασσ' εὐῶπι, φαεσφόρε*, ib. 204.

οὐρανία, Eur. Hipp. 59 sq.: *τὰν Διὸς οὐρανίαν | Ἄρτεμιν.* — voc. *οὐρανία**, *λιμνᾶτι, ὀρίπλανε εἰνοδία τε*, h. mag. in Dianam 35 Wessely. cf. etiam *ἀστροχίτων* et *εὔλοχος.*

οὐρεία v. *παῖς.*

οὐρεσίφοιτος, Nonn. D. 48, 310: *Ἄ. οὐρ.* cf. *κούρη.*

*παγγενέτειρα θεά** voc., h. mag. in Dianam 30 Wessely.

παγκοίρανος v. *πότνα.*

παῖς, Anacr. fr. 1 Bergk: *ξανθὴ παῖ Διός — Ἄρτεμι. — ὦ παῖ Ζηνὸς Ἄρτεμις θηροκτόνε*, Eur. IA 1570.

Sine deae nomine: Λητοῦς παῖς, ἑκηβόλος θεά, Soph. fr. 369 Nauck[2]. *ἡ π.*, Callim. h. 3, 26. *π. ἃ Λατογενής*, Eur. Ion. 465. *Δίκτυννα παῖς [Ἄρτ.] καλά*, Arist. ran. 1359, ubi schol.: *Δίκτυνναν λέγει τὴν Ἄρτεμιν.*[1]) — voc. *ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς, Δίκτυνν' οὐρεία*, Eur. IT 126 sq. *πότνια παῖ Λατοῦς ἑκάτα*, Phoen. 109 sq. cf. etiam *κούρα.*

*παμβασίλεια** voc., Orph. h. 36, 11.

πάνοπλος τόξοις, Eur. Hel. 1315 sq.: *ἃ — τ. Ἄ. — πάνοπλος.*

παρθενίη, Callim. h. 3, 110: *Ἄρτεμι παρθενίη, Τιτυοκτόνε.*

παρθενική v. *ἐλαφηβόλος.*

παρθένος Ἰοχέαιρα, Nonn. D. 20, 70. 48, 926.[2]) — gen. *παρθένου Ἀρτέμιδος*, Plat. com. fr. 173 Kock. — dat. *παρθένῳ Ἀρτέμιδι*, Simon. ep. 135, 4 Bergk. add. *κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο*, Kaibel ep. add. 750a, 2 sq. — acc. *Ἄρτεμιν — παρθένον αἰδοίην*, Hom. h. 27, 1 sq. *Ἄ. — παρθ. ἰοχέαιραν*, ib. 9, 2. *τὰν ὀρεστέραν — παρθ. | — [Ἄρτεμιν]*, Eur. Tro. 551/554.

Sine deae nomine: ἰοχέαιρα παρθένος, Pind. Py. 2, 16 sq. (9). — gen. *τᾶς παρθένου*, APl 158, 3 (Diotimi). — acc. *τὴν παρθένον*, Callim. h. 3, 264. — voc. *ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν'*, Eur. IT 1230. *ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον, | Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε*, Diphili fr. 30 Kock. *παρθ. χρυσομίτρη, δίδυμον γένος Ἀπόλλωνι*, Opp. cyn. 2, 2.

παρσένος, Arist. Lys. 1263: *Ἄρταμι — παρσένε σιά. — ὦ | κυναγὲ παρσ.**, ib. 1269 sq.

πασιφαής, Orph. h. 36, 3: *πασιφαές**.

πειθώ v. *φοβερά.*

Περγαία, hymnos in Dianam Pergaeam composuisse fertur Damophyle, Sapphus amica, teste Philostrato v. Apoll. Ty. I 30 (37); cf. PLG III[4] p. 638 sq. Bergk.

Περσεφόνη (voc.), cum Diana confusa, h. mag. in Dianam 2 Wessely.

πολιήοχος, Apoll. Rh. 1, 312: *Ἀρτέμιδος πολιήοχου.*

πολύθηρος v. *Δίκτυννα* p. 45.

πολυθύσανος v. *κούρα.*

πολύπτολις v. *πότνια.*

πολυώδυνος v. *Μήνη* p. 48.

πολυώνυμος, Arist. Thesm. 320 sq.: *πολυώνυμε**, *θηροφόνη, | Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος.* cf. *κούρη.*

ποταμία, Pind. Py. 2, 12 (7): *ποταμίας — Ἀρτέμιδος.*

πότνα, Hom. υ 61: *Ἄρτεμι, πότνα θεά, θύγατερ Διός. — Ἄ. — εὐπάρθενε, πότνα γυναικῶν*, AP VI 287, 1 (Antipatri). *π. θεά**, *παγκοίρανε θήρης*, Opp. cyn. 4, 21.

πότνια θηρῶν, | Ἄ., Hom. Φ 470 sq. — voc. *πότνι' Ἄρτεμι*, Eur. Med. 160. *ὦ π. χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος, | Ἄ.*, Phoen. 190—192. *π. π. σεμνοτάτα, | Ζανὸς γένεθλον, | — ὦ κόρα | Λατοῦς Ἄρτεμι καὶ Διός, | καλλίστα πολὺ παρθένων*, Hipp. 61—66. *π. — Ἄ.*, AP VI 356, 2 (Pancratis). *Ἄ., Κρητάων π. τοξοφόρων*, Callim. fr. anon. 338 Schneider; cf. PLG III[4] p. 736 Bergk. cf. etiam *δέσποινα.*

Sine deae nomine: voc., Callim. h. 3, 136; 210. ep. 33, 2 Wilam. (= AP VI 347). AP VI 268, 3 (Mnasalcae); 271, 4 (Phaedimi). Orph. h. 36, 11. *ὦ π.*, Eur. IA 1524. IT 463; 533; 1082. *π. δῖα*, Opp. cyn. 1, 22. *πότνια** *παῖ Λατοῦς ἑκάτα*, Eur. Phoen. 109 sq. *π.** (v. l. ap. schol. Lycophr. 1180 *Ἄρτεμι*) *Μου-*

1) In poetae verbis *Ἄρτ.* glossema est.

2) His locis *Ἰοχέαιρα* alterum Dianae nomen est; sequentibus epitheton est omisso eius nomine.

νιχίη, λιμενοσκόπε — Φεραίη, Callim. h. 3, 259. π.* πουλυμέλαθρε, πολύπτολι — Χιτώνη, | Μιλήτῳ ἐπίδημε, ib. 3, 225 sq.

πουλυμέλαθρος v. πότνια.

Προθυραία v. infra Εἰλείθυια.

προστατηρία, Aesch. sept. 432 (449) sq.: προστατηρίας | Ἀρτέμιδος.

πρωτόθρονος, Callim. h. 3, 228: πρωτόθρονε*.

πυρίπνους v. ἀστροχίτων.

ῥύτειρα τόξων, lyr. fr. adesp. 46B Bergk: Ἄρτεμι, ῥύτ. τ.

σαόφρων, Nonn. D. 2, 232: Ἀρτέμιδος — σαόφρονος. — σαόφρ. Ἰοχεαίρης, ib. 44, 313.

Σαρωνία, Achaei Eretr. fr. 18 Nauck²: Ἄ. Σαρ.

σελήνη, h. mag. in Dianam 31 Wessely: λαμπαδιὰς φαέθουσα καὶ αὐγάζουσα Σελ., (voc.) cum Diana confusa. cf. Io. Tzetz. chil. 1, 470. prooem. in Il. 759. all. Hom. Π 157. Υ 172; 226; 237 etc. cf. ταυροπόλος.

σεμνή, Eur. Hipp. 713: σεμνὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην. — voc. σεμνή*, Orph. h. 36, 2; 10.

σεμνά v. Δίκτυννα p. 45.

σεμνοτάτα v. πότνια.

σηροκτόνος v. ἀγροτέρα.

σκοπός v. λιμενοσκόπος.

σκοτία v. νερτερία.

Σκυθίη, Kaibel ep. 872, 12: Ἀρτέμιδος Σκυθίης.

σκυλακῖτις, Orph. h. 36, 12: σκυλακῖτι*.

σκυλακοτρόφος v. κούρη.

σύγγονος Apollini, Eur. IT 86: Ἄ. σοι σύγγ. cf. Λητῴη.

σύνθακος et συγκυναγός v. κόρη.

σώτειρα, AP VI 267, 1 sq. (Diotimi): ὦ σώτειρ' — Ἄρτεμι. — θεὰ σώτειρα* voc., Orph. h. 36, 13.

ταυρεόμορφος v. κερατῶπις.

ταυροπόλα Διὸς Ἄ., Soph. Ai. 172.

ταυροπόλος, Io. Tzetz. Anteh. 201: Ἀρτέμιδος — ταυροπόλοιο, σελήνης. — acc. Ἄρτεμιν — ταυροπόλον θεάν, Eur. IT 1456 sq.

Sine deae nomine: ταυροπόλοιο θεοῖο, Dion. Per. 610. — acc. τὴν Ταυροπόλον, Arist. Lys. 447.

τέκνον, Hom. h. 27, 21: τέκνα* (voc.) Διὸς καὶ Λητοῦς ἠυκόμοιο (cum Apolline).

τέκος Iovis, h. mag. in Dianam 1 sq. Wessely: Διὸς τ. ἰοχέαιρα | Ἄρτεμι. — φίλον τ.* (Iuppiter Dianam alloquitur), Hom. Φ 509. cf. ἀτειρής.

τετραοδῖτις. τετραπρόσωπος. τετραώνυμος v. δίη.

Τιτηνίς* voc., Orph. h. 36, 2. cf. κόρη.

Τιτυοκτόνος, AP IX 790, 5 (Antipatri): Τιτυοκτόνε*. cf. παρθενίη.

τοξόδαμνος, Eur. Hipp. 1451: τὴν τοξόδαμνον Ἄρτεμιν (v. l. παρθένον*). cf. Ὀρθωσία et παρθένος.

τοξότις*, Orph. h. 36, 2: τοξότι* (voc.). cf. κούρη.

τοξοφόρος v. ἀγνά, ἄνασσα, καλή, ξιφηφόρος. cf. etiam Hom. Φ 483.

τριαύχενος v. θρινακίη.

τρικάρηνος et τρίκτυπος v. p. 48 sub Μήνη et νυκταιροδύτειρα.

τριμάκαιρα φιλαγρέτις — Ἄ., AP IX 396, 5 sq. (Paul. Sil.).

τριοδῖτις et τριπρόσωπος v. θρινακίη.

τρίφθογγος et τριώνυμος v. p. 48 sub Μήνη et νυκταιροδύτειρα.

ὑπήκοος, AP IX 46, 5 sq. (Antip. Maced.): Ἄ. ἀμφοτέροισιν ὑπήκ., ἥ τε λοχείης | μαῖα καὶ ἀργεννῶν φωσφόρος ἠ σελάων.

φαέθουσα v. σελήνη.

φαεσφόρος v. κερατῶπις, Κρησία, Οὖπις.

Φεραίη* voc., Callim. h. 3, 259.

φίλα, Aesch. sept. 139: Ἄρτεμι φίλα.

φιλαγρέτις v. τριμάκαιρα.

φιλαγρότις, Orph. h. 36, 6: φιλαγρότι* (voc.).

φίλη* voc., Orph. h. 36, 13. cf. etiam δέσποινα.

φίλοιστρος, Orph. h. 36, 5: φίλοιστρε*.

φιλοπάρθενος, Nonn. D. 2, 122: Ἄ. — φιλοπ.

φιλτάτη Hippolyto, Eur. Hipp. 1394: σοί γε φιλτ. θεῶν ipsa dicit Diana. cf. κόρη.

φοβερά, h. mag. in Dianam 22 Wessely: μαρζουνη (corrupt.) φοβερά τε καὶ ἀπρονόη καὶ πειθώ (voc.).

φοιβάς v. μαινάς.

Φοίβη — ἐύσκοπος (= Luna), orac. v. 236 Wolff. — gen. Φοίβης*, AP V 255, 10 (Paul. Sil., = app. BV 24). κεδνῆς — Φ.*, ib. IX 765, 1 sq. (Paul. Sil.). — voc. καλλίσφυρε Φοίβη*, Opp. cyn. 2, 1. cf. etiam infra Ἑκάτη.

φυγόδεμνος v. Λητῴη.

φύλαξ, AP VI 157, 1 (Theodorid.): Ἄ., ἥ Γόργοιο (agricolae cuiusdam) φύλ. κτεάνων τε καὶ ἀγροῦ.

φωσφόρος, Eur. IT 21: φωσφόρῳ — θεᾷ*. — acc. νὴ τὴν Φωσφόρον*, Arist. Lys. 443; 738. Antiphan. fr. 58, 6 Kock. — voc. φωσφόρος, ὦ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἵσταθι κλήρων, | Ἄρτεμι, AP VI 267, 1 sq. (Diotimi). cf. etiam ὑπήκοος.

χελῦτις.

Χησιάς* voc., Callim. h. 3, 228.

χθονία v. νυχία.

χθονίη* voc., Orph. h. 36, 9.

Χιτώνη* voc., Callim. h. 3, 225. — gen. Χιτώνης | Ἀρτέμιδος, ib. 1, 77 sq.

Χιτωνία, Epicharm. v. 166 Mullach (p. 152 Lorenz): τᾶς Χιτωνίας*.

χρυσάκτιν v. χρυσοβελής.

χρυσαλάκατος v. κόρα.

χρυσάορος, orac. 110, 1 Hendess (= AP XIV 98): Ἀρτέμιδος χρυσαόρου.

χρυσηλάκατος κελαδεινὴ | Ἄ., Hom. Υ 70 sq. (cf. Io. Tzetz. all. Hom. Υ 228). ἡ χρυσ. ἡ Ἄ., Io. Tzetz. all. Hom. Υ 223. — gen. Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς, Hom. Π 183. h. 4, 118. — dat. Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ, δ 122. — acc. Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινήν, h. 4, 16. Ἄρτεμιν — χρυσ. κελ., h. 27, 1.

χρυσήνιος Ἄ., Hom. Z 205.

χρυσόθρονος Ἄ., Hom. Ι 533. add. ἁγνή, ε 123.

χρυσοβελής, Io. Tzetz. all. Hom. Υ 226: ἡ Ἄ. χρυσ., χρυσάκτιν.

χρυσομίτρη v. παρθένος.

ὠκυλόχεια* voc., Orph. h. 36, 8.

Ὤπις, Alex. Aet. p. 225 Meineke (fr. 2, 5 Bergk): ταχέων Ὤπιν* βλήτειραν ὀϊστῶν.

Ἀσάφεια.

μελάγκουρός (v. l. μελάγκαρπός) τ' Ἀσ., Empedocl. v. 25 Mullach (396 Stein).

Ἀσκληπιός.

ἀκεσίμβροτος v. υἱός.

ἀκεσώδυνος v. Παιάν.

ἀλεξίκακος v. κοῦρος et πατήρ.

ἀλεξίπονος, Kaibel suppl. ep. 1025 a, 1 (= Soph. fr. 7 Bergk): ἀλεξιπόνου θεοῖο*.

ἀλκτήρ v. ἥρως.

ἄμερος v. τέκτων.

ἀμύμων v. ἰητήρ et υἱός.

ἄναξ* voc., Hom. h. 16, 5. ὦ ἄν.*, Herond. mim. 4, 18. ὦναξ*, Isyll. Epid. E 23 Wilam. add. δέσποτα, Arist. Plut. 748. cf. Παιήων.

ἄριστος θεῶν, Isyll. Epid. E 22 Wilam.: ὦ μέγ. ἄριστε* θεῶν.

αὐξιθαλής v. κοῦρος.

βασιλεύς, Kaibel ep. add. 805 a, b tit.: τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ. — acc. βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν ἠπιοδώτην, Orph. E 37. σοφίης βασ. | ἴδριν ἰητορίης Ἀσκλ., orac. v. 60 sq. Wolff.

βιοδώτης, Kaibel ep. 1026, 5: βιοδῶτα*. cf. PLG II⁴ p. 245 Bergk.

[βοαθόος, Isyll. Epid. E 4 Wilam.: Ἀσκλ. — βοαθ. (praedicative).]

γεγώς Apollinis, AP VII 108, 3 [Diog. Laert.]: ὁ τοῦδε γεγ. Ἀσκλ.

δεσπότης v. ἄναξ et Παιάν.

δώρημα et δωτήρ v. παύστωρ.

δώτωρ v. ἠπιόφρων et Παιάν.

εἰητήρ v. Παιήων.

ἐπιτάρροθος v. κοῦρος.

εὐμενής v. Παιών.

εὔπαις, Arist. Plut. 639 sq.: τὸν εὔπαιδα καὶ | μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.

εὔφρων v. κοῦρος.

ἐχθρὸς νόσων, Orph. h. 67, 7: ἐχθρὲ* v. Ὑγίειαν ἔχων σύλλεκτρον ὁμεμφῆ.

ἔχων v. ἐχθρός.

ἠπιοδώτης v. βασιλεύς.

ἠπιόδωρος, anon. carm. de herbis 119 Lehrs: Ἀ. ἠπ. — voc. ἠπιόδωρε*, Orph. h. 67, 3. cf. Παιήων.

ἤπιος, Lycophr. 1054: ἠπίου*. cf. Io. Tzetz. chil. 6, 991. 10, 712 et παῖς.

ἠπιόφρων (v. l. ἠπιόφρον) Ἀσκληπιέ, πρῶτον Ὑγείαν, Kaibel ep. 1027, 5; cf. PLG II⁴ p. 246 Bergk. pro mendosis verbis πρῶτον Ὑγείαν Hermannus scribit δῶτορ ὑγείας. cf. Παιήων.

ἥρως, Pind. Py. 3, 12 (6) sq.: Ἀσκλαπιόν, ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

θάλος Apollinis, Orph. h. 67, 6: Φοίβου Ἀπόλλωνος κρατερὸν θάλος* (voc.), ἀγλαότιμον.

θεῖος v. μάκαρ.

θέλγων* (voc.) ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νούσων, Orph. h. 67, 2.

θελκτὴρ κακῶν ὀδυνάων, Hom. h. 16, 4: κ. θελκτῆρ'* (acc.) ὀδ.

ἰατήρ, Stob. ecl. phys. I 2, 31: θνατῶν τ' ἰατῆρος Ἀσκληπιοῦ ὀλβιοδώτα, quem versum corr. Bergk, PLG III⁴ p. 682: σεῖό τ', ὦ ἰατὴρ Ἀσκληπιὲ ὀλβιοδῶτα. cf. υἱός.

ἰατρός v. παῖς.

ἴδρις v. βασιλεύς.

ἰήιος, Kaibel ep. 1027, 6: ἰήιε*. cf. PLG II⁴ p. 246 Bergk.

ἰητήρ, Hom. Δ 194: Ἀσκληπιοῦ — ἀμύμονος ἰητῆρος. Δ 518. — dat. Ἀσκληπιῷ

ἰητῆρι, Kaibel ep. 805, 1. — acc. ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιόν, Hom. h. 16, 1. Orph. fr. 160, 12 Abel. — voc. ἰητὴρ πάντων, Ἀσκληπιέ, Orph. h. 67, 1. cf. AP VII 108, 3 sq. [Diog. Laert.] et σωτήρ.

κεφαλά v. μάκαρ.

κλεινότατος v. ὄνειαρ.

κλυτόμητις v. Παιάν.

κοίρανος v. Παιήων.

κοῦρος, carm. pop. 47, 7 sq. Bergk (Macedonis, = Kaibel suppl. ep. 1025 c): ἐπιτάρροθον — | νούσων ἠδὲ δύης Ἀσκληπιόν, εὔφρονα κοῦρον. — voc. αὐξιθαλὲς κοῦρος* καὶ ἀλεξίκακε, Orph. h. 67, 5. cf. Παιάν.

κραταιός, Orph. h. 67, 3: κραταιέ*.

κρατερός v. υἱός.

Λητοΐδης, Hes. fr. 105 Kinkel: Λητοΐδην.

μάκαρ* voc., carm. pop. 47, 27 Bergk (Macedonis, = Kaibel suppl. ep. 1025 c). Orph. h. 67, 8. add. ὦ πεποθημένε, θεία κεφαλά, Kaibel suppl. ep. 1025 d, 4 sq.; cf. PLG II⁴ p. 249 Bergk. μάκαρ σθεναρώτατε, ib. v. 12. μ. θεῖε, ib. v. 17. cf. etiam Παιάν.

μέγας, iusiur. med. v. 1 Bussemaker: μέγαν θεόν* (Aesculapium?). cf. βασιλεύς.

μέγιστος, Herond. mim. 4, 86: ὦ μέγιστε*.

νόθος, Georg. Pis. hex. 957: Ἀσκληπιοῦ — τοῦ νόθου θεοῦ.

νουσολύτης v. Παιάν.

ὀλβιοδώτης v. ἰατήρ.

ὀλβιόμοιρος, Orph. h. 67, 5: ὀλβιόμοιρε*.

ὄνειαρ βροτοῖς, carm. pop. 47, 18 sq. Bergk (Macedonis, = Kaibel suppl. ep. 1025 c): βρ. μέγ' ὄν.*, | δαῖμον κλεινότατε.

ὀρθοδαής, Aesch. Ag. 976 (1022): τὸν ὀρθοδαῆ*.

ὄρχαμος ἀνδρῶν, anon. ap. schol. Pind. Py. 3, 14 (cf. EGF p. 121 sq. Kinkel): Ἀσκληπιὸν ὄρχαμον ἀνδρῶν. cf. Isyll. Epid. p. 78 sq. Wilam.

Παιάν, Isyll. Epid. E 10 Wilam.: Ἀσκλαπιὲ Π. — Π. Ἀσκληπιέ, Kaibel ep. add. 805 a, 9. . . . μάκαρ (τρίσμακαρ Dittenberger) ὦ. Π. Ἀ., Kaibel suppl. ep. 1025 d, 21; cf. PLG II⁴ p. 249 sq. Bergk. Ἀ. δέσποτα Π., Orph. h. 67, 1.

Sine dei nomine: nom., APl 268, 1 (ἀδ.). add. ἄναξ, Kaibel ep. 797, 4 (fortasse Apollo?). -- gen. Παιᾶνος, Kaibel ep. 780, 2. Π. κούρου, Kaibel ep. add. 805 a, 2. — voc. νουσολύτα, κλυτόμητι, φερέσβιε, δέσποτα Π., Kaibel ep. 1026, 1; cf. PLG II⁴ p. 245 Bergk. μάκαρ Π., ἀκεσώδυνε, δῶτορ ἐάων, ib. v. 7. cf. etiam Ἀπόλλων Παιάν.

Παιήων Ἀ. ἠπιόδωρος, anon. carm. de herb. 119 Lehrs. — voc. Παιῆον ἄναξ, Ἀσκληπιέ, Kaibel ep. 803, 1. Παιήων Ἀ., κοίρανε λαῶν, | Λητοΐδου σεμνῆς τε Κορωνίδος ἠπιόφρων παῖ, Kaibel ep. 1027, 1 sq.; cf. PLG II⁴ p. 246 Bergk.

Sine dei nomine: nom., Nicandri ther. 439. 686. — gen. Παιήονος, Kaibel ep. 886, 1. — dat. εἰητῆρι νόσων Παιήονι λυγρῶν, ep. 1035, 6. — acc. τὸν Παιήον', Herond. mim. 4, 81. — voc. ἰὴ ἰὴ Παίηον, ib. 82; 85. ἄναξ Π., ib. 1. πάτερ Π., ib. 11.

παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀ., Luciani trag. 144. Ἀ., Ἀπόλλωνος παῖς, ἰατρὸς τὴν τέχνην, Io. Tzetz. chil. 10, 710. — voc. Ἀσκληπιὲ Λητοΐδου παῖ, Kaibel suppl. ep. 1025 d, 2; cf. PLG II⁴ p. 249 Bergk et Παιήων.

Sine dei nomine: Φοίβου παῖς, Eur. Alc. 124. Φοίβοιο πάις, APl 273, 1 (Crinagorae). — gen. παιδὸς — θεοῖο, Kaibel ep. add. 805 a, 1. — dat. παιδί, Apoll. Rh. 4, 616. π. Κορωνίδος ἠθαλέοιο, Kaibel ep. 1035, 23. — acc. παῖδα Κορ. ἤπιον ἀνδράσι, | δαίμονα σεμνότατον (v. l. σεμνόν), carm. pop. 47, 11 sq. Bergk (Macedonis, = Kaibel suppl. ep. 1025 c).

ὁ Παιών*, Herond. mim. 4, 26. — gen. Παίωνος*, Kaibel ep. 473, 2. 884, 3. cf. Soph. fr. 644, 2 Nauck²: Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών. item Arist. Plut. 636. — voc. μάκαρ — Παίων*, Androm. Sen. v. 169 Bussemaker.

πατήρ Machaonis, Orph. L. 352: ἀλεξικάκοιο — πατρός*. cf. Παιήων.

παύστωρ νόσων, Isyll. Epid. D 20 sq. Wilam.: τὸν ν. παύστορα*, δωτῆρ' ὑγιείας, μέγα δώρημα βροτοῖς.

πεποθημένος v. μάκαρ.

πολυμαθής v. παῖς.

πρηΰς, Heliod. Athen. letal. pot. ad Nicomachum v. 1 Bussemaker: τὸν ἐν Τρίκκῃ πρηῦν θεόν*.

σεμνότατος v. παῖς.

σθεναρώτατος v. Παιάν.

σύμβουλος πινυτῆς σοφίης, Maneth. 5 (6), 3: σύμβουλον π. σ. Ἀσκληπιόν.

σωτὴρ Ἀσκληπιέ, Kaibel ep. 804, 1. — dat. τῷ σωτῆρι Ἀσκληπιῷ, ep. add. 805 a,

a tit. — acc. *σωτῆρ' ἀνθρώπων Ἀσκληπιόν* (add. *ἰητῆρα* Curtius), ep. 797, 1. — voc. *σῶτερ**, ep. 839, 1. *σωτήρ**, Orph. h. 67, 8.

*τέκος** Apollinis (acc.), Kaibel ep. 797, 4.

τέκτων νωδυνίας γυιαρκέος, Pind. Py. 3, 11 (6): *τέκτονα ν. ἄμερον γ. Ἀσκλαπιόν.*

ἐν Τρίκκῃ v. *πρηΰς.*

τρίσμακαρ v. *μάκαρ.*

υἱός Apollinis et Coronidis, Io. Tzetz. chil. 6, 989: *Ἀ. Ἀπόλλωνος υἱ. καὶ Κορωνίδος.* — dat. *υἱῷ* — *Ἀσκλαπιῷ ἰατῆρι*, Isyll. Epid. B 9 Wilam. — acc. *Ἀσκληπιὸν — υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνίς*, Hom. h. 16, 1 sq. *Ἀ. υἱ. ἀμύμονά τε κρατερόν τε*, Hes. (?) fr. 103 Kinkel. *Ἀ. — ἐμὸν φίλον υἱέα*, Kaibel ep. 1035, 19.

Sine dei nomine: ὁ τοῦ Παιήονος υἱός, Theocr. ep. 7, 1 (= AP VI 337). — dat. *υἱέι*, Kaibel ep. 797, 5. 800, 1. *ἐμῷ* (Apollinis) — *υἱέι*, ep. 1035, 12 sq. — acc. *υἱα — ἀκεσίμβροτον*, Orph. L. 8. *υἱα πάλαι φθίμενον, πάλιν ἄμβροτον Ἀπόλλωνος*, Anth. app. ep. IV 54, 1 Cougny.

φαιδρότερος χθονὸς εἰαρινᾶς, Kaibel suppl. ep. 1025 d, 9 sq. (cf. PLG II^4 p. 249 Bergk): *τὸν ἐμὸν θεόν**, | *τὸν φαιδρότερον χθ. εἰ.*

φέγγος v. *εὖπαις.*

φερέσβιος v. *κλυτόμητις.*

[*χάρμα* μέγ'* (acc.) *ἀνθρώποισι*, Hom. h. 16, 4. — voc. *ὦ μέγα χ. βροτοῖς βλαστὼν Ἀσκληπιὲ πᾶσιν*, orac. 34, 1 Hendess.]

Ἀστραῖος.

γέρων Ἀ., Nonn. D. 6, 19; 58.

ἡδυεπὴς Ἀ., Nonn. 6, 34.

μέγας, Hes. th. 376: *Ἀστραῖον — μέγαν.*

ὁμοφήεις, Nonn. D. 6, 15 sq.: *Ἀστραίοιο — δαίμονος ὁμοφήεντος.*

Ἀστροχίτων.

πολιοῦχος Τύρου, Nonn. D. 40, 579: *θεὸν Ἀστροχίτωνα* (v. l. *ἀστρ.*) *T. πολιοῦχον.* cf. ib. v. 506.

πρόμος ἄστρων, Nonn. D. 40, 368: *πρόμον* ἄ.*

Ἄτη.

ἄναλκις, orac. 53, 6 Hendess: *ἀνάλκιδος Ἄτης* (malim pro *ἄτης*).

ἀρτίπος v. *σθεναρή.*

δολία, Aesch. Ag. 1484 (1523): *δολίαν Ἄτην* (*ἄτην* edd.).

[*δυσαπότροπος ἄτη*, Kaibel ep. 1033, 22.]

θανατηφόρος Ἄτη, Nonn. D. 11, 113.

θυγάτηρ Iovis, Hom. *T* 91 (= Io. Tzetz. chil. 8, 176): *πρέσβα Διὸς θυγ. Ἄτη.*

μέλαινα, Aesch. Ag. 737 sq. (770): *μελαίνας — Ἄτας.*

μετατρωχῶσα ἀπαλοῖσι πόδεσσιν, Rhian. p. 75 Duentzer, p. 199 Meineke: *ἡ δ' Ἄτη ἀπ. μετατρ. π.*

ὀλεσίπτολις, Triph. 683: *ὀλεσίπτολιν Ἄτην.*

παρασαίνουσα, Aesch. Pers. 109 — 111 (97): *φιλόφρων — παρασαίνου|σα τὸ πρῶτον — Ἄτα.*

πρέσβα v. *θυγάτηρ.*

[*σθεναρή*, Hom. *I* 505: *ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος*, sc. *ἐστίν.*]

ὑστερόποινος, Aesch. Ch. 371 (383): *ὑστερόποινον Ἄταν*, ubi schol.: *τὴν Ἐρινύν.*

φθισήνωρ, Opp. hal. 2, 667: *φθισήνορος Ἄτης.*

φθισίμβροτος Ἄτη, Triph. 313.

φιλόφρων v. *παρασαίνουσα.*

Ἄττις.

ἄγγελος v. *ἑλκεχίτων.*

ἄκουσμα, h. in Attin 1, 3 sq.: *κατηφὲς ἄκ.* (voc., corrupt.) *Ῥέας | Ἄττη.* cf. PLG III^4 p. 686 Bergk et h. 2, 1 ibidem.

ἄσπορος v. *ἑλκεχίτων.*

βωκόλος, Theocr. id. 20, 40: *τὸν βωκόλον*.*

ἑλκεχίτων — ἄσπορος Ἄ. — | *Ῥείης θεσπεσίης ταχὺς ἄγγελος*, Nonn. D. 25, 311/313.

ἡμίθηλυς, Anacreontea 11, 2: *τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν.*

λευκός, Babr. fab. syll. II 13, 7: *Ἄττιν λευκόν.*

Λύδιος Ἄ., Nonn. D. 25, 351.

*μάκαρ** (voc.), h. in Attin 1, 2

νόθος μορφούμενος Ἄ., Nonn. D. 20, 39.

νυμφίος, anon. ap. Firm. Mat. de err. prof. c. 19: *χαῖρε νυμφίε*, χαῖρε νέον φῶς* (PLG III^4 p. 658 Bergk).

συνιείς v. *ὕψιστος.*

ὕψιστος, Kaibel ep. 824, 2 sq.: *Ἄττει θ' ὑψίστῳ καὶ συνιέντι τὸ πᾶν.* | *τῷ πᾶσιν καιροῖς θερμερώτερα πάντα φύοντι.* cf. Buresch, Klaros p. 50.

φύων v. *ὕψιστος.*

Ἀφροδίτη[1]).

ἁβροκόμος, Maneth. 6 (3), 723: *† ἁβροκόμοιο Κυθήρης.* — dat. *ἁβροκόμῳ Κυθερείῃ*, Nonn. D. 48, 356. *† ἁβρ. K.*, Maneth. 2 (1), 446.

1) Epitheta, quibus crux † praefixa est, *planetae* Veneri induntur.

ἀγαλλομένη, Io. Gaz. descr. 1, 199: †ἀγαλλομένης Ἀφροδίτης. cf. βασίλεια.
ἀγαυή v. Κυπρογένεια.
ἀγνή, Maxim. Phil. 402: †ἁγνῆς Ἀφρογενείης. — acc. †ἁγνὴν | Κύπριν, orac. v. 236 sq. Wolff. cf. Κυπρογένεια.
ἀδάκρυτος Κυθείρη.
ἀδάμαστος v. αἰθερία.
ἀδίδακτος ἡλακάτης, Nonn. D. 24, 328: ἡλ. ἀδίδακτον — Ἀφροδίτην.
Ἀδωναίη, Orph. A. 30: Ἀδωναίην Ἀφροδίτην.
Ἀδωνιὰς — Κύπρις, Nonn. D. 33, 25.
ἀθάνατος v. ποικιλόθρονος.
[ἄθεσμος, orac. Sibyll. 5, 429: παίδων Κύπρις ἄθ. — acc. Κύπριν ἄθεσμον, Pseudophocylid. v. 190, PLG II⁴ p. 106 Bergk.]
αἰδοίη, Hom. h. 6, 1: αἰδοίην χρυσοστέφανον καλὴν Ἀφροδίτην. — αἰδοίη καλὴ θεός*, Hes. th. 194. cf. παρθένος.
αἰθερία*. χθονία. φύσι παμμήτωρ ἀδάμαστε, h. mag. in Ven. 16 Wessely.
αἰολόμητις | θεός*, Aesch. suppl. 1003 sq. (1038).
Ἀκαμαντίς, Parthen. p. 262 Meineke.
ἀκίχητος v. ὠκυτέρη.
Ἀλεντία v. Κωλῶτις.
ἀλληλοῦχος v. περιδινήτειρα.
ἄμαχος — θεὸς Ἀφροδίτα, Soph. Ant. 800.
ἄμερος v. Κυπρογένεια.
[ἀμοιβαίη, Nonn. D. 48, 552: ἀμοιβαίης Ἀφροδίτης.]
Ἀμυκλαίη, Nonn. D. 43, 6: Ἀμυκλαίης Ἀφροδίτης.
ἀμφίπολος, Soph. Trach. 860: ἃ — ἀμφ. Κύπρις ἄναυδος.
ἀμωμήτη, orac. anecd. 41 Buresch (Klaros p. 107, 15): ἀμωμήτῃ γ' Ἀφροδίτῃ.
[ἀναγκαίη, Opp. hal. 1, 473: ἀναγκαίης Ἀφροδίτης. — acc., Nonn. D. 4, 326.]
ἀναδυομένα, AP XI 174, 1 sq. (Lucillii): τὴν ἀναδυομέναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας | Κύπριν.
ἀναδυομένη, APl 181 (Iuliani Aeg.); 182 (Leon. Tar.) tit.: εἰς τὴν Ἀπελλοῦ Ἀφροδίτην ἀναδυομένην. — τὴν Ἀναδυομένην*, AP XII 207, 2 (Stratonis).
ἄνασσα, Io. Gaz. Anacr. 6, 6/9: φιλίης ἄν. πηγῆς — Παφίη. [ἄλλη Κύπρις ἄν., i. e. Hero, Musae. 33]. — gen. θεᾶς | Γόλγων ἀνάσσης*, Lycophr. 588 sq. — voc. ἄνασσα* (sive ἄνασσ'), Hom. h. 4, 92. Orph. h. 55, 24. h. mag. in Ven. 6 et 22 Wessely. χαριδῶτι ἄν.*, Orph. h. 55, 9.
ἄναυδος v. ἀμφίπολος.
ἀνίκητος, Nonn. D. 35, 181: ἀνικήτῳ Κυθερείῃ.
[ἀντίπορος, Musae. 215: Κύπριδος (lect. dub.) ἀντιπόροιο.]
ἀπαλά v. λευκά.
ἀπαλή, AP IX 765, 2 (Paul. Sil.): ἁπαλῆς Παφίης. cf. ταμίη.
ἁπαλόχροος Κυθήρη, Io. Gaz. Anacr. 5, 25.
ἀπειρόμογος, Nonn. D. 24, 294: ἀπειρομόγου (v. l. ἀπειρομόθου) Κυθερείης.
ἀπειρόμοθος v. ἀπειρόμογος.
ἀπειρόπονος, Nonn. D. 24, 276: ἀπειροπόνου Κυθερείης.
ἀπεχθὴς θνατοῖσιν, Theocr. id. 1, 101: Κύπρι θν. ἀπεχθής.
[ἄπληστος, AP V 275, 12: ἀπλήστου Κύπριδος (Pauli Sil., = app. BV 27).]
ἀπτόλεμος Κυθέρεια, Nonn. D. 24, 286. ἀπτ. — Κύπρις, ib. 35, 168 sq. — gen. ἀπτολέμου Παφίης, ib. 7, 274.
Ἀργυννίς, Phanocl. fr. 5 Bach.
ἀργυρόπεζα, Pind. Py. 9, 16 (9): ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα.
Ἀρέντα, Lycophr. 832: Ἀρέντᾳ*. cf. schol.
ἀρεσσινόος, Musae. 273: ἀρεσσινόου (v. l. ἀριστονόου) Κυθερείης.
ἀρηιφίλη, Triph. 655: ἀρηιφίλης Ἀφροδίτης.
ἀριστεύουσα v. πότνα.
ἀριστόνοος v. ἀρεσσινόος.
Ἀρορίφρασις v. Κυπρογένεια (extr.).
[ἀρσενόπαις, AP V 54, 6 (Dioscorid.): ἀρσενόπαιδα Κύπριν.]
[ἄρσην, Pseudophocylid. 1, PLG II⁴ p. 81 Bergk: ἄρσενα Κύπριν.]
Ἀρχαίη, Callim. h. 4, 308: Κύπριδος Ἀρχαίης.
ἀσκήσασα γόμφοις καταστόργοις, Empedocl. v. 219 Mullach (241 Stein): γ. ἀσκ. κ. Ἁ.
Ἀσσυρίη Κυθέρεια, Opp. cyn. 1, 7. Nonn. D. 3, 111. — acc. Ἀσσυρίην — Ἀφροδίτην, Nonn. D. 4, 244. 31, 203.
[ἀτερπής, AP V 302, 5 (Agath. Schol.): ἀτερπέα Κύπριν.]
ἀτηρή, APl 211, 2 (Statullii Flacci): ἀτηρῆς — Ἀφρογενοῦς (corr. Duebner).
ἄτλατος (v. l. ἄτλητος) μόθων, Callim. ep.

inc. IX 1 sq. Schneider (= AP IX 321, Antimachi): *μ. ἄτλ.* — *Κύπρι.*

ἄτλητος v. *ἄτλατος.*

αὐτόγονος, Nonn. D. 13, 436: *Κύπριδος αὐτογόνοιο.*

*ἀφανής** voc., Orph. h. 55, 10.

ἀφνειή, AP V 232, 7 (Pauli Sil., = app. BV 22): *ἀφνειὴν Κυθέρειαν.*

ἀφρογένεια Κυθήρη, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 9, 203; cf. orac. 201, 8 Hendess. — *Κύπρις* — †*ἀφρ.*, Maneth. 4, 491. — gen. *Κύπριδος ἀφρογενείης*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 264. — acc. *Κύπριν* — †*ἀφρογένειαν*, Maneth. 4, 437.

*Ἀφρογένεια**, Mosch. id. 2, 71. AP VII 218, 11 (Antip. Sid.). †*Ἀφρ.*, Maneth. 3 (2), 309. — gen. *τᾶς ἐρατᾶς* — *Ἀφρογενείας*, Bion. id. 9 (16), 1. *Ἀφρογενείης*, AP V 240, 3 (Macedonii). Nonn. D. 6, 353. 32, 24. 37, 143. 41, 408. 42, 304; 490. Procli h. 2, 1 Abel. Constant. Gramm. Anacr. 2, 23. *Κυβηλίδος Ἀφρ.*, Nonn. D. 48, 698. †*Ἀφρ.*, Maneth. 6 (3), 268. †*ἁγνῆς Ἀφρ.*, Maxim. Phil. 402. — dat. *Ἀφρογενείῃ*, Nonn. D. 20, 231. 31, 267. 33, 164. 41, 288. Colluth. 167. †*Ἀφρ.*, Maneth. 6 (3), 119; 281. — acc. *Ἀφρογένειαν*, AP V 272, 3 (Paul. Sil., = app. BV 40; metonym.). IX 324, 1 (Mnasalcae). †*Ἀφρ.*, Maneth. 3 (2), 282. 6 (3), 431. *ἀκταῖς τὴν ὅμορον Σινοητίσιν Ἀφρ.*, | *ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην*, Kaibel ep. 810, 1 sq. (Iunioris).

ἀφρογενής, APl 169, 1 (Antip. Sid.): *ἀφρογενοῦς Παφίης.* — †*ἀφρ. Κύπριδος*, Maneth. 4, 180. — acc. *Ἀφροδίτην* | *ἀφρογενῆ*, Orph. fr. 140, 4 sq. Abel. — voc. *ἀφρογενὲς Κυθέρεια*, h. mag. in Ven. 10 Wessely.

Sine deae nomine: ἀφρ. — *θεά, μεγαλώνυμα δῶρα λαχοῦσα*, Orph. E. 11. — acc. *ἀφρογενέα* — *θεάν*, Hes. th. 196.

†*Ἀφρογενής*, Maneth. 2 (1), 184; 359; 426. 6 (3), 126; 278; 533. ex Dorotheo 67. †*καλὴ* | *Ἀφρ.*, Maneth. 6 (3), 151 sq. — gen. *Ἀφρογενοῦς*, APl 211, 2 (Statullii Flacci). †*Ἀφρ.*, Maneth. 2 (1), 177. 3 (2), 195. 6 (3), 39. Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 724. — dat. †*Ἀφρογενεῖ*, Maneth. 3 (2), 277. 6 (3), 240; 696.

*Ἀφρώ**, Nicandri alex. 406.

βαθυπλόκαμος Κυθέρεια, Apoll. Rh. 1, 742.

βαρεῖα, Theocr. id. 1, 100: *Κύπρι βαρ.*

βασίλεια, Empedocl. v. 419 Mullach (407 Stein): *Κύπρις βασ.* — *βασ.* — *ἁρμονίης Ἀ.*, Colluth. 28. *Κυθέρεια, γάμων βασ.*, ib. 312. — acc. *θαλάμων βασίλειαν* — *Ἀφροδίτην*, ib. 138. *Χαρίτων βασ. ἀγαλλομένην Ἀ.*, ib. 16. *Κυθέρειαν* — *βασ.* (v. l. *Ἀφροδίτην*), Musae. 38. — voc. *βασ.**, AP VI 19, 2 (Iuliani Aeg.). *θεὰ βασ.**, *καλῷ γήθουσα προσώπῳ*, Orph. h. 55, 16. [*ἡμετέρη βασ. θεά**, h. mag. in Ven. 20 Wessely.]

βασιληΐς Λυκίων, Procli h. 5, 1: *Λ. βασιληΐδα**.

*βέρβεια** *πολυτίμητε*, Eriphi fr. 2 Kock. ‘*βέρβεια* vel simile fortasse nomen Veneris fuit apud Cyprios. *πολυτίμητος* enim epitheton est deorum’, Kock.

βιοδῶτις, Orph. h. 55, 12: *βιοδῶτι**.

†*βλοσυρή*, Maneth. 6 (3), 129: *βλοσυρῇ* — *Κυθήρῃ.*

βοηθόος παρθενικάων, Nonn. D. 33, 345: *βοηθόε** *π.*

βραδίνα, Sapph. fr. 90 Bergk: *βραδίναν* — *Ἀφροδίταν.*

βρέμουσα ζαθέῳ κέντρῳ, Ioann. Gaz. Anacr. 6, 7—9: *ζ. βρ. κ.*, | *φιλομείλιχος γελῶσα* | *Παφίη.*

βρυχίη, Nonn. D. 43, 424: *βρυχίης Ἀφροδίτης.* — acc. *βρυχίην Ἀφροδίτην*, ib. 1, 87. 41, 99.

γαληναίη, AP X 21, 1 (Philodemi): *Κύπρι γαλ.*

γαμήλιος v. *οὐρανία.*

γαμίη, Nonn. D. 48, 297: *γαμίῃ* — *Ἀφροδίτῃ.*

γαμοστόλος, AP VI 207, 9 (Archiae): *γαμοστόλε Κύπρι.* — *γαμ.** item voc., Orph. h. 55, 8.

[*γειτνιόωσα Πόντῳ καὶ νύμφαις καὶ Βρομίῳ*, Kaibel ep. 810, 11 sq. (Iunioris): *γειτνιόωσαν* | *Π. κ. ν., Κύπριδα, κ. Βρ.*]

γελόωσα v. *εἰαρινή.*

γελῶσα v. *βρέμουσα.*

ἡ γενέθλιος — *Ἀ.*, Io. Tzetz. all. Hom. *Γ* 39. *ἡ* — *γεν.* — *Ἀ.*, ib. *E* 57. — acc. *τὴν γενέθλιον* — *Ἀφροδίτην*, chil. 2, 166.

γενέτειρα, Nonn. D. 46, 351: *Ἁρμονίης γενέτειραν* — *Ἀφροδίτην.* — voc. *γεν. θεά**, Orph. h. 55, 2. cf. *Κυθέρεια* (Orph.) et *Κυπρογένεια.*

Γενετυλλίς, Arist. Lys. 2: *Γενετυλλίδος**. cf. *Κωλιάς*.

*γεννοδότειρα** voc., Orph. h. 55, 12.

γένος θεῖον, Orph. h. 55, 15: *Κυπρογενὲς θ. γ.*

γήθουσα v. *βασίλεια*.

†*γλαυκιόωσα Κυθήρη*, Maneth. 5 (6), 250.

γλυκεῖα, Pind. Ol. 6, 57 sq. (35): *γλυκείας — Ἀφροδίτας*.

γλυκυμείλιχος, Hom. h. 6, 19: *γλυκυμείλιχε**.

γνησία (v. l. *Κρησία*) *Κύπρι*, AP VI 211, 6 (Leon. Tar.).

γυμνή, AP IX 585, 4 (ἀδ.): *ὅλης γυμνῆς Ἀφροδίτης*. — dat. *γυμνῇ — Ἀφροδίτῃ*, Nonn. D. 5, 585. — acc. *γυμνὴν Ἀφροδίτην*, ib. 35, 147. 48, 695. *τὴν Παφίην γυμνὴν* et *τὴν γ. — Παφ.*, APl 163, 1 et 2 (Luciani, 30). cf. etiam *λοχευομένα* et *χρυσῆ* (extr.). adde Io. Tzetz. chil. 8, 377: *γ. ἡ Ἀφρ.* Praxitelis.

Γωθητῖνις v. *Κυπρογένεια* (extr.).

δαιμονία, Simon. ep. 137, 2 Bergk: *Κύπριδι δαιμονίᾳ*.

δεινὰ Κύπρις, Eur. Med. 640.

δέσποινα Κύπρι, Eur. Hipp. 117. *δέσπ. ποντία Κ.*, ib. 522. *ὦ δέσπ. ποντ. Κ.*, ib. 415. Xenarchi fr. 4 Kock. *δέσποιν', ἃ Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας, | αἰπεινάν τ' Ἐρύκαν, χρυσῷ παίζοισ' Ἀφροδίτα* (corrupt.), Theocr. id. 15, 100 sq.

Sine deae nomine: Πόθων δέσπ. θεή, AP XII 158, 1 (Meleagri). — dat. *δεσποίνῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης* puellae cuiusdam, AP VI 18, 4 (Iuliani Aeg.). — voc. *ὦ δέσπ.*, Eur. Med. 632. *ὦ Κύπρου δέσπ.*, Pind. fr. 122, 14 Bergk. voc. denique etiam AP V 73, 3 (Rufini aut Pallad. Alex.); hoc enim loco poeta Venerem conspicere sibi videtur; postea demum errore intellecto Rhodocleam cognoscit.

δεσπότις, AP VI 17, 5 (Luciani ep. 49): *δεσπότι**. ib. X 21, 8 (Philodemi). *δεσπ. Κύπρι*, ib. V 207, 3 (Asclepiad.). *δεσπ. καὶ θαλάμων, Κ., καὶ ἡιόνων*, V 17, 6 (Gaetulici).

δημοτέρη, AP IX 415, 2 (Antiphili Byz.): *δημοτέρην Κύπριν*.

δῖα, Hom. *B* 820: *δῖ' Ἀφροδίτη*. *Γ* 389; 413. *E* 370. *υ* 68. carm. Naupact. fr. 7 Kinkel. Empedocl. v. 218 Mullach (240 Stein). Qu. Sm. 11, 289. Orph. L. 323. *δῖ' Ἀφροδίτα*, Simon. ep. 137, 3 Bergk. *Ἀφροδίτη δῖα*, Hom. *υ* 73. *δῖα** *θεάων*, Hom. *σ* 197 [1]). h. 4, 172.

*Διώνα** (corrupt.), Bion. id. 1, 93. — gen. *ξανθᾶς — Διώνας**, Theocr. id. 7, 116.

Διωναία, Theocr. id. 15, 106: *Κύπρι Διων.*

Διωναίη *Ἀ.*, Orph. A. 1323. — gen. *Διωναίης Ἀφροδίτης*, Dion. Per. 509. † *Διων. Κύπριδος*, Maneth. 4, 356. — dat. † *Διωναίῃ**, Maxim. Phil. 312. — acc. *Διωναίην**, Dion. Per. 853.

δόλιος, Eur. Hel. 238: *ἃ — δόλ. ἃ πολυκτόνος Κύπρις*.

δολιόφρων Κύπρις, Eur. IA 1301.

δολόμητις Ἀφροδίτα, Simon. fr. 43 Bergk [2]). *Κύπρις δολ.*, Colluth. 81.

δολοπλόκος, Orph. h. 55, 3: *δολοπλόκε**. cf. *Κυπρογενής* et *ποικιλόθρονος*.

δολοφράδμων Ἀ., Nonn. D. 4, 68. 32, 1.

δολοφρονέουσα πολυφράδμων Ἀ., Triph. 455.

ἐγερσιγέλως, Orph. fr. 140, 4 Abel: *ἐγερσιγέλωτ' Ἀφροδίτην*.

εἰαρινή, Io. Gaz. descr. 2, 5: *εἰαρινὴν γελόωσαν — Ἀφροδίτην*.

εἰναλία, AP IX 333, 2 (Mnasalcae): *Κύπριδος εἰναλίας*.

εἰναλίη, Nonn. D. 42, 456: *εἰναλίην Κυθέρειαν*. cf. *κασιγνήτη*.

ἑκαέργη v. *Κτήσυλλα*.

ἑλικοβλέφαρος, Pind. fr. 123, 5 Bergk: *Ἀφροδίτας — ἑλικοβλεφάρου. — ἑλικ. Ἀφροδίτης*, Orph. h. 57, 4. — acc. *ἑλικοβλέφαρον — Ἀφροδίτην*, Hes. th. 16. — voc. *ἑλικοβλέφαρε**, Hom. h. 6, 19.

ἑλικῶπις, Pind. Py. 6, 1 (1): *ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας*.

ἐλπὶς ὅλου κόσμοιο, Nonn. D. 41, 315 sq.: *Κυθέρεια* (voc.). — *ἐλπ. ὅλ. κ.*

*ἐνζεύξασα** (voc.) *βροτοὺς ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις | καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωμανέων ὑπὸ φίλτρων*, Orph. h. 55, 13 sq.

{*ἐπιθυμία*, Io. Tzetz. prooem. in Il. 243: *τὴν ἐπιθυμίαν δέ, φημὶ τὴν Ἀφροδίτην.*}

{*ἐπιθυμίη*, Io. Tzetz. Anteh. 63: *Θεὰν ἐπιθυμίην, Ἀφροδίτην*. cf. all. Hom. Ω 326.}

ἐπίκουρος λεχέων, Colluth. 202: *λ. ἐπίκουρον ἑφεσπομένην Ἀφροδίτην*.

ἐπίσκοπος ἀγχιάλου ῥηγμῖνος, AP V 17, 1 (Gaetulici): *ἀ. ῥ. ἐπίσκοπε**.

ἐρασιπλόκαμος, Orph. h. 55, 10: *ἐρασιπλόκαμε**.

1). *δῖ' Ἀφρ.* scripsit Zenodotus; cf. Did. Chalc. p. 210 Schmidt.

2) Vulgo *παῖ δολόμηδες Ἀφροδίτας*.

ἐρατά, Bion. id. 9 (16), 1: *τᾶς ἐρατᾶς — Ἀφρογενείας.*

†ἐρατὴ Κυθέρεια, Maneth. 3 (2), 181. — gen. ἐρατῆς — *Ἀφροδίτης*, Georg. Gramm. Anacr. 6, 50.

ἐργοπόνος, Nonn. D. 24, 316: *ἐργοπόνῳ Κυθερείῃ.*

ἐρόεσσα, Qu. Sm. 13, 389: *ἐρόεσσ' Ἀ.* cf. *λευκοφανής.*

Ἐρυθραίη, Nonn. D. 31, 276: *Ἐρυθραίης Ἀφροδίτης.* — acc. *Ἐρυθραίην Ἀφροδίτην*, ib. 35, 131; 190.

ἐρωτοτόκεια, h. mag. in Dianam 30 Wessely: *ἐρωτοτόκει' Ἀ.* (voc.), cum Diana confusa.

ἐρωτοτόκος, Nonn. D. 34, 117: *Κύπριδος — ἐρωτοτόκοιο* (lect. dub.). — *ἐρωτοτόκου Κυθερείης*, Procli h. 2, 13.

ἐρωτοτρόφος Κυθέρεια, Orph. A. 868. *Κύπρις ἐρωτ.*, ib. 478.

ἑσπερίη, Nonn. D. 42, 340: *ἑσπερίην Ἀφροδίτην.*

ἑταίρα, Nicandri fr. 23 Schneider.

†εὐέανος, Maxim. Phil. 562: *εὐεάνου Ἀφροδίτης.*

εὐέθειρα v. *κούρα.*

εὐθάλαμος, Nonn. D. 2, 324: *εὐθαλάμῳ — Ἀφροδίτῃ.*

{εὐθεσία, Io. Tzetz. all. Θ 81: *ἡ Ἀφροδίτη — ἡ εὐθ.*}

εὔθρονος, Pind. Is. 2, 7 (4) sq.: *Ἀφροδίτας | εὐθρόνου.*

εὐθώρηξ, Nonn. D. 31, 260 sq.: *εὐθώρηκα — χαλκείην σὺν Ἄρηι χολωομένην Ἀφροδίτην.*

εὔκαρπος, Soph. fr. 763 Nauck²: *εὔκαρπον Κυθέρειαν.*

εὔκολπος, Christod. ecphr. 104: *Κύπριδος εὐκόλποιο.*

{εὐκρασία, Io. Tzetz. prooem. in Il. 278 sq.: *ἡ Ἀφροδίτη — ἡ εὐκρ. τοῦ παντὸς συνδέσμου τῶν στοιχείων.* — acc. *τὴν εὐκρασίαν* — *τὴν σύζυγον Ἡφαίστου*, all. Θ 55.}

εὔκρητος, AP VI 208, 6 (Antipatri): *Κύπριδος εὐκρήτου.*

εὔλεκτρος — *Κύπρις*, Soph. Trach. 515. — gen. *εὐλέκτρου Κύπριδος*, AP V 245, 8 (Maced. Cons.).

εὐλεχής, APl 182, 1 sq. (Leon. Tar.): *εὐλεχῆ Κύπριν.*

εὐναία, Eur. Andr. 179: *εὐναίαν Κύπριν.*

εὐναίη, Opp. hal. 4, 156: *εὐναίης Ἀφροδίτης.*

εὐπατέρεια* voc., Orph. h. 55, 10. — acc. *εὐπατέρειαν — Ἀφροδίτην*, Christod. ecphr. 99.

εὐπλόκαμος, Qu. Sm. 13, 343: *εὐπλοκάμου Ἀφροδίτης.* — †*εὐπλ. Κυθερείης.* Maneth. 1 (5), 56. — acc. †*εὐπλόκαμον Κυθέρειαν*, ib. 5 (6), 75. †*Κύπριδα — εὐπλ.*, 1 (5), 17. *εὐπλ. Ἀφροδίτην*, Meliteniot. 1135. 'Probablement la *Veneris gemma*, une des variétés de l'améthyste mentionnées par Pline, XXXVII, XL', Miller.

ἐυστέφανος Κυθέρεια, Hom. σ 193. Hes. th. 1008. Qu. Sm. 10, 318. †*ἐυστ. Κ.*, Maneth. 6 (3), 194. *Κύπρις ἐυστ.*, Qu. Sm. 1, 667. 5, 71. — gen. *ἐυστεφάνου — Ἀφροδίτης*, Hom. Θ 267 (= Io. Tzetz. all. Θ 41). Orph. h. 46, 3. *ἐυστ. Κυθερείης*, Hom. Θ 288. h. 4, 6; 175. 6, 18 (ubi v. l. *ἰοστεφάνου*). Theogn. 1339. AP V 87, 6 (Rufini). *ἐυστ. Κύπριδος*, AP IX 325, 4 (ἀδ.). — dat. *ἐυστεφάνῳ Κυθερείῃ*, Hom. h. 4, 287. Orph. h. 42, 7. — acc. *ἐυστέφανον Κυθέρειαν*, Hes. th. 196.

ἔχουσα Κύπρου Πάφου τε πάντα κλῆρον, Aesch. fr. 463 Nauck²: *Κ. Π. τ' ἔχ.** (Venus?) *π. κλ.* Archilochi esse suspicatur Meineke.

ζεύκτειρα* voc., Orph. h. 55, 3.

Ζεφυρῖτις, Anth. app. ep. I 114, 1 Cougny (Callimachi, = Preger ep. 113): *Ζεφυρῖτι**. — acc. *τὴν Ζεφυρῖτιν — Ἀφροδίτην.* Anth. app. ep. III 81, 7 Cougny (Posidippi, = Preger ad ep. 114).

Ζηρυνθία, Lycophr. 958: *μητέρος Ζηρυνθίας**. — acc. *Ζηρυνθίαν**, ib. 449.

ζυγίη, APl 144, 4 (Arabii Schol.): *ζυγίης — Παφίης.*

[ἡδεῖα, Eur. Phoen. 399: *ἔχουσιν* (sc. *αἱ ἐλπίδες*) *Ἀφροδίτην τιν' ἡδεῖαν κακῶν*, ubi schol.: *τέρψιν τινὰ ἡδεῖαν ἔχουσι πρὸς τὰς δυστυχίας.*]

ἠδίστη v. *Οὐρανίη.*

ἠπιόδωρος, Stesich. fr. 26, 2 sq. Bergk: *ἠπιοδώρου | Κύπριδος.*

θαλαμηπόλος, APl 177, 1 (Philippi): *Κύπρι — θαλαμηπόλε.*

θάλασσαίη — *Παφίη*, AP V 301, 6 (Paul. Sil.). — gen. *θαλασσαίης Ἀφροδίτης*, Nonn. D. 2, 103. 6, 308. 13, 62. 33, 72. — acc. *θαλασσαίην Ἀφροδίτην*, ib. 4, 239. 7, 229. 39, 263. 42, 496. Musae. 320.

θαλασσίγονος, Nonn. D. 13, 458: *θαλασσιγόνου Παφίης.*

θαλερὴ – *Κύπρις*, anon. Lesb. cond. v. 5 p. 86 Duentzer, p. 325 Meineke.

θερμοτέρη, AP VII 30, 6 (Antip. Sid.): *Κύπριδι θερμοτέρῃ*.

[θήλεια, AP XII 86, 1 (Meleagri, = app. BV 32): *ἁ Κύπρις θήλ.* — acc. *θήλειαν Κύπριν*, Arist. Thesm. 205.]

[θηλυτέρη, AP XII 192, 6 (Stratonis): *θηλυτέρης — Παφίης.*]

θιβρή, Callim. fr. 267 Schneider: *θιβρῆς Κύπριδος*.

[*Θρήισσα*, Nonn. D. 4, 326: *Θρήισσαν — Ἀφροδίτην.*]

θυγάτηρ Iovis, Hom. *Γ* 374: *Διὸς θυγ. Ἀ. Ε* 131; 312; 820. *Ξ* 193; 224. *Φ* 416 (= Io. Tzetz. all. *Φ* 243). *Ψ* 185 (= all. *Ψ* 30). *Θ* 308. (cf. all. *Θ* 70). h. 2, 17. 4, 81; 107; 191. Nonn. D. 31, 210. — voc. *Δ. θύγατερ**, Hom. *Ε* 348.

ἁλὸς θυγ. Ἀ., Nonn. D. 4, 118. 33, 328. 42, 469.

Ἰδαίη, Kaibel ep. 1046 a, 4 (Marcelli): *Ἰδαίης Ἀφροδίτης*.

ἱμερτή, Maneth. 4, 414: †*ἱμερτὴν Ἀφροδίτην*. — gen. *Κύπριδος ἱμερτῆς*, Kaibel ep. 717, 2.

Ἰνδῴη, Nonn. D. 35, 190: *Ἰνδῴην — Ἐρυθραίην Ἀφροδίτην*.

ἰοβλέφαρος, Pind. fr. 307 Bergk. †*ἰοβλ. Κυθέρεια*, Maneth. 5 (6), 145.

ἰοστέφανος, Solon. fr. 19, 4 Bergk: *Κύπρις ἰοστ.* — gen. *Παφίης — ἰοστεφάνου*, AP XII 91, 6 (Polystrati). cf. *ἐυστέφανος* et *Κυπρογενής*.

ἱστοπόνος, per. Nonn. D. 24, 2: *ἱστοπόνοιο — Ἀφροδίτης.* — acc. *ἱστοπόνον Κυθέρειαν*, Nonn. D. 24, 241.

καθαρή v. *Κυθείρη*.

ἡ *κάκιστος θεὰ** *καὶ ῥερυπαρωμένη*, Meliteniot. 1726.

καλά, carm. pop. 4, PLG III^4 p. 656 Bergk: *ὦ κ. Ἀφροδίτα.* — acc. *τὰν καλὰν Κυθέρειαν*, Theocr. id. 3, 46.

ἡ *καλὴ Κυθήρα*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 1, 320. *κ.* — *Κύπρις*, Kaibel ep. 980, 12. †*κ. Κ.*, Maneth. 6 (3), 746. †*κ. Ἀφρογενής*, 6 (3), 151 sq. †*κ. Κυθέρεια*, 6 (3), 134. — gen. *τῆς καλῆς Κυθήρης*, Anacreontea 16, 15. 41, 14 Bergk. †*κ. Ἀφροδίτης*, Maneth. 6 (3), 162. †*κ. Κυθερείης*, 2 (1), 328. — dat. *Κύπριδι τῇ καλῇ*, Arist. Ach. 989. †*κ. Κυθερείῃ*, Maneth. 3 (2), 329. — acc. *τὴν καλὴν Κυθήρην*, Anacreontea 33, 7. †*κ. Ἀφροδίτην*, Maneth. 1 (5), 122 (123). — voc. *καλὴ Κυθήρη*, Georg. Gramm. Anacr. 3, 38. cf. *αἰδοίη*.

καλλίγλουτος, Nicandri fr. 23 Schneider.

†*καλλίκομος Κυθέρεια*, Maneth. 3 (2), 387. 6 (3), 399. — gen. *καλλικόμοιο — Ἀφροδίτης*, Colluth. 386.

καλλίστα — *Κύπρις*, Eur. Hel. 1349. — voc. *Κύπρι κ.*, IA 553. cf. *πότνια*.

κασιγνήτη Bacchi, Nonn. D. 42, 395: *κασιγνήτης Ἀφροδίτης.* — acc. *εἰναλίην κασιγνήτην Ἀφροδίτην*, ib. 34, 53.

Καστνία, Lycophr. 1234: *Καστνίας** *τε τῆς Ταχειράδος* (v. l. *Κ. τε τῆς τε Χειράδος*). — acc. *τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν θεόν**, ib. 403.

*ἡ Καστινῆτις** (v. l. *Καστνιῆτιν**), Callim. fr. 82 b Schneider (corrupt.).

καταλαμπομένη, Maneth. 5 (6), 77: †*καταλαμπομένην Ἀφροδίτην*.

[κενεή, Scythini ep. 2, 8 Bergk (= AP XII 22): *τῇ κενεῇ Κύπριδι.* — acc. *κενεὴν — Κυθερέην*, Androm. Sen. 52 Bussemaker.]

*Κνιδία**, Meliteniot. 1704. — acc. *τὴν Κνιδίαν Κυθέρειαν*, APl 170, 1 (Hermodori).

Κνιδίη, Eueni Phil. ep. 5, 2 Bergk (= APl 165): *τὴν Κνιδίην**.

[κοινή, AP XI 328, 2 (Nicarchi): *κοινὴν Κύπριν*, i. e. communem venerem.]

κορυσσομένη, Nonn. D. 35, 176: *κορυσσομένης Ἀφροδίτης*. cf. 33, 315. Anth. app. ep. IV 65, 4 Cougny. — acc. *κορυσσομένην Ἀφροδίτην* Chalcomeden vocari dicit Morrheus, Nonn. D. 34, 57.

κούρα v. *κώρα. εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρα**, Anacr. fr. 76 Bergk, forsitan Venus sit habenda.

Κουραφροδίτη, Procli h. 5, 1: *Κουραφροδίτην*.

κούρη, Hom. *Υ* 105. (cf. Io. Tzetz. all. *Υ* 293): *Διὸς κούρης Ἀφροδίτης.* — *Παφίης κούρης*, Orph. h. 57, 4. — voc. *κούρη Διώνης Κύπρι*, Eur. Hel. 1098. cf. *Κυβήκη*.

κουροτρόφος, AP VI 318, 1 (Nicodemi Heracl.): *Κύπριδι κουροτόφῳ.* — *κουρ.** item dat., Plat. com. fr. 174, 7 Kock. — voc. *κουροτρόφε**, [Soph.] ap. Athen. XIII p. 592 A; cf. PLG II^4 p. 248 Bergk.

{κρᾶσις, Io. Tzetz. Hom. 208: *κράσιος, Ἀφροδίτης* (temperaturae); cf. all. Hom. *Υ* 173.}

κρατοῦσα θεῶν, Georg. Gramm. Anacr. 3, 45: *ὦ Θ. κρ.**. cf. ib. v. 97 sq.

Κρησία v. *γνησία*.
*κρυφίη** voc., Orph. h. 55, 9.
*Κτήσυλλα** *ἑκαέργη*, Nicandri fr. 49 Schneider.
κυβερνήτειρα ἀνδρομέης γενέθλης, Nonn. D. 41, 156: *ἀ. Κυθέρεια κυβ. γεν.*
Κυβήκη, Hippon. fr. 120 Bergk: *Διὸς κούρη Κυβήκη** (corrupt.).
Κυβηλίς, Nonn. D. 48, 698: *Κυβηλίδος Ἀφρογενείης*.
κυδρή v. *Κύθηρις*.
Κύθειρα, Meliteniot. 365: *Κύθειραν — τὴν Ἀφροδίτην*.
Sine deae nomine: nom., ib. 1704. — gen. *τῆς Κυθείρας*, ib. 342.
*Κυθείρη**, AP IX 762, 1 (Arab. Ill.). — gen. *ἀδακρύτοιο Κυθείρης** (meton.), Opp. cyn. 1, 39. *καθαρῆς — Κυθείρης** (item), ib. 238. — acc. *Κυθείρην**, AP IX 606, 1 (*ἀδ.*).
Κυθέρεια, Musae. 38: *Κυθέρειαν — Ἀφροδίτην* (v. l. *βασίλειαν*).
Sine Veneris nomine:
Apud *Homerum: ἐυστέφανος Κ.*, σ 193. — gen. *ἐυστεφάνου Κυθερείης*, ϑ 288. h. 4, 6; 175. 6, 18 (ubi v. l. *ἰοστεφάνου*). — dat. *ἐυστεφάνῳ Κυθερείῃ*, h. 4, 287. — acc. *Κυπρογενῆ Κυθέρειαν*, h. 10, 1.
Apud *Hesiodum:* nom., th. 934. *ἐυστέφανος Κ.*, ib. 1008. — acc., ib. 198. *ἐυστέφανον Κυθέρειαν*, ib. 196.
Apud *lyricos poetas* (rec. Bergk): *ἡ Κ.*, Anacreontea 19, 4. *ἡ Παφίη Κ.*, Plat. ep. 26, 1 (= APl 160). — gen. *ἐυστεφάνου Κυθερείης*, Theogn. 1339. *φίλης — Κ.*, anon. ap. Suid. s. v. *τέγγε·* cf. PLG III[4] p. 670. — acc. *τὴν Κ.*, Babr. fab. syll. II 75, 6. — voc. *Κυπρογενὲς Κ. δολοπλόκε*, Theogn. 1386.
Apud *tragicos poetas:* gen. *Κυθερείας*, Aesch. suppl. 999 (1033). — acc. *εὔκαρπον Κ.*, Soph. fr. 763 Nauck[2].
Apud *poetas aevi Alexandrini* ac primum quidem apud *Apollonium Rhodium: βαθυπλόκαμος Κ.*, 1, 742. — acc., 3, 553. — voc., 3, 108.
Apud *poetas bucolicos: ἁ Κ.*, Bion. id. 1, 17; 59. — gen. *τᾶς Κυθερείας*, Theocr. id. 23, 16. — acc. *τὰν Κ.*, Bion. id. 1, 28; 37 (lect. dub.); 63; 86. *τὰν — καλὰν Κ.*, Theocr. id. 3, 46. — voc., Bion. id. 1, 70; 97.
In *Anthologia Palatina* et *Planudea:* nom., V 278, 1 (Agath. Schol.). VI 88, 1 (Antiphan. Maced.). IX 608, 1 (*ἀδ.*). APl 173, 1 (Iuliani Aeg.); 337, 1 ('in Porphyrium'); 357, 1 (Leont. Schol.). *ἡ Κ.*, V 31, 2 (Antip. Thess., = app. BV 10, quod Cillactori datur); 73, 1 (Rufini). †*Κυθ.*, Anth. app. ep. III 147, 11 Cougny (Herm. aut Theon. Alex.). — gen. *Κυθερείης*, V 135, 3 (*ἀδ.*, = app. BV 16). APl 206, 1 (Leonidae). *μητρὸς* (sc. *Πόθων*) *ἐυστεφάνου Κ.*, V 87, 5 (Rufini). — acc., IX 385, 5 (Stephani Gramm.); 608, 1 (*ἀδ.*). *τὰν Κ.*, APl 174, 1 (*ἀδ.*). *τὴν Κ.*, V 279, 5 (Paul. Sil.). *ἀφνειὴν Κ.*, V 232, 7 (eiusdem, = app. BV 22). *τὰν Κνιδίαν Κ.*, APl 170, 1 (Hermodori). [*τὴν θνητὴν Κ.*, VII 218, 5 Antipater Sidonius Laïdem puellam dicit.] — voc., V 133, 1 (Maecii). VI 18, 5 (Iuliani Aeg.); 19, 1 (eiusdem). IX 619, 1 (Agath. Schol.); 791, 1 (Apollonid.). *ὦ Κ.*, APl 171, 1 (Leonidae). *Παφίη Κ.*, V 209, 1 (Posidippi aut Asclepiad.).
Apud *poetas aevi Romani* ac primum quidem apud *Oppianum:* nom. *Ἀσσυρίη Κ.* (i. e. Iulia Domina, mater Caracallae), cyn. 1, 7. — reliquis locis *Κυθ.* metonymice dictum: nom., cyn. 3, 146. — gen. *σθενοβλαβέος Κυθερείης*, ib. 2, 82. — dat., ib. 1, 383. — acc., ib. 3, 525.
Apud *Quintum Smyrnaeum:* nom., 11, 479. 14, 69. *ἐυστέφανος Κ.*, 10, 318. — acc., 8, 98. 11, 241.
Apud *Nonnum:* nom., D. 4, 60; 82. 5, 188. 13, 409. 15, 285; 390. 32, 27. 33, 110. 47, 268. 48, 228. *τεὴ* (Echelai) *Κ.*, 32, 216. *ἀπτόλεμος Κ.*, 24, 286. *Ἀσσυρίη Κ.*, 3, 111. (cf. ib. 4, 80). *ἀνδρομέης Κ. κυβερνήτειρα γενέθλης*, 41, 156. *ἀνδρ. Κ. τιθηνήτειρα γεν.*, 24, 324. — gen. *Κυθερείης*, 15, 172 (meton.). 33, 149. 47, 91. per. Nonn. D. 29, 2. *ἀπειρομόγου* (v. l. *ἀπειρομόθου*) *Κ.*, Nonn. D. 24, 294. *ἀπειροπόνου Κ.*, 24, 276. *τελεσσιγάμου Κ.*, 48, 693. *φιλακρήτου Κ.*, 48, 686 (meton.). — dat. 2, 665. 3, 444. 8, 418. 11, 500. 13, 348. 16, 209. 20, 245. 31, 243. 41, 6. 42, 492. 47, 418. 48, 276. hic inserere liceat Io. Gaz. descr. 2, 280. *ἁβροκόμῳ Κ.*, Nonn. D. 48, 356. *ἀνικήτῳ Κ.*, 35, 181. *ἐργοπόνῳ Κ.*, 24,

316. *μητέρι* (Amoris) — *φιλημακάτῳ* (ironice Mercurius) K., 24, 310. *τελεσσιγάμῳ* K., 36, 77. — acc., 1, 470. 5, 140. 31, 120. 41, 309. 48, 21. *σὴν* (Martis) K., 29, 341. *εἰναλίην* K., 42, 456. *ἱστοπόνον* K., 24, 241. — voc., 15, 272. 16, 331. 24, 297; 300. 29, 135. 33, 307. *θεὰ* K., 24, 317. *ῥίζα βίου*, K *φυτοσπόρε, μαῖα γενέθλης*, | *ἐλπὶς ὅλου κόσμοιο*, 41, 315 sq.

Apud *reliquos poetas epicos mythographos:* nom., Colluth. 296. add. *γάμων βασίλεια*, ib. 312. — gen. *Κυθερείης*, ib. 258. 324. *ἀρεσσινόου* (v. l. *ἀριστονόου*) K., Musae. 273. — dat., ib. 43. 290. — acc., ib. 146. add. *βασίλειαν* (v. l. *Ἀφροδίτην*), ib. 38. — voc., ib. 83.

In *Orphica poesi: ἐρωτοτρόφος* K., A. 868. — gen. *ἐρωτοτόκου Κυθερείης*, Procli h. 2, 13 Abel. — dat. *ἐυστεφάνῳ* K., Orph. h. 42, 7. — voc. *ἀφρογενὲς* K., *θεῶν γενέτειρα καὶ ἀνδρῶν*, h. mag. in Ven. 10 Wessely.

Apud *eroticos poetas: τροπαιοφόρου Κυθερείης*, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 9, 202; cf. orac. 201, 8 Hendess.

Apud *poetas astrologos: Κυθερείη* (meton.), Maneth. 3 (2), 279. — †K., nom. 3 (2), 155. 6 (3), 139; 160. 4, 148. 1 (5), 62; 296. ex Dorotheo 26. *ἡ* K., ib. 23. 34. 55. *ἐρατὴ* K., Maneth. 3 (2), 181. *ἐυστέφανος* K., Maneth. 6 (3), 194. *ἰοβλέφαρος* K., 5 (6), 145. *καλὴ* K., 2 (1), 319. 6 (3), 134; 265; 465; 513; 675. *καλλίκομος* K., 3 (2), 387. 6 (3), 399. — gen. *Κυθερείης*, 1 (5), 58; 224. *εὐπλοκάμου* K., 1 (5), 56. *καλῆς* K., 2 (1), 328. — dat., 1 (5), 203. *ἁβροκόμῳ* K., 2 (1), 446. *καλῇ* K., 3 (2), 329. — acc., 6 (3), 578. 4, 431. *εὐπλόκαμον* K., 5 (6), 75.

[*Κυθερέη*, Androm. Sen. 52 Bussemaker: *κενεὴν — Κυθερέην*, i. e. irritam venerem.]

Κυθέρη, Maneth. 3 (2), 333: *Κυθέρης** (meton.). *τῆς* K., Histiaei epigr. ap. Lucian. conviv. c. 41. — †K. nom., Maneth. 2 (1), 232. 3 (2), 72. 6 (3), 116; 376; 491. 4, 126; 597. — gen., 2 (1), 460. 6 (3), 681. — dat., 2 (1), 477.

*Κυθέρηα** voc., Sapph. fr. 62 Bergk. — gen. *Κυθερήας** — *λευκωλένου*, lyr. fr. adesp. 71 Bergk (= TGF² epim. 23 Nauck).

†*Κυθερηιάς**, Maneth. 4, 359.

*ἡ Κυθήρα** (v. l. *ἡ Κυθήρη*), Theocr. Ad. 1. *ἡ* — K., Bion. id. 1, 35. *ἡ καλὴ* K., Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 320. — dat. *Κυθήρᾳ πασιφαέσσῃ*, Anth. app. ep. I 13, 1 Cougny (= Preger ep. 95). — acc. *Κυθήραν* (v. l. *Κυθήρην*), Theocr. Ad. 16. — voc., ib. 22.

Κυθηρείη, Babr. fab. syll. II 75, 2: *τὴν θεὰν Κυθηρείην**.

Κυθήρη[1]), semper sine Veneris nomine, AP IV 3, 129 (Agath. Schol.). *ἀφρογένεια* K., Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 9, 203; cf. orac. 201, 8 Hendess. — gen. *Κυθήρης*, Plat. ep. 32, 2 Bergk (= APl 210). APl 173, 5 (Iuliani Aeg.). Io. Gaz. descr. 2, 282, — acc. *Κυθήρην*, Babr. fab. syll. II 75, 5. *πυρόεσσαν* — K., Nonn. D. 42, 383. — voc., AP VI 19, 3 (Iuliani Aeg.). h. mag. in Ven. 9 Wessely.

In *Anacreonteis* et in *appendice Anacreonteorum* (PLG III⁴ p. 296—375 Bergk): nom., Georg. Gramm. 1, 61. *ἡ* K., Anacr. 14, 11. *ἁπαλόχροος* K., Ioann. Gaz. 5, 25. *σοφὴ* K., adesp. 9 (l. c. p. 363). — gen., Anacr. 15, 21. 36, 6. 42, 9. Ioann. Gaz. 4, 21. Constant. Sic. 1, 81. 2, 2. Georg. Gramm. 1, 45; 68; 78; 116; 125; 166. 2, 36. 3, 65; 107. 4, 17; 6, 3; 7; 11; 32; 42; 43; 55. *τῆς* K., Anacr. 27 A, 1. Io. Gaz. 6, 1. Georg. Gramm. 1, 49; 52; 130; 137; 165. 2, 101. 4, 35. *τῆς καλῆς* K., Anacr. 16, 15. 41, 14. — dat., Georg. Gramm. 1, 2. 3, 48. — acc., Anacr. 3, 19. 53, 31. 58, 23. Georg. Gramm. 3, 66; 102. *τὴν* K., 4, 26. *τὴν ἐμὴν* K., 3, 61. *τὴν καλὴν* K., Anacr. 33, 7. [*τὴν νέαν* K., Ioann. Gaz. 3, 5.] — voc., Georg. Gramm. 3, 2; 6; 21; 33; 93; 104. *ὦ* K., 3, 9. *καλὴ* K., 3, 38.

Apud *Manethonem:* nom. †K., 2 (1), 273. 6 (3), 518. *γλαυκιόωσα* K., 5 (6), 250. — gen. (meton.), 1 (5), 261. *λαθρίης* — K., 6 (3), 207. *μάχλου* — K., 3 (2), 198. †K., 3 (2), 176. 6 (3), 301. *ἁβροκόμοιο* K., 6 (3), 723. — dat. †*βλοσυρῇ* — K., 6 (3), 129. — acc. †K., 1 (5), 18.

Κυθηρία, Archippi fr. 18 Kock: *Ἀφροδίτης — Κυθηρίας*.

Κυθηριάς, AP VI 190, 1 (Gaetulici): *τιμήεσσα Κυθ.** (voc.). — †*Κυθ.**, Ma-

1) Cf. M. Haupt Herm. V p. 37 sq.

neth. 4, 294. — dat. *Οὐρανίῃ* — *Κυθηριάδι**, VI 206, 10 (Antip. Sid.).

Κυθηρίη, Herond. mim. 1, 55: *Κυθηρίην**.

Κύθηρις, anon. carm. de herbis v. 55 Lehrs: *Κυθήριδος — θεᾶς κυδρῆς Ἀφροδίτης*.

Κυπρία, Pind. Ol. 1, 120 (75): *Κυπρίας**. Nem. 8, 12 (7). — acc. *τὰν — Κυπρίαν Ἀφροδίταν*, Luciani trag. 87.

Κύπρις[1]) alterum potius Veneris nomen, quam epitheton habendum videtur; permultis locis (imprimis apud Euripidem, apud comicos poetas, in Anthologia) *metonymice* dictum.

Apud *Homerum* et *Hesiodum:* nom., *E* 422; 760. — gen. *Κύπριδος*, Hes. fr. 4 Kinkel. *πολυχρύσου Ἀφροδίτης*, *K.*, Hom. h. 4, 1 sq. — acc. *Κύπριδα*, *E* 458; 883. *Κύπριν*, *E* 330.

Apud *Empedoclem:* nom., v. 282 Mullach (215 Stein). add. *βασίλεια*, 419 M. (407 St.). — gen., 208. 285. 305 M. (205. 218. 242 St.).

Apud *lyricos poetas* (rec. Bergk): nom., Ibyci fr. 5. Bacchyl. fr. 27, 3 (corrupt.). *ἁ K.*, Plat. ep. 27, 1 (= APl 162). 31, 1 (= AP IX 39). *θεὰ — K.*, Theogn. 1319 sq. *K. ἰοστέφανος*, Solon. fr. 19, 4. — gen., Pind. fr. 217. Pseudophocylid. 67. Aristot. pepl. 58, 1. Alcman. fr. 36. Ibyci fr. 1, 9. 2, 3. Timoth. fr. 15[2]). fr. adesp. 79 A. *ἰηπιοδώρῳ | K.*, Stesich. fr. 26, 2 sq. — dat. *Κύπριδι δαιμονίᾳ*, Simon. ep. 137, 2. *τῇ κενεῇ K.* (meton.), Scythini ep. 2, 8 (= AP XII 22). — acc. *Κύπριδα*, Eueni Athen. ep. 9, 2 (= AP IX 602). *Κύπριν*, Plat. ep. 31, 3 (= AP IX 39). *τὰν K.*, ep. 27, 1 (= APl 162) *K. ἄθεσμον*, Pseudophocylid. 190. *ἄρσενα K.*, ib. 3 (utroque loco meton.). 'Quod Dionys. Hal. de Dem. 1035 affert: *καὶ ταῦτα τὰ πάρισα οὐ Λικύμνιοι ταῦτ' εἰσὶν οὐδ' Ἀγάθωνες οἱ λέγοντες ὕβριν ἢ πρὶν μισθῷ ποθὲν ἢ μόχθον πατρίδων* (Schmidt coni. *ὕβριν ἢ Κύπριν ὅσσων πόθον ἢ μόχθον πραπίδων*), utrum Agathonis an Licymnii sit incertum', Bergk, PLG III[4] p. 600. — voc. *Κύπρι*, Antimachi ep. 17, 2. Sapph. fr. 5. [Simon.] ep. 178, 2 (= AP V 159).

In *Anacreonteis* et in *appendice Anacreonteorum* (PLG III[4] p. 296 — 375 Bergk): nom., Anacr. 27 A, 5; 14. 55, 20. Ioann. Gaz. 5, 12. adesp. 70. Georg. Gramm. 1, 85. 3, 57; 63. 4, 37. *φιλονύμφιος — K.*, Ioann. Gaz. 3, 19. *μύστις νάματος ἡ K. | ὑμεναίους κροτοῦσα*, Anacr. 4, 12 sq. — gen., Ioann. Gaz. 4, 23. Georg. Gramm. 1, 58; 69; 83; 113. 6, 53. — dat., ib. 3, 16. — acc. *Κύπριν*, Anacr. 39, 8. 48, 19. Georg. Gramm. 3, 52; 67; 70; 71. *λευκὰν | ἁπαλὰν ὕπερθε K.*, Anacr. 55, 5. — voc. *Κύπρι*, Ioann. Gaz. 6, 46. Georg. Gramm. 3, 73. 6, 5; 18; 60. *Κύπρις*, ib. 4, 31.

Apud *tragicos poetas* ac primum quidem apud *Aeschylum:* nom., Eum. 213 (215). suppl. 968 (1001). Prom. 862 (864). — gen., suppl. 1001 (1035). — acc. *Κύπριν*, Prom. 649 (650). — voc. *Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ*, sept. 127 (140).

Apud *Sophoclem:* nom., fr. 790 et fr. 855, 1 (bis) Nauck[2]. *ἁ K.*, Trach. 497. *ἁ — ἀμφίπολος K. ἄνανδος*, Trach. 860. *εὔλεκτρος — K.*, ib. 515. — dat., fr. 855, 17.

Apud *Euripidem:* nom., Andr. 223; 289. Ba. 773. Hel. 25; 28; 884; 887; El. 43. Hipp. 2; 101; 359; 443; 448; 553; 642; 969; 1327; 1403. IA 1304. Med. 631. Tro. 929; 988; fr. 162, 4. 340, 1. 895 Nauck[2]. *ἁ K.*, Hipp. 557. IA 184. *ἡ K.*, Hel. 1006. Tro. 1038. fr. 324, 5. *ἡ — K.*, fr. 524, 1. *K. θεά*, Tro. 932. *δεινὰ K.*, Med. 640. *ἁ — δόλιος ἁ πολυκτόνος K.*, Hel. 238. *δολιόφρων K.*, IA 1301. *καλλίστα — K.*, Hel. 1349. *K. — ἡ πανοῦργος*, Hipp. 1400. *πρευμενὴς K.*, Rhes. 646. *τῷδε* (Paridi) *σύμμαχος K.*, Rhes. 637. — gen., Andr. 240; 631. Hel. 364; 883. Hipp. 31; 371. Ion. 1093. Phoen. 7. fr. 530, 4. 631, 2 Nauck[2]. *θεᾶς — K.*, Hipp. 1417. dat., Ion. 896. — acc. *Κύπριν*, Ba. 688. Hec. 825. Hel. 680; 1025. Hipp. 400; 465; 725. IA 569. Med. 527. Tro. 368. fr. 162, 1. 331, 2. 428, 1 Nauck[2]. *τὰν K.*, Med. 836. *τὴν K.*, Ba. 315. Hipp. 1304. fr. 23, 1. 400, 2. *τὴν σὴν — K.*, Hipp. 113. *K. — τὴν Διός*, fr.

1) *K., ἡ Ἀφροδίτη*, lex. schedogr. v. 326 (Boissonade, anecd. Gr. IV p. 383).

2) = Timoth. fr. 2 Kock; lyrici enim an comici sit fragmentum, ambiguum est.

388, 5. *τὴν τῶν τέκνων — K.*, fr. 951, 2 sq. *K. — θεάν*, fr. 1109, 7. *εὐναίαν K.*, Andr. 179. — voc. *Κύπρι*, Hipp. 1269; 1281; 1461. *δέσποινα K.*, ib. 117. *δέσπ. ποντία K.*, ib. 522. *ὦ δέσπ. ποντ. K.*, ib. 415. *K. καλλίστα*, IA 553. *κούρη Διώνης K.*, Hel. 1098. *πότνια — K. θεῶν καλλίστα*, fr. 781, 19 Nauck². *ὦ Κύπρις*, fr. 875 N.²

Apud *reliquos poetas tragicos* (rec. Nauck²): nom., anon. fr. 186; 397; 409. *ἡ K.*, Achaei Eretr. fr. 6. — gen., Chaeremon. fr. 12. — acc. *λαθραίαν Κύπριν, αἰσχίστην νόσων*, anon. fr. 154.

Apud *comicos poetas* (Aristoph. et CAF rec. Kock, saepius meton.): nom., Antiphan. fr. 242, 3 ex Eur. fr. 895). Eubuli fr. 14, 4. *ἡ K.*, Meyer, Die Urbinatische Sammlung von Spruchversen etc., Berichte der Muenchener Academie 1880 p. 432. *θεὰ K.*, Arist. Lys. 1290. — gen., Arist. eccl. 973. Eubuli fr. 84, 2. Timoth. fr. 2. *K. πανθελγέος*, Meyer, Nachlese zu den Spruchversen des Menander, Berichte der Muenchener Academie 1890 p. 360. — dat., Anaxandr. fr. 57. *K. τῇ καλῇ*, Arist. Ach. 989. — acc. *τὴν τῶν ἐλευθέρων — Κύπριν*, eccl. 722. *θήλειαν K.*, Thesm. 205. *λαθραίαν K., αἰσχίστην νόσων | πασῶν*, Eubuli fr. 67, 8 sq. — voc., Arist. eccl. 966. *ὦ δέσποινα ποντία K.*, Xenarchi fr. 4.

Apud *poetas aevi Alexandrini:* nom., Philet. Co. fr. 15 Bach (11 Bergk). Hermesian. fr. 5 Bach (2 Bergk), v. 91. Callim. h. 4, 21. 5, 21. Apoll. Rh. 1, 850; 1233. 3, 90; 936. Parthen. p. 277 Meineke (fr. 8, 4 Bergk). *θεὰ Ἔρυκος μεδέουσα | K.*, Apoll. Rh. 4, 917 sq. *θαλερὴ — K.*, anon. Lesb. cond. v. 5, anal. Alex. p. 325 Meineke, p. 86 Duentzer. — gen., Apoll. Rh. 1, 615. 3, 3; 37; 80; 942. Parthen. p. 277 Meineke (fr. 8, 3 Bergk). *K. Ἀρχαίης*, Callim. h. 4, 308. *K. — θεᾶς*, Lycophr. 1143. *θεᾶς — K.*, Apoll. Rh. 2, 423 sq. *οὐλομένης — θ. — | K.*, 1, 802 sq. *θιβρῆς K.*, Callim. fr. 267 Schneider; cf. vol. II p. 82. — dat. *θεῇ — K.*, Apoll. Rh. 3, 549. — acc. *Κύπριν*, ib. 1, 860. 3, 25; 76; 127; 559. Nicandri alex. 620. *τὴν δευτέραν ἕωλον Κύπριν* (meton.), Lycophr. 112 c. par. — voc. *Κύπρι*, Callim. ep. 5, 2 Wilam. adde ep. inc. 9, 1 sq. Schneider (v. p. 63 col. 2).

Apud *poetas bucolicos:* nom., Theocr. id. 15, 128; 131. 20, 34. Ad. 40. Bion. id. 1, 62. Mosch. id. 2, 1. *ἁ K.*, Theocr. id. 1, 95. Mosch. id. 1, 1 (= AP IX 440). 3, 67. *K. — θεὰ K.*, Theocr. id. 18, 51. *ἁ μεγάλα K.*, Bion. id. 5, 1. *ἡ K. οὐ πάνδημος*, Theocr. ep. 13, 1 (= AP VI 340). — gen., Theocr. id. 20, 43. 28, 4. ep. 4, 4 (= AP IX 437, 4). Bion. id. 1, 31 (v. l. *τὰν Κύπριν*); 39. Mosch. id. 1, 4. 2, 76. *K. — μεγάλας*, Theocr. id. 11, 16. — dat., Bion. 1, 13; 30. *τᾷ K.*, Theocr. id. 2, 130. — acc. *Κύπριν*, Bion. id. 1, 8. *τὰν K.*, Theocr. id. 1, 105. 2, 131. — voc., Theocr. Ad. 34. Bion. id. 1, 3; 12; 68. *K. βαρεῖα, | K. νεμεσσατά, K. θνατοῖσιν ἀπεχθής*, Theocr. id. 1, 100 sq. *K. Διωναία*, Theocr. id. 15, 106. adde *ὦ K.*, Theocr. id. 20, 44, ubi non Venus, sed Eunice, puella urbica, sic cum irrisione vocatur.

In *Anthologia Palatina* et *Planudea*[1]: nom., Christod. ecphr. 78. AP V 73, 5 (Rufini); 169, 4 (Asclepiad.); 189, 4 (eiusdem); 195, 5 (Meleagri); 196, 2 (eiusdem); 222, 6 (Agathiae); 280, 7 (eiusdem). VI 284, 3 (*ἀδ.*); 299, 7 (*K. ἐμὰ θεός*, Phaniae). VII 14, 3 (Antip. Sid.); 221, 6 (*ἀδ.*). IX 260, 3 (Secundi Tar.); 320, 5 (Leon. Tar.); 415, 4 (Antiphili Byz.); 623, 1 (Cyri Poetae); 637, 1 (Democh. Gramm.); 639, 1 (eiusdem); 681, 1 (Leont. Schol.); 783, 1 (*ἀδ.*). XII 77, 4 (Asclepiadae aut Posidippi), = app. BV 29; 100, 4 (*ἀδ.*); 157, 1 (Meleagri). APl 176, 1 (Antipatri); 177, 6 (Philippi); 180, 1 (Democriti); 181, 5 (Iuliani Aeg.); 214, 8 (Secundi); 324, 4 (*ἀδ.*). *ἁ K.*, V 170, 3 (Nossidis). IX 39, 1 (Musicii); 386, 1 (*ἀδ.*). XIV 3, 1 (*ἀδ.*). *ἁ — K.*, IX 59, 7 (Antipatri). *ἁ K. θήλεια*, XII 86, 1 (Meleagri, = app. BV 32). *ἡ K.*, XII 54, 1 (Meleagri). *K. πολιήοχος*, IX 426, 1 (Ioann. Barbucallae). *ἡ φιλεράστρια K.*, X 18, 1 (Argentarii). *χαλεπὴ K.*, XII 50, 2 (Asclepiad.). — gen., V 16, 6 (Marci Argent.); 20, 4 (Onest.);

1) Omissi ei sunt loci, quos antea iam enumeravi.

50, 2 (ἀδ., = app. BV 49, quod Rufino tribuitur); 55, 4 (Dioscorid.); 70, 1 (Rufini); 77, 1 (eiusdem, = app. BV 23; Agathiae Schol. vindicat Sternbach); 85, 3 (Asclepiad.); 194, 2 (eiusdem aut Posidippi); 204, 2 (Meleagri); 211, 2 (Posidippi); 219, 2 (Paul. Sil.); 238, 2 (Maced. Cons.). VI 47, 5 (Antip. Sid.); 48, 5 (ἀδ.); 210, 2 et 6 (Philet. Sam. fr. 1 Bach); 260, 3 (Gemini); 319, 2 (Nicodemi Heracl.). VII 221, 1 (ἀδ.); 222, 5 (Philodemi). IX 144, 1 (Anytes); 416, 1 (Philippi Thess.). XII 56, 2 (Meleagri); 64, 2 (Alcaei); 75, 2 (Asclepiadae, = app. BV 30); 83, 3 (Meleagri); 84, 8 (eiusdem); 92, 2 (eiusdem); 112, 2 (ἀδ.); 164, 4 (Meleagri); 165, 2 (eiusdem); 167, 4 (eiusdem); 256, 12 (eiusdem). XV 24, 8 (Simmiae alae Amoris). APl 68, 1 (Asclepiadae aut Posidippi); 205, 5 (Tullii Gemini); 252, 1 (ἀδ.). *τῆς K.*, V 253, 3 (Irenaei Refer.). *ἀπαλῆς K.*, VII 218, 2 (Antip. Sid.). *ἀπλήστου K.*, V 275, 12 (Pauli Sil., = app. BV 27). *K. εἰναλίας*, IX 333, 2 (Mnasalcae). *K. εὐκόλποιο*, Christod. ecphr. 104. *K. εὐκρήτου*, VI 208, 6 (Antipatri Thess.). *εὐλέκτρου K.*, V 245, 8 (Maced. Cons.). *ἐυστεφάνου K.*, IX 325, 4 (ἀδ.). [*K. Ἡλιοδώρας* (puellae cuiusdam), V 137, 1 (Meleagri).] *πανδήμου K.*, XII 161, 2 (Asclepiad.). *πανδ. — K.*, APl 201, 5 (Mariani Schol.). *σκοτίης K.*, VII 51, 2 (Addaei). *τῆς χρυσῆς — K.*, APl 79, 1 (Synesii Phil.). — dat., V 199, 3 (Hedyli); 201, 3 (ἀδ.). VI 74, 6 (Agath. Schol.); 248, 1 (Argentarii); 285, 3 (Nicarchi?). APl 310, 8 (Demochariadis). *τῇ K.*, V 263, 3 (Agath. Schol.). *K. θερμοτέρῃ*, VII 30, 6 (Antip. Sid.). *K. κουροτρόφῳ*, VI 318, 1 (Nicodemi Heracl.). *τῇ μαλακῇ K.*, V 238, 4 (Maced. Cons.). *K. μειλιχίῃ*, V 226, 4 (Paul. Sil.). *παιδογόνῳ — K.*, V 54, 2 (Dioscor.). *K. παντοίῃ*, V 243, 4 (Maced. Cons., = app. BV 36, Eratosthenis). — acc. *Κύπριδα*, V 263, 6 (Agath. Schol.). *Κύπριν*, V 77, 3 (Rufini, = app. BV 23; Agathiae Schol. vindicat Sternbach); 154, 1 (Meleagri); 188, 2 (Leonidae); 293, 10 (Paul. Sil.). VI 283, 4 (ἀδ.). VII 428, 15 (Meleagri). IX 39, 3 (Musicii); 260, 3 (Secundi Tar.); 386, 4 (ἀδ.); 442, 5 (Agath. Schol.); 625, 4 (Maced. Cons.). X 112, 1 (ἀδ.). XII 86, 4 (Meleagri); 132, 1 (eiusdem); 141, 1 (eiusdem); 154, 3 (eiusdem); 173, 2 (Philodemi, = app. BV 11). *τὰν K.*, V 179, 1 (Meleagri). IX 320, 1 (Leon. Tar.); APl 172, 1 (Alex. Aet. p. 234 Meineke). *τὰν — K.*, ib. 167, 1 (Antip. Sid.). *τὴν K.*, IX 143, 5 (Antipatri); 576, 1 (Nicarchi); XII 162, 2 (Asclepiad.). *τὰν ἀναδυομέναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας | K.*, XI 174, 1 sq. (Lucillii) = APl 178, 1 (Antip. Sidon.), cuius tit.: *εἰς τὴν αὐτὴν ἀνερχομέναν ἀπὸ θαλάττης. — ἐκ πόντοιο — τὰν K. γυμνὰν — λοχευομέναν*, APl 179, 1 sq. (Archiae). denique adde *τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι. | ἁφρῷ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ K.*, APl 182, 1 sq. (Leon. Tar.). *ἀρσενόπαιδα K.*, V 54, 6 (Dioscorid.). *δημοτέρην K.*, IX 415, 2 (Antiphili Byz.). *μητέρα* (Amoris) *K.*, IX 626, 1 (Mariani Schol.). *φίλην K.*, XIV 117, 6 (Metrodori). reliquis locis *Κύπριν* metonym.: *ἀτερπέα K.*, V 302, 5 (Agath. Schol.) *κοινὴν K.*, XI 328, 2 (Nicarchi). *K. | οὐχ ὁσίην*, XI 261, 1 sq. (ἀδ.). *πρωτόζυγα K.*, IX 245, 3 (Antiphanis). — voc. *Κύπρι*, V 98, 1 (Archiae?); 176, 6 (Meleagri); 191, 7 (eiusdem); 203, 1 (Asclepiad.); 205, 4 (ἀδ.); 234, 4 (Paul. Sil.). VI 76, 1 (Agath. Schol.); 209, 1 (Antipatri Thess.); 285, 10 (Nicarchi?). XII 14, 2 (Dioscorid.); 89, 1 (ἀδ.); 104, 2 (ἀδ.); 168, 7 (Posidippi); 173, 3 (Philodemi, = app. BV 11); 256, 1 (Meleagri). APl 164, 2 (Luciani, 31); 174, 2 (ἀδ.). *ὦ K.*, XII 100, 1 (ἀδ.). *μόθων ἄτλητος — K.*, IX 321, 1 sq. (Antimachi, = Callim. ep. inc. 9 Schneider). *γαμοστόλε — K.*, VI 207, 9 (Archiae). *γνησία* (v. l. *Κρησία*) *K.*, VI 211, 6 (Leonidae Tar.). *δεσπότι K.*, V 207, 3 (Asclepiad.). *δεσπ. καὶ θαλάμων, K., καὶ ἠιόνων*, V 17, 6 (Gaetulici). *K. μάκαιρ'*. VI 17, 2 (Luciani ep. 49). *πότνια K.*, VI 293, 1 (Leonidae). *ὦ π. K.*, IX 601, 3 (ἀδ.). *K. τροπαιοφόρε*, V 294, 24 (Agath. Schol., = app. BV 42). *K. φίλη*, V 153, 4 (Asclepiad.); 202, 5 (eiusdem aut Posidippi). VI 162, 2 (Meleagri). *K. — φιλίη*, V 11, 1 sq. (ἀδ.). *K. φιλομμειδής, θαλαμηπόλε*, APl 177,

1 (Philippi). *ὦ χρυσέη K.*, V 121, 6 (Philodemi). denique exscribendum est totum epigramma X 21 (Philodemi): *K. γαληναίη, φιλομμέιδιε, K. δικαίων*[1] *σύμμαχε, K. Πόθων μῆτερ ἀελλοπόδων*[2], *K., τὸν ἡμίσπαστον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ πα-στῶν*[3], | *τὸν χιόσι ψυχὴν Κελτίσι νιφόμενον*[4], | *K., τὸν ἡσύχιόν με, τὸν οὐδενὶ κοῦφα λαλεῦντα*[5], | *τὸν σέο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει*[6], | *K. φιλορμίστειρα, φιλόργιε, σῶξέ με, K.*[7], | *Ναϊακοὺς ἤδη, δεσπότι, πρὸς λιμένας*[8]. — *Κύπρις* voc., VI 191, 2 (Cornelii Longi).

In *Anthologiae appendice epigr.* (ed. Cougny): gen. IV 71, 2. add. II 641 c, 4. [*Ἀρσινόης K.*, III 81, 6 (Posidippi, = Preger ad ep. 114). *τῆς Φιλαδέλφου* (sc. uxoris) *K.* — *Ἀρσ.*, I 116, 1 sq. (eiusdem, = Preger ep. 114).] *πανδήμου* — *K.*, III 322, 1. *K.* — *περίφρονος*, III 60, 5 (Antagorae). — dat., add. II 198 b, 8. — voc., I 114, 2 (Callimachi, = Preger ep. 113).

In *epigrammatis ex lapidibus collectis* (ed. Kaibel): nom., ep. 244, 3. 363, 4. 560, 3. 784, 2. (cf. praef. p. XVII). *ἁ K.*, 1103, 2. *καλὴ K.*, 980, 12 (Catilii). — gen., 582, 2. 628, 2. 1044, 4 (cf. praef. p. XXII). *K. ἱμερτῆς*, 717, 2. *K. λιγείης*, 811, 1. — acc. *γειτνιόωσαν | Πόντῳ καὶ νύμφαις, Κύπριδα, καὶ Βρομίῳ*, 810, 11 sq. *Κύπριν*, 794, 2. *ὁσίαν — λέχους K.*, 89, 5. — voc. *θεὰ Κύπρι*, ep. 369, 3.

Apud *poetas aevi Romani:* nom. (meton.), Opp. hal. 4, 235. *σεμνὴ K.*, *ἡ Πόθων μήτηρ*, Babr. fab. 32, 2. imprimis apud poetas epicos mythographos, ac primum quidem

Apud *Quintum Smyrnaeum:* nom., 10, 450. 12, 460. 13, 326; 429. 14, 47; 152. *θεὰ* (v. l. *θεὴ*) *K.* 13, 401. *K. ἐυστέφανος*, 5, 71. add. *κρατεροῦ παράκοιτις Ἄρηος*, 1, 667.

Apud *Nonnum:* nom., D. 3, 59; 121. 13, 352; 460. 14, 194. 15, 210; 417. 19, 121. 24, 255. 25, 150. 32, 212. 33, 260. 35, 115; 161; 191. 41, 167. 42, 152; 503. 48, 106; 268. †*K.*, 6, 238. 38, 384. *Ἀδωνιὰς — K.*, 33, 25. *ἀπτόλεμος — K.*, 35, 168 sq. *K.* (*— νοήμονος ἔγκυος ὁμφῆς*), 41, 263. — gen., 4, 301. 29, 346. 34, 268; 293; 326. 42, 254; 373 (bis). 48, 690; 758. *Κύπριδος ἀστήρ*, 38, 137. *K. αὐτογόνοιο*, 13, 436. *K. — ἐρωτοτόκοιο* (lect. dub.) 34, 117. *K. ὑπναλέης* (meton.), 47, 347. — dat., 4, 215. 8, 189. 16, 120; 344. 24, 278. 33, 177; 244. 34, 59. 35, 113. 40, 566. 42, 245. 43, 403. 47, 383. 48, 292; 521; 677; 719. — acc. *Κύπριν*, 3, 119. 10, 201. 15, 321. 24, 242. 29, 375. 33, 170. 41, 119; 292; 313. 42, 369. 47, 276. *ἄλλην K.* 7, 232. per. 41, 2. *προτέρην — K.*, 7, 226. *ἐξ ἁλὸς ἀρτιλόχευτον* prima excepit Beroe 41, 98 sq. *Κύπριν* meton.: 12, 388. 33, 368. 34, 33. — voc., 4, 216. *Κύπρι θεά*, 31, 229.

Apud *reliquos poetas epicos posteriores:* nom., Colluth. 66; 91; 154; 189. Musae. 66; 68; 77; 144; 152; 249. Claud. gigant. 43. [*ἄλλη K. ἄνασσα* (Hero), Musae. 33.] *K. — δολόμητις*, Colluth. 81. *ῥοδοδάκτυλος — K.*, Colluth. 98. — gen., Triph. 492. Colluth. 291. Musae. 31; 68; 141. Claud. gigant. 54. *Κύπριδος* (lect. dub.) *ἀντιπόροιο*, Musae. 215. *K. θεῆς*, ib. 126. — dat., Musae. 157. — acc. *Κύπριν*, Colluth. 297. Musae. 135.

In *Orphica poesi:* nom., A. 1226. *K. ἐρωτοτρόφος*, A. 478. — gen., h. 22, 7. 56, 8. 65, 7. — acc. *Κύπριν*, h. 3, 2.

In *oraculis:* nom., or. 13, 2 Hendess. Anth. app. ep. VI 104, 1 Cougny. *παίδων K.* (meton.) *ἄθεσμος*, orac. Sibyll. 5, 429. — gen., ib. 2, 139. or. 145, 2 Hendess. — acc. *† ἁγνὴν | Κύπριν*, or. 236 sq. Wolff.

Apud *eroticos poetas:* nom., Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 170. *ἡ K.*, 2, 305. 3, 269. 4, 157. 6, 621. — gen., 3, 226; 272; 286. 4, 162. *τῆς K.*, 3, 176. *K. ἀφρογενείης*, ib. 3, 264. — acc. *Κύπριν*, 4, 254. *τὴν K.*, 3, 223.

Denique apud *astrologos* semper stella, quae Veneris dicitur, significatur: nom., Maneth. 2 (1), 379. 6 (3), 154; 203; 206; 242; 283; 379; 396; 427; 439; 505; 586; 724. 4, 59; 286; 384; 450; 457; 582. 1 (5), 101; 106; 121; 256. ex Dorotheo 41; 58; 60; 74; 78; 84. *ἡ K.*, Theod. Prodr. carm. astr. 534 (not. et extr. XXIII 2 p. 36). *K. — ἀφρογένεια*, Maneth. 4, 491. *καλὴ K.*, 6 (3), 746. — gen., 6 (3), 269; 686. 4, 601. 1 (5), 30; 246. *ἀφρογενοῦς*

Κύπριδος, 4, 180. *Διωναίης K.*, 4, 356. — dat., 6 (3), 163. 4, 219; 392. — acc. *Κύπριδα — ἐυπλόκαμον*, 1 (5), 17. *Κύπριν*, 6 (3), 693. 4, 420. 1 (5), 45. add. *ἀφρογένειαν*, 4, 437.

Κυπρογένεια, Arist. Lys. 551: *ἡ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη. — Κυπρ. Πόθου γενέτειρ' Ἀ.*, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 9, 199; cf. orac. 201, 4 Hendess.

Sine deae nomine: Κυπρογένεια θεά, Panyass. fr. 13, 3 Kinkel. *πότνια ὀξυτάτων βελέων — K.*, Pind. Py. 4, 380/384 (213/216). †*K.*, Maxim. Phil. 609. *ἁγνὴ K.*, ib. 531. — gen. *Κυπρογενείης*, Nonn. D. 6, 82 et 7, 306 (*σὺν ἀστέρι K.*). 20, 145. 33, 97. 34, 65. 40, 179. 47, 277. 48, 509. AP IX 475, 4 (*ἀδ.*). — dat. *Κυπρογενείῃ*, Nonn. D. 5, 138; 611. 15, 393. 33, 91. *μητρὶ τεῇ* (Beroës) — *K.* 42, 300. *ῥοδόχροϊ K.*, 12, 111. †*K.*, Maxim. Phil. 272. *Πάφου μεδεούσῃ ἀγαυῇ K.*, ib. 264. — acc. *Κυπρογένειαν*, Qu. Sm. 2, 139. — voc. *Κυπρογένεια*, h. mag. in Ven. 29 Wessely. *ἄμερε K., Διὸς τέκος ἠδὲ θαλάσσας*, Bion. id. 10 (17), 1. *πότνια Κυπρογένει', Ἀρορίφρασι, Γωθητῖνι*, h. mag. in Ven. 21 Wessely.

*Κυπρογένηα**, Alcaei fr. 60 Bergk: *Κυπρογενήας*. Theocr. id. 30, 31. — dat. *Κυπρογενήᾳ* (Bentley; v. l. *Κυπρογέννᾳ*, vulgo *Κυπρογενείᾳ*), Sapph. fr. 87 Bergk.

Κυπρογενής, pro adiectivo dictum: *Κυπρογενῆ Κυθέρειαν*, Hom. h. 10, 1. — voc. *Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε*, Theogn. 1386.

Pro nomine substantivo dictum *Κυπρ.** nom., Theogn. 1385. †*K.*, Maneth. 4, 214. — gen. *Κυπρογενοῦς*, Solon. fr. 26 Bergk. Theogn. 1308; 1382. AP XII 195, 4 (Stratonis). *δολοπλόκου — Κυπρογενοῦς*, TGF epim. 20 Nauck² = lyr. adesp. fr. 129 Bergk, qui scribit *δολοπλόκας — Κυπρογενέος. Κυπρογενοῦς — ἰοστεφάνου*, Theogn. 1304; 1332; 1383. †*K.*, Maneth. 2 (1), 221. 6 (3), 243. — dat. *Κυπρογενεῖ*, Pind. Ol. 10, 125 (105). — acc. *Κυπρογενέα*, Hes. th. 199. — voc. *Κυπρογένη* (v. l. *Κυπρογόνη, Κυπρογενές*), Theogn. 1323. cf. etiam *γένος*.

Κωλιάς, Arist. nub. 52: *Κωλιάδος** *Γενετυλλίδος*. — acc. *Κωλιάδα**, Lys. 2.

*Κωλῶτις** — *Ἀλεντία κρείουσα Λογγούρου μυχῶν*, Lycophr. 867 sq. cf. schol.

κώρα Διώνας, Theocr. id. 17, 36: *Κύπρον ἔχοισα Δ. πότνια κώρα** (v. l. *κούρα*). lectio ambigua est.

[*λαθραία*, Eubuli fr. 67 Kock: *λαθραίαν Κύπριν*. cf. trag. adesp. fr. 154 Nauck².]

[*λαθρίη*, Maneth. 6 (3), 207: *λαθρίης — Κυθήρης*.] — voc. *Λαθρίη** (*Λαφρίη* coni. Reiskius et Toupius), AP VI 300, 1 (Leonidae).

λαχοῦσα v. *ἀφρογενής*.

λεκτροχαρής v. *πειθώ*.

λευκά, Anacreontea 55, 5 sq. Bergk: *λευκὰν | ἁπαλὰν ὕπερθε Κύπριν*.

λευκοφανής, Io. Gaz. descr. 2, 69 sq.: *Ἀφροδίτη | λευκ., ἐρόεσσα*.

λευκώλενος, lyr. adesp. fr. 71 Bergk (= TGF epim. 23 Nauck²): *Κυθερήας** — *λευκωλένου*.

λιγείη, Kaibel ep. 811, 1: *Κύπριδος λιγείης*.

λιπαρόχροος, Anacreontea 20, 7 Bergk: *Παφίη λιπ.*

λοχευομένα ἐκ πόντοιο, APl 179, 1 sq. (Archiae): *ἐκ π. — τὰν Κύπριν γυμνὰν — λοχευομέναν*. cf. Nonn. D. 41, 183.

*λυκείη** voc., Orph. h. 55, 11.

Λυκίη, Procli h. 5 Abel, tit.: *ὕμνος εἰς Λυκίην Ἀφροδίτην*.

λυσιμελής, AP XI 414, 1 (Hedyli): *λυσιμελοῦς Ἀφροδίτης*.

μαῖα γενέθλης, Nonn. D. 41, 315 sq.: *Κυθέρεια* (voc.) — *μαῖα γ.*

μάκαιρα, Sapph. carm. 1, 13 sq. Bergk: *ὦ μακ.**, | *μειδιάσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ. — Κύπρι μάκαιρ'*, AP VI 17, 2 (Luciani ep. 49). *μάκ.** voc., Orph. h. 55, 26. h. mag. in Ven. 24 Wessely. add. *θεά*, Orph. h. 55, 27.

μαλακή, AP V 238, 4 (Maced. Cons.): *τῇ μαλακῇ Κύπριδι*.

*μάτηρ** Amoris vel Amorum, AP V 180. 3 (Meleagri). — gen. *ματρός**, AP V 178, 1 (eiusdem). 180, 5. — acc. *ματέρα**, ib. XII 86, 3 (eiusdem, = app. BV 32). *ματέρ' Ἐρώτων οὐρανίαν — ποττὰν Ἀφροδίταν*, Pind. fr. 122, 4 sq. Bergk.

[*μάχλος*, Maneth. 3 (2), 198: *μάχλου — Κύπριδος*.]

ἃ μεγάλα — Κύπρις, Bion. id. 5, 1. — gen. *Κύπριδος — μεγάλας*, Theocr. id. 11, 16.

μεγάλη, AP IX 620, 2 (Paul. Sil.): *Παφίην τὴν μεγάλην*. cf. com. (?) adesp. fr. 252 Kock: *ναὶ μὰ τὴν μεγάλην θεόν** (meretrix dicit).

μεδέουσα Ἔρυκος, Apoll. Rh. 4, 917 sq.: θεὰ Ἐ. μεδ. | Κύπρις. — Πάφου μεδ. πολυφράδμων Ἀφροδίτη, Opp. hal. 4, 28. — voc. θεά*, Κύπροιο ἐυκτιμένης μεδ., Hom. h. 4, 292. θεά*, Σαλαμῖνος ἐυκτ. μεδ. | καὶ πάσης Κύπρου, ib. 10, 4 sq. cf. Κυπρογένεια et πότνια.

μειδιάσαισα v. μάκαιρα.

μειλιχίη, AP V 226, 4 (Paul. Sil.): Κύπριδι μειλιχίῃ.

Μελιναία v. Καστνία.

μελιχρή, APl 177, 1 sq. (Philippi): σε (Venerem) μελιχρὴν | δαίμονα.

μετρία, Eur. IA 543/545: μετρίας θεοῦ — Ἀφροδίτας.

μήτηρ Amoris vel Amorum, AP V 87, 6 (Rufini): μητρὸς ἐυστεφάνου Κυθερείης. — dat. μητέρι — φιληλακάτῳ Ἀφροδίτῃ, Nonn. D. 24, 310. — acc. μητέρα Κύπριν, AP IX 626, 1 (Mariani Schol.). — voc. Κύπρι, Πόθων μῆτερ ἀελλοπόδων, X 21, 2 (Philodemi).

Sine deae nomine: nom., APl 252, 1 (ἀδ.). — gen. μητέρος, Procli h. 2, 6. παλαιστοῦ (i. e. Erycis) μητέρος Ζηρυνθίας, Lycophr. 958. μητρὸς ἑῆς, AP IX 585, 2 (ἀδ.). — dat. μητρὶ — οὐρανίῃ, Musae. 40. μητρὶ φίλῃ, AP V 178, 6 (Meleagri). acc. τὴν ἑαυτοῦ — μητέρα, com. fr. adesp. 205 Kock. — voc. μῆτερ Amor Venerem alloquitur, Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 317. add. Ἐρώτων, Nonn. D. 33, 42. Orph. h. 55, 8. μῆτερ ἀνάγκης, Orph. h. 55, 3. cf. σεμνή.

Μορφώ*, Lycophr. 449. cf. schol.

μύστις νάματος ἡ Κύπρις, Anacreontea 4, 12 Bergk.

μυχία.

νεμεσσατά, Theocr. id. 1, 101: Κύπρι νεμ.

νυκτερίη* voc., Orph. h. 55, 3.

νυμφιδίη* voc., Orph. h. 55, 11.

ξανθά, AP IX 605, 1 (Nossidis): ξανθᾶς — Ἀφροδίτας. cf. Διώνα.

Ξένη, Lycophr. 832: Ξένῃ*. cf. schol.

οἰστροφόρος, AP V 234, 2 (Paul. Sil.): οἰστροφόρου Παφίης.

ὁλοή, Opp. hal. 4, 2: ὁλοῆς Ἀφροδίτης (meton.).

ὅμορος v. Ἀφρογένεια*.

ὁσία, Kaibel ep. 89, 5: ὁσίαν — λέχους Κύπριν.

οὐλομένη, Apoll. Rh. 1, 802 sq.: οὐλομένης — θεᾶς — | Κύπριδος.

οὐρανία, Kaibel ep. 811, 8: οὐρανίας — Ἀφροδίτης. — οὐρ. — Κύπριδος, Anth. app. ep. III, 122, 4 Cougny (lectio dubia). — acc. τὰν Διὸς οὐρανίαν — τὰν Ἐρώτων πότνιαν, τὰν παρθένοις | γαμήλιον Ἀφροδίταν, Eur. fr. 781, 15—17 Nauck². cf. etiam μάτηρ.

οὐρανίη, Nonn. D. 46, 255: οὐρανίης Ἀφροδίτης. Procli h. 5, 6 Abel. — voc. οὐρ. — Ἀφρ., Orph. h. 55, 1. cf. Theocr. ep. 13, 1 sq. (= AP VI 340) et μήτηρ.

Οὐρανίη* pro substantivo usurpatur AP VI 290, 2 (Dioscorid.): ἡδίστη — Οὐρανίῃ[1]), et ib. VI 206, 10 (Antip. Sidon.): Οὐρ. — Κυθηριάδι.

παιδογόνος, AP V 54, 2 (Dioscorid.): παιδογόνῳ — Κύπριδι.

παίζοισα v. δέσποινα.

παῖς Iovis, v. ποικιλόθρονος.

παλατά, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 7, 9: τὴν παλαιὰν Ἀφροδίτην.

παμμήτωρ v. αἰθερία.

παμφαίνουσα, Maneth. 6 (3), 366: †παμφαίνουσ' Ἀ.

παμφανόωσα v. χρυσῆ.

πάνδημος, Nicandri fr. 9 et 10 Schneider. πανδήμου Κύπριδος, AP XII 161, 2 (Asclepiad.). πανδ. — Κ., APl 201, 5 (Mariani Schol.). app. ep. III 322, 1 Cougny. cf. contra Theocr. ep. 13, 1 (= AP VI 340): ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος.

παυθελγής, Meyer, Nachlese zu den Spruchversen des Menander (Berichte der Muenchener Academie 1890 p. 360): Κύπριδος πανθελγέος. (πανθελγέτου perperam coni. Meyer).

πανοῦργος, Eur. Hipp. 1400: Κύπρις — ἡ παν.

[παντοίη — ἡ Κυθέρεια, AP V 31, 2 (Antip. Thess., = app. BV, Cillactoris).]

παράκοιτις Martis, Nonn. D. 1, 667: Κύπρις ἐυστέφανος κρατεροῦ παρ. Ἄρηος. — acc. τὰν παράκοιτιν* | Θρᾳκὸς Ἐνυαλίου καὶ Λακεδαιμονίαν (eamque Lacedaemoniam), APl 176, 5 sq. (Antipatri).

πάρεδρος Bacchi, Orph. h. 55, 7: σεμνὴ Βάκχοιο πάρεδρε*.

παρθένος, Orph. fr. 101 Abel: παρθένον* αἰδοίην.

πασιφάεσσα, Anth. app. ep. I 13, 1 Cougny (= Preger ep. 95): Κυθήρᾳ πασιφαέσσῃ. — πασ. θεά* nom., ib. v. 3.

1) Noli putare Uraniam Musam ibi intellegi; namque donum ibi, flabellum, ἐξ εὐνῆς δεκάτευμα dicitur.

†πασιφαὴς Ἀ., Maneth. 3 (2), 346.
†παστοφόρος Παφίη, Anth. app. ep. III 147, 4 Cougny (Herm. aut Theon. Alex.).
Παφία, Arist. Lys. 556: τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.
Sine deae nomine: ἁ Παφία, Theocr. id. 27, 15. Bion. id. 1, 64. — gen. Παφίας, (Sapph.) fr. 133 Bergk[4]). τᾶς Π., Theocr. id. 27, 14. †τῆς Π., Theod. Prodr. carm. astr. 310 (not. et extr. XXIII 2 p. 23). — dat. Παφίᾳ, AP VI 55, 1 (Ioann. Barbucallae). τᾷ Π. Theocr. id. 27, 55. — acc. Παφίαν, AP V 217, 8 (Paul. Sil.).
Παφίη, Plat. ep. 26, 1 Bergk (= APl 160): ἡ Π. Κυθέρεια. — voc. Π. Κ., AP V 209, 1 (Posidippi aut Asclepiad.). cf. κούρη.
Reliquis locis Παφίη* alterum Veneris nomen habendum est.
Apud *lyricos poetas* (rec. Bergk): dat. τῇ Παφίῃ, Plat. ep. 4, 3 (= AP VI 1). — acc. τὴν Παφίην, Plat. ep. 26, 6 (= APl 160). imprimis in Anacreonteis et in appendice Anacreonteorum (PLG III[4] p. 296—375 Bgk.): nom., adesp. v. 69. Georg. Gramm. 1, 148. 2, 23. 3, 87. φιλίης ἄνασσα πηγῆς, | ζαθέῳ βρέμουσα κέντρῳ, φιλομείλιχος γελῶσα | Π., Ioann. Gaz. 6, 6—9. Π. κρατοῦσα πάντων | μερόπων θεῶν τε φύτλης, Georg. Gramm. 3, 97 sq. Π. λιπαρόχροος, Anacr. 20, 7. — gen., Anacr. 55, 29. Ioann. Gaz. 2, 13. 4, 4. Georg. Gramm. 1, 31; 104; 120. 2, 34; 42. 3, 99. 4, 36. 6, 40; 41. τῆς Π., Constant. Sic. 2, 10; 47; 101. — dat., Georg. Gramm. 1, 94; 143. — acc., Anacr. 16, 37. Georg. Gramm. 1, 26; 33; 162. 3, 13; 30. 5, 2. — voc., Georg. Gramm. 1, 71. 3, 40; 83. 5, 6. 6, 44; 45; 56. Π., φύλαγμα κόσμου, Ioann. Gaz. 6, 91.
In *Anthologia Palatina* et *Planudea*, necnon in *epigrammatis ex lapidibus collectis* (ed. Kaibel): nom., V 95, 2 (ἀδ.); 293, 11 (Paul. Sil.); VII 593, 4 (Agath. Schol.; cf. Kaibel ep. 512, 2); APl 175, 1 et 2 (Antipatri); 181, 1 (Iuliani Aeg.). †Π. IX 491, 1 (Theonis). ἡ Π., V 31, 5 (Antip. Thess., = app. BV 10, Cillactoris). θαλασσαίη — Π., V 301, 6 (Paul. Sil.). — gen., V 94, 2 (Rufini); 249, 1 (Irenaei Refer.); 270. 8 (Paul. Sil.). VI 87, 2 (ἀδ.); 254, 1 (Myrini). IX 153, 3 (Agath. Schol.); 220, 6 (Thalli Milesii); 567, 2 (Antipatri); 784, 2 (ἀδ.). APl 159, 4 (ἀδ.); 288, 2 (Leont. Schol.). app. ep. III 179, 2 Cougny (Iuliani Aeg.). Kaibel ep. 340, 2. 614, 4. τῆς Π., V 4, 6 (Philodemi). VI 208, 3 (Antipatri). ἁπαλῆς Π., IX 765, 2 (Paul. Sil.). ἀφρογενοῦς Π., APl 169, 1 (ἀδ.). ζυγίης — Π., APl 144, 4 (Arabii Schol.). θηλυτέρης — Π., XII 192, 6 (Stratonis). Π. — ἰοστεφάνου, XII 91, 6 (Polystrati). οἰστροφόρου Π., V 234, 2 (Paul. Sil.). ῥοδέης Π., IX 586, 4 (Cometae Chartularii). τῆς χρυσῆς — Π., IX 626, 6 (Mariani Schol.). — dat., V 272, 5 (Paul. Sil., = app. BV 40); 293, 12 (eiusdem). VII 599, 3 (Iuliani Aeg.). IX 443, 1 (Paul. Sil.); 619, 6 (Agath. Schol.). 633, 1 (Demochar. Gramm.). XI 62, 5 (Palladae); 64, 10 (Agath. Schol.); 70, 2 (v. l. nom., Leon. Alex.). τῇ Π., V 231, 2 (Maced. Cons.). VI 59, 1 (Agath. Schol.). IX 634, 2 (Demochar. Gramm.). — acc., IX 591, 1 (ἀδ.). τὴν Π., V 253, 4 (Irenaei Refer.). τὴν Π. γυμνήν et τὴν γυμνὴν — Π., APl 163, 1 et 2 (Luciani ep. 30). Π. τὴν μεγάλην, IX 620, 2 (Paul. Sil.). — voc., V 239, 2 (Paul. Sil.); 303, 2 (ἀδ.). VI 20, 4 (Iuliani Aeg. aut Luciani ep. 33). 80, 2 (Agath. Schol.) app. ep. I 115, 3 Cougny (Hedyli). ὦ Π., V 158, 2 (Asclepiadae?, = app. BV 51). θεὰ Π., XIII 1, 1 (Philippi). — Παφίαι Venus et Dercylis nominantur V 95, 1 (ἀδ.).
Apud *Nonnum:* nom., 2, 88; 330. 5, 91. 25, 169. 29, 82. 34, 61. 41, 385. 42, 497. 48, 223. — gen., 3, 97; 121. 4, 220. 5, 591. 6, 304. 8, 175. 12, 88. 15, 297; 305; 322. 24, 246; 262. 32, 71. 33, 329. 35, 189. 41, 4; 146; 185; 228; 232. 42, 379. 47, 302. 48, 353. τεῆς (Echelai) Π., 32, 214. ἀπτολέμου Παφίης, 7, 274. θαλασσιγόνου Π., 13, 458. Π. — τελεσσιγόνοιο, 41, 185. — dat., 6, 97. 36, 61. 48, 288. — acc., 13, 441. 29, 329. 31, 202. 41, 311. Π. — ἐμήν (Cupidinis), 33, 118. Παφίην φιλόμοχθον, 24, 274. — Παφίης metonym. dicitur 6, 362. 33, 366. 35, 20. 42, 186. 47, 514.

1) Cf. Westphal. in Iahnii ann. LXXXI p. 690.

48, 637; 752. — acc., 4, 159. 42, 240. 44, 295. 47, 366; 438. 48, 503; 561; 752.

Apud *poetas eroticos: ἡ Π.*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 232. — gen., ib. 6, 627.

† *Παφίη*, Maneth. 3 (2), 202. 6 (3), 481. 1 (5), 22; 42; 180; 343. 5 (6), 34; 100. ex Dorotheo 31. 38. 45. 48. 51. Anth. app. ep. III 147, 7 Cougny (Herm. aut Theon. Alex.). *παστοφόρος Π.*, ib. v. 4. *ἡ Π.*, Maneth. 5 (6), 102; 165; 316. — gen., Maneth. 2 (1), 266. 3 (2), 147. 5 (6), 159; 284. Maxim. Phil. 446. 541. *τῆς Π.*, Maneth. 5 (6), 139; 340. — dat., 6 (3), 188; 583; 701. 5 (6), 66; 136. — acc., 6 (3), 244. 1 (5), 109. 5 (6), 53; 282; 326; 332.

πειθώ, Orph. h. 55, 9: *πειθοῖ* λεκτροχαρές.*

περιβασίη, Nicandri fr. 23 Schneider.

περιδινήτειρα πυρὸς μεγάλου, h. mag. in Ven. 12 Wessely: *ἀλληλοῦχε π. μ. περιδινήτειρα*.*

περίφρων, Anth. app. ep. III 60, 5 Cougny (Antagorae): *Κύπριδος — περίφρονος.*

*ποθεινοτάτη** voc., Orph. h. 55, 12.

ποικιλόθρονος, Sapph. carm. 1, 1 sq. Bergk: *ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφρόδιτα, παῖ Διός δολόπλοκε.*

πολιήοχος, AP IX 426, 1 (Ioann. Barbucallae): *Κύπρις πολ.*

πολυκτόνος v. *δόλιος.*

πολύολβος, Sapph. fr. 59 Bergk: *τὰν πολύολβον Ἀφρόδιταν.*

πολυτίμητος v. *βέρβεια.*

πολύυμνος, Orph. h. 55, 1: *πολύυμνε — Ἀ.*

πολυφράδμων — Ἀ., Nonn. D. 5, 135. cf. *δολοφρονέουσα* et *μεδέουσα.*

πολύχρυσος, Hom. h. 4, 1: *πολυχρύσου Ἀφροδίτης.* ib. v. 9. Hes. op. 521. th. 980. sc. 8. 47. fr. 146 Kinkel.

ποντία v. *δέσποινα.*

Ποντογένεια, Opp. cyn. 1, 33: *Ποντογενείης*.*

ποντογενής, Orph. h. 55, 2: *ποντογενές*.*

ποντογεννής, Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 314: *τῆς ποντογεννοῦς Ἀφροδίτης.* — dat. *τῇ Ποντογεννεῖ**, ib. 8, 100.

πορφυρέη — Ἀ., Anacr. carm. 2, 3 Bergk.

πότνα, Theocr. id. 17, 45: *κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα* (voc.). item voc. *π.**, Procli h. 2, 20. 5, 12 Abel.

πότνια Κύπρι, AP VI 293, 1 (Leonidae). *ὦ π. Κ.*, IX 601, 3 (*ἀδ.*). *π. — Κ. θεῶν καλλίστα*, Eur. fr. 781, 18 sq. Nauck[2].

Sine deae nomine: nom. *Κύπρον ἔχοισα Διώνας π. κώρα*, Theocr. id. 17, 36. — voc. *πότνια*, Sapph. carm. 1, 4 Bergk. Callim. h. 4, 312. AP V 133, 6 (Maecii). VI 19, 4 (Iuliani Aeg.); 300, 6 (Leonidae). *ὦ. π.*, Theocr. ep. 13, 5 (= AP VI 340). *ὦ π. Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου | μεδέουσ'*, Arist. Lys. 833 sq. cf. etiam *Κυπρογένεια.*

πρευμενὴς Κύπρις, [Eur.] Rhes. 646.

προμάτωρ, Aesch. sept. 127 (140): *Κύπρις* (voc.), *ἅτε γένους προμάτωρ.*

[*πρωτόζυξ*, AP IX 245, 3 (Antiphanis): *πρωτόζυγα Κύπριν.*]

πυρόεσσα, Nonn. D. 42, 383: *πυρόεσσαν — Κυθήρην.*

ῥερυπαρωμένη v. *κάκιστος.*

ῥίζα βίου, Κυθέρεια φυτοσπόρε, Nonn. D. 41, 315.

ῥοδέη, AP IX 586, 4 (Cometae Chartul.): *ῥοδέης Παφίης.*

ῥοδοδάκτυλος — Κύπρις, Colluth. 98.

ῥοδόχρους — Ἀφροδίτα, Anacreontea 53, 22 Bergk.

ῥοδόχρως v. *Κυπρογένεια.*

σεμνὴ Κύπρις, ἡ Πόθων μήτηρ, Babr. fab. 32, 2. — gen. *θεᾶς — σεμνῆς Ἀφροδίτης*, Kaibel ep. 784, 1 (cf. praef. p. XVII). — voc. *σεμνή**, Orph. h. 55, 2. cf. etiam *πάρεδρος.*

σθενοβλαβής, Opp. cyn. 2, 82: *σθενοβλαβέος Κυθερείης.*

σιδηροχίτων Ἀ., Nonn. D. 34, 121.

σκηπτοῦχος θεῶν, Orph. h. 55, 11: *θ. σκηπτοῦχε*.*

σκοτίη, AP VII 51, 2 (Addaei): *σκοτίης Κύπριδος.*

[*σκοτόεσσα*, Musae. 182: *σκοτόεσσαν — Ἀφροδίτην.*]

σοφὴ Κυθήρη, adesp. v. 9, PLG III[4] p. 363 Bergk.

στυφελός, poet. (?) anon. ap. schol. Apoll. Rh. 2, 1005: *ἀπὸ στυφελοῦ Ἀφροδίτης.*

{*σύγκρασις, Ἀφροδίτη*, Io. Tzetz. prooem. in Il. 305.}

σύζυγος Vulcani, v. *εὐκρασία.*

σύμμαχος, [Eur.] Rhes. 637: *τῷδε* (Paridi) *σύμμ. Κύπρις.* — voc. *Κύπρι, δικαίων | σύμμαχε*, AP X 21, 1 sq. (Philodemi).

σύνδαιτις, Orph. h. 55, 11: *σύνδαιτι** (voc.).

Σχοινηΐς, Lycophr. 831 sq.: *θεᾷ — Σχοινῆδι** (v. l. *Σχοινίδι* et *Σχοινῖδι*).
ταμίη θαλάμων, Nonn. D. 24, 285: *ἡ ταμ. Θ. ἁπαλὴ θεός**.
Ταχειράς v. *Καστνία*.
τέκος Iovis, Hom. *E* 373: *φίλον τέκος**, (Iuppiter Venerem alloquitur). cf. *Κυπρογένεια*.
[*τεκοῦσα* Amorem, Nicet. Eug. Dros. et Char. 6, 612: *ἡ τεκοῦσά** *σε*].
τελεσσίγαμος, Nonn. D. 2, 220 sq.: *τελεσσιγάμου — θεαίνης | — Ἀφροδίτης. — τελ. Κυθερείης*, ib. 48, 693. — dat. *τελεσσιγάμῳ Κυθερείῃ*, ib. 36, 77.
τελισσίγονος, Nonn. D. 41, 185: *Παφίης — τελεσσιγόνοιο*.
*τερπομένη** (voc.) *θαλίῃσι*, Orph. h. 55, 8.
τηλεφανής, Nonn. D. 41, 310: *τηλεφανῆ — Ἀφροδίτην*.
τιθήνη Amorum, Colluth. 100: *τιθήνῃ**.
τιθηνήτειρα ἀνδρομέης γενέθλης, Nonn. D. 24, 324: *ἀνδρ. Κυθέρεια τιθ. γεν.*
τιμήεσσα v. *Κυθηριάς*.
Τροιζηνία, Lycophr. 610: *Τροιζηνίας**. cf. Mimnermi fr. 22 Bergk.
τροπαιοφόρος, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 9, 202: *τραπαιοφόρου Κυθερείης*. cf. orac. 201, 7 Hendess. — voc. *Κύπρι τροπαιοφόρε*, AP V 294, 24 (Agath. Schol., = app. BV 42).
[*ὑπναλέη*, Nonn. D. 47, 347: *Κύπριδος ὑπναλέης*.]
†*φαιδρά*, Io. Camat. carm. astr. 92 (not. et extr. XXIII 2 p. 57): *φαιδρᾶς Ἀφροδίτης*.
*φαινομένη** voc., Orph. h. 55, 10.
Φίλα, Alex. fr. 111, 7 Kock: *Φίλας Ἀφροδίτης*.
φιλάκρητος, Nonn. D. 48, 686: *φιλακρήτου Κυθερείης*.
φίλανδρος, Orph. h. 55, 12: *φίλανδρε**.
φιλεράστρια, AP X 18, 1 (Argentarii): *ἡ φιλ. Κύπρις*.
φίλη, anon. ap. Suid. s. v. *τέγγε* (cf. PLG III⁴ p. 670 Bergk): *φίλης — Κυθερείης*. acc. *φίλην Κύπριν*, AP XIV 117, 6 (Metrodori). †*τὴν φ. Ἀφροδίτην*, Anth. app. ep. III 240, 8 Cougny. — voc. *Κύπρι φίλη*, ib. V 153, 4 (Asclepiad.). 202, 5 (eiusdem aut Posidippi). VI 162, 2 (Meleagri). cf. *μήτηρ*.
φιληλάκατος v. *μήτηρ*.
φιλίη, AP V 11, 1 sq. (*ἀδ.*): *Κύπρι — φιλίη*. {*φιλ., Ἀφροδίτη*, Io. Tzetz. Anteh. 72. *φιλ., χρυσῆ Ἀ.*, ib. 70.}
†*φιλόκοσμος*, Theod. Prodr. carm. astr. 458 (not. et extr. XXIII 2 p. 31): *τῆς φιλοκόσμου — Ἀφροδίτης*.
φιλομειδής.
φιλομείλιχος v. *βρέμουσα*.
φιλομμειδὴς Ἀ., Hom. *Γ* 424. *Δ* 10. *E* 375. *Ξ* 211. *Υ* 40. *Θ* 362. h. 4, 17; 49; 56; 65; 155. Cypr. fr. 4 Kinkel. Hes. th. 989. fr. 112 Kinkel. Nonn. D. 33, 56. 35, 184. 41, 205. 47, 316. †*φιλ. Ἀ.*, Maneth. 2 (1), 313. 4, 225. — voc., Orph. h. 55, 1. *Κύπρι φιλομμειδής*, APl 177, 1 (Philippi).
φιλομμηδής, Hes. th. 200: *φιλομμηδέα**.
φιλόμοχθος, Nonn. D. 24, 274: *Παφίην φιλόμοχθον*.
φιλονύμφιος — Κύπρις, Ioann. Gaz. Anacr. 3, 19. — voc. *Κύπρι — φιλονύμφιε*, AP X, 21, 1 (Philodemi).
φιλοπάννυχος, Orph. h. 55, 2: *φιλοπάννυχε**.
φιλόργιος v. *φιλορμίστειρα*.
φιλορμίστειρα, AP X 21, 7 (Philodemi): *Κύπρι φιλ., φιλόργιε*.
φιλοστέφανος — Ἀ., orac. Sibyll. 3, 122. — gen. *φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης*, Hom. h. 5, 102.
φύσις v. *αἰθερία*.
φυτοσπόρος ἀενάου κόσμοιο, Nonn. D. 33, 42: *ἀ. κ. φυτοσπόρε**, *μῆτερ Ἐρώτων*. cf. *ῥίζα*.
†*Φωσφόρος**, Maxim. Phil. 317.
χαλεπὴ Κύπρις, AP XII 50, 2 (Asclepiad.).
χαλκείη v. *εὐθώρηξ*.
χαριδῶτις v. *ἄνασσα*.
Χειράς v. *Καστνία*.
χθονία v. *αἰθερία*.
χρυσάνιος Ἀφροδίτα, Soph. OC 693.
χρυσέα, AP VI 119, 1 (Moer. Byz.): *χρυσέας — Ἀφροδίτας*, ex coni. Heckeri.
χρυσέη Ἀ., Hom. *X* 470. h. 4, 93. Cypr. fr. 4, 4 et Epimen. fr. 9 Kinkel. — gen. *χρυσέης Ἀφροδίτης*, Hom. *Γ* 64. *δ* 14. Hes. th. 975. Callim. fr. an. 386 Schneider. Nonn. D. 2, 603. 13, 358. 24, 314. 34, 119. 42, 417. Orph. L. 469. — dat. *χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ*, Hom. *Τ* 282. *Ω* 699. *Θ* 337; 342. *ρ* 37. *τ* 54. — acc. *χρυσέην Ἀφροδίτην*, *E* 427. Hes. op. 65. th. 822; 962; 1005; 1014. fr. 34 Kinkel. Nonn. D. 19, 42. 47, 653. — voc. *ὦ χρ. Κύπρι*, AP V 121, 6 (Philodemi).

χρυσείῃ, Hom. *I* 389: χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ.
χρυσῇ, Mimnermi fr. 1, 1 Bergk: χρυσῆς Ἀφροδίτης. Theogn. 1293. Anacreontea 50, 8. Christod. ecphr. 147. Kaibel ep. 727. 4. τῆς χρ. — Κύπριδος, APl 79, 1 (Synesii Phil.). τῆς χρ. Παφίης, AP IX 626, 6 (Mariani Schol.). — dat. χρυσῇ Ἀφροδίτῃ, Anth. app. ep. add. H 198 b, 5 Cougny. Io. Tzetz. all. Hom. *X* 170. — acc. χρυσῆν — Ἀφροδίτην, AP V 30, 1 (Antip. Thess.). χρ. Ἀ., Christod. ecphr. 288. denique adde v. 99 sq. ibidem: ἄλλην δ' εὐπατέρειαν ἴδον χρ. Ἀ., | γυμνὴν παμφανόωσαν.
χρυσόπεπλος v. κούρα.
χρυσοστέφανος, Sapph. fr. 9 Bergk: χρυσοστέφαν' Ἀφρόδιτα. cf. αἰδοίη.
Χρυσώ v. δέσποινα.
[ὠκυτέρη, Nonn. D. 14, 198: ὠκυτέρην ἀκίχητον ἀναινομένην Ἀφροδίτην Iuppiter frustra tentarat.]
[ὠνητή, AP VII 218, 7 (Antip. Sidon.): ὠνητὴν Ἀφροδίτην.]

Ἀχλύς.

ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή, | χλωρή, ἀυσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα, | γουνοπαχής, Hes. sc. 264—266.

Βαῖτ.

πατήρ mundi, Kaibel ep. 1139, 1 sq. εἷς Βαῖτ, εἷς Ἀθώρ, μία τῶν βία (v. l. Τωμβία), εἷς δὲ Ἄκωρι· | χαῖρε, πάτερ κόσμου, χαῖρε, τρίμορφε θεός.

Βάκχος v. Διόνυσος.

Βαλμαρκώθ.

κοίρανος κωμῶν, Kaibel ep. 835, 1: Β., κοίρανε κ.

Βενδῖς (Βένδις).

δίλογχος, Cratin. fr. 80 Kock.
Θρηϊκίη B., Hippon. fr. 120 Bergk.
κρωταιή, Orph. fr. 184 Abel: Βένδις — κρωταιή.
κρατίστη, Arist. fr. 365 Kock: τὴν κρατίστην δαίμονα*.
μεγάλη θεός· Ἀριστοφάνης (fr. 368 Kock) ἔφη τὴν Βενδῖν. Θρᾷκία γὰρ ἡ θεός, Hesych. cf. Phot. s. v. μεγάλην θεόν, Ἀριστοφάνης ἐν Δημνίαις· ἴσως τελβαιναν (τὴν Βενδῖν corr. Kock)· Θρᾴκιος γάρ. 'Thraces igitur Bendin ut Phryges Cybelen magnam deam adpellabant', Kock.

Βῆλος.

Ἀσσύριος — B. ἐμῆς πολιοῦχος ἀρούρης | πατροπάτωρ ἐμός, sc. Staphyli, Nonn. D. 18, 223 sq.
εὐθυντὴρ τύχης, Kaibel ep. 836, 1: εὐθυντῆρι τ. Βήλῳ.
Ζεύς, Nonn. D. 3, 291: Ζῆνα Λίβυν — Βῆλον. cf. Io. Tzetz. chil. 9, 453: τοῦ Βήλου τοῦ Διὸς Λιγύπτου βασιλέως.
Λίβυς v. Ζεύς.
πατροπάτωρ et πολιοῦχος v. Ἀσσύριος.

Βορέας.

ἀειφανής, Io. Gaz. descr. 1, 117: ἀειφανέος — Βορῆος.
[ἀήτης, AP X 24, 3 (Crinagorae): Θρήικι — ἀήτῃ*. — acc. Ἀριμασπὸν ἀήτην* (septentriones), Paul. Sil. amb. 148.]
αἰθρηγενέτης, Hom. ε 296: Βορέης αἰθρ. — acc. αἰθρηγενέτην τὸν Βορρᾶν, Io. Tzetz. schol. in Hermog. (Cramer, anecd. Ox. IV p. 121, 26). cf. lex. schedogr. v. 38 (Boissonade, anecd. Gr. IV p. 368).
αἰθρηγενής, Hom. *O* 171: αἰθρηγενέος Βορέαο. *T* 358.
αἰθρήεις, Opp. cyn. 4, 73: αἰθρήεντος — Βορέαο.
αἴθων v. κύων.
αἰψηροκέλευθος, Hes. th. 379: Βορέην αἰψηροκέλευθον. — [Βορῆς — αἰψ. Actaeonis canis vocatur, lyr. fr. adesp. 39 Bergk.]
ἀκραής, Hom. ξ 253: Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ καλῷ. ξ 299.
ἀλεγεινός, Qu. Sm. 3, 702 sq.: ἀλεγεινὸν — Βορέην.
Ἀριμασπός v. ἀήτης.
ἅρπαξ v. γαμβρός.
βασιλεὺς ἀνέμων | πατὴρ Βορέας, Pind. Py. 4, 323 (181) sq.
γαμβρὸς Ἐρεχθῆος (ὁ Βορρᾶς), Callim. fr. anon. 12 Schneider. — acc. Βορῆα, | γαμβρὸν ἐμοῦ (Bacchi) προμάχου, Μαραθωνίδος ἅρπαγα νύμφης (Orithyiae), Nonn. D. 39, 112 sq. — voc. γ. ἐμὸς (Erechthei) Βορέης, ib. 39, 174.
δολόεις Βορέης — δυσίμερος, Nonn. D. 1, 68 sq.
δονῶν βαθὺν ἠέρα κόσμου, Orph. h. 80, 1 sq.: χειμερίοις αὔρῃσι δονῶν β. ἠ. κ., | κρυμοπαγὲς Βορέα.
δυσίμερος, Nonn. D. 47, 309: Βορέης — δυσ. cf. δολόεις.
[δυσσαής, Io. Tzetz. all. Ψ 78: Βορρᾶν δὲ νόει δυσσαῆ κτέ.]
ἐριβρεμέτης, Io. Tzetz. Posth. 104: ἐριβρεμέτου Βορέαο.
ζαμενὴς Βορέης, Orph. A. 677.
ἠχήεις, Apoll. Rh. 1, 1308: ἠχήεντος — Βορέαο. — Βορ. — ἠχ., Qu. Sm. 6, 485.

Θρᾷξ, Io. Tzetz. chil. 1, 209: *Βορέας Θρ.*
Θρηίκιος Βορέης, Apoll. Rh. 1, 214. [*Θρ. βορέας*, Ibyci fr. 1, 8 Bergk.] — gen. *Θρηικίου Βορέου*, Hes. op. 553. *Θρ. Βορέαο*, Apoll. Rh. 2, 427. *Θρ. Βορέω*, ib. 4, 1484. *Θρηικίοιο — Βορέαο*, ib. 1, 1300. — acc. *Θρηίκιον Βορέην*, Tyrt. fr. 12, 4 Bergk.
ὁ Θρήιξ — Βορέης, AP VII 303, 3 (Antip. Sidon.). cf. *ἀήτης*.
[*Θρῄκιος*, Eur. Cycl. 329: *βορέας — Θρ.*]
Θρῇξ, Theocr. id. 25, 91: *Θρηκὸς Βορέαο*. — acc. *Θρῇκα Βορῆα*, Nonn. D. 48, 238. add. *νυμφίον ὀμφήεντα — Κλεοπάτρης*, ib. 2, 688 sq.
καλός, AP XII 53, 2 (Meleagri): *καλὸν — Βορέην*. cf. *ἀκραής*.
κελάδων, Qu. Sm. 8, 243: *Βορέῃ κελάδοντι*.
κλυτός, Orph. A. 675: *κλυτοῦ Βορέω*.
κραιπνός, Hom. ε 385: *κραιπνὸν Βορέην*.
κρατερός, Qu. Sm. 5, 409: *κρατεροῦ Βορέαο*.
κρυερός, Qu. Sm. 1, 625: *κρυεροῦ Βορέαο*. ib. 8, 205.
κρυμοπαγής v. *δονῶν*.
κύων, Lycophr. 925: *αἴθων Θρασκίας — κύων**.
μαινόμενος, AP VII 397, 6 (Erycii Thessali): *μαινομένῳ — Βορέῃ*.
[*μέγας*, Arist. vesp. 1124: *ὁ βορέας ὁ μέγας*. — acc. *βορέαν — μέγαν*, Arist. Ach. 922.]
Μηρισός, Callim. fr. anon. 32 Schneider: *Μηρισοῖο* (v. l. *Μηριζοῖο*) *Βορέαο*.
νηοσσόος, Nonn. D. 23, 136: *Βορέην — νηοσσόον*.
νιφόβλητος, Nonn. D. 2, 529: *νιφοβλήτοιο Βορῆος*.
νυμφίος et *ὀμφήεις* v. *Θρῇξ*.
ὀπωρινὸς Βορέης, Hom. Φ 346. ε 328. — gen. *ὀπωρινοῦ Βορέαο*, Qu. Sm. 8, 91.
ὀρνύμενος ἀπὸ Θρῄκης v. *ὠκύς*.
πατήρ Zetae et Calais, v. *βασιλεύς*.
πνείων μέγα, Qu. Sm. 4, 552: *Βορέαο μ. πνείοντος*.
Στρυμόνιος, Callim. h. 4, 26: *Στρυμονίου Βορέαο* (v. l. *βορ.*).
ταναὸς Βορέης, Io. Gaz. descr. 1, 247.
φυσητήρ, Nonn. D. 1, 442 sq.: *Βορῆος — φυσητῆρος*.
ψυχρός, AP V 167, 2 (Asclepiad.): *Βορέης ψυχρός*. — gen. *Βορέα | ψυχροῦ*, Pind. Ol. 3, 55 (31) sq.
ὠκὺς ἀπὸ Θρῄκης ὀρνύμενος Βορέης, Simon. ep. 167, 2 Bergk.

Βριτόμαρτις.

Ἀφαία, Nicandri fr. 67 Schneider.
Γορτυνίς, Callim. h. 3, 189 sq.: *Γορτυνίδα νύμφην, | ἐλλοφόνον Βριτόμαρτιν ἐύσκοπον*. cf. schol. h. l.: *Βρ. ὄνομα κύριον τῆς νύμφης*.
*Δίκτυννα**, Nicandri alex. 618. — acc. *ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες | νύμφην* (i. e. Britom.) *μὲν Δίκτυνναν — καλέουσιν*, Callim. h. 3, 197—199; cf. Nic. fr. 67 Schneider et *Ἄρτεμις Δίκτ.*
ἐλλοφόνος et *ἐύσκοπος* v. *Γορτυνίς*.
κούρη, Callim. h. 3, 203: *τῆς κούρης**.
Κρησία, Kaibel ep. 798, 2: *ἄνασσαν Ἐφέσου, Κρησίαν* φαεσφόρον*. cum Diana confusa.
νύμφη v. *Γορτυνίς* et *Δίκτυννα*.
φαεσφόρος v. *Κρησία*.
[*φυγόδεμνος*, Nonn. D. 33, 333: *ὄφρα νέη Βρ. ἐγὼ* (Chalcomede) *φυγ. ἀκούσω*. cf. ib. 343: *ὁπλοτέρην Βριτόμαρτιν ἀναινομένην ὑμεναίους*.]

Γάμος v. *Τμέναιος*.

Γῆ.

[*ἀγλαόκαρπος*, orac. Sibyll. 12, 17: *ἀγλαόκαρπε**.]
ἀθάνατος, anon. carm. de herbis v. 150 Lehrs: *ἀθανάτου Γῆς* (*γῆς* edd.).
*ἀιδίη** voc., Orph. h. 26, 6.
ἀκαμάτα v. *ὑπερτάτα*.
[*ἁλιερκής*, Opp. hal. 3, 175: *γαίης ἁλιερκέος*.]
ἄλοχος Urani, Hom. h. 30, 17: *ἄλοχ'** *Οὐρανοῦ ἀστερόεντος*.
ἀμαλλοτόκεια, Io. Gaz. descr. 2, 31: *Γαῖα — ἀμ.*
ἄνασσα, Eur. Phoen. 686: *πάντων ἄν., πάντων δὲ Γᾶ τροφός* (Ceres). — voc. *Γαῖ' ἄν.*, El. 678.
αὐξιθαλής, Orph. h. 26, 3: *αὐξιθαλές**.
ἄφθιτος v. *ὑπερτάτα*.
ἄφθονος v. *σεμνή*.
βαθύκολπος, Pind. Py. 9, 177 (101) sq.: *βαθυκόλπου | Γᾶς*.
βαθύστερνος, AP XV 24, 1 (Simmiae alae Amoris): *Γᾶς — βαθυστέρνου*. — voc. *βαθύστερν'**, Orph. h. 26, 6.
βρύουσα καλαῖς ὥρῃσι, Orph. h. 26, 3: *κ. ὥ. βρ.** (voc.).
γενέτειρα πάντων, Eur. fr. 1023 Nauck**: *Γαῖαν π. γενέτειραν*.
δότειρα v. *πότνια*.

ἕδος v. εὐρύστερνος.
ἕδρανον* (voc.) ἀθανάτου κόσμου, Orph. h. 26, 4.
ἐρικυδής, Hom. λ 576: Γαίης ἐρικυδέος.
Ἑστία cum Tellure confusa Soph. fr. 558 Nauck².
εὐδενδρος v. μάτηρ.
εὐρύστερνος, Hes. th. 117 sq.: Γαῖ' εὐρ., πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ | ἀθανάτων.
εὐώδιν, Nonn. D. 40, 388: εὐώδινι — Γαίῃ (v. l. γαίῃ).
ἔφεδρος ταυροκτόνων λεόντων, Soph. Phil. 400 sq.: μάκαιρα τ. | λ. ἔφεδρε*, cum Magna Matre confusa.
ἡυθέμεθλος, Hom. h. 30, 1: Γαῖαν — ἡυθέμεθλον.
θηλύνασα φύσιν, Io. Gaz. descr. 2, 7: Γαῖα — θηλ. φ., θρέπτειραν ἀμάλλης.
θρέπτειρα, Opp. hal. 5, 336: Γαῖα, φίλη θρ. (voc.).
[καρποδότειρα, orac. Sibyll. 3, 280: γῆ καρπ.]
|καρποφόρος. Maneth. 1 (5), 207: γῆς καρποφόροιο. cf. orac. Sibyll. prooem. 43. 2, 30.
κούρη, Orph. h. 26, 4: πολυποίκιλε κ.*.
κουροτρόφος, Solon. fr. 43 Bergk: λιπαρὴ κουρ. — dat. τῇ κουροτρόφῳ τῇ Γῇ, Arist. Thesm. 299, quo loco Fritzschius verba τῇ Γῇ pro glossemate habenda esse et poetam τὴν κουροτρόφον maligne in Venerem convertere conicit.
λιπαρή v. κουροτρόφος.
μάκαιρα θεά* voc., Orph. h. 26, 10. cf. etiam ἔφεδρος.
μάμμα, Io. Tzetz. th. 268 (Matranga, anecd. Gr. II p. 586): τῆς μάμμης Γῆς. ib. v. 300 (ib. p. 587).
μάτηρ, Pind. Ol. 7, 70 (38): Γαῖα μ. — gen. εὐδένδροιο — ματέρος*, Py. 4, 131 (74). — voc. μᾶτερ* πότνι', Soph. Phil 395. cf. ὀρεστέρα et παντρόφος.
μεγίστη, Eur. fr. 839, 1 Nauck²: Γαῖα μεγ. cf. μήτηρ.
μέλαινα, Hom. h. 2, 191: Γαῖα μέλ. Orph. L. 405, ubi edd. γαῖα exhibent. — gen. μελαίνης Γῆς, Simon. ep. 151, 2 Bergk (qui scribit γῆς, = AP XIII 20). cf. μήτηρ.
[μελάμβωλος, orac. Sibyll. 11, 238: γῆ — μελ.]
μήτηρ[1]), Kaibel ep. 402, 5: Γῆ μήτ. — add. πάντων, Orph. fr. 165 Abel. Γ. πάντων μήτ., AP IX 498, 2 (ἀδ.). app. ep. VI 234, 2 Cougny (or. in somn.). Γῆ μήτ. θεῶν, Soph. fr. 268 Nauck². μήτ. μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων — Γῆ μέλαινα, Solon. fr. 36, 2 sq. Bergk. Γαῖα, θεὰ μήτ., Orph. h. 15, 4. 63, 16. Γαῖα, θεῶν μήτ., Apoll. Rh. 3, 716. — gen. τῆς Γῆς μητρός, Io. Tzetz. th. 71 (Matranga, anecd. Gr. II p. 579). ἀπὸ μητέρος — Γαίης Orio natus, Nonn. D. 13, 99. adde μητ. αἴης, Anth. app. ep. VI 215, 14 Cougny (or. Sibyll.). — dat. μητρὶ — Γαίῃ, Anth. app. ep. II 681, 1 Cougny. Γαίῃ — μητρὶ γιγάντων, Nonn. D. 2, 710 sq. μητέρι Γαίῃ, Nonn. D. 25, 70. Typhoei, ib. 13, 496. — acc. Γαῖαν μήτέρα, Eumel. Cor. fr. 9, 3 sq. Kinkel. μητ. Γαῖαν, Nonn. D. 21, 7. 82, 7. cf. Kaibel ep. 606, 4 et orac. 27, 2 Hendess. — voc. ὦ φιλτάτη Γῆ μῆτερ, Menandri fr. 349 Kock, qui annotat 'videtur Theophilus rediens terram patriam salutare'. ὦ Γαῖα μῆτερ· Ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ | βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι, Eur. fr. 944 Nauck²; cf. fr. 839, 7 N. et [Greg. Naz.] Christ. pat. 267. Γαῖα θεά, μῆτερ μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων, Orph. h. 26, 1.

Sine deae nomine: μήτηρ Enceladi, Claud. gigant. 63. φερέσβιος — μήτ., Nonn. D. 48, 10. — gen. μητρός, Io. Gaz. descr. 2, 40. — dat. μητέρι, ib. 2, 37. — acc. εἰς τὴν μητέρα πάντων, Hom. h. 30 tit. — voc. θεῶν μῆτερ, Hom. h. 30, 17. ὦ μῆτερ πολύβωμε, πολύπτολι, πολλὰ φέρουσα, Callim. h. 4, 266, ubi schol.: πρὸς τὴν γῆν λέγει πᾶσαν.

ὀλβιόμοιρος, Orph. h. 26, 6: ὀλβιόμοιρε*.
ὀμβροχαρής, Orph. h. 26, 8: ὀμβροχαρές*.
ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός, Soph. Phil. 391.
[παγγενέτειρα, orac. Sibyll. 3, 675: γαῖα — παγγ. ib. 3, 714. γῆ — παγγ., ib. 3, 743.]
παμβῶτις v. ὀρεστέρα.
παμμήτειρα, Hom. h. 30, 1: Γαῖαν παμμήτειραν. cf. Orph. fr. 123, 29 Abel.
ἡ παμμήτωρ γαῖα (sic Hercher), Constant. Man. Arist. et Call. 2, 94. — dat. παμμήτορι Γαίῃ, Nonn. D. 48, 7. — voc. παμμῆτορ Γῆ, AP VII 461, 1 (Meleagri). — παμμ. — Γῆ, Aesch. Prom. 90. utroque loco γῆ edd.
πάνδωρος v. πότνια.
πανδώτειρα* voc., Orph. h. 26, 2.

1) Eos quoque locos recepi, quibus edd. γῆ sive γαῖα exhibent.

*παντολέτειρα** voc., Orph. h. 26, 2.
παντρόφος, AP VII 476, 9 sq. (Meleagri): *Γᾶ παντρόφε — μᾶτερ.* — *παντρόφε** (*πάντρ.* Abel), Orph. h. 26, 2.
πελώρη, Hes. th. 159: *Γαῖα πελ.* ib. 173. 479. 505. 821. 858. Io. Tzetz. Hom. 468 (*γαῖα* edd.). cf. *γαῖα πέλωρος*, orac. Sibyll. 3, 646. 8, 33.
[*πλατύνωτος*, orac. Sibyll. 8, 21: *γαῖαν πλατύνωτον, ὅθεν φύουσιν ἅπαντα.*]
πληθομένη, Anth. app. ep. VI 214, 10 sq. Cougny (or. Sib.): *Γαίη πληθομένη.*
πολυάνθεμος, Orph. h. 26, 7: *πολυάνθεμε δαῖμον**.
πολύβωμος v. *μήτηρ.*
[*πολυθρέμμων*, orac. Sibyll. 8, 30: *πολυθρέμμονα γαῖαν.*]
[*πολυμήτωρ*, Opp. hal. 1, 88: *γαίης πολυμήτορος.*]
πολυποίκιλος v. *κούρη.*
πολύπτολις v. *μήτηρ.*
πολύσεμνος, Orph. h. 26, 6: *πολύσεμνε**.
[*πότνα*, Theogn. 973 (coni. Bergk): *πότν' — γαῖα.*]
πότνια Γαῖα, Orph. fr. 39, 1 Abel. — voc. *πότνια Γῆ*, Alcmaeon. fr. 3 Kinkel. add. *πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου*, Hom. ep. 7, 1. *πότνια** item voc., Hom. h. 30, 6. cf. etiam *μάτηρ.*
πρεσβίστη, Hom. h. 30, 1 sq.: *Γαῖαν — πρεσβίστην.*
πρωτόμαντις, Aesch. Eum. 2: *τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν.*
*σεμνὴ θεά**, *ἄφθονε δαῖμον*, Hom. h. 30, 16.
[*σταχυηκόμος — γαῖα*, Georg. Gramm. Anacr. 1, 57.]
τελεσσίγονος, Nonn. D. 27, 317: *τελεσσιγόνου — Γαίης.*
τελεσφόρος, Orph. h. 26, 2: *τελεσφόρε**. cf. orac. Sibyll. 3, 659.
τροφός v. *ἄνασσα.*
ὑπερτάτα, Soph. Ant. 338 sq.: *θεῶν — τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν | ἄφθιτον ἀκαμάταν.*
φερέκαρπος, AP IX 778, 1 (Philippi): *Γαῖαν τὴν φερέκαρπον.* — voc. *φερέκαρπε**, Orph. h. 26, 3.
φερέσβιος, Hom. h. 2, 163: *Γαῖα φερ.* Nonn. D. 22, 284. *γαῖα φερ.*, Hes. th. 693. *φερ. — γ.*, Qu. Sm. 3, 22. cf. *μήτηρ.*
φερέσταχυς, Io. Gaz. descr. 2, 25: *Γαῖα φερ.*
φέρουσα πολλά, v. *μήτηρ.*
φίλη, Callim. h. 1, 29: *Γαῖα φίλη* (voc.). ep. 26, 2 Wilam. (= AP VII 460). ib. VII 321, 1 (*ἀδ.*). *ὦ φίλη γῆ*, Menandri fr. 13 Kock[1]). cf. *θρέπτειρα.*
φιλτάτη v. *μήτηρ.*
χαίρουσα ἡδυπνόοις χλόαις, Orph. h. 26, 7: *ἡδ. χαίρ.** (voc.) *χλ.*
*Χθονίη**, Musae. fr. 1 Kinkel (v. 6 Mullach). cf. Aesch. Pers. 626 (628) sq.: *χθόνιοι δαίμονες ἀγνοί, | Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων*, et 638 (640) sq.: *Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες* (voc.).

Γῆρας.
οὐλόμενον, Hes. th. 225: *Γ. — οὐλ.*

Γλαυκή v. *Ἀμφιτρίτη.*

Γραμματική.
δέκτρια πάντων, AP XI 400, 6 (Luciani ep. 22): *π. δέκτρια Γρ.* (voc.).
φυσίζοος, AP XI 400, 1 sq.: *ἴλαθι Γρ. φυσίζοε, ἴλαθι λιμοῦ* (v. l. *μοῦσα*) | *φάρμακον εὑρομένη μῆνιν ἄειδε θεά*. Lucianus per iocum eam fecit deam et templum aramque ei exstruere vult.

Δαΐς.
θάλεια, Soph. fr. 548 Nauck[2]: *Δ.* (*δ.* N.) *θάλ., πρεσβίστη θεῶν.*

Δαμναμενεύς (Telchis)[2]).
γυναιμανέων, Nonn. D. 33, 326: *γυναιμανέοντος — Δαμναμενῆος.*

Δεῖμος. cf. *Φόβος.*
ἐριπτοίητος, Nonn. D. 29, 367: *Δ. ἐρ.*

Δημήτηρ (*Δήμητρα*).
ἀγλαόδωρος v. *πότνια* et *ὡρηφόρος.*
ἀγλαόκαρπος, Orph. fr. 209 Abel: *Δημήτερος ἀγλαοκάρπου.* orac. v. 95 Wolff. — voc. *Δημήτηρ ἀγλαόκαρπε*, Orph. E. 6. cf. *χρυσάορος.*
ἀγλαόπαις, Nonn. D. 13, 188: *ἀγλαόπαιδος — Δηοῦς.*
*ἀγλαότιμος** voc., Orph. h. 40, 10.
ἀγνή, Kaibel ep. 871, 3: *Δημήτερος ἁγνῆς.* — *Δήμητρος ἁγνῆς*, Archil. fr. 120 Bergk. Moschion. fr. 6, 24 Nauck[2]. — dat. *Δημήτερι ἁγνῇ*, Hes. op. 465. — acc. *ἁγνήν**, Hom. h. 5, 203. — voc. *ἁγνή**, Orph. h. 40, 11; 18. cf. etiam *Θεσμοφόρος.*
ἁγνοπόλος, Orph. h. 18, 12: *ἁγνοπόλου Δημήτερος.*

1) Addit poeta non totam terram a se salutari, sed exiguam eius partem, de qua ib. dicit: *τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν.* — *γαῖα φίλη* non est dea AP VIII 202, 4 et 253, 1.

2) Confusos esse Telchines et Idaeos Digitos constat; inter hos nominatur *Δ.* — *μέγας*, Phoron. fr. 2 Kinkel.

ἀδελφή Iovis, Io. Tzetz. th. 317 (Matranga, anecd. Gr. II p. 588): *τὴν Δήμητραν τὴν ἀδελφήν.*

Ἄξησία, Soph. fr. 894 Nauck².

ἀθανάτη v. *βασίλισσα.*

αἶα.

Αἰγυπτίη, Nonn. D. 3, 282: *Αἰγυπτίης Δήμητρος* (Isidis).

αἰδοίη, Hom. h. 5, 374: *αἰδοίη Δημήτερι.* cf. *ἐυστέφανος.*

ἀλωαίη* voc., Orph. h. 40, 5.

ἀλῳάς, Theocr. id. 7, 155: *Δάματρος ἀλῳάδος* (v. l. *ἀλωίδος*).

ἀλωιὰς — *Δηώ*, Nonn. D. 30, 68

ἀλωίς v. *ἀλῳάς.*

ἀμαλλοτόκος, Nonn. D. 31, 38: *Δήμητρος ἀμαλλοτόκοιο.* — *Δήμ. ἀμαλλοτόκου*, ib. 48, 678. — dat. *ἀμαλλοτόκῳ Δημήτερι*, ib. 45, 101.

ἀμαλλοφόρος, Nonn. D. 17, 153: *ἀμαλλοφόροιο — Δηοῦς.*

ἄνασσα, Hom. Ξ 326: *Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης. — ἀν.* | *Δήμ.*, Orph. A. 1189 sq. — voc. *Δήμητερ ἀγνῶν ὀργίων* | *ἄν.*, Arist. ran. 384 sq. cf. etiam *θυγάτηρ* et *πότνια.* [*αὐτὴ ἄνασσα θεά**, orac. 157, 9 Hendess, etiam Proserpina intellegi potest.]

[*ἀνεῖσα βίον ἱμερόεντα*, Orph. h. 40, 9: *β. ἱμ. βροτοῖς πολύολβον ἀν.** (voc.).]

ἀνησιδώρα.

αὐξιθαλής, Orph. h. 40, 10: *αὐξιθαλές**.

Ἀχαία, Arist. Ach. 709: *τὴν Ἀχαίαν**.

Ἀχαιά, Kaibel ep. 406, 10: *Ἀχαιᾶς** — *τῆς δεκαμάζου* (lectio dubia). cf. Philet. Co. fr. 37 Bach.

Ἀχαιὴ | *Δ.*, Nicandri ther. 484 sq.

βασίλεια, Arist. ran. 382 sq.: *τὴν καρποφόρον βασίλειαν* | *Δήμητρα θεάν.*

βασίλισσα, orac. 157, 17 Hendess: *ἀθανάτην βασίλισσαν**.

βότειρα.

[*βρίθουσα καρποῖς θερείοις*, Orph. h. 40, 18: *κ. βρ.** (voc.) *θ.*

Βριμώ, carm. pop. 10 Bergk: *πότνια — Βρ.**. cf. Clem. Al. Protr. 2, 15.

βωτιάνειρα *γῆ.*

Γᾶ (*Γῆ*) cum Cerere confusa v. *φίλα* et *πλουτοδότειρα.*

δεκάμαζος v. *Ἀχαιά.*

δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη, Arist. Thesm. 286.

δηώ, non recte a Niceta epitheton habitum; est enim nihil nisi nomen ipsum hypocoristicum.

Δηῴη, Nonn. D. 6, 3: *Δηῴης — θεαίνης**.

δῖα, Hes. th. 969: *Δ. — δ. θεάων.*

Sine deae nomine: Hom. h. 5, 63; 250; 483.

διώνυμος, Eur. Phoen. 683 sq.: *διώνυμοι θεαί*, | *Περσέφασσα καὶ — Δαμάτηρ.*

δρεπανηφόρος — Δηώ, Nonn. D. 41, 23. *Δημ. — δρεπ.*, ib. 6, 104.

Ἐλευσινία, Soph. Ant. 1120: *Ἐλευσινίας Δηοῦς.* cf. Orph. h. 40 tit.: *Δήμητρος Ἐλευσινίας.*

Ἐλευσινίη, Antim. fr. 63 Kinkel: *Δήμητρος — Ἐλευσινίης. — Ἐλ. Δημήτερος*, Eratosth. fr. 19, 15 Hiller.

Ἐνναία*, Lycophr. 152.

ἐπόγμιος, AP VI 258, 1 (Addaei): *ὦ Δάματερ ἐπόγμιε.*

ἐρατή* voc., Orph. h. 40, 7.

Ἐρινύς, Antim. fr. 28 Kinkel: *Δήμητρος — Ἐρινύος.*

Sine deae nomine: Lycophr. 153. — dat. *Ἐρινύι Τιλφωσ(σ)αίῃ*, Callim. fr. 207 Schneider.

Ἔρκυννα*, Lycophr. 153.

[*Ἐρμίονι*, Lasi fr. 1 tit. Bergk: *ὕμνος εἰς τὴν Ἐρμ. Δήμητρα.*]

ἑστιοῦχος Ἐλευσῖνος χθονός, Eur. suppl. 1 sq.: *Δήμητερ ἑστιοῦχ' Ἐλ. χθ.*

εὐέανος *Δ.*, Moschi id. 4, 75.

εὔκαρπος, AP VII 394, 3 (Philippi Car.): *Δάματρος εὐκάρπου.*

εὔπεπλος, Theocr. id. 7, 32: *εὐπέπλῳ Δαμάτερι.*

ἐυπλόκαμος *Δ.*, Hom. ε 125.

εὐρυάλως, Nonn. D. 7, 82: *εὐρυάλωος — Δηοῦς.*

εὐρυάνασσα v. *μεγάλα.*

ἐυστέφανος *Δ.*, Hom. h. 5, 224; 236 b; 307; 384; 470. add. *αἰδοίη*, Hes. op. 300 sq.

εὔτεκνος, Orph. h. 40, 13: *εὔτεκνε**.

εὔχλοος, Soph. OC 1600: *εὐχλόου Δήμητρος.*

ἔχουσα πολυήρατον εἶδος, Hom. h. 5, 315: *Δήμητρα — π. εἶ. ἔχουσαν.*

εὐώδιν, Maxim. Phil. 529: *Δηοῦς εὐώδινος.*

ζείδωρος.

ζωοδότειρα.

ζῳοτόκος, Io. Gaz. descr. 2, 22: *ζῳοτόκου Δήμητρος.*

ἠύκομος, Archestr. Gel. 3, 1 sq. Ribbeck (4, 1 sq. Bussemaker et Brandt): *ἠυκόμοιο* | *Δήμητρος. — dat. ἠυκόμῳ Δημήτερι*, Hom. h. 5, 297. — acc. *Δήμητρ' ἠύκομον*, ib. v. 1; 315. h. 13, 1.

θαλυσιὰς — *Δηώ*, Nonn. D. 19, 86.
Θεσμοφόρος, AP V 150, 2 (Asclepiad.): *σεμνὴν* — *Θεσμοφόρον**. cum Proserpina coniuncta: *τοῖν Θεσμοφόροιν, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ*, Arist. Thesm. 297.
Sine dearum nomine: nom. *τὼ Θεσμοφόρω*, ib. 1228. *ἐκ Θεσμοφόροιν* (ex templo earum), Arist. eccl. 443. *ἐν Θεσμ.*, Thesm. 83. *ἐς Θεσμ.*, ib. 89. — acc. *Θεσμοφόρους* — *ἀγνὰς ποτνίας*, Kaibel ep. 774, 3. — voc. *ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω*, Arist. Thesm. 282. *Θεσμ. πολυποτνία*, ib. 1155.
*Θουρία**, Lycophr. 153.
θρέπτειρα θνητῶν προπάντων, Orph. h. 40, 7: *θν. θρέπτ.** (voc.) *πρ.*
θυγάτηρ Rheae, Hom. h. 5, 60: *Ῥείης ἠυκόμου θυγ.** — voc. *Ῥ. ἠυκ. θύγατερ, Δήμητερ ἄνασσα*, ib. v. 75.
*ἱμερόεσσα** voc., Orph. h. 40, 7.
ἱπποληχής, orac. 119, 2 Hendess: *ἱπποληχοῦς Δηοῦς*.
καλλιπλόκαμος v. *ἄνασσα*.
καλλιστέφανος Δ., Hom. h. 5, 251. *θεά, καλλ. Δ.*, ib. v. 295.
καλλίσφυρος, Hom. h. 5, 453: *Δήμητρος καλλισφύρου*.
καρποδότειρα v. *μήτηρ*.
καρποποιός, [Eur.] Rhes. 964: *τῆς καρποποιοῦ* — *Δήμητρος θεᾶς*.
καρποτόκος, AP XII 225, 3 (Stratonis): *καρποτόκου Δημήτερος*.
καρποφόρος v. *βασίλεια*.
κούρη, Orph. h. 40, 13: *κουροτρόφε κούρη**.
*κουροτρόφος** voc., Orph. h. 40, 2. cf. etiam *κούρη*.
κρείοισα v. *τρίλλιστος*.
κυανόπεπλος, Hom. h. 5, 374: *Δημήτερι κυανοπέπλῳ*. — acc. *Δημήτερα κυανόπεπλον*, ib. v. 319; 442. cf. *μήτηρ*.
κυδρή, Hom. h. 5, 179; 292: *κυδρὴν θεόν**.
Κύρητα, ἡ Δημ., Psell. vers. pol. 398 (Boissonade, anecd. Gr. III p. 221). cf. *Δηκτηρία*.
*λαμπαδόεσσα** voc., Orph. h. 40, 11.
Δηκτηρία, Lycophr. 1391 sq.: *Δηκτηρίᾳ** | *θεᾷ Κυρήτᾳ*.
λικμαίη, AP VI 98, 1 (Zonae): *Δηοῖ λικμαίῃ*.
*μαῖα** voc., Hom. h. 5, 147 (a Callidice appellatur, quae deam non noscit).
*μάκαιρα** voc., Orph. h. 40, 18.
μάτηρ, Eur. Hel. 1320. *ὀρεία* — *μ.** *θεῶν*, ib. 1301 sq., ubi Ceres et Rhea confunduntur. — gen. *μεγάλης* (v. l. *Δηοῦς, σεμνῆς*) — *ματρός** (v. l. *Δάματρος, Δήμητρος*), Anth. app. ep. I 59, 1 sq. Cougny (= Preger ep. 155). — dat. *ματρί** Proserpinae, Theocr. id. 16, 83. — acc. *ματέρα** *σεμνάν*, Ion. 1086.
*μεγάλα θεὸς** *εὐρυάνασσα*, Callim. h. 6, 121.
μεγάλη, Anth. app. ep. I 59, 3 Cougny (= Preger ep. 155): *μεγάλαισι θεαῖσιν** (Cer. et Proserp.).
μήτηρ, orac. 157, 12 Hendess: *μητρὶ Κόρης Δήμητρι*. — acc. *Πλούτου μητέρ', Ὀλυμπίαν* — *Δήμητρα*, scol. 3, PLG III[4] p. 644 Bergk.
Sine deae nomine: πότνια μήτηρ, Hom. h. 5, 39. — dat. *μητρὶ* — *ὀρείᾳ*, Arist. av. 746. *μητέρι καρποδοτείρῃ*, Orph. h. 43, 9. — acc. *μητέρα κυανόπεπλον*, Hom. h. 5, 360. *μελαμπέπλου μητέρα Φερσεφόνης*, AP XI 60, 4 (Pauli Sil.). denique cf. Philodem. fr. 10 Bergk.
μουνογενής, Orph. h. 40, 16: *μουνογενές**.
μύστις, AP VII 107, 2 [Diog. Laert.]: *Δηοῦς μύστιδος*.
νήστειρα, Nicandri alex. 130: *νηστείρης Δηοῦς*. cf. ther. 862 (corrupt.).
ξανθὴ Δ., Hom. *E* 500. h. 5, 302. Orph. fr. 14, 2 Abel. — dat. *ξανθῇ Δημήτερι*, Orph. L. 594.
ξανθοκόμος, Nonn. D. 11, 395: *Δηοῦς ξανθοκόμου*.
ξανθοφυὴς — *Δηώ*, Nonn. D. 6, 113.
*Ξιφηφόρος**, Lycophr. 153.
ὀλβιοδῶτις, Orph. h. 40, 2: *Δήμητερ* — *ὀλβιοδῶτι*.
Ὀλυμπία v. *μήτηρ*.
ὄμπνια Δηώ, Nonn. D. 11, 213. [*νόθη τις ὄμπ. Δ.* (Io), ib. 31, 39.]
ὀρεία v. *μάτηρ* et *μήτηρ*.
*παιδοφίλη** voc., Orph. h. 40, 13.
παλαιή, Kaibel ep. 1046, 5 sq. (Marcelli): *θεαὶ* — *οὐρανιῶναι* | — *Δηώ τε νέη* (Faustina) *Δηώ τε παλ.*
παμμήτειρα, Orph. h. 40, 1: *Δηοῖ, παμμ. θεά, πολυώνυμε δαῖμον*.
παμμήτωρ, Nonn. D. 19, 81: *παμμήτορα Δηώ*.
*πανδώτειρα** voc., Orph. h. 40, 3.
περικαλλής v. *Θεσμοφόρος*.
πλουτοδότειρα, Orph. fr. 165 Abel: *Γῆ μήτηρ πάντων, Δημ. πλουτ.* — voc. *πλουτ. θεά**, h. 40, 3.
πολύκαρπος, Anth. app. ep. IV 45, 1

Cougny (Aristoclis): *Δάματερ πολύκαρπε.* add. *πολύσταχυ*, Theocr. id. 10, 42.

πολυπότνια Δηώ, Hom. h. 5, 211. — voc. *πολ.** *θνητοῖς*, Orph. h. 40, 16. cf. *Θεσμοφόρος.*

πολύσταχυς cf. *πολύκαρπος.*

πολύσωρος, AP VI 258, 5 (Addaei): *πολύσωρε**.

πολύτεκνος, Orph. h. 40, 16: *πολύτεκνε θεά**.

πολυτίμητος, Arist. Thesm. 594: *ὦ πολυτιμήτω θεώ** (Cer. et Pros.). cf. *δέσποινα.*

πολύτροφος, Callim. h. 6, 2: *Δάματερ — πολύτροφε, πουλυμέδιμνε.* ib. v. 119.

πολυφόρβη, Hes. th. 912: *Δήμητρος πολυφόρβης.*

πολυώνυμος v. *παμμήτειρα.*

*πότνα** *θεάων*, Hom. h. 5, 118.

πότνια Δηώ, Hom. h. 5, 47. *π. Δαμάτηρ*, Callim. h. 6, 49. — voc. *π. Δημήτηρ, ὡρηφόρε, ἀγλαόδωρε*, Hom. h. 5, 54. *π., ἀγλαόδωρ', ὡρηφόρε, Δηοῖ ἄνασσα*, ib. v. 492.

Sine deae nomine: π. μήτηρ, Hom. h. 5, 39. — acc. *πότνιαν*, ib. v. 203. *τὰν πότνιαν*, Callim. h. 6, 59. — voc., ib. v. 10. denique *πότνια** (Cer. et Pros.), Soph. OC 1050. cf. etiam *Βριμώ, Θεσμοφόρος, μήτηρ.*

πουλυμέδιμνος v. *πολύτροφος.*

πουλυφόρος, Io. Gaz. descr. 2, 228: *πουλυφόρου Δήμητρος.*

προσηνής v. *χθονίη.*

προσυμναία, Kaibel ep. 821, 1: *προσυμναίᾳ θεῷ**.

Πυλαία, Callim. ep. 39, 1 Wilam. (= AP XIII 25): *Δήμητρι τῇ Πυλαίᾳ.*

πυροφόρος v. *πυρφόρος.*

πυρφόρος, Kaibel ep. 153, 12: *πυρφόρου — Δηοῦς.* — acc. *τὴν πυρφόρον | Δήμητρα*, Eur. suppl. 260 sq.

In numero plurali (Ceres et Proserpina): *γῆς — πυρφόροις θεαῖς**, Kaibel ep. 821, 5. — acc. *πυρφόρους* (v. l. *πυροφόρους*) | *θεάς**, Eur. Phoen. 687 sq.

Ῥαριάς sive *Ῥαρίς*, Callim. fr. anon. 272 Schneider: *Ῥαριάδος* (sive *Ῥαρίδος*) *Δηοῦς.* cf. Hermesian. fr. 5, 19 sq. Bach.

σεμνά v. *μάτηρ.*

σεμνή, Hom. h. 5, 1: *Δήμητρα — σεμνὴν θεόν.* h. 13, 1. *σεμνὴν | Δήμητραν*, Anth. app. ep. III 24, 1 sq. Cougny (= Preger ep. 203). — voc. *σεμνὴ Δήμητερ*, Orph. h. 40, 2. *σεμνή** item voc., ib. v. 13. cf. *Θεσμοφόρος* et *μάτηρ.*

σεμνοτάτη, orac. 157, 9 Hendess: *σεμνοτάτῃ Δήμητρι.* ib. v. 21.

*σπερμείη** voc., Orph. h. 40, 5.

σταχυηκόμος, Nonn. D. 1, 104: *Δ. σταχ.*

σταχυοπλόκαμος Δ., Orph. L. 242.

σταχυοστέφανος, AP VI 104, 8 (Philippi): *Δηοῖ τῇ σταχυοστεφάνῳ.*

σταχυοτρόφος, Orph. h. 40, 3: *σταχυοτρόφε**.

συνέστιος Bacchi, Orph. h. 40, 10: *Βρομίοιο συν.** (voc.).

*σωρῖτις** voc., Orph. h. 40, 5.

σώτειρα, Arist. ran. 378: *τὴν σώτειραν**.

τεκοῦσα Proserpinam, AP VII 58, 3 (Iuliani Aeg.): *σεῖο τεκοῦσαν**.

Τιλφωσ(σ)αία v. *Ἐρινύς* p. 74.

τιμάοχος, Hom. h. 5, 268: *Δ. τιμ.*

τρίλλιστος, Callim. h. 6, 138: *τρίλλιστε**, *μέγα κρείσσα θεάων.*

ὑποζεύξασα, Orph. h. 40, 8: *πρώτη ὑπ.** (voc.) *βοῶν ἀροτῆρα τένοντα.* cf. ib. v. 14 sq.: *ἅρμα δρακοντείοισιν ὑπ.** (voc.) *χαλινοῖς | ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον εὐαζόντων.*

φαινομένη v. *χθονίη.*

φερέσβιος | Δηώ, Soph. fr. 687 Nauck[2] (ap. Antiphan. fr. 1 Kock, qui non ipsum Sophoclem clarissimum illum poetam, sed filium eius significari suspicatur).

φερέσταχυς — Δηώ, Nonn. D. 27, 338.

φίλα | Δαμάτηρ θεά, | πάντων ἄνασσα, πάντων δὲ Γᾶ τροφός, Eur. Phoen. 684—686.

φίλη, Babr. fab. 132, 6 (= syll. II 54, 9): *φίλης Δήμητρος.* — acc. *τὴν φίλην Δήμητρα*, Antiphan. fr. 25 Kock. Philippid. fr. 5 K. Herond. mim. 1, 69. Mach. com. ap. Athen. XIII p. 580 b. cf. *δέσποινα.*

φιλόπυρος, AP VI 36, 1 sq. (Philippi Thess.): *ὦ φιλόπυρε | Δηοῖ.*

φιλότεκνος, Nonn. D. 6, 90: *Δήμητερ φιλότεκνος.*

φοινικόπεζα, Pind. Ol. 6, 159 (94) sq.: *φοινικόπεζαν — Δάματρα.*

φυσίζωος.

χαίρουσα, Orph. h. 40, 4: *εἰρήνῃ χαίρ.** (voc.) *καὶ ἐργασίαις πολυμόχθοις. — δρεπάνοις χαίρ.** (voc.) *θερείοις*, ib. v. 11.

χαλκόκροτος, Pind. Is. 7, 3 sq.: *χαλκοκρότου — Δαμάτερος.*

χθονία, Eur. H. f. 615: *χθονίας**.

χθονίη, Apoll. Rh. 4, 986 sq.: *Δηοῦς — χθονίης.* — dat. *τῇ χθονίῃ — Δήμητρι,*

Philisci fr. 1 Bergk. *Δηοῖ χθονίῃ*, AP VI 31, 2 (Nicarchi?). cf. Orph. h. 40, 12: *σὺ χθονίη, σὺ δὲ φαινομένη, σὺ δὲ πᾶσι προσηνής.*

χλόη, Eupol. fr. 183 Kock: *χλόῃ Δήμητρι.*

χλοόκαρπος, Orph. h. 40, 5: *χλοόκαρπε**.

χρυσάορος, Hom. h. 5, 4: *Δήμητρος χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου.*

ὡρηφόρος, Hom. h. 5, 192: *Δ. ὡρ. ἀγλαόδωρος.* cf. *πότνια.*

Δῆρις.

αἱματόεσσα, Empedocl. v. 23 Mullach (394 Stein): *Δ. — αἱμ.*

Διαλλαγή.

ξύντροφος Gratiis, Arist. Ach. 989: *Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Δ.*

Δικαιοσύνη.

[*ἄθραυστος τὸ συνειδός*, Orph. h. 63, 5. voc. aut nom., praedicative ad *'τὰ δέοντα βραβεύεις'*.]

ἀστασίαστος, Orph. h. 63, 8: *ἀστασίαστε**.

δικαιοτάτη θνητοῖσι, Orph. h. 63, 1: *ὦ θν. δικ.**.

*ἐρατεινή** voc., Orph. h. 63, 8.

ζηλοῦσα βίον βέβαιον, Orph. h. 63, 9: *β. ζηλ.** (voc.) *βέβ.*

θραύουσα κακίην θνητῶν, Orph. h. 63, 12: *κ. θν. θρ.** (voc.) *δικαίως.*

καθαρή, AP VII 698, 8 (Christodori): *καθαρῆς — Δικαιοσύνης.*

μεγαλαυχής v. *πάντιμος.*

[*μήτηρ*, Georg. Lap. 593 — 595 Migne, de iustitia: *κόσμος γὰρ οὗτος ἀρεταῖς, καὶ ὁμονοίας μήτηρ**, | *τῆς πολιτείας σύνδεσμος, τῆς εὐπραγίας μήτηρ,* | *ἔχθρας, πολέμου, καὶ πικρᾶς στάσεως ἀναιρέτις*, sc. *ἐστίν.*]

ὀλβιόμοιρος v. *πάντιμος.*

πάντιμος, Orph. h. 63, 3: *πάντιμ', ὀλβιόμοιρε, Δ. μεγαλαυχές.*

*ποθεινή** voc., Orph. h. 63, 1.

πολύολβος, Orph. h. 63, 1: *πολύολβε**.

*φίλη** (voc.) *πάντων, φιλόκωμ'*, Orph. h. 63, 8.

φιλόκωμος v. *φίλη.*

χαίρουσα θνητοῖς δικαίοις, Orph. h. 63, 2: *ἐξ ἰσότητος ἀεὶ θν. χαίρ.** (voc.) *δ. — εἰρήνῃ χαίρ.** (voc.), ib. v. 9.

Δίκη.

ἀγλαόμορφος v. *πανδερκής.*

ἀδελφά Eunomiae, lyr. fr. adesp. 140, 6 sq. Bergk: *λιπαροθρόνους — ἀδελφάς, Δίκαν* | *καὶ στεφανηφόρον Εἰράναν.*

αἰγλήεσσα v. *παρθένος.*

αἰδοίη v. *ἐκγεγαυῖα.*

ἀκόλουθος v. *ὁσία.*

ἄναυδος, trag. an. fr. 493, 1 Nauck²: *Δίκην ἄναυδον.*

ἀρωγός v. *πολύποινος.*

βάθρον v. *κασιγνήτα.*

*βασίλεια** voc., AP V 298, 3 (Iuliani Aeg.).

[*βραδύπους — Δ.*, AP VIII 246, 2; 247, 1 (Gregorii Theol.).]

δῖα Δ., orac. 110, 4 Hendess (= AP XIV 98, 4).

δισύλλαβος, AP XI 358, 3 (Palladae): *τὴν δισύλλαβον Δίκην.*

δώτειρα δικαίων, Arat. phaen. 113: *Δ., δώτ. δικ.*

ἐκγεγαυῖα Διός, Hes. op. 256 sq.: *Δ. Διὸς ἐκγ.,* | *κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.*

ἐπιτάρροθος v. *εὐρυάγυια.*

εὐβλέφαρος, AP XIV 122, 1 (Metrodori): *εὐβλεφάροιο Δίκης.*

εὐπατέρεια v. *παρθένος.*

εὐρυάγυια, Terpandri fr. 6 Bergk: *Δίκα εὐρ., καλῶν ἐπιτάρροθος ἔργων.* (Bergk scribit *δίκα* et pro *εὐρυάγυια* conicit *εὐρυάνασσα* vel *εὐθυάγυια.*)

θρέπτειρα urbium, Opp. hal. 2, 680: *Δ. θρέπτ. πολήων.*

ἰθύντειρα Δ., Orph. A. 352.

καθαρή, AP VII 697, 10 (Christodori): *καθαρὴν — Δίκην.*

κασιγνήτα (Eunomiae), *βάθρον πολίων ἀσφαλές,* | *Δίκα*, Pind. Ol. 13, 6—8 (6 sq.).

κόρα Iovis, Aesch. Ch. 941 (949) sq.: *Διὸς κόρα· Δίκαν δέ νιν* | *προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς.*

κούρη, lyr. fr. adesp. 82 A Bergk: *Ζανός τε κούρη**. *Δίκη* videtur esse, si quidem recte suppletur *καὶ πινυτῆς Θέμιτος.*

κυδρή v. *ἐκγεγαυῖα.*

λιπαρόθρονος v. *ἀδελφά.*

μεγιστότιμος, Aesch. suppl. 675 (709): *Δίκας — μεγιστοτίμου.*

μήτηρ, AP IX 659, 2 (Theaeteti Schol.): *μητρὸς — Δίκης* Domninus fanum exstruxit.

νικηφόρος, Aesch. Ch. 142 (148): *Δίκῃ* (lex. Well. et Dind.; *δίκῃ* edd.) *νικηφόρῳ.*

ξιφηφόρος v. *φανερός.*

ξύνεδρος v. *παλαίφατος.*

ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν, Soph. Ant. 451: *ἡ ξύν. τ. κ. θ. Δ.*

ὀλβία Δ. voc., Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 5, 357.

δμαίμων, Aesch. suppl. 398 (415): Δ. ὁμ.
ὀπισθόπους Δ. (malim pro δ.), trag. an. fr. 564 Nauck².
ὁρῶσα πάντα, Eur. El. 771: Δ. — πάνθ' ὁρ. cf. Procli h. 1, 38 Abel.
ὁσία, Bacchyl. fr. 29 Bergk: Δίκαν ὁσίαν, ἁγνᾶς | Εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πιντᾶς Θέμιδος.
παῖς Iovis, Aesch. sept. 645 (662): ἡ Διὸς π. παρθένος Δ. cf. Eur. fr. 151 Nauck²: τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι Διός, et fr. 222: τήν τοι Δίκην λέγουσι παῖδ' εἶναι χρόνου.
παλαίφατος, Soph. OC 1381 sq.: ἡ παλ. | Δ., ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις (θρόνοις coni. Bergk).
πανδερκής, Orph. h. 62, 1: Δίκης — πανδερκέος, ἀγλαομόρφου.
πανόψιος, Nonn. D. 40, 1: Δίκην — πανόψιον.
πάρεδρος Νεμέσεως v. Νέμεσις ἀφθίτα.
παρθένος εὐπατέρεια Δ., πρέσβειρα πολήων, AP XI 380, 1 (Maced. Cons.). — acc. παρθένον αἰγλήεσσαν ἀπὸ χθονὸς αἰθέρα βᾶσαν, | ἥν τε Δίκην καλέουσιν, Anth. app. ep. II 613, 1 sq. Cougny. cf. etiam παῖς.
ποίνιμος Δ., Soph. Trach. 808.
πολυδερκής, AP IX 362, 24 (ἀδ.): Δίκην — πολυδερκέα.
πολύποινος, Parmen. v. 14 Mullach: Δ. πολ. add. πᾶσιν ἀρωγός, Orph. fr. 125; cf. fr. 33 Abel.
πότνα Δ., APl 314, 2 (Arabii Schol.). — voc., AP V 298, 2 (Iuliani Aeg.).
πότνια — Δίκα, Eur. Heracl. 104.
[πράσσουσα τοὐφειλούμενον, Aesch. Ch. 302 (310) sq.: τοὐφ. | πρ. Δ.]
πρέσβα Δ., Qu. Sm. 13, 378.
πρέσβειρα v. παρθένος.
πρόμαντις, Soph. El. 475 sq.: ἃ πρόμ. Δίκα.
σύμμαχος Δ., Soph. OT. 274. — acc. Δίκην (lex. Ellendt. et Dind.; δίκην edd.) — σύμμαχον φίλοις, Aesch. Ch. 484 (497).
σύνθρονος — Δ., AP IX 445, 6 (Iuliani Aeg.). cf. Orph. h. 62, 2.
[τέλειος, Aesch. Ag. 1386 (1432): τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς (Clytaemnestrae) παιδὸς (Iphigeniae) Δίκην.]
τελεσφόρος Δ., Soph. Ai. 1390.
τιμωρὸς τῶν κακοτρόπων, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 5, 207: τῇ τιμωρῷ τ. κ. Δίκῃ. cf. Orph. h. 62, 4.
φανερός, Eur. Ba. 992: Δίκα φαν. — ξιφηφόρος. ib. v. 1012,
φονία — Δ., Eur. Med. 1390.

Δίκτυννα v. Ἄρτεμις et Βριτόμαρτις Δίκτ.

Διόνυσος.

ἁβροκόμης, Nonn. D. 16, 172 sq.: ἁβροκόμην ἀσίδηρον ἀνάλκιδα — Διόνυσον. — ἁβρ.*, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλαόμορφον, anon. h. in Bacchum 2 Abel[1]).
ἁβρός v. ἀθύρων.
ἁβροχίτων Διόν., Nonn. D. 19, 247. 43, 441.
ἄγαλμα Semelae v. πολυώνυμος.
ἀγήνωρ, Nonn. D. 25, 339: Βάκχος ἀγ. ib. 33, 316. 48, 887. Διόν. ἀγ, ib. 32, 60. cf. παῖς (Semelae).
ἀγλαόμορφος v. ἁβροκόμης.
ἀγλαός v. υἱός.
ἄγνός, Orph. h. 30, 4: ἀγνόν*. cf. etiam ἐυπλόκαμος.
ἄγριος, Orph. h. 30, 3: ἄγριον*.
ἀγροῖκος v. ἁβροκόμης.
ἀγρότερος, Kaibel ep. 871, 1: ἀγροτέρου Βρομίου.
ἄγρυπνος, Nonn. D. 27, 261: ἀγρύπνῳ Διονύσῳ. ib. 31, 153.
[ἀγρώσσων, Nonn. D. 16, 136: ἀγρώσσοντι Λυαίῳ. ib. 45, 20.]
ἀδάκρυτος, Nonn. D. 11, 208: ἀδακρύτου Διονύσου. ib. 12, 138. ἀδακρύτοιο Λυαίου, ib. 30, 110.
ἄδαμος v. Οἶνος.
ἀδελφεός Apollinis, Nonn. D. 14, 281: Φοίβου — Βάκχον ἀδελφεόν.
ἀδήλητος, Nonn. D. 47, 617: ἀδηλήτῳ Διονύσῳ.
ἀδήριτος, Nonn. D. 40, 98: ἀδηρίτου Διονύσου. — dat. ἀδηρίτῳ Διονύσῳ, ib. 22, 73.
Ἄδωνις v. εὔιος.
ἀελλήεις, Nonn. D. 32, 134: Βάκχος ἀελλ.
ἀεξίφυτος, Nonn. D. 7, 304: ἀεξιφύτου Διονύσου: — ἀεξιφύτοιο — Βάκχου, ib. 47, 7.
ἀέξων πολυγηθέα καρπόν, Orph. h. 50, 4: πολ. κ. ἀέξ.* (voc.).
ἀερσίνοος, Orph. fr. 11, 9 Abel: ἀερσινόοιο — Βάκχου. Maxim. Phil. 464. cf. etiam Οἶνος.
[ἀήθης, Nonn. D. 47, 174: ἀήθεος — Βάκχου (meton.).]

1) = AP IX 524. cf. etiam PLG III⁴ p. 679 Bergk.

ἀθήητος, Nonn. D. 9, 106: *ἀθηήτου Διονύσου.* ib. 14, 150. 16, 375. 46, 4. *ἀθηήτοιο Δυαίου*, ib. 44, 187. 45, 238.
ἀθύρων, Nonn. D. 25, 184: *Βάκχος ἀθ. — Διόν.* — *ἅβρὸν* (v. l. *ἁβρὸς*) *ἀθ.*, ib. 10, 193.
ἀθώρηκτος, Nonn. D. 17, 102: *ἀθωρήκτου Διονύσου.* — dat. *ἀθωρήκτῳ Διονύσῳ*, ib. 20, 368. 47, 526.
Αἰγύπτιος; Nonn. D. 4, 269: *Αἰγυπτίου Διονύσου | φοιτητῆρος Ὀσίριδος.* cf. *εὑρετής.*
Αἰδωνεύς cum Baccho confusus, Anth. app. ep. III 153, 1 sq. Cougny (Ausonii): *Αἰγύπτου μὲν Ὄσιρις ἐγώ, Μυσῶν δὲ Φανάκης, | Βάκχος ἐνὶ ζωοῖσιν, ἐνὶ φθιμένοις Ἀιδ.*
Αἰθιόπαις, Hesych. *Αἰθιόπαιδα· τὸν Διόνυσον. Ἀνακρέων* (fr. 134 Bergk, qui *Αἰθοπίης παῖδα* corrigere vult).
αἰολόμιτρις.
αἰολόμορφος, Orph. h. 50, 5: *αἰολόμορφε**.
ἀκερσέκομος (*ἀκερσεκόμης*), Nonn. D. 15, 49: *ἀκερσεκόμοιο — Διονύσου.* — *ἀκερσεκόμου Διον.*, ib. 44, 147.
ἀκεσσίπονος, Nonn. D. 29, 163: *ἀκεσσιπόνοιο Διωνύσοιο.*
ἀκήρυκτος, Nonn. D. 9, 249: *ἀκηρύκτοιο — Διονύσου. — ἀκηρύκτου Διον.*, ib. 21, 189.
ἀκίνητος, Nonn. D. 48, 141: *ἀκινήτου* (v. l. *ἀνικήτου*) *Διονύσου.*
ἀκοίμητος, per. 16, 2 Nonn. D.: *ἀκοιμήτου Διονύσου. — ἀκοιμήτοιο Δυαίου*, D. 33, 229. 47, 3. — dat. *ἀκοιμήτῳ Διονύσῳ*, ib. 9, 119.
ἀκοντιστὴρ Γιγάντων, Nonn. D. 25, 258: *Βάκχον ἀκοντιστῆρα Γ.*
ἀκόρητος v. *νηλειής* et *ὀιστευτήρ.*
[*ἄκος*, Orph. h. 50, 6: *παυσίπονον θνητοῖσι φανεὶς ἄκος** (voc.).]
ἄκρητος, Orph. L. 610: *ἀκρήτου Βρομίοιο. — δαίμονος ἀκρ.**, APl 290, 4 (Antipatri). *Ἄκρητος**, Kaibel ep. 1111, 3 (= Callim. ep. 42, 3 Wilam.).
ἀλεξητήρ, Nonn. D. 33, 232: *ἀλεξητῆρος — Διονύσου.* — acc. *ἀνδρομέης Διόνυσον ἀλεξητῆρα γενέθλης*, ib. 7, 96.
ἀλεξίκακος, Nonn. D. 7, 176: *ἀλεξικάκου Διονύσου.* ib. 29, 90. 32, 198. — dat. *ἀλεξικάκῳ Διονύσῳ*, ib. 45, 52.
[*ἀληθής*, AP IX 368, 1 (Iuliani Caes.): *μὰ τὸν ἀληθέα Βάκχον.*]
ἀλήτης, Nonn. D. 16, 356: *Βάκχος ἀλ.* ib. 48, 486. cf. *κερόεις.*
ἀλκήεις Διόνυσε, Nonn. D. 13, 19.
ἄμβροτος, Orph. h. 30, 7: *ἄμβροτε δαῖμον**.
ἀμείδητος, Nonn. D. 43, 420: *ἀμειδήτῳ — Δυαίῳ.*
[*ἀμεμφής**, Orph. h. 30, 8.]
ἀμερσίνοος, Nonn. D. 46, 345: *ἀμερσινόου Διονύσου.*
ἀμήτωρ, Nonn. D. 9, 95: *ἀμήτορα Βάκχον.*
[*ἀμνήμων Διόνυσε τεῶν προτέρων ὑμεναίων*, Nonn. D. 48, 533.]
ἀμπελόεις — *Βάκχος*, Nonn. D. 19, 8 sq. 46, 148. *ἀμπ. Διόν.*, ib. 7, 104. — gen. *ἀμπελόεντος — Διονύσου*, ib. 14, 328. 46, 70. — dat. *ἀμπελόεντι Δυαίῳ*, ib. 12, 153. 19, 49. 41, 421. — voc. *ἀμπελόεις Διόνυσε*, ib. 22, 90. 25, 326. cf. etiam *κοῦρος.*
ἀμπελοφύτωρ, AP VI 44, 1 (Leon. Tar.?): *ἀμπελοφύτορι Βάκχῳ.*
ἀμφιέτηρος, Orph. h. 52, 10: *ἀμφιέτηρε**.
ἀμφιετής, Orph. h. 53, 1: *ἀμφιετῆ — Βάκχον. — ἀμφιετοῦς**, tit. huius hymni.
ἀμφιθαλής, Orph. h. 46, 2: *ἀμφιθαλῆ**.
ἀμώμητος, Nonn. D. 21, 163: *ἀμωμήτῳ Διονύσῳ.*
ἀναίμακτος, Nonn. D. 17, 131: *ἀναιμάκτοιο Δυαίου.*
ἄνακλις, Nonn. D. 17, 257: *ἀνάκλιδος — Δυαίου. —* acc. *ἀνάκλιδα Βάκχον*, ib. 40, 20. cf. *ἁβροκόμης.*
ἄναξ, Eur. Ba. 1375: *Διόν. ἄν. — ἄν. Διόν.*, Nonn. D. 17, 97; 235. 26, 68; 329. *Βάκχος ἄν.*, ib. 12, 171. 15, 120. 17, 67; 263; 291. 19, 41. 20, 130; 143. 26, 288. 46, 357. — gen. *Διωνύσοι' ἄνακτος*, Archil. fr. 77 Bergk. *Διωνύσοιο ἄν.*, Simon. ep. 172, 3 Bergk. Orph. A. 1244. *Βάκχοῦ ἄν.*, ib. 28. *ἄν. — Βάκχου*, Procli h. 7, 11 sq. Abel. *Βάκχοιο ἄν.*, Orph. h. 54, 8. — acc. *αὐτὸν Βάκχον ἄνακτα δόμων ἔντοσθε δέδορκας. | εὐξείνων εὐχαῖς ἵλαον ἑσταότα*, Anth. app. ep. III 166, 7 sq. Cougny (Procli); cf. Orphica p. 276 Abel. — voc. *ἄναξ Διόνυσε*, Nonn. D. 40, 535. *ὦ Διόνυσ' ἄναξ*, Arist. pac. 442. *Διόνυσε, γῆς ἄν.*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 7, 226. *ὦ ἄνα κισσεῦ | Διόνυσε*, orac. somn. ap. Aristid. or. 26 t. I 513, 15 Dind.; cf. PLG III[4] p. 685 Bergk. *ὦναξ Βρόμιε, θεὸς σὺ φαίνει μέγας*, Eur. Ba. 1031.
Sine dei nomine: ὁ — ἄν., Eur. Ba. 602. add. *ἀγρεύς* (sc. *ἐστι*), ib. 1192. *ἄν. — Νυσήιος*, Apoll. Rh. 4, 431. — acc. *ἄνακτα*, Orph. h. 79, 9. *Βακχεῖον ἄν.*,

ib. 30, 2. — voc. ἄναξ, Hom. h. 34, 5. Nicet. Eug. Dros. et Char. 7, 211. Anth. app. ep. add. I 174 b, 1 Cougny. χρυσῶπα τινάσσων ἄνα, Eur. Ba. 553 sq. ὦναξ, Anacr. carm. 2, 1 Bergk. Soph. Ant. 1150. Callim. ep. 8, 6 Wilam. (= AP IX 566). κισσόχαιτ' ἄναξ, Pratin. fr. 1, 17 Bergk. εὖιε κισσ. ἄν., Ecphant. fr. 3 Kock; cf. Cratin. fr. 324 a K. denique apud Nonnum ἄναξ passim. cf. etiam δεῦνος.

ἀνθέων v. πατριώτης.

ἄνθος, Orph. h. 50, 6: ἱερὸν ἄνθος* (voc.).

ἀνίκητος, Nonn. D. 15, 121: ἀνικήτου Διονύσου. ib. 30, 326. 32, 283. 34, 128. 48, 141 (ubi v. l. ἀκινήτου). ἀνικήτοιο Λυαίου, ib. 11, 16. — dat. ἀνικήτῳ Διονύσῳ, ib. 14, 288. 45, 234. ἀν. — Λυαίῳ, ib. 25, 74. cf. παλίννοστος.

ἀνούτατος, Nonn. D. 16, 157: Διόνυσον ἀνούτατον. cf. υἱός.

ἀνούτητος, Nonn. D. 16, 382: ἀνουτήτου Διονύσου. ib. 30, 34. 39, 332. ἀνουτήτοιο Λυαίου, ib. 23, 36. — acc. ἀνούτητον Διόνυσον, ib. 16, 157.

ἄξιος v. ταῦρος.

ἀοίδιμος v. ἀβροκόμης.

ἁπαλός, APl 99, 4 (ἀδ.): ἁπαλῷ λυσιμελεῖ Βρομίῳ.

Ἀπατούριος v. υἱός.

ἀπειλητήρ, Nonn. D. 27, 67sq.: ἀπειλητῆρος — Διονύσου, | βουκεράων Σατύρων ἡγήτορος. — ἀπ. — Λυαίου, ib. 32, 137.

ἀπειρόμοθος, Nonn. D. 17, 276: ἀπειρομόθου Διονύσου.

ἀπένθητος, Nonn. D. 19, 172: ἀπενθήτου Διονύσου. ib. 32, 299. ἀπενθήτοιο Διωνύσοιο, ib. 21, 192. ἀπ. Λυαίου, ib. 19, 167. — dat. ἀπενθήτῳ Διονύσῳ, ib. 11, 279. 30, 116.

ἀπήμων, AP XI 63, 1 (Maced. Cons.): ἀπήμονος — Βάκχου.

ἀπτόλεμος — Βάκχος, Nonn. D. 17, 176 sq. — gen. ἀπτολέμου — Βάκχου, ib. 20, 228 sq.

ἀρειμανής, Nonn. D. 24, 178: ἀρειμανέος Διονύσου. ib. 36, 399.

ἀρέσκων v. πατήρ.

ἀρήιος, Orph. h. 30, 4: ἀρήιον*.

ἀρίδηλος v. εἰραφιώτης.

ἀριπρεπής, Qu. Sm. 4, 386: ἀριπρεπεῖ Διονύσῳ.

ἄρρηκτος, Nonn. D. 48, 75: ἀρρήκτοιο Λυαίου.

ἄρρητος, Orph. h. 30, 3: ἄρρητον*. cf. ὄργιον.

ἄρσην, Nonn. D. 20, 56: ἄρσενα Βάκχον.

ἀρτεμέων, Nonn. D. 36, 136: ἀρτεμέοντος — Διονύσου.

ἀρχέγονος, Nonn. D. 48, 963 sq.: Λυαίῳ | ἀρχεγόνῳ.

ἀρχέκακος, Nonn. D. 48, 805: ἀρχεκάκῳ Διονύσῳ.

ἀσίδηρος v. ἀβροκόμης.

ἀστράπτων v. εἰραφιώτης.

ἀστροφανής, Eumolp. ap. Diod. Sic. I 11: ἀστροφανῆ Διόνυσον ἐν ἀκτίνεσσι πυρωπόν. cf. Orph. fr. 168 Abel.

ἀσχαλόων, Nonn. D. 25, 320: ἀσχαλόωντι Λυαίῳ.

ἀτάρβητος, AP XI 63, 8 (Maced. Cons.): ἀταρβήτου — Βρομίου.

ἀτευχής, Nonn. D. 345: ἀτευχεῖ — Βάκχῳ. — acc. Διόνυσον ἀτευχέα, ib. 30, 41.

ἄτρομος, Nonn. D. 38, 79: ἄτρομε Βάκχε.

Ἄττις v. εὔιος.

Αὐσόνιος, AP XI 403, 5 (Luciani ep. 47): Αὐσονίου — Βάκχου.

Αὔσων, AP XI 24, 3 (Antip. Thess.): Αὔσονα Βάκχον (vinum).

αὐτολόχευτος v. Ὀλύμπιος.

Βακχᾶς*, Soph. fr. 613 Nauck[2].

βακχειάδης.

ὁ Βάκχειος (v. l. Βακχεῖος) Διόν., Hom. h. 19, 46. ὁ Β. θεός*, Soph. OT 1105. — voc. ὦ φίλε Βάκχειε, Eur. Cycl. 73. cf. etiam ἄναξ et δεσπότης.

Βακχειώτης, Simon. fr. 210 A Bergk: τὸν Βακχειώτην*. cf. Sapph. fr. 147 Bgk.

Βακχεύς*, h. 2 in Attin (ap. Hippol. ref. haer. V 9); cf. PLG III[4] p. 685 et 687 Bergk. ὁ Βακχεύς, Eur. Ba. 145. Βρόμιος — ὁ Β., Ion. 216/218. — voc. Βακχεῦ, Orph. h. 45, 2. 51, 1. ὦ Β., Soph. Ant. 1121. Β. φίλε, APl 156, 3 (Euodi?).

Βακχευτὴς Βρόμιος, Orph. fr. 238, 13 Abel. — acc. Βακχευτὴν — θεόν*, APl 290, 1 (Antip. Thess.). — voc. βακχευτά*, Orph. h. 47, 6.

βακχεύτωρ v. Βοιωτός.

βακχεύων* (voc.) ἁγίας τριετηρίδας ἀμφὶ τιθήνας, Orph. h. 52, 8.

βακχέχορος, Orph. h. 75, 1: βακχεχόροιο Διωνύσου πολυγηθοῦς. — βακχ. Διωνύσοιο, ib. 57, 3.

βακχικός v. χοροστάτης.

Βάκχιος[1]), Eur. Ba. 632. Ion. 716. Cycl.

1) Si quis Βακχεύς et Βάκχιος non epitheta, sed nominis alteras formas iudicare

156; 521; 575. *ὁ Θήβας ἐλελίχθων | B.*, Soph. Ant. 153 sq. *ὁ B. κυναγέτας | σοφός*, Eur. Ba. 1189 sq. — gen. *Βακχίου*, ib. 225; 605; 1124. IT 953. Ion. 550; 552; 553. Cycl. 143; 429; 446; 519. Arist. Ach. 263. Philoxeni fr. 4 Bergk. Timoth. fr. 5 Bergk. — dat. *Βακχίῳ*, Eur. Ba. 195; 366. Cycl. 9; 38. — acc. *Βάκχιον*, Eur. Ba. 68; 1153. — voc. *Βάκχιε*, ib. 528 sq.; 998.

ὁ Βακχιώ|τας — Διόν., Soph. OC 678 sq.

Βάκχος, Orph. h. 48, 2: *Βάκχον Διόννσον.*

βαρύμηνις. Orph. h. 45, 5: *βαρύμηνι**.

βασιλεύς, Nonn. D. 21, 34: *ἡμερίδων βασιλῆι — Διονύσῳ. — ὑμετέρῳ βασ. — Διον.*, ib. 35, 154. — acc. *βασιλῆα** *φιλεύιον, εἰραφιώτην*, anon. h. in Ba. 1; 26 Abel. cf. *Ἴακχος* p. 86, *Οἶνος, πρόμος.*

Βασσαρεύς, Orph. h. 45 tit.: *ὕμνος Διονύσου Βασσαρέως Τριετηρικοῦ.*

Βάσσαρος, Orph. h. 45, 2: *Βάσσαρε**. ib. 52, 12.

βλοσυρός, orac. v. 64 Wolff: *βλοσυροῖο Διωνύσου.*

Βοιωτός, anon. h. in Ba. 3 Abel: *Βοιωτόν**, *βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην.*

βοόκραιρος, Nonn. D. 7, 321: *βοοκραίρου Διονύσου.* ib. 18, 95. 25, 232. 45, 250. — dat. *βοοκραίρῳ Διονύσῳ* ib. 29, 310.

βοτρυηφόρος, Orph. h. 30, 5: *βοτρυηφόρον**.

βοτρυόεις, Nonn. D. 45, 25: *βοτρυόεντος — Βάκχου. — βοτρ. — Διονύσου*, ib. 19, 335. — *βοτρ. — Λυαίου*, ib. 22, 89. — dat. *βοτρυόεντι — Διονύσῳ*, ib. 18, 9. 19, 122. 24, 91. 25, 118.

βοτρυόκοσμος, Orph. h. 52, 11: *βοτρυόκοσμε**.

βοτρυοχαίτης v. *Βοιωτός.*

βούκερως v. *Ἴακχος* p. 86.

βριαρός, Nonn. D. 15, 124: *βριαρῷ — — Διονύσῳ.*

Βρόμιος — *ὁ Βακχεύς*, Eur. Ion. 216/218. — acc. *Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ | Διόνυσον*, Ba. 84 sq.

Sine dei nomine: Βρόμιος apud *lyricos poetas* (rec. Bergk): nom., Pratin. fr. 1, 3. Philox. fr. 4. — gen. *Βρομίου*, Dionys. Chalc. fr. 3, 2. Crit. fr. 7, 10. Plat. ep. 22, 1 (= AP IX 826). Anacreontea 17, 2. 44, 12. — dat. *Βρομίῳ*, Telest. fr. 1. Georg. Gramm. Anacr. 7, 16. — acc. *Βρόμιον*, Pind. fr. 75, 10. — voc. *Βρόμιε, δορατοφόρ', ἐννάλιε, πολεμοκέλαδε, πάτερ Ἄρη*, fr. adesp. (Simmiae?) 108; *ambigas, utrum Bacchus an Mars indigitetur, sed πάτερ* cum a Marte abhorreat, Baccho sit convenientissimum, ad hunc deum rettulerim; cf. Macrob. Sat. I 19, 1', Bergk.

Apud *tragicos poetas:* nom., Aesch. Eum. 24. Eur. Ba. 115; 141; 593; 629; 790. Cycl. 63. Phoen. 1751. — gen. *Βρομίου*, Ba. 536; 546. Cycl. 99; 123. Phoen. 785. adde Thespidis fr. 4, 6 Nauck². — dat., Eur. Ba. 66. Hel. 1364. Cycl. 709. — acc., Ba. 87; 726. Cycl. 112. Phoen. 649. *Βρόμιον — θεόν*, Ba. 446. *Βρ. — μέγαν θεόν*, Ba. 329. *Βρ. οἰνοδόταν*, H. f. 682. *τὸν Βρ., τὸν | Σεμέλας τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις | εὐφροσύναις δαίμονα πρῶτον μακάρων*, Ba. 375—378. *τὸν φιλοκισσοφόρον Βρ.*, Cycl. 620. — voc. *ὦ Βρόμιε*, Cycl. 1. *ὦ Βρ. Βρ.*, Ba. 584. *ὦναξ Βρ., θεὸς σὺ φαίνει μέγας*, Ba. 1031. *Βρ. Βρ., προβακχήιε δαῖμοι*, Ba. 412 sq.

Apud *comicos poetas* (fr. rec. Kock): nom., Teleclid. fr. 55. Alex. fr. 230 (= *οἶνος*). *ὁ — διμάτωρ Βρ.*, Alex. fr. 284; cf. trag. adesp. fr. 21 Nauck². — gen. *Βρομίου — Ἀεσβίου*, Alex. fr. 276 (= *οἶνος*). — voc. *ὦ Διὸς σὺ Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ*, Arist. Thesm. 990 sq.

Apud *poetas aevi Alexandrini: Βρομίου*, Matron. conv. Att. v. 109 Brandt. *θεοῦ Βρομίοιο*, ib. v. 113.

In *Anthologia Palatina* et *Planudea:* nom., IX 87, 8 (Marci Argent.); 331, 3 (Meleagri). XIV 109, 5 (aenigma). Pl 184, 4 (Antipatri). *λάθας δωροδότας Βρ.*, XII 49, 2 (Meleagri). *τριγέρων νεκτάρεος Βρ.*, IX 409, 2 (= *οἶνος*, Antiphanis). — gen. *Βρομίοιο*, VI 315, 1 (Nicodemi Heracl.). XIV 133, 2 (Metrodori). *Βρομίου*, V 90, 2 (*ἀδ.*). VII 321, 4 (*ἀδ.*). IX 98, 4 (Statullii Flacci); 130, 1 (*ἀδ.*); 586, 2 (Cometae Chartularii); 745, 1 (Anytes); 826, 1 (Platonis; v. supra). X 2, 8 (Antip. Sidon.). XI 26, 2 (Argentarii); 33, 2 (Philippi); 44, 4 (Philodemi); 59, 8 (Maced. Cons.). XIV 109, 4 (aenigma). Pl 15, 1 (*ἀδ.*); 214, 3 (Secundi). *ἀταρβήτου — Βρ.*, XI 63, 8 (Maced. Cons.). *Ἰταλοῦ — Βρ.*, Pl

malit, non adversabor. ceterum cf. Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Götternamen p. 41.

235, 2 (= *οἶνος*, Apollonid. Smyrn.). *ἡμετέρου* (Priapi) *πατρὸς — Βρ.*, X 15, 8 (Pauli Sil.). — dat., V 90, 2 (*ἀδ.*). VI 45, 4 (*ἀδ.*); 56, 1 (Maced. Cons.); 154, 4 (Leon. Tar. aut Gaetulici). VII 533, 1 (Dionysii Andrii). IX 232, 5 (Philippi Thess.); 247, 3 (eiusdem); 645, 5 (Maced. Cons.). XI 54, 6 (= *οἶνος*, Palladae). Pl 15*, 4 (*ἀδ.*); 309, 3 (*ἀδ.*). *ἁπαλῷ λυσιμελεῖ Βρ.*, Pl 99, 4 (*ἀδ.*). — acc., VII 339, 8 (= *οἶνος*, *ἀδ.*); 384, 1 (Marci Argent.). IX 246, 2 (*οἶνος*, eiusdem); 368, 6 (Iuliani Caes., *Βρόμον, οὐ Βρόμιον*). XI 33, 4 (Philippi); 62, 4 (Palladae). XII 2, 6 (= app. BV 5, Stratonis).

In *epigrammatis ex lapidibus collectis* (ed. Kaibel): *Βρομίοιο*, ep. 608, 2. *Βρομίου*, ep. 614, 4. *ἀγροτέρου Βρ.*, ep. 871, 1. — dat., ep. 788, 1. 810, 12. 819, 1. 876, 1. 924, 3. adde orac. *B* 3 Buresch.

Apud *poetas aevi Romani:* acc., Opp. cyn. 4, 295. praecipue in *Orphica poesi:* nom. *βακχευτὴς Βρ.*, fr. 238, 13 Abel. *Βρ. — μέγας*, fr. 71. — gen. *Βρομίοιο*, h. 40, 10. *ἀκρήτου Βρ.*, L. 610. *Βρ. καλεσσιχόρου*, L. 718. — dat., L. 749. — voc. *Βρόμι'*, h. 50, 8. cf. *Βοιωτός*.

Apud *Nonnum:* nom., D. 10, 393. — gen. *Βρομίοιο*, 5, 560. 7, 347. 10, 127; 353. 11, 60; 103; 121; 213. 13, 368. 16, 399. 17, 234. 18, 49. 19, 67. 21, 20; 27; 88; 144; 200; 230; 243. 23, 102; 168; 180; 231. 24, 45. 26, 81. 27, 338. 28, 41; 103. 29, 45. 30, 244. 32, 121. 33, 154. 34, 215. 35, 228; 317. 37, 494; 675; 758. 39, 166; 177; 368. 40, 33; 64; 244. 44, 142. 45, 1; 22; 103; 233; 252. 47, 71; 556; 611. 48, 195; 492. *τερψινόου Βρ.*, 27, 175. *Βρομίου*, 9, 222. 10, 347. 14, 171; 317. 18, 307. 25, 61. 30, 13; 44. 34, 211. 35, 2. 37, 74; 102. 45, 270. 46, 146; 278; 313. 47, 132; 655. 48, 928. per. 22, 1. — dat., 9, 107. 11, 355. 13, 85. 14, 407. 17, 23; 229; 18, 216; 319. 20, 369. 21, 174. 23, 32. 25, 267; 368. 27, 69; 208. 30, 293. 36, 174. 40, 59. 43, 137; 366; 423. 44, 253. 46, 102. 48, 968. per. 27, 2. *Βρομίῳ θηλύφρονι*, 17, 283. *θυρσοφόρῳ Βρ.*, 25, 108. *Ἰνδοφόνῳ Βρ.*, 46, 71. *ὑγρομόθῳ Βρ.*, 39, 272.

[*βρυάζων*, Orph. h. 53, 10: *εὐιέροις καρποῖσι τελεσσιγόνοισι βρ.** nom., praedicative. item h. 52, 13: *ἐλθὲ — μύστῃσι βρύων κεχαρισμένος αἰεί.*]

γαληναῖος, Nonn. D. 35, 355: *γαληναίῳ Διονύσῳ*.

γελόων v. *γηθόσυνος*.

γενέθλη Iovis, Nonn. D. 14, 148 sq.: *Διὸς εὐώδινα — γενέθλην | Βάκχον*.

γένεθλον v. *χοραγός*.

γενετήρ Pasitheae, Nonn. D. 33, 11: *ἑοῦ γενετῆρος — Λυαίου*. ib. v. 22. — dat. *Πασιθέης γενετῆρι — Διονύσῳ*, ib. 15, 91.

γένος Iovis, Hom. h. 34, 2: *δῖον γένος** (voc.). cf. *πολυώνυμος*.

γηθόσυνος — Βάκχος, Nonn. D. 15, 161 sq. — acc. *γηθόσυνον, γονόεντα, Γιγαντολέτην, γελόωντα*, anon. h. in Ba. 4 Abel.

γιγαντοφόνος, Nonn. D. 17, 10: *γιγαντοφόνου Διονύσου*. ib. 45, 172.

Γιγαντολέτης v. *γηθόσυνος*.

γνωτός Apollinis, Nonn. D. 47, 463 sq.: *Φοίβου | γνωτῷ — Λυαίῳ*. — voc. *γνωτέ** (Iridis Mercurii forma ad Bacchum accedentis), *περισσονόοιο Διὸς τέκος*, ib. 20, 266.

γνωτοφόνος, Nonn. D. 26, 82: *Βάκχῳ γνωτοφόνῳ*.

γονόεις v. *γηθόσυνος*.

γόνος Iovis et Semelae, Anacreontea 4, 10 sq. Bergk: *Διὸς γόνον | Βάκχον*. cf. *Ἴακχος* p. 86.

Sine dei nomine: Δ. γόνος, Eur. Ba. 603. *ὁ Σεμέλης γ.*, ib. 278. *θυρσοχαρὴς — γ.* (Semelae), AP III 1, 3 (Cyzici). *ὁ καλλίμορφος ἐκ Διὸς γόνος*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 5, 93; cf. 6, 316. — acc. *τὸν Δ. γόνον*, Eur. Ba. 1342. *γόνον ὑπάτων — πατέρων — | γυναικῶν τε Καδμειᾶν*, Pind. fr. 75, 11 sq. Bergk. *τὸν Δ. θεοῦ γόνον*, Nicet. Eug. l. c. 8, 292. — voc. *ὦ τοῦ μεγίστου τῶν θεῶν Δ. γόνε*, ib. 8, 74.

γυιοβαρὴς Διόν., Io. Tzetz. Posth. 718.

γυναιμανέων, Nonn. D. 16, 389: *γυναιμανέοντι Λυαίῳ*. cf. *κασίγνητος*.

γυναιμανής, Nonn. D. 42, 314: *Βάκχου — γυναιμανέος. — γυν. — Β.*, ib. 48, 774. *γυν. Διονύσου*, 16, 229; 252. 33, 153. 42, 70. 48, 644. *γυν. — Λυαίου*, 20, 232. — voc. *γυναιμανές**, Hom. h. 34, 17.

γύνις.

δεινότατος, Eur. Ba. 860 sq.: *θεὸς | δειν.**, *ἀνθρώποισι δ' ἡπιώτατος*.

δεσπότης, Arist. Ach. 247: *ὦ Διόνυσε δέσποτα.* — *κισσοφόρε Βάκχειε* | *δέσπ.*, Thesm. 988 sq. *ἰὼ ἰὼ δέσπ. δέσπ.**, Eur. Ba. 582. denique cf. Macrob. Sat. I 18, 6: Euripides (fr. 477 Nauck²) in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit '*δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, Παιὰν Ἄπολλον εὔλυρε*'.

δεῦνος, Io. Tzetz. chil. 5, 790: *Διόνυσος, δ. καὶ ἄναξ Νύσσης.*

Δημήτριος, AP IX 368, 5 sq. (Iuliani Caes.), de Celtarum vino, i. e. de cerevisia: *τῷ σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον,* | *πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ Βρόμον, οὐ Βρόμιον.*

[*δημιουργός*, Orph. fr. 187 Abel.]

δίγονος v. *Διογενής.*

Διθύραμβος, Eur. Ba. 526: *Διθύραμβε**.

διθυραμβογενής v. *Διογενής.*

δίκερως, Orph. h. 30, 3: *δικέρωτα**. cf. *πυρογενής.*

διμάτωρ, Alex. fr. 284 Kock: *δ — διμ. Βρόμιος.* cf. trag. adesp. fr. 21 Nauck². διμήτριος.

διμήτωρ v. *ἐπιλήνιος* et *κοῦρος.*

δίμορφος, Orph. h. 30, 3: *δίμορφον**.

Διογενής, anon. h. in Ba. 5 Abel: *Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόννυσον.*

Διόγονος, Eur. Hipp. 560: *Διογόνοιο Βάκχου.*

δῖος, Euphor. p. 43 Duentzer, fr. 15 Meineke: *Βάκχον δῖον.*

δισσότοκος, Nonn. D. 1, 4: *Βάκχου δισσοτόκοιο.*

διφυής, Orph. h. 30, 2: *διφυῆ**.

δολοπλόκος v. *υἱός.*

δολορραφής, Nonn. D. 40, 60: *δολορραφέος Διονύσου.*

δολόφρων v. *κερόεις.*

δορατοφόρος v. *Βρόμιος* (lyr.).

δορίκτητος, Nonn. D. 48, 24: *δορικτήτοιο Λυαίου.* — dat. *δορικτήτῳ Διονύσῳ*, ib. 21, 268.

δορυσσόος, Nonn. D. 13, 49: *Βάκχος — δορ.*

δρακοντόκομος, Nonn. D. 11, 59: *δρακοντοκόμοιο Λυαίου.*

δύσερως, Nonn. D. 29, 126: *δυσέρωτος — Λυαίου.* — dat. *δυσέρωτι καὶ ἠπεροπῆι Λυαίῳ*, ib. 48, 539. cf. *κασίγνητος.*

δυσίμερος, Nonn. D. 42, 272: *δυσίμερε Βάκχε.*

δωροδότας λάθας, AP XII 49, 2 (Meleagri): *λ. δωρ. Βρόμιος.*

ἐγερσίγελως, AP XI 60, 1 (Pauli Sil.): *ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ.*

ἐγερσίμοθος, Nonn. D. 14, 339: *ἐγερσιμόθου Διονύσου.* — dat. *ἐγερσιμόθῳ Διονύσῳ*, ib. 13, 2. 14, 322.

ἐγερσίχορος v. *φοιταλιεύς.*

ἐγρεσίκωμος v. *Εὔιος.*

ἐγρόμενος, Orph. h. 53, 1 sq.: *Διόννυσον,* | *ἐγρόμενον κούραις ἅμα νύμφαις εὐπλοκάμοισιν.*

εἰραφιώτης, Hom. h. 34, 20: *Διώνυσ' εἰραφιῶτα.*

Sine dei nomine: Εἰραφιώτης, Nonn. D. 14, 118. 42, 315. *πυρίβρομος Εἰρ.* | *ἀστράπτων ἀρίδηλος*, ib. 14, 229 sq. — dat. *Εἰραφιώτῃ*, Nonn. D. 21, 81. — acc. *Εἰραφιώτην*, Callim. anon. fr. 89 Schneider. Kaibel ep. 1035, 17. Nonn. D. 9, 23. *ἐρίβρομον Εἰρ.*, Dion. Per. 576. Orph. h. 48, 2 (*ἐρίβρ.*, *εἰρ.* Abel). — voc. *Εἰραφιῶτα*, Hom. h. 34, 2; 17. cf. etiam *βασιλεύς.*

ἐλατὴρ πορδαλίων, Nonn. D. 11, 129: *π. ἐλατῆρι — Βάκχῳ.*

ἐλελίχθων v. *Βάκχιος.*

Ἐλευθερεύς, Kaibel ep. 817, 4: *Ἐλευθερέως**.

Ἐλευσίνιος, Nonn. D. 27, 307: *Ἐλευσινίῳ* (quattuor syllabarum) *Διονύσῳ.* ib. 31, 67.

ἑλικοπέταλος, lyr. fr. adesp. 115 B Bergk: *ἑλικοπέταλε, καλλικέλαδε, φιλοχορευτὰ (Βάκχε).*

ἑλινοφόρος, Nonn. D. 17, 333: *ἑλινοφόρου Διονύσου.*

ἐμπρέπων v. *κωμαστής.*

Ἐνόρχης, Lycophr. 212: *δαίμων Ἐν.**

ἐννάλιος v. *Βρόμιος* (lyr.).

ἐπάφιος, Orph. h. 50, 7: *ἐπάφιε**. ib. 52, 9.

ἐπιήρανος καλῶν ἔργων, Ion. fr. 1, 15 Bergk: *κ. ἐπιήρανε** *ἔ.*

ἐπιλήνιος, Orph. h. 50, 1: *ἐπιλήνιε Βάκχε, διμῆτορ.*

ἐπίσκοπος νυχίων φθεγμάτων, v. *χοραγός*

ἐπιχθόνιος, Nonn. D. 35, 305: *ἐπιχθονίῳ Διονύσῳ.*

ἐπώνυμος v. *χρυσομίτρας.*

ἐραστάς Ariadnae, APl 145, 1 (ἀδ.): *Βάκχος ἐρ.*

[*ἐρατός*, Anacreontea 57, 9 sq. Bergk: *ἐρατὸν πίθοις ὀρσῶντες* | *νέον ἐκζέοντα Βάκχον*, i. e. mustum fervens doliis gratum et acceptum.]

[ἐρεβίνθινος Διόν., com. fr. anon. 862 Kock. 'Kickerlingswein', Passow.]

ἐρευνητήρ, Nonn. D. 16, 249: ἐρευνητῆρος — Δυαίου.

ἐρημονόμος, Nonn. D. 24, 343: ἐρημονόμου Διονύσου. ib. 32, 179. — dat. ἐρημονόμῳ Διονύσῳ, ib. 33, 172.

Ἐριβόας, Pind. fr. 75, 10 Bergk: Ἐριβόαν*.

ἐριβρεμέτης, Orph. h. 49, 3: ἐριβρεμέταο Ἰάκχου. — dat. ἐριβρεμέτῃ Διονύσῳ, Dion. Per. 578. cf. Εὐβουλεύς col. 2.

ἐρίβρομος, Hom. h. 7, 56: Διόν. ἐρ. Panyass. fr. 13, 2 Kinkel. — acc. Διόνυσον ἐρίβρομον, Hom. h. 26, 1. Orph. h. 30, 1. ἐρ. Δεύνυσον, Anacr. fr. 11 Bergk. — voc. ἐρίβρομε — Βάκχε, Orph. h. 45, 4. cf. εἰραφιώτης.

ἐριστάφυλος, Nonn. D. 47, 2: ἐριστάφυλον Διονύσου. — dat. ἐριστάφύλῳ — Βάκχῳ, AP IX 580, 6 (ἀδ.). Ἐριστάφύλῳ*, Nonn. D. 12, 251.

ἐρνεσίπεπλος, Orph. h. 30, 5: ἐρνεσίπεπλον*.

ἔρνος, Orph. h. 46, 2 sq.: Βάκχον, | νυμφῶν ἔρνος ἐραστὸν ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης. — voc. κρύφιον Διὸς ἔρνος*, ib. 52, 5.

ἐρραφεώτας, Alcae. fr. 90 Bergk: ἐρραφεώτου γὰρ ἄναξ. — Ἐρραφεῶτα γὰρ Fάναξ coni. Bergk; alii alia temptaverunt.

ἐρωμανέων, Nonn. D. 16, 190: Βάκχος ἐρ. — dat. ἐρωμανέοντι — Διονύσῳ, ib. 48, 541.

ἐρωμανής, Nonn. D. 16, 10: ἐρωμανέος — Δυαίου. ib. 48, 166.

Ἔρως voc., cum Libero confusus, Orph. h. 52, 10.

εὐάζων κατ' Ὄλυμπον — Βάκχε, Orph. h. 45, 4.

εὐάμπελος v. Εὔιος.

εὔας.

εὐάσας, Kaibel suppl. ep. 1036 a, 1: ὁ Βάκχος εὐάσας. cf. Buresch, Klaros p. 78.

εὐαστήρ, AP VI 154, 1 (Leon. Tar. aut Gaetul.): εὐαστῆρι Δυαίῳ. — acc. τὸν εὐαστῆρα — Βάκχον, ib. IX 246, 7 sq. (Marci Argent.). Διόνυσον — εὐ., Orph. h. 30, 1.

εὐαστής, Anth. app. ep. III 166, 1—6 Cougny (Procli; cf. Orphica p. 276 Abel): Ῥηγίνου μελάθροισι τὸν εὐαστὴν Διόνυσον[1] δέρκεο, δεξιτερῇ χειρὶ κυπελλοφόρον,[2] ξανθὴν μὲν σφίγγοντα κεραήτος αἴθοπι κισσῷ[3] | χαίτην, καὶ λαιῇ θυρσοφόρον παλάμῃ,[4] βαπτὰ δὲ πέπλα φέροντα κατὰ χροὸς αἵματι κόχλου,[5] καὶ στικτὴν νεβρίδων ἀμφικρεμῆ χλαμύδα[6].

Εὐβουλεύς, Orph. h. 29, 8: ἐριβρεμέτου πολυμόρφου Εὐβουλῆος*. — voc. Εὐβουλεῦ*, h. 30, 6. 52, 4. cf. 56, 3, ubi Adonis cum Baccho confusus videtur.

εὔθυρσος, Nonn. D. 13, 53: εὐθύρσοιο — Διονύσου. — εὐθύρσοιο Δυαίου, ib. 11, 123. — dat. εὐθύρσῳ Διονύσῳ, ib. 13, 411. 20, 1. 24, 225. 39, 256. εὐθ. — Δυαίῳ, ib. 19, 96.

εὐθώρηξ, Nonn. D. 39, 270: εὐθώρηκος — Διονύσου. cf. κασίγνητος.

εὐίερος, Orph. h. 24, 11: εὐιέρου Βάκχοιο.

εὔιος, Anacreontea 4, 11 Bergk: Βάκχον εὔιον. —Ἄττιν — θεὸν μέγαν, ἀγνὸν Ἄδωνιν, | εὔιον ὀλβιόδωρον ἐυπλόκαμον Διόνυσον, orac. 210, 1 sq. Hendess; cf. Buresch, Klaros p. 50 et 54. — voc. εὔιε Βάκχε, Orph. h. 50, 3. cf. etiam χρυσομίτρας.

Sine dei nomine: εὐίου θεοῦ, Eur. Ba. 1167. — acc. τὸν εὔιον — θεόν, ib. 157. cf. ἄναξ.

Εὔιος*[1]), Eur. Ba. 566. Nonn. D. 9, 185. 10, 290; 354. 11, 94. 24, 110. 30, 315. 37, 36. 39, 355. 42, 126. AP IX 253, 2 (Philippi Thess.). Kaibel suppl. ep. 926 b, 6. Εὔ. — Διὸς πρόμος, Nonn. D. 25, 207. — gen. Εὐίου, Eur. Ba. 579. Εὐίεω, AP VI 320, 2 (Nicodemi Heracl.). — acc., Nonn. D. 12, 328; 356. 45, 24. Orph. h. 30, 4 (εὔιον edd.). Εὔιον (εὔιον edd.), εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίκωμον, anon. h. in Ba. 6 Abel. — voc., Arist. Thesm. 990; 993 sq. AP VI 87, 2 (ἀδ.). APl 308, 8 (Eugenis). Orph. h. 50, 8 (εὔιε edd.). ὦ εὔι' εὔι' εὐοῖ | ὦ εὔι', Arist. Thesm. 993 sq. cf. πατριώτης.

εὔκαρπος, AP VI 31, 1 (Nicarchi?): εὐκάρπῳ Διονύσῳ. — voc. εὔκαρπος*, Orph. h. 50, 4.

εὐκέραος, Plat. ep. 23, 1 Bergk (= AP IX 827, quod epigramma Ammonio tribuitur): εὐκεράοιο — Διονύσου.

ἐυπλόκαμος cf. εὔιος.

εὑρετὴς οἰνουργίας, Io. Tzetz. chil. 8, 586 sq.: τοῦ οἰν. δ' εὑρετοῦ φημὶ τοῦ Αἰγυπτίου, |

1) Εὔιος, ὁ Διόνυσος, Psell. vers. pol. 337 (Boissonade, anecd. Gr. III p. 218).

τοῦ Νῶε, καὶ Ὀσίριδος, Δευνύσσου, Διονύσσου.
εὐρυχαίτας v. πάρεδρος.
ἐυστέφανος, Orph. h. 74, 2: ἐυστεφάνου Διονύσου.
ἐυστεφής v. Ἰόβακχος p. 86.
εὐτραφής, Orph. h. 50, 4: εὐτραφές*.
εὔυμνος, Nonn. D. 41, 12: εὐύμνοιο Δυαίου.
εὔφρων, Orph. h. 46, 2: εὔφρονα Βάκχον. — voc. πᾶσιν ἐύφρον*, ib. 50, 8.
εὐχαίτας, AP XI 409, 3 (Gaetulici): εὐχαίτα Διόνυσε.
εὐχαίτης — Βάκχος, Nonn. D. 18, 168. cf. εὔιος.
εὐώδης, AP XI 57, 1 (Agath. Schol.): εὐώδεϊ Βάκχῳ (vino).
ἐχεκτέανος, Nonn. D. 37, 722: ἐχεκτεάνοιο Δυαίου.
ἐχιδνόκομος, Nonn. D. 22, 30: ἐχιδνοκόμου Διονύσου. ib. 48, 55.
ἔχων ταυρώπιδα μορφήν, v. νυκτιφαής.
Ζαβοσκουτέλης v. Θηβαῖος.
Ζαγρεύς, Callim. fr. 171 Schneider; cf. ib. vol. II p. 57 et infra Ζαγρεύς.
ζάθεος, Opp. cyn. 4, 232: ζαθέοιο — Διονύσου.
ὁ ζαμενὴς* δ' ὁ χοροιτύπος, Pind. fr. 156 Bergk.
ζάχολος v. ζηλαῖος.
ζευκτήριος μαινάδων, v. πατήρ.
Ζεύς cum Baccho confusus, Kaibel ep. 1035, 22: Διὶ Βάκχῳ.
ζηλαῖος, anon. h. in Ba. 7 Abel: ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα.
ζηλήμων Διόν., Nonn. D. 10, 245; 414. cf. etiam ζηλαῖος.
ζηλοδοτήρ v. ζηλαῖος.
ζωογόνος, Nonn. D. 27, 339: ζωογόνῳ — φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ.
ἡγέτης κώμων, Orph. h. 52, 7: ἡγέτα* κ.
ἡγήτωρ Σατύρων, v. ἀπειλητήρ.
ἥδιστος θεῶν, Theocr. ep. 12, 2 (= AP VI 339): σὲ τὸν ἥδιστον* θεῶν. cf. Οἶνος p. 89 sq.
ἡδυεπής, AP IX 384, 20 (menses Romanorum): ἡδυεπῆ — Βάκχον (lect. dub.).
ἡδύθροος et ἡδυπότης v. ἥπιος.
[ἡδύποτος, Nonn. D. 45, 147: ἡδυπότοιο — Διονύσου.]
ἡδύς, AP V 110, 3 sq. (Marci Argent.): τὸν ἡδὺν | Βάκχον.
ἠθάς, Nonn. D. 20, 249: ἠθάδος — Δυαίου.
Ἥλιος v. Ἥλ. Διόνυσος.
ἡμερίδης.
ἡμιτελής v. νήπιος.
ἠπεροπεύς v. δύσερως et ἥπιος.
ἥπιος, anon. h. in Ba. 8 Abel: ἥπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἠπεροπῆα.
ἠπιώτατος v. δεινότατος.
ἠρικεπαῖος, Orph. h. 52, 6: ἠρικεπαῖε*.
ἵρως, carm. pop. 6, 1 Bergk: ἵρω Διόνυσε (lect. dub.).
ἠὺς Διόν., Qu. Sm. 3, 772. 4, 390.
Θαλασσόμοθος, Nonn. D. 39, 407: Θαλασσομόθου Διονύσου. ib. 43, 359.
Θαλασσοπόρος, Nonn. D. 21, 185: Θαλασσοπόροιο Δυαίου. — dat. Θαλασσοπόρῳ (v. l. Θαλασσοφόνῳ, Θαλασσονόμῳ) Διονύσῳ, ib. 36, 421.
Θάλος, Orph. h. 50, 3: κρυψίγονον μακάρων ἱερὸν Θάλος, εὔιε Βάκχε.
Θαρσήεις Διόν., Nonn. D. 30, 3.
[Θάσιος, Alex. fr. 230 Kock: ποδαπὸς ὁ Βρόμιος —; Θάσιος (= οἶνος).]
Θεηγενής, Nonn. D. 8, 35 sq.: Θεηγενέος — Βάκχου. — Θεηγ. Διονύσου. ib. 9, 181. 10, 89. — voc. Διόνυσε Θεηγενές, ib. 20, 44.
Θελήμων, Nonn. D. 17, 50: Θελήμονι — Δυαίῳ.
Θελξίμβροτος v. ποιμήν.
Θελξίφρων, Nonn. D. 19, 22: Θελξίφρονι Βάκχῳ.
Θέοινος v. πατήρ.
Θεσμοφόρος, Orph. h. 42, 1: Θεσμοφόρον — ναρθηκοφόρον Διόννσον.
Θηβαιγενής, Dion. Per. 623: Θηβαιγενέος Διονύσου.
Θηβαῖος, Io. Tzetz. chil. 8, 583 sq.: τοῦ Διονύσου, | οὐ τοῦ Θηβαίου λέγω δὲ καὶ τοῦ Ζαβοσκουτέλη.
Θηλυμανής, Nonn. D. 17, 184: Θηλυμανῆ Διόνυσον ὀπάονα Δηριαδῆος. ib. 36, 469.
Θηλύμιτρις.
Θηλύφρων, Nonn. D. 17, 283: Βρομίῳ Θηλύφρονι.
Θηραγρεύτας Βακχᾶν, Eur. Ba. 1020: ὦ Βάκχε, Θηραγρεύτα Β.
Θιασώδης, Nonn. D. 46, 107: Θιασώδεος — Βάκχου.
Θιασώτης v. Θρῆιξ.
Θρασὺς — Βάκχος, Nonn. D. 30, 237. 48, 564. cf. Πρόβλαστος et υἱός (Semelae).
Θρῆιξ, anon. h. in Ba. 9 Abel: Θρήικα. Θυρσοφόρον, Θιασώτην, Θυμολέοντα.

θρίαμβος v. Ἴακχος lin. 34.

θριαμβοδιθύραμβος, Pratin. fr. 1, 16 Bergk: θριαμβοδιθύραμβε*.

θυμολέων v. Θρῆιξ.

θυρσεγχής, Orph. h. 45, 4 sq.: Βάκχε, | θυρσεγχές. cf. infra Παιάν.

θυρσομανὴς — Βάκχος, Nonn. D. 45, 204. Θυρσ. Διόν., ib. 18, 309. 24, 151. 25, 381. 29, 277. 30, 307. 36, 165. — acc. θυρσομανῆ Διόνυσον, ib. 45, 232. — voc. θυρσομανές*, Orph. h. 50, 8.

θυρσοτινάκτης, Orph. h. 52, 4: θυρσοτινάκτα*.

θυρσοφόρος Διόν., Nonn. D. 27, 147. — gen. Βάκχου θυρσοφόρου, ib. 47, 504. θυρσοφόροιο Διωνύσου, Orph. h. 44, 3. — dat. θυρσοφόρῳ Βρομίῳ, Nonn. D. 25, 108. cf. etiam εὐαστής et Θρῆιξ.

θυρσοχαρής v. γόνος.

Θυωναῖος, Opp. cyn. 4, 285: Θυωναίου Διονύσου. — dat. Θυωναίῳ Διονύσῳ, ib. 1, 27.

Ἴακχος*[1]), Kaibel ep. 690, 5 (Ἰαχχος corrupt.). ὁ βούκερως | Ἴ., Soph. fr. 874, 2 sq. Nauck². — gen. Ἰάκχου, AP XI 64, 1 (Agath. Schol.). Kaibel ep. 957, 1 (lect. dub.). βασιλῆος — Ἴ., AP XI 59, 1 (Maced. Cons.). — dat. Ἰάκχῳ, ib. IX 82, 5 (Antipatri Thess.). — acc. τὸν ταμίαν Ἴακχον, Soph. Ant. 1154. Ἴ. — τὸν Διὸς γόνον | Βρόμιον, Eur. Ba. 725 sq. λύσειον Ἴ. (Misen), Orph. h. 42, 4. νηπίαχον — Ἴ., Opp. cyn. 4, 237. — voc., Σεμελήϊ' Ἴακχε πλουτοδότα, carm. pop. 5 Bergk. Ἴ. θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ, trag. anon. fr. 140 Nauck² = lyr. fr. 109 Bergk.

ἰατρός, Eustath. ad Od. α 209 p. 1624, 34: καλῶς ἂν ὁ Διόνυσος καλοῖτο ἰατρός, ἔτι δὲ καὶ ὑγιείας αἴτιος, καθότι καὶ ἡ Πυθία εἴρηκέ τισι Διόνυσον ὑγιατὴν καλεῖν. quibus in verbis poetae cuiusdam, fortasse comici, versus latere suspicatur Kock (CAF III p. 423 sq.), qui scribendum proponit: διὸ καὶ καλοῦσι τὸν Διόνυσον πολλαχοῦ | ἰατρόν, ὡς ἂν τῆς ὑγιείας αἴτιον· | καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι γοῦν ἡ Πυθία | ἔχρησε τιμᾶν ὡς ὑγιαστὴν τὸν θεόν. cf. orac. 175, 2 Hendess: Διονύσῳ χρῆσθαι ἰητρῷ, et Mnesith. Athen. v. 14—16 Bussemaker: καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ | ἰατρόν· ἡ δὲ Πυθία | εἴρηκέ τισι Διόνυσον ὑγιάτην καλεῖν.

Ἰκάριος, AP XI 59, 3 (Maced. Cons.): Ἰκαρίου — Δυαίου.

ἱμείρων, Nonn. D. 16, 223: ἱμείροντι Δυαίῳ. ib. 29, 123.

ἱμερόεις, Nonn. D. 47, 445: ἱμερόεντος — Διονύσου. — dat. ἱμερόεντα Δυαίῳ, ib. 48, 521.

ἱμερτός v. Ἰνδολέτης.

Ἰνδολέτης, anon. h. in Ba. 10 Abel: Ἰνδολέτην, ἱμερτόν, ἰοπλόκον, ἰραφιώτην.

Ἰνδοφόνος Διόν., Nonn. D. 23, 14. — gen. Ἰνδοφόνου Διονύσου, ib. 32, 49. Βάκχου — Ἰνδοφόνου, 25, 85. Ἰνδοφόνοιο Δυαίου, 17, 354. 25, 299. — dat. Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ, ib. 18, 305. 28, 69. 38, 48. 47, 506. Ἰνδ. — Διον., 17, 387. 35, 283. Ἰνδ. Βρομίῳ 46, 71.

Ἰόβακχος, Maxim. Phil. 529: ἐυστεφέος Ἰοβάκχου. — χοροιμανέος Ἰο., ib. 496. — acc. Ἰόβακχον, APl 289, 1 (ἀδ.). — Ἴακχος et Ἰόβακχος non tam epitheta, quam altera Bacchi nomina habenda sunt.

ἰοπλόκος et ἰραφιώτης v. Ἰνδολέτης.

Ἰταλός, APl 235, 2 (Apollonidae Smyrnaei): Ἰταλοῦ — Βρομίου (vini).

Καδμεῖος, Kaibel ep. 926, 13 sq.: Διονύσῳ | Καδμείῳ.

|καθαπτὸς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς, Arist. ran. 1211: Διόν., ὃς Θ. κ. ν. δ. | καθ. ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα| πηδᾷ χορεύων.|

καλεσσίχορος, Orph. L. 718: Βρομίοιο καλεσσιχόρου.

καλλιέθειρος, Orph. h. 50, 7: καλλιέθειρε*.

καλλικέλαδος v. ἑλικοπέταλος.

καλλίμορφος Διόν., Nicet. Eug. Dros. et Char. 6, 663. cf. γόνος et παῖς.

χῶ καλὸς Διόν. (v. l. Διὸς υἱός), Theocr. id. 20, 33. — gen. τοῦ καλοῦ Δυαίου, Anacreontea 38, 9. 41, 13 Bergk. — dat. καλῷ Δυαίῳ, ib. 3, 20; cf. AP XI 48, 11 (Anacreontis) et Gell. N. A. XIX 9.

κάρπιμος, Orph. h. 53, 8: κάρπιμε Βάκχε.

κασίγνητος, Nonn. D. 33, 47: κασιγνήτου (Veneris) Διονύσου. — κασιγνήτοιο τευῦ (Apollinis). — Δυαίου, ib. 27, 257. Δυ. | σεῖο (Minervae) κασιγνήτου μελαναίγιδος, 27, 301 sq. — dat. κασιγνήτῳ Διονύσῳ (Aeaci), ib. 13, 205. εὐθώρηκι κασ. Δ., 23, 17. κασ. Δ. (Apollinis), 13, 130. δυσέρωτι κασ. Διον., 37, 737. γυναιμανέοντι κασ. (Amoris) — Βάκχῳ, 43, 437.

1) Ἴακχος, ὁ Διόνυσος, Psell. vers. pol. 374 (Boissonade, anecd. Gr. III p. 220).

κατηφιόων, Nonn. D. 25, 310: *κατηφιόωντι — Βάκχῳ.*
κελαδεινός v. *κωμαστής.*
κεραός, Nicandri alex. 31: *κεραοῖο Διωνύσοιο.* cf. *κωμαστής.*
κεραστής v. *ταυροφυής.*
κερασφόρος, Nonn. D. 20, 314: *κερασφόρε Βάκχε. — κερ. — B.*, Orph. h. 53, 8. cf. *υἱός* (Semelae).
κερόεις, Nonn. D. 45, 241 sq.: *Διονύσῳ ψευδομένῳ κερόεντι.* — acc. *κερόεντα δολόφρονα Βάκχον ἀλήτην*, ib. 45, 248.
κεχηνώς, Euphor. p. 58 Duentzer, fr. 122 Meineke. cf. Callim. ep. 48, 3—5 Wilam. (= AP VI 310): *ἐγὼ δ' ἀνὰ τῇδε κεχηνὼς | κεῖμαι τοῦ Σαμίου διπλόον ὁ τραγικὸς | παιδαρίων Διόν. ἐπήκοος.*
κινυρός v. *μάρτυς.*
κισσεύς v. *ἄναξ.*
κισσόβρυος Orph. h. 30, 4: *κισσόβρυον*.*
κισσοκόμας, Pind. fr. 75, 9 Bergk: *κισσοκόμαν* (v. l. *κισσοδίταν, κισσοδόταν, κισσουδέταν, κισσοδαῆ*) *θεόν*.*
κισσοκόμης, Hom. h. 26, 1: *κισσοκόμην Διόνυσον.*
κισσοστέφανος v. *κωμαστής.*
κισσοφόρος, Nonn. D. 12, 109: *κισσοφόρῳ — Διωνύσῳ.* — acc. *κισσοφόρον Διόνυσον*, Opp. cyn. 1, 365. cf. *δεσπότης* et *παῖς.*
κισσοχαίτης v. *ἄναξ.*
κισσοχαρής, Orph. h. 52, 12: *κισσοχαρές*.*
κισσοχίτων v. *ποιμήν.*
κορυμβοφόρος, Nonn. D. 14, 311: *κορυμβοφόρου Διονύσου.* ib. 18, 3. 44, 13. — dat. *κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ*, ib. 15, 131. 48, 15.
[*κορυσσόμενος*, Nonn. D. 13, 38: *κορυσσομένοιο Διωνύσου. — κορυσσομένου — Διονύσου*, ib. 14, 128. 25, 167. 43, 70. — dat. *κορυσσομένῳ — Διωνύσῳ*, ib. 47, 551.]
κουρίζων, Nonn. D. 9, 128: *κουρίζοντι Διονύσῳ.* ib. v. 246.
κοῦρος | ἀμπελόεις Διόν., Nonn. D. 13, 468 sq. — voc. *κοῦρε* διμῆτορ*, Orph. h. 52, 9. *κύδιμε κ.**, ib. v. 12.
κρύφιος, Orph. h. 30, 3: *κρύφιον*.* cf. *ἔρνος.*
κύδιμος v. *κοῦρος.*
κύδιστος, Anth. app. ep. add. II 379 b, 3 Cougny: *Βάκχου κυδίστοιο.*
κυπελλοφόρος v. *εὐαστής.*
κωμαστής, Arist. nub. 605 sq.: *Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων | κωμ. Διόν.* — acc. *κωμαστήν, κεραόν, κισσοστέφανον, κελαδεινόν*, anon. h. in Ba. 11 Abel.
λαθικηδής, Kaibel ep. 1035, 5: *Διωνύσῳ λαθικηδέι φυσιζώῳ.* cf. *Λυδός.*
Λέσβιος, Alex. fr. 276 Kock: *Βρομίου — Λεσβίου* (vini).
Ληναῖος*, Meliteniot. 1652. — voc. *Ληναῖε**, Orph. h. 50, 5 (cuius tit.: *λυσίου ληναίου*). 52, 2. *ὦ Λην.**, AP IX 519, 1 (Alcaei Mess.). cf. etiam *Λυδός.*
λικνίτης, Orph. h. 46, 1: *λικνίτην Διόνυσον.* — gen. *Λικνίτου**, tit. huius hymni. — voc. *Λικνῖτα**, ib. 52, 3.
Λιμναῖος, Nonn. D. 27, 307: *Λιμναῖον — Βάκχον.* — dat. *Λιμναίῳ**, Callim. fr. 66 a Schneider.
λιποπτόλεμος, Nonn. D. 35, 389: *λιποπτολέμου Διονύσου.*
λοχευόμενος, APl 290, 5 sq. (Antipatri): *Θῆβαι γιγνώσκουσι τὸν ἐκ πυρὸς· οὐράνιος δὲ | οὗτος ὁ παμφώνοις χερσὶ λοχ.**.
Λυαῖος, semper sine Bacchi proprio nomine, ut sit alterum eius nomen potius, quam epitheton habendum.
In *Anacreonteis* (rec. Bergk): nom., 53, 43. *ὁ λυσίφρων ὁ Λ.*, 47, 2. — gen. *Λυαίου*, 11, 9. 35, 8. 50, 6. *τοῦ καλοῦ Λυ.*, 38, 9. 41, 13. 43, 8. — dat., 7, 13. 35, 3. *καλῷ Λυ.*, 3, 20 (= *τῷ κ. Λυ.*, AP XI 48, 11).
In *Anthologia Palatina* et *Planudea:* nom., V 72, 2 (Rufini). VII 105, 4 (Diog. Laert.). — gen., Pl. 7, 7 (Alcaei); 156, 1 (*ἀδ.*). *ἡμετέροιο — Λυ.*, XI 63, 5 (Maced. Cons.). *Ἰκαρίου — Λυ.*, XI 59, 3 (eiusdem). — dat., VI 158, 1 (Sabini Gramm.). IX 406, 3 (Antigoni Caryst.). XI 58, 3 (vino; Maced. Cons.). *εὐαστῆρι Λυ.*, VI 154, 1 (Leon. Tar. aut Gaetulici). *ἐγερσιγέλωτι Λυ.*, XI 60, 1 (Pauli Sil.). adde *Λυ. πατρί*, app. ep. III 153 tit. Cougny (Ausonii). — acc., AP IX 247, 5 (vinum; Philippi). — voc. *Λυαῖ'*, APl 308, 2 (Eugenis).
In *epigrammatis ex lapidibus collectis* (ed. Kaibel): dat., ep. 821, 5. suppl. ep. 871 a.
Apud *Nonnum:* nom., 17, 239. — gen., 7, 164. 10, 126; 211; 248; 428. 11, 114; 119; 135; 204. 13, 38. 14, 170. 15, 155. 16, 140; 371; 383; 395. 17,

174; 247. 18, 6; 53; 127; 318. 19, 120; 260; 331. 20, 30; 33; 68; 236; 302. 21, 12; 86. 22, 92. 25, 220. 26, 333. 27, 75. 28, 85; 232. 29, 305. 30, 36; 134; 200; 208. 31, 7; 79. 32, 102; 146. 33, 11; 45; 160; 167. 34, 356. 35, 306; 320; 357; 375. 36, 5. 38, 55; 62. 39, 114; 251; 323; 380; 390. 40, 16; 42; 153. 43, 155. 44, 146; 215. 45, 54; 169; 263. 46, 162; 231 (ubi lect. dub.). 47, 496; 594; 635. 48, 139; 684; 811. per. 32, 2. ἀδακρύτοιο *Λ.*, 30, 110. ἀθηήτοιο *Λ.*, 44, 187. 45, 238. ἀκοιμήτοιο *Λ.*, 33, 229. 47, 3. ἀναιμάκτοιο *Λ.*, 17, 131. ἀνάλκιδος — *Λ.*, 17, 257. ἀνικήτοιο *Λ.*, 11, 16. ἀνουτήτοιο *Λ.*, 23, 36. ἀπειλητῆρος — *Λ.*, 32, 137. ἀπενθήτοιο *Λ.*, 19, 167. ἀρρήκτοιο *Λ.*, 48, 75. βοτρυόεντος — *Λ.*, 22, 89. ἑοῦ (Pasitheae Gratiae) γενετῆρος — *Λ.*, 33, 11; 22. γυναιμανέος — *Λ.*, 20, 232. δορικτήτοιο *Λ.*, 48, 24. δρακοντοκόμοιο *Λ.*, 11, 59. δυσέρωτος — *Λ.*, 29, 126. ἐρευνητῆρος — *Λ.*, 16, 249. ἐρωμανέος — *Λ.*, 16, 10. 48, 166. εὐθύρσοιο *Λ.*, 11, 123. εὐύμνοιο *Λ.*, 41, 12. ἐχεκτεάνοιο *Λ.*, 37, 722. ἠθάδος — *Λ.*, 20, 249. θαλασσοπόροιο *Λ.*, 21, 185. Ἰνδοφόνοιο *Λ.*, 17, 354. 25, 299. *Λ.* | σεῖο (Minervae) κασιγνήτου μελαναίγιδος, 27, 301 sq. κασιγνήτοιο τεοῦ (Apollinis) — *Λ.*, 27, 257. κορυσσομένοιο *Λ.*, 13, 38. κορυσσομένου — *Λ.*, 14, 128. 25, 167. 43, 70. μαχήμονος — *Λ.*, 25, 109. μελλογάμοιο *Λ.*, 48, 110. μελλογάμου — *Λ.*, 47, 268. νυκτιπόλοιο *Λ.*, 7, 288. ποθοβλήτοιο *Λ.*, 16, 347. ταυροπλοκάμου — *Λ.*, 35, 328. τελεσσιγάμοιο *Λ.*, 16, 340. τελεσσιγάμου — *Λ.*, 48, 724. φιλοπτόρθου — *Λ.*, 17, 321. φιλοσκάρθμοιο *Λ.*, 10, 399. φιλοσκοπέλοιο *Λ.*, 48, 944. χοροπλεκέος — *Λ.*, 34, 38. χθονίοιο *Λ.*, 31, 144. — dat., 9, 18; 112; 115. 10, 86 (v. l. gen.); 144; 320. 11, 44; 76; 211. 12, 117. 14, 5; 272. 16, 147; 191. 17, 104; 346. 18, 46; 68; 210. 19, 4; 44. 20, 22; 262; 347; 387. 21, 123; 127. 22, 124. 24, 172. 25, 169; 194; 414. 26, 35. 28, 38. 29, 167. 30, 231; 256. 31, 29. 32, 120. 36, 319; 401. 37, 75; 81 (ἀχνυμένῳ). 39, 10; 262. 40, 8; 180; 415. 42, 109; 507. 43, 162; 335; 365. 44, 298. 45, 194. 46, 103; 166; 171. 47, 26; 480; 547. 48, 71; 101; 124. ἀγρώσσοντι *Λ.*, 16, 136. 45, 20. ἀμειδήτῳ — *Λ.*, 43, 420. ἀμπελόεντι *Λ.*, 12, 153. 19, 49. 41, 421. ἀνικήτῳ — *Λ.*, 25, 74. *Λ.* | ἀρχεγόνῳ, 48, 963 sq. ἀσχαλόωντι *Λ.*, 25, 320. Φοίβου | γνωτῷ — *Λ.*, 47, 463 sq. γυναιμανέοντι *Λ.*, 16, 389. δυσέρωτι καὶ ἠπεροπῆι *Λ.*, 48, 539. εὐθύρσῳ — *Λ.*, 19, 96. θελήμονι — *Λ.*, 17, 50. ἱμείροντι *Λ.*, 16, 223. 29, 123. ἱμερόεντι *Λ.*, 48, 521. κισσοφόρῳ — *Λ.*, 12, 109. κορυσσομένῳ — *Λ.*, 47, 551. νέῳ — *Λ.*, 44, 211. νηπιάχῳ — *Λ.*, 9, 198. νυκτελίῳ — *Λ.*, 22, 5. οἰνοφύτῳ — *Λ.*, 21, 172. ποθοβλήτῳ — *Λ.*, 42, 432. ἐμῷ (Hydaspis) πορθμῆι *Λ.*, 23, 175. φιλαγρύπνῳ — *Λ.*, 14, 291.

Λύδιος, Nonn. D. 43, 172: *Λύδιε Βάκχε.*

Λυδός, anon. h. in Ba. 12 Abel: *Λυδόν, ληναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμνον.*

λύσειος v. *Ἴακχος* p. 86.

λυσεύς, Orph. h. 52, 2: *λυσεῦ**.

λυσιμελὴς Διόν., Nonn. D. 42, 345. — gen. *λυσιμελοῦς Βάκχου*, AP XI 414, 1 (Hedyli). cf. *ἁπαλός.*

λυσιμέριμνος v. *Λυδός.*

λύσιος, Orph. h. 50, 8: *λύσιε**. — *λ. δαῖμον**, ib. v. 2. cf. *Ληναῖος.*

λυσιπαίγμιων — Βάκχος, Anacreontea 48, 9 Bergk; v. l. *λυροπαίγμων, λυσιπήμων, φιλοπαίγμιων* etc.

λυσίπονος, Opp. cyn. 4, 254: *λυσιπόνῳ Διονύσῳ.*

ὁ λυσίφρων ὁ Λυαῖος, Anacreontea 47, 2 Bergk.

μαινόλας, Orph. h. 45, 4: *μαινόλα Βάκχε. — μαινόλα, Βακχεῦ*, ib. 52, 1.

μαινόλης.

μαινόλιος v. *μύστης.*

μαινόμενος, Hom. Z 132: *μαινομένοιο Διωνύσοιο. — Βάκχου | μαινομένου*, Nonn. D. 32, 114 sq.

μάκαρ, Opp. cyn. 4, 301: *ἰὼ μ., ὦ Διόνυσε. — μ. Διόν.*, Orph. h. 45, 1. *μ. — Βάκχε*, 50, 1. 53, 8. *μάκαρ** item voc., Orph. h. 30, 8. 45, 7. 46, 8. 47, 6. 52, 1; 13.

μανιώδης, Theocr. id. 26, 13: *μανιώδεος — Βάκχου.*

μάντις, Eur. Hec. 1267: *ὁ Θρῃξὶ μ. — Διόν.*

μάρτυς, Nonn. D. 17, 158: *μάρτυρι Βάκχῳ.* ib. 18, 87. 40, 66. *κινυρῷ — μάρτ. Β.*, ib. 12, 173.

μαχήμων, Nonn. D. 25, 109: μαχήμονος — Ἀναίου.
μέγας, Orph. fr. 71 Abel: Βρόμιος — μ. — acc. Βρόμιον — μέγαν θεόν, Eur. Ba. 329. cf. etiam εὔιος.
μεγασθενής, Orph. h. 50, 5: μεγασθενές*.
μεθυδώτης, Orph. h. 47, 1: Βάκχον — μεθυδώτην. cf. μύστης.
Μεθυμναῖος, Orph. fr. 11, 4 Abel: Μεθυμναίου*.
μειλίχιος, Nonn. D. 14, 320: μειλιχίου — Διονύσου.
μελάναιγις v. κασίγνητος.
μελλόγαμος, Nonn. D. 48, 110: μελλογάμοιο — Ἀναίου. — μελλογάμου — Ἀν., 47, 268.
μεμηνώς, Nonn. D. 35, 324: μεμηνότος — Βάκχου.
μενεπτόλεμος, Nonn. D. 14, 316: μενεπτολέμου Διονύσου (v. l. dat.). — dat. μενεπτολέμῳ Διονύσῳ, ib. 47, 646.
μηροτρεφής, Orph. h. 52, 3: μηροτρεφές*.
μιννυθάδιος, Nonn. D. 29, 54: μιννυθαδίῳ Διονύσῳ.
μιτρηφόρος, Orph. h. 52, 4: μιτρηφόρε*.
Μιτυληναῖος, AP XI 34, 7 (Philodemi): Μιτυληναίῳ — Βάκχῳ (vino).
μνηστήρ Ariadnes, Nonn. D. 47, 455: οὐρανίου μνηστῆρος*.
Μυγδόνιος, Nonn. D. 45, 61: Μυγδονίῳ — Διονύσῳ.
μυριόμορφος v. μύστης.
μύστης, anon. h. in Ba. 13 Abel: μύστην, μαινόλιον, μεθυδώτην, μυριόμορφον.
ναρθηκοφόρος, Orph. h. 42, 1: ναρθηκοφόρον Διόνυσον.
νεβριδόπεπλος v. νυκτέλιος.
νεβριδόστολος* voc., Orph. h. 52, 10.
νεβροφόνος, Nonn. D. 44, 198: νεβροφόνῳ — Διονύσῳ.
νεβροχίτων Διόν., Nonn. D. 26, 28.
νεβρώδης v. νυκτέλιος.
νεκτάρεος, AP IX 409, 2 (Antiphanis): τριγέρων νεκτ. Βρόμιος (vinum).
νεογιλός, Opp. cyn. 4, 273: Διόνυσον — νεογιλόν.
νέος, Euphron. Cherron. fr. 1 Bergk: τοῦ νέου Διονύσου. — dat. νέῳ — Ἀναίῳ (opp. Zagreo), Nonn. D. 44, 211. — acc. νέον Διόνυσον, ib. 5, 263. 31, 66. cf. Οἶνος p. 89 sq. et υἱός.
νηλειὴς Διόνυσε, τεῆς ἀκόρητε γενέθλης, Nonn. D. 46, 283.
νηπενθὴς Διόν., Nonn. D. 7, 87. 11, 254. 19, 58. 47, 136. — voc., ib. 11, 321.
νηπίαχος, Nonn. D. 9, 285: εἰσέτι νηπιάχοιο — Βάκχου. — dat. νηπιάχῳ — Βάκχῳ, ib. v. 222 sq. νηπ. — Ἀναίῳ, ib. v. 198. cf. etiam Ἴακχος p. 86.
νήπιος, Nonn. D. 13, 138: νήπιον εἰσέτι Βάκχον. — ἡμιτελῆ — | νήπ. εἰσ. B., 47, 615 sq. νήπ. — B., 39, 104.
νοερός, Ioann. Gaz. Anacr. 5, 39: νοερὸν — Βάκχον (vinum).
νόμιος v. νυκτέλιος.
νοοπλανής, Nonn. D. 33, 227: νοοπλανέος Διονύσου. ib. 42, 157. 45, 68.
νοοσφαλής, Nonn. D. 31, 244: νοοσφαλέος Διονύσου. ib. 32, 118. 46, 189.
νυκτέλιος, Nonn. D. 7, 349: νυκτελίοιο — Διονύσου. ib. 27, 173. — dat. νυκτελίῳ — ἐλαυνομένῳ Διονύσῳ, ib. 44, 203. νυκτ. — Ἀναίῳ, 22, 5. — acc. νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον, anon. h. in Ba. 14 Abel.
νυκτέριος, Orph. h. 52, 4: νυκτέρι'*.
νυκτίπολος, Nonn. D. 7, 288: νυκτιπόλοιο Ἀναίου.
νυκτιφαὴς Διόν. ἔχων ταυρώπιδα μορφήν, Nonn. D. 44, 279.
νυκτοφαής, Nonn. D. 44, 218: νυκτοφαὲς Διόνυσε, φυτηκόμε, σύνδρομε Μήνης.
Νυσήιος, Arist. ran. 215 sq.: Νυσήιον Διὸς Διώνυσον. cf. ἄναξ et υἱός (Iovis).
Νύσιος, Arist. Lys. 1282 sq.: Νύσιον*, ὃς μετὰ μαινάσι βακχίσιν οἰνάσι δαίεται. — Νύσιον — Βάκχον, Orph. h. 46, 2. — voc. Νύσιε*, ib. 52, 2.
νωμήτωρ, Nonn. D. 9, 173: Σεμέλης φλογερῶν νωμήτορα κόλπων — Διόνυσον.
ξανθοκάρηνος, ξενοδώτης, ξυνός v. ξυστοβόλος.
ξυστοβόλος, anon. h. in Ba. 15 Abel: ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενοδώτην, ξανθοκάρηνον.
ὀβριμόθυμος v. ὀργίλος.
Οἰκουρός*, Lycophr. 1246.
οἰκτίρμων, Nonn. D. 24, 7: οἰκτίρμονι Βάκχῳ.
οἰνοδότας, Eur. H. f. 682: Βρόμιον οἰνοδόταν.
οἰνοποτήρ, Nonn. D. 12, 380: οἰνοποτῆρι Διωνύσῳ.
Οἶνος[1]) — δαιμόνων ὑπέρτατος, trag. anon.

1) Cf. Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Götternamen, pp. 8, 44 sq., 89.

fr. 570 Nauck² = com. an. fr. 1274 Kock. *βασιλεὺς Οἰ.* (οἰ. edd.), Ion. fr. 1, 12 Bergk. — gen. *Οἴνου*, Orph. fr. 202. 203 Abel. — dat. *Οἴνῳ — κούρῳ Διός*, ib. fr. 204 A. — acc. *ἄδαμον* (*ἄδαμνον* coni. Bergk) | *παῖδα, τετρωπόν, νέον οὐ νέον, ἤδιστον πρύτολον* | *βαρυγδούπων ἐρώτων, Οἶνον* (οἶ. edd.) *ἀερσίνοον*, | *ἀνθρώπων πρύτανιν*, Ion. fr. 9 Bgk. Bacchi nomen ubique deest.

οἰνοφόρος, Nonn. D. 44, 17: *οἰνοφόρῳ — Βάκχῳ.*

οἰνόφυτος, Nonn. D. 21, 172: *οἰνοφύτῳ — Λυαίῳ.*

οἰνόχυτος, Nonn. D. 12, 201: *οἰνοχύτου Διονύσου.* — dat. *οἰνοχύτῳ Διονύσῳ*, ib. 13, 256; 273. 18, 163. 25, 290. 37, 721.

οἶνοψ, AP VI 44, 5 (Leon. Tar?): *οἴνοπι Βάκχῳ.* Nonn. D. 13, 227. 27, 34. 31, 59. 32, 44. 38, 16. 39, 73. 40, 70. *οἴ.* — *B.*, ib. 47, 721.

οἰνώψ v. *χρυσομίτρας.*

ὀιστευτὴρ Γιγάντων, Nonn. D. 29, 40: *Βάκχον — ὀιστευτῆρα Γ. — Διόν. — Ἰνδῴων ἀκόρητον ὀιστ. καρήνων*, ib. 29, 49 sq.

οἰστρήεις Διόν., Nonn. D. 29, 47.

οἰστρομανής, Nonn. D. 48, 716: *οἰστρομανῆ Διόνυσον.*

ὀλβιόδωρος v. *εὔιος.*

ὁμόγνητος Aristaei aut Actaeonis?, Nonn. D. 37, 192: *ὁμογνήτῳ Διονύσῳ.*

ὁμόγνιος Melicertae, Nonn. D. 39, 103: *Διόνυσον ὁμόγνιον.*

ὁμόστολος μαινάδων. v. *χρυσομίτρας.*

ὀξύτατος, Orph. L. 502: *ὀξυτάτῳ — Βάκχῳ.*

ὀπάων Δηριαδῆος, v. *Θηλυμανής.*

ὀργίλος, anon h. in Ba. 16 Abel: *ὀργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκοον, οὐρεσίφοιτον.*

ὄργιον, Orph. h. 52, 5: *ὄργιον* ἄρρητον* (voc.).

ὀρειδρομος v. *υἱός.*

ὀρειμανής, Triph. 370: *ὀρειμανέος Διονύσου.*

ὀρειφοίτης Διόν., Phanocl. fr. 3, 1 Bach et Bergk.

ὀρέσκοος v. *ὀργίλος.*

ὀρεσσινόμος, Nonn. D. 21, 314: *ὀρεσσινόμου Διονύσου.* ib. 27, 31. 36, 28 (ubi v. l. *ὀρεσσικόμου*). 48, 847.

Ὀρίβακχος, Opp. cyn. 1, 24: *τριετῆ Ὀρίβακχον** (v. l. *Ὀρόβ.*).

ὀριπλανής, Nonn. D. 45, 230: *ὀριπλανέος Διονύσου.*

ὀριτρεφής, Nonn. D. 37, 45: *ὀριτρεφέος Διονύσου.*

ὄρνις ἐρώτων, Nonn. D. 11, 136: *Βάκχος — ὄ. ἐρ.*

ὀρσιγύναικα (acc.) v. *πατριώτης.*

ὀρχηστήρ, Nonn. D. 20, 69: *ὀρχηστῆρι φιλοσταφύλῳ* (v. l. *φιλοσκοπέλῳ*) *Διονύσῳ.*

Ὄσιρις cum Baccho confusus, Io. Tzetz. chil. 5, 204; 208; 236; 258; 789 sq. 10, 492. 12, 136. cf. *Διδωνεύς* p. 79 et *εὑρετής* p. 84 sq.

οὐράνιος, Nonn. D. 7, 361: *οὐρανίῳ* (lect. dub.) *Διονύσῳ.* — acc. *οὐράνιον Διόνυσον*, ib. 10, 136. cf. *λοχευόμενος* et *μνηστήρ.*

οὐρεσιφοίτης v. *ὀργίλος.*

*οὐρεσίφοιτος** voc., Orph. h. 52, 10.

ὀψίγονος, Nonn. D. 36, 116: *ὀψιγόνου — Βάκχου.* — dat. *ὀψιγόνῳ Διονύσῳ*, ib. 47, 29. 48, 30; 964.

Παιὰν θυρσεγχής* voc., Orph. h. 52, 11.

παῖς ὁ κισσοφόρος*, Pind. Ol. 2, 50 (27). — gen. *παιδός**, Opp. cyn. 4, 248. — acc. *παῖδα**, ib. 4, 246. — voc. *ὦ παῖ Διόνυσε*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 362. cf. *Οἶνος* p. 89 sq.

Filius Iovis: *ἥκω Διὸς παῖς — Διόν.*, Eur. Ba. 1 sq. *τοῦ Δ. ὁ π. ὁ Βάκχος*, Anacreontea 47, 1 Bergk. — dat. *Βάκχῳ | παιδὶ Δ. πυρόεντι*, Nonn. D. 24, 7 sq. — voc. *ὦ Δ. παῖ | Διόνυσε*, Eur. Ba. 550 sq. *ὦ τοῦ Δ. παῖ Διόν.*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 1, 247.

Sine Bacchi nomine: ὁ δαίμων ὁ Δ. παῖς, Eur. Ba. 416. *ὁ τοῦ Δ. π.*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 8, 30. *Δ. πάις*, Nonn. D. 35, 341. — dat. *παιδὶ Δ.*, ib. 13, 18. 14, 275. — acc. *παῖδα Δ. — σταφυλοκόμον*, ib. 9, 29. — voc. *παῖ Δ.*, Anth. app. ep. I 17, 1 Cougny. *ὦ π. Δ.*, Nicet. Eug. l. c. 3, 356. 6, 306. cf. *χοραγός.*

Filius Semelae s. Thyonae: *Διόνυσον, ἀγήνορα παῖδα Θυώνης*, Nonn. D. 29, 60.

Sine Bacchi nomine: dat. *παιδὶ φιλοστεφάνῳ* (v. l. *φιλοστεφάνου*) *Σεμέλας*, Anacr. ep. 106, 1 Bergk (= AP VI 140). — acc. *παῖδα Θυώνης*, Nonn. D. 42, 274. 46, 80. *παῖδα κασιγνήτης Σεμέλης*, 9, 62. *Σεμ. — π.*, 48, 10; 963. — voc. *παῖ Σεμ.*, Fraenkel, Die Inschriften von Pergamon 184, 2.

Διόν. ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς[1]), Eumeli fr. 10 Kinkel. *ὁ Σεμέλας, ὁ Δ. παῖς**, Eur. Ba. 581. *ὁ καλλίμορφος π.* Δ.*

1) Quatenus ea verba ipsius Eumeli sint, diiudicari nequit.

καὶ Σεμέλης, Nicet. Eug. Dros. et Char. 7, 196. — voc. ὦ Δ. σὺ | Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ, Arist. Thesm. 990 sq.

Filius Dionae aut Veneris: ὦ παῖ Διώνης, ὡς ἔφυς μέγας θεός, | Διόνυσε, θνητοῖς τ' οὐδαμῶς ὑποστατός, Eur. fr. 177 Nauck². cf. Praxill. fr. 8 Bergk et trag. anon. fr. 204 Nauck².

παλιναυξής, Nonn. D. 9, 159: παλιναυξέα Βάκχον.

παλίννοστος, Nonn. D. 21, 284: παλιννόστου Διονύσου. — dat. παλιννόστῳ Διονύσῳ, ib. 40, 274. παλ. — ἀνικήτῳ Δ., ib. v. 279 sq.

παντοδυνάστης, Orph. h. 45, 2: παντοδυνάστα*.

[παππάζων εὔια, Nonn. D. 9, 110: εὖ. παππάζοντι — Διονύσῳ.]

πάρεδρος Cereris, Pind. Is. 7, 3—5: πάρεδρον | Δαμάτερος — εὐρυχαίταν — Διόνυσον.

πατήρ, APl 306, 9 (Leon. Tar.): πάτερ Διόνυσε. — π. Δ., φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων | ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι. Ion. fr. 1, 13 sq. Bergk. π.* Θέοινε, μαινάδων ζευκτῆριε, Aesch. fr. 382 Nauck². θεῶν π.* ἠδὲ καὶ υἱέ, Orph. h. 52, 6. πάτερ Ἄρη v. Βρόμιος (lyr.). — gen. ἡμετέρου (Priapi) πατρὸς — Βρομίου, AP X 15, 8 (Pauli Sil.). — dat. Δυαίῳ πατρί, Anth. app. ep. III 153 tit. Cougny (Ausonii). cf. βασιλεύς.

πατριώτης, lyr. fr. adesp. 131 Bergk: τὸν πατριώτην θεὸν — Εὔιον ὀρσιγύναικα, μαινομέναις ἀνθέοντα τιμαῖσι Διόνυσον.

πειθήμων, Nonn. D. 36, 475: πειθήμονι Βάκχῳ.

πεποθημένος, Orph. h. 46, 2: πεποθημένον — Βάκχον.

περικιόνιος, Orph. h. 47, 1: Βάκχον περικιόνιον. — gen. Περικιονίου*, tit. huius hymni.

περισσόνοος, Nonn. D. 22, 129: περισσονόου Διονύσου.

πινυτός, Nonn. D. 22, 142: πινυτοῖο — Βάκχου.

πλαγκτήρ v. πουλυπότης.

πλουτοδότης v. Ἴακχος p. 86.

ποθόβλητος, Nonn. D. 16, 347: ποθοβλήτοιο Δυαίου. — dat. ποθοβλήτῳ Διονύσῳ, ib. 10, 268. 11, 335. 42, 534. ποθ. — Δυαίῳ, 42, 432.

ποικιλόβοτρυς — Διόν., Nonn. D. 27, 284.

ποιμήν, Nonn. D. 16, 336: νυμφιδίης, Διόνυσε, μέθης θελξίμβροτε ποιμήν. — ἀνδρομέου, Διόν., βίου τερψίμβροτε π., 38, 105. — dat. ποιμένι* — ἀγραύλων ταύρων, Διὸς αἰγιόχοιο | υἷέι κισσοχίτωνι, Orph. L. 260 sq.

πολεμοκέλαδος v. Βρόμιος (lyr.).

πολύβουλος, Orph. h. 30, 6: πολύβουλε*.

πολυγαθὴς Διόν. — | ἀγνὸν φέγγος ὀπώρας, Pind. fr. 153 Bergk, ubi φέγγος nominativum esse de Baccho dictum censet Dissen.

πολυγηθής, orac. 207, 1 Hendess: στῦλος (sc. ἐστι) Θηβαίοισι Διώνυσος πολ. — gen. Διωνύσου πολυγηθέος, Hes. op. 614. Διων. πολυγηθοῦς, Orph. h. 44, 3. 75, 1. — acc. Διών. πολυγηθέα, Hes. th. 941.

πολυειδής, Nonn. D. 36, 338: πολυειδέι Βάκχῳ.

πολύκωμος v. πουλυπότης.

πολύμορφος v. Εὐβουλεύς p. 84.

πολυπάρθενος, Orph. h. 52, 12: πολυπάρθενε*.

πολυστάφυλος, Hom. h. 26, 11: πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε.

πολυστέφανος v. πουλυπότης.

πολύυμνος, Eur. Ion. 1074 sq.: τὸν πολύυμνον | θεόν*. — τόνδε — πολ.*, Hom. h. 26, 7.

πολυώνυμος, Orph. h. 45, 2: πολυώνυμε*. ib. 50, 2. 52, 1. add. Καδμείας ἄγαλμα νύμφας | καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα | γένος, Soph. Ant. 115. cf. etiam σπέρμα.

πορθμεύς, Nonn. D. 23, 175: ἐμῷ (Hydaspi) πορθμῆι Δυαίῳ.

ὁ πότας Διόν., Plat. ep. 2, 1 Bergk (= AP IX 748).

πουλυπότης, anon. h. in Ba. 17 Abel: πουλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυστέφανον, πολύκωμον.

Πράμνιος, Arist. eq. 107: τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου*.

πρεσβεύων θυρσοφόροις, Ion. fr. 1, 1 Bergk: θυρσ. μέγα πρ. Διόν.

πρίηπος v. infra Πρίηπος.

προβακχήιος, Eur. Ba. 412 sq.: Βρόμιε, προβακχήμε δαῖμον.

Πρόβλαστος* — θρασύς, Lycophr. 577

πρόμος, Nonn. D. 48, 98: Βάκχος — Λίκης πρ. — acc. πρόμον Λυδῶν, | Βάκχον ἑὸν (Pactoli) βασιλῆα, ib. 43, 412 sq. cf. Εὔιος.

πρόπολος v. Οἶνος p. 89 sq.

[προπομπός, Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 408: ὑπὸ προπομπῷ τῷ θεῷ Διονύσῳ.]

προστάτης τρύγους, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 4, 365: Διόν. — τοῦ τρ. ὁ προστ.

προσφιλέστατος πᾶσι τοῖς φρονοῦσι, Diphili fr. 86 Kock: ὦ π. τ. φρ. προσφιλέστατε | Διόννσε καὶ σοφώταθ', ὡς ἡδύς τις εἶ.

πρύτανις v. Οἶνος p. 89 sq. et πατήρ.

πρωτόγονος, Orph. h. 30, 1 sq.: Διόννσον — πρωτόγονον. — voc. πρωτόγον'*, ib. 52, 6.

πρῶτος μακάρων, Eur. Ba. 376—378: τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις | εὐφροσύναις δαίμονα πρῶ|τον* μακ.

πυρίβρομος v. εἰραφιώτης.

πυρίπαις, Opp. cyn. 4, 287: πυρίπαιδι*.

πυρίπνοος, Orph. h. 52, 3: πυρίπνοε* καὶ τελετάρχα.

πυρισθενής, Nonn. D. 24, 6: πυρισθενέος Διονύσου.

πυρίσπορος, Orph. h. 45, 1: Διόννσε, πυρίσπορε. — πυρ.* item voc., Opp. cyn. 4, 304.

πυριτρεφής, Nonn. D. 24, 13: Διόννσε πυριτρεφές.

πυριφεγγής, Orph. h. 52, 9: πυριφεγγές*.

πυρογενής. δίκερως. Τιτανολέτης, Διόννσος, Anth. app. ep. III 153, 3 Cougny (Ausonii). cf. Δημήτριος p. 83.

πυρόεις — Βάκχος, Nonn. D. 21, 220. cf. παῖς (Iovis).

πυροσπόρος, Orph. h. 52, 2: πυροσπόρε*.

πυρωπός v. ἀστροφανής.

ῥαδινός et ῥηνοφορεύς v. ῥηξίνοος.

ῥηξίνοος, anon. h. in Ba. 18 Abel: ῥηξίνοον, ῥαδινόν, ῥικνώδεα, ῥηνοφορῆα.

ῥηξίχθων, Orph. h. 50, 5: ῥήξιχθον*. ib. 52, 9.

ῥικνώδης v. ῥηξίνοος.

Σάτυρος v. σκιρτητής.

σειληνός.

Σεμελεύς et Σεμεληγενέτης v. σκιρτητής.

Σεμελήιος v. Ἴακχος p. 86.

σκηπτοῦχος, Orph. h. 52, 7: σκηπτοῦχε*. — acc. νόθον σκηπτοῦχον* Ὀλύμπου Tellus Bacchum dicit, Nonn. D. 48, 18.

σκιρτητής, Orph. h. 45, 7: σκιρτητά*. — acc. σκιρτητήν, Σάτυρον, Σεμεληγενέτην, Σεμελῆα, anon. h. in Ba. 19 Abel.

σκοῖδος, Menandri fr. 289 Kock: σκοῖδον Διόννσον. cf. Phot. s. v. σκοῖδος· ταμίας τις καὶ διοικητής. Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα.

σοφώτατος v. προσφιλέστατος.

σπέρμα* (voc.) πολύμνηστον, Orph. h. 50, 2. add. πολυώνυμον Εὐβουλῆος (Iovis), ib. 42, 2.

σταφυληκόμος v. παῖς (Iovis).

στῦλος v. πολυγηθής.

συνασπιστής, APl 184, 1 (Antipatri): Διὸνυσίῳ Πείσωνι συν. Διόν.

σύνδρομος v. νυκτοφαής.

Σφάλτης v. σωτήρ.

σφίγγων χαίτην κισσῷ v. εὐαστής.

σωτήρ, Lycophr. 206 sq.: σωτῆρα Βάκχον τῶν πάροιθε πημάτων | Σφάλτην ἀνευάζοντες.

σωτήριος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 7, 209: θεοῦ — τοῦ σωτηρίου*.

ταμίας v. Ἴακχος p. 86.

ταυπλόκαμος, Nonn. D. 35, 328: ταυπλοκάμου — Διαίου.

ταυρογενὴς Διόν., Orph. fr. 160, 7 Abel.

ταυρόκερως* voc., Orph. h. 52, 2. — acc. ταυρόκερων θεόν*, Eur. Ba. 100. cf. Ὑης.

ταυρομέτωπος, Orph. h. 45, 1: Διόννσε — ταυρομέτωπε.

ταῦρος, Lycophr. 209: Ταύρῳ*. — voc. ἄξιε ταῦρε*, carm. pop. 6, 6; 7 Bergk. cf. Eur. Ba. 920.

ταυροφάγος, Soph. fr. 607 Nauck²: Διονύσου τοῦ ταυροφάγου.

ταυροφυὴς Διόν., Nonn. D. 11, 151. 21, 215. — acc. ταυροφυῆ Διόννσον, ib. 15, 31. add. κεραστήν, 9, 15.

ταυρωπός, Orph. h. 30, 4: ταυρωπόν*. cf. Οἶνος p. 89 sq. et τερπνός.

ταχύμηνις v. τερπνός.

τεκνωθείς, Orph. h. 30, 6 sq.: Διὸς καὶ Φερσεφονείης | ἀρρήτοις λέκτροισι τεκν.* (voc.).

τέκος* (voc.) Σεμέλης εὐώπιδος, Hom. h. 7, 58. cf. γνωτός.

τελεσσίγαμος, Nonn. D. 16, 340: τελεσσιγάμοιο Διαίου. — τελεσσιγάμου — Δυ., ib. 48, 724.

τελετάρχης v. πυρίπνοος.

τερπνός, anon. h. in Ba. 20 Abel: τερπνόν, ταυρωπόν, Τυρρηνολέτην, ταχύμηνιν.

τερψίμβροτος v. ποιμήν.

τερψίνοος, Nonn. D. 27, 175: τερψινόου βρομίοιο.

τετιμένος, Orph. h. 45, 5 sq.: τετιμένε* πᾶσι θεοῖσι | καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ὅσοι χθόνα ναιετάουσιν.

Τιτανολέτης v. πυρογενής.

τόκος Semelae, Nonn. D. 9, 208: Σεμέλης τ.* — dat. τόκῳ* Σεμ., ib. 9, 228. — acc. Σεμ. τόκον*, ib. 31, 45.

τολμήεις, Nonn. D. 16, 234: *Βάκχος ὁ τολμ.*
τραγικός v. κεχηνώς.
τριγέρων v. νεκτάρεος.
τρίγονος, Orph. h. 30, 2: *τρίγονον**.
τριετηρικός, Orph. h. 52: *Τριετηρικοῦ**. cf. *Βασσαρεύς*.
τριετής, Orph. h. 30, 5: *τριετῆ**. cf. *Ὀρίβακχος*.
τριφυής, Orph. h. 52, 5: *τριφυές**.
Τυρρηνολέτης v. τερπνός.
ὑγιάτης v. ἰατρός.
ὑγρόμοθος, Nonn. D. 39, 272: *ὑγρομόθῳ Βρομίῳ*.
ὑγρός v. ὑπνοφόβης.
Ὗης, Euphor. p. 42 Duentzer, fr. 14 Meineke: *Ὑῃ ταυροκέρωτι Διωνύσῳ*. — acc. *τὸν Ὗην**, Arist. fr. 878 Kock. cf. Nicetam ⟨IV⟩ Studemund: *ἐφ' ᾧ καὶ ᾄδεται τὸ Ὗις ἄττις τε'*.
υἱὸς Διὸς Διόν., Constant. Man. Arist. et Call. 2, 6. — dat. *υἱέι Βάκχῳ*, Nonn. D. 35, 345. — acc. *ἐμὸν υἱέα Βάκχον*, ib. 27, 311. — voc. *Διὸς υἱ'* — *Βάκχε*, Orph. h. 50, 1.
Sine dei nomine: υἱέι Ζηνός, Opp. cyn. 4, 238. — acc. *Διὸς Νυσήιον υἷα*, Apoll. Rh. 2, 905. 4, 1134. *νέον υἷα τεοῦ* (Rheae) *Διός*, Nonn. D. 9, 149. cf. *ποιμήν*.
Filius Semelae s. Thyonae: *Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν*, Hom. h. 7, 1.
Sine dei nomine: υἷα Θυώνης, Nonn. D. 1, 26. 21, 51. 46, 13. *ἀνούτατον υἷα Θ.*, 26, 82. *Ἀπατούριον υἷα Θ.*, 27, 305. *κερασφόρον υἷα Θ.*, 27, 23. cf. 9, 146. *ὁρίδρομον υἷα Θ.*, per. 18, 2. *φαιδρὸν — δολοπλόκον υἷα Θ.*, 45, 130. *χοροιτύπον υἷα Θ.*, 9, 202. *νέον υἷα πυριβλήτοιο Θ.*, 8, 355. *Σεμέλης θρασὺν υἷα*, ib. 45, 265. *τὸν χεζοκαρκάλην — υἱὸν τὸν τῆς Σεμ.*, Io. Tzetz. chil. 5, 795. *Διόνυσον — Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν*, Hom. h. 26, 2. cf. Hes. th. 940 sq.: *Καδμείη δ' ἄρα οἱ* (Iovi) *Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱόν | μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα*.
Hic addere liceat locos, quibus *υἱός* aut similis quaelibet vox omissa est. *Διόν.* — *ὁ τοῦ Διός*, Eur. Ba. 466. — *τὸν Διὸς | Διόν.*, ib. 859 sq. *τὸν** *Δ. οἶδα μόνον*, AP IX 368, 2 (Iuliani Caes.). — *τὸν** *Σεμέλης*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 7, 43. — *τοῦ τῆς Σεμ. καὶ Διὸς Διονύσου*, ib. 7, 138. denique restat iocose dictus *Διόν. υἱὸς Σταμνίου*, Arist. ran. 22.
υἷος Iovis et Semelae, Alcaei fr. 41 Bergk: *Σεμέλας καὶ Δίος υἷος**.
ὑλήεις et ὑμενήιος v. ὑπνοφόβης.
[*ὑπερασπίζων Κουρήτων*, anon. carm. de herbis 78 sq. Lehrs: *Διόνυσον* (= vinum) *Κ. μακάρων ὑπερασπίζοντα πρεπόντως*.]
ὑπέρτατος v. Οἶνος p. 89 sq.
ὑπναλέος, Nonn. D. 20, 42: *Βάκχου ὑπναλέοιο*.
ὑπνοφόβης, anon. h. in Ba. 21 Abel: *ὑπνοφόβην, ὑγρόν, ὑμενήιον, ὑλήεντα*.
[*ὑποβρύχιος*, Nonn. D. 21, 135: *ὑποβρυχίῳ Διονύσῳ*.]
ὑποκόλπιος, Orph. h. 52, 11: *ὑποκόλπιε**.
φαίδιμος et φαιδρός v. υἱός.
Φανάκης v. Ἀιδωνεύς p. 79.
Φαυστήριος*, Lycophr. 212.
φέγγος v. πολυγαθής.
φεραυγής, Nonn. D. 38, 81: *φεραυγέα Βάκχον*.
[*φερέκαρπος*, Orph. h. 50, 10: *φερέκαρπον**, praedicative.]
φερεστάφυλος, Opp. cyn. 3, 79: *Βάκχοιο φερεσταφύλοιο*. — dat. *φερεσταφύλῳ Διονύσῳ*, AP IX 363, 11 (Meleagri). — acc. *φερεστάφυλον — Βάκχον*, Nonn. D. 27, 287.
φέρων πέπλα etc., v. εὐαστής.
φηρομανής, anon. h. in Ba. 22 Abel: *φηρομανῆ, φρικτόν, φιλομειδέα, φοιτα-λιώτην*.
Φιγαλεύς*, Lycophr. 212. cf. schol.
φιλάγρυπνος, Nonn. D. 14, 291: *φιλαγρύπνῳ — Λυαίῳ*.
φιλάκρητος, AP VI 169, 3 (ἀδ.): *φιλακρήτῳ Διονύσῳ*.
φιλεύιος, Nonn. D. 19, 15: *Διόνυσε φιλεύιε*.
φιλόδαφνος v. δεσπότης.
φιλοκισσοφόρος, Eur. Cycl. 620: *τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον*.
φιλομειδής v. φηρομανής.
φιλοπαίγμων, Anacreontea 40, 1 sq. Bergk: *Διονύσου | φιλοπαίγμονος*.
φιλοπευθής, Nonn. D. 38, 104: *φιλοπευθέι Βάκχῳ*.
φιλόπτορθος, Nonn. D. 24, 128: *φιλοπτόρθου Διονύσου*. — *φιλ. — Λυαίου*. 17, 321.
φίλος, Nonn. D. 19, 12: *φίλε Βάκχε*. ib. v. 23; 23**. 39, 273. 42, 194. cf. *Βάκχειος*, *Βακχεύς* et Orph. h. 46, 7.

φιλόσκαρθμος, Nonn. D. 30, 109: φιλοσκάρθμων Διονύσων. — φιλοσκάρθμοιο Ἀναίου, ib. 10, 399. — dat. φιλοσκάρθμῳ Διονύσῳ, ib. 10, 304.

φιλοσκόπελος, Nonn. D. 48, 944: φιλοσκοπέλοιο Ἀναίου. — dat. φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ, ib. 16, 186. 38, 75. cf. ὀρχηστήρ.

φιλοστάφυλος, Nonn. D. 20, 122: φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ. cf. ζωογόνος et ὀρχηστήρ.

φιλοστέφανος, Nonn. D. 8, 8: φιλοστεφάνου Διονύσου. ib. 25, 147. 37, 553. 17, 452. cf. etiam παῖς (Semelae).

φιλόστοργος, Nonn. D. 12, 123: φιλοστόργου Διονύσου. — dat. φιλοστόργῳ Διονύσῳ, ib. 11, 83. 37, 484.

φιλοχορευτής v. ἑλικοπέταλος.

φλογόεις, Nonn. D. 27, 314: πυρὶ φλογόεντι — Διονύσῳ.

φοιταλιεύς, Opp. cyn. 4, 236: Βάκχου φοιταλιῆος ἐγερσιχόροιο.

φοιταλιώτης v. φηρομανής.

φοιτητήρ v. Αἰγύπτιος.

φρενοθελγής, Nonn. D. 12, 363: φρενοθελγέος — Βάκχου.

φρικτός v. φηρομανής.

Φρύγιος, Nonn. D. 11, 117: Φρυγίοιο — Διονύσου.

φυγοπτόλεμος, Nonn. D. 17, 171: φυγοπτολέμου Διονύσου. ib. 20, 67. 30, 282. 36, 341. — dat. φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ, ib. 21, 263. 36, 445.

φύξηλις.

φυσίζωος v. λαθικηδής.

φυτηκόμος v. νυκτοφαής.

χαλίφρων v. χρυσόκερως.

χαλκοχίτων, Nonn. D. 20, 265: Βάκχῳ χαλκοχίτωνι.

χαρίεις v. χρυσόκερως.

χάρμα βροτοῖσιν, Hom. Ξ 325: Διώνυσον — χ. βρ. — voc. χ.* βροτοῖς φιλάλυπον, Orph. h. 50, 7.

χεξοκαρκάλης v. υἱός (Semelae).

χθόνιος, Nonn. D. 31, 144: χθονίοιο Ἀναίου. — acc. χθόνιον Διόνυσον, Orph. h. 53, 1.

χλοόκαρπος, Orph. h. 53, 8: χλοόκαρπε — Βάκχε.

χοραγός, Soph. Ant. 1146—50: ἰὼ πῦρ πνεόντων | χοράγ'* ἄστρων, νυχίων | φθεγμάτων ἐπίσκοπε, | παῖ Διὸς γένεθλον, | — ὦναξ. cf. etiam Ἴακχος p. 86.

χορευτής, Orph. E. 9: Διόνυσε χορευτά.

χοροιμανής, Orph. fr. 12, 9 Abel: χοροιμανέος Βάκχοιο (= Io. Tzetz. chil. 4, 181). — voc. χοροιμανές*, Orph. h. 52, 7. cf. etiam Ἰόβακχος p. 86.

χοροιτύπος, Nonn. D. 44, 222: Βάκχε χοροιτύπε. cf. etiam ζαμενής et υἱός (Semelae).

χοροπλεκής, Nonn. D. 18, 143: χοροπλεκέος Διονύσου. ib. 20, 238. 37, 742. 44, 124. 46, 96. χορ. — Ἀναίου, 34, 38.

χοροστάτης, Io. Tzetz. de var. poet. (Cramer, anecd. Ox. III p. 339, 12): Διονύσου βακχικοῦ χοροστάτου.

χοροτερπής, Nonn. D. 46, 81: χοροτερπέος — Βάκχου.

χρυσεομίτρης v. χρυσόκερως.

χρυσόκερως, anon. h. in Ba. 23 Abel: χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρυσεομίτρην.

χρυσοκόμης — Διών., Hes. th. 947.

χρυσομίτρας, Soph. OT 209 — 212: τὸν χρυσομίτραν — τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, | οἰνῶπα Βάκχον εὔιον, | μαινάδων δμόστολον. Χρυσοπάτωρ*, Nonn. D. 47, 471.

χρυσώπης v. ἄναξ.

[ψευδόμενος v. κερόεις.]

ψεύστης, ψοφομήδης, ψυχοδαϊκτής v. ψυχοπλάνης.

ψυχοπλάνης, anon. h. in Ba. 84 Abel: ψυχοπλάνην, ψεύστην, ψοφομήδεα, ψυχοδαϊκτήν.

ὠμάδιος, Orph. h. 30, 5: ὠμάδιον*. — voc. ὠμάδιε*, ib. 52, 7.

ὠμηστής, ὠρείτροφος, ὠρεσίδουπος v. Ὥριος.

Ὥριος* (Ὡραῖος coni. Miller), Meliteniot. 1651. — acc. ὥριον, ὠμηστήν, ὠρείτροφον, ὠρεσίδουπον, anon. h. in Ba. 25 Abel.

Διώνη.

δῖα, Hom. E 381: Δ. δῖα θεάων.

ἐρατὴ — Δ., Hes. th. 353.

εὐπλόκαμος — Δ., orac. Sibyll. 3, 123.

ἔχουσα ἀριπρεπὲς εἶδος, Orph. fr. 95, 3 Abel: Διώνην — ἀρ. εἶ. ἔχουσαν.

καλή, Hes. th. 17: καλὴν — Διώνην.

μήτηρ Veneris, Hom. E 370 sq.: Διώνης — μητρὸς ἑῆς.

σεμνή, Orph. E. 19: σεμνὴν — Διώνην.

Εἴδη.

εὐειδής, Orph. fr. 109 Abel: Εἴδη — εὐ.

Εἰλείθυια.

ἀγανόφρων, Orph. h. 2, 3: ἀγανόφρον*.

ἀνάπαυμα ψυχῆς, Orph. h. 2, 10: ψ. ἀν.* (voc.).

ἄνασσα, Callim. ep. 53, 1/3 Wilam. (=

AP VI 146): *Εἰλείθυια* (v. l. *Εἰλήθυια*) — *ἄν.* (voc.).

Ἄρτεμις v. *Ἀρτ. Εἰλ.* p. 45.

*ἀφανής** voc., Orph. h. 2, 7.

γενέτειρα v. *πάρεδρος.*

Εἰνατίη, Callim. fr. 168 Schneider: *Εἰνατίην ὁμόδελφον* (Martis); cf. etiam fr. 175.

ἐπαρωγὸς ὠδίνων, Orph. h. 2, 2: *ὠδ. ἐπαρωγέ**. cf. ib. v. 13.

εὐάντητος, Orph. h. 2, 5: *εὐάντητε**.

εὔλινος, Paus. VIII 21, 3: *Λύκιος δὲ Ὠλὴν — ὕμνους καὶ ἄλλους ποιήσας καὶ ἐς Εἰλείθυιαν, εὔλινόν τε αὐτὴν ἀνακαλεῖ.* cf. ib. I 18, 5. IX 27, 2.

[*εὔλοχος* praedicative, Callim. ep. 53, 2 Wilam. (= AP VI 146).]

Θέμις v. infra *Θέμ. Εἰλ.*

θοὴ — Ἐλευθώ, AP IX 268, 3 (Antip. Thess.).

κληδοῦχος, Orph. h. 2, 5: *κληδοῦχ'**.

κουροσόος v. *πότνια.*

λύουσα πόνους δειναῖς ἐν ἀνάγκαις, Orph. h. 2, 9: *Εἰλείθυια, λύ.* (voc.) *π. δ. ἐν ἀν.*

λυσίζωνος, Theocr. id. 17, 60: *Εἰλείθυιαν* (v. l. *Εἰλήθ.*) — *λυσίζωνον.* — voc. *λυσίζωνε**, Orph. h. 2, 7.

*μάκαιρα** voc., Orph. h. 2, 13.

ματροπόλος, Pind. Py. 3, 15 sq. (9): *ματροπόλῳ — Ἐλειθυίᾳ.*

μήτηρ, Callim. fr. anon. 340 Schneider: *μητρὸς Ἐλειθυίης.*

μογοστόκος Εἰλείθυια, Hom. *Π* 187. *Τ* 103. h. 1, 97; 115. *Εἰλ.* (v. l. *εἰλ.*) *μογ.*, Nonn. D. 25, 41.

ὄλβια v. *πότνια.*

ὁμόδελφος Martis, v. *Εἰνατίη.*

παῖς Iunonis, v. *πάρεδρος.*

πάρεδρος Μοιρᾶν βαθυφρόνων, Pind. Nem. 7, 1 — 3 (1 sq.): *Ἐλείθυια, πάρεδρε Μ. βαθ. | παῖ μεγαλοσθενέος — Ἥρας, γενέτειρα τέκνων.*

παροῦσα ἀνίαις θνητῶν, v. *Προθυραία.*

πολύλλιτος Εἰλείθυια, Maneth. 6 (3), 741.

πολύσεμνος, Orph. h. 2, 1: *ὦ πολύσεμνε θεά**, *πολυώνυμε δαῖμον.*

πολύστονος Εἰλείθυια, Kaibel ep. add. 241 a, 15.

πολυώνυμος v. *πολύσεμνος.*

πότνια, Arist. Lys. 742: *ὦ πότνι' Εἰλείθυια.* eccl. 369; cf. trag. adesp. fr. 58 Nauck². *πότνια κουροσόος — ὄλβια Εἰλήθυια* voc., AP VI 274, 1/3 (Persae).

πραΰμητις, Pind. Ol. 6, 72 (42): *πραΰμητιν — Ἐλείθυιαν.*

Προθυραία Ilithyiae alterum nomen, Orph. h. 2, 12: *ἡ σεμνὴ Πρ.* — gen. *Προθυραίας*, h. 2 tit. — voc. *ὠκυλόχεια, παροῦσ' ἀνίαις θνητῶν, Πρ.*, h. 2, 4.

προσηνὴς πᾶσι, Orph. h. 2, 5: *π. προσηνές**.

πρόσοψις λεχῶν, Orph. h. 2, 2: *λ. ἡδεῖα πρόσοψι**.

Σελήνη v. infra *Σελ. Εἰλ.*

σεμνὴ v. *Προθυραία.*

σώτειρα θηλειῶν, Orph. h. 2, 3: *Θ. σώτειρα, μόνη φιλόπαις.* cf. ib. v. 14.

φιλόπαις v. *σώτειρα.*

φιλοτρόφος, Orph. h. 2, 5: *φιλοτρόφε**.

ὠκυλόχεια v. *Προθυραία.*

Εἰλείθυια.

[*δειναί*, Constant. Man. comp. chron. 4480: *αἱ — Εἰλ. δειναί* (praedic.).]

ἔχουσαι ὠδῖνας, v. *μογοστόκοι.*

θυγατέρες Iunonis, Io. Tzetz. all. Hom. *Λ* 109: *Εἰλ., τῆς Ἥρας θυγ.* cf. *μογοστόκοι.*

*λοχίδες** *σεμναί*, Callim. fr. anon. 355 Schneider.

μογοστόκοι Εἰλ., Maneth. 6 (3), 733. *μογ. Εἰλ.* | *Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι*, Hom. *Λ* 270 sq.

παιδοτόκοι, Anth. app. ep. VI 214, 9 sq. Cougny (or. Sib.): *Εἰλειθυίας — παιδοτόκους.*

σεμναί v. *λοχίδες.*

Εἰρήνη.

ἀγλαότιμος v. *κουροτρόφος.*

[*βαθύκαρπος*, Kaibel ep. 792, 1: *εἰρήνης βαθυκάρπου.*]

βαθύπλουτος, Eur. fr. 453, 1 sq. Nauck²: *Εἰρήνα βαθύπλουτε καὶ | καλλίστα μακάρων θεῶν. — Εἰρήνη βαθ.*, Arist. fr. 109 Kock.

βασίλεια, Arist. pac. 974—976: *ὦ σεμνοτάτη βασ. θεά | πότνι' Εἰρήνη, | δέσποινα χορῶν. δέσποινα γάμων.*

βοτρυόδωρος v. *πότνια.*

γλυκεῖα, lyr. fr. adesp. (fort. Pind.) 89 Bergk: *ὦ γλυκεῖ' Εἰράνα* (*εἰρ.* edd.), | *πλουτοδοτειρα βροτοῖς.*

δέσποινα, Arist. pac. 705: *ὦ δέσπ.**. cf. *βασίλεια.*

ἐπαφρόδιτος, Philemon. fr. 71 Kock: *τῆς ἐπαφροδίτου καὶ φιλανθρώπου θεοῦ**.

καλλίστα v. *βαθύπλουτος.*

καλλίστη, Eur. Or. 1682 sq.: *τὴν καλλίστην | θεῶν Εἰρήνην.*

κουροτρόφος, Orph. h. 15 (2), 10: *Εἰ-*

ρήνην — θεάν, κουροτρόφον, ἀγλαότιμον. ib. 19, 22. cf. *ὀλβοδότειρα.*

λυσιμάχη, Arist. pac. 991 sq.: *λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς, | ἵνα λυσιμάχην σε καλῶμεν.*

μισοπορπακιστάτη, Arist. pac. 662: *ὦ γυναικῶν μισ.** Mercurius Pacem alloquitur.

ὀλβοδότειρα, Eur. Ba. 419 sq.: *ὀλβοδότειραν Εἰρήναν, κουροτρόφον θεάν.*

ὁμότροφος (Eunomiae et Iustitiae) *Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου, | χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος*, Pind. Ol. 13, 8 — 10 (7 sq.).

πλουτοδότειρα v. *γλυκεῖα.*

[*ὦ ποθουμένη** *πᾶσιν*, Arist. pac. 588.]

πολύολβος, Orph. h. 43, 2: *Εἰρήνη πολύολβε.* add. *τιθηνήτειρα πολήων*, Paul. Sil. descr. S. Soph. 139.

πολυτιμήτη, Arist. pac. 978: *ὦ πολ.**.

πολυτίμητος, Arist. pac. 1016: *ὦ πολυτίμητ'**.

*πότνα** voc., Eur. fr. 453, 9 Nauck².

πότνια, Arist. pac. 1108: *ὦ πότνι' Εἰρήνη.* add. *φίλη*, 1055. *ὦ πότνια**, 445; 657. add. *βοτρυόδωρε*, 520. cf. *βασίλεια.*

σεμνοτάτη v. *βασίλεια.*

στεφανηφόρος, lyr. fr. adesp. 140, 6 sq. Bergk: *λιπαροθρόνους ἀδελφάς* (Eunomiae), *Δίκαν | καὶ στεφανηφόρον Εἰράναν.*

τεθαλυῖα, Hes. th. 902: *Εἰρήνην τεθαλυῖαν.*

τιθηνήτειρα v. *πολύολβος.*

φιλάνθρωπος v. *ἐπαφρόδιτος.*

φιλέορτος, Arist. Thesm. 1147: *Εἰρήνην* (εἰρ. edd.) *φιλέορτον.*

φίλη, Arist. fr. 294, 1 Kock: *τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Εἰρήνης φίλης.* — acc. *τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην*, pac. 294. cf. *πότνια.*

*ὦ φιλτάτη** Mercurius Pacem alloquitur, Arist. pac. 661.

Ἑκάτη.

ἀγαλλομένη ἐλάφοισι, Orph. h. 1, 4: *ἀγαλλομένην** *ἐλ.*

ἄγγελος, schol. Theocr. id. 2, 12: *καθὰ καὶ Σώφρων· Ἥραν μιχθεῖσαν Διὶ γεννῆσαι παρθένον· ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι Ἄγγελον.*

*ἀγνή** voc., h. mag. 3, 4 Abel.

ἄγουσα φάσματα, v. *τριοδῖτις.*

*ἀδμήτη** voc., h. mag. 3, 3 Abel.

ἄζωστος, Orph. h. 1, 6: *ἄζωστον**.

αἰολόμορφος v. *Ταρταρόπαις.*

ἀμαιμάκετος v. *βασίλεια.*

ἄνασσα, Hom. h. 5, 440: *οἱ* (Proserpinae) *πρόπολος καὶ ὀπάων ἕπλετ' ἄνασσα**. — acc. *ἄνασσαν** | *νυκτιπόλον, χθονίην*, Apoll. Rh. 4, 147 sq. *παντὸς κόσμου κληδοῦχον ἄν.**, Orph. h. 1, 7. *τὴν ὑδνοβόλοισι δρόσοις πάνφοιτον ἄν.**, Kaibel ep. 1036, 3. — voc. *ἄνασσα** *Ἀυδναία, πολύμορφε*, h. mag. 3, 9 Abel. cf. etiam *Βριμώ.*

ἀνέχουσα λαμπάδας, Arist. ran. 1361—1363: *σὺ δ' ὦ Διὸς διπύρους ἀν.* | *λ. ὀξυτάτας χε-|ροῖν Ἑκάτα.*

*Ἀνταία**, Aesch. fr. 223 Nauck². — gen. *ἀνταίας θεοῦ**, Soph. fr. 311 N.².

ἀπειρολεχής et *ἀπηνής* v. *κόρη.*

Ἄρτεμις cum Hecate confusa, Callim. fr. 556 Schneider. Theocr. id. 2, 33. Orph. fr. 201. h. mag. 3, 6 Abel.

Ἀυδναία v. *ἄνασσα.*

βασίλεια, Orph. h. 1, 5: *ἀμαιμάκετον βασίλειαν**.

Βαυβώ v. *Βομβώ.*

*Βομβώ** (v. l. *Βαυβώ*) voc., h. mag. 3, 2 Abel. *νερτερίη χθονίη τε καὶ οὐρανίη — Β.**, h. in Hecaten v. 1, PLG III⁴ p. 682 Bergk.

*βουφόρβη** voc., h. mag. 3, 26 Abel.

βοῶπις, h. mag. 3, 25 Abel: *βοῶπι**.

Βριμὼ — Ἑκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων, Apoll. Rh. 3, 1211. *Βρ.** *κουροτρόφον — Βρ. νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν*, ib. 3, 861 sq. cf. *παρθένος.*

*Γοργὼ** (voc.) *καὶ Μορμὼ καὶ Μήνη καὶ πολύμορφε*, h. in Hecaten v. 7, PLG III⁴ p. 682 Bergk.

δαδοῦχος, h. mag. 3, 4 Abel: *δαδοῦχ'**.

δαδοφόρος, Bacchyl. fr. 40 Bergk: *Ἑκάτα δαδοφόρε, Νυκτὸς μελανοκόλπου θύγατερ.*

δασπλῆτις, Theocr. id. 2, 14: *Ἑκάτα δασπλῆτι.*

*δεινὴ θεός**, Apoll. Rh. 3, 1213.

δέσποινα, Aesch. fr. 388 Nauck²: *δέσποιν' Ἑκάτη | τῶν βασιλείων πρόδομος* (v. l. *πρόδρομος*) *μελάθρων.* — acc. *τὴν δέσποιναν — Ἑκάτην*, Eur. Med. 393/395. — voc. *δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι, | τρίμορφε, τριπρόσωπε, | τρίγλαις κηλευμένα*, Chariclid. fr. 1 Kock; cf. PLG III⁴ p. 679 Bergk.

δῖα — Ἑκάτη, orac. v. 32 sq. Wolff; cf. ib. v. 84. *ἡ — δῖ' Ἑκάτη — Λητοῦς εὐπλοκάμοιο κόρη*, Orph. fr. 201 Abel.

*διαζεύξασα** (voc.) *πύλας κλειτοῦ ἀδάμαντος*, h. mag. 3, 5 Abel.

διδοῦσ', ὦ Ἑκάτα, φάος, Eur. Tro. 323.

ἐγκόσμιος, Orph. fr. 201 Abel.

Εἰλείθυια v. *κόρη.*

εἰναλίη v. οὐρανίη.

εἰνοδία, Soph. fr. 492 Nauck²: τῆς εἰνοδίας Ἑκάτης. — dat. εἰνοδίᾳ — Ἑκάτᾳ, APl 6, 3 (ἀδ.).

Εἰνοδία*, Eur. fr. 308 Nauck². — voc., h. mag. 3, 8 Abel. Εἰν. θύγατερ Δάματρος, Eur. Ion. 1048.

εἰνοδίη, Orph. h. 1, 1: εἰνοδίην Ἑκάτην — τριοδῖτιν, ἐρεμνήν. cf. Orph. fr. 309 Abel: εἰν. Ἑκ. — τρ. ἐραννήν.

Εἰνοδίη* voc., AP VI 199, 1 (Antiphili Byz.). h. in Hecaten v. 2, PLG III⁴ p. 682 Bergk.

ἐλάουσα ὑλακῇ καὶ ἰωῇ, h. mag. 3, 24 Abel: θεά (voc.) — ἐλάουσ' ὑλ. κ. ἰ. (corr. Dilthey; cod. αλωος φυλακα καὶ ιωπη).

ἔλλοφόνος, h. mag. 3, 9 Abel: ἔλλοφόν'* (voc.).

Ἔμπουσα v. χθονία.

ἐνοδία, Soph. Ant. 1199: ἐνοδίαν θεόν*. — Ἐνοδίας*, Eur. Hel. 570.

ἐπαρωγός v. Βριμώ.

ἐραννή et ἐρεμνή v. εἰνοδίη.

ἑταίρη νυκτός, v. ἐχθρή.

[εὐάντητος* praedicative, h. in Hecaten v. 8, PLG III⁴ p. 682 Bergk.]

Εὐκολίνη, Callim. fr. 82 d Schneider.

εὐπατέρεια, Orph. fr. 260 Abel: Ἑκάτην — εὐπατέρειαν. cf. πανδμάτειρα.

ἐχθρὴ* (voc.) μὲν φωτός, νυκτὸς δὲ φίλη καὶ ἑταίρη, h. in Hecaten v. 3, PLG III⁴ p. 682 Bergk.

ἔχουσα ἀπρόσμαχον εἶδος, Orph. h. 1, 6: ἀπρ. εἶ. ἔχουσαν*.

Ζηρυνθία, Lycophr. 1178: μεδούσης Στρυμόνος Ζηρυνθίας*. cf. v. 77.

ἡγεμόνη* voc., h. mag. 3, 4 Abel. — acc. ἡγεμόνην*, Orph. h. 1, 8.

θεράπαινα v. infra Πειθὼ θερ.

θηρόβρομος, Orph. h. 1, 6: θηρόβρομον*.

θυγάτηρ Περσαίου, Hom. h. 5, 24 sq.: Π. θυγ. ἀταλὰ φρονέουσα — Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος. cf. etiam δαδοφόρος et Εἰνοδία.

ἱμείρουσα αἵματος, h. in Hecaten v. 6, PLG III⁴ p. 682 Bergk: αἵ. ἱμ.* (voc.), φόβον θνητοῖσι φέρουσα.

ἰοχέαιρα* voc., h. mag. 3, 2 Abel.

καλλιγένεθλος v. μήτηρ.

κερόεσσα v. Τιτηνίς.

κηλευμένα τρίγλαις, v. δέσποινα.

κληδοῦχος v. ἄνασσα.

κόρη, orac. v. 167—170 Wolff: ἦδ' ἐγώ εἰμι (ipsa dicit Hecate) κόρη πολυφάσματος, οὐρανόφοιτος, | ταυρῶπις, τρικάρηνος, ἀπηνής, χρυσοβέλεμνος, | Φοίβη ἀπειρολεχής (sic pro ἀπειροτεχνής Vigerus et Lobeck), φαεσίμβροτος, Εἰλείθυια, | τριστοίχου φύσεως συνθήματα τρισσὰ φέρουσα[1]). — acc. θεὰν — φωσφόρον κόρην*, Nausicrat. fr. 2 Kock. cf. δῖα.

κούρα v. πολυώνυμος.

κούρη, Nonn. D. 13, 401: κούρης*. — νυκτιπόλου Περσηίδος — κ.*, Apoll. Rh. 4, 1020. — acc. κούρην* — (εὐμενέουσαν, praedicative), Orph. h. 1, 9 sq. — voc. ὑψαύχενε κούρη*, h. mag. 3, 4 Abel.

κουροτρόφος*, Hes. th. 452. — acc. κουροτρόφον*, ib. 450. Orph. h. 1, 8. cf. Βριμώ.

Κράταιις, Apoll. Rh. 4, 829: Ἑκάτη, τήνγε κλείουσι Κράταιιν. cf. Hom. μ 124.

κροκόπεπλος, Orph. h. 1, 2: κροκόπεπλον*.

κυδιάουσα v. πολυώνυμος.

κυδνὴ θεός*, Hes. th. 442.

κυνοσφαγής v. κυνοσφάγος.

κυνοσφάγος, Lycophr. 77: τῆς κυνοσφάγου (v. l. κυνοσφαγοῦς) θεᾶς*. cf. infra Ῥέα κυνοσφ.

λιπαροκρήδεμνος, Hom. h. 5, 438: Ἑκάτη λιπ. cf. θυγάτηρ et PLG III⁴ p. 631 Bergk.

Λογγᾶτις v. παρθένος.

λυσία* voc., h. mag. 3, 3 Abel.

μεγασθενής v. προθυραῖα.

μεδέουσα φαέεσσι Σεληναίας, h. mag. 3, 1 Abel: Ἑκάτη, φ. Σελ. μεδ. (voc.).

μέδουσα Στρυμόνος, v. Ζηρυνθία.

μέλαινα, Kaibel ep. 376 d, 2: Ἑκάτης μελαίνης.

μεταβακχεύουσα ψυχαῖς νεκύων, Orph. h. 1, 3: ψ. ν. μεταβακχεύουσαν*.

Μήνη v. Γοργώ.

μήτηρ θεῶν, Procli h. 6, 1 Abel: θ. μῆτερ*, πολυώνυμε, καλλιγένεθλε. ib. v. 13.

μητρώη, Nonn. D. 4, 185: μητρώης Ἑκάτης.

Μορμώ v. Γοργώ.

μουνογενής, Apoll. Rh. 3, 1035: μουνογενῆ — Ἑκάτην Περσηίδα. cf. Hes. th. 426. 448.

Μουνυχίη, Orph. A. 935: Μουνυχίης Ἑκάτης.

νερτερίη v. Βομβώ.

νυκτερίη, Orph. h. 1, 5: νυκτερίην*.

νυκτεροφοῖτις, h. in Hecaten v. 2, PLG III⁴ p. 682 Bergk: νυκτεροφοῖτι*.

1) In orac. v. 113 pro κόρην* Wolff, qui corrupta usum esse lectione Porphyrium putat, in oraculo olim κόμην fuisse arbitratur.

νυκτιπόλος Ἑκάτη, Apoll. Rh. 4, 829. cf. ἄνασσα, Βριμώ, κούρη.
νύμφη, Orph. h. 1, 8: νύμφην*.
ὄμμα νυκτός, Alex. fr. 89 Kock: ν. τε ὄμμα τῆς μελαμπέπλου | (Ἑκάτη, voc.)[1]).
οὐρανίη, Orph. h. 1, 2: οὐρανίην* χθονίην τε καὶ εἰναλίην. cf. Βομβώ.
οὐρανόφοιτος v. κόρη.
οὐρεσιφοῖτις, Orph. h. 1, 8: οὐρεσιφοῖτιν*.
παῖς v. πότνια.
παμφόρβη* voc., h. mag. 3, 26 Abel.
πανδαμάτειρα* voc., h. mag. 3, 7 Abel.
πανδερκής, Procli h. 7, 17: πανδερκοῦς Ἑκάτης.
πανδμάτειρα, h. mag. 3, 3 Abel: πανδμάτειρ', εὐπατέρεια (coni. Abel; cod. ἀδαμάτωρ. voc.).
πάνφοιτος v. ἄνασσα.
παρθένος, Lycophr. 1175 sq.: Περσέως — παρθ. | Βριμὼ* τρίμορφος. — gen. παρθένου Λογγάτιδος*, ib. 1032. — voc. παρθένε* σεμνή, h. mag. 3, 8 Abel. cf. πολυώνυμος.
πατρῴη, Nonn. D. 29, 214: πατρῴης Ἑκάτης.
Πέρσεια, Orph. h. 1, 4: Πέρσειαν*.
Περσεφόνη voc., h. mag. 3, 25 Abel, cum Hecate confusa.
Περσηίς, Apoll. Rh. 3, 478: Ἑκάτης Περσηίδος. — Ζήρυνθον κτίσμα φατιζομένης Περσ.*, Nonn. D. 13, 400 sq. cf. κούρη, μουνογενής. πότνια.
Περσία* voc., h. mag. 3, 2 Abel.
πολύβουλος, h. mag. 3, 27 Abel: Ἑκάτη πολύβουλε.
πολύμορφος v. ἄνασσα et Γοργώ.
πολυφάσματος v. κόρη.
πολυώνυμος, Nonn. D. 44, 193: Ἑκάτη πολ. (= Μήνη). — acc. Ἑκάτην πολυώνυμον — φωσφόρον, Kaibel ep. 807, 1 sq. — voc. ὦ Ἑκάτη πολυώνυμε, παρθένε κούρα, h. mag. 3, 23 Abel. πολ. κυδιάουσα*, ib. v. 33 (versus mutilus). cf. etiam μήτηρ.
πότνα θεὰ Περσηί*, Apoll. Rh. 3, 467.
πότνια παῖ Λατοῦς | Ἑκάτα (fort. melius ἑκάτα?), Eur. Phoen. 109 sq. π.* item voc., Theocr. id. 2, 43. h. mag. 3, 7 Abel.
πρόδομος (v. l. πρόδρομος) v. δέσποινα.
προθυραῖα, Procli h. 6, 2 Abel: Ἑκάτη προθ., μεγασθενές. ib. v. 14.
πυρίπνοος v. τριοδῖτις.
πυρίφοιτος, h. mag. 3, 25 Abel: πυρίφοιτε*.

ῥηξίχθων* voc., h. mag. 3, 7 Abel.
σεμνή v. παρθένος.
σκυλακαγέτις, h. mag. 3, 7 Abel: σκυλακαγέτι*.
σκυλακῖτις, Orph. h. 1, 5: σκυλακῖτιν*.
στείχουσα ἀν νέκυας etc., h. in Hecaten v. 5, PLG III[4] p. 682 Bergk: ἀν νέκυας (coni. Dilthey) στείχ.* (voc.) κατ' ἠρία τεθνηώτων.
Ταρταρόπαις, Orph. A. 975—977: σὺν δ' αἰολόμορφος ἵκανε, | τρισσοκέφαλος (v. l. τρισσοκάρηνος) ἰδεῖν, ὀλοὸν τέρας, οὔτι δαϊκτόν, | Ταρτ. Ἑκάτη.
ταυροπόλος, Orph. h. 1, 7: ταυροπόλον*.
ταυρῶπις v. κόρη.
τέρας v. Ταρταρόπαις.
Τιτηνὶς* κερόεσσα θεή cum Luna confusa, orac. v. 305 Wolff.
τριαύχην, Lycophr. 1186: τριαύχενος — θεᾶς*.
τρικάρανος, h. mag. 3, 8 Abel: τρικάρανε*. ib. v. 25.
τρικάρηνος v. κόρη.
τρίμορφος v. δέσποινα, παρθένος.
τριοδῖτις, h. mag. 3, 10 Abel: Ἑκάτη, τριοδῖτι, πυρίπνοε, φάσματ' ἄγουσα. — τριοδῖτι*, h. in Hecaten v. 2, PLG III[4] p. 682 Bergk. cf. δέσποινα et εἰνοδίη.
τριπρόσωπος v. δέσποινα.
τρισσοκέφαλος (v. l. τρισσοκάρηνος) v. Ταρταρόπαις.
τυμβιδίη, Orph. h. 1, 3: τυμβιδίην*.
ὑψαύχενος v. κούρη.
φαεσίμβροτος v. κόρη.
φαεσφόρος, h. mag. 3, 8 Abel: φαεσφόρε*. h. in Hecaten v. 2, PLG III[4] p. 682 Bergk.
Φεραία, Lycophr. 1180: Φεραίαν — θεάν*. cf. Callim. h. 3, 259 c. schol.
φέρουσα φόβον etc. v. ἱμείρουσα et κόρη.
φιλέρημος, Orph. h. 1, 4: φιλέρημον*.
φίλη νυκτός, v. ἐχθρή.
φιλοσκύλαξ, Nonn. D. 3, 74 sq.: φιλοσκύλακος — θεαίνης | μελπομένης Ἑκάτης.
Φοίβη cum Hecate confusa, v. κόρη.
φουρνῖτις, h. mag. 3, 2 Abel: φουρνῖτι*.
φρονέουσα ἀταλά, v. θυγάτηρ.
φωσφόρος, Eur. fr. 968 Nauck[2]: Ἑκάτης — φωσφόρου. Arist. fr. 594 Kock. — acc. νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον, Arist. Thesm. 858. νὴ τὴν Φωσφ.* v. Ἄρτεμις φωσφ. p. 51. — voc. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, Eur. Hel. 569. cf. etiam κόρη et πολυώνυμος.
χαίρουσα* (voc.) σκυλάκων ὑλακῇ τε καὶ

1) Ἑκ. inseruit Kock.

αἵματι φοινῷ, h. in Hecaten v. 4, PLG III⁴ p. 682 Bergk.
χθονία Θ' Ἑκάτη σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένη. | B. τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν; Arist. fr. 500. 501 Kock. — gen. χθονίας — Ἑκάτης, trag. anon. (fort. Aesch.) fr. 375 Nauck². — dat. τᾷ χθονίᾳ — Ἑκάτᾳ, Theocr. id. 2, 12. Ἑκάτῃ χθονίᾳ, Kaibel ep. 1136, 5.
χθονίη v. ἄνασσα, Βομβώ, Βριμώ, οὐρανίη.
χρυσοβέλεμνος v. κόρη.

Ἑκάται.

τρισσαί, h. mag. in Dianam 6 Wessely: τρισσῶν Ἑκατῶν.

Ἔλεγχος.

φίλος Ἀληθείᾳ etc., Menandri fr. 545 Kock: Ἔλεγχός εἰμ' ἐγώ, | ὁ φίλος Ἀληθείᾳ τε καὶ Παρρησίᾳ· | Ἐλευθερίᾳ τε (συγγενέστατος) θεός, | μόνοισιν ἐχθρὸς τῶν βροτῶν τοῖς τὴν ἐμὴν | γλῶτταν δεδιόσι, πάντα τ' εἰδὼς καὶ σαφῶς | διεξιὼν ὁπόσα σύνοιδ' ὑμῖν (κακά), | τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγων.

Ἔλεος.

[ἐπιεικής, Timocl. fr. 31 Kock: τοῖς μὲν τεθνεῶσιν Ἔλεος (ἔλ. Kock) ἐπιεικὴς θεός, | τοῖς ζῶσι δ' ἕτερον (v. l. ἕτερος, ἐχθρὸς coni. K.) ἀνοσιώτατος φθόνος.]

Ἐλευθερία.

ἀθάνατος v. βασίλεια.
βασίλεια, Cratet. fr. 9 Bergk, fr. 6 Wachsmuth: ἀθάνατον βασίλειαν Ἐλευθερίαν (ἐλ. edd.).
τέκος Διός, trag. anon. (fort. Soph.) fr. 555 Nauck²: Ἐλ. (ἐλ. edd.) Διὸς ὄλβιον τέκος.

Ἐλπίς.

ἀτάλλοισα v. γηροτρόφος.
[γηροτρόφος, Pind. fr. 214 Bergk: καρδίαν ἀτάλλοισα γηρ. — ἐλπίς. cf. Birt, Elpides p. 9.]
[ἐσθλή, Theogn. 1135 Bergk: Ἐ. ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν. cf. Hes. op. 96.]
[θυγάτηρ Fidei, Const. Man. carm. mor. v. 94 Miller (annuaire de l'assoc. IX p. 35): Ἐ. καὶ γὰρ τῆς πίστεως ὑπάρχουσα θυγ.]
χρυσέα, Soph. OT 157: χρυσέας — Ἐλπίδος (ἐλπ. edd.).

Ἐλπίδες.

ἑλαφραί, AP VII 420, 1/4 (Diotim. Athen.): Ἐ. (voc.) ἀνθρώπων, ἑλ. θεαὶ — κουφότατα δαίμονες ἀθανάτων. cf. Birt, Elpides p. 8.
ἑταῖραι Τύχης, AP X 70, 1 sq. (Maced. Cons.): Τ. — ἑτ. | Ἐ.
κουφότατα v. ἑλαφραί.

Ἐννώ.

ἀκόρητος φόνων, Triph. 7: φ. ἀκ. Ἐ. cf. χαλκοχίτων.
[ἀλεξήτειρα, Nonn. D. 36, 142: ἀλεξήτειραν ἐννώ (v. l. ἀνάγκην).]
[ἀλήμων, Nonn. D. 20, 343: ἀλήμονα θῆλυν ἐν.]
[ἀλιπτοίητος, Nonn. D. 39, 85: ἀλιπτοίητον ἐν. ib. v. 259; 353.]
[ἀμπελόεσσα, Nonn. D. 21, 296: ἀμπελόεσσαν ἐν. ib. 41, 13.]
Ἀράβισσα v. Τρωιάς.
[ἀσίδηρος, Nonn. D. 17, 15: ἀσίδηρον — ἐν.]
[ἀστερόεσσα, Nonn. D. 23, 313: ἀστερόεσσαν ἐν.]
αὐτοέλικτος v. λοξή.
[Βακχείη, Nonn. D. 37, 2: Βακχείην — ἐν.]
[Βακχιὰς — ἐν., Nonn. D. 17, 319. B. ὀψιτέλεστος — ἐν., ib. 36, 398.]
[βαρβαρόφωνος — ἐν., Nonn. D. 17, 377.]
βαρύμηνις Ἐ., Colluth. 142.
[βυθίη, Nonn. D. 43, 182: βυθίην — ἐν.]
δῖα, Lycophr. 519: δῖ' Ἐν.
[εἰλιπόδη, Nonn. D. 28, 289: εἰλιπόδην — εὔρυθμον ἐν.]
[εἰναλίη, Nonn. D. 36, 416: εἰναλίην — ἐν.]
[ἔμφυλος θεῶν, Nonn. D. 36, 133: θ. ἔμφυλον ἐν.]
ἐπίκωμος, Triph. 561: αἵματος ἀκρήτοιο μέθης ἐπ. Ἐν.
[ἑσπερίη, Nonn. D. 2, 532: ἑσπερίην — θυελλήεσσαν ἐν.]
[εὐδιόωσα, Nonn. D. 37, 757: εὐδιόωσαν ἐν.]
[εὔοπλος, Nonn. D. 35, 225: Βασσαρίδος στρατιῆς εὔ. ἐν.]
[εὔρυθμος, Nonn. D. 21, 343: εὔρυθμον ἐν. cf. εἰλιπόδη.]
ἐχιδνήεσσα v. Κρονίη.
θῆλυς Ἐν., Nonn. D. 25, 148. [θ. ἐν., ib. 3, 307. 14, 324. — acc. θῆλυν ἐν., ib. 26, 24. 35, 15. 40, 169. cf. ἀλήμων. Κυβηλίς, φύξηλις.]
θοῦρις v. θυιάς.
[θυελλήεσσα, Nonn. D. 20, 59: θυελλήεσσαν ἐν. ib. 39, 185. cf. ἑσπερίη.]
[θυιὰς ἐν., Nonn. D. 17, 319; 377 (ubi v. l. θοῦρις, Ἰνδίς, Σινδίς). 29, 279.]
[ἱμερόεσσα, Nonn. D. 42, 501: ἱμερόεσσαν ἐν.]
Ἰνδίς v. θυιάς.
[Ἰνδώη, Nonn. D. 32, 275: Ἰνδώην — ἐν.]
ἰσόρροπος v. ὀψιτέλεστος.
καρτερόθυμος, Qu. Sm. 1, 365: καρτερόθυμον Ἐν.

κασιγνήτη Πολέμοιο, v. *λυγρή*.
κροκόπεπλος, Hes. th. 273: *κροκόπεπλον Ἐν.*
[*Κρονίη*, Nonn. D. 18, 264: *Κρονίην — ἐχιδνήεσσαν ἐν.*]
[*κυανέη*, Nonn. D. 22, 168: *κυανέην — ἐν.*]
[*Κυβηλίς*, Nonn. D. 21, 150: *Κυβηλίδα θῆλυν ἐν.*]
[*λοξή*, Nonn. D. 18, 239: *λοξὴν αὐτοέλικτον — ἐν.*]
λυγρὴ — Ἐν. | *κασιγνήτη Πολέμοιο*, Qu. Sm. 8, 425 sq.
μαχήμων, Christod. ecphr. 214: *μαχήμονος — Ἐννοῦς.*
[*νυμφιδίη*, Nonn. D. 29, 380: *νυμφιδίην — ἐν.* ib. 43, 375.]
[*νυχίη*, Nonn. D. 24, 164: *νυχίην — ἐν.*]
ὁλοὴ — Ἐν., Qu. Sm. 8, 286.
[*ὁμόζυγος — ἐν.*, Nonn. D. 36, 198. — acc. *ὁμόζυγον — ἐν.*, ib. 28, 324.]
[*ὀψιτέλεστος*, Nonn. D. 25, 25: *ὀψιτέλεστον ἰσόρροπον — ἐν.* cf. *Βακχιάς*.]
[*παλινάγρετος*, Nonn. D. 28, 132: *παλινάγρετον — ἐν.* ib. 29, 162.]
[*πολίπορθος*, Nonn. D. 37, 131: *πολίπορθον ἐν.*]
πότνια, Hom. *E* 592: *πότνι' Ἐν.*
πτολίπορθος Ἐν., Hom. *E* 333.
[*πυρόεσσα*, Nonn. D. 27, 191: *πυρόεσσαν ἐν.* ib. 30, 106.]
Σινδίς v. *θυιάς*.
στονόεσσα Ἐν., Qu. Sm. 5, 29. 11, 8. 13, 85.
[*τετράζυγος*, Nonn. D. 39, 348: *τετράζυγον — ἐν.*]
[*τολμήεσσα ἐν.*, Nonn. D. 31, 245.]
Τρωϊὰς ἠδ' Ἀράβισσα Ἐν., Io. Tzetz. Posth. 258.
[*ὑγρή*, Nonn. D. 23, 42: *ὑγρὴν — ἐν.*]
[*ὑδατόεσσα*, Nonn. D. 22, 385: *ὑδατόεσσαν ἐν.* ib. 23, 217. 39, 207. 43, 53.]
φίλη, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 5, 119: *τῆς Ἐννοῦς τῆς φίλης.* [— acc. *φίλην — ἔν.*, Nonn. D. 37, 773.]
[*φύξηλις*, Nonn. D. 20, 46: *τεὴν* (Bacchi) *φύξηλιν ἐν. — φύξ. — θῆλυν ἐν.*, ib. 34, 270.]
χαλκοχίτων — μόθων ἀκόρητος Ἐν., Nonn. D. 21, 259 sq.
[*χαραδρήεσσα*, Nonn. D. 23, 87: *χαραδρήεσσαν ἐν.*]

Ἐρατώ.

μάτηρ, Isyll. Epid. D 8 sq. Wilam.: *Ἐρ. — μ.* (praedic.).
Μοῦσα, Isyll. Epid. D. 5 Wilam.: *Ἐρ. Μοῦσαν.*

Ἐρινύς.

ἄθεστος Ἐ., Callim. fr. anon. 143 Schneider.
[*ἀφύλακτος*, Kaibel ep. 218, 7: *νεαροῖο . βρέφους ἀφ. Ἐρεινύς.*]
βλοσυρῶπις Ἐ., Qu. Sm. 8, 243.
βυσσόφρων v. *κλυτή*.
Γοργών, Io. Tzetz. th. 259 sq. (Matranga, anecd. II p. 586): *ἡ νῦν ἡ Ἐ. ἄλλη Γ. θρασεῖα, | μονόπους καὶ μονόφθαλμος, ὥσπερ αἱ πρὶν Γοργόνες.* cf. v. 417—419 (l. c. p. 592): *ἡμᾶς δὲ δαίμων Ἐ. μονόπους καὶ καπρόδους, | ἡ φύσις ἡ φιλόβρωμος, ἡ φίλαιμος καρδία, | ἡ θολερὰ καὶ σκοτεινὴ καὶ φιλομελαγχίτων.*
δασπλῆτις Ἐ., Orph. A. 869 *θεὰ δασπλ. Ἐ.*, Hom. *o* 234.
δεινή v. *δράκαινα*.
[*διδύμα*, Soph. El. 1080 sq.: *διδύμαν — Ἐρινύν*, sc. Aegisthum et Clytaemnestram.]
δράκαινα, Aesch. Eum. 128: *δεινῆς δρακαίνης*.* — acc. *Ἅιδου δράκαιναν**, Eur. IT 286.
εὐκταία v. *ὠλεσίοικος*.
ἠεροφοῖτις Ἐ., Hom. *I* 571. *T* 87 (= Io. Tzetz. all. Hom. *T* 46). AP IX 470, 4 (*ἀδ.*).
θοή, Theb. fr. 2, 7 Kinkel: *θοὴν* (coni. Rohde, v. l. *θεὸν, θεῶν*) *— Ἐρινύν.*
θολερά v. *Γοργών*.
θοῦρις Ἐ., Nonn. D. 48, 223.
ἱκεσίη, Apoll. Rh. 4, 1043 sq.: *Ἐρινὺν | ἱκεσίην.*
κακόμαντις v. *ὠλεσίοικος*.
καμπεσίγουνος, Callim. fr. anon. 179 Schneider. Euphorioni tribuit Blomfield.
καμψίπους Ἐ., Aesch. sept. 774 (791).
καπρόδους et *καρδία* (*φίλαιμος*) v. *Γοργών*.
κεκερασμένη ὁλοῷ ἄστρῳ, orac. Sib. 11, 125 sq.: *Ἐ. — ὅλ. κεκ. ἄ.*
κλυτὴ | βυσσόφρων Ἐ., Aesch. Ch. 632 sq. (651).
κρυπτομένα v. *πολύπους*.
[*κύων*, Lycophr. 669: *Ἐ. μιξοπάρθενος κ.* Scylla dicitur.]
[*λήθουσα ἐν σκότῳ*, Soph. fr. 519 Nauck²: *ἡ δ' ἄρ' ἐν σκ. λήθουσά με | ἔσαινε ἐρ.*]
[*λυσσῶσα*, Androm. Sen. v. 59 Bussemaker: *λυσσῶσαν ἐρινύν*, i. e. rabiem caninam.]
μαινὰς Ἐ., Nonn. D. 44, 277.
Μέγαιρα, Luciani trag. 4: *Μέγαιρ' Ἐ.*

[*μεγάλα*, Soph. Trach. 893/895: *μεγάλαν* | — *Ἐρινύν.*]
μέλαινα, Aesch. sept. 957 (977): *μέλαιν' Ἐ., ἥ μεγασθενής τις εἶ.* ib. 972 (989).
μελάναιγις — Ἐ., Aesch. sept. 682 (699) sq.
μιξοπάρθενος v. *κύων.*
μνήμων — Ἐ., Soph. Ai. 1390.
μονόπους et *μονόφθαλμος* v. *Γοργών.*
ναίουσα Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα, v. *τάρροθος.*
νηλειής v. *πανδαμάτωρ.*
νηλιτόποινος, Orph. A. 1365: *νηλιτόποινον Ἐρινύν.*
[*νυμφόκλαυτος Ἐ.* (i. e. Helena), Aesch. Ag. 721 (749).]
ὁλομένα, Eur. Phoen. 1029: *ὁλομέναν — Ἐρινύν.*
ὁμοία οὐ θεοῖς, v. *ὠλεσίοικος.*
ὀξεῖα, Pind. Ol. 2, 73 (41): *ὀξεῖ' Ἐ.*
παναληθής v. *ὠλεσίοικος.*
πανδαμάτωρ — νηλειὴς — Ἐ., Apoll. Rh. 4, 475 sq.
πνέουσα πῦρ καὶ φόνον, Eur. IT 288: *ἢ δ' ἐκ χιτώνων π. πν.* κ. φ.* | *πτεροῖς ἐρέσσει.*
ποικιλόμορφος — φοιτὰς Ἐ., Nonn. D. 32, 100.
ποινῆτις Ἐ., AP VII 745, 5 (Antipatri Sidonii).
πολύπους καὶ πολύχειρ ἃ | *δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις* | *χαλκόπους Ἐ.*, Soph. El. 489 —491.
ἃ πολύστονος — Ἐ., Eur. suppl. 835 sq.
πολύχειρ v. *πολύπους.*
πότνια, Aesch. sept. 864 (887): *πότνι' Ἐ.* Eum. 931 (951).
σκοτεινή v. *Γοργών.*
σκύλαξ v. *τάρροθος.*
στονόεσσα, Qu. Sm. 10, 303: *στονόεσσαν* | — *Ἐρινύν.*
στυγερὴ — Ἐ., Apoll. Rh. 3, 704 (Chalciope erit post mortem).
τάλαινα v. *φονία.*
τάρροθος δίκης, Lycophr. 1040 sq.: *δίκης* (v. l. *Δίκης*) — *τάρρ.* Τελφουσία* | *Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ.*
Ταρταρίη, Nonn. D. 38, 88: *Ταρταρίης — Ἐρινύος.*
Τελφουσία v. *τάρροθος.*
Τριόπειος Ἐ., Kaibel ep. 1046, 98 (Marcelli).
ὑστερόποινος, Aesch. Ag. 58 sq.: *ὑστερόποινον — Ἐρινύν.*
φιλομελαγχίτων v. *Γοργών.*
φοινία v. *φονία.*
φοίνιος, AP VII 188, 5 sq. (Antonii Thalli): *Ἐ.* | *φοίν.*
φοιτὰς Ἐ., Nonn. D. 7, 181. cf. *ποικιλόμορφος.*
φονία, Eur. Med. 1259 sq.: *φονίαν* (v. l. *φοινίαν*) | *τάλαινάν τ' Ἐρινύν.*
φύσις (*φιλόβρωμος*) v. *Γοργών.*
χαλκόπους v. *πολύπους.*
ὠλεσίοικος, Aesch. sept. 703 — 706 (720 sq.): *τὰν ὠλεσίοικον* | *θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,* | *παναληθῆ, κακόμαντιν,* | *πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν.*

Ἐρινύες.

*ἀγέρωχοι** voc., Orph. h. 69, 6.
ἀγναί v. *θυγατέρες.*
ἄγναμπτοι, Orph. L. 589: *ἀγνάμπτοισιν Ἐρινύσι.*
*ἀίδιοι** voc., Orph. h. 70, 8.
αἱματωποί v. *κόραι.*
αἰνοδότειραι, Orph. A. 352: *Ἐρ. αἰν.*
αἰολόδωροι, Epimen. fr. 9 Kinkel: *Ἐρ. αἰολ.*
*αἰολόμορφοι** voc., Orph. h. 69, 8.
ἀμαιμάκεται v. *κόραι.*
ἄνασσαι, Orph. h. 70, 6 sq.: *κυανόχρωτοι ἄνασσαι** (voc.), *ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων* | *δεινὴν ἀνταυγῆ φάεος σαρκοφθόρον αἴγλην.*
ἀνθεσιουργοί v. *θυγατέρες.*
ἀνώνυμοι θεαί, Eur. IT 944: *ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς*.*
ἄοινοι, Soph. OC 100: *ἀοίνοις*.*
ἄπαιδες v. *παῖδες.*
ἀπαστράπτουσαι δεινὴν αἴγλην etc., v. *ἄνασσαι.*
*ἀπόστροφοι** voc., Orph. h. 70, 8.
[*ἄπτεροί* γε μὴν ἰδεῖν* | *αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι*, Aesch. Eum. 51 sq. cf. 248 (250).]
ἀργαλέαι, Qu. Sm. 11, 9: *ἀργαλέῃσιν Ἐρινύσιν.*
ἀρωγοί v. *παρθένοι.*
ἀτιμοπενθεῖς v. *κόραι.*
*αὐτοκράτειραι** voc., Orph. h. 70, 8.
*ἀφανεῖς** voc., Orph. h. 69, 9.
ἄφυκτοι v. *κύνες.*
*βαρυαλγεῖς** voc., Orph. h. 69, 7.
βδελύκτροποι v. *ἄπτεροι.*
*βλοσυραί** voc., Orph. h. 70, 9.
βροτοσκόποι v. *μαινάδες.*
γλαυκώπιδες v. *θυγατέρες.*
γλυκεῖαι v. *παῖδες.*
γοργῶπες v. *ἱερίαι.*

γραῖαι* παλαιαὶ παῖδες, Aesch. Eum. 69. — acc. γραίας δαίμονας*, ib. 150.

δασπλῆτες — | Εὐμενίδες — θυγατριδέαι Φόρκυνος, | .... ναρκίσσου ἐπιστεφέες πλοκαμῖδας, Euphor. fr. 52 Meineke (fr. varie corrupt.).

δειναί v. ἱερίαι. cf. etiam Orph. fr. 281, 5 Abel.

δεινῶπες v. πότνιαι.

δημοῦχοι v. σεμναί.

δικασπόλοι* αἰὲν ἐοῦσαι, Orph. h. 69, 11.

δρακοντώδεις v. κόραι.

δρομάδες ὦ πτεροφόροι, | ποτνιάδες θεαί — μελάγχρωτες Εὐμενίδες, Eur. Or. 317—321. — dat. Εὐμενίσιν — δρομάσι, ib. 836 sq.

δυσάρεστοι v. μεγάλαι.

δυστυχεῖς v. κόραι.

ἔγκοτοι v. κύνες.

ἔμφοβοι, Soph. OC 39: αἱ — ἔμφ. | θεαί* — Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.

ἐπευάζουσαι* (voc.) ἀνάγκαις, Orph. h. 69, 6.

ἐπιστεφέες v. δασπλῆτες.

ἐρίβρομοι v. πάντιμοι.

ἐρισθενέες* voc., Orph. h. 69, 7.

εὐάστειραι v. πάντιμοι.

ἐφεστηκυῖαι ἀνάγκῃ, v. τιμωροί.

ἔχουσαι οἰκία ὑπὸ κεύθεσιν, Orph. h. 69, 3 sq.: ὑ. κ. οἰκί' ἔχ.* (voc.) | ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι παρὰ Στυγὸς ἱερὸν ὕδωρ.

ζόφιαι, AP VII 377, 7 (Erycii): ζοφίαισιν Ἐρινύσιν.

ἠέριαι* voc., Orph. h. 69, 9.

θηρόπεπλοι* voc., Orph. h. 69, 7.

θοαὶ — Ἐρ., Qu. Sm. 5, 454.

θυγατέρες Orci et Proserpinae, Orph. h. 70, 1—3: Εὐμενίδες (voc.) μεγαλώνυμοι — ἄγναὶ θυγ. μεγάλοιο Διὸς χθονίοιο | Φερσεφόνης τ'. — acc. ἐννέα θυγατέρας* γλαυκῶπιδας ἀνθεσιουργούς, fr. 218 Abel.

θυγατριδέαι v. δασπλῆτες.

ἱερίαι ἐνέρων, Eur. Or. 260 sq.: αἱ κυνώπιδες | γοργῶπες ἐν. ἱερίαι, δειναὶ θεαί.

κατάπτυστοι v. κόραι.

κελαιναὶ — Ἐρ., Aesch. Ag. 442 sq. (462). cf. χειροδράκοντες.

Κῆρες cum Furiis confusae, Aesch. sept. 1039 (1054) sq.: ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς | Κ. Ἐρ.

κόραι. Aesch. Eum. 68: αἱ κατάπτυστοι κ. — gen. τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν, Soph. OC 127. — acc. τὰς αἱματωπούς καὶ δρακοντώδεις κόρας, Eur. Or. 256. — voc. ἰὼ μεγάλα τοι κόραι δυστυχεῖς | Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς, Aesch. Eum. 780 (791) sq. 808 (821) sq. Ἄιδεω χθόνιαι, φοβεραὶ κ., Orph. h. 69, 8. Furiarum nomen ubique deest. cf. ἔμφοβοι et Μοῖραι κόραι.

κοῦραι, Orph. h. 70, 10: νυκτέριαι κ.* (voc.), ὀφιοπλόκαμοι, φοβερῶπες.

κρατεραί, Hes. th. 185: Ἐρινῦς — κρατερᾶς.

κυανόχρωτοι v. ἄνασσαι.

κύνες, Aesch. Ch. 1051 (1054): μητρὸς ἔγκοτοι κύνες. — ἄφυκτοι κύνες, Soph. El. 1388. Κωκυτοῦ — περίδρομοι κ., Arist. ran. 472. — acc. κύνας, Eur. El. 1342. μητρὸς ἐγκότους κ., Aesch. Ch. 917 (924). Furiarum nomen ubique deest.

κυνώπιδες v. ἱερίαι.

λυσιμελεῖς* (voc.) οἴστρῳ, Orph. h. 70, 9.

λυσσήρεις v. πεποτημέναι.

λωβητῆρες ὑστεροφθόροι — Ἄιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες, Soph. Ant. 1074 sq.

μαινάδες, Aesch. Eum. 495 (499) sq.: βροτοσκόπων μαινάδων*.

μάργοι, Aesch. Eum. 67: τὰς μάργους*.

μεγάλαι, Aesch. Eum. 909 (928) sq.: μεγάλας καὶ δυσαρέστους | δαίμονας*. cf. παῖδες.

μεγάλαυχοι v. Κῆρες col. 1.

μεγαλώνυμοι v. θυγατέρες.

μελάγχρωτες v. δρομάδες.

μέλαιναι v. ἄπτεροι.

μνήμονες — Ἐρ., Aesch. Prom. 518 (516).

Μοῖραι, Orph. h. 69, 12: θεαὶ Μ. (voc.), cum Furiis confusae.

μύχιαι* voc., Orph. h. 69, 3.

νυκτέριαι* voc., Orph. h. 69, 3. cf. κοῦραι.

νύχιαι* voc., Orph. h. 70, 9.

ὀβριμόθυμοι, Qu. Sm. 5, 31: Ἐρ. ὀβρ.

ὀλέτειραι, AP XI 424, 2 (Pisonis): ἀνθρώπους (v. l. ἀνθρώπων, ἀνθρώποις Salmasius) ὀλ. Ἐρ.

ὁρῶσαι πάντα, Soph. OC 42: τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας. cf. παρθένοι.

ὀφιοπλόκαμοι* voc., Orph. h. 69, 12. cf. κοῦραι.

παῖδες θεῶν, Soph. El. 112: σεμναί — θ. π. Ἐρ. (voc.).

παῖδες Νυκτός, Aesch. Eum. 1010 (1032) sq. μεγάλαι φιλότιμοι | Νυκτὸς π.* ἄπαιδες (voc.).

παῖδες Σκότου, Soph. OC 106. ὦ γλυκεῖαι π.* (voc.) ἀρχαίου Σκ. cf. γραῖαι.

παλαιαί v. γραῖαι.

πάντιμοι, Orph. h. 69, 1: θεαὶ* (voc.) πάντ.. ἐρίβρομοι. εὐάστειραι.
παρθένοι, Soph. Ai. 835 sq.: καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους* | ἀεί θ' ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη.
πεπλεκτανημέναι δράκουσι. v. φαιοχίτωνες.
πεποτημέναι, Orph. h. 69, 5 sq.: οὐχ ὁσίαις βουλῇσι βροτῶν πεποτ.* αἰεὶ | λυσσήρεις.
περίδρομοι v. κύνες.
πικραί, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 6, 119: τῶν πικρῶν Ἐρινύων.
πνείουσαι ἀυτμὴν ὀλοοῖο πυρός, Qu. Sm. 5, 33: αἱ — ὀλ. π. πν.* ἀ.
ποίνιμοι v. ταχεῖαι.
πολύμορφοι* voc., Orph. h. 69, 12.
[πολυκρατεῖς ἀραὶ (voc.) φθιμένων, Aesch. Ch. 394 (406).]
πολύποτμοι* voc., Orph. h. 70, 9.
ποτνιάδες v. δρομάδες.
πότνιαι, Soph. OC 84: ὦ π.* δεινῶπες.
πτεροφόροι v. δρομάδες.
σεμναί, Soph. Ai. 837: σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας. cf. παῖδες.
Sine dearum nomine: θεῶν | σεμνῶν, OC 89 sq. — dat. ταῖσι τρὶς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς, ib. 458. — voc. σεμναί*, Aesch. Eum. 1017 (1041).
σμερδαλέαι, Apoll. Rh. 4, 714: σμερδαλέας — Ἐρινύας. Qu. Sm. 1, 29.
στυγεραί, Hom. υ 78: στυγερῇσιν Ἐρινύσιν. — acc. στυγερὰς — Ἐρινῦς, *I* 454. β 135. Ἀράς τε στυγ. καὶ Ἐρινύας, Apoll. Rh. 3, 712.
σύγγονοι, Aesch. Ag. 1144 (1190): συγγόνων Ἐρινύων.
σύμμαχοι* θεαί matri adsunt, Eur. Or. 583.
τανύποδες v. σεμναί.
ταχεῖαι, Soph. Ai. 843: ὦ ταχ. ποίνιμοί τ' Ἐρ.
τεράστιοι, h. mag. in Lunam 75 Wessely: Ἐρινῦς δαίμονας τεραστίους[1]).
τιμωροί* voc., Orph. h. 69, 7. τῶν ἀδίκων τιμ.* ἐφεστηκυῖαι ἀνάγκῃ, ib. 70, 5.
τυραννίδες νερτέρων, Aesch. Ch. 393 (405): ν. τυρ.*.
ὑστεροφθόροι v. λωβητῆρες.
φαιοχίτωνες, Aesch. Ch. 1046 (1049) sq.: φαι.* καὶ πεπλεκτανημέναι | πυκνοῖς δράκουσιν
φθερσιγενεῖς v. Κῆρες p. 102.
φιλότιμοι v. παῖδες.
φοβεραί v. κόραι.
φοβερῶπες* voc., Orph. h. 70, 8. cf. κοῦραι.
χειροδράκοντες* χρῶτα κελαιναί, Eur. El. 1345.
χθόνιαι, Soph. OC 1568: ὦ χθ. θεαί*. cf. Aesch. Eum. 115: ὦ κατὰ χθονὸς θεαί*, et κόραι.
ὠκύδρομοι* (voc.) ὥστε νόημα, Orph. h. 69, 9.

Ἔρις.

ἀΐσσουσα v. ἐγρεκύδοιμος.
ἀλγεσίδωρος v. μαῖα.
ἀλγινόεσσα — Ἔ. (μέγα μαιμώωσα), Qu. Sm. 8, 325.
ἀργαλέη, Hom. Λ 3 sq.: Ἔριδα — ἀργαλέην.
βοόωσα μακρόν, Qu. Sm. 9, 147: μ. Ἔ. βο.
βροτολοιγὸς Ἔ. κενεὸν λελακυῖα, | Νείκης ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη καὶ ἑταίρη, Timon. fr. 14 Wachsmuth.
δεινὴ Ἔ. — κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν, Hes. sc. 148. Ἔ. — δ., Qu. Sm. 1, 159. δεινὴ — θεός*, ib. 10, 65. cf. Eur. Phoen. 798.
ἐγρεκύδοιμος, Qu. Sm. 1, 180: Ἔ. ἐγρ., ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσα.
ἐπήρατος, Qu. Sm. 4, 195: Ἔ. — ἐπ.
ἐποτρύνουσα ἄνδρας etc., v. οὐλομένη.
ἔριθος v. βροτολοιγός.
ἑτάρη Martis, v. κασιγνήτη.
ζάλη v. σύγχυσις.
καρτερόθυμος, Hes. th. 225: Ἔριν — καρτερόθυμον.
κασιγνήτη Ἄρεος, Hom. Δ 440 sq.: Ἔ. ἄμοτον μεμαυῖα, | Ἄ. ἀνδροφόνοιο κασ. ἑτάρη τε. cf. βροτολοιγός.
κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν, v. δεινή.
κρατερή, Hom. Υ 48: Ἔ. κρ. λαοσσόος.
κρατερόφρων v. πατροκασιγνήτη.
λαοσσόος v. κρατερή.
λελακυῖα v. βροτολοιγός.
μαῖα — ἐρικλαύστων πολέμων Ἔ. ἀλγεσίδωρος, Opp. h. 2, 668.
[μάχιμος, Io. Tzetz. prooem. in Il. 139: τὴν — Ἔριν — οὖσαν μάχιμον καὶ φιλονεικοτάτην.]
μεδέουσα κυδοιμοῦ, Qu. Sm. 10, 53: Ἔ. μεδ. κ. (v. l. μεθέπουσα κυδοιμόν).
μεμαυῖα ἄμοτον, Hom. Ε 518: Ἔ. — ἀμ. μεμ. cf. κασιγνήτη.
ὀλοή — Ἔ., Qu. Sm. 7, 165.
οὐλομένη, Qu. Sm. 5, 31 — 33: Ἔ. οὐλ.

1) Sic propono pro δαίμονάς τ' ἐραστίους, quod exhibet Wessely. cf. Heliodor. Aeth. 2, 5: ὦ δαίμονες τεράστιοι.

— ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας | ἐλθέμεν.
παιδολέτωρ — Ἔ. (ἔρις edd.), Aesch. sept. 709 (726), cum Furia confusa.
πατροκασιγνήτη (Φόβου καὶ Δείμου), Qu. Sm. 10, 58: πατροκασιγνήτην* κρατερόφρονα.
πολυστένακτος, Io. Tzetz. all. Hom. Α 61: Ἔ. — ἡ πολ.
πολύστονος, Hom. Α 73: Ἔ. — πολ.
στυγερή, Hes. th. 226: Ἔ. στυγ. — gen. στυγερῆς Ἔριδος, orac. 53, 6 Hendess.
{σύγχυσις, Io. Tzetz. prooem. in Il. 280: ἡ Ἔ. — ἡ σύγχ., καὶ ζάλη.}
τιθήνη πολέμοιο, Nonn. D. 20, 35: Ἔ. π. τιθ.
ὑστάτη θεῶν, Aesch. sept. 1035 (1051): Ἔ. — ὑστ. θ.
φθονερά, Const. Man. comp. chron. 2669: τῆς Ἔριδος τῆς φθονερᾶς.
φιλονεικοτάτη, Io. Tzetz. prooem. in Il. 267: τῆς Ἔριδος τῆς φιλονεικοτάτης. cf. μάχιμος.
φοιτὰς Ἔ., Nonn. D. 20, 43.
[ἡ φονοσταγὴς ἔρις, Georg. Pis. de van. vit. 194.]
[χάλκειος ἔρις, Qu. Sm. 6, 359.]
[ὠδίνουσα, Nonn. D. 5, 41: διδύμαις στρατιῇσιν Ἔ. ξύνωσεν ἐννὺ | φύλοπιν ὠδίν.]

Ἐριῶπις (Aesculapii soror).
ἐυπλόκαμος, anon. ap. schol. Pind. Py. 3, 14 (cf. EGF p. 121 sq. Kinkel): ἐυπλόκαμον — Ἐριῶπιν.

Ἑρμῆς[1]).
ἄγγελος Iovis, Eur. IA 1302 sq.: Ἑρμᾶς — ὁ Διὸς ἄγγ. — Δ. ἄγγ. Ἑρμῆς, Nonn. D. 20, 264. Δ. ἄγγ. — Ἑ., ib. 38, 76. — dat. Δ. ἀγγέλῳ — Ἑρμᾷ, | τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κούρῳ, Eur. El. 462 sq. — voc. Ἑρμεία, Δ. ἄγγελε, Orph. h. 28, 1.
Nuntius Proserpinae: ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῆ, Kaibel ep. 575, 1.
Reliquorum deorum: Ἑρμῆς — ἐριούνιος ἄγγ. ὠκύς, Hom. h. 5, 407. Ἑ. | ἄγγ. ἀθανάτων τανυσίπτερος, Nonn. D. 3, 432 sq. — acc. Ἑρμῆν — ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, Hom. h. 3, 1/3. 18, 1/3. ἄγγ. οὐρανιώνων, Ἑρμείαν κήρυκα, Orph. E. 22 sq.
Sine dei nomine: θεῶν ταχὺν ἄγγελον, Hes. op. 85. ἄγγ. νέα Μαίης, Nonn. D. 10, 84. cf. etiam Hom. ε 29. h. 19, 29. Orph. fr. 160, 1 Abel, et Ἀργειφόντης et υἱός.
ἀγλαός, Kaibel ep. 812, 1: Ζηνὸς καὶ Μαίας ἐρικυδέος ἀγλαὸν Ἑρμῆ. cf. υἱός (Iovis).
ἀγνός v. χθόνιος.
ἀγοραῖος, Arist. eq. 297: τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον. cf. κήρυξ.
ἀγροτήρ v. ἄγγελος (Iovis).
ἀγώνιος Ἑρμᾶς, Pind. Is. 1, 85 (60); cf. Ol. 6, 79 (135).
ἀελλοπόδης v. υἱός (Iovis).
ἀθάνατος v. διάκτορος.
Αἰγύπτιος, Io. Tzetz. chil. 4, 827: Ἑρμῆς — ὁ Αἰγ. τρισμέγιστος καλεῖται.
ἀίδιος v. διάκτορος.
αἱμυλομήτης, Hom. h. 3, 13: αἱμυλομήτην*.
αἱμύλος Ἑρμῆς, Nonn. D. 8, 127.
αἰνετὸς Ἑρμῆς, orac. anecd. 44 Buresch (Klaros p. 108, 8).
ἀκακήσιος, Callim. h. 3, 143: Ἑρμείης ἀκ.
ἀκάκητα, Hom. Π 185: Ἑρμείας ἀκ. ω 10. Ἑρμάων ἀκ., Hes. fr. 43 Kinkel. Stesich. fr. 64 Bergk. cf. Eratosth. fr. 3 Hiller.
[ἀκίχητος (ἐς οὐρανὸν ἔδραμεν) Ἑρμῆς. Nonn. D. 9, 92. cf. ἀπροϊδής.]
ἀλεξίκακος, Arist. pac. 422: ἀλεξικάκῳ — Ἑρμῆ.
ἄλκιμος v. υἱός (Iovis).
ἀνάκτωρ, AP VI 294, 5 (Phaniae): Ἑρμείᾳ — ἀνάκτορι.
ἄναξ, Hom. Β 104: Ἑρμείας — ἄν. — ἄν. ἐναγώνιος Ἑρμῆς, Nonn. D. 48, 231. — acc. Ἑρμείαν — ἄνακτα, APl 229, 3 (ἀδ.). — voc. Ἑρμῆ Κωρυκίων ναίων πόλιν, ὦ ἄνα, AP IX 91, 1 (Archiae Iun.). ἄναξ, Ψέλχιδος ὃς μεδέεις | Αἰγύπτου τε μεταξὺ καὶ Αἰθιόπων νεάτης γῆς, | Ἑρμῆ, Kaibel ep. 975, 2—4. cf. etiam πανός.
Sine dei nomine: ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ, Eur. Med. 759. — acc. τῶν φηλητέων — ἄνακτα, Kaibel ep. 1108, 2. cf. Hom. h. 3, 175; 292 et [Eur.] Rhes. 217. — voc. ἄναξ, AP XIII 2, 3 (Phaedimi); cf. Callim. II p. 591 sq. Schneider. Kaibel ep. 772, 2. 812, 5. Opp. hal. 3, 13. ὦναξ δέσποτα, Arist. pac. 388.
ἀνάσσων Κυλλάνας, Soph. OT 1104: ὁ Κ. ἀν.*.
[ἀπροϊδὴς ἀκίχητος ἐς οἶκον ἦιεν Ἑρμῆς, Nonn. D. 3, 411.]
ἄπτερος Ἑρμῆς, Nonn. D. 35, 239. cf. 4, 87: Ἁρμονίῃ πόσις ἦλθεν ἀνεψιὸς ἄπτ. Ἑ.
Ἀργειφόντης, Hom. α 84 (cf. Io. Tzetz. all. α 203): Ἑρμείαν — διάκτορον Ἀργει-

1) Epitheta, quibus crux † praefixa est, planetae huius nominis induntur.

φόντην. Hes. op. 68. Ἑρμ. — ἐύσκοπον Ἀργ., α 38.

Sine dei nomine: nom., Hom. Ω 182. κ 302. Soph. fr. 320 Nauck². Orph. L. 607. διάκτορος Ἀργ., Hom. Φ 497 (= Io. Tzetz. all. Φ 360). Ω 339 (cf. all. Ω 232); 378; 389; 410; 432; 445. ε 43 (cf. all. ε 84 sq.); 75 (= all. ε 108); 94 (cf. all. ε 138); 145. ϑ 338. ω 99. h. 4, 213. Hes. op. 77. anon. carm. de herb. v. 185 Lehrs. ἐύσκοπος Ἀργ., Hom. h. 2, 22. 3, 73. 4, 262. κλυτὸς Ἀργ., Hes. op. 84. κρατὺς Ἀργ., Hom. Π 181. Ω 345. ε 49 (= Io. Tzetz. all. ε 98); 148. h. 3, 294; 414. 4, 129. 5, 346; 377. κύδιμος Ἀργ., Hom. h. 3, 84. Κυλλήνιος Ἀργ., ib. 3, 387. 18, 1. λαοσσόος Ἀργ., Orph. L. 58. χρυσόρραπις Ἀργ., Hom. κ 331. h. 4, 117; 121. Κυλλήνης μεδέων, χρυσ. Ἀργ., Orph. A. 137. †Ἀργ., ex Dorotheo 71. †εὔπτερος Ἀργ., Maxim. Phil. 532. — dat. διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ, Hom. B 103. ἐυσκόπῳ Ἀργ., η 137. — acc. Ἀργειφόντην, Ω 153. ἐύσκοπον Ἀργ., Ω 24 (= Io. Tzetz. all. Ω 35; cf. v. 37 et Hes. fr. 6 Kinkel); 109. χρυσόρραπιν Ἀργ., Hom. h. 5, 335. — voc. Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ, | ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἐάων, h. 29, 7 sq. διάκτορος Ἀργ., Orph. h. 28, 3.

[ἀρεσκόμενος ἀτραπιτοῖς, APl 256, 3 sq. (ἀδ.): οὐ γὰρ ὀρειοχαρὴς ὥρμᾶς, οὐδ' ἀκρολοφίτας, | τὸ πλεῦν δ' ἀτρ., ὦνερ, ἀρεσκ.]

Ἀρκάς, AP XI 150, 1 sq. (Ammiani): Ἀρκάδι — Ἑρμείῃ. cf. Io. Tzetz. chil. 4, 818; 831. 5, 815.

ἀρχηγέτης παμφώνου γλώσσης, h. mag. in Merc. 4 Wessely: π. γλ. ἀρχηγέτα*, λαμπάσι τέρπων. — dat. Ἑρμῇ τῷ θεῶν ἀρχηγέτῃ, h. mag. in Lunam 66 Wessely.

[ἀρχὸς* φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα. Hom. h. 3, 292; cf. ib. 175.]

[ἄσκοπος, Aesch. Ch. 799 (816) c. schol.]

αὐτάδελφος Apollinis, Aesch. Eum. 89—91: αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός, | Ἑρμῆ, φύλασσε, κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος | πομπαῖος ἴσθι, Apollo Mercurium alloquitur.

ἀφετήριος, Philox. fr. 15, 1/3 Bergk: Ἑρμᾶν ἀφετήριον — ἐναγώνιον.

ἄχνους, AP VI 259, 1 (Philippi): τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν.

βιβλολογογράφος, Meliteniot. 1607 sq.: Ἑρμῆς ὁ βιβλ., | ὁ περιβόητος θεός.

βοηλάτας v. πτανός.

βοοκλόπος, Nonn. D. 1, 337: Ἑρμείαν — βοοκλόπον.

βοοσσόος v. ξεινοδόκος.

βοῦκλεψ*, Soph. fr. 932 Nauck².

βουφόνος, Hom. h. 3, 436: βουφόνε*.

[βραβευτής, Man. Phil. Florent. 124, 5 Miller: Ἑρμῆ βραβευτά de homine.]

γείτων Lunae, Nonn. D. 5, 74: Ἑρμάωνι διαυγέι γείτονι Μήνης.

γένεθλον, Orph. h. 57, 3 sq.: Ἑρμῆ, βακχεχόροιο Διωνύσοιο γέν. | καὶ Παφίης κούρης, ἑλικοβλεφάρου Ἀφροδίτης.

γόνος Maiae, Eur. Hel. 243: Μαιάδος γόνον*. — Μαίης γ. — Ἑρμείαν, Kaibel ep. 827, 1 sq.

δειφαλέος, Kaibel ep. 1028, 10 (h. in Isim): δειφαλέω[1]) — Ἑρμᾶνος.

δεσπότης, Arist. pac. 385: ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ. ib. 648; 711. Teleclid. fr. 33 Kock. ὦ δέσποτα*, Arist. pac. 399. ὦναξ δέσπ.*, ib. 388.

διάκονος Iovis, Aesch. Prom. 941 (942): τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον*.

διάκτορος, Hom. μ 390: Ἑρμείαο διακτόροιο. — Ἐ. — διακτ., ο 319. ἀθανάτοιο — διακτ. — | Ἑρμέω, Hom. h. 4, 147 sq. — acc. Ἑρμῆν — διάκτορον, ib. 3, 392. διακτ. — Ἑρμῆν εὐνομίας ἀίδιον φύλακα, Fraenkel, Die Inschriften von Pergamon 183, 3 sq. Ἑρμάωνα διακτ., Colluth. 122. — voc. Ζηνὸς ὦ διάκτορε*, AP XIII 2, 1 (Phaedimi; cf. Callim. II p. 591 sq. Schneider). cf. etiam Ἀργειφόντης, υἱός, χαριδώτης.

διαυγής v. γείτων.

δικασπόλος v. υἱός (Maiae).

δίοπος, anon. carm. de herb. v. 41 Lehrs: διόπου Ἑρμέω.

διοτρεφής, Hom. h. 3, 533: διοτρεφές*.

διπρόσωπος, Io. Tzetz. all. Hom. X 80: Ἑρμῆς — ὁ διπρ.

δόλιος, Soph. Phil. 133: Ἑρμῆς — δόλ. — acc. δόλιον* Arist. Plut. 1157 (bis). — voc. Ἑρμῆ δόλιε, Arist. Thesm. 1202.

δολομήτης, Hom. h. 3, 405: δολομῆτα*.

δολοφραδής, Hom. h. 3, 282: δολοφραδές*.

δονέων θοοῖς ποσί, AP XV 27, 22 (Be-

1) Hermann coniecit ἀσφαλέως, quod recepit Abel.

santini Byz. ovum hirundinis): *δαίμων** — *θ. π. δον.*

[*δωτὴρ ἐῶν πεδίλων*, Nonn. D. 30, 272: *Ἑρμείαν δὲ γέραιρεν ἐῶν δωτῆρα πεδίλων* Perseus.]

δώτωρ ἐάων, v. *Ἀργειφόντης*, *υἱός* (Iovis), *χρυσώτης*.

ἐγκάρδιος v. *κοσμοκράτωρ*.

εἰλίσσων αἰθέριον δρόμον etc., h. mag. in Merc. 5 Wessely: *αἰθ. δρ. εἰλ.** (voc.) *ὑπὸ τάρταρα γαίης*.

εἰνόδιος, Theocr. id. 25, 4: *Ἑρμέω — εἰνοδίοιο.* — acc. *Ἑρμείην εἰνόδιον*, AP X 12, 8 (*ἀδ.*). — voc. *εἰνόδι' Ἑρμᾶ*, ib. VI 299, 1 (Phaniae).

ἐλατὴρ βοῶν, Hom. h. 3, 14: *ἐλατῆρα** *β.*

Ἑλικώνιος Ἑρμῆς, Nonn. D. 41, 373.

ἐμπολαῖος, Arist. Plut. 1155, ubi Mercurius ipse se dicit *ἐμπολαῖον**. — voc. *Ἑρμᾶ ἐμπολαῖε*, Arist. Ach. 816.

[*ἐμπορικὸς — ὁ Ἑρμῆς καὶ ποριστὴς χρημάτων* sc. *ἐστί*, Meliteniot. 1630.]

ἐναγώνιος Ἑρμᾶς, Pind. Py. 2, 18 (10). *Ἑ. ἐν.*, *Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου παῖς*, Simon. fr. 18 Bergk. *ἐν. — Ἑρμῆς, | νείκην πορσύνων ἀνδράσιν ἀθλοφόροις*, Kaibel ep. 407, 7 sq. *ἐναγ.** *τοίνυν ἔσομαι* ait Mercurius, Arist. Plut. 1161. — dat. *ἐναγωνίῳ Ἑρμῆ*, Kaibel ep. 924, 1. — voc. *ἐναγώνιε Μαίας | καὶ Διὸς Ἑρμᾶ*, Aesch. fr. 384 Nauck². *ἐναγώνιε**, Orph. h. 28, 2. cf. *ἄναξ*, *ἀφετήριος*, *πτερόεις*, *στρογγύλος*.

ἔννομος Ἑρμῆς, Nonn. D. 41, 335.

ἐπαρωγὸς ἐργασίαις, Orph. h. 28, 9: *ἐργ. ἐπαρωγέ**.

ἐπιειμένος ἀναιδείην, Hom. h. 5, 156: *ἀν. ἐπιειμένε**.

ἐπιπέμπων χρησμούς, v. *ὄνειρος*.

ἐπίσκοπος, APl 190, 1 sq. (Leonidae): *τὸν ἐπίσκοπον Ἑρμᾶν — αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα.* cf. etiam *πτανός*.

ἐπιφορώτατος v. *παῖς* (Maiae).

ἑποπτεύων v. *χθόνιος*.

†*ἑρατός*, Maneth. 3 (2), 335: *Ἑρμείης ἑρ.*

ἐριβόας v. *κάρυξ*.

ἐρικυδής v. *παῖς* (Maiae).

ἐριούνης Ἑρμείας, Hom. *Υ* 34 sq. *Θ* 322 sq. *Ἑρμείας ἑρ.*, Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 119. — acc. *Ἐριούνην**, ib. 258.

ἐριούνιος Ἑρμῆς, Hom. *Υ* 72. *Διὸς — — ἑρ. Ἑ.*, h. 3, 145. *Ἑ. — ἑρ.*, h. 5, 407. Kaibel ep. 816, 5. *Ἑρμείας ἑρ.*, Hom. *Ω* 457. *Ἑρμείης ἑρ.*, h. 19, 40. — gen. *Ἑρμείαο ἐριουνίου*, Kaibel ep. 1038 X. — acc. *ἐριούνιον Ἑρμῆν*, Anth. app. ep. VI 95, 3 Cougny. *τὸν ἑρ. | Ἑ. χθόνιον*, Aesch. ap. Arist. ran. 1144 sq., quo loco respecto Nauck, TGF² p. 956, in Aesch. Ch. 124 pro ***Ἑρμῆ χθόνιε* legendum *⟨ἐριούνι'⟩ Ἑ. χθ.* suspicatur. *Ἑρμῆν τὸν ἑρ.*, Io. Tzetz. metr. Pind. (Cramer, anecd. Par. I p. 74, 16). *Ἑρμείαν ἑρ.*, Hom. *Ω* 679. *Ἑρμείην ἑρ.*, h. 19, 28. cf. *ἄγγελος*, *Κωρυκιώτης*, *υἱός*.

*Ἐριούνιος**, Hom. *Ω* 360 (cf. Io. Tzetz. all. *Ω* 228 et 320 sq.); 440. Kaibel ep. 272, 9. — acc., Heges. Phoron. fr. 5 Kinkel. Orph. L. 69. — voc. *Ἐριούνιε*, AP VI 28, 7 (Iuliani Aeg.). *παντοκράτωρ Ἐρ.*, Kaibel ep. 815, 11.

ἑρμηνεὺς πάντων, Orph. h. 28, 6: *ἑρμηνεῦ** *π.* cf. fr. 160, 1 Abel. Io. Tzetz. chil. 12, 592. all. Hom. *Ω* 321.

ἑταῖρος δαιτός, Hom. h. 3, 436: *δ. ἑταῖρε**. — *μελαίνης νυκτὸς ἑτ.**, ib. 290. cf. *κυνάγχης*.

εὖγλαξ v. *τυρευτήρ*.

εὐδόκιμος v. *ἐπίσκοπος*.

εὐκλεής v. *κοσμήτωρ*.

[*εὔκολος Ἑρμείας* sc. *ἐστί*, AP IX 72, 1 (Antipatri).]

εὐνούστατος θεῶν, Arist. pac. 602: *ὦ θ. εὐνούστατε**.

†*εὔπτερος Ἑρμῆς*, Anth. app. ep. III 147, 4 Cougny. cf. *Ἀργειφόντης* et infra *Μήνη νυκτιφανής*.

εὑρετής v. *μέγας*. cf. Io. Tzetz. chil. 5, 205; 785 etc.

εὐρραπὶς Ἑρμῆς, Nonn. D. 4, 1. 36, 11.

†*εὐσκοπος*, Maxim. Phil. 263: *εὐσκόπῳ Ἑρμάωνι.* ib. v. 425. cf. *Ἀργειφόντης* et *φαιδρός*.

†*εὔσφυρος Ἑρμείης*, Maneth. 5 (6), 274.

†*εὐφεγγὴς θοὸς Ἑρμῆς*, Maneth. 6 (3), 505.

εὔφρων, Orph. h. 28, 3: *εὔφρον**.

ἔφορος Iovis, Io. Tzetz. all. Hom. *ε* 138: *Ἀργειφόντης — ὁ ἔφ. ἐκείνου*.

ἔχων παγκρατὲς ἦτορ, Orph. h. 28, 2: *π. ἦ. ἔχων** (voc.).

ἡγεμονεὺς γλώσσης, v. *υἱός* (Maiae).

ἡγεμόνιος, Arist. Plut. 1159: *ἡγεμόνιον**.

ἡγήτωρ ὀνείρων, Hom. h. 3, 14: *ἡγήτορ'** (acc.) *ὀν.*

ἡνιοχῶν ἥλιον, h. mag. in Merc. 6 Wessely: *ἥλ. ἡνιοχῶν** (voc.) *κόσμου τ' ὀφθαλμὲ μέγιστε.*

ἠπεροπευτής, Hom. h. 3, 282: ἠπεροπευτά*.
Θέσκελος Ἑρμῆς, Nonn. D. 4, 50. Colluth. 126.
Θέσμιος Ἑρμῆς, Nonn. D. 33, 162.
Θοὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς, Musae. 150 (= Io. Tzetz. chil. 2, 440). — gen. †Ἑρμάωνος Θοοῦ, Maneth. 2 (1), 291. — dat. †Ἑρμείῃ — Θοῷ, ib. 6 (3), 120. — acc. †Θοὸν Ἑρμάωνα, ib. 3 (2), 316. cf. εὐφεγγής.
ἱδρυμένος οὔρεσι Ταλλαίοισι, Kaibel 815, 1: οὔ. Τ. ἱδρυμένε Μαιάδος Ἑρμῆ.
ἰθύντωρ σοφῆς φωνῆς, v. υἱός (Maiae).
Καδμῖλος, Lycophr. 162: Καδμίλου*.
Κάδμος*, Lycophr. 219.
κακομηδής v. παῖς (Iovis).
†κακότεχνος, Maneth. 5 (6), 93: Ἑρμείας κακ.
Κανδαύλας v. κυνάγχης.
κάρυξ θεῶν, AP XV 27, 9 (Besantini Byz. ovum hirundinis): Θ. ἐριβόας Ἑρμᾶς — κάρυξ. — acc. Θ. κάρυκα — Ἑρμᾶν, Pind. Ol. 6, 131/133 (78 sq.).
κασίγνητος Apollinis, Hom. h. 3, 539: κασίγνητε* χρυσόρραπι.
κερδέμπορος, Orph. h. 28, 6: κερδέμπορε*.
[κερδέων (sc. θεός), Herond. mim. 7, 74: Ἑρμῆ — κερδ.]
κερδῷος.
κήρυξ, Kaibel ep. 772, 1: κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῇ — ἀγοραίῳ. — acc. Ἑρμῆν | κήρυκ' ἀθανάτων, Hes. th. 938 sq. — voc. κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω — Ἑρμῆ χθόνιε, Aesch. Ch. 117 (123) sq. cf. ἄγγελος et τιμάορος.
Sine dei nomine: θεῶν κήρυξ, Hes. op. 80. Ὀλύμπιος κήρ., Nonn. D. 4, 27. — gen. οὐρανίου κήρυκος, ib. 14, 119. 18, 314. — acc. θεῶν κήρυκα, Anacr. ep. 111, 1 Bergk (= AP VI 143).
{κίνησις, Io. Tzetz. all. Hom. Υ 144: ὁ Ἑρμῆς, ἡ κίν. πνευμάτων κεκραμένων.}
κλέπτης, Kaibel ep. 1108, 1: Ἑρμῆν τὸν κλέπτην.
κλεψίφρων, Hom. h. 3, 413: Ἑρμέω — κλεψίφρονος.
κληροῦχος v. προπομπός.
κλυτόβουλος, Opp. hal. 3, 26: Ἑρμεία κλυτόβουλε.
κλυτὸς Ἑρμᾶς, Pind. Py. 9, 104 (59). — acc. κλυτὸν — Μαιάδος Ἑρμᾶν, ἀγροῦ καρποτόκου ῥύτορα καὶ κτεάνων, APl 11, 3 sq. (Hermocreontis). cf. Ἀργειφόντης, κοῦρος et υἱός (Maiae).
κοίρανος θνητῶν, Orph. h. 28, 2: κοίρανε* θν.
κοσμητής, Kaibel ep. 952, 1: κοσμητοῦ Ἑρμείου.
κοσμήτωρ ἐφήβων, Kaibel ep. 965, 1 sq.: Ἑρμᾶν — ἐφ. εὐκλεᾶ κοσμήτορα.
κοσμοκράτωρ, h. mag. in Merc. 1 Wessely: Ἑρμῆ κοσμ., ἐγκάρδιε. κύκλε Σελήνης.
κοῦρος Maiae, Kaibel ep. 411, 3 sq.: ὦ Μαίας κλυτὲ κοῦρε, | Ἑρμείη. — acc. Μαίης — †κοῦρον*, ex Dorotheo 69. cf. ἄγγελος (Iovis).
κρατύς v. Ἀργειφόντης.
κρείων, Anacr. ep. 111, 3 Bergk (= AP VI 143): Ἑρμῇ — κρείοντι.
Κτάρος*, Lycophr. 679. cf. schol. ad h. l.
κύδιμος Ἑρμῆς, Hom. h. 3, 46; 96; 130; 150. — acc. κύδιμον Ἑρμῆν, ib. 253; 298; 316; 404; 571. Hes. th. 938. cf. Ἀργειφόντης.
κύκλος Lunae, v. κοσμοκράτωρ.
Κυλλεναῖος v. φίλος.
Κυλλήνιος Ἑρμῆς, Hom. h. 3, 304. Kaibel ep. 414, 9. Nonn. D. 48, 710. Orph. fr. 224, 6 Abel. †Κ. Ἑ., Maneth. 3 (2), 394. Ἑ. — Κυλλ., Hom. ω 1. — gen. Ἑρμάωνος — Κυλληνίου ἀστήρ, Maneth. 4, 206. — acc. Κυλλήνιον — Ἑρμῆν. Hom. h. 18, 1. — voc. Κυλλήνιε Μαιάδος Ἑρμῆ, Hippon. fr. 21 A Bergk.
Sine dei nomine: nom., Hom. h. 3, 318. — gen. Κυλληνίου, h. 19, 31. — dat., AP VI 92, 5 (Philippi Thess.). — voc., Hom. h. 3, 408. AP XI 274, 1 (Luciani ep. 26). APl 193, 1 (Philippi). app. ep. IV 68, 5 Cougny. cf. etiam Ἀργειφόντης.
κυνάγχης, Hippon. fr. 1 Bergk: Ἑρμῆ κυνάγχα, Μηονιστὶ Κανδαῦλα, | φωρῶν ἑταῖρε.
κωροφίλος, AP VI 282, 6 (Theodori): κωροφίλ'* (corr. Iacobs).
Κωρυκιώτης, Orph. h. 28, 8: Κωρυκιῶτα*. μάκαρ, ἐριούνιε, ποικιλόμυθε.
λάλος v. στωμύλος.
λαοσσόος v. Ἀργειφόντης.
λάτρις δαιμόνων, Eur. Ion. 4: Ἑρμῆν — δ. λάτριν.
Λάφριος, Lycophr. 835: Λαφρίου*.
λελογχὼς ὅρος Κυλλήνιον, APl 188, 1—3 (Niciae): εἰνοσίφυλλον ὄ. Κ. αἰπὺ λελ., τῇδ' ἕστηκ' ἐρατοῦ γυμνασίου μεδέων, Ἑρμῆς.
λῃϊστήρ, Hom. h. 3, 14: λῃϊστῆρ'* (acc.)

λόγιος, Theod. Prodr. carm. astr. 343 (not. et extr. XXIII 2 p. 24): *Ἑρμῆς ὁ †λόγ.* — dat. *Ἑρμῇ — τῷ λογίῳ*, APl 321, 2 (ἀδ.). *Ἑ. λογ.* app. ep. III 240, 6 Cougny. — acc. *Ἑρμῆν — τὸν λόγιον*, Io. Tzetz. th. 330 (Matranga, anecd. II p. 589). — voc. *Ἑρμῆ λόγιε*, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 8, 529.

{*λογισμός*, Io. Tzetz. chil. 5, 256: *Ἑρμῆς ὁ λογ.*}

{*λόγος*, Io. Tzetz. prooem. in Il. 315: *Ἑρμῆ, λόγῳ προφορικῷ*. cf. chil. 12, 590.}

λυσιμέριμνος, Orph. h. 28, 6: *λυσιμέριμνε**.

Μαιαδεύς v. *φίλος*.

Μαιήιος Ἑρμῆς, Nonn. D. 9, 17.

μάκαρ, Hippon. fr. 89 Bergk: *Ἑρμῆ μ. — ὦ μ. Ἑρμᾶ*, Anth. app. ep. II 468, 1 Cougny. *τοῖς μάκ. Ἑρμείαι*, Kaibel ep. 974, 3. *μάκ.** item voc., Orph. h. 28, 8. 57, 12. cf. *υἱός*.

μαστήριος v. *μέγιστος*.

μεγαλοδωρότατος v. *φιλανθρωπότατος*.

μέγας, Io. Tzetz. chil. 4, 818: *Ἑρμῆς ὁ μέγ.* — acc. *Ἑρμῆν μέγαν*, ib. 4, 824. — *Ἑ. τὸν μ., | τὸν εὑρετὴν τῶν χρειωδῶν σχεδὸν τοῦ βίου πάντων*, ib. 5, 216 sq.

μέγιστος, Aesch. suppl. 887 (920): *Ἑρμῆ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ*. cf. *ἡνιοχῶν* et *κήρυξ*.

μέδειος, Alcaei fr. 5 Bergk: *Κυλλάνας ὁ μέδειος**. Apollon. synt. 92 *μέδειος* participium esse censuit; Bergk scribere vult *ὃ μέδειος* putans secundam personam singularis indicativi esse.

μεδέων Cyllenes etc., Hom. h. 3, 1 sq.: *Ἑρμῆν — Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης*. h. 18, 1 sq. cf. *Ἀργειφόντης* et *λελογχώς*.

μειλίχιος Ἑρμῆς, Nonn. D. 36, 108. 38, 103.

μηλοσσόος v. *τετραγλώχιν*.

μηχανιώτης, Hom. h. 3, 436: *μηχανιῶτα**.

†μικροδύναμος, Theod. Prodr. carm. astr. 281 (not. et extr. XXIII 2 p. 21): *Ἑρμῆς ὁ μικρ.*

ναίων, Orph. h. 57, 1/3: *Κωκυτοῦ ναίων ἀνυπόστροφον οἶμον ἀνάγκης — Ἑρμῆ*. cf. *ἄναξ*.

νομαῖος, Babr. fab. 23, 4: *Ἑρμῇ νομαίῳ*.

νόμιος, Arist. Thesm. 977: *Ἑρμῆν νόμιον*.

νυμφίος, Nonn. D. 8, 220: *ὠκυπέδιλος — ν. Ἑρμῆς*.

νύχιος v. *χθόνιος*.

*Νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρὸς θεός**, Lycophr. 680.

ξεινοδόκος Κάδμοιο βοοσσόος — Ἑρμῆς, Nonn. D. 4, 31.

[*οἰνοχόος*, Athen. X p. 425 C: *Ἀλκαῖος* (fr. 8 Bergk) *δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῶν (τῶν θεῶν) οἰνοχόον.*]

οἰοπόλος, Hom. h. 3, 314: *Ἑρμῆς — οἰοπ.*

Ὀλύμπιος v. *κήρυξ*. cf. Nonn. D. 4, 85: *νέος οὗτος Ὀλ.**.

ὁμοστόλος v. *υἱός* (Maiae).

[*ὄνειρος*, h. mag. in Merc. 8 sq. Wessely: *Μοιρῶν προγνώστης σὺ λέγῃ καὶ θεῖος ὄνειρος | ἡμερίνους χρησμοὺς καὶ νυκτερινοὺς ἐπιπέμπων.*]

†*ὀπαδοδορυφόρος*, Theod. Prodr. carm. astr. 274 (not. et extr. XXIII 2 p. 21): *Ἑρμῇ — ὀπαδοδορυφόρῳ* (*ὀπαδῷ δορυφόρῳ* coni. Miller; cf. ib. v. 120, l. c. p. 14).

ὅπλον, Orph. h. 28, 10: *γλώσσης δεινὸν ὅπλον** (voc.), *τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι*.

ὀπωπητὴρ νυκτός, Hom. h. 3, 15: *ν. ὀπωπητῆρα**.

οὐράνιος v. *κήρυξ*.

ὀφθαλμός v. *ἡνιοχῶν*.

παῖς Iovis, Eur. Hel. 670: *ὁ Διὸς ὁ Διὸς — π.**. — acc. *Δ. παῖδα** Κρονίωνος*, Hom. h. 3, 214; 230. *κακομηδέα παῖδα**, ib. v. 389. — voc. *ἰὼ παῖ Δ., ἐπίκλοπος πέλει*, Aesch. Eum. 149.

Filius Maiae: *ὁ Μαίας π. — Ἑρμῆς*, [Eur.] Rhes. 216 sq. cf. *ἐναγώνιος*.

Sine dei nomine: παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος, Aesch. Ch. 796 (813). *ὁ Μ. — π.*, Soph. El. 1395. — dat. *εὐπέπλου Μαίης †ἐρικυδέι παιδί*, Maxim. Phil. 138. — acc. *παῖδα πολύτροπον*, Hom. h. 3, 13. *Μαίης π.*, Hippon. fr. 1 Bergk.

παλαιστρίτας, Callim. fr. 191 Schneider: *τὸν παλαιστρίταν θεόν**.

παλαιστρίτης, fab. Aesop. 139, 5 Halm: *θεὸν παλαιστρίτην**.

παλιγκάπηλος, Arist. Plut. 1156: *Ἑρμῆν παλιγκάπηλον*.

πάλμυς Κυλλήνης, Hippon. fr. 1 Bergk: *Κ. πάλμυν**. — voc. *ἀργύρου πάλμυ**, fr. 30 B Bergk.

παμμέγιστος, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 3, 433: *Ἑρμῆς ὁ παμμ.*

πάνσοφος Ἑρμῆς, Maneth. 5 (6), 2.

παντοκράτωρ v. *Ἐριούνιος*.

πάρεδρος, Kaibel ep. 783, 2: *Ἑρμᾶς Ἀφροδίτᾳ πάρ. — dat. παρέδρῳ Ἑρμῇ Ἐλευθερέως* (Bacchi), ep. 817, 4.

πατὴρ Ἴσιδος, h. mag. in Lunam 28 Wessely: Ἑρμῆς ὁ πρέσβυς Ἴσ. π. πατὴρ Priapi, Kaibel ep. 782, 3: πατρί*.

πατρώιος, Opp. hal. 3, 9 sq.: Ἑρμεία πατρώιε, φέρτατε παίδων | Αἰγιόχου.

πατρῷος, Kaibel ep. 974, 1: Ἑρμῆ πατρῷε.

πειθοδικαιόσυνος, h. mag. in Merc. 3 Wessely: πειθοδικαιόσυνε*, χλαμυδηφόρε, πτηνοπέδιλε.

πέμπων πνεύματα etc., h. mag. in Merc. 7 Wessely: πν. τούς τε βροτοὺς π.* (voc.) βίον ἐκτελέσαντας.

περιβόητος v. βιβλιογογράφος.

†πλουτοδότης, Theod. Prodr. carm. astr. 125 (not. et extr. XXIII 2 p. 14): Ἑρμοῦ τοῦ πλουτοδότου. cf. ib. v. 318 (l. c. p. 23). — acc. Ἑρμῆν τὸν πλουτοδότην, Meliteniot. 2101.

ποικιλόβουλος, Orph. h. 28, 3: ποικιλόβουλε*.

ποικιλομήτης, Hom. h. 3, 155: ποικιλομῆτα*. cf. υἱός (Maiae).

ποικιλόμυθος, Nonn. D. 3, 423: Ἑρμῆς ποικ. — voc. ποικιλόμυθε*, Orph. h. 28, 8.

πολύμητις, Orph. L. 54: πολυμήτιος Ἑρμείαο.

πολύτροπος v. παῖς et υἱός (Maiae).

πομπαῖος, Soph. Ai. 832: πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον. cf. ἄναξ et αὐτάδελφος.

πομπός, Soph. OC 1548: Ἑρμῆς ὁ πομπ. cf. Hom. Ω 153; 182; 461; 437. Orph. h. 57, 6.

πονεύμενος, Hom. h. 3, 436: πονεύμενε*.

πορίστης v. ἐμπορικός.

†πορίστικώτατος, Theod. Prodr. carm. astr. 201 (not. et extr. XXIII 2 p. 18): Ἑρμῇ — τῷ πορίστικωτάτῳ.

πορσύνων νείκην, v. ἐναγώνιος.

πρέσβυς v. πατήρ.

προγνώστης v. ὄνειρος.

πρόγονος Stymphali, Aesch. fr. 273 Nauck²: Ἑρμᾶν — πρόγονον.

πρόεδρος γυμνασίου, Kaibel ep. 295, 4: Ἑρμῆν γ. πρόεδρον.

πρόξενος v. μέγιστος.

προπομπὸς νεκρῶν, Alex. fr. 89 Kock: Ἑρμῆ ν. προπομπὲ καὶ Φιλιππίδου κληροῦχε. cf. trag. adesp. fr. 19 Nauck².

προφήτης, Orph. h. 28, 4: λόγου θνητοῖσι προφῆτα*.

[πρόφρων — Ἑρμῆς, Eur. Alc. 743, praedicative; cf. Apoll. Rh. 4, 121.]

πτανός, AP XI 176, 1—3 (Lucillii): τὸν πτανὸν Ἑρμᾶν, τὸν θεῶν ὑπηρέταν, | τὸν Ἀρκάδων ἄνακτα, τὸν βοηλάταν, ἑστῶτα τῶνδε γυμνασίων ἐπίσκοπον.

πτερόεις — Ἑρμῆς, Nonn. D. 9, 52. πτ. ἐναγώνιος Ἑ., ib. 10, 337.

πτερόπους, APl 234, 4 (Philodemi): Ἑρμῆς ὁ πτερ.

πτηνοπέδιλος, Orph. h. 28, 4: πτηνοπέδιλε*. cf. πειθοδικαιόσυνος.

πυληδόκος, Hom. h. 3, 15: πυληδόκον*.

ῥυτήρ Bacchi, v. υἱός (Maiae).

ῥύτωρ ἀγροῦ καὶ κτεάνων, v. κλυτός.

σέβας κηρύκων, v. τιμάορος.

†σελαηφόρος Ἑρμῆς, Maneth. 4, 333.

σοφὸς — Ἑρμῆς, Musae. 152 (= Io. Tzetz. chil. 2, 442). †σοφ. Ἑ., Maneth. 6 (3), 480. — gen. †Ἑρμοῦ — τοῦ σοφοῦ, Theod. Prodr. carm. astr. 459 (not. et extr. XXIII 2 p. 31).

σοφώτατος θεῶν, Arist. pac. 428: ὦ θ. σοφώτατε*.

σπαργανιώτης, Hom. h. 3, 301: σπαργανιῶτα*.

†στίλβων, Maneth. 5 (6), 243: Ἑρμῆ στίλβοντι.

†Στίλβων*, Maneth. 2 (1), 202; 304. 3 (2), 160. 6 (3), 206; 276; 355; 385; 436; 534. 4, 481. 1 (5), 308. 5 (6), 84. ex Dorotheo 24. 27. 30. 40. 48. 54. 61. Στ., φανερὸς θεός Maneth. 4, 170. — gen. Στίλβοντος, ib. 6 (3), 282; 615. 5 (6), 333. — dat., ib. 3 (2), 315. 6 (3), 185; 249; 398; 465; 521. — acc., ib. 5 (6), 72; 317.

Στρεψαῖος, Arist. fr. 860 Kock.

στρογγύλος, h. mag. in Merc. 2 Wessely: στρογγύλε* καὶ τετράγων' ἐναγώνιε.

στροφαῖος, Arist. Plut. 1153 et 1154: στροφαῖον*.

στροφιοῦχος, Orph. h. 28, 5: στροφιοῦχε*.

στωμύλος, Theod. Prodr. carm. astr. 301 sq. (not. et extr. XXIII 2 p. 22 sq.): Ἑρμῆς — στ. — ὁ λάλος.

σύγγονος (Bacchi) Ἑρμῆς, Nonn. D. 9, 26.

συνοπάων Ναιάδων, Kaibel ep. 813, 1: Ἑρμῆν N. συνοπάονα.

σῶκος — Ἑρμῆς, Hom. Υ 72. cf. Io. Tzetz. all. Υ 258.

[σωτήρ, Man. Phil. Paris. 236, 1 Miller: Ἑρμῆ σῶτερ compellatur Comnenus Syrgiannes.]

ταυόπτερος — Ἑρμῆς, Nonn. D. 24, 86. cf. υἱός (Maiae).

ταυσίπτερος v. ἄγγελος.

ταχινός, Alex. Aet. p. 219 Meineke (fr. 1, 10 Bergk): Ἑρμείῃ ταχινῷ.
ταχύγουνος — Ἑρμῆς, Nonn. D. 9, 155.
ταχύς v. ἄγγελος.
τέκνον Διός, Hom. h. 3, 323: Δ. περικαλλέα τέκνα (Mercurius et Apollo). ib. v. 397; 504.
[τέκος στερεᾶς πέτρης, Aristot. pepl. 57, 1 Bergk: Ἑρμεία, στ. π. τέκος.]
τέρπων λαμπάσι, v. ἀρχηγέτης.
τετραγλώχιν. μηλοσσόε. Μαιάδος Ἑρμᾶ, AP VI 334, 3 (Leon. Tar.). cf. Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Götternamen p. 112.
τετράγωνος v. στρογγύλος. cf. etiam Babr. fab. 48, 1.
τετρακέφαλος, Anth. app. ep. I 235, 1 Cougny (= Preger ep. 188): Ἑρμῆ τετρακέφαλε.
τιμάορος, Aesch. Ag. 492 (514) sq.: τὸν ἐμὸν (praeconis) τιμάορον | Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας.
τόκος Iovis et Maiae, Eur. Andr. 276: ὁ Μαίας τε καὶ Διὸς τόκος. — Μαιάδος τ., Eur. Hel. 1670. — gen. M. τόκου, Eur. Or. 997. — dat. τῷ M. τόκῳ, Simon. Amorg. fr. 20 Bergk. dei nomen ubique deest.
τρικέφαλος, Arist. fr. 553 Kock: Ἑρμῆς τρικ. (τετραφάλης coni. Goettling). cf. Νωνακριάτης.
τρισμέγιστος (Tp. edd.) Ἑρμῆς, Meliteniot. 1613. Ἑρμῆς τρισμ., Io. Tzetz. chil. 5, 205. cf. ib. 4, 827. 5, 781; 784. — acc. τὸν τρισμέγιστον (Tp. edd.) Ἑρμῆν, Meliteniot. 983. cf. ib. v. 1609 et Boissonade, anecd. gr. II p. 471 sq.
τροχαλός, Ioann. Gaz. Anacr. 1, 14: τροχαλὸν — Ἑρμῆν.
τρόχις Διός, Aesch. Prom. 940 (941): τὸν Δ. τρόχιν*.
τυρευτήρ, AP IX 744, 3 (Leonidae): Ἑρμᾷ τυρευτῆρι καὶ εὔγλαγι.
υἱός Iovis, Qu. Sm. 10, 189: Διὸς υἱὸς ἀελλοπόδης Ἑρμείης. — acc. Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, Hom. Ω 333 (cf. Io. Tzetz. all. Ω 202). ε 28. Ἑρμ., Διὸς υἱόν, Kaibel ep. 827, 2. — voc. Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἐάων, Hom. Θ 335.
Sine dei nomine: Δ. ἀγλαὸς υἱός, Hom. h. 3, 432. Δ. ἄλκιμος υἱός, ib. 101. Δ. — ἐριούνιος υἱός, ib. 28. υἱὸς — αἰγιόχοιο Δ., ib. 183. — voc. Διὸς υἱέ, ib. 455.
Filius Maiae: [Ἑρμῆς τῆς Μαίας ὁ υἱός, sc. ἐστιν, Io. Tzetz. chil. 12, 590.] — dat. Ἑρμῇ, Μαιάδος υἷι, Hom. ξ 435. — voc. Ἑρμεία — M. υἱέ, Orph. h. 28, 1. hic addere liceat Ἑρμῆς ὁ Μαίας, Eubuli fr. 96 Kock, et Ἑ. — ὁ M., Anth. app. ep. II 217, 21 Cougny; utroque loco suppl. υἱός.
Sine dei nomine: Μαιάδος υἱός, Hom. h. 3, 424; 498; 521. add. εὔσκοπος Ἀργειφόντης, ib. v. 73. Μαίης ἐρικυδέος υἱ., ib. v. 89. Μαίης ἐριούνιος — υἱ., Orph. L. 2 sq. — dat. υἱέι M., Nonn. D. 5, 143. 48, 978. τεῷ (Bacchi) ῥυτῆρι — υἱ. M., 47, 681. — acc. Μαιάδος υἱόν, Hom. h. 3, 430; 574. Μαίης υἷα κλυτόν, Apoll. Rh. 4, 1733. υἱέα M., Nonn. D. 2, 302. per. 9, 2. ἄγγελον υἱ. M., 10, 84. διάκτορον υἱ. M., 2, 591. δικασπόλον υἱ. M. 41, 171. ὁμοστόλον υἱ. M., 33, 129. τανύπτερον υἱ. M., 3, 373. add. γλώσσης ἡγεμονῆα, σοφῆς ἰθύντορα φωνῆς, 26, 283 sq. — voc. Μαιάδος υἱέ, Hom. h. 3, 567. Anacr. ep. 112, 1 Bergk (= AP VI 346). add. διάκτορε, ποικιλομῆτα, Hom. h. 3, 514. Κυλλήνιε, M. υἱέ, ib. v. 408. πολύτροπε M. υἱέ, ib. v. 439. Μαίης ἐρικυδέος υἱέ, ib. v. 550. denique Maiae filius fortasse invocatur Herond. mim. 9, 12 (corrupt.).
Uterque parens nuncupatur his locis: Ζηνὸς καὶ Μαιάδος υἱός, | Ἑρμείας, orac. v. 62 sq. Wolff. — acc. Ἑρμῆν — Διὸς καὶ M. υἱόν, Hom. h. 3, 1. — voc. Ἑρμῆ — Δ. μεγάλου καὶ M. υἱέ, | — οὐρανίων τε θεῶν ἄγγελε τῶν τε κάτω, Anth. app. ep. IV 68, 1 sq. Cougny. hic addere liceat Ἑρμῆς ὁ Δ. καὶ Μαίας, Alcae. (?) fr. 7 Bergk.
Sine dei nomine: Διὸς καὶ Μαιάδος υἱός, Hom. h. 3, 235. — voc., ib. 301; 446; 579. 18, 10. Μαίης ἐρικυδέος υἱὲ | καὶ Δ. αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον, Hom. h. 3, 550 sq. cf. Ἀργειφόντης.
μάκαρ, Μνήμης τελεσίφρονος υἱὲ* μέγιστε, h. mag. in Merc. 11 Wessely.
† υἱωνός — Κρόνου — Ἑρμῆς, Maneth. 1 (5), 129.
ὑπηρέτας v. πτανός.
ὑπηρέτης θεῶν, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 6, 471 sq.: Ἑρμῆς — θεὸς πεφυκὼς καὶ Θ. ὑπ. cf. Aesch. Prom. 953 (954); 982 (983).
φαεσφόρος — Ἑρμῆς, Nonn. D. 35, 242.
φαιδρός v. Νωνακριάτης. † φ. — Ἑρμείης,

Maneth. 3 (2), 346. — acc. † *φαιδρὸν ἐύσκοπον Ἑρμάωνα*, Maxim. Phil. 541.

φανερός v. *Στίλβων*.

Φαραῖος v. *Φεραῖος*.

Φεραῖος, Callim. fr. 117 Schneider: *Ἑρμᾶς, ὅπερ Φερ.* (= *Φαραῖος*? Roscher lex. col. 2347) *αἰνέαι θεός*.

φερέπτερος v. *ὠκύδρομος*.

φέριστος, Hom. h. 3, 533: *φέριστε**.

φέρτατος v. *πατρώιος*.

φιλάεθλος, AP XII 143, 3 (*ἀδ.*): *ὦ φιλάεθλε**.

φίλανδρος, Orph. h. 28, 4: *φίλανδρε**.

φιλανθρωπότατος, Arist. pac. 393: *ὦ φιλανθρωπότατε** *καὶ μεγαλοδωρότατε δαιμόνων*.

φιλοκέρτομος Ἑρμῆς, Nonn. D. 24, 296.

†*φιλολογώτατος*, Theod. Prodr. carm. astr. 119 (not. et extr. XXIII 2 p. 14): *Ἑρμῇ — τῷ φιλολογωτάτῳ*.

φίλος, Hippon. fr. 16 Bergk: *Ἑρμῆ, φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλληναῖε. — ὦ φίλ' Ἐ.*, Arist. nub. 1478. pac. 416; 718. *φίλε** *θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις*, Orph. h. 28, 9. cf. etiam *τιμάορος* et *υἱός* (Iovis).

φίλτατος, Phrynichi fr. 58 Kock: *ὦ φίλταθ' Ἑρμῆ*.

Φλυησίων, Hippon. fr. 32 Bergk: *τὸν Φλυησίων Ἑρμῆν*. fortasse cum Bergkio scrib. *Φλυησίων'⟨α⟩*.

φύλαξ ὁδοῦ, AP X 12, 2 (*ἀδ.*): *Ἑρμείᾳ — ὁδ. φύλακι*. cf. *διάκτορος* et *ἐπίσκοπος*.

φώριος Ἑρμείας, Nonn. D. 35, 236.

χαριδώτης, Hom. h. 18, 12: *Ἑρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων*.

χαρμόφρων, Hom. h. 3, 127: *Ἑρμῆς χαρμ.*

χελύκλονος, Orph. A. 383: *χελυκλόνου Ἑρμάωνος*.

χθόνιος — Ἑρμῆς, Eur. Alc. 743. — gen. *Ἑρμάου χθονίου*, Kaibel ep. 505, 6. *Ἑρμοῦ χθ.*, Orph. h. 57 tit. — acc. *χθόνιον — Ἑρμῆν | καὶ τὸν νύχιον*, Aesch. Ch. 708 sq. *Ἐ. χθ.*, Aesch. ap. Arist. ran. 1145. — voc. *Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη*, Aesch. Ch. 1. cf. Arist. ran. 1126 et 1138. *ὦ χθόνι' Ἑρμῆ*, Soph. El. 111. denique *χθόνιοι δαίμονες ἀγνοί, | Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων*, Aesch. Pers. 626 (628) sq.; cf. ib. 638 (640) sq. cf. etiam *ἐριούνιος, κήρυξ, πομπαῖος*.

χλαμυδηφόρος v. *πειθοδικαιόσυνος*.

†*χρύσεος Ἑρμῆς*, Maneth. 6 (3), 746.

χρυσοπέδιλος, Maneth. 6 (3), 671: *Ἑρμῆς* †*χρυσ.* — voc. *Ἑρμῆ* †*χρυσοπέδιλε*, ib. v. 2.

χρυσόπτερος Ἑρμῆς, Nonn. D. 19, 234.

χρυσόραπις, Pind. Py. 4, 316 (178): *Ἑρμᾶς χρυσ.*

χρυσόρραπις Ἑρμῆς, Hom. h. 29, 13. Nonn. D. 7, 104. *Ἑρμείας χρυσ.*, Hom. *κ* 277 (cf. Io. Tzetz. all. *κ* 111). Christod. ecphr. 297. *Ἑρμῆς — ὁ χρυσ.*, Io. Tzetz. chil. 9, 757. de metris (Cramer, anecd. Ox. III p. 332, 31). cf. etiam Alcae.(?) fr. 7 Bergk. — voc. *Ἑρμεία χρυσόρραπι*, Hom. *ε* 87. cf. *Ἀργειφόντης, θοός, κασίγνητος. Χρυσόρραπις**, Orph. L. 15.

†*χρυσοφαὴς — Ἑρμῆς*, Maneth. 2 (1), 383. 6 (3), 366.

ψυχοστόλος Ἑρμῆς, Nonn. D. 44, 207. Triph. 572.

†*ὠκύδρομος*, Maxim. Phil. 610: *ὠκυδρόμοιο φερεπτέρου Ἑρμάωνος*.

ὠκυπέδιλος v. *νυμφίος*.

ὠκύπτερος Ἑρμῆς, Nonn. D. 35, 227.

ὠκύς, APl 186, 1 (Xenocratis): *Ἑρμῆς ὠκ.* cf. etiam *ἄγγελος*.

Ἔρως.

ἀβροκόμης — Ἔ., AP XII 55, 4 (Artemonis?).

ἁβροπέδιλος Ἔ., AP XII 158, 2 (Meleagri).

ἁβρὸς Ἔ., Orph. fr. 58. 69, 1 Abel. — acc. *τὸν Ἔρωτα — τὸν ἁβρόν | —βρύοντα μίτραις | πολυανθέμοις*, Anacr. fr. 65, 1—3 Bergk. cf. *ἔφηβος* et *λάτρις*.

ἁβροχίτων — Ἔ., Nonn. D. 25, 160.

ἀγαλμοειδής, Eurȳt. Lac. ap. Lydum de mens. p. 117 Bekker (cf. PLG III⁴ p. 639 Bergk): *ἀγαλμοειδὲς* (*ἀγλαομειδὲς* Meineke) *Ἔ.*

ἀγέραστος Ἔ., Nonn. D. 24, 268.

ἀγέρωχος, APl 211, 5 (Statullii Flacci): *ἀγέρωχε**.

ἀγλαομειδής v. *ἀγαλμοειδής*.

ἀγνός v. *μέγας*.

ἀγρευτήρ, Nonn. D. 48, 270: *ἀγρευτῆρος Ἔρωτος*.

ἄγριος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 8, 181: *Ἔρωτος ἀγρίου*. cf. ib. 6, 380: *ὡς ἄγριος καὶ προσχαρὴς δοκῶν μάτην*. — acc. *τὸν Ἔρωτα τὸν ἄγριον*, Bion. id. 6 (4), 1. AP V 177, 1 (Meleagri). *τὸν Ἔ.* — *ἄγρ. ἄστοργον, μορφᾷ νόον οὐδὲν ὁμοῖον*, Bion. id. 10 (17), 4 sq. — voc. *ἄγριε δαῖμον**, AP XII 48, 1 (Meleagri). Opp. cyn. 2, 422.

ἀδάμαστος v. πανδαμάτωρ.
ἀέριος v. παῖς (Veneris).
ἀθαμβής v. ἐρεμνός.
[αἷμα Veneris, APl 252, 1 (ἀδ.): κἀγὼ Κύπριδος αἷμα, ipse dicit Amor.]
αἰολόμητις Ἔ., Nonn. D. 33, 90. Musae. 198.
ἄκις φρενῶν, v. ἰξός.
ἀκίχητος Ἔ., Nonn. D. 19, 259. 42, 23. cf. θερμός et τοξευτήρ.
ἄκριτος, APl 198, 5 (Maecii): ἄκριτε*. add. δαῖμον, ib. v. 1.
ἀλαθεύων οὐδέν, v. ἠπεροπευτάς.
[ἀλγεινός, Opp. hal. 4, 172: ἀλγεινὸν ἔρωτα.]
ἀλγεσίδωρος, Sapph. fr. 125 Bergk.
ἀλγινόεις v. ὁλοός.
ἄλγιστος v. σχέτλιος.
ἀμφιθαλής, Arist. av. 1737 sq.: ὁ — ἀμφ. Ἔ. | χρυσόπτερος.
ἄναξ, AP XV 24, 1 (Simmiae alae Amoris): τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ', Ἀκμονίδαν (i. e. caelum) ἄλλυδις ἑδράσαντα Amor ipse se dicit.
ἀνδροτοξότης, Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 382: Ἔρωτος ἀνδροτοξότου.
ἀνιαρός, Theocr. id. 2, 55: Ἔ. ἀνιαρέ*.
ἀνίκατος μάχαν, Soph. Ant. 781: Ἔ. ἀνίκατε μ.
ἀνόμματος, Orph. fr. 68, 1 Abel: ἀνόμματον ὠκὺν Ἔρωτα. cf. fr. 119.
ἀπότροπος v. ὑπόπτερος.
[ἄπτερος ἄλλος Ἔ. Ampelus vocatur, Nonn. D. 10, 199.]
ἀργαλέος, Theocr. id. 1, 98: Ἔρωτος — ἀργαλέοιο.
ἀροτρεὺς φιλότητος, Nonn. D. 7, 3: Ἔ. φιλ. ἀρ.
ἀρχή, Nonn. D. 1, 398 sq.: τελεσσιγόνοιο γάμου πρωτόσπορος ἀρχή — Ἔ. (voc.). cf. θοῦρος.
ἄστοργος v. ἄγριος.
ἀταρβής, APl 251, 3 (ἀδ.): ὁ πρὶν ἀτ.* nunc lacrimat.
ἄτεγκτος, AP XII 132, 9 (Meleagri): τὸν ἄτεγκτον — Ἔρωτα.
αὐθάδης et αὐτοδεσπότης v. τύραννος.
αὐτοδίδακτος v. σοφός.
αὐτοτελής v. πρεσβύτατος.
ἄφατον κακόν* Venus Amorem alloquitur, Apoll. Rh. 3, 129.
ἀφειδής, Callim. ep. 46, 7 Wilam. (= AP XII 150): ἀφειδέα ποττὸν (i. e. πρὸς τὸν) Ἔρωτα. cf. AP V 255, 3 (Pauli Sil., = app. BV 24).
ἀφρόντιστος, Theocr. id. 10, 20: ὠφρόντιστος Ἔ.
ἄφυκτος, AP IX 221, 1 (Marci Argent.): τὸν ἄφυκτον — Ἔρωτα.
βαιὸς Ἔ., Nonn. D. 7, 271. 33, 316. AP IX 616, 2 (Leont. Schol.?). ὁ — β. Ἀφροδίτης — Ἔ., Georg. Gramm. Anacr. 3, 109 sq. cf. γυμνός.
βαρύζηλός τις Ἔ., AP V 243, 5 (Maced. Cons., = app. BV 36, Eratosthenis).
βαρύμηνις, Nonn. D. 47, 415: Ἔ. βαρ. cf. θερμός.
[βαρὺς θεός sc. ἐστιν Ἔ., Theocr. id. 3, 15.]
ὁ βίαιος Ἔ., AP XII 84, 3 et 85, 4 (Meleagri).
βιημάχος, AP V 293, 1 (Pauli Sil.): Ἔ. — βιημ.
βραχύς v. τοξότης.
βρέφος*, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 2, 422. — acc. τὸ βρ.* τῆς Παφίης, Constant. Sic. Anacr. 2, 47. τῆς Π. τὸ βρ.*, ib. v. 101. — voc. βρέφος*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 140. cf. βριαρόχειρ et ἠπεροπευτάς.
ὁ βριαρόχειρ Ἔ., | ὁ πρεσβύτης παῖς, τὸ πρὸ Κρόνου βρέφος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 114 sq. — voc. βρι.*, ib. 2, 140.
βροτολοιγὸς Ἔ., AP V 180, 1 (Meleagri). ὁ βρ. Ἔ., ib. XII 37, 2 (Dioscoridae). — acc. τὸν βροτολοιγόν*, ib. IX 221, 5 (Marci Argent.).
βρύων μίτραις πολυανθέμοις, v. ἁβρός.
γαῦρος v. ἔφηβος.
γεγανωμένος v. παρθένιος.
γέννημα θηρίων, Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 88: ὦ γέννημα θ. Ἔ. cf. 6, 379.
γέρων, Georg. Gramm. Anacr. 1, 65 sq.: ὁ γέρ. Ἔ. — ῥόδον εἰς χάριν συνάπτων.
ὁ γλυκύδακρυς Ἔ., AP XII 167, 2 (Meleagri). — acc. τὸν γλυκύδακρυν Ἔρωτα, ib. VII 419, 3 (eiusdem).
γλυκύδωρος Ἔ., AP V 22, 1 (Rufini).
ὁ γλυκύθυμος Ἔ., Arist. Lys. 551.
ὁ γλυκύπικρος Ἔ., AP V 134, 4 (Posidippi). cf. Sapph. fr. 125 Bergk.
γλυκύς, Alcman. fr. 36 Bergk: Ἔρος — γλ. — ὁ γλ. — Ἔρως, AP VII 217, 2 (Asclepiadae). — acc. τὸν γλυκὺν — Ἔρωτα, Theocr. id. 2, 118.
γνωτὸς (Bacchi) Ἔ., Nonn. D. 43, 421.
γονόεις v. υἱός.
γόνος Veneris, Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 157: Ἔρωτα τὸν ταύτης γόνον. cf. πικρός. Sine dei nomine: ὁ τῆς Κυθείρας τῆς θεᾶς γόνος, Meliteniot. 342.

γυμνὸς Ἔ., Nonn. D. 7, 275 (ubi v. l. βαιὸς). 48, 107. cf. APl 207, 1 (Palladae).
δαμάλης Ἔ., Anacr. carm. 2, 1 Bergk.
δείλαιος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 132: Ἔ. Ἔ. δείλαιε, πῦρ πνέων Ἔ. ib. 6, 593.
δεινὸς Ἔ., AP V 176, 1 et 2 (Meleagri). Ἔ. ὁ δ., app. ep. III 396, 1 Cougny.
δεινότατος θέων, Alcaei fr. 13 B Bergk: δεινότατον* θ., (τὸν) γέννατ' εὐπέδιλλος Ἶρις | χρυσοκόμᾳ Ζεφύρῳ μίγεισα.
δεσπότης πολλῶν, com. anon. fr. 169 Kock: ὁ π. δεσπ.*.
διδάσκαλος v. δυσμαχώτατος.
[δισσὸς Ἔ., AP XII 91, 1 (Polystrati).]
διφυής, Orph. A. 14 sq.: διφυῆ πυριωπέα κυδρὸν Ἔρωτα, | Νυκτὸς ἀειγνήτης πατέρα κλυτόν (Phaneta). cf. εὐπάλαμος.
δολόεις — Ἔ., Nonn. D. 15, 220.
δολομάχανος, Theocr. id. 30, 25 sq.: τὸν δολομάχανον | Ἔρον.
δολομήδης v. παῖς (Veneris).
δολομήτης v. σχέτλιος.
δολοπλόκος, APl 212, 5 (Alphei): δολοπλόκε*.
δρακοντώδης v. πικρός.
δραπέτης, Mosch. id. 1 tit. (= AP IX 440): Ἔ. δραπ. cf. παῖς (Veneris) et Nicet. Eug. Dros. et Char. 6, 604—607.
ὁ δριμὺς Ἔ., Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 8, 192.
[δυνάστης θεῶν, Anacr. fr. 65 Bergk: θ. δυν.* sc. ἐστι.]
δυσαντίβλεπτος v. πτερωτός.
δυσμαχώτατος, Eur. fr. 430 Nauck²: ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον | ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον, | Ἔρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.
δυσμενής, Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 212: τοῦ δυσμενοῦς Ἔρωτος. — voc. δυσμενές*, ib. 2, 140.
δυσνίκητος, AP V 179, 9 (Meleagri): δυσνίκητε*.
ἔγγονος πυρός, APl 212, 3 (Alphei): π. ἔγγονε*.
ἑδράσας caelum alio, v. ἄναξ.
εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις, v. ποθεινός.
ἑκηβόλος, Nonn. D. 16, 8: Ἔ. — ἑκ.
ἐλπὶς* ὅλου βιότοιο, παραίφασις Ἀφρογενείης voc., Nonn. D. 41, 408.
ἐμμανὴς Ἔ., Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 19.
ἐμπίπτων v. σχέτλιος.
ἐναγώνιος v. ἐρόεις.
ἐοικὼς μήλοισιν, v. παῖς (Veneris).
ἐπάγων μερίμνας, v. τέκος.
ἐπίβουλος, APl 199, 2 (Crinagorae): ὦ ἐπίβουλε*.
ἐπτερωμένος v. τοξότης et τύραννος.
ἐράσμιος v. μέγας.
[ἐρεμνός, Ibyci fr. 1, 6/9 Bergk: ἔρος — ἐρ. ἀθαμβής.]
ἐρόεις, Nonn. D. 19, 235: Ἔ. ἐρ. ἐναγώνιος.
εὔδρομος, Orph. h. 58, 2: εὔδρομον* ὁρμῇ.
[εὐκραής, Opp. hal. 4, 32 sq.: ἔρωτα εὐκραῆ.]
εὐπάλαμος, Orph. h. 58, 4: εὐπάλαμον*, διφυῆ, πάντων κληῖδας ἔχοντα.
εὐπορώτατος v. δυσμαχώτατος.
ἔφηβος, AP XII 78, 3 (Meleagri): τὸν ἁβρὸν (γαῦρον Reiskius) ἔφηβον*.
ἔχων ἰσχὺν πλείστην, Menandri fr. 449 Kock: Ἔ. — τῶν θεῶν ἰ. ἔχων πλ. cf. εὐπάλαμος.
ἡδύς, AP XII 2, 5 (= app. BV 5, Stratonis): ἱλαρᾶις Χαρίτεσσι μεμιγμένον ἡδὺν Ἔρωτα. cf. Eur. fr. 897 Nauck² et μέγας.
ἡεροφοίτης v. υἱός.
ἡνιοχεύς v. θοῦρος.
ἠπεροπευτάς*, | οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, Mosch. id. 1, 10 sq. (= AP IX 440).
θεόπαις, AP XII 56, 7 sq. (Meleagri): θεόπαιδα | καινὸν Ἔρωτα νέων — ὑφαγεμόνα.
θεράπων (Veneris), Sapph. fr. 74 Bergk: κἄμος θερ. Ἔρος.
θερμὸς Ἔ., Opp. hal. 1, 501. Nonn. D. 3, 106. 40, 540. AP V 160, 4 (Meleagri). ὁ θ. Ἔ., XII 126, 2 (eiusdem). θ. Ἔ. ἀκίχητος, Nonn. D. 42, 2. θ. Ἔ. βαρύμηνις, ib. v. 392.
[θερμ. ἔρως, AP V 259, 8 (= app. BV 20, Pauli Sil.). — acc. θερμὸν ἔρωτα, Opp. hal. 5, 454.]
θοῦρος Ἔ., Nonn. D. 11, 483. 16, 3. 35, 117. 42, 10. 43, 438. per. 33, 2. θ. Ἔ. περίφοιτος, 47, 121. — acc. θοῦρον Ἔρωτα, γονῆς πρωτόσπορον ἀρχήν, | ἁρμονίης κόσμοιο φερέσβιον ἡνιοχῆα, ib. 41, 129 sq. cf. πυρόεις et υἱός.
ὁ θρασὺς — Ἔ., Kaibel ep. 1103, 1. Ἔ. θρ. Nonn. D. 33, 103. 42, 195. 47, 267. AP V 274, 1 (Paul. Sil.). Ἔ. — ὁ θρ., ὁ τοξότης, Nicet. Eug. Dros. et Char. 6, 370. — dat. Ἔρωτι θρασεῖ, AP V 213, 4 (Posidippi).

Sine dei nomine: ὁ — θρ., APl 251, 3 (ἀδ.). — acc. τὸν θρασύν, AP V 177, 6 (Meleagri). cf. etiam V 178, 2 (eiusdem); 309, 1 sq. (Diophanis Myrinaei), παιδάριον. τοξοκαρής.

θρασύσπλαγχνος v. πτερωτός.

ἱμερόεις v. λάτρις.

ἰξευτής, Lycophr. 105: ἰξευτοῦ*, par. ant.: τοῦ θηρευτοῦ Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ Ἔρωτος.

ἰξός, Timoth. fr. 15 Bergk, fr. 2 Kock: ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων, Ἔ., | ὁ Κύπριδος κυναγός, ἡ φρενῶν ἄκις, | ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας.

κακεργάτης v. παῖς (Veneris).

κάλλιστος θεῶν, AP XII 56, 3 (Meleagri): ὁ θ. καλλ. Ἔ. cf. Hes. th. 120 et v. σχέτλιος.

καλός, AP V 140, 2 (Meleagri): Ἔ. καλ.

κλέπτας, Theocr. id. 19, 1: τὸν κλέπταν — Ἔρωτα.

κληδοῦχος v. τύραννος.

κλυτός v. διφυής.

κοῦρος, AP IX 784, 2 (ἀδ.): Παφίης — κ. Ἔ. — κ.*, Nonn. D. 41, 403.

κοῦφος Ἔ., AP IX 443, 2 (Pauli Sil.). Ἔ. — κ., APl 288, 3 (Leont. Schol.).

ὁ κρατῶν καὶ σοῦ (Iovis) θεός*, AP V 64, 5 (Asclepiadae).

κυβερνητήρ v. υἱός.

κυδρός v. διφυής.

κυναγός v. ἰξός.

λάβρος Ἔ., AP V 268, 2 (Pauli Sil.). [λ. — ἔρως, ib. 293, 4 (eiusdem).]

λαγωβόλος v. πυρόεις.

λάτρις, AP IX 325, 3 sq. (ἀδ.): ἱμερόεις — λ. ἐυστεφάνου Κύπριδος ἁβρὸς Ἔ. — σοφίης Ἔ. ὁ λ., Georg. Gramm. Anacr. 2, 5.

λῃστής v. ὑβριστής.

λυσιμελής, Hes. th. 120 sq.: Ἔ. — λυσ. [ὁ λυσιμελὴς ἔρως, carm. pop. 44 Bergk.] Sapph. fr. 40 Bergk: Ἔρος — ὁ λυσιμέλης — γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.

μάκαρ* voc., Orph. h. 58, 9.

μάργος Ἔ., Alcman. fr. 38 Bergk. Apoll. Rh. 3, 120. Nonn. D. 33, 180. 48, 277.

μέγας, Orph. h. 58, 1: μέγαν, ἀγνόν, ἐράσμιον, ἡδὺν Ἔρωτα. cf. Eur. fr. 269 Nauck².

ὁ μελιχρὸς Ἔ., AP XII 153, 3 (Asclepiadae).

μεμιγμένος Gratiis, v. ἡδύς.

μετάρσιος v. υἱός.

μικρὸς Ἔ. ἐκ μητρὸς ἦτ' εὐθήρατος ἀποπτάς, AP XII 105, 1 (Asclepiadae).

μυθοπλόκος, Sapph. fr. 125 Bergk.

ναίων Θεσπιαῖς, v. παῖς (Veneris).

νηπίαχος, Bion. id. 5 (3), 2: νηπίαχον τὸν Ἔρωτα. — κεῖνος ὁ νηπ.*, AP IX 157, 8 (ἀδ.).

νήπιος, AP V 58, 1 (Archiae): νήπι' Ἔ.

ξένιος, AP XII 85, 9 (Meleagri): ξενίου — Ἔρωτος.

ξυνὸς Ἔ., Nonn. D. 6, 12.

ὄβριμος, Opp. cyn. 2, 410: ὄβριμ' Ἔ.

ὀιστοβόλος v. παῖς (Veneris).

[ὀλοός, Opp. hal. 4, 73: ὀλοοῦ — καὶ ἀλγινόεντος ἔρωτος.]

ὁμοῖος μορφᾷ νόον οὐδέν, v. ἄγριος.

ὁπλοτοξότης v. πτερωτός et τύραννος.

ὄρπετον v. λυσιμέλης.

οὖλος Ἔ., Apoll. Rh. 3, 297; 1078. Mosch. ep. 8, 2 (= APl 200).

παιδάριον, AP XII 86, 4 (Meleagri, = app. BV 32): τὸ θρασὺ παιδ.*. — gen. παιδαρίου*, Constant. Sic. Anacr. 2, 58. — voc. παιδάριον*, Callim. ep. 46, 8 Wilam. (= AP XII 150).

τὸ παιδίον*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 159.

παίζων πάντα, Georg. Gramm. Anacr. 7, 5 sqq.: ὁ — Ἔ. (ἔρως edd.) ὁ π. παίζων, ὁ γένος γένει συνάπτων.

παῖς Iovis, Eur. Hipp. 534: Ἔ., ὁ Διὸς π. Filius Veneris: π. Ἀφροδίτης Ἔ., Constant. Man. Arist. et Call. 2, 6. τῆς ποντογεννοῦς Ἀφρ. π. Ἔ., Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 314. — acc. τὸν παῖδα τοῦτον τοξότην, | τὸν δραπέτην Ἔρωτα, τὸν κακεργάτην, ib. 4, 164 sq. — voc. Ἔ. παῖ, ib. 4, 324. cf. βριαρόχειρ. *Sine dei nomine:* π. ὁ Κυθήρης, Anacreontea 42 (5), 9 Bergk. π. ἐμός, Kaibel ep. 810, 10 (Iunioris). — acc. πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθ., Plat. ep. 32, 2 Bergk (= APl 210). Κύπριδος π., AP XII 56, 2 (Meleagri). παῖδα ὀιστοβόλον Ἀφρογενείης, Constant. Sic. Anacr. 2, 23. — voc. σχέτλιε παῖ δολόμηδες Ἀφροδίτας, τὸν Ἄρει δολομαχάνῳ τέκεν, Simon. fr. 43 Bgk.; cf. Ἄφρ. δολόμητις p. 56. ὦ π. τοξότα Κύπριδος λιγείης, | Θεσπιαῖς Ἑλικωνίαισι ναίων | Ναρκίσσου παρὰ κῆπον ἀνθέοντα, Kaibel ep. 811, 1—3 (Adriani). Denique cf. AP XII 75, 2 (Asclepiadae): οὐκ ἂν Ἔ. ἐγράφη Κύπριδος, ἀλλὰ σύ, παῖς (puer quidam); AP XV 24, 8 sq. (Simmiae alae Amoris): οὔτι γε Κύπριδος π., | ὠκυπέτας δ' ἀέριος καλεῦμαι, (Amor ipse de se dicit), ubi schol.: ὑμνεῖ δὲ

οὐ τὸν πάνδημον Ἔρωτα τὸν Ἀφροδίτης, ἀλλὰ τὸν οὐράνιον, τὸν γενεσιουργόν, κτλ. Venerem et Amorem fortasse spectat Sapph. fr. 117 Bergk: τὸν Ϝὸν παῖδα κάλει.

παῖς*, nullo omnino nomine adiecto, Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 281; cf. 6, 599. ὁ π. Mosch. id. 1, 6 (= AP IX 440). — gen., Nonn. D. 41, 405. — acc. παῖδ', AP XII 86, 3 (Meleagri, = app. BV 32). τὸν παῖδα, XII 85, 5 (eiusdem). παῖδα πανοῦργον, Constant. Sic. Anacr. 2, 82, etc. relinquitur Lyd. de mens. p. 117 Bekker: Ἔρωτι, ὃν οἱ μυθικοὶ Ζεφύρου τοῦ γίγαντος εἶναι παῖδα ἀξιοῦσιν, ὥς φησιν Εὔρυτος ὁ Λακεδαιμόνιος ὁ μελοποιός. cf. PLG III⁴ p. 639 Bergk.

πανδαμάτωρ ἀδάμαστος Ἔ., Nonn. D. 2, 223. ὁ πανδ. Ἔ., Const. Man. Arist. et Call. 5, 35. — voc. πανδαμάτορ, πάντολμε, παντάναξ Ἔ., Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 135.

Sine dei nomine: nom., Georg. Gramm. Anacr. 6, 1. ὁ πανδ., Musae. 199 sq.

πανοῦργος v. παῖς et πτανός.

παντάναξ et πάντολμος v. πανδαμάτωρ.

παντορέκτας, Anacreontea 10 (77), 11 Bergk: Ἔρωτι παντορέκτᾳ.

παραίφασις Veneris, v. ἐλπίς.

παρθένιος, Anacr. fr. 13 A Bergk: Ἐ. παρθ. πόθῳ | στίλβων καὶ γεγανωμένος. versiculi a Bergkio sunt restituti.

πατὴρ Νυκτός, v. διφυής.

παφλάζων v. σχέτλιος.

περίφοιτος v. θοῦρος.

πῆμα v. σχέτλιος.

πικρὸς Ἔ., AP XII 50, 4 (Asclepiadae). ὁ π. Ἔ., V 239, 4 (Pauli Sil.). Ἔ. ὁ π., ὁ δρακοντώδης γόνος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 217.

πλανήτης, Constant. Sic. Anacr. 2, 59: τὸν Ἔρωτα τὸν πλανήτην.

πνέων ignem, v. δείλαιος.

ποθεινός, Arist. av. 696 sq.: Ἐ. ὁ. ποθ., στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.

ποικιλομήχανος, Anth. app. ep. I 31, 1 Cougny (Charmi, Clidemi? = Preger ep. 70): ποικιλομήχαν' Ἔ. cf. PLG II⁴ p. 379 Bergk.

ὁ ποικιλόπτερος*, Eur. Hipp. 1270.

πολύμητις v. πρεσβύτατος.

πολυτερπής, Orph. fr. 123, 11 Abel: Ἔ. πολ. cf. fr. 71 et 139. orac. anecd. 50 Buresch (Klaros p. 110, 4).

πρεσβύτατος, Orph. A. 424: πρεσβύτατόν τε καὶ αὐτοτελῆ πολύμητιν Ἔρωτα.

πρεσβύτης v. βριαρόχειρ.

πρωτόσπορος v. ἀρχή et θοῦρος.

ὁ πτανὸς Ἔ., AP XII 23, 3 (Meleagri). Ἔ. ὁ πτ., XII 113, 1 (eiusdem). cf. XII 111, 1 (ἀδ.). πανοῦργος | ὁ πτ. καὶ Ἔ. sc. ἐστί, Kaibel ep. 1103, 3 sq. — dat. πτανῷ πτανὸν Ἔρωτα τίς ἀντίον ἔπλασ' Ἔρωτι; APl 251, 1 (ἀδ.).

Sine dei nomine: ὁ πτανός, AP IX 108 2 (ἀδ.). APl 250, 1 (ἀδ.). πτ. — χρυσοφαής, Eur. Hipp. 1275 sq.

πτερόεις — Ἔ., Nonn. D. 32, 52. 33, 71. Georg. Gramm. Anacr. 4, 9. ὁ πτ., ὄντως εἷς βαρὺς ἄθλος, Ἔ., APl 103, 6 (Gemini). — acc. τὸν πτερόεντα, τὸν εὐτέχνητον Ἔρωτα, AP VI 260, 1 (statuam dicit Geminus). Ἔ. — πτερ., Orph. h. 58, 1 sq.

Sine dei nomine: nom., Nonn. D. 2, 219. praedicative: πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται, Mosch. id. 1, 16 (= AP IX 440). — acc. τὸν πτ., APl 195, 1 (Satyri).

ὁ πτερωτὸς ὁ θρασύσπλαγχνος μόνος | Ἔ. δυσαντίβλεπτος ὁπλοτοξότης, Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 139 sq. ὁ πτ. — ὁ τοξότης Ἔ., ib. 5, 135. cf. etiam ἰξός et Anth. app. ep. VII 36, 1 Cougny (Pselli): πτ.* εἰμι, τοξότης καὶ πυρφόρος.

πτηνοδρομῶν v. τοξότης.

πτηνὸς Ἔ., AP V 301, 2 (Pauli Sil.). XII 202, 1 (Stratonis). — acc. τὸν πτηνόν*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 8, 103.

πτηνοτοξοπυρφόρος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 143: πτηνοτοξοπυρφόρε*.

πῦρ ψυχᾶς, v. ὑβριστής.

πυρίβρομος, Orph. h. 58, 2: πυρίβρομον*.

πυριωπής v. διφυής.

πυρόεις — Ἔ., Nonn. D. 48, 613. θεὸς πυρ. — θοῦρος Ἔ. — λαγωβόλος, ib. 48, 264 sq.

πυρφόρος, AP V 88, 1 (Rufini): πυρφόρε*. cf. πτερωτός et τοξοχαρής.

πυρφορῶν v. τοξότης.

[σαόφρων praedicative, Kaibel ep. 811, 7 (Adriani).]

σοφὸς αὐτοδίδακτος Ἔ., Nonn. D. 7, 110.

στίλβων v. παρθένιος et ποθεινός.

στύγος ἀνθρώποισιν, v. σχέτλιος.

συμπαίζων θεοῖς etc., Orph. h. 58, 3: συμπαίζοντα* θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις.

συνάπτων χάριν, Georg. Gramm. Anacr. 1, 1: ὁ Ἔ. χ. συν. cf. etiam γέρων et παίζων.

[συνοιμοδίτης, Constant. Sic. 2, 99 sq.: συνοιμοδίτην (praedic.) τὸν Ἔρωτα.]

σχέτλιος, Theogn. 1231 Bergk: σχέτλι' Ἔ. Anth. app. ep. III 179, 2 Cougny (Iuliani Aeg.). σχ. Ἔ., μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώποισιν, Apoll. Rh. 4, 445. σχ. Ἔ., δολομῆτα, θεῶν κάλλιστε μὲν ὅσσοις | εἰσιδέειν, ἔλχιστε δ', ὅτε κραδίην ὀρθύνεις ἐμπίπτων ἀδίκητος — παφλάζων ὀδύνῃσι καὶ ἀκρήτοισιν ἀνίαις, Opp. hal. 4, 11 sq. cf. παῖς (Veneris).

τακερὸς — Ἔ., Anacr. fr. 169 Bergk.

ταχύς, Nonn. D. 3, 104: Ἔ. τ.

τὸ τέκνον* acc., Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 234.

τέκος Veneris, APl. 211, 1 sq. (Statullii Flacci): εὔδεις, ἀγρύπνους ἐπάγων θνητοῖσι μερίμνας, | εὔδεις, ἀτηρῆς ἃ τέκος Ἀφρογενοῦς.

τερπόμενος νυχίοις ὀάροις, APl 202, 1 sq. (ἀδ.): μή με τὸν ἐκ Λιβάνοιο λέγε, ξένε, τὸν φιλοκώμων | τερπόμενον ν. ἠιθέων ὀ.

τίνων μὴ θεοῖσιν ὁρκίων δίκας, v. ἰξός.

τιταίνων βέλη, Leont. Mag. Anacr. 2, 55: ὁ Ἔ. β. τιτ.

τλήμων, AP XII 87, 1 (ἀδ.): τλῆμον Ἔ.

τοξαλκής, Orph. h. 58, 1 sq.: Ἔρωτα, τοξαλκῆ.

τοξευτήρ, Nonn. D. 7, 193 sq.: Ἔ. — τοξ. ἀκίχητος. — gen. τοξευτῆρος Ἔρωτος, ib. 5, 139. Colluth. 31.

ὁ τοξεύων Ἔ., Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 234.

τοξοβόλος, AP IX 179, 1 (Leon. Tar.): τοξοβόλον τὸν Ἔρωτα.

τοξότης Ἔ., Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 399. Ἔ. — ὁ τοξ., 6, 370. — gen. Ἔρωτος τοξότου, ib. 4, 396. cf. θρασύς, παῖς (Veneris), πτερωτός.

Sine dei nomine: ὁ βραχὺς ἐκεῖνος τοξ., com. fr. adesp. 170 Kock. — gen. τοῦ τοξ., Meliteniot. 354. — acc. τὸν τοξότην ἐκεῖνον, com. fr. adesp. 1573 K. | πτηνοδρομοῦντα — τοξ., Nicet. Eug. Dros. et Char. 5, 46. τὸν τοξ. | τὸν πυρφοροῦντα καὶ τὸν ἐπτερωμένον, ib. 4, 115 sq. — voc. τοξότα, AP V 177, 10 (Meleagri).

τοξοφόρος, Nonn. D. 1, 363 sq.: τοξοφόρῳ — Ἔρωτι. — acc. τοξοφόρον τοῦτον τὸν Ἔρωτα, Anth. app. ep. IV 61, 1 Cougny. cf. AP XII 162, 1 — 3 (Asclepiadae): οὕπω τοξοφορῶν, οὐδ' ὤριος, ἀλλὰ νεογνὸς | οὑμὸς Ἔ. παρὰ τὴν Κύπριν ὑποστρέφεται, | δέλτον ἔχων χρυσέην. cf. etiam πτερωτός.

ὁ τοξοχαρὴς* ὁ θρασὺς ὁ πυρφόρος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 181.

τραῦμα v. ὑβριστής.

τριπανοῦργος, AP XII 57, 4 (Meleagri): τὸν τριπανοῦργον Ἔρωτ'.

τύραννος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 147: ὁ τῶν βροτῶν τύρ. αὐθάδης Ἔ. — acc. Ἔρωτα — τὸν τύραννον ἀνδρῶν, | τὸν τᾶς Ἀφροδίτας | φίλτατον (v. l. φιλτάτων) θαλάμων | κληδοῦχον, Eur. Hipp. 538 — 541. τὸν τῶν βρ. τύρ. αὐτοδεσπότην | Ἔρωτα, Nicet. Eug. l. c. 2, 227 sq. Ἔ. τὸν τύρ. ἐπτερωμένον, 4, 412. Ἔ. τὸν τύρ. ὁπλοτοξότην, 6, 367. — voc. ὦ θεῶν τύραννε κἀνθρώπων Ἔ., Eur. fr. 136, 1 Nauck².

ὑβριστὴς σωφροσύνας, APl 198, 3 sq. (Maecii): σ. ὑβριστά, φρενοκλόπε, λῃστὰ λογισμοῦ, | πτανὸν ψυχᾶς πῦρ, τραῦμ' ἀόρατον, Ἔ.

ὑγροπόρος, Nonn. D. 42, 104 sq.: ὑγροπόρου — Ἔρωτος.

[ὑγρὸς ἔρως, Opp. cyn. 4, 2.]

υἱός Veneris, Mosch. id. 1, 1 (= AP IX 440): τὸν Ἔρωτα τὸν υἱέα. — υἱ. Θοῦρον Ἔ. μετάρσιον ἠεροφοίτην, | ἀνδρομέης γονόεντα κυβερνητῆρα γενέθλης, Nonn. D. 33, 58 sq.

Sine dei nomine: υἱέι Κυπρογενείης, Nonn. D. 33, 97. υἱ. χρυσοβελέμνῳ, AP IX 623, 1 (Cyri Poetae). — acc. τὸν υἱέα, Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 269. adde τὸν Κύπριδος, sc. υἱόν, APl 205, 5 (Tullii Gemini).

[ὑπέρτατος θεῶν, AP XIII 22, 7 (Phaedimi): θ. ὑπέρτατος*, sc. Ἔ. ἐστί. cf. etiam Eur. fr. 269 Nauck².

ὑπόπτερος, Bion. id. 4 (2), 2: τὸν ὑπόπτερον (v. l. ἀπότροπον) — Ἔρωτα. — Ἔρωθ' ὑπόπτερον (praedic.), Eubuli fr. 41 Kock. cf. etiam Nicet. Eug. Dros. et Char. 5, 44.

ὑφαγεμὼν νέων, v. θεύπαις.

Φάνης cum Amore confusus, Orph. A. 14, —16; cf. infra Φάνης.

φερέσβιος v. θοῦρος.

φιλάγλαος, AP XII 77, 3 (= app. BV 29, Asclepiadae aut Posidippi): Ἔρωτα φιλάγλαον.

φίλος, Kaibel ep. 1085, 1: Ἔρωτι φίλῳ.

— voc. ὦ φίλ' Ἔ., AP XII 142, 4 (Rhian. p. 209 Meineke).
φίλτατος v. τύραννος.
φρενοκλόπος v. ὑβριστής.
φρενοληστής, AP XII 144, 1 (Meleagri): φρενοληστά*.
χρυσοβέλεμνος v. υἱός.
χρυσοκόμας, Eur. IA 548: Ἔ. ὁ χρυσ.
χρυσοκόμης Ἔ., Anacr. fr. 14 Bergk.
χρυσόπτερος v. ἀμφιθαλής.
χρυσοφαής v. πτανός.
χρυσοχαίτας, Anacreontea 41 (6), 12 Bergk: ὁ Ἔ. ὁ χρυσ.
ὠκυπέτας v. παῖς (Veneris).
ὠκύς v. ἀνόμματος.

Ἔρωτες.

ἁβρόκομοι, Nonn. D. 13, 456: ἁβροκόμων — Ἐρώτων.
ἀγανοὶ φιλέοντες — Ἔ., Apoll. Rh. 3, 937.
ἀθάνατοι — Ἔ., Procli h. 2, 3 Abel.
ἀκάματοι — Ἔ., Apoll. Rh. 3, 765.
ἄνοπλοι, Anacreontea 4 [18], 14: Ἔρωτας ἀνόπλους.
ἀπρόσικτοι, Pind. Nem. 11, 63 (48): ἀπροσίκτων — Ἐρώτων.
ἀπτόλεμοι, Nonn. D. 25, 153: ἀπτολέμων — Ἐρώτων.
ἀρείονες, Pind. Nem. 8, 7 (5): τῶν ἀρειόνων Ἐρώτων.
Ἀφροδίσιοι, Pind. fr. 128 Bergk: Ἀφροδισίων Ἐρώτων.
γάμιοι, Nonn. D. 3, 116: γαμίων — Ἐρώτων. ib. 3, 120. 42, 380.
[δισσοὶ — ἔρωτες, AP XII 88, 1 (ἀδ.).]
ἐυπτέρυγες, Nonn. D. 13, 435: ἐυπτερύγων — Ἐρώτων.
ἐφίμεροι, Callim. ep. inc. IX 3 Schneider (= AP IX 321): Ἔ. ἐφ. cf. etiam PLG II⁴ p. 294 Bergk.
θελξίφρονες — Ἔ., Eur. Ba. 404 sq.
θρασέες — Ἔ., Apoll. Rh. 3, 687.
ἱμερόεντες Ἔ., AP V 278, 1 (Agath. Schol.).
κυναγοί, Theocr. Ad. 25: τώσδε τὼς κυναγώς*.
Κυπρίδιοι, Nonn. D. 1, 351: Κυπριδίων — Ἐρώτων.
κῶροι, Theocr. id. 15, 120: οἱ — κ. — Ἔ.
[νέοι — Ἔ., AP V 124, 3 (Philodemi).]
νυμφοκόμοι, Nonn. D. 8, 308: νυμφοκόμων — Ἐρώτων.
ξυνεργοί v. πάρεδροι.
[ὁμαλοὶ (praedic.) — Ἔ., Theocr. id. 12, 10.]
ὁμοῖοι μάλοισιν ἐρευθομένοισιν, Theocr. id. 7, 117: ὦ μ. Ἔ. ἐρ. ὁμ.
παῖδες, Colluth. 84: παῖδας Ἔρωτας.
[πάντολμοι, Aesch. Ch. 581 (597) sq.: παντόλμους ἔρωτας ἄ- ταισι συννόμους βροτῶν.]
πάρεδροι τᾷ σοφίᾳ, Eur. Med. 844 sq.: τ. σ. παρέδρους — Ἔρωτας, | παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς.
ποιμένες* — Κυπρίας δώρων, Pind. Nem. 8, 7 (5).
πολυανθέες, Anacreontea 53 [53], 7: πολυανθέων — Ἐρώτων.
οἱ — ποτανοί*, Theocr. Ad. 7.
πτερόεντες — Ἔ., Procli h. 2, 3 Abel.
πτηνοί, AD VI 1*, 2: πτηνῶν — Ἐρώτων.
σκυλοχαρεῖς — Ἔρωτας, APl 214, 1 (Secundi).
[στυγνοὶ (praedic.) — Ἔ., Mosch. id. 3, 67.]
σύννομοι v. πάντολμοι.
φοιτητῆρες Ἔ., Colluth. 100.

Ἕσπερος.

ἄγαλμα v. φάος.
ἄγγελος ὄρφνης, Nonn. D. 26, 145: Ἔ., ἑσπομένης λιποφεγγέος ἄγγ. ὅ.
ἀρίδηλος v. ἀστήρ.
[ἀστὴρ· — ἀρίδηλος — | Ἔ., Qu. Sm. 5, 131 sq. Ἔ ἀστ., Nonn. D. 2, 185. 12, 3. 20, 23. 24, 167. 26, 144. 29, 323. βαθύσκιος Ἔ. ἀστ., Musae. 111. cf. χρύσεος.]
βαθύσκιος v. ἀστήρ.
γλυκὺς Ἔ., Nonn. D. 7, 283. — acc. γλυκὺν Ἕσπερον, Paul. Sil. descr. S. Soph. 897.
ἠθάς v. πομπός.
[κάλλιστος, Sapph. fr. 133 Bergk: ἀστέρων πάντων ὁ κάλλ.*.]
Κυθερήιος v. χρύσεος.
οὖλος ἐθείραις | Ἔ., Callim. h. 4, 302 sq.
πομπὸς ἐρώτων, Nonn. D. 7, 297 sq.: ἠθάδα πομπὸν ἐρ. | Ἕσπερον.
φάος Ἀφρογενείας, Bion. id. 9 (16), 1 sq.: Ἕσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσεον φάος Ἀφρ., | Ἔ. κυανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἄγαλμα.
φέρων πάντα etc., Sapph. fr. 95 Bergk: Ἕσπερε, π. φ., ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὖως.
[χρύσεος Ἔ., Κυθερήιος ἀστήρ, Synes. h. 9, 32 sq.]

Ἑστία.

ἀιδίη* voc., Orph. h. 84. 6.
αἰδοίη, Hom. h. 29, 9 sq.: αἰδοίῃ τε φίλῃ τε | Ἑστίῃ. cf. κούρη.
βασίλεια v. θυγάτηρ.
δῖα* θεάων, Hom. h. 4, 28

θυγάτηρ Saturni, Hom. h. 29, 13: *Κρόνου θύγατερ**. — Ἰστίη, εὐδυνάτοιο *Κρόνου θύγ. βασίλεια*, Orph. h. 84, 1.

κασιγνήτα Iovis et Iunonis, v. παῖς.

κούρη. Hom. h. 4, 21 sq.: *αἰδοίη κούρη* — Ἰστίη.

κραίνουσα *Διὸς μεγαλαυχέας οἴκους*, Kaibel ep. praef. 824 a, 5: *ὦ κρ.* Δ. μ. οἴ.*

μάκαιρα* voc., Orph. h. 84, 7.

οἶκος θεῶν, Orph. h. 84, 5: *οἶκε* θ. μακάρων. θνητῶν στήριγμα κραταιόν.*

[ὀρνίθειος, Arist. av. 865: *τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ.*]

παῖς Ῥέας, Pind. Nem. 11, 1 sq.: *παῖ Ῥέας* — Ἑστία, | *Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας.*

ποθεινοτάτη v. πολύμορφος.

πολύμορφος, Orph. h. 84, 6: *πολύμορφε*, ποθεινοτάτη, χλούμορφε.*

πότνια, Hom. h. 4, 24: *πότνιαν*.*

πρῶρα (v. l. πρώρα) λοιβῆς, Soph. fr. 658 Nauck²: *ὦ πρ. λ. Ἑστία.*

πρώτα θεῶν, Pind. Nem. 11, 7 (6): *πρώταν* θ.*

στήριγμα v. οἶκος.

τέκνον, Hes. th. 453: *φαίδιμα τέκνα** (acc., sc. Vestam, Cererem, Iunonem).

φίλη v. αἰδοίη.

χλούμορφος v. πολύμορφος.

Εὐημερία.

δέσποινα, Alex. fr. 161 Kock: *Εὐ. δέσπ.* (nom. an voc.?).

Εὐμενίδες v. Ἐρινύες.

Εὐνομία.

ἁγνά, Bacchyl. fr. 29 Bergk: *ἁγνᾶς Εὐνομίας.*

ἁγνή, Orph. h. 76, 10: *Εὐνομίῃ θεᾷ ἁγνῇ.*

ἐρατεινή, Orph. h. 40, 19: *Εὐνομίην* (εὐν. edd.) *ἐρατεινήν.*

θυγάτηρ (Iustitiae) σώτειρα — μεγαλόδοξος *Εὐνομία*, Pind. Ol. 9, 24—26 (15 sq.).

μεγαλόδοξος v. θυγάτηρ.

παῖς Iustitiae, v. ταμία.

ῥοδόκολπος, lyr. fr. adesp. 140 Bergk: *ῥοδόκολπον Εὐνομίαν.*

σώτειρα v. θυγάτηρ.

ταμία πλούτου, Pind. Ol. 13, 6—11 (6—8): *ταμίαι ἀνδράσι πλ.*, | *χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος* (*Εὐνομ.* una cum *Δίκᾳ* et *Εἰράνᾳ*).

Εὐνύμη (mater Furiarum).

θαλερή, Epimen. fr. 9 Kinkel: *Εὐνύμην θαλερήν. Εὐνομίην* vel *Εὐρυνόμην* propos. Duentzer.

Εὖρος.

ἀήτης v. ἑώιος.

αἴθοψ, Nonn. D. 3, 55: *αἴθοπος Εὔρου.* Paul. Sil. amb. 175 Bekker. cf. ἀντίπορος et ἀντολικός.

ἀντίπορος, Nonn. D. 1, 203: *ἀντιπόρου* (Zephyro) — *Εὔρου.* — ἀντ. — *αἴθοπος Εὔ.*, ib. 21, 323.

ἀντολικός, Nonn. D. 18, 327: *ἀντολικοῖο* — *αἴθοπος Εὔρου.*

ἔμμορος αὔρης, Io. Gaz. descr. 1, 229: *Εὖ. ὁμοῦ Ζεφύρῳ, Βορέης, Νότος, ἔμμοροι αὔρης.*

ἑώιος, Nonn. D. 37, 72: *ἑώιον Εὖρον ἀήτην.* cf. ib. v. 78.

θρασὺς Εὖ., Nonn. D. 11, 452. 47, 343. — acc. *θρασὺν Εὖρον*, ib. 39, 195.

κακὸς Εὖ., AP VII 500, 3 (Asclepiadae).

λιγύς, Qu. Sm. 7, 230: *Εὔρου* (εὖ. edd.) — *λιγέος.*

ὁ μέλας — *Εὖ.*, AP IX 36, 3 (Secundi).

Εὐρυβία.

δῖα* θεάων, Hes. th. 376.

ἔχουσα ἀδάμαντος θυμόν, Hes. th. 239: *Εὐρυβίην* — ἀδ. *ἐνὶ φρεσὶ θ. ἔχουσαν.*

[κινητικωτάτη, Orph. fr. 104 Abel.]

Εὐρυβίης.

[κληροῦχος τῆς θαλάσσης, Io. Tzetz. th. 334 (Matranga, anecd. II p. 589): *τὸν Εὐρυβίην* — *κληροῦχον* (praedic.) *τ. θ.*]

Εὐρυμέδων (Cabirus).

Ἡφαιστηιάδης, Nonn. D. 37, 500/503: *Εὐ.* — *Ἡφ.*

θρασὺς *Εὐ. πυρόεις*, Nonn. D. 17, 195.

Κάβειρος, Nonn. D. 39, 391: *Εὐ.* — *Κάβ. πυρόεις* v. θρασύς.

Εὐρυνόμη (mater Gratiarum).

ἄνασσα, Lycophr. 1197: *τὴν πρόσθ' ἄνασσαν*.*

βαθύκολπος, Orph. h. 60, 2: *Εὐρυνόμης βαθυκόλπου.*

δῖα, lyr. fr. adesp. 85, 10 Bergk: *δῖ' Εὐρυνόμα.*

ἔχουσα πολυήρατον εἶδος, v. θυγάτηρ.

θυγάτηρ Ὠκεανοῦ, Hom. Σ 399: *Εὐρυνόμη θυγ. ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.* — *Εὐ.* — Ὠκεανοῦ *θυγ. πολυήρατον εἶδος ἔχουσα*, Hes. th. 907 sq.

κόρη Ὠκεανοῦ, Io. Tzetz. th. 313 sq. (Matranga, anecd. II p. 588): *τὴν Εὐρυνόμην* — Ὠκεανοῦ *τυγχάνουσαν τοῦ πατραδέλφου κόρην* in matrimonium duxit Iuppiter.

παῖς ἡ Εὐρυνόμη — ὠκεανοῦ καλάρρου, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 299.
*παρθένος**, lyr. fr. adesp. 85, 12 Bergk (lectio dubia).
Τιτηνιάς, Callim. fr. 471 Schneider: *Εὐρυνόμη Τιτ.*
Ὠκεανίς, Apoll. Rh. 1, 503 sq. (= Orph. fr. 35 Abel): *Εὐρονόμη — Ὠκ.*
Εὐρυφάεσσα (mater Solis; cf. *Θεία*).
ἀγακλειτή v. αὐτοκασιγνήτη.
αὐτοκασιγνήτη Hyperionis, Hom. h. 31, 4 sq.: *Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν — αὐτοκασιγνήτην.*
βοῶπις, Hom. h. 31, 2: *Εὐ. βο.*
Εὐτελία.
ἀγάπημα v. δέσποινα.
δέσποινα, Cratet. fr. 2, 1 sq. Bergk (= AP X 104): *θεὰ δεσπ., σοφῶν ἀνδρῶν* (v. l. *δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν*) *ἀγάπημα, | Εὐτελίη, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης.*
ἔγγονος Pudicitiae, v. *δέσποινα.*
Εὐφροσύνη.
πολύολβος, Orph. h. 60, 3: *Εὐφροσύνη πολύολβε.*
φιλησίμολπος, Pind. Ol. 14, 19 (13) sq.: *φιλησίμολπε Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου | παῖδες* (una cum Aglaia et Thalia).
Εὐωνύμη v. *Εὐονύμη.*
Ἕως.
ἁβρόκομος, Paul. Sil. descr. S. Soph. 511: *ἁβροκόμοιο — Ἠοῦς* (ἠ. edd.)
ἀγαλλομένη μαρμαρέοισιν ἵπποις, Qu. Sm. 1, 49: *Ἠὼς μ. ἀγ. φρένας ἴ.*
ἀγγελίεια, Orph. h. 78, 2 sq.: *Ἠοῖ — ἀγγ. θεοῦ μεγάλου Τιτῆνος ἀγαυοῦ.*
ἀγνή* voc., Orph. h. 78, 13.
ἄγουσα φαεσίμβροτον ἦμαρ, Orph. h. 78, 1 sq.: *θεά, θνητοῖς φ. ἦ. ἄγ.,* | *Ἠοῖ.*
ἀεξίφυτος, AP IX 363, 5 (Meleagri): *ἀεξιφύτου — Ἠοῦς.*
ἀθήητος, Nonn. D. 48, 491: *ἀθηήτου — Ἠοῦς* (v. l. *Ἠχοῦς*). cf. par. ev. Ioann. 9, 178.
αἰγλήεσσα — Ἠώς, Apoll. Rh. 1, 519. Qu. Sm. 1, 826 sq. *αἰγλ.* — *Ἠριγένεια*, AP XIV 72, 3 (orac. dat. Rufino).
αἴθοψ, Io. Gaz. descr. 2, 203: *αἴθοπος Ἠοῦς.*
[ἀμβροσίη, Qu. Sm. 7, 621 sq.: *ἠὼς | ἀμβρ.*]
ἄμβροτος Ἠώς, Qu. Sm. 2, 652; 657. — acc. ἄμβροτον Ἠῶ, ib. 2, 641.
ἀμοιβαίη — Ἠώς, Nonn. D. 36, 393.
[ἀντέλλουσα, Dion. Per. 250: *ἀντέλλουσαν ἐὴν* (Memnonis) — Ἠῶ.]
ἀπαστράπτουσα φαιδρόν, Paul. Sil. descr. S. Soph. 410: *φ. ἀπ. φαεσφόρος — Ἠώς* (ἠ. edd.).
ἀργέτις Ἠώς, Nonn. D. 5, 516. 16, 124. Io. Gaz. descr. 1, 320.
ἀργυφέη, Io. Gaz. descr. 2, 285: *ἀργυφέης — Ἠοῦς. — ἀργυφέη* πτερόεσσα — σύνδρομος Ὥραις*, ib. 1, 317.
ἄστατος Ἠριγένεια, Nonn. D. 38, 346.
ἄφθιτος Ἠώς, Musae. 3.
ἀχλυόπεζα, Triph. 210: *ἀχλυόπεζαν ἐκηβόλον — Ἠῶ.*
[*Βακχιὰς Ἠριγένεια* voc., i. e. Chalcomede, Nonn. D. 34, 294.]
βλοσυρή v. φλογερή.
βοῶπις, Qu. Sm. 2, 643: *Ἠριγένεια βο.*
γλαυκά, Theocr. id. 16, 5: *γλαυκὰν — Ἀῶ* (ἀῶ edd.).
δῖα, Hom. *Ω* 417: *Ἠὼς* (ἠ. edd.) — *δῖα.* Mosch. id. 4, 121. *δῖα — Ἠριγένεια*, Qu. Sm. 13, 360. — acc. *Ἠῶ* (edd. ἠῶ) *δῖαν*, Hom. *I* 240; 662. *Λ* 723. *Σ* 255. *ι* 151; 306; 436. *λ* 375. *μ* 7.. *π* 368. *τ* 50. cf. *εὐθρονος* et *μήτηρ.*
δροσερός, Nonn. D. 37, 86: *δροσεροῖο — Ἠοῦς.*
δυωδεκάωρος, Io. Gaz. descr. 1, 315 sq.: *Ἠριγένεια δυωδ. — Ἠελίου λάμποντος δρόμος.*
δυσίμερος Ἠριγένεια, Nonn. D. 33, 44.
ἐανηφόρος Ἠώς (ἠ. edd.), Antim. fr. 84 Kinkel.
ἐγερσίμοθος, Nonn. D. 2, 169: *ἐγερσιμόθου — Ἠοῦς.*
ἑκηβόλος v. ἀχλυόπεζα et προκέλευθος.
ἐρυθαινομένη v. λαμπροφαής.
εὐθρονος, Hom. *ζ* 48: *Ἠ. — εὐθρ. ο* 495. — gen. *εὐθρόνου Ἠριγενείης*, Qu. Sm. 2, 592. 3, 1. 4, 161. — acc. *εὐθρονον Ἠῶ*, Hom. *Θ* 565. *ρ* 497. *σ* 318. add. *δῖαν, τ* 342. *Ἠριγένειαν εὐθρ.*, Qu. Sm. 6, 191.
εὐνέτις Tithoni, AP V 3, 5 (Antip. Thess.): *σὴν εὐνέτιν Ἠῶ. — τὴν — Ἠῶ, τὴν φίλην | σὴν εὐν.*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 6, 660 sq.
εὐπλόκαμος — Ἠώς, Hom. *ε* 390. *ι* 76. *κ* 144.
εὐσμήριγξ, Nonn. D. 11, 388: *εὐσμήριγγος — Ἠοῦς.*
ἑφεζομένη δίφρῳ, Io. Tzetz. Posth. 136 sq.: *Ἠριγένεια | δ. ἐφ.*
ἡγήτειρα ἔργων, Orph. h. 78, 6: *ἔ. ἡγ.*, βίου πρόπολε θνητοῖσιν.*

ἠριγένεια, Hom. Δ 477: ἦμος δ' ἠρ. φαίνῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς. Ω 788. β 1 (= Io. Tzetz. all. β 7). γ 404; 491. δ 306; 131; 576. ε 228. ϑ 1. ι 152; 170; 307; 437; 560. κ 187. μ 8; 316. ν 18. ο 189. ρ 1. τ 428. Ἠ. ἠρ., Mimnermi fr. 12, 10 Bergk. Ἠ. — ἠρ., Hom. δ 194 sq. h. 3, 184. — gen. Ἠοῦς ἠριγενείης. Θ 508. μ 3 (= all. μ 6). ν 94. cf. χρυσόθρονος. *Sine deae nomine:* nom., Hes. th. 381. AP XIV 142, 1 (Metrodori). Qu. Sm. 2, 290; 500; 597 (ἠριγ. edd.). 14, 228. Nonn. D. 31, 138. 34, 85. 38, 232; 366. Musae. 335. Orph. A. 367. 1185 (ἠριγ.). Io. Tzetz. Hom. 290. αἰγλήεσσα — Ἠ., AP XIV 72, 3 (orac. Rufino datum). ἄστατος Ἠ., Nonn. D. 38, 346. Ἠ. βοῶπις, Qu. Sm. 2, 643. δῖα — Ἠ., ib. 13, 360. Ἠ. δυωδεκάωρος — Ἠελίου λάμποντος ὁμόδρομος, Io. Gaz. descr. 1, 315 sq. δυσίμερος Ἠ., Nonn. D. 33, 44. Ἠ. | δίφρῳ ἐφεζομένη, Io. Tzetz. Posth. 136 sq. λευκόχροος Ἠ., ib. 230. φαιδρά — μειδιόωσα — κλυτὸς Ἠ., Opp. cyn. 1, 15. ἄρθριος Ἠ., Io. Gaz. descr. 1, 315. πολύστονος Ἠ., Qu. Sm. 2, 608. ῥοδόπεπλος — Ἠ., ib. 3, 608. ῥοδόσφυρος Ἠ., ib. 1, 138. Ἠ. — χρυσόθρονος, Hom. χ 197 sq. χρυσ. Ἠ., Io. Tzetz. Posth. 298. — gen. Ἠριγενείης, Opp. cyn. 2, 153. Kaibel ep. 312, 7. Qu. Sm. 1, 79 (ἠριγ.). 2, 111; 235. 8, 2. 9, 433. 10, 478. Nonn. D. 8, 99. 13, 467. 31, 195. 41, 51. Colluth. 327. Io. Gaz. descr. 1, 200; 342. 2, 244. AP IX 656, 20 (ἀδ.); 807, 3 (item). Io. Tzetz. Anteh. 13. Hom. 192. Posth. 235. εὐθρόνου Ἠ., Qu. Sm. 2, 592. 3, 1. 4, 161. ϑαλερώπιδος Ἠ., AP VII 204, 3 (Agath. Schol.). καλλιχρόου Ἠ., Io. Tzetz. Anteh. 85. ῥοδοειδέος Ἠ., Nonn. D. 35, 249. φαεσφόρου Ἠ., Qu. Sm. 2, 186; 656. χροτερπέος Ἠ., Nonn. D. 20, 24. — dat. Ἠριγενείῃ, Qu. Sm. 2, 627. Nonn. D. 25, 254. 42, 246. Maxim. Phil. 230. — acc. Ἠριγένειαν, Qu. Sm. 4, 27. 7, 51 (ἠριγ.). Nonn. D. 1, 171. 4, 193. 7, 294. 31, 149. 33, 36. 47, 343. Ἠ. εὐθρονον, Qu. Sm. 6, 191. κροκόπεπλον — Ἠ., Io. Tzetz. Hom. 285. φθονερὴν Ἠ., AP V 3, 2 (Antip. Thess.). χρυσόθρονον Ἠ., Hom. ψ 347. — voc., Nonn. D. 34, 103; 294 (Chalcomedo). [ἠριγένεια = ἠμέρα (prorsus non dea), Opp. hal. 3, 419. orac. app. v. 31 Wolff. orac. anecd. 18 Buresch (Klaros p. 100, 8). ἠρ. σεβάσμιος, Pauli Sil. descr. S. Soph. 320. — gen., Nonn. par. evang. Io 5, 68. 6, 163. 20, 114 (ἐπήλυδος ἠρ.). Pauli Sil. descr. S. Soph. 616. Io. Gaz. descr. 1, 181. — dat. Nonn. l. c. 20, 1. φαεσιμβρότῳ ἠριγενείῃ, AP I 119, 27 (Homerocento). — acc., APl 374, 2 (in Constantinum). γενέθλιον ἠρ., AP IX 353, 3 (Leon. Tar.).]

ἠριγενὴς Ἠώς, Apoll. Rh. 3, 1224. Ἠ. ἠρ., 4, 981. Ἠριγ.*, 2, 450. 3, 824.

Ἠριπόλη, AP V 228, 6 (Pauli Sil.): Ἠριπόλης*.

ϑαλερῶπις, AP VII 204, 3 (Agath. Schol.): ϑαλερώπιδος Ἠριγενείης.

ϑεσπεσίη — Ἠώς (ἠ. edd.), Qu. Sm. 7, 400.

ἱππότις Ἠώς, Triph. 670. orac. anecd. 36 Buresch (Klaros p. 105, 26).

καγχαλόωσα — Ἠώς (ἠ. edd.), Qu. Sm. 3, 665.

καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, Hom. Ι 707.

ἡ καλλιφεγγὴς — Ἕως, Eur. Hipp. 455.

καλλίχροος, Io. Tzetz. Anteh. 85: καλλιχρόου Ἠριγενείης.

κλυτός v. μειδιόωσα.

κροκόπεπλος — Ἠώς, Hom. Ψ 227. AP IX 651, 3 (Pauli Sil.). Ἠ. — κροκ., Hom. Θ 1. Τ 1. Ω 695. — acc. κροκόπεπλον — Ἠριγένειαν, Io. Tzetz. Hom. 285. cf. etiam μήτηρ.

κυκλάς, Nonn. D. 3, 35: κυκλάδος Ἠοῦς. ib. 45, 126.

λαμπέτις Ἠώς, Luciani trag. 103.

λαμπροφαής, Orph. h. 78, 2: Ἠοῖ λαμπρ., ἐρυθαινομένῃ κατὰ κόσμον.

ἁ λεύκιππος — Ἀώς, Theocr. id. 13, 11.

λευκόχροος Ἠριγένεια, Io. Tzetz. Posth. 230.

λιμενοσκόπος Ἠώς, Nonn. D. 3, 57.

λιτή, Pind. fr. 21 Bergk.

μάκαιρα, Orph. h. 78, 13: μάκαιρ'* (voc.).

μαχήμων, Nonn. D. 26, 293: μαχήμονος — Ἠοῦς.

μειδιόωσα, Opp. cyn. 1, 15: φαιδρά — μειδ. — κλυτὸς Ἠριγένεια.

μήτειρ v. ῥοδοδάκτυλος.

μήτηρ | ἡ σὴ (Memnonis) — Ἠώς, Kaibel ep. 995, 4 sq. — gen. μητέρος Ἠοῦς, Qu. Sm. 2, 115. — acc. Ἠῶ τὴν μητέρα, τὴν κροκόπεπλον, Kaibel ep. 994, 3. *Sine deae nomine:* μητέρι, ep. 1000, 8. — acc. μητέρα δῖαν, Qu. Sm. 2, 421.

μητ. σεμνήν, Kaibel ep. 997, 2. — voc. μῆτερ, ep. 1001, 2.
[μογοστόκος — ἠώς, Nonn. par. evang. Ioann. 9, 158.]
μονόπωλος, Eur. Or. 1004: μονόπωλον — Ἀῶ.
ὁμόδρομος Solis, v. δυωδεκάωρος.
ὁμόχροος, AP V 301, 3 (Pauli Sil.): ὁμόχροον — Ἠώ.
ὄρθριος Ἠριγένεια, Io. Gaz. descr. 1, 315.
παμφανόωσα λαμπρόν, Qu. Sm. 7, 1 sq.: Ἠώς (ἠ. edd.) — λ. παμφ.
πολεμητόκος Ἠώς, Nonn. D. 27, 2.
πολυδερκής, Hes. th. 451: πολυδερκέος Ἠοῦς.
πολύστονος Ἠριγένεια, Qu. Sm. 2, 608.
πότνια Ἠώς, Hom. h. 4, 223; 230. π. Αὔως (αὔως edd.), Sapph. fr. 153 Bergk.
προκέλευθος ὑσμίνης, Nonn. D. 34, 124: ὑ. προκ. ἑκηβόλος — Ἠώς.
πρόπολος v. ἡγήτειρα.
[πρωτοφανής* (praedic.), Io. Gaz. descr. 1, 324.]
πτερόεσσα v. ἀργυφέη.
ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, Hom. Z 175. Φ 109. Ω 785 (v. l. φαεσίμβροτος). ε 121. ψ 241. Hes. op. 610. Mimn. fr. 12, 3 Bergk. ἡ ῥοδ. Ἠ., Io. Tzetz. all. Hom. Ψ 19. θεὰ ῥοδ. Ἠ., | σὴ (Memnonis) μήτειρ, Kaibel ep. 998, 1 sq. ῥοδ. — Ἠ. sc. ἐστί, Anacreontea 53, 20. cf. Cratini fr. 314 Kock: ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν ῥοδ. οὖσα; ubi Auroram quis alloquatur non liquet. denique Ἀστακὶς νέη ῥοδ. Ἠ. dicitur Nicaea Nonn. D. 16, 46. cf. etiam ἠριγένεια et καλή.
ῥοδοειδής, Nonn. D. 35, 249: ῥοδοειδέος Ἠριγενείης.
ῥοδόπεπλος — Ἠριγένεια, Qu. Sm. 3, 608.
ῥοδόπαχυς, Theocr. id. 2, 148: Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν.
ῥοδόπηχυς, Paul. Sil. descr. S. Soph. 769: ῥοδοπήχεος Ἠοῦς (ἠ. edd.). — acc. Ἠῶ — ῥοδόπηχυν, Hom. h. 31, 6.
ῥοδοστεφής, Nonn. D. 34, 106: ῥοδοστεφέος — Ἠοῦς. ib. 48, 681.
ῥοδόσφυρος Ἠριγένεια, Qu. Sm. 1, 138. cf. h. mag. II 2, 21 Abel.
σεμνή v. μήτηρ.
σύνδρομος Horis, v. ἀργυφέη.
τερψίμβροτος Ἠώς (ἠ. edd.), Orph. A. 1049.
φαεινή, Hom. δ 188: Ἠοῦς — φαεινῆς.
[φαεινομένη, Apoll. Rh. 3, 828: φαεινομένην — ἠῶ.]
φαεννά, Pind. Nem. 6, 88 sq. (52): φαεννᾶς — Ἀόος.
φαεσίμβροτος Ἠώς, Orph. A. 1078. 1105 (ἠ. edd.). Io. Tzetz. Posth. 684. cf. etiam ἠριγένεια (extr.) et ῥοδοδάκτυλος.
φαεσφόρος — Ἠώς, Apoll. Rh. 4, 885. Nonn. D. 15, 279. 47, 331. — gen. φαεσφόρου Ἠριγενείης, Qu. Sm. 2, 186; 656. cf. ἀπαστράπτουσα.
φαινολὶς Ἠώς, Hom. h. 5, 51. φαίνολις — Αὔως (αὖ. edd.), Sapph. fr. 95 Bergk.
φθονερὴ — Ἠώς, Nonn. D. 7, 286. — acc. φθονερὴν Ἠριγένειαν, AP V 3, 2 (Antip. Thess.).
φίλη v. εὐνέτις.
φλογερή, Nonn. D. 27, 148: φλογερῆς — Ἠοῦς. ib. 2, 531 (ubi v. l. βλοσυρῆς et ἠχοῦς).
φωσφόρος, Eur. Ion. 1157 sq.: ἡ — φωσφ. Ἕως.
χαροπὴ — Ἠώς (ἠ. edd.), Apoll. Rh. 1, 1280.
χιονοβλέφαρος, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 2, 7: χιονοβλεφάρου — Ἀοῦς.
χιονόπεζα — Ἠώς, Nonn. D. 22, 136.
χοροτερπής, Nonn. D. 20, 24: χοροτερπέος Ἠριγενείης.
χρυσήνιος Ἠώς, Orph. A. 563. Qu. Sm. 5, 395.
χρυσόθρονος Ἠώς, Hom. ξ 502. χρ. — Ἠ., κ 541. μ 142. ο 56; 250. υ 91. h. 4, 218. θεὰ χρυσ. Ἠ., Qu. Sm. 14, 1. Ἠριγένεια — χρυσ., Hom. χ 197 sq. χρυσ. Ἠριγ., Io. Tzetz. Posth. 298. — dat. Ἠοῖ χρυσοθρόνῳ — ἠριγενείῃ, Hom. h. 4, 226. — acc. χρυσόθρονον Ἠῶ, τ 319. h. 3, 326 (ubi ἠῶ edd.). Ἠῶ — χρυσ., ψ 243 sq. χρυσ. Ἠριγένειαν, ψ 347.
χρυσοπέδιλλος Αὔως, Sapph. fr. 18 Bergk.
[ψευδήμων, Nonn. D. 5, 114: ψευδήμονος ἠοῦς.]
ὠκύπορος Ἠώς, Callim. fr. anon. 344 Schneider.

Ἑωσφόρος[1]). cf. Φωσφόρος.
|ἄγγελος τῆς ἡμέρας, Georg. Pis. exped. Pers. 3, 184 sq.: ἑωσφ. — λαμπρὸς ἄγγ. τ. ἡμ.]
ἀεροφοίτας v. ἀώιος.
αἰγλήεις, Maxim. Phil. 137: Ἑωσφόρῳ αἰγλήεντι.
ἀστερόεις v. πρόμος.

1) Recepi, cum apud Hes. th. 381 deus esse videatur.

ἀστήρ v. προκέλευθος.
ἀώιος, Ion. fr. 10 Bergk: ἀώιον* ἀεροφοίταν | ἀστέρα — ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον.
[γείτων, Nonn. D. 37, 74: Ἑ. — γείτων Bacchi preces audit.]
διάκτορος ἀμέρας, Synes. h. 9, 30 sq.: Ἑ. | ὁ διάκτ. ἁμ.
ἔχων ἐγγὺς ὄρθρον. v. πρόμος.
θαητός, Pind. Is. 3, 42: Ἀωσφ. θ.
θρασὺς — Ἑ., Nonn. D. 38, 299.
κομίζων λαμπάδα, v. πρόμος.
λαμπρὸς — Ἑωσφ., Qu. Sm. 2, 184. cf. ἄγγελος.
λευκοπτέρυξ v. ἀώιος.
προάγγελος v. πρόμος.
πρόδρομος v. ἀώιος.
προκέλευθος, Nonn. D. 38, 137: Κύπριδος ἀστήρ, | συζυγίης προκ. Ἑ. (in nuptiis Solis et Clymenae); cf. ib. v. 365. — acc. τεὸν (Solis) προκέλευθον Ἑωσφόρον, ib. 7, 299.
πρόμος Ἠελίοιο, προάγγελος αἴθοπος Ἠοῦς, | ἀστερόεις — Ἑωσφ., ἠδὺ φαείνων, | λαμπάδα λαμπομένην Ὑπερίονι χειρὶ κομίζων, | ἐγγὺς ἔχων βαθὺν ὄρθρον, Io. Gaz. descr. 2, 203—206.
[πυραυγής, Georg. Pis. Heracl. 1, 53: τὸν πυραυγῆ — ἑωσφόρον.]
[ὁ τροφεὺς ἑωσφόρος, Phil. de plantis 134.]
φαείνων v. πρόμος.

Ζαγρεύς[1]).

αἰνόμορος v. infra Διόνυσος.
ἀρχέγονος, Nonn. D. 47, 29: ἀρχεγόνῳ Ζαγρῆι. cf. infra Διόνυσος.
βρέφος, Nonn. D. 6, 165: Ζαγρέα — κερόεν βρ. cf. 10, 297.
Διόνυσος, Nonn. D. 24, 48 sq.: ἀρχεγόνου γὰρ | ἐκ κραδίης ἀνέτελλες (Bacche) ἀειδομένου Διονύσου. — ἀρχ. Ζαγρῆος — Διον., ib. 44, 213. Ζαγρέος ἀρχεγόνοιο φατιζομένου Διον., 27, 341. Ζαγρέος — ἐπουρανίου Διον., 31, 48. παλαιγενέος Διονύσου | αἰνομόρου Ζαγρῆος, 5, 564 sq. πρωτέροιο — Διονύσου, 6, 206. — dat. Ζαγρῆι — Διονύσῳ, 44, 255. Ζ. παλαιοτέρῳ Διον., 39, 72. Ζ. — προτέρῳ Διον., 10, 294. *Sine Zagrei nomine:* προτέρῳ Δ., ib. 48, 29. — acc. ἰσοφυῆ — | ἄλλον — Διόνυσον, 24, 43 sq. ταυροφυῆ Διόν., 6, 205.
ἐπουράνιος v. Διόνυσος.
εὐκέραος, Nonn. D. 6, 209: Ζαγρέος εὐκεράοιο.
Ἴακχος, Nonn. D. 31, 68: πρωτέροιο — Ἰάκχου.
ἰσοφυής v. Διόνυσος.
νυκτίπολος, Eur. fr. 472, 11 Nauck²: νυκτιπόλου Ζαγρέως.
[πανυπέρτατος, Alcmaeon. fr. 3 Kinkel: Ζαγρεῦ — θεῶν πανυπέρτατε πάντων. Orcus dicitur.]
ταυροφυής v. Διόνυσος.
φερώνυμος Bacchi, Nonn. D. 24, 45: ὁπλοτέρου Βρομίοιο φερώνυμον*.

Ζεύς[1]).

ἀγαθός v. σωτήρ.
Ἀγαμέμνων, Lycophr. 335: Ἀγαμέμνονος*. cf. ib. v. 1123 sq. et 1369 sq.
ἀγεμών, Pind. Ol. 9, 85 (57): Ὀλύμπιος ἀγ.*.
ἀγήτωρ v. ἀρχά.
ἀγκυλομήτης.
[ἀγλαὸς ὁ Κρονίδης, sc. ἐστί, AP IX 238, 4 (Antipatri.] — ἀγλαὲ Ζεῦ, Orph. fr. 235, 3 Abel.
ἁγνός, Aesch. suppl. 625 (653): Ζηνὸς — ἁγνοῦ. — acc. ἁγνόν*, Orph. h. 20, 1. — voc. ἁγνέ*, ib. 73, 7. cf. ἀνίκητος.
ἀγοραῖος, Aesch. Eum. 952 (973): Ζ. ἀγ. Arist. eq. 500. — gen. ἀγοραίου Διός, Eur. Heracl. 70. Arist. eq. 410.
ἀγώνιος, Soph. Trach. 26: Ζ. ἀγ.
ἄδικος, Nonn. D. 31, 87: Ζ. ἄδ. (ait Iuno).
ἀεθλητήρ et ἀεξίφυτος v. τοκεύς.
{ἀήρ, Io. Tzetz. all. Hom. *Π* 187: ὁ Ζ., ἀήρ. — ὁ Ζ. — ἀήρ, all. *Β* 4. ὁ Ζ., ἀὴρ ὁ εὔκρατος, ὁ πάντα διαρθρώσας, all. *Ο* 33. ὁ ζωογόνος ἀὴρ Ζ., all. *Ω* 17. similiter all. ε 178 sq. cf. all. *Θ* 28. *Π* 27 sq.; 192 etc.}
ἀθάνατος Ζ., Nonn. D. 25, 242. ἀθ. — Ζ., Hom. *Β* 741. *Ξ* 434. *Φ* 2 (= Io. Tzetz. all. *Φ* 11). *Ω* 693. ep. 1, 5. — gen. ἀθανάτοιο Διός, Qu. Sm. 3, 612. *Δ.* ἀθ., 1, 715. — acc. ἀθάνατον | Ζῆνα, Pind. Py. 9, 111 (63) sq. (corrupt.). — voc. ἀθάνατε Ζεῦ, Orph. h. 8, 13 (= Sol).
ἀθελγής, Nonn. D. 31, 114: Κρονίωνος ἀθελγέος.
ἀθήητος, Nonn. D. 3, 271: Ζηνὸς ἀθηήτοιο.
Ἀθῷος, Soph. fr. 216 Nauck²: Ζηνὸς Ἀθῴου.

1) I. e. Διόνυσος maior; cf. Nonn. D. 6, 175. 44, 255.

1) Epitheta, quibus crux † praefixa est, planetae huius nominis induntur.

αἰγιοῦχος.

αἰγίοχος apud *Homerum:* Z. *αἰγ.*, *Θ* 287. *ο* 245. *αἰγ. Κρονίδης* Z., *B* 375. — gen. *αἰγιόχοιο Διός*, *A* 202; 222. *B* 157. *E* 115; 693; 714. *Θ* 352; 427. *K* 278; 553. *Φ* 420. *δ* 762. *ζ* 324 (= Io. Tzetz. all. *ζ* 174; cf. *ζ* 178). h. 3, 183. 4, 8. *Διὸς αἰγ.*, in medio versu *B* 787. h. 3, 551. in extremo versu *B* 348; 491; 598. *Γ* 426. *E* 396; 733; 815. *Z* 420. *Θ* 384. *O* 175. *γ* 42; 394. *δ* 752. *ζ* 105 (cf. all. *ζ* 97). *ι* 154 (= all. *ι* 42). *ν* 252; 371. *ω* 529; 547. h. 4, 23. 28, 7. ep. 4, 3. *πατρὸς Δ. αἰγ.*, *H* 60. *Λ* 66. *X* 221. h. 4, 27. *Δ.* — *αἰγ.*, *E* 635; 742. *Θ* 375. *M* 209. *N* 825. *Ξ* 160; 252. *O* 242; 379. *P* 176. *ε* 103; 137. *π* 320. *ω* 164. h. 3, 396. 28, 17. *Ζηνὸς* — *αἰγ.*, h. 4, 187. *Διὸς αἰγιόχου*, *ι* 275 (= Io. Tzetz. all. *ι* 62).

Apud *Hesiodum:* *αἰγιόχοιο Διός*, th. 13. 920. *Δ. αἰγ.*, in extr. versu, th. 25. 52. 735. 966. 1022. sc. 443. fr. 207 Kinkel. *πατρὸς Δ. αἰγ.*, sc. 322. *Ζηνὸς* — *αἰγ.*, op. 483. 661. fr. 187 K. *αἰγιόχου Διός*, op. 99. — acc. *Δία αἰγίοχον*, th. 11.

Apud *reliquos poetas:* *αἰγ.* Z., Maneth. 1 (5), 150. Z. *αἰγ.*, Nonn. D. 2, 421. orac. 60, 2 Hendess. — gen. *αἰγιόχοιο Διός*, Orph. E. 16. Procli h. 7, 1 Abel. *Δ. αἰγ.*, Orph. L. 260. fr. 237, 1 Abel. anon. carm. de herbis v. 15 Lehrs. Kaibel ep. 170, 3. ep. add. 750 a, 3. add. *τεοῦ* (Helenae) *γενετῆρος*, AP IX 474, 4 (*ἀδ.*). *Δ.* — *αἰγ.*, Anth. app. ep. VI 219, 2 (or. Sib.). *Ζηνὸς* — *αἰγ.*, Kaibel ep. 594, 3. *αἰγιόχου Διός*, Theocr. id. 22, 1. *Δ. αἰγ.*, ib. 26, 31 (ubi v. l. *αἰγιόχω*). Mosch. id. 2, 15. Maneth. 6 (3), 753. *Διὸς* — *τοῦ αἰγ.*, Io. Tzetz. all. *P* 19. *ζ* 97. *Δίος αἰγιόχω*, Kaibel suppl. ep. 936 a, 7. *Δ.* — *αἰγ.*, Alcaei fr. 85 Bergk. — dat. † *αἰγιόχῳ Κρονίωνι*, Maxim. Phil. 311. cf. *ἄναξ*.

Sine Iovis nomine: † *Αἰγίοχος*, ex Dorotheo 82. — gen. *Αἰγιόχου*, Opp. hal. 3, 10. — dat. *Αἰγιόχῳ*, Pind. Is. 4, 99 (58).

αἰγοφάγος, Nicandri fr. 99 Schneider.

Αἰγύπτιος ἀν(ν)έφελος Z. Sarapis), Nonn. D. 40, 399.

αἰδοῖος, Aesch. suppl. 182 (192): *αἰδοίου Διός*.

αἰετὸς Αἰγίνης πτερόεις πόσις, ὑψιπέτης Z., Nonn. D. 13, 203. *αἰ.* — *ὑψ.* Z., 24, 78. cf. 33, 297.

αἰθαλόεις — *ὑέτιος* Z., Nonn. D. 23, 286 sq. cf. Orph. h. 19, 12.

αἰθέριος Z., Nonn. D. 18, 263. 7, 312 (v. l. *ἠέριος*). Musae. 8. — gen. *Διὸς αἰθερίοιο*, Nonn. D. 7, 267. — voc. *αἰθέριε Ζεῦ*, AP IX 453, 1 (Meleagri). cf. *μέγας*.

αἰθεροκράτωρ, Nicet. Eug. Dros. et Char. 5, 108: *Ζεῦ* — *αἰθεροκράτορ*.

αἰθήρ v. *ἀργής*. cf. Orph. fr. 161 Abel.

*Αἰθίοψ**, Lycophr. 537.

αἷμα Κρόνου, Nicandri ther. 344: *Κρόνου πρεσβίστατον* | *αἷ.**.

[*Αἰνεάδης*, AP IX 307, 4 (Philippi): *Ζῆνα τὸν Αἰνεάδην* (Augustum imperatorem); cf. Quintil. inst. VI 3, 77.]

Αἰνήιος, Hes. fr. 78 Kinkel: *Αἰνηίῳ** (v. l. *Αἰνησίῳ*) *ὑψιμέδοντι*.

Αἰνήσιος v. *Αἰνήιος*.

αἰνότατος, Hom. *A* 552: *αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες*. *Δ* 25. *Θ* 462. *Ξ* 330. *Π* 440. *Σ* 361. semper Iunonis verba.

αἰολοβρόντας, Pind. Ol. 9, 64 sq. (42): *αἰολοβρόντα Διός*.

αἰολόμορφος, Orph. h. 15, 10: *αἰολόμορφε**.

Αἰτναῖος, Pind. Ol. 6, 162 (96): *Ζηνὸς Αἰτναίου*. Nem. 1, 7 (6).

ἀκάματος Z., Qu. Sm. 2, 380. 4, 56. 10, 319. — gen. *Διὸς ἀκαμάτοιο*, ib. 1, 154. 8, 223. 14, 465; cf. 3, 130. Nonn. D. 2, 403. *ἀκαμάτου Δ.*, Qu. Sm. 10, 47. 11, 419. *πατρὸς** *ἀκαμάτοιο*, ib. 3, 130.

ἀκοίμητος, Nonn. D. 31, 193: *Ζηνὸς ἀκοιμήτοιο* oculos Somnus permulcet.

ἀκοίτης, Nonn. D. 4, 45: *Κρονίωνι τεῷ* (Electrae) — *ἀκοίτῃ*. — *Ἀλκμήνης* — *τρισέληνος ἀκοίτης**, ib. 7, 126. — acc. *χρύσειον ἀκοίτην**, ib. 7, 120.

ἀκοντιστὴρ κεραυνοῦ, Nonn. D. 7, 163: *Ζηνὶ ἀκοντιστῆρι κ.*

† *ἀκρόνυχος* Z., Nonn. D. 6, 244.

ἀλάστορος, Aesch. fr. 92 Nauck²: *πρευμενὴς ἀλ.**. — acc. *μέγαν ἀλάστορον**, fr. 294 N.

ἀλάστωρ v. *μέγας* (Orph.). cf. etiam Kaibel ep. 1046, 93, Aesch. Pers. 352 (354) ac praecipue suppl. 621 (646) sq.: *Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν* (*πράκτορα πάνσκοπον* Hermannus) | *δυσπολέμητον*, ubi schol.: *Διὸς σκοπόν, τὸν Διὸς ὀφθαλμὸν τὸν πάντα σκοποῦντα*. *ἀλάστορα* intellegit Meineke (Philol. XX p. 69) collato versu 399 (414) sq.: *τὸν πανώλεθρον θεὸν** | *βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα*.

Ἀλεῖος ὁ Z., Callim. fr. 99 Schneider.
ἀλεξητήριος, Aesch. sept. 8: Z. ἀλ.
ἀλεξήτωρ, Soph. OC 143: Ζεῦ ἀλ.
ἀλεξίκακος, Orph. L. 1: ἀλεξικάκοιο Διός. — Ζηνὸς ἀλ., Nonn. D. 13, 280. 44, 86. [ἀληθής, Nonn. D. 8, 340: Κρονίωνος ἀληθέος]
ὁ ἐπ' Ἀλφειῷ, AP IX 58, 2 (Antipatri): τὸν ἐπ' Ἀλφ. Ζᾶνα.
ἀμαιμάκετος, Orph. A. 23: πατρὸς ἀμαιμακέτου Κρονίωνος.
ἀμείλικτος, Apoll. Rh. 3, 337: ἀμειλίκτοιο Διός.
Ἄμμων, Pind. Py. 4, 28 (16): Διὸς — Ἄμμωνος.
ἀμφιθαλής Z., Aesch. Ch. 382 (394) sq.
ἀναίθων στεροπήν, Orph. h. 19, 4: νάμασι πανεφέλοις στ. φλεγέθουσαν ἀν.* (voc.).
ἄναξ, apud *Homerum Hesiodumque*: Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι, *B* 102. *H* 194; 200 (cf. parod. inc. 8a, 36 Brandt) *Σ* 118. op. 69. — acc. Δία Κρονίωνα ἄνακτα, *A* 502. — voc. Ζεῦ ἄνα, *Γ* 351. *ρ* 354. add. Δωδωναῖε. Πελασγικέ. τηλόθι ναίων. Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, *Π* 233 sq.
Apud *reliquos poetas vetustiores*: Z. ἄ., Aesch. Pers. 753 (762). suppl. 1029 (1064). αὐτόχειρ ἄ. — Z., suppl. 572/574 (592/594). ἄ. — ὁ τῶν ἁπάντων Z. πατὴρ Ὀλύμπιος, Soph. Trach. 274 sq. — gen. Διὸς ἄνακτος, Eur. IA 1306. — acc. ἄνακτα οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία, IT 749. — voc. Ζεῦ ἄνα, Soph. OC 1485. add. ναίων Γάργαρ' ἀγάννιφα (v. l. Z. ἄναξ | ἀν' Ἴδαν ν.* Γ. ἀγ.), Epicharmi v. 168 Mullach (p. 253 Lorenz). ἄνα — Ζεῦ τέλειε, Pind. Ol. 13, 163 (114) sq., nisi forte ἄνα non pro vocativo habendum, sed exhortantis esse censendum est; cf. Bergkium ad h. l. — ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων | μακάρτατε καὶ τελέων τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ, Aesch. suppl. 507—509 (524—526).
Apud *poetas posteriores*: Z. — ἄ., Nonn. D. 31, 56. Nicet. Eug. Dros. et Char. 6, 165. add. μακάρων ὑψίζυγος, Nonn. D. 36, 6. ἄ. μέγας εὐρύοπα Z., Orph. fr. 243, 2 Abel. ἄν. Κρονίδης, Kaibel ep. 511, 2. Nonn. D. 10, 126. ἄν. μακάρων — Κρ., AP IX 786, 4 (ex [Demosth.] de Hal. p. 87 Reiske). ἄν. — Κρονίων, Nonn. D. 12, 223. — gen. Διὸς — ἄνακτος, Orph. fr. 95, 4 Abel. Ζηνὸς ἄν., h. 43, 1. 62, 2. †Z. ἄν., Maxim. Phil. 402. Z. ἐριβρεμέταο ἄν., Qu. Sm. 3, 635. Z. ἄν. Ὀλυμπίου αἰγιόχοιο, Orph. h. 14, 4. {τοῦ Διὸς ἄν., ἀστρολόγου, Io. Tzetz. chil. 2, 159.} — dat. Διὶ τῷ ἄνακτι, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 168. Ζηνὶ ἄν., Apoll. Rh. 1, 731. — voc. Ζεῦ ἄνα, ib. 1, 242. Nonn. D. 1, 334. 2, 138; 209. 7, 29. 43, 363. 44, 214. Z. ἄναξ, Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 332. Ϝάν. Κρονίδα, Z. Ὀλύμπιε, Kaibel ep. 743, 1. adde APl 6, 2 (ἀδ.) de Philippo rege: τόσσον ἄναξ θνατῶν, Ζεὺς ὅσον ἀθανάτων. cf. etiam ἀργικέραυνος. μέγας. πατήρ.
Sine dei nomine: ἄναξ (Iuppiter?), anon. myth. fr. 12 Bergk (AG). ὁ θεῶν ἄν., Ioann. Gaz. Anacr. 6, 29. ἄν. — Ὀλύμπου, Kaibel ep. 471, 5 (lectio dubia). βροτῶν τε καὶ θεῶν πάντων ἄν., Anth. app. ep. II 217, 25 Cougny. — gen., Hom. *A* 529. h. 34, 14. batr. 288. Hes. th. 493. πατρὸς ἄν., Hom. h. 26, 3. — dat. ἄνακτι θεῶν, Kaibel ep. 793, 11. ἄν. τῶν Ὀφίονος θρόνων, Lycophr. 1192. — acc. αἰὲν ἄνακτα, Callim. h. 1, 2. ἀστραῖον ἄν., orac. v. 63 Wolff. ἄν. θεῶν, Claudian. gigant. 67. — voc. ἄναξ, Aesch. Prom. 582 (584). Pind. Nem. 10, 145 (77); cf. fr. 35 Bergk. Opp. cyn. 3, 239. AP IX 453, 4 (Meleagri). app. ep. I 257, 2 Cougny. Κρόνου υἱὲ ἄν., Hes. th. 660. ὦναξ, Soph. Trach. 1087. AP XII 69, 1 (ἀδ., = app. BV 2). ὦ ἄνα, Callim. h. 1, 8. ὦνα, ib. v. 33 etc.
ἀνασπῶν γῆν etc., v. βελτίων.
ἀνάσσων μακάρεσσιν, Hes. sc. 328: Z. μ. ἀν. cf. κρατύνων.
ἀνίκητος, Orph. h. 20, 4: ἀνίκητον θεὸν* ἁγνόν.
ἀν(ν)έφελος Z., Nonn. D. 1, 434. 8, 278; 326. 28, 199 (Brontes). cf. Αἰγύπτιος.
Ἀντίπετρος, Theocr. syr. 2: Ἀντιπέτροιο* cf. Psell. vers. pol. 166 (Boissonade, anecd. Gr. III p. 208).
†ἀντίπορος Z., Nonn. D. 38, 230.
Ἀπέσας, Callim. fr. 82 Schneider: τὠπέσαντι — Διί.
ἀραῖος, Soph. Phil. 1181: ἀραίου Διός.
ἀργής, Empedocl. v. 160 Mullach (34 Stein): Z. ἀργής (v. l. αἰθήρ).
ἀργικέραυνος, Orph. fr. 46 (= 123), 1 Abel: Z. — ἀργ. — gen. Διὸς ἀργικεραύνου, Pind. Ol. 8, 5 (3). — voc. Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, Hom. *T* 121. Qu. Sm. 4, 49. add. ὦ ἄναξ δέσποτά τε, Io. Tzetz.

all. Hom. *T* 78. *ὦ π.** *ἀργ.*, *κελαινεφές*, Hom. *X* 178. cf. *ἀρχός* et *πάνδωρος*.
*Ἀργικέραυνον**, Qu. Sm. 2, 442. — voc. *Ἀργικέραυνε**, Hom. *Υ* 16. Nonn. D. 10, 85. *ὦ Ἀργ.**, Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 23.

†*ἀρίγνωτος*, Maneth. 6 (3), 77: *ἀριγνώτου Φαέθοντος*. — dat. *ἀριγνώτῳ Φαέθοντι*, ib. v. 122.

ἀρίζηλος, Colluth. 353: *ἀριζήλοιο Διός*.

ἀρίσταρχος, Simon. fr. 231. Bacchyl. fr. 52 Bergk.

ἄριστος Ὀλυμπίων, Luciani trag. 97: *Κρονίδας, μέγ' ἄρ. Ὀλ.* — gen. *Ζηνὸς — τοῦ ἀρίστου*, Hom. *Ξ* 213. — acc. *Ζῆνα Θεῶν τὸν ἄριστον — ἠδὲ μέγιστον*, h. 23, 1. cf. *βασιλεύς* et *ὕπατος*.
Sine dei nomine: Θεῶν ὥριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης, Hom. *N* 154. — acc. *ἀθανάτων τὸν ἄρ.*, Theocr. id. 17, 2.

ἀριστοτέχνης, Pind. fr. 57 Bergk: *ἀριστότεχνα πάτερ**.

ἀροτὴρ γενέθλης Semelae, Nonn. D. 10, 130: *Κρονίδην — ἐμῆς ἀροτῆρα γ.*

ἅρπαξ, Nonn. D. per. 1, 1: *Κρονίωνα κερασφόρον ἅρπαγα νύμφης*. cf. *ὄρνις*.

ἀρχὰ πάντων, Terpandri fr. 1 Bergk: *Ζεῦ π. ἀρχά, | πάντων ἀγήτωρ*.

ἀρχή v. *παντογένεθλος*. cf. etiam Orph. fr. 164, 1 Abel.

ἀρχηγὸς φύσεως, Cleanth. h. in Iov. v. 2: *Ζεῦ, φ. ἀρχηγέ, νόμου μέτα πάντα κυβερνῶν*.

ἀρχιγένεθλος, Anth. app. ep. III 147, 5 Cougny: † *Z. ἀρχ.* cf. etiam *Μήνη νυκτιφανής*. — *Z. αὐτὸς ἁπάντων ἀρχ.*, Orph. fr. 123, 7 Abel.

ἀρχικέραυνος v. *πάνδωρος*.

ἀρχὸς ἁπάντων, Orph. fr. 46, 7 Abel: *Z. ἀρχ. ἁπ. ἀρχικέραυνος*. cf. fr. 123, 8. — acc. *ἀρχὸν** *Ὀλύμπου*, Nonn. D. 7, 119.

Ἀσβύστης, Nonn. D. 3, 292: *Διὸς Ἀσβύσταο*. ib. 13, 370. terra Asbystis est Libya.

Ἀσσύριος Z. (Sol), Nonn. D. 40, 393.

ἀστεργής v. *Κράγος*.

ἀστεροπητής, Hom. *A* 609: *Z.* — *Ὀλύμπιος ἀστ.* ib. *M* 275. — dat. *Ζηνὶ — ἀστεροπητῇ*, *H* 443. — acc. *ἀστεροπητὴν — Δία*, Kaibel ep. 1035, 8 sq.
Sine dei nomine: Ὀλύμπιος ἀστ., Hom. *A* 580. Hes. th. 390. *πυρφόρος ἀστ.*, Soph. Phil. 1198.

ἀστέροπος, Achae. Eretr. fr. 2 Nauck²: *ἀστεροπου Ζηνός*.

ἀστεροσκόπος v. *Ὀλύμπιος*.

ἄστοργος v. *Θηλυμανής*.

ἀστραῖος v. *ἄναξ**.

ἀστράπιος, Orph. h. 44, 5: *ἀστραπίοιο — Διὸς — Κρονίοιο. — Διὸς ἀστραπίου*, h. 20 tit. — acc. *ἀστράπιον Δία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον*, ib. v. 5. — voc. *ἀστράπιε, βρονταῖε, κεραύνιε, φυτάλιε Ζεῦ*, h. 15, 9.

ἀστράπτων, Orph. h. 20, 3: *ἀστράπτοντα** *σέλας νεφέων παταγοδρόμῳ αὐδῇ*.

{*ἀστρολόγος*, Io. Tzetz. chil. 2, 696: *ὁ πατὴρ* (Geminorum) *ὁ Z. ὁ ἀστρ.* — dat. *Διὶ τῷ ἀστρολόγῳ*, all. Hom. *Σ* 400. add. *δὲ καὶ βασιλεῖ*, ib. *Σ* 179. *ἀστρ. τῷ Δ. ἐκείνῳ στεφηφόρῳ*, ib. *Σ* 169. cf. *ἄναξ, βασιλεύς, μάγος*.}

(*ὁ*) *μετ' ἄστρων*, Eur. Phoen. 1006: *τὸν μετ' ἄστρων Ζῆνα*.

ἀτευχής, Nonn. D. 1, 476: *Κρονίωνος ἀτευχέος* (verba Typhoei).

αὐξητής v. *σεισίχθων*.

Αὐσόνιος Z., Nonn. D. 41, 390. — gen. *Αὐσονίοιο Διός*, AP XV 7, 4 (ep. sepulcr. Nicaeae); 'imperatoris Augusti, Gratiani fortasse', Iacobs. *Αὐσονίου Ζηνός* (Septimii Severi), Opp. cyn. 1, 3.

αὐτοκασίγνητος Neptuni, Mosch. id. 2. 122: *αὐτοκασιγνήτῳ**.

αὐτοπάτωρ, Orph. h. 15 (2), 7: *αὐτοπάτορ**.

αὐτοτόκος Z., Nonn. D. 8, 81. 27, 62.

αὐτόχειρ v. *ἄναξ*.

ἄφθιτος, Pind. Py. 4, 518 (291): *Z. ἄφθ.* — voc. *Ζεῦ ἄφθιτε*, Orph. h. 15, 1.

ἀφίκτωρ, Aesch. suppl. 1: *Z.* — *ἀφ.*

ἀψευδέστατος v. *μάντις*.

βᾶ (rex), Aesch. suppl. 859 (892).: *ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ*. ib. v. 869 (901).

βάλλων λαίλαπας etc., Orph. h. 19, 5/7: *λ. ὄμβρους, πρηστῆρας κρατερούς τε κεραυνούς — βάλλων** (voc.) *κτλ.*

βαρυβρεμέτας, Soph. Ant. 1116: *Διὸς βαρυβρεμέτα*.

βαρύγδουπος, Pind. Ol. 8, 57 (43) sq.: *βαρυγδούπου Διός*. — dat. *βαρυγδούπῳ πατρί**, Ol. 6, 138 (81).

βαρύκτυπος εὐρύοπα Z., Hom. h. 5, 3; 334; 441; 460. — *Z.* — *βαρ.*, Simon. Amorg. fr. 1, 1 Bergk. — gen. *Διὸς βαρυκτύπου*, Hes. op. 79. — dat. *Ζηνὶ βαρυκτύπῳ*, th. 388. sc. 318.

βαρύμηνις, Orph. h. 20, 4: *βαρύμηνι*.

βαρύς v. *εὔθυνος*.

βαρυσφάραγος, Pind. Is. 8, 47 sq. (24): βαρυσφαράγῳ πατρί*.
βασιλεύς, Empedocl. v. 418 Mullach (406 Stein): Z. βασ. Orph. fr. 46, 7. 123, 7 Abel. Z. ἀθανάτων βασ., Hes. op. 668. Theogn. 1120. Κρονίδης, ἀθ. βασ., ib. v. 1346. ὀρσινεφὴς — Z. ἀθ. βασ., Pind. Nem. 5, 63 (34) sq. Z. — θεῶν βασ., Hes. th. 886. ὁ πάντα κραίνων βασ. — Κρονίδας, Soph. Trach. 127 sq. {ὁ Z. ἐκεῖνος βασ., ὁ μέγας ἀστρολόγος, Io. Tzetz. chil. 2, 174. all. Hom. T 62.} — gen. Διὸς βασιλῆος, Hom. h. 5, 358. Κρονίδα βασίληος, Alcaei fr. 48 A Bergk. {Ζηνὸς — βασιλέως, | καὶ ἀστρολόγου μάντεως, μάγου, σοφοῦ τοῖς πᾶσι, Io. Tzetz. all. λ 140 sq.} — dat. Διὶ βασιλῆι, Theb. fr. 3 Kinkel. Δ. Κρονίδῃ βασ., Solon. fr. 31 Bergk. Ζηνὶ — Κρ. βασ., Kaibel ep. 1035, 1. Z. θεῶν βασ., Cypr. fr. 6 Kinkel. Z. θεῶν βασιλεῖ, Anth. app. ep. I 56, 1 Cougny (= Preger ep. 56). Z. — βασιλέϊ, Pind. Is. 8, 40 sq. (20). — acc. Ζῆν' — βασιλῆα μέγιστον, Theogn. 285. Ζῆνα θεῶν βασ., Apoll. Rh. 4, 558. τὸν ἄριστον | Z. θεῶν βασ., Preger ep. 204, 1 sq. — voc. Ζεῦ βασιλεῦ, Orph. E. 3. Anth. app. ep. III 3, 4 Cougny (= Preger ep. 63; cf. PLG III[4] p. 666 Bergk). AP X 108, 1 (ἀδ., = orac. anecd. 40 Buresch, Klaros p. 107, 4; v. l. Ζεῦ Κρονίδη, ὦ βασιλεῦ). ὦ Z. βασ., Aesch. Pers. 530 (532). Ag. 342 (355). Arist. nub. 2; 153. vesp. 625. av. 223. ran. 1278. Plut. 1095. Theod. Prodr. catom. 221. cf. ἀστράπιος et ἀστρολόγος.
Sine dei nomine: ἀθανάτων βασιλεύς, Pind. Nem. 10, 29 (16). θεῶν βασ. ὁ μέγας, Ol. 7, 63 (34). ὕπατος βασ. διὰ παντός, Cleanth. h. in Iov. 14. ὁ τῶν Τιτάνων βασ., Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 4, 202. — dat. θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν, Hes. th. 923. — acc. βασιλῆα θεῶν, Pind. Nem. 7, 120 (82). τὸν ἐπουρανίων βασ., AP XII 68, 3 (Meleagri). cf. Orph. fr. 113 Abel. — voc. βασιλεῦ, Theogn. 376. ὦ βασ., Orph. h. 15, 3. ἀθανάτων βασ., Theogn. 743. denique adde Theocr. id. 17, 132: οὓς (Iovem et Iunonem) τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου. cf. etiam μάγος et Io. Tzetz. all. Hom. Υ 294. λ 140 etc.
βελτίων τῶν θεῶν, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 4, 194—197: ὁ Z., τ. θ. ὁ βελτ., ὁ γῆν ἀνασπῶν καὶ τὸ πᾶν περιτρέπων βάθρων μετ' αὐτῶν καὶ σὺν αὐταῖς κρηπίσι | καὶ τοῦ κεραυνοῦ τῶν βελῶν ὁ τοξότης.
βηλαῖος.
Βῆλος v. p. 133 sub Λίβυς.
βιοδώτωρ, orac. app. v. 48 Wolff (= orac. anecd. 23 Buresch, Klaros p. 102, 3): Ζηνὸς βιοδώτορος. cf. ἡγήτωρ.
Βουλαῖος*, Lycophr. 435.
βουλεύων μέγα, Theocr. id. 16, 70: Διὸς μ. βουλεύοντος.
βρονταῖος v. ἀστράπιος.
γαιάοχος, Aesch. suppl. 779 (816): γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
γαμοκλόπος, Nonn. D. 8, 64: Ζῆνα γαμοκλόπον.
γενάρχης v. εὐυμνότατος.
γενέθλιος, Pind. Py. 4, 298 (167): Z. ὁ γεν. — dat. Ζηνὶ γενεθλίῳ, Ol. 8, 20 (16).
γενετήρ, Nonn. D. 4, 51: Διὸς γενετῆρος. ib. 42, 366. 45, 85. Ζηνὸς ἑοῦ (Aristaei) γεν., ib. 28, 4. γενετῆρος* (Veneris), Ioann. Gaz. Anacr. 6, 24. (Minervae), Procli h. 7, 1 Abel. cf. αἰγίοχος.
γενέτης, Nonn. D. 13, 29: τεὸς (Bacchi) γεν. — Z.; cf. 13, 19 etc. — gen. Διὸς γενέταο, ib. 9, 147.
Sine dei nomine: ὑψιμέδων — σὸς (Bacchi) γεν., ib. 20, 364 sq. (Herculis), AP IX 468, 2 (ἀδ.). ὑψιμέδων γεν., orac. anecd. 41 Buresch (Klaros p. 107, 11). cf. etiam Κρόνιος.
Γενηταῖος, Apoll. Rh. 2, 1009: Γενηταίου Διός.
γεννήτωρ, Aesch. suppl. 196 (206): Z. — γενν. — Z. ὁ γενν. ἐμός (Phaedrae), Eur. Hipp. 683. — dat. Θεῷ γεννήτορι* πάντων, Kaibel ep. 915 b, 7.
γιγαντοφόνος, Nonn. D. 4, 393: γιγαντοφόνοιο Διός. — dat. Ζηνὶ γιγαντοφόνῳ, ib. 1, 516. cf. τοκεύς.
γνωτός v. πόσις.
Γογγυλάτης*, Lycophr. 435.
γονόεις, Nonn. D. 27, 288: Z. γον. — πατήρ (Bacchi).
γυναιμανέων, Nonn. D. 8, 280: Ζηνὶ γυναιμανέοντι. — acc. Κρονίωνα γυναιμανέοντα, ib. 8, 68.
Γυράψιος*, Lycophr. 537.
δαιμόνιος, Hes. th. 655: δαίμονι'*.
δεσπότας Ὀλύμπου, Pind. Nem. 1, 17 (13) sq.: Ὀλ. δεσπ. | Z.
δεσπότης, AP XI 258, 3 (Lucillii): Ζεῦ δέσποτα. — ὦ Z. δέσπ., Arist. Lys. 940.

ὦ Βδεῦ δέσπ., com. fr. adesp. 28 Kock. cf. ἀργικέραυνος.

[δημιουργός, Orph. fr. 112. 117. 118. 121. 122. 127. 129. 130 Abel.]

διατάκτωρ πάντων, Orph. fr. 36 et 48 (extr.) Abel.

διδούς, Io. Tzetz. all. Hom. β 25 sq.: Z. ὁ διδ. πάλιν τι τῷ, τὰ ἔργα (leg. παλίντιτα τὰ ἔ.), εἱμαρμένη. | ὁ Z. ὁ πέμπων ὑετούς, ἀὴρ καὶ οὐρανὸς δέ. — Z. ὁ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν διδούς γε, all. δ 35.

Διδυμαῖος, Nicandri fr. 1 Schneider.

δικαιόσυνος Z., com. fr. adesp. 752 Kock; 'videtur epitheton a comico fictum', K.

δικασπόλος, Nonn. D. 19, 232: Κρονίδης — δικ. cf. μέγας.

δικηφόρος, Aesch. Ag. 503 (525) sq.: τοῦ δικηφόρου | Διός.

Δικταῖος, Callim. h. 1, 4: Δικταῖον*. cf. Ἰδαῖος.

διόπτης, Arist. Ach. 435: ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ. cf. trag. adesp. fr. 43 Nauck, TGF² p. 847.

Δίσκος, Lycophr. 400: Δίσκου* μεγίστου. cf. Orph. fr. 108 Abel.

[δόλιος, Nonn. D. 6, 177: Κρονίδης δόλ. | νέος αἰγίδα σείων, Bacchus.]

δολοπλόκος ὑψιμέδων Z., Nonn. D. 7, 280.

ὁ Δρύμνιος* | δαίμων, Lycophr. 536 sq.

δυνάστης v. κραταιός.

δύσερως v. τοκεύς.

Δωδωναῖος, Pind. fr. 57 Bergk: Δωδωναῖε* μεγάσθενες. cf. Soph. fr. 423 Nauck²: τὸν ἐν Δωδῶνι — δαίμον'* et ἄναξ.

δώτωρ ἐάων, Callim. h. 1, 91 sq.: Κρονίδη | — δῶτορ ἐ., | δῶτορ ἀπημονίης.

[ἐγρήσσων πάννυχον, Nonn. D. 31, 160: π. ἐγρήσσοντα — Κρονίωνα.]

ἐγχεικέραυνος, Pind. Ol. 13, 109 sq. (77): Ζηνὸς ἐγχεικεραύνου. — acc. ἐγχεικέραυνον Ζῆνα, Py. 4, 345 (194).

εἰδὼς ἄφθιτα μήδεα, Hom. Ω 88: Z. ἄ. μ. εἰδ. Hes. th. 545. 561. Z. — ἄ. μ. εἰδ., ib. v. 550. Κρονίδης Z. ἄ. μ. εἰδ., fr. 136, 2 Kinkel. cf. πατήρ (nom.).

{εἱμαρμένη, Io. Tzetz. all. Hom. *I* 14: ὁ Z., ἡ εἱμ. all. *Λ* 221. *N* 1. *P* 62. *Υ* 287. *X* 167. *Ψ* 103. *γ* 73. — Z. — ἡ εἱμ., all. *α* 334. — gen. τοῦ Διὸς — τῆς εἱμαρμένης, all. *M* 135. — dat. Διί, τῇ εἱμαρμένῃ, all. *B* 83. τῷ *Λ*. — τῇ εἱμ., *Π* 15 etc. εἱμαρμένη* pro Iove *Λ* 5 etc. cf. etiam Κρονίων (extr.) etc.}

Ἕκτωρ, Sapph. fr. 157 Bergk.

ἐλασιβρόντης v. παῖς.

ἐλατὴρ ὑπέρτατε | βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ, Pind. Ol. 4, 1—3 (1 sq.) cf. μέγας.

ἐλαύνων v. πατήρ (voc.).

ἐλευθέριος, Simon. ep. 140, 4 Bergk (= AP VI 50): Διὸς — ἐλευθερίου. — Ζηνὸς ἐλ., Pind. Ol. 12, 1. — dat. Ζανὶ ἐλευθερίῳ, lyr. fr. adesp. 82 B Bergk. [Z. τῷ ἐκ Ζανὸς πατρὸς Ἐλευθερίῳ (Caesari Augusto), Kaibel ep. 978, 2 (Catilii).] — acc. τὸν ἐλευθέριον | Ζῆνα, [Eur.] Rhes. 358 sq. adde Harpocrat. 70, 16: ὅτι δὲ (Ζεὺς) ἐπιγέγραπται μὲν σωτήρ, ὀνομάζεται δὲ καὶ ἐλευθέριος, δηλοῖ καὶ Μένανδρος (fr. 1008 Kock).

Ἑλλάνιος, Arist. eq. 1253: Ἑλλάνιε Ζεῦ. 'versus tragoediam sapit', Nauck, TGF² p. 849. — πατέρος Ἑλλανίου*, Pind. Nem. 5, 19 (10).

ἐνάλιος v. infra Ποσειδῶν.

[ἐνδόμυχος Z., Nonn. D. 7, 348. 31, 163.]

Ἐπάκριος, Polyzeli fr. 7 Kock: Ἐπακρίου Διός.

[ἐπειγόμενος, Nonn. D. 31, 107: Ζηνὸς ἐπειγομένοιο.]

ἐπικυλίκειος Z., com. fr. adesp. 861 Kock, cuius explicatio conferatur.

ἐπίμαρτυς κακῶν ἔργων, Apoll. Rh. 4, 229: Ἥλιον καὶ Ζῆνα κ. ἐπιμάρτυρας ἕ.

ἐπιμήτωρ τῶν ξένων, Io. Tzetz. all. Hom. ι 60: Z. ὁ ἐπ. — τ. ξ., εἱμαρμένη.

ἐπιστάτης v. κεραύνιος.

ἐπουράνιος, Nonn. D. 46, 39: Ζηνὸς ἐπουρανίοιο.

ἐπόψιος*, Callim. h. 1, 82. — gen. Ζηνὸς ἐποψίου, Apoll. Rh. 2, 1123; cf. Callim. fr. anon. 348 Schneider. — acc. Δι' ἐπόψιον, Orph. A. 1035. cf. etiam Apoll. Rh. 2, 1135.

ἐρασίπτερος v. ὄρνις.

†ἐρατὸς Φαέθων, Maneth. 6 (3), 746.

Ἐρεχθεύς*, Lycophr. 158 (ab aliis Iovis, ab aliis Neptuni epitheton haberi adnotat scholiasta). — gen. Ἐρεχθέως*, ib. 431.

ἐριβρεμέτης, Hom. *N* 624 sq.: Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω — ξεινίου. — πατρὸς* ἐριβρεμέταο, Anth. app. ep. VI 264, 49 Cougny. cf. ἄναξ.

ἐρίγδουπος, Io. Tzetz. all. Hom. ϑ 204: Z. ὁ ἐρ. — gen. ἐριγδούποιο Διός, Qu. Sm. 11, 22. 13, 520. 14, 421; 560. *Λ*. — ἐρ., Hom. *E* 672. Ζηνὸς ἐρ., h. 12, 3. Hes. th. 41. Qu. Sm. 10, 301. Orph. h. 76, 1 Z. — ἐρ., Hom. *M* 235. Z. ἐριγδούπου,

O 293. Anth. app. ep. VI 297, 2 Cougny (Luciani parod.). ἐρ. *Κρονίδαο*, Qu. Sm. 2, 177. *Κρονίωνος ἐριγδούποιο*, ib. 1, 578. *πατρὸς** *ἐρίγδ.*, Kaibel ep. 1046 b, 67. Qu. Sm. 1, 694. cf. etiam ἄριστος et *πόσις*.

ἐρισθενής, Hom. *N* 54: *Διὸς — ἐρισθενέος*. — *Ζηνὸς ἐρ.*, Hes. op. 416. *ἐρ. Κρονίωνος*, *Φ* 184 (= Io. Tzetz. all. *Φ* 49; cf. v. 51). Hes. th. 4. †*ἐρ. Κρ.*, Maxim. Phil. 540. *πατρὸς ἐρ.**, Hom. *T* 355. add. *Κρονίωνος*, *ϑ* 289.

ἐρισμάραγος, Hes. th. 815: *ἐρισμαράγοιο Διός*. — *Ζηνὸς ἐρισμ.*, Kaibel ep. 1035, 3. — acc. *ἐρισμάραγον**, Orph. h. 20, 1.

ἐρισφάραγος, Pind. fr. 15 Bergk. Pindari fortasse versum esse, quem sine poetae nomine Etym. M. p. 166, 53 affert, coniecerunt Gaisford et Bergk: *Ἐρισφάραγος** *πόσις Ἥρας ἔσσεται*. — *πατὴρ** *πάντων* — *ἐρισφ.*, AP IX 521, 4 (*ἀδ.*).

ἑρκεῖος, Cratini min. fr. 9 Kock: *Ζεὺς ἕστιμοι | ἑρκ., ἕστι φράτριος*. — gen. *Διὸς τοῦ ἑρκείου*, Ilii pers. argum. ap. Procl., EGF p. 49 Kinkel. *Δ. ἑρκείοιο*, Io. Tzetz. Posth. 733. *ἑρκείοιο Δ. μεγάλου*, Triph. 400 (cf. v. 635). *Ζηνὸς ἑρκείου*, Soph. Ant. 487. Eur. Tro. 17. Arist. fr. 245 Kock; cf. trag. adesp. fr. 71 Nauck², et Eur. Tro. 483. *Κρονίωνος | ἑρκ.*, Maxim. Phil. 324 sq. cf. *μέγας*.

*Ἑρκείοιο**, Qu. Sm. 6, 147. *Ἑρκείου**, ib. 13, 222; 436.

ἑρωμανέων, Nonn. D. 5, 593: *Ζηνὸς ἑρωμανέοντος*.

†ἐσθλὸς *Φαέθων*, Maneth. 6 (3), 290.

ἑσπέριος Z. (Ammon), Nonn. D. 13, 373.

ἑταιρεῖος, Diphili fr. 20 Kock: *Διὸς ἑταιρείου*.

ἑτερορρεπής v. *ὁμαίμων*.

εὐάντητος, Kaibel 779, 7: *τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεόν**.

Εὐβουλεύς, Orph. h. 42, 2: *Εὐβουλῆος**. ib. 72, 3.

†εὐδερκής, Maxim. Phil. 263: *εὐδερκεῖ Φαέθοντι*.

εὔθυνος, Aesch. Pers. 818 (827) sq.: *Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν | φρονημάτων ἔπεστιν. εὔϑ. βαρύς*.

εὐξεινος, Apoll. Rh. 2, 378: *Ζηνὸς εὐξείνοιο*.

εὐρυανάσσων v. *ὕπατος*.

Εὐρύβατος, Arist. fr. 184 Kock: *Εὐρύβατον Δία*.

εὐρύζυγος, Pind. fr. 14 Bergk: *Δία εὐρύζυγον*.

εὐρύοπα Z., Hom. *E* 265. *Θ* 442. *I* 419; 686. *N* 732. *Ξ* 203. *O* 724. *P* 545. *Ω* 296. *β* 146. *γ* 288. *λ* 436 (cf. Io. Tzetz. all. *λ* 114). *ξ* 235. *ϱ* 322. h. 2, 161. 3, 540. Hes. op. 229. 281. th. 514. Moer. Byz. p. 7 Duentzer. Isyll. Epid. B 17 Wilam. orac. 54, 6. 112, 6 Hendess (= AP XIV 93, 6). orac. anecd. 39 Buresch (Klaros p. 107, 1). *εὐρ. Κρονίδης*, orac. 110, 8 Hendess (= AP XIV 98, 8). Orph. L. 88. *Κρ.* — *εὐρ.* Z., Hom. *ω* 544. Hes. op. 239. — acc. *εὐρύοπα Ζῆν*, Hom. *Θ* 206 (= Io. Tzetz. de metr., Cramer, anecd. Ox. III p. 332, 7, ubi legitur *εὐρ. Ζεύς*). *Ξ* 265. *Ω* 331. *Ζῆνα — εὐρ.*, Hom. h. 23, 1 sq. *εὐρ. Κρονίδην*, *A* 498. *O* 152. *Ω* 98. — voc. *εὐρύοπα Ζεῦ*, *Π* 241. *εὐρ. Κρονίδη, κύδιστε μέγιστε*, h. 23, 4. cf. *ἄναξ*, *βαρύκτυπος*, *Ὀλύμπιος*.

εὐρύτιμος, Pind. Ol. 1, 67 sq. (42): *εὐρυτίμου — Διός*.

ἐύς, Procli h. 7, 36 Abel: *πατρὸς** *ἐῆος*.

εὐυμνότατος, Callim. fr. 36 Schneider: *δαίμονες εὐυμνότατοι, Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ, Διδύμων γενάρχαι*.

†εὐφεγγής, Maneth. 6 (3), 39: *εὐφεγγοῦς Φαέθοντος*.

ἐφάπτωρ, Aesch. suppl. 300 (312): Z. — *ἐφ.* — voc. *ἐφάπτορ** *Ἰοῦς*, ib. v. 518 (535).

ἐφέστιος, Soph. Ai. 492: *ἐφεστίου Διός*.

ἔφορος ξείνων, Kaibel ep. 791, 2: *τῷ ξ. ἐφόρῳ — Διί*.

ἔχων γῆς ὄχημα etc., Eur. Tro. 884—886: *ὦ γ. ὅ. κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν, | ὅστις ποτ' εἶ σύ, δυστόπαστος εἰδέναι, | Ζεύς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν*.

ζηλήμων *Κρονίδης*, Nonn. D. 27, 97.

ζωαρκής v. *παγγενέτης*.

†ζωογόνος, Theod. Prodr. carm. astr. 456 (not. et extr. XXIII 2 p. 31): *Διὸς τοῦ ζωογόνου*.

ζωοδότης, orac. app. v. 50 Wolff (= orac. anecd. 24 Buresch, Klaros p. 102, 7): *ζωοδότου Διός*.

ζωοτόκος, Nonn. D. 38, 417: *ζωοτόκου Διός*.

†ἠγάθεος, Maxim. Phil. 608: *ἠγάθεον Φαέθοντα*.

ἡγήτωρ, Orph. h. 73, 1 sq.: *δαίμονα — ἡγήτορα φρικτόν, | μειλίχιον Δία, παγγενέτην, βιοδώτορα ϑνητῶν*.

ἠέλιος v. Ἠλεῖος.
ἠέριος, Orph. h. 20, 2: *ἠέριον*, φλογόεντα, πυρίβρομον, ἠεροφεγγῆ.* cf. *αἰθέριος.*
ἠεροφεγγής v. *ἠέριος.*
Ἠλεῖος, AP VII 85, 1 (Diog. Laert.): Ἠλεῖε (v. l. *ἠέλιε*) Ζεῦ.
[ἥλιος, Orph. fr. 46 (= 123), 6 Abel: Z. | ἥλ. *ἠδὲ σελήνη*, sc. *ἐστίν.* cf. Kaibel ep. 834, 1. Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 401.]
ἤπιος.
[*θακῶν παγκρατεῖς ἕδρας*, Aesch. Prom. 393 (389): *τῷ νέον θακοῦντι* π. ἕ.*]
θαῦμα v. *πατήρ** (voc.).
[*θεόταυρος*, Mosch. id. 2, 135: *θεόταυρε** (v. l. *ὦ ταῦρε*), Iuppiter in taurum mutatus ab Europa compellatur.]
Θεσπρωτός, Aesch. Prom. 829 (831): *Θεσπρωτοῦ Διός.*
θηλυμανὴς ἄστοργος — *παιδοτόκος Z.*, Nonn. D. 31, 278.
θρεπτήρ, Nonn. D. 19, 337 sq.: *τεῶν* (Sileni) *θρεπτῆρα ῥοάων* | *Ζῆνα.*
[*θωρηχθείς*, Nonn. D. 13, 348: *Διὶ θωρηχθέντι.*]
Ἰδαῖος, Hom. *Π* 604 sq.: *Διὸς — Ἰδαίου.* cf. Io. Tzetz. all. *Π* 192 sq. et *Ω* 164. *Δ. Ἰδ.*, Eur. fr. 472, 10 Nauck². *Ἰδαίοιο* (v. l. *Δικταίοιο*) *Δ.*, Nonn. D. 13, 236. *Ἰδαίοιο* | *Ζηνός*, Qu. Sm. 1, 184 sq. cf. *κελαινεφής.*
ἰθύδικος, Anth. app. ep. add. I 331 b, 2 Cougny: *Ζηνὶ — ἰθυδίκῳ.*
Ἰθωμάτας, orac. 65, 1 Hendess: *Ἰθωμάτᾳ Διί. — τῷ — Ἰθ.**, Eumeli fr. 13 Kinkel (= fr. 1 Bergk).
ἱκέσιος, Aesch. suppl. 333 (346): *Ζηνὸς ἱκεσίου.* Soph. Phil. 484. *ἱκ.* Z., Aesch. suppl. 596 (616). Orph. A. 108. *ἱκ. —* Z., Apoll. Rh. 2, 215. Z. — *ἱκεσίοιο*, ib. 4, 700. *Διὸς ἱκεσίου*, AP XI 351, 8 (Palladae). *Διὸς ἱκεσίοιο*, Apoll. Rh. 4, 358. Triph. 278. add. *τεοῦ, Διόννσε, τοκῆος*, Nonn. D. 18, 18. — acc. *τὸν ἐμὸν* (Polyxenae) *ἱκέσιον Δία*, Eur. Hec. 345. cf. *ξείνιος.*
ἱκετήσιος, Hom. *ν* 213: Z. — *ἱκ.* — *ὁ* Z. *ὁ ἱκ.*, Io. Tzetz. all. *ν* 46.
Ἰκμαῖος, Apoll. Rh. 2, 522: *Διὸς Ἰκμαίοιο.* Nonn. D. 5, 270.
ἱκταῖος, Aesch. suppl. 370 (385): *Ζηνὸς ἱκταίου* (v. l: *ἱκτίου*).
ἱκτήρ, Aesch. suppl. 461 (478) sq.: *Ζηνὸς — ἱκτῆρος.*
ἵκτιος v. *ἱκταῖος.*
{*καθαρὸν ἀέρος*, Io. Tzetz. all. Hom. *A* 235—237: *τὸ καθαρὸν ἀέρος,* | *τὸ χλιαρὸν καὶ ἔννδρον καὶ κατηνκρατωμένον, ὁ* Z. *αὐτὸς ὁ μυθικός.*}
καθάρσιος, Apoll. Rh. 4, 708 sq.: *καθάρσιον — Ζῆνα, παλαμναίων τιμήορον ἱκεσιάων.* cf. *σεισίχθων.*
καθυπέρτερος, Theocr. id. 24, 97: *Ζηνὶ — καθυπερτέρῳ.*
[†*κάλλιστος*, Io. Tzetz. all. Hom. *α* 85: *Δία — τὸν πλάνητα τὸν κάλλιστον ἀστέρα.*]
†καλός, Maneth. 4, 148: *καλῷ Φαέθοντι.*
καλύπτων, Orph. h. 19, 7 sq.: *νεφέεσσι καλ.** (voc.) | *πτηνὸν ὅπλον δεινόν κτλ.*
Καπαῖος, Cramer, anecd. Ox. III p. 83, 14: *κάπη· φάτνη, παρὰ τὸ κάπτειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν· φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης* (fr. dub. 905 Kock) *Ἱππεῦσι Καπαῖον ἤτοι Φάλτον Δία.* cf. Antiph. fr. 111; CAF I p. 592, II p. 54 Kock.
Καραῖος et *καράνιος* v. *ξένιος.*
καρτεροβρόντας, Pind. fr. 155 Bergk: *καρτεροβρόντα Κρονίδα.*
καρτερόθυμος v. *υἱός.*
Κάσιος, AP VI 332, 1 sq. (Adriani): *Ζηνὶ — Κασίῳ — κοιράνῳ ἀθανάτων.*
καταιβάτης, Arist. pac. 42: *Διὸς καταιβάτου. —* voc. Ζεῦ — *καταιβάτα*, Orph. h. 15, 6. cf. Lycophr. 1369 sq., orac. v. 274 Wolff (*'καταιβάσιον Διὸς ἔγχος'*), Orph. h. 19, 12.
καταστράπτων, Soph. Trach. 436 sq.: *τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον πάγον* | *Διὸς καταστράπτοντος.*
κατόπτης v. *διόπτης.*
[*κεκορυθμένος*, Nonn. D. 2, 478: *Κρονίδης κεκ.* cum Typhone pugnavit.]
κελαινεφής, Hom. *Φ* 520: *Ζηνὶ* (v. l. *πατρὶ*) *κελαινεφεῖ. — Z. κελαινεφεΐ*, Io. Tzetz. all. *ι* 118. †Z. *κελ.*, Maxim. Phil. 605. add. *Κρονίδῃ*, Hom. *ι* 552. *ν* 25 (cf. Io. Tzetz. all. *ν* 7). *κελ. Κρονίωνι, A* 397. *Z* 267. h. 5, 91; 468. 15, 3. 17, 4. 33, 5. Hes. sc. 53. *Ζηνὶ κελ. Κρον.*, h. 5, 316. *πατρὶ κελ. Κρον.*, h. 5, 396. *κελ. Κρον. Ἰδαίῳ*, *Ω* 290 sq.; cf. Io. Tzetz. all. *Ω* 163 sq. — acc. *κελαινεφέα Κρονίωνα. A* 78. h. 4, 220. cf. *ἀργικέραυνος, κύδιστος, πάνδωρος.*
*Κελαινεφές**, Hom. *O* 46. *ν* 147. AP VI 332, 7 (Adriani).
κεράστης, Orph. h. 11, 12: Z. *ὁ κερ.* (Pan).
κερασφόρος v. *ἅρπαξ.*

κεραύνειος, AP VII 49, 2 (Bianoris): | *Ζανὶ κεραυνείῳ.*

κεραύνιος, Orph. h. 19 tit.: *κεραυνίου Διός.* — voc. *κεραύνιε Ζεῦ, ἀστραπηφόρον κράτος καὶ τῶν ἐνόρκων ἐγγυῶν ἐπιστάτα,* Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 3, 478 sq. cf. *ἀστράπιος.*

κερασυνοβρόντης, Arist. pac. 376: *ὦ Ζεῦ κερασυνοβρόντα.*

Κερδύλας, Lycophr. 1092: *Κερδύλᾳ**.

κερόεις, Nonn. D. 8, 254: *Ζ. κερ.* Europam umeris sustulit.

[κεφαλή, Orph. fr. 46 (= 123), 2 Abel: *Ζ. κεφ., Ζ. μέσσα,* sc. *ἐστίν.*]

Κηναῖος, Aesch. fr. 30 Nauck²: *Κηναίου Διός.* — dat. *Κηναίῳ Διί,* Soph. Trach. 238.

κλάριος, Aesch. suppl. 346 (360): *Διὸς κλαρίου.*

κλεψίγαμος, Nonn. D. 8, 60: *κλεψιγάμου Κρονίδαο.*

†κλυτός, Maxim. Phil. 137: *Φαέθοντι κλυτῷ.*

κοινός v. *ταμίας.*

κοίρανος, AP XII 64, 4 (Alcaei): *κοίρανε**. cf. *Κάσιος.*

Κράγος, Lycophr. 542: *ἀστεργῆ Κράγον**.

κραίνων v. *βασιλεύς* et *σωτήρ.*

†κραταιός, Theod. Prodr. carm. astr. 278 (not. et extr. XXIII 2 p. 21): *ὁ Ζ. ὁ κρ., ὁ μέγας, ὁ δυνάστης.*

κράτιστος θεῶν, Pind. Ol. 14, 20 (13): *θ. κρατίστου**.

κράτος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 1, 226: *Ζεῦ, Ὀλύμπιον κρ.* cf. *κεραύνιος.*

κρατύνων, Aesch. Prom. 405 (402) sq.: *Ζ. | ἰδίοις νόμοις κρ.* — voc. *ὦ κρ. — Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσων,* Soph. OT 903 sq.

ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν | Z., Menandri fr. 209 Kock.

κρείων, Rhian. p. 77 Duentzer, p. 200 Meineke: *Ζηνὶ θεῶν κρείοντι.* — acc. *Ζῆνα — κρείοντα,* Hom. h. 23, 2.

κρέων, Aesch. suppl. 555 (574): *Ζ. αἰῶνος κρ. ἀπαύστου.* — dat. *πολυνεφέλᾳ κρέοντι**, Pind. Nem. 3, 16 sq. (10).

Κρονείων, Kaibel ep. 998, 7 (Gemelli).

Κρονίδας Z., Eur. Ba. 95. Theocr. id. 18, 52. Z. — *Κρ.*, Eur. Hec. 473 sq. — gen. *Κρονίδα — βαρυγδούπου Διός,* Pind. Ol. 8, 57 (43) sq. *Κρ.* | *Ζηνός,* Is. 2, 35 (23) sq. *Κρονίδαο* Z., Py. 4, 303 sq. (171). — dat. *Κρονίδᾳ Διί,* Theocr. id. 15, 124. *Κρ.* — *Διί,* Pind. Nem. 4, 14 sq. (9). *Δὶ Κρ.*, Nem. 1, 111 (72). — acc. *Κρονίδαν Δία,* Theocr. id. 18, 18. — voc. *Ζεῦ Κρονίδα,* Kaibel ep. 265, 7. *Ἑάναξ Κρ.*, Z. *Ὀλύνπιε,* ep. 743, 1.

*Κρονίδας**, Theocr. id. 17, 24. Bion. id. 7 (5), 6. *ὁ Κρ.*, Luciani trag. 248. *Κρ., μέγ' ἄριστος Ὀλυμπίων,* ib. 97. *ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς — Κρ.*, Soph. Trach. 127 sq. *ὁ κύκνῳ κρυπτόμενος, Κρ.*, AP V 307, 2 (Antiphili). — gen. *Κρονίδα βασίληος,* Alcaei fr. 48 A Bergk. — dat., Alcaei fr. 5. Anacr. ep. 102, 2 Bergk (= AP VI 135). — acc., Soph. Trach. 500. *Κρ.*, | *βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,* Pind. Py. 6, 23 (23) sq. — voc. *ὦ Κρονίδα,* Theocr. id. 20, 41. *πάτερ Κρονίδα* (v. l. *Κρονίδη*, ut etiam reliquis apud bucolicos locis editiones non congruunt), ib. 12, 17. *καρτερόβροντα Κρ.*, Pind. fr. 155 Bergk. *Κρονίδαι* apud Pindarum 'Superos' significant; cf. Ol. 9, 82 sq. (56). Py. 2, 46 (25). 5, 159 (118). Is. 8, 97 (48).

Κρονίδης Z., Hom. Θ 141. Σ 431. Φ 570. Ω 241. *αἰγίοχος Κρ.* Z., B 375. *Κρ.* Z. *ἄφθιτα μήδεα εἰδώς,* Hes. fr. 136, 2 Kinkel. *Κρ.* — Z., Z 234. orac. 152, 2 Hendess. *Κρ.* — *εὐρύοπα* Z., Hom. ω 544. Hes. op. 239. Z. *Κρ.*, Hom. Α 289. Π 845 (cf. Io. Tzetz. all. Π 336). batr. 201. Hes. op. 138. 158. th. 412. Theogn. 804. Mosch. id. 2, 50. Nonn. D. 1, 146; 364. 2, 4; 169; 661; 700. Triph. 426. Orph. fr. 284, 1 Abel. orac. 2, 4 Hendess. Kaibel ep. 320, 1. 1029, 3. add. *πατήρ*, Hes. op. 168. Z. — *Κρ.*, Hom. B 111. I 18; 236. Apoll. Rh. 1, 1101. Anth. app. ep. II 194, 6 Cougny (lectio dubia). add. *ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,* Α 166. — gen. *Κρονίδαο Διός,* Apoll. Rh. 4, 753. ex Dorotheo 19. add. *μεγάλοιο,* Antim. fr. 1 Kinkel. *Κρονίδεω Δ.*, Hom. h. 32, 2. *Δ. Κρονίδαο*, Apoll. Rh. 2, 1211. 4, 520. Nonn. D. 20, 361. AP VII 161, 1 (Antip. Sidon.). {*τοῦ Δ. Κρονίδου, τοῦ ἀέρος,* Io. Tzetz. all. Hom. Υ 99.} *Ζηνὸς Κρονίδαο,* Simm. Rhod. p. 5 Duentzer. Opp. cyn. 1, 8. Z. — *ὑπερμενέος Κρ.*, ib. 3, 8. — dat. *Κρονίδῃ Διί*, Apoll. Rh. 2, 524. *φυξίῳ Κρ. Δ.*, ib. v. 1147. *Δ. Κρ.*, Hom. I 172. add. *βασιλῆι*, Solon. fr. 31 Bergk. *Ζηνὶ — Κρ. βασ.*, Kaibel ep. 1035, 1. Z. *κελαινεφέι Κρ.*, Hom. ι 552. ν 25. — acc. *Δία Κρονίδην*, Hom. Ε 419. h. 3, 57. *Ζῆν' ὕπατον Κρ.*, Ε 756. — voc. v. *βασιλεύς.*

*Κρονίδης** apud *Homerum:* nom., Δ 5. Θ 414. Λ 53. Ρ 593. Υ 31; 301; 304 (cf. Io. Tzetz. all. Υ 404; 410; 412). Ω 143. ω 539. h. 2, 130. 3, 395. 32, 14. batr. 177. 277. 285. *πατὴρ Κρ.*, Φ 508. Χ 60 (cf. all. Χ 29). *Κρ. ὑψίζυγος*, Η 69. Σ 185. — gen. *Κρονίδεω — πατρὸς ἐμοῖο*, sc. Proserpinae, h. 5, 414 sq. *πατέρος Κρονίδαο*, ib. v. 408. — acc. *εὐρύοπα Κρονίδην*, Λ 498. Ο 152. Ω 98. *πατέρα Κρ.*, h. 5, 21; 27. — voc. *Κρονίδη*, batr. 278. *αἰνότατε Κρ.*, Λ 552. Δ 25. Θ 462. Ξ 330. Π 440. Σ 361. *εὐρύοπα Κρ.*, *κύδιστε μέγιστε*, h. 23, 4. *ὦ πάτερ ἠμέτερε Κρ.*, *ὕπατε κρειόντων*, Θ 31. α 45; 81. ω 473.

Apud *Hesiodum reliquosque poetas epicos vetustiores:* nom., op. 247. th. 423. 450. 624. Il. parv. fr. 6 Kinkel. Antimachi fr. 3 K. *Κ. ὑψίζυγος*, *αἰθέρι ναίων*, op. 18. — gen. *Κρονίδεω*, op. 71. th. 572. — dat. *Κρονίδῃ πατρί*, th. 53.

Apud *lyricos* (rec. Bergk) et *scaenicos poetas:* nom., Georg. Gramm. Anacr. 3, 18. *Κρ.*, *ἀθανάτων βασιλεύς*, Theogn. 1346. — gen. *Κρονίδαο*, Euen. Phil. ep. 5, 1 (= APl 165). — voc. *Κρονίδη*, Theogn. 377. 738. *ὦ πάτερ ἠμέτερε Κρ.*, Arist. vesp. 652.

Apud *poetas aevi Alexandrini:* nom., Euphor. p. 50 Duentzer, fr. 48, 2 Meineke. Apoll. Rh. 2, 1083. 4, 1643. Mosch. id. 2, 74. — gen. *Κρονίδαο*, Callim. fr. anon. 306 Schneider. — dat. *Κρονίδῃ*, Mosch. id. 2, 166. — voc. *Κρονίδη πανυπέρτατε*, *δῶτορ ἐάων*, | *δῶτορ ἀπημονίης*, Callim. h. 1, 91 sq.

In *Anthologia Palatina* et *Planudea:* nom., IX 100, 2 (Alphei Mitylenaei); 385, 15 (Stephani Grammatici); 454, 1 (*ἀδ.*). Pl 102, 1 (*ἀδ.*); 285, 2 (Leont. Schol.); 312, 2 (*ἀδ.*). *εὐρύοπα Κρ.*, XIV 98, 8 (= orac. 110, 8 Hendess). adde IX 238, 4 (Antipatri): *ἀγλαὸς ὁ Κρ.*, sc. *ἐστίν*, et IX 786, 3 sq. (ex [Demosth.] de Hal. p. 87 Reiske). — gen. *Κρονίδαο*, VII 2, 5 (Antip. Sid.). *Κρονίδεω*, XI 407, 4 (Nicarchi). *Κρονίδου*, Pl 106, 4 (*ἀδ.*). — acc. *Κρονίδην*, V 33, 2 (Parmenionis). IX 385, 14 (Stephani Gramm.); 775, 1 (Glauci Athen.). app. ep. I 26, 3 Cougny (= Preger ep. 202). — voc. *Κρονίδη*, IX 453, 3 (Meleagri). XII 179, 1 (Stratonis). add. *κόσμου πάτερ*, XII 194, 5 (eiusdem).

In *epigrammatis ex lapidibus collectis* (ed. Kaibel): nom., ep. 831, 7. *ἄναξ Κρ.*, ep. 511, 2. — acc., ep. 1035, 17.

Apud *poetas epicos mythographos:* nom., Qu. Sm. 3, 58. Nonn. D. 1, 95; 344; 491. 2, 356; 563. 4, 50. 7, 71; 360. 8, 102. 9, 21; 152; 224. 10, 208. 16, 58. 31, 49; 136. 32, 41. 39, 57. 42, 527. 46, 19; 20. 46, 46. 47, 263. *ἄναξ Κρ.*, 10, 126. *Κρ.* — *δικασπόλος*, 19, 232. *Κρ. δόλιος νέος αἰγίδα σείων* (Bacchus), 6, 177. *Κρ. ἐρασίπτερος ὄρνις Ἐρώτων* Ganymedem rapuit, 10, 256. *ζηλήμων Κρ.*, 27, 97. *Κρ. κεκορυθμένος*, 2, 478. *Κρ. σέο* (Semelae) *νυμφίος*, 7, 352. *Κρ.* — *πατήρ* Bacchi, 45, 97. *Κρ.* — *πόσις καὶ γνωτός* Iunonis, 8, 152. — gen. *Κρονίδαο*, Qu. Sm 1, 707. 2, 615. Nonn. D. 1, 1; 163. 2, 28; 385; 568. 7, 263. 8, 91; 171. 9, 5. 18, 218; 313. 19, 208. 27, 79; 193. 28, 323. 31, 26. 33, 76. 35, 348. 39, 96. 41, 349. 42, 472. 44, 172. 48, 27. Colluth. 281. *ἐριγδούπου Κρ.*, Qu. Sm. 2, 177. *κλεψιγάμου Κρ.*, Nonn. D. 8, 60. *ὀμβροτόκου Κρ.*, 6, 85. *πουλυτόκου Κρ.*, 2, 351. *Κρ. τοκῆος*, 29, 33. *ἐμοῦ* (Bacchi) *Κρ. τ.*, 23, 228. *τεοῦ Κρ. τ.*, 45, 94. — dat. *Κρονίδῃ*, ib. 2, 344. 8, 4. 18, 311. 19, 249. *Κρ. δυσέρωτι τοκῆι* Bacchi, 10, 291. — acc. *Κρονίδην*, ib. 1, 324; 331. 11, 111. 16, 372. 18, 266; 311 (ubi v. l. *Κρονίδῃ*). 31, 172; 178; 268. 33, 360. per. 31, 2. *Κρ.* — *ἐμῆς* (Semelae) *ἀροτῆρα γενέθλης*, 10, 130. *Κρ.* — *ὀλετῆρα τοκῆος* ignorat Deriades, 21, 252.

Apud *poetas astrologos:* nom. †*Κρ.*, Maneth. 1 (5), 34; 37. 5 (6), 62; 69. ex Dorotheo 72. — gen. †*Κρονίδαο*, Maneth. 1 (5), 59. — dat. †*κυδίστῳ Κρ.*, ib. 2 (1), 475. — acc., †*Κρ.*, ib. 5 (6), 75.

In *Orphica poesi:* nom., Orph. L. 11. *εὐρύοπα Κρ.*, ib. 88. — gen. *Κρονίδαο*, ib. 604. fr. 133, 1 Abel. adde orac. Sibyll. 11, 198.

Κρόνιος, Eur. Tro. 1288 sq.: *Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα | πάτερ. — Ζεῦ Κρ.*, Orph. h. 15, 6. — gen. *Ζηνὸς Κρονίοιο*. h. 71, 3. cf. *ἀστράπιος* et *παῖς*.

Κρονίων Ζ. πατήρ, Pind. Py. 4, 40 sq. (23). *Κρ.*, *καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης*. Z., Tyrt. fr. 2, 1 sq. Bergk. Z. — Κρ., Hom.

μ 399. o 477. ρ 424. τ 80. υ 273. φ 102. — gen. *Διὸς Κρονίωνος*, h. 3, 214; 230. Musae. 137. *Δ.* — *Κρ.*, Orph. fr. 123, 22 Abel. *Ζηνὸς — Κρονίονος*, Hom. Ξ 247. λ 620. — dat. *Διὶ Κρονίωνι*, E 869. 906. Θ 210. Φ 193 (cf. Io. Tzetz. all. Φ 67; 72). Theocr. id. 17, 73. Nonn. D. 8, 155. add. *ἄνακτι*, Hom. B 102. H 194; 200 (cf. parod. inc. 8a, 36 Brandt). Σ 118. Hes. op. 69. *Δ. Κρ. θεῶν σημάντορι πάντων*, sc. 56. *Διὶ πατρὶ — Κρ.*, Hes. op. 259. *π. Δ. Κρ.*, Cypr. fr. 6, 5 Kinkel. *Ζηνὶ Κρ.*, Hom. h. 3, 312. Orph. A. 119. fr. 245, 1 Abel. *Ζ. κελαινεφέι Κρ.*, Hom. h. 5, 316. — acc. *Δία Κρονίωνα*, A 539. I 511. T 120. ξ 406. add. *ἄνακτα*, A 502. *Ζῆνα Κρ.*, ω 472.

*Κρονίων** aeque ac *Κρονίδης* alterum Iovis nomen; apud *Homerum:* nom., A 528. B 419; 670. Γ 302. Δ 249. E 522. H 209. Θ 175. Λ 27; 336; 406. N 242; 319; 783. O 254. Π 662. P 209; 269; 441. T 340. Υ 306. Ω 611 (= Io. Tzetz. all. Ω 276). α 386. γ 88; 119. δ 207; 699. κ 21. μ 405. ξ 184; 303. π 117; 291. σ 376. υ 236. χ 51. h. 3, 6; 575. 18, 6. 34, 13. ep. 13, 6. batr. 59. 270. 292. — gen. *Κρονίωνος*, Φ 230 (= Io. Tzetz. all. Φ 99). *ἐρισθενέος Κρ.*, Φ 184 (= Io. Tzetz. all. Φ 49; cf. v. 51). *πατρὸς ἐρ. Κρ.*, ϑ 289. — dat. *Κρονίωνι*, A 405. *κελαινεφέι Κρ.*, A 397. Z 267. h. 5, 91; 468. 15, 3. 17, 4. 33, 5. add. *Ἰδαίῳ*, Ω 290 sq. (cf. Io. Tzetz. all. Ω 163 sq.). *πατρὶ κελ. Κρ.*, h. 5, 396. *ὑπερμενέι Κρ.*, B 403. H 315; 481. N 226. — acc. *Κρονίωνα*, E 753. h. 3, 367. *κελαινεφέα Κρ.*, A 78. h. 4, 220. *πατέρα Κρ.*, h. 3, 323. *Κρ. θεῶν σημάντορα πάντων*, h. 3, 367. *ὑπερμενέα Κρ.*, B 350. Θ 470.

Apud *Hesiodum:* nom., op. 242. 276. th. 949. fr. 88 Kinkel. — gen. *ἐρισθενέος Κρονίωνος*, th. 4. — dat. *κελαινεφέι Κρ.*, sc. 53. *ὑπερμενέι Κρ.*, th. 534.

Apud *lyricos poetas:* nom., Pind. Py. 3, 101 (57). Nem. 1, 23 (16). 9, 44 (19). — dat., AP IV 3, 108 (Agath. Schol.). — voc. Pind. Py. 1, 137 (71). Nem. 9, 66 (28). *πάτερ Κρ.*, Nem. 10, 142 sq. (76).

Apud *Oppianum:* nom., hal. 2, 674.

Apud *poetas epicos mythographos:* nom., Qu. Sm. 2, 194. 4, 20. 5, 339. 9, 264. 10, 359. 11, 257; 378. 14, 98. Nonn. D. 1, 298; 405. 2, 122; 238; 315; 463; 553. 3, 426. 4, 395. 7, 202. 8, 247. 9, 70; 216. 10, 115; 286. 16, 226. 18, 29. 22, 284. 23, 292. 24, 45. 25, 346. 31, 64. 35, 351. 39, 372. 44, 115. 46, 254; 256. 47, 447. 48, 410; 935. per. 27, 1. adde Claudian. gigant. 73. *ἄναξ — Κρ.*, Nonn. D. 12, 223. *νεφεληγερέτης — Κρ.*, 38, 203. *νηλειὴς — Κρ.*, 41, 409. *πατὴρ — Κρ.*, Qu. Sm. 2, 165. Nonn. D. 9, 183. 36, 291. 38, 79. 42, 541. Colluth. 77. *Κρ. ὑψιμέδων*, Nonn. D. 46, 49 sq. — gen., Nonn. D. 1, 85; 296. 2, 423. 4, 25. 7, 146; 182; 254. 8, 33; 168; 382. 14, 32; 201. 18, 230. 20, 209; 288. 27, 49; 59. 29, 24. 33, 358. 39, 54. 46, 27. 47, 548. *Κρ. ἀθελγέος*, 31, 114. *Κρ. ἀληθέος*, 8, 340. *Κρ. ἀτευχέος*, 1, 476. *Κρ. ἐριγδούποιο*, Qu. Sm. 1, 578. *Κρ. ἀεξιφύτοιο τοκῆος*, Nonn. D. 39, 63. — dat., Qu. Sm. 1, 182. Nonn. D. 1, 62. 2, 193; 392. 3, 436; 444. 7, 151. 8, 130; 266; 279. 20, 48. 24, 108. 30, 260. 31, 166. 35, 298. *Κρ. τεῷ* (Electrae) *— ἀκοίτῃ*, 4, 45. — acc., Qu. Sm. 4, 48. 5, 400. Nonn. D. 1, 428. 7, 117. 10, 84. 16, 177. 20, 350. 31, 194. 33, 120. 39, 94. 48, 23; 550. *Κρ. κερασφόρον ἅρπαγα νύμφης*, per. 1, 1. *ἅρπ. γὰρ νόθον ὄρνιν ἔχει Κρ. φονῆα | Ἀσωπὸς γενετῆρα*, 23, 288 sq. *Κρ. γυναιμανέοντα*, 8, 68. *πάννυχον ἐγρήσσοντα — Κρ.*, 31, 160. *ἐμὸν* (Semelae) *Κρ. φορῆα*, 8, 299.

In *oraculis:* nom., orac. 148, 5 Hendess. — dat., ib. 79, 5. *ὑπερμενέι Κρ.*, orac. B 3 Buresch.

Apud *poetas astrologos:* gen. *Κρ. | ἐρκείου*, Maxim. Phil. 324 sq. *†ἐρισθενέος Κρ.*, ib. 540. — dat. *†Κρ.*, Maneth. 1 (5), 208. *†αἰγιόχῳ Κρ.*, Maxim. Phil. 311. — acc. *†Κρ.*, Maneth. 1 (5), 210. Maxim. Phil. 607.

Denique supersunt *ὁ Κρ.*, Io. Tzetz. all. Hom. Υ 414. κ 81. λ 142. *Κρ. — ἡ ἄδηλος μοῖρα καὶ εἱμαρμένη*, all. P 42. similiter all. Γ 133 sq. P 86 sq. T 104 sq. γ 27 sq. cf. etiam all. α 336: *Κρονίωνα τὴν εἱμαρμένην λέγει* (Homerus). — gen. *πατρὸς ἀμαιμακέτου Κρ.*, Orph. A. 23.

— acc. θεῶν σκηπτοῦχον, ὑπερμενέα Κρ., Heliodori Ath. letal. potionum ad Nicom. init. v. 3 Bussemaker.

Κρόνος, Lycophr. 202: τοῦ προμάντιος Κρόνου*, ubi schol.: τινὲς δὲ τὸ Κρόνου ἀντὶ τοῦ Κρονίδου νῦν ἀνέγνωσαν, ἵν' ᾖ τοῦ Διός.

κρυπτόμενος κύκνῳ, AP V 307, 2 (Antiphili): χῶ κ. κρυπτ., Κρονίδας.

κτήσιος, Aesch. suppl. 428 (445): κτησίου Διός. cf. Agam. 991 (1038). — acc. τὸν — Δία τὸν κτήσιον, Menandri fr. 519 Kock.

κυβερνῶν πάντα, v. ἀρχηγός.

κύδιστος, Hom. Γ 298[1]): Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε. add. κελαινεφές, αἰθέρι ναίων, B 412. Z. κυδ., μέγ. θεῶν αἰειγενετάων, Hes. th. 548. κύδιστ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, παγκρατὲς αἰεί, | Ζεῦ, Cleanth. h. in Iov. 1 sq. Z. κύδ., μέγ. θεῶν, εἰλυμένε κόπρῳ, Orph. fr. 289, 1 Abel. — dat. †κυδίστῳ Κρονίδῃ, Maneth. 2 (1), 475. cf. εὐρύοπα et μεδέων.

{κύκλος οὐρανοῦ, Io. Tzetz. all. Hom. Ψ 12: Ζῆνα, τὸν κύκλον οὐ. — πάντα.}

Κυναιθεύς, Lycophr. 400: Κυναιθέως*.

κύριος πάντων, Pind. Is. 5, 67 (53): Z. ὁ π. κύρ.

Κώμυρος, Lycophr. 459: Κωμύρῳ*. cf. schol.

Λαπέρσιος, Lycophr. 1369: Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ.

Λαρύνθιος, Lycophr. 1092: Λαρυνθίῳ*.

Λίβυς, Nonn. D. 3, 291: Ζῆνα Λίβυν — Βῆλον.

λιμενοσκόπος, Callim. fr. 114, 2 Schneider (= AP XIII 10): Ζανὸς — λιμενοσκόπω.

Λυδός, Nonn. D. 13, 479: Διὸς Λυδοῖο.

Λυκαῖος, Pind. Ol. 9, 145 (96): Ζηνὸς — Λυκαίου. — Λυκ.* item gen., ib. 13, 154 (108). — acc. Λυκαῖον*, Callim. h. 1, 4. εἰς Δία Λυκαῖον Alcmanis hymnus inscribitur, cuius fragmenta in PLG III[4] p. 14—17 Bergk leguntur.

λῷστος, Eur. fr. 832 Nauck[2]: Z. ὁ λ.

{ὁ μάγος* βασιλεὺς ἐκεῖνος ἀστρολόγος, Io. Tzetz. chil. 2, 168. cf. βασιλεύς.}

μάκαρ, AP XIV 140, 1 (Metrodori): Ζεῦ μ. — μ.* item voc., Orph. h. 19, 18. 73, 7.

μακάριος v. ξένιος.

μακάρτατος v. ἄναξ.

μάντις ἀψευδέστατος, Eur. fr. 1110 Nauck[2]: Z. ἐν θεοῖσι μ. ἀ. (μάντις ἐν θεοῖσιν mavult Nauck); Archilochi esse verba coniecit Fr. Blass, Jahrb. f. Philol. vol. 129 p. 496. cf. βασιλεύς.

μεγαβρόντης, Arist. vesp. 323: ὦ Ζεῦ Ζεῦ μεγαβρόντα.

μεγαλοβρεμέτης, Qu. Sm. 2, 508: Διὸς μεγαλοβρεμέταο.

μεγαλώνυμος, Arist. Thesm. 315: Ζεῦ μεγαλώνυμε.

μέγας Z., Soph. Trach. 399. Eur. IT 1077. μέγ. — Z., Hom. Σ 292. Soph. El. 174 sq. Eur. Andr. 37. Dion. Per. 1179. μ. αἰθέριος Z., Theod. Prodr. ep. 2, 3 (not. et extr. VIII 2 p. 184). ὁ μέγ. Z., Aesch. suppl. 1019 (1052). Z. μέγας, IX 93, 4 (Antipatri). Nonn. D. 13, 543. πατὴρ μέγ. ὑέτιος Z., ib. 22, 103. Z. — μ., Moer. Byz. p. 7 Duentzer. ὁ μέγ. Ζάν, Arist. av. 570. μέγ. — Ζᾶν, ὃν Δία κικλήσκουσιν, AP VII 746, 1 (Pythagorae). — gen. μεγάλοιο Διός, Hom. M 241. h. 3, 10. Apoll. Rh. 1, 1315. 2, 289. Dion. Per. 454. Qu. Sm. 2, 524. 8, 354. 12, 386. 13, 512; 560. Orph. L. 47 (= Io. Tzetz. chil. 2, 864). Δ. μεγάλοιο, Hom. E 907. Ξ 417. P 409. Φ 198 (= Io. Tzetz. all. Φ 77). δ 27 (= all. 15). λ 255; 268; 604. π 403. Hes. op. 4. th. 708. 952. Onomacr. fr. 8 Kinkel (uterque hic locus = Hom. λ 604). Dion. Per. 255. 501. Qu. Sm. 1, 502. 6, 259. 8, 225. 14, 460. Nonn. D. 20, 367. 44, 162. Orph. fr. 237, 1 Abel. anon. carm. de herbis v. 168 Lehrs. Κρονίδαο Δ. μεγ., Antim. fr. 1 Kinkel. Δ. — μεγάλοιο, Hom. Z 304; 312. H 24. I 502; 536. K 296. ξ 323. ω 521. h. 14, 2. 33, 9. Hes. th. 81. μεγάλου Δ., Hom. Φ 187. Hes. th. 29. 76. 1002. Maneth. 3 (2), 315. Qu. Sm. 7, 531. 14, 254. Orph. h. 29, 1. 32, 1. Procli h. 3, 2 Abel. orac. 161, 40 Hendess. Δ. μεγάλου, Hom. B 134. ϑ 82 (cf. Io. Tzetz. all. ϑ 28). ι 411 (= all. ι 82). τ 179. χ 379. Hes. op. 122. th. 465. sc. 371. Kaibel ep. 754, 2. Cratini fr. 7 Kock. Aristot. pepl. 3, 2. Lamprocl. fr. 1. Phrynichi fr. 1 Bergk. Arat. phaen. 31. AP XII 55, 2 (Artemonis). app. ep. IV 68, 1 Cougny. Orph. fr. 140, 3 Abel. Io. Tzetz. all. δ 16. add. ἑρκείου, Hom. χ 334 sq. μεγάλῳ Δίος, Alcaei fr. 1 Bergk.

1) Cf. anon. de gramm. v. 42 (Boissonade, anecd. Gr. II p. 342): καὶ παρ' Ὁμήρῳ μέγιστος ὁ Ζεὺς τῶν Ὀλυμπίων.

Ζηνὸς μεγάλοιο, Opp. cyn. 1, 41. add. Ἰαώ (Ἰάω Buresch), h. mag. 1, 3 Abel. τοῦ μεγάλου Z., Eur. fr. 472, 2 Nauck². Z. μεγάλου, Orph. fr. 2, 44 Abel. — acc. τὸν Δία τὸν μέγαν, Arist. nub. 1239. Ζῆνα μέγαν, Hes. th. 479. Aesch. suppl. 641 (671). Nonn. D. 2, 246. 17, 77. 29, 335. 31, 102. add. πολύπλαγκτον, ἀλάστορα, παμβασιλῆα, | πλουτοδότην, Orph. h. 73, 3 sq. Z. — μέγαν, Arist. nub. 564 sq. — voc. ὦ μεγάλε Ζεῦ, Aesch. sept. 804 (822). orac. app. v. 30 Wolff (= orac. anecd. 18 Buresch, Klaros p. 100, 7). orac. 14, 4 Hendess (= AP XIV 100, 4). 27, 1. cf. ἄναξ, βασιλεύς, ἑρκεῖος, κραταιός, ξένιος, πατήρ, σωτήρ.

Sine dei nomine: κεῖνος — μέγας θεός, Hom. Ω 90. θεὸς ὁ μέγ. Ὀλύμπιος, Soph. El. 209. πατὴρ ὁ μέγ., Kaibel ep. 261, 2. — acc., Orph. h. 20, 1. θεὸν αὐτόν, ἀεὶ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα, | Πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικασπόλον οὐρανίδῃσιν, Callim. h. 1, 2 sq. cf. ἀλάστορος.

μεγασθενής, Qu. Sm. 2, 140: Ζηνὶ μεγασθενέι. cf. Δωδωναῖος.

μέγιστος, Eur. Ion. 1606: Διὸς — μεγίστου. — τοῦ μεγ. Ζηνός, Eur. Alc. 1136. fr. 1109, 1 Nauck². τοῦ μεγ. τῶν θεῶν Διός, Nicet. Eug. Dros. et Char. 8, 74. — dat. μεγίστῳ Ζηνί, Eur. Ion. 4. πάντων μεγ. Z., Aesch. Ch. 237 (245). πατρὶ* μεγ. Herculis, Pind. Ol. 10, 54 (54). — acc. νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον, Timocl. fr. 22. Philemon. fr. 96. Menandri fr. 505 Kock. τὸν μέγ. εἰς ἀσέλγειαν Δία, Georg. Pis. hex. 1096. cf. ἄριστος, ἀστράπιος, βασιλεύς, Δίσκος, εὐρύοπα, κύδιστος, μεδέων, φίλιος et Orph. fr. 130 Abel.

μεδέων, Kaibel suppl. ep. 775 a, 1: Ζεῦ Δωδώνης μεδ.; cf. PLG III⁴ p. 679 sq. Bergk. Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδ., κύδιστε, μέγιστε, Hom. Γ 276; 320. Η 202. Ω 308. Z. Ἴδης μεδ. ἠδ' οὐρανοῦ αἰγλήεντος, Qu. Sm. 9, 9. ὦ Z. π., νώτοισιν Ἀταβυρίου μεδ., Pind. Ol. 7, 87 (160) sq. Ζεὺς Πίσης μεδ. voc., AP XII 64, 1 (Alcaei). — dat. Διὶ — ἀστεροπῆς μεδέοντι, Nonn. D. 7, 166 sq. Ζηνὶ θεῶν μεδ., Qu. Sm. 14, 425. — acc. Δία τὸν πάντων μεδέοντα, Orph. fr. 4, 16 Abel. cf. ἄναξ.

Sine dei nomine: τῷ Πίσης μεδέοντι, AP XI 258, 1 (Lucillii). cf. πατήρ* (voc.).

μειλίχιος, AP IX 581, 5 (ἀδ.): Ζηνὸς μειλιχίοιο. cf. ἡγήτωρ.

μέσσα v. κεφαλή.

μήστωρ, Hom. Θ 22: Ζῆν' ὕπατον μήστωρα. Ρ 339.

μητίετα Z., Hom. Α 175; 508. Β 197; 324. Ζ 198. Η 478. Θ 170. Ι 377. Κ 104. Λ 278. Μ 279; 292. Ο 377; 599. Π 249. Ω 314. ξ 243. π 298. υ 102. h. 2, 27. 3, 469; 506. 4, 202. 28, 4; 16. 34, 16. Hes. op. 104. th. 56. 520. 904. 914. sc. 33. 383. AP XIV 148, 1 (= orac. 167, 1 Hendess). Nonn. D. 4, 94. 7, 68. 27, 250. 48, 705. — gen. †Ζηνὸς μητιέταο, Maxim. Phil. 445. — voc. μητ. Ζεῦ, Hom. Α 508.

μητιόεις, Hom. h. 2, 166: Διὸς — μητιόεντος. Hes. op. 51. 768. — dat. Διὶ μητιόεντι, Hom. h. 24, 5. Hes. th. 286. Moer. Byz. p. 7 Duentzer. — acc. Ζῆνα — μητιόεντα, Hes. th. 457.

μῆχαρ v. πατήρ.

μοῖρα v. Κρονίων (extr.).

μόναρχος, Aesch. Prom. 328 (324): τραχὺς μόν.* οὐδ' ὑπεύθυνος.

μόριος, Soph. OC 705: μορίου Διός.

Μυλεύς*, Lycophr. 435.

νάιος v. ναίων.

ναίων, Theogn. 757 Bergk: Z. — αἰθέρι ν. — Δωδῶνι ν. Z. ὁ νάιος βροτῶν, Soph. fr. 417 Nauck². cf. ἄναξ, κύδιστος, Ὀλύμπιος, ὑψίζυγος.

Νεμεαῖος, Pind. Nem. 2, 6 (4) sq.: Νεμεαίου — Διός.

Νέμειος, orac. 45, 4 Hendess: Διὸς — Νεμείου. — acc. Νέμειον | Ζῆνα, AP IX 21, 3 sq. (ἀδ.).

Νέμεος, Theocr. id. 25, 169: Διὸς Νεμέοιο.

νεμέτωρ, Aesch. sept. 468 (485): Z. νεμ.

νέμων πάντα, Aesch. Prom. 528 (526) sq.: ὁ π. νέμ. — Z. cf. ὁμαίμων, παῖς, πατήρ (voc.).

νεφεληγερέτα Z., Hom. Α 511; 517; 560. Δ 30. Ε 764; 888. Η 280; 454. Θ 38; 469. Κ 552. Λ 318. Ξ 293; 312; 341. Ο 220. Π 666. Ρ 198. Υ 19; 215 (= Io. Tzetz. chil. 3, 13. all. Υ 378). Χ 182. Ω 64. α 63 (= all. α 164). ε 21. ι 67. μ 313; 384. ν 139; 153. ω 477. h. 2, 134. 5, 78. Hes. op. 53. th. 558. APl 229, 3 (ἀδ.). Nonn. D. 8, 270. — gen. νεφεληγερέταο Διός, ib. 23, 229. Δ. νεφ., Hom. Ε 631; 736. Θ 387. Ο 154. Υ 10. Φ 499. h. 1, 96. Hes. op. 99. th. 730. 944.

νεφεληγερέτης, Io. Tzetz. all. Hom. Ρ 35:

Z. νεφ. cf. Nonn. D. 38, 203: οὐ νεφ. κικλήσκεται (Vulcanus), οἷα Κρονίων.
νηλειὴς — Κρονίων, Nonn. D. 41, 409.
νηπίαχος Z., Nonn. D. 28, 316.
[νόθος, Nonn. D. 1, 295: Z. νόθ., i. e. Typhon. cf. 1, 391: βροντὴν ἑτέροιο νόθου Διός. — νόθος πέλεν ἀν(ν)έφελος Z., Brontes, ib. 28, 199. — acc. Ζῆνα νόθον πτερόεντα conscendit Ganymedes, ib. 11, 135.]
{νοῦς, Io. Tzetz. prooem. in Il. 314: ὁ Z. — νοῦς. — ὁ Z., ὁ ν. ὁ πάνσοφος, chil. 6, 930. — voc. ὦ Ζεῦ σὺ νοῦ καὶ φρόνιμε, all. Hom. α 163.}
[νυμφίος, Nonn. D. 7, 352: εἰμί, γύναι, Κρονίδης σέο (Semelae) νυμφ.] — acc. νυμφίον* Ἥρης, ib. 1, 82.
νωμῶν πείρατα καὶ ζωῆς καὶ θανάτου, trag. anon. fr. 472 Nauck²: Z. ὁ κ. ζ. κ. θ. π. νωμ.
ξείνιος, Hom. ι 270 sq.: Z. — ξ. — gen. Διὸς — ξεινίου, ξ 283 sq. add. ἱκεσίου τέ, Apoll. Rh. 2, 1131 sq. ξειν. — Ζηνός, Apoll. Rh. 3, 193. ξεινίου πατρός*, Pind. Nem. 5, 61 (33). — acc. Ζῆνα ξείνιον, Alex. Aet. p. 220 Meineke (fr. 1, 14 Bergk). cf. ἐριβρεμέτης.
ξένιος | Z., Aesch. Ag. 61 sq. Z. — ξέν., suppl. 607 (627 ed. Dindorf., 622 lex. Dindorf.). Z. ξέν., Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 9, 16. ὁ Z. — ὁ ξέν., ib. 3, 125. — gen. ξενίοιο Διός, Qu. Sm. 13, 413. Orph. A. 992. add. ὑψιμέδοντος, Hom. ep. 8, 3. Δ. ξενίοιο, Nicandri alex. 630. ξενίου Δ., Hom. ep. 8, 4. Pind. Nem. 11, 9 (8). Nonn. D. 20, 176. ξενίου — Δ., AP VII 499, 2 (Theaeteti). Δ. ξενίου, Pind. Ol. 8, 28 (21). Aesch. Ag. 720 (747). Aristot. fr. 6 Bergk. AP VII 540, 1 (Damagetae). — acc. Δία ξένιον, Hom. ξ 389. Δ. — ξέν. μέγαν, Aesch. Ag. 349 (362). τὸν ξέν. Ζῆνα, APl 149, 2 (Arabii Schol.). Z. ξέν., Hom. ep. 6, 8. Z. — τὸν ξέν. δ' ὑπέρτατον (v. l. ὑπερτάτως), Aesch. suppl. 641 (671) sq. — voc. Ζεῦ ξένιε, Simon. ep. 128, 2 Bergk (= AP VII 516). Eur. Cycl. 354. ὦ Z. ξέν. καὶ μακάριε (v. l. Καραῖε, καράνιε, sc. Pericles), Cratini fr. 111 Kock.
ὁ ξένιος*, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 9, 379.
ξύναιμος, Soph. Ant. 658 sq.: Δία | ξύναιμον.
ξυνέστιος, Aesch. Ag. 679 (704): ξυνεστίου Διός.
ὀβριμόθυμος, Orph. h. 15, 6: Ζεῦ — ὀβριμόθυμε.
οἰκοφύλαξ v. σωτήρ.
ὄλβιος, Aesch. suppl. 509 (526): ὄλβιε Ζεῦ.
[ὀλετήρ, Nonn. D. 21, 252: Κρονίδην — ὀλετῆρα τοκῆος ignorat Deriades.]
Ὀλύμπιος | Z., AP VI 256, 4 sq. (Antipatri). Ὀλ. — Z., Qu. Sm. 11, 401; 415. add. ὑψιβρεμέτης, Hom. Α 353 sq. Ὀλ. εὐρύοπα Z., δ 173. Z. — Ὀλ., Hom. ζ 188. Theogn. 851. Kaibel ep. 926, 5. Apoll. Rh. 4, 95. Z. — Ὀλ., αἰθέρι ναίων, ο 523. Z. — οὐλύμπιος, Arist. nub. 366. ὁ τῶν ἁπάντων Z. πατὴρ Ὀλ., Soph. Trach. 275. Z. — ὁ Ὀλ., αὐτὴ ἡ εἱμαρμένη, Io. Tzetz. all. Hom. ξ 121. — gen. Ὀλυμπίου Διός, Pind. Is. 2, 41 (27). fr. 90 Bergk. Aesch. Eum. 654 (664). τοῦ Δ. τοὐλυμπίου. Arist. av. 130. Ζηνὸς Ὀλυμπίου, Hom. Ο 131. β 68. h. 17, 2 (cf. Matron. conv. Att. v. 63 et fr. 2, 3 Brandt). Eumeli fr. 16 Kinkel. Solon. fr. 13, 1. Cratet. ep. 1, 1 Bergk. Kaibel ep. add. 1029 a, 2. Callim. fr. anon. 348 Schneider. add. ὑψιμέδοντος, Hes. th. 529. Z. — Ὀλ.. Hom. α 27. δ 74 (= Io. Tzetz. all. δ 17). Hes. op. 87. 245. Luciani trag. 92. — dat. Ὀλυμπίῳ Διΐ, Eur. El. 782. Δ. Ὀλ., Anth. app. ep. I 169 α, 1 Cougny. Kaibel ep. praef. 1100 a tit. suppl. ep. 931 a; cf. 941 a. Δ. τῷ Ὀλ., Io. Tzetz. chil. 1, 578. Ζηνὶ — Ὀλ., Anth. app. ep. I 6, 1 Cougny (= Preger ep. 54). — acc. Δί' Ὀλύμπιον. AP XIV 93, 1 (= orac. 112, 1 Hendess). τὸν Δί' Ὀλ., Arist. nub. 818. τὸν Δί' — τὸν Ὀλ., nub. 817. τὸν Δία | τὸν Ὀλ., Alex. fr. 231. Menandri fr. 402, 13 sq. fr. 569 Kock, praecipue in iurisiurandi formula. Ὀλ. εὐρύοπα Ζῆν, Hes. th. 884. — voc. Ὀλύμπιε Ζεῦ — αἰθερокράτορ, Nicet. Eug. Dros. et Char. 5, 108. Ὀλ. μητίετα Z., Hom. Α 508. Z. Ὀλ., AP IX 518, 1 (Alcaei Mess.). app. ep. I 44, 1 Cougny (= Preger ep. 126). Z. — Ὀλ., Theogn. 341. ὦ Z. Ὀλ., σοφὲ ἀστεροσκόπε, Io. Tzetz. all. Hom. α 156. cf. ἄναξ et ἀστεροπητής.
Ὀλύμπιος*, Hom. Α 583; 589. Β 309. Δ 160. Ζ 282. Θ 335. Ν 58. Σ 79. Χ 130. Ω 140; 175. δ 722. ψ 140. Hes. op. 474. fr. 215 Kinkel. Qu. Sm. 3, 623. 9, 314. θεὸς ὁ μέγας Ὀλ., Soph. El. 209. πατὴρ Περσῆος Ὀλ., Nonn. D. 47, 518. — gen. πατρὸς Ὀλυμπίοιο.

Pind. Ol. 14, 17 sq. (12). — voc. Ὀλύμπιε, Hom. *O* 375. *T* 108. *α* 60. AP V 33, 1 (Parmenionis). praeterea cf. ἀγεμών et σωτήρ.

Ὀλύνπιος v. ἄναξ et Κρονίδας (voc.).

ὁμαίμων — Z. ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως | ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις, Aesch. suppl. 387—389 (402—404).

ὄμβριος, Lycophr. 160: Ζηνὶ — ὀμβρίῳ.

ὀμβροτόκος, Nonn. D. 6, 85: ὀμβροτόκου Κρονίδαο.

ὁμόγνιος, Eur. Andr. 921: Δία — ὁμόγνιον. — voc. ὁμόγνιε Ζεῦ, Arist. ran. 750.

ὄνειαρ v. πατήρ* (voc.).

ὅρκιος, Soph. Phil. 1324: Ζῆνα — ὅρκιον. — ὅρκ. — Z., Eur. Hipp. 1025.

ὁρμὴ πυρός, v. πνοιή.

[ὄρνις, Nonn. D. 10, 256: Κρονίδης ἐρασίπτερος ὄρν. Ἐρώτων Ganymedem rapuit. cf. 23, 288 sq.: ἅρπαγα γὰρ νόθον ὄρνιν ἔχει Κρονίωνα φονῆα | Ἀσωπὸς γενετῆρα.]

ὀρσίκτυπος, Pind. Ol. 10, 97 (81): ὀρσικτύπου Διός.

ὀρσινεφής v. βασιλεύς.

ὄρχαμος ἄστρων, v. πρόμος.

ὁρῶν πάντα, Soph. Ant. 184: Z. ὁ πάνθ' ὁρ. ἀεί.

οὐρανίδης, orac. v. 282 Wolff: οὐρανίδαο Διός.

οὐράνιος Z., Nonn. D. 21, 4. 25, 348. οὐρ. — Z., 31, 97. — gen. οὐρανίοιο Διός, ib. 27, 76. AP IX 352, 4 (Leon. Alex.). Kaibel ep. 618, 21. οὐρανίου — Δ., Nonn. D. 43, 174 sq. 47, 694 sq. (ubi v. l. οὐρανίη, sc. Ἠλέκτρη). — voc. οὐράνιε Ζεῦ, Callim. h. 1, 55. ep. 52, 3 Wilam. (= AP XII 230). APl 293, 3 (ἀδ.). Eratosthenis epist. ad Ptolem. 15 Hiller (de Ptolemaeo rege). Nonn. D. 24, 279. cf. σωτήρ.

{οὐρανός, Io. Tzetz. Hom. 171: Z., οὐρ. Z. — ὁ οὐρ. ἐνθάδε, all. *μ* 102 etc. — gen. Ζηνός, οὐρανοῦ ἀστερόεντος, Anteh. 208.}

οὔριος Z., Aesch. suppl. 574 (594). cf. AP XII 53, 7 sq. (Meleagri): Z. | οὐρ. (praedicative) ὑμετέρας πνεύσεται εἰς ὀθόνας, et Kaibel ep. 779, 1 sq.: οὔριον ἐκ πρύμνης τις ὁδηγητῆρα καλείτω | Ζῆνα.

ὄχημα γῆς, v. ἔχων.

παγγενέτης, orac. anecd. 38 Buresch (Klaros p. 106, 16): Ζῆνα — παγγενέτην, ταμίην ζωαρκέα πνοιῆς, | αὐτὸν ἐν αὐτῷ ἐόντα καὶ ἐξ ἑνὸς εἰς ἓν ἰόντα. Iuppiter cum Deo Summo hic et alibi confunditur. cf. etiam ἀστράπιος et ἡγήτωρ.

ὁ παγκρατὴς — Z., Eur. fr. 131 Nauck². Z. ὁ παγκρ., Aesch. Eum. 900 (918). — voc. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, Aesch. sept. 237 (255). ὦ παγκρ. | Z., Arist. Thesm. 368 sq. cf. etiam γαιάοχος, κύδιστος, παῖς.

Παγχαῖος, Callim. fr. 86, 2 Schneider: τὸν πάλαι Παγχαῖον — Ζᾶνα.

παιδέρως v. παιδοφίλης.

παιδοτόκος v. θηλυμανής.

παιδοφιλής (παιδοφίλης), παιδέρως Z., Teleclid. fr. 49 Kock.

παῖς* (πάις) Saturni et Rheae, Hom. Z 139: Κρόνου π. Θ 415. Ξ 346. *O* 91. Φ 216 (cf. Io. Tzetz. all. Φ 91). Aesch. Prom. 188 (185). Babr. fab. syll. II 9, 3. add. ἀγκυλομήτεω, *B* 205; 319. Δ 75. *I* 37. *M* 450. *Π* 431. Σ 293[1]). φ 415. παγκρατὴς Κρ. π., Soph. Phil. 681. — dat. Κρ. — παιδί, Pind. Ol. 7, 121 (67). — acc. Κρ. παῖδα, Ol. 1, 16 (10); cf. Py. 3, 166 (94): Κρ. παῖδας βασιλῆας, i. e. Superos. — voc. ὦ Κρ. παῖ, Ol. 4, 10 (7). Κρόνιε παῖ, Aesch. Prom. 574 (577 sq.). ὦ Κρ. π. Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων | ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ, Pind. Ol. 2, 22—25 (12 sq.). ἐλασίβροντα π. Ῥέας, Pind. fr. 144 Bergk. cf. βᾶ.

παλαιόφρων v. πατήρ.

παλαιστής, Lycophr. 41: πατρὸς παλαιστοῦ*.

παλιναυξής, Nonn. D. 28, 295: Ζηνὸς — παλιναυξέος.

πάλμυς* ἀφθίτων, Lycophr. 691. AP XV 25, 17 (ara I). — voc. ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ, Hippon. fr. 30 A Bergk.

παμβασιλεύς v. μέγας.

πάμμεγας, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 8, 116: ὦ πάμμεγα Ζεῦ.

παμμεδέων, Nonn. D. 1, 368: Διὶ παμμεδέοντι. ib. 2, 632. 7, 9. 18, 23. 40, 97. 47, 440.

παναίτιος, Aesch. Ag. 1448 (1485): Διὸς παναιτίου πανεργέτα.

ὁ πανδαμάτωρ | δαίμων*, Soph. Phil. 1467 sq.

πανδερκέτης, Eur. El. 1177 sq.: Ζεῦ πανδερκέτα | βροτῶν.

πανδερκής, orac. app. v. 45 Wolff (= orac. anecd. 22 Buresch, Klaros p. 101, 19): Ζηνὸς πανδερκέος.

πάνδωρος, Cleanth. h. in Iov. 31 (32):

1) Cf. Io. Tzetz. all. Σ 238: ὁ Ζεὺς καὶ ὁ τοῦ Κρόνου δὲ παῖς τοῦ ἀγκυλομήτου. item ib. 443.

Ζεῦ πάνδωρε, κελαινεφές, ἀρχικέραυνε (ἀργικέραυνε Pearson).
πανεργέτας v. παναίτιος.
πανημέριος, Kaibel ep. 834, 1: Ζηνὶ πανημερίῳ.
πανομφαῖος, Orph. A. 660: πανομφαίου Ζηνός. — dat. πανομφαίῳ Ζηνί, Hom. Θ 250. Simon. ep. 144, 2 Bergk (= AP VI 52). Z. παν., Orph. A. 1299.
πανόπτας, Aesch. Eum. 1021 (1045): Z. [ὁ] παν.
πανόπτης, Hesych. I p. 121: πανόπτης· πολυόφθαλμος, Ζεύς. Ἀχαιοί. Ἀχαιός (fr. 53 Nauck²) coni. Urlichs, Αἰσχύλος Nauck, coll. Eum. 1021 (1045); cf. TGF² p. 758 et 847. Z. ὁ παν. Orph. fr. 71, 1 Abel.
πάνταρχος θεῶν, Soph. OC 1085 sq.: Ζεῦ πάνταρχε θ. | παντόπτα. cf. Arist. av. 1058—1060.
παντελής v. πατήρ (voc.).
παντογένεθλος, Orph. h. 15, 6 sq.: Ζεῦ — παντογένεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελευτή.
παντόπτας, Aesch. suppl. 127 (139): πατὴρ* ὁ παντ. cf. πάνταρχος.
παντοτινάκτης v. σεισίχθων.
πανυπέρτατος, Callim. h. 1, 91 sq.: Κρονίδη πανυπέρτατε.
[παράδοξος, Meliteniot. 1654: Διὸς τοῦ παραδόξου.]
πασιάναξ, orac. 47, 5 sq. Hendess: πασιάνακτος | Ζηνός.
πατὴρ Z., Hom. Δ 235. E 33. P 630. h. 4, 29. ep. 4, 1. Isyll. Epid. D 5 Wilam. orac. 194, 2 Hendess. π. | Z., Aesch. fr. 86 Nauck². Soph. Phil. 1442 sq. π. Z. ἄφθιτα εἰδώς, Hom. h. 5, 321. π. μέγας ὑέτιος Z., Nonn. D. 22, 103. π. ἐμὸς (Bacchi) ὑψιμέδων Z., ib. 20, 210. π. τεὸς ὑψ. Z., ib. 24, 61. π. — ὑψιμέδων Z., ib. 43, 378. Z. π., Pind. Ol. 2, 49 (27). Py. 3, 176 (98). Aesch. sept. 495 (512). Eur. Med. 1352. ὁ Z. π., Io. Tzetz. all. Hom. T 99. Z. — π., Hom. Θ 397; 438. Δ 201. h. 5, 348. Hes. op. 143. fr. 152 Kinkel. Eur. Ba. 1349. fr. 1082. 1117, 27 Nauck². Rhes. 816. AP IX 470, 4 (ἀδ.); 475, 4 (ἀδ.). Nonn. D. 2, 508. 3, 373. 5, 274; 586. 6, 206. 7, 197; 210. 8, 351. 9, 1. 13, 1. 14, 197. 20, 396. 21, 161. 22, 133. 24, 1. 28, 233. 33, 356. 38, 410; 424. Z. — π. — ὑψίζυγος, Hom. Δ 544. Z. π. Ὀλυμπίων, Archil. fr. 74 Bergk. Z. Ὀλ. π., Aesch. Eum. 608 (618). π. φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ γένους παλαιόφρων μέγας | τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Z., suppl. 572—574 (592—594). ὁ τῶν ἁπάντων Z. π. Ὀλύμπιος, Soph. Trach. 275. Z. γονόεις — π., Nonn. D. 27, 288. π. Κρονίδης, Hom. Φ 508. X 60 (cf. Io. Tzetz. all. X 29). Κρ. — π., Nonn. D. 45, 97. Z. Κρ. — π., Hes. op. 168. π. — Κρονίων, Qu. Sm. 2, 165. Nonn. D. 9, 183. 36, 291. 38, 79. 42, 541. Colluth. 177. Κρ. Z. π., Pind. Py. 4, 41 (23). {Z. — τοῦ Σαρπηδόνος ὁ π., Io. Tzetz. all. Π 109 sq.} — gen. πατρὸς Διός, Hom. B 146. K 154. N 796. Ξ 414. h. 5, 364. π. Δ. αἰγιόχοιο, Hom. H 60. Λ 66. X 221. h. 4, 27. Hes. sc. 322. θεῶν — πάντων π. — Δ., Eur. fr. 591, 2 Nauck². Δ. π., Eur. Or. 1634. Δ. — π., Aesch. Eum. 19. Δ. πατέρος καὶ μητέρος ἄτρομε κούρη (Minerva), Nonn. D. 27, 278. Ζανὸς πατρός, Kaibel ep. 978, 2 (Catilii). Ζηνὸς — π. ἄνακτος, Orph. fr. 124, 1 Abel. orac. anecd. 50 Buresch (Klaros p. 110, 7). [πατέρος] Κρονίδαο, Hom. h. 5, 408. Κρονίδεω — πατρὸς ἐμοῖο (Proserpinae), h. 5, 414 sq. π. ἀμαιμακέτου Κρονίωνος, Orph. A. 23. π. ἐρισθενέος Κρ., Hom. Θ 289. — dat. Διὶ πατρί, Hom. Γ 350 (cf. parod. inc. fr. 6 Brandt). Δ 23. E 362; 457. Z 259. Θ 460. N 818. O 637. Π 227; 253. P 46; 498. Υ 11; 192. Φ 83 (= Io. Tzetz. all. Φ 18). Ω 100; 287. η 316. μ 63 (= all. μ 20; cf. all. μ 25). ν 51 (cf. all. ν 10). ξ 440. ο 341. π 260. ω 518. h. 2, 129. Il. parv. fr. 6 Kinkel. Hes. th. 36. 580. Arat. phaen. 253. Kaibel ep. 1046 a, 20 (Marcelli). Qu. Sm. 14, 70. Orph. A. 1279. Δ. π., θεῶν σημάντορι πάντων, Hes. fr. 22 Kinkel. π. φίλῳ Δ., Hom. Α 578. π. φ. | Δί, Pind. Nem. 10, 104 (55) sq. π. — Ζηνί, Aesch. Prom. 968 (969). Κρονίδῃ π., Hes. th. 53. π. Δ. Κρονίωνι, Cypr. fr. 6, 5 Kinkel. Δ. π. — Κρ., Hes. op. 259. π. κελαινεφέι Κρ., Hom. h. 5, 396. — acc. Δί' — θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, Hes. th. 468. Ζῆνα θεῶν κτλ., th. 47. Ζῆνα — μητιόεντα, θεῶν κτλ., th. 457. πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Z., Pind. Py. 4, 344 sq. (194). πατέρα Κρονίδην, Hom. h. 5, 21; 27. π. Κρονίωνα, Hom. h. 3, 323. — voc. πάτερ Ζεῦ, Kaibel suppl. ep. 941 b, 3. Nicet. Eug. Dros. et Char. 8, 24. π. | Z. θεῶν Ὀλυμπίων, Aesch. Ch. 764 sq. (784).

Ζεῦ πάτερ, Hom. *A* 503. *Γ* 365. *E* 421; 757; 762; 872. *H* 179; 446. *Θ* 236. *M* 164. *N* 631. *O* 372. *P* 19 (cf. Io. Tzetz. all. *P* 9); 645. *T* 270. *Φ* 273 (cf. all. *Φ* 122). *ε* 7. *η* 331. *ϑ* 306. *μ* 371 (cf. all. *μ* 107); 377. *ν* 128. *υ* 98; 112; 201. *φ* 200. *ω* 351. h. 3, 368. Hes. fr. 178 Kinkel. Theogn. 731. Archil. fr. 99. Aleman. fr. 29. Simon. fr. 37, 17 Bergk. Pind. Ol. 13, 36 (26). Nem. 8, 60 (35). 9, 73 (31); 127 (53). 10, 53 (29). fr. 93 Bergk. Nicandri ep. 106, 1 Schneider (= AP VII 526). Callim. h. 1, 43. Apoll. Rh. 4, 1673. AP IX 9, 2 (Iuliani Polyaeni). XI 88, 2 (Lucillii); 95, 4 (eiusdem). XII 67, 2 (*ἀδ.*); 133, 3 (Meleagri); 179, 6 (Stratonis). APl 95, 5 (Damageti); 262, 4 (*ἀδ.*). [Pythag.] aur. carm. 61 v. Mullach. Opp. cyn. 3, 237; 464. 4, 409. Qu. Sm. 3, 499. 8, 431. 9, 17. 14, 427. Nonn. D. 11, 315. 32, 48. Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 2, 468; 488. Z. — *π.* (in formula *αἰ γάρ*, Z. *τε π. καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον*), Hom. *B* 371 (= Io. Tzetz. chil. 9, 927). *Δ* 288. *H* 132. *Π* 97. *δ* 341 (= all. *δ* 41). *η* 311 (cf. all. *η* 78). *ρ* 132. *σ* 235. *ω* 376. Z. *π. ἀργικέραυνε*, *T* 121. Qu. Sm. 4, 49. Z. *κύδιστε π.*, Theocr. id. 16, 82. Z. *π. Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε*, *Γ* 276; 320. *H* 202. *Ω* 308. Z. *π., ὑψίβρομον πυριαυγέα κόσμον ἐλαύνων κτλ.*, Orph. h. 19, 1. Z., *τῶν Ὀλυμπίων π.*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 5, 10. Z., *γινομένοις ξυνὸς ἅπασι π.*, AP VI 244, 2 (Crinagorae). Z. *π.* — *τανυσίπτερε*, Nonn. D. 10, 314. *ὦ* Z. *π.*, Pind. Is. 6, 62 (42). Arist. Ach. 225. Kaibel ep. 1133, 1. *ὦ* Z., *π.* Z., Archil. fr. 88 Bergk. *ὦ π.*, *ὦ* Z., Theocr. id. 8, 59. *ὦ* Z. *π. νώτοισιν Ἀταβυρίου μεδέων*, Pind. Ol. 7, 159—161 (87 sq.). *ὦ πυρφόρων | ἀστραπᾶν κράτη νέμων | ὦ* Z. *π.*, Soph. OT 200 — 202. *ὦ* Z. *π., ϑεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ*, Hippon. fr. 30 A Bergk. *ὦ* Z. *π. παντελές* (v. l. *πᾶν τέλος*), Aesch. sept. 111 (116). *ὦ* Z., *προγόνων π.*, Soph. Ai. 387. *ὦ* Z., *πατήρ τε καὶ σοφὸς κλήζει ϑεός*, Eur. Hel. 1441. *πάτερ Κρονίδα*, Theocr. id. 12, 17. *Κρονίδη, κόσμου π.*, AP XII 194, 5 (Stratonis). *ὦ π. ἡμέτερε Κρ., ὕπατε κρειόντων*, Hom. *Θ* 31. *α* 45[1]); 81. *ω* 473. cf. Arist. vesp. 652. Luciani trag. 1. *π. Κρονίων*, Pind. Nem. 10, 142 sq. (76). cf. *ἀστρολόγος*.

Sine dei nomine: nom., Hom. *A* 579. *Θ* 69 (= AP XI 380, 5, Maced. Cons.); 245. *Λ* 80. *Ξ* 352. *Π* 250. *P* 648. *X* 209 (cf. Io. Tzetz. all. *X* 114). *Ω* 461. *μ* 65 (cf. all. *μ* 30). h. 1, 10. 5, 325. Heges. Phor. fr. 5 Kinkel. Pind. Ol. 1, 89 (57). scol. 2 Bergk. Aesch. Eum. 980 (999). Prom. 4; 53; 946 (947); 983 (984); 1017 (1018). Apoll. Rh. 3, 32. Anth. app. ep. VI 310, 3 (orac. ex Luc. Alex. c. 40). Orph. fr. 131 Abel; cf. fr. 164, 4. 199. 299. *πατὴρ ἀνδρῶν τε ϑεῶν τε*, Hom. *A* 544. *Δ* 68. *E* 426. *Θ* 49; 132. *Λ* 182. *O* 12; 47. *Π* 458. *Υ* 56. *X* 167 (= all. *X* 34). *Ω* 103. *α* 28 (= all. *α* 69; cf. 71 sq. 105 etc.). *μ* 445 (cf. all. *μ* 114). *σ* 137. h. 34, 6. batr. 269. Hes. op. 59. th. 542. 643. 838. sc. 27. 103. fr. 96. 105. Titanom. fr. 5 Kinkel. *πατὴρ — ἀνϑρώπων καὶ στοιχείων*, Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 204. *οὐμὸς* (Iridis) *π.*, Arist. av. 1259. *π. πάντων — ἐρισφάραγος*, AP IX 521, 4 (*ἀδ.*). *π. ὁ μέγας*, Kaibel ep. 261, 2. *π. Περσῆος Ὀλύμπιος*, Nonn. D. 47, 518. *π. ὁ παντόπτας*, Aesch. suppl. 127 (139). *Ὀλύμπου τοῦϑ' ὁ πρεσβεύων π.*, Soph. Ai. 1389. — gen. *πατέρος*, Pind. Ol. 7, 67 (36; Minervae). Py. 3, 119 (67; Apollinis). *π. Ἑλλανίου*, Nem. 5, 19 (10). *πατρός*, Hom. *ν* 324 (Min.). h. 6, 13 (Veneris). 26, 5 (Bacchi). Pind. fr. 146 Bergk (Min.). Aesch. Eum. 728 (738; Min.). Prom. 17; 40 (Vulcani); 142 (ubi pro *πρὸς πατρός* v. l. *προσπαρτός*). Arist. av. 1230 (Iridis). *ἑοῦ* (Apollinis) *π. ἀκαμάτοιο*, Qu. Sm. 3, 130. *π. ἄνακτος*, Hom. h. 26, 3 (Bacchi). Christod. ecphr. 302 (Mercurii). *πατρὸς* (Minervae) *ἐῆος*, Procli h. 7, 36 Abel. *π. ἐριβρεμέτεο*, Anth. app. ep. VI 264, 49 Cougny. *π. ἐριγδούποιο*, Kaibel 1046 b, 67 (Marcelli). Qu. Sm. 1, 694. *π. ἐρισθενέος*, Hom. *T* 355. *ξεινίου π.*, Pind. Nem. 5, 61 (33). *π. Ὀλυμπίοιο*, Ol. 14, 17 (12). *π. παλαιστοῦ*, Lycophr. 41. *ὑπάτων πατέρων* pro singulari numero, Pind. fr. 75 Bergk. — dat. *πατρί*, Pind. Ol. 3, 34 (19). 6, 116 (68, ubi v. l. *πατρός*, sc. Herculis). 7, 78 (43). Pherecrat. fr. 118 Kock. Polymniae, Anth. app.

1) Cf. Io. Tzetz. all. *α* 140: *ὦ πάτερ βαϑυνούστατε, ὑπέροχε ἐρχόντων*. confunduntur Iuppiter et Mentes Taphiorum rex.

ep. I 135, 2 Cougny (Onestae). Minervae, Procli h. 7, 13 Abel. *βαρυγδούπῳ π.*, Pind. Ol. 6, 138 (81). *βαρυσφαράγῳ π.*, Is. 8, 47 sq. (24). *π. μεγίστῳ*, Ol. 10, 54 (45; Herculis). — acc. *τὸν πατέρα*, Arist. av. 1605 (Herc.). — voc. *πάτερ*, Aesch. suppl. 775 (811). Soph. Trach. 1088. Callim. h. 1, 7; 94. Cleanth. h. in Iov. 33 (34). Qu. Sm. 1, 186. Ioann. Gaz. Anacr. 6, 5; 10; 15 (Veneris). *ὦ π. ἀργικέραυνε, κελαινεφές*, Hom. *X* 178. *γενέτα π.*, Eur. Tro. 1288 sq. *Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα π.*, Pind. fr. 57 Bergk. *μακάρων τε θεῶν π. ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν*, Orph. h. 15 (2), 7. *π., μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιν ὄνειαρ*, Arat. phaen. 15. *ὦ π., θαῦμα βροτῶν, | τᾶς ἀειζώου μεδέων ψυχᾶς*, Melanipp. fr. 6 Bergk. cf. *κελαινεφής*, *Ὑψιμέδων* etc.

πατροπάτωρ (sc. *Φόβου καὶ Δείμου*) Z., Nonn. D. 2, 415.

πατρῷος, Aesch. fr. 162 Nauck²: *Διὸς πατρῴου*. — dat. *πατρῴῳ Διί*, Soph. Trach. 753. *πατρ. Ζηνί*, ib. 288. — acc. *πατρῷον Δία*, Arist. nub. 1468, quem versum Euripidis esse coni. Porsonus; cf. TGF² p. 850N. *Δία πατρ.*, Arist. nub. 1469. — voc. *ὦ Ζεῦ πατρῷε καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν* (inquit Orestes), Eur. El. 671.

παυσίλυπος, Soph. fr. 392 Nauck²: *Ζεῦ παυσίλυπε*.

Πελασγικός, Kaibel ep. 995, 9: *Διὸς Πελασγικοῦ*. cf. *ἄναξ*.

πελώριος, Qu. Sm. 11, 273: *Ζῆνα πελώριον*.

πέμπων ὑετούς, v. *διδούς*.

περισσόνοος, Nonn. D. 20, 266: *περισσονόοιο Διός*.

περιτρέπων τὸ πᾶν, v. *βελτίων*.

περίφαντος, Orph. h. 20, 1: *περίφαντον**.

πίκος.

Πισσαῖος.

ὁ Πίσσῃ Z., Philon. antid. v. 22 Bussemaker: *τὸν Πίσσῃ Ζῆνα*.

πλουτοδότης v. *μέγας*.

[*πνοιὴ πάντων*, Orph. fr. 46 (= 123), 5 Abel: Z. *πνοιὴ πάντων*, Z. *ἀκαμάτου πυρὸς ὁρμή*, sc. *ἐστιν*.]

ποιῶν τὰς ἀστραπάς, Io. Tzetz. all. Hom. *A* 175: Z. — *ὁ ποιῶν τ. ἀ.*

πολιεύς.

πολυνεφέλας v. *κρέων*.

πολύπλαγκτος v. *μέγας*.

πολυσθενής, Qu. Sm. 3, 128: *πολυσθενέος Διός*.

πολυτίμητος, Orph. h. 15, 1: *Ζεῦ πολυτίμητε*. — *ὦ Z. πολ.*, Pherecrat. fr. 73 Kock. Arist. eq. 1390. av. 667. fr. 319 K. Eubuli fr. 117 K. Menandri fr. 351. 848 K.

πολυφεγγής, Maneth. 2 (1), 347: *Διὸς πολυφεγγέος ἀστήρ*. — *Ζηνὸς πολυφεγγοῦς*, ib. v. 460.

πολυώνυμος v. *κύδιστος*.

πόσις Iunonis, Hom. *H* 411: Z. — *ἐρίγδουπος π. Ἥρης*. *K* 329. *Θ* 465. *o* 112; 180. *Κρονίων, καλλιστεφάνου π. Ἥρης*, | Z., Tyrt. fr. 2 Bergk. *Κρονίδης — π. καὶ γνωτός* meus, i. e. Iunonis, Nonn. D. 8, 152.

Sine dei nomine: ἐρίγδουπος π. Ἥρης, Hom. *Π* 88. *π. Ἥ. ἠνκόμοιο*, *K* 5. — acc. *Ἥρας πόσιν*, Pind. Nem. 7, 140 (95). *τριέλικτον Ὀλυμπιάδος π.*, Nonn. D. 7, 128. cf. etiam *ἄριστος*.

Maritus Europae: Z. *π.*, Nonn. D. 1, 355. Semelae: *π. στεροπηγερέτα* Z., 8, 370. Electrae: *τεὸς π. ὑψιμέδων* Z., 4, 49. Aeginae: v. *αἰετός*.

πουλυέλικτος, Nonn. D. 5, 568: Z. — *πουλ.* ib. 6, 157.

πουλυτόκος, Nonn. D. 2, 351: *πουλυτόκου Κρονίδαο*.

πρέπων δι' αἰθέρος, Eur. Hel. 215: Z. *πρ. δι' αἰθ.*

πρεσβεύων, Soph. Ai. 1389: *Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρ. πατήρ**.

πρευμενής v. *ἀλάστορος*.

πρόγονος, Eur. Or. 1242: *ὦ Ζεῦ πρόγονε*. *Προμανθεύς**, Lycophr. 537.

πρόμαντις v. supra *Κρόνος* p. 133.

πρόμος μακάρων (*θεῶν*), Nonn. D. 13, 29: *μακάρων πρ.* — Z. — acc. *Ζῆνα θεῶν πρόμον, ὄρχαμον ἄστρων*, ib. 3, 264. cf. *πρ.** *οὐρανίων*, Nonn. D. 2, 436.

Sine dei nomine: πρόμος αἰθέρος, ib. 20, 365; cf. Io. Gaz. descr. 1, 135.

προπάτωρ Harmoniae, Nonn. D. 4, 58: Z. *προπ.* — voc. *ὦ πρόπατορ Ζεῦ*, AP VII 430, 9 (Dioscoridae).

πρύτανις, Pind. Py. 6, 23 sq.: *Κρονίδαν. βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν*. cf. *Κρόνιος*.

Sine dei nomine: μακάρων πρύτανις, Aesch. Prom. 171 (169).

πτερόεις v. *νόθος* et *αἰετός*.

[*πυθμήν*, Orph. fr. 46, 3 = 123, 4 Abel: Z. *π. γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος*.]

πυρίβρομος v. ἠέριος.
†πυρίγληνος, Maneth. 3 (2), 182: πυρίγληνον Φαέθοντα.
πυρόεις. Nonn. D. 8, 322: Z. πυρ. add. φιλότεκνος, 6, 218.
πυρσοφόρος Z., Nonn. D. 18, 233.
πυρφόρος v. ἀστεροπητής.
[ῥίζα πόντου, Orph. fr. 46 (= 123), 6 Abel: Z. π. ῥίζα, sc. ἐστίν.]
Σειληνός cum Iove confusus, Meliteniot. 1648.
σείρινα, Antim. fr. 94 Kinkel.
σεισίχθων. αὐχητά. καθάρσιε. παντοτινάκτα — Ζεῦ, Orph. h. 15, 8 sq.
σείων αἰγίδα, v. δόλιος.
σελήνη v. ἥλιος.
σεμνός, Eur. IT 749: σεμνὸν Δία.
Σέραπις cum Iove coniunctus v. Σάραπις, Ζεύς.
[Σευῆρος, Opp. cyn. 4, 20: Σευήρου Διός (Septimii Severi).]
σημάντωρ. Hes. sc. 56: Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων. — Δ. πατρί, Θ. σημ. π., fr. 22 Kinkel. — acc. Κρονίωνα, Θ. σημάντορα π., Hom. h. 3, 367.
Σινωπίτης, Dionys. Per. 255: Σινωπίταο Διὸς μεγάλοιο. Serapim dicit poeta.
σκηπτοῦχος, Heliod. Athen. letal. pot. ad Nicom. init. v. 3 Bussemaker: θεῶν σκηπτοῦχον, ὑπερμενέα Κρονίωνα. — voc. Ζεῦ — σκηπτοῦχε, Orph. h. 15, 6.
(ὁ ὑψόθεν) σκοπός, Aesch. suppl. 366—368 (381—383): τὸν ὑψόθεν σκοπόν* — φύλακα πολυπόνων | βροτῶν.
σοφός v. βασιλεύς et Ὀλύμπιος.
στεροπηγερέτα Z., Hom. Π 298. Nonn. D. 8, 370. — gen. Διὸς στεροπηγερέταο, Qu. Sm. 2, 164. cf. πόσις.
στεφηφόρος v. ἀστρολόγος.
στράπτων, Orph. h. 19, 1 sq.: Ζεῦ — στρ. αἰθερίου στεροπῆς πανυπέρτατον αἴγλην.
σύγγαμός σοι (Amphitryoni) Z., Eur. H. f. 149.
συγγένειος, Eur. fr. 1000 Nauck²: Z. συγγ.
Συκάσιος, com. fr. adesp. 77 Kock: Διὶ Συκασίῳ. cf. Cratini fr. 69 K.
[ὁ σχινοκέφαλος Z. — Περικλέης, Cratini fr. 71 Kock.]
σωτήρ, Arist. Plut. 1189: ὁ Z. ὁ σ. Alexidis fr. 232, 4 Kock. Z. σ. τρίτος, οἰκοφύλαξ | ὁσίων ἀνδρῶν, Aesch. suppl. 26 (27) sq. σ. Z. ἀνέτειλε μέγας Caesar Augustus, Kaibel ep. 978, 4. †ἀγαθὸς σ. φαεσίμβροτος οὐράνιος Z., Maneth. 5 (6), 256. — gen. σωτῆρος Διός, Eur. H. f. 48. Xenarchi fr. 2 Kock. σωτ. — Δ., Pind. fr. 30 Bergk. τοῦ σωτ. — Δ., Arist. Plut. 1175. Δ. σωτ., Aesch. fr. 55 Nauck². Eur. H. f. 521 sq. Antiphan. fr. 4. 174. Eubuli fr. 56. Alexidis fr. 270. Eriphi fr. 4. Diphili fr. 43, 24 sq. fr. 69 Kock. Kaibel ep. 805, 1. Archestr. Gel. fr. 6, 1 Bussemaker, 59, 1 Ribbeck et Brandt. Δ. — σωτ., θεῶν | θνητοῖς ἁπάντων χρησιμωτάτου πολύ, Alex. fr. 232, 2 sq. Kock. — acc. τὸν — Δία τὸν σωτῆρα, Arist. Plut. 1186. νὴ τὸν Δ. τὸν σωτ., Arist. ran. 738. 1433. eccl. 79; 761; 1045; 1103. Plut. 877. σωτ. Ζῆν', AP VI 221, 6 (Leonidae). — voc. Ζεῦ σῶτερ, Arist. Thesm. 1099. Menandri fr. 536, 7 Kock. ὦ Z. σ., Philem. fr. 79, 21. Menandri fr. 532, 2 Kock. Lycophr. 512. σωτὴρ ὑψινεφὲς Z., Pind. Ol. 5, 39 (17).
Sine dei nomine: τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου | σωτῆρος, Aesch. Eum. 749 (759) sq. — dat. σωτῆρι — Ὀλυμπίῳ, Pind. Is. 6, 11 sq. (8). — voc. σῶτερ, Simon. ep. 168, 1 Bergk (= AP VI 216; lectio dubia).
σωτήριος, Soph. fr. 392 Nauck²: Διὸς σωτηρίου | σπονδὴ τρίτου κρατῆρος.
ταγὸς μακάρων, Aesch. Prom. 96: ὁ νέος ταγ.* μ.
ταμίας, Kaibel ep. 35, 6: κοινὸς — ταμ.*. cf. Soph. fr. 531 Nauck²: οὐκ ἔστιν | πλὴν Διὸς οὐδεὶς τῶν μελλόντων | ταμίας, et Eur. Med. 1415: πολλῶν ταμ. Z. ἐν Ὀλύμπῳ, sc. ἐστίν. adde Z. ὁ τοῖς ἀνθρώποις δὲ ταμίας τοῦ πολέμου, Io. Tzetz. all. Hom. T 92.
ταμίης πολέμοιο, Triph. 507: Z. ταμ. π. cf. παγγενέτης.
τανυσίπτερος, Nonn. D. 10, 314: Ζεῦ πάτερ — τανυσίπτερε.
Ταραντῖνος, Demosth. Bithyn. p. 85 Duentzer.
[ταρβαλέος — Z., Nonn. D. 25, 434.]
ταῦρος — ὑψίκερως Z. Europam avehit, Nonn. D. 1, 46. ταῦρος* Ὀλύμπου, 8, 141. 38, 340. ἀστερόεις — τ. Ὀλ., 1, 356. νυμφίος Εὐρώπης — τ. Ὀλ., 38, 394. 41, 244. — acc. ταῦρον* Ὀλ., ib. 4, 297. 33, 287. 38, 263. ἀχείμονα τ. Ὀλ., 6, 239. addere liceat etiam hos locos: ταύρου*, 3, 4. 33, 292. ὀμβροτόκοιο — τ., 1, 452. φλογεροῖο — τ., 2, 283. — dat. αἴθοπι ταύρῳ (v. l. κέντρῳ), ib. 6, 241. ἀστερόεντι — τ., 38, 356.

τέκτων v. πατήρ.
τέλειος, Pind. Py. 1, 130 (67): Ζεῦ τέλειε. Z. Z. τέλ., Aesch. Ag. 937 (973). — dat. τελείῳ | Ζηνί, AP VI 242, 1 sq. (Crinagorae). τελείῳ* (Iovi?), Kaibel ep. 1056 subscr. — acc. τέλειον ὕψιστον Δία, Aesch. Eum. 28. cf. ἄναξ.
τελεσφόρος, Hom. h. 23, 2: Ζῆνα — τελεσφόρον.
τελευτή v. παντογένεθλος.
τελέων τελειότατον κράτος v. ἄναξ.
τεράστιος, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 7, 518: τεράστιε Ζεῦ.
Τερμιεύς*, Lycophr. 706. cf. schol.
τερπικέραυνος, Hom. *M* 252: Z. τερπ. Ω 529. ξ 268. ϱ 437. Kaibel ep. 320, 6. Z. — τερπ., Θ 2. — gen. Ζηνὸς — τερπικεραύνου, h. 4, 36. — dat. Διὶ τερπικεραύνῳ, *A* 419. *B* 478. *Λ* 773. η 164; 180. τ 365. ω 24. h. 1, 5. 5, 485. 12, 5. 34, 4. *Δ*. — τερπ., *B* 781. Hes. fr. 23 Kinkel. — acc. Δία τερπικέραυνον, Hom. υ 75. Hes. op. 52. 273. Orph. A. 426. *Δ*. — τερπ., *Π* 232. Io. Tzetz. all. η 60. denique cf. Meliteniot. 1550.
τιθαιβώσσων γύας, Lycophr. 622: γ. τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῷ Διός.
τιμήορος ἱκεσιάων, v. καθάρσιος.
τιμωρούμενος, Eur. suppl. 511: Z. ὁ τιμ.
τινάσσων, Orph. h. 19, 3: παμμακάρων ἕδρανον θείαις βροντῇσι τιν.* (voc.).
τοκεύς, Nonn. D. 4, 30: Διὸς — τοκῆος (Mercurii). Ζηνὸς ἀεθλητῆρος — τοκῆος (Bacchi), 10, 374. Z. — γιγαντοφόνοιο τοκ. (item), 46, 78. Κρονίδαο τοκ., 29, 33. ἐμοῦ Κρ. τοκ., 23, 228. τεοῦ Κρ. τοκ., 45, 94 (Bacchi). Κρονίωνος ἀξιφύτοιο τοκ., 39, 63. — dat. Κρονίδῃ δυσέρωτι τοκῆι, ib. 10, 291. cf. ἱκέσιος.
Sine Iovis nomine: τοκῆος Minervae, Procli h. 7, 14 Abel.
τοξότης τοῦ κερανυοῦ τῶν βελῶν, v. βελτίων.
τραχύς v. μόναρχος.
τρισέληνος v. ἀκοίτης.
τροπαῖος, Eur. Heracl. 937: Διὸς τροπαίου. — dat. Ζηνὶ τροπαίῳ, Soph. Ant. 143. — voc. ὦ Ζεῦ τροπαῖε, Soph. Trach. 303. Eur. Heracl. 867. cf. πατρῷος.
τύραννος, Arist. nub. 563 — 565: ὑψιμέδοντα — θεῶν | Ζῆνα τύραννον — μέγαν.
Sine dei nomine: ὁ τῶν θεῶν τύρ., Aesch. Prom. 225 (222); 734 (736). τύρ. ἐν θεοῖς, ib. 314 (310). — gen. τοῦ τυράννου τοῦ νέου, ib. 941 (942).
ὑέτιος Z., Nonn. D. 2, 537. 6, 229; 321. 8, 136; 259; 274. 10, 297 (Zagreus). 12, 59. 13, 522. 23, 227. 25, 114. 27, 13. 31, 214. 46, 30. 47, 545; 600. per. 6, 2. πατὴρ μέγας ὑ. Z., 22, 103. — gen. Διὸς ὑετίοιο, ib. 21, 332. — voc. ὑέτιε Ζεῦ, ib. 2, 213. 8, 294. 39, 141. cf. etiam Eumeli fr. 18 Kinkel et αἰθαλόεις.
υἱὸς Κρόνου, Maneth. 1 (5), 129: † υἱ.* Κρόνου. — dat. υἱέϊ* καρτεροθύμῳ, Hes. th. 476. — voc. Κρ. υἱὲ* ἄναξ, ib. 660. — δύω Κρ. υἷε κραταιώ (Iuppiter et Neptunus), Hom. *N* 345.
Filius Rheae: υἱέι — Διί, Nonn. D. 46, 13. — acc. λάθριον υἷα* Ῥέης, AP IX 645, 4 (Maced. Cons.). hic addere liceat τοῦ Διὸς τοῦ τῆς Ῥέας, Theod. Prodr. catom. 171.
ὕπατος | Z., [Eur.] Rhes. 456 sq. ὕπ. χώρας Z., Aesch. Ag. 487 (509). Z. ὕπ., Theocr. id. 26, 34. Anth. app. ep. VI 208, 2 Cougny (Sibyllae). Qu. Sm. 13, 559. Nonn. D. 13, 534. 33, 162. Z. — θεῶν ὕπ. καὶ ἄριστος, Hom. *T* 258. τ 303; cf. Ψ 43. Z. — ὁ ὕπ. θεῶν, Io. Tzetz. all. *T* 96. — gen. ὑπάτοιο Διός, Nonn. D. 45, 34. ὑπάτου *Δ*., ib. 38, 47. — acc. Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην, Hom. *E* 756. Ζῆνα θεῶν ὕπατον, orac. 143, 1 Hendess. Δία τὸν πάντων ὕπ. κλήζω pueri cantant apud Ael. Arist. or. sacr. I p. 280 Jebb, 453, 4 Dindorf; cf. PLG III⁴ p. 684 sq. Bergk. τὸν θεῶν ὕπ. — Δία, Theod. Prodr. catom. 100. — voc. ὕπατ' εὐρυνάσσων | Ὀλυμπίας — Ζεῦ πάτερ, Pind. Ol. 13, 34—36 (24—26). ὦ ὕπατε Ζεῦ, AP XI 132, 5 (Lucillii). cf. etiam orac. anecd. 39 Buresch (Klaros p. 106, 20): ἔστι θεῶν μακάρων ὕπατος θεός. denique cf. βασιλεύς, μήστωρ, πατήρ (voc.), ὑψιμέδων.
ὑπέρθυμος, Qu. Sm. 2, 434: Ζηνὸς ὑπερθύμοιο. ib. 12, 161.
ὑπερμενής, Hes. sc. 413: ὑπερμενέος Διός. — Ζηνὸς — ὑπ. Κρονίδαο, Opp. cyn. 3, 8. Διὸς — ὑπ. Κρονίωνος, Orph. fr. 123, 22 Abel. — dat. Διὶ — ὑπερμενέι, Hom. *B* 116. *I* 23. Ξ 69. *Δ*. — ὑπερμενεῖ. *Λ* 727. ὑπερμενέι Κρονίωνι, *B* 403. *H* 315; 481. *N* 226. Hes. th. 534. Buresch orac. *B* 3. — acc. ὑπερμενέα Κρονίωνα, Hom. *B* 350. Θ 470. cf. σκηπτοῦχος.
ὑπέρτατος, Arist. av. 1764 sq.: ὦ | Δαμόνων ὑπέρτατε*. 'non ad Pisthetaerum, qui cum Iove comparetur, sed ad ipsum

Iovem referendum nunc puto', Dindorf. cf. *ἐλατήρ* et *ξένιος*.

[*ὑπναλέος*, Nonn. D. per. 32, 2: *Διὸς ὑπναλέοιο*.]

ὑψιβρεμέτης, Hom. *Α* 354: Ζ. *ὑψ.* *Μ* 68. *Ξ* 54. *Π* 121. *ε* 4 (cf. Io. Tzetz. all. *ε* 75). *ψ* 331. h. 3, 329. Hes. op. 8. th. 601. Arist. Lys. 773. Orph. A. 1278. Anth. app. ep. VI 95, 3 Cougny. orac. 129, 2 Hendess. — acc. *Ζῆν' ὑψιβρεμέτην*, Hes. th. 568.

ὑψιγένεθλος, anon. carm. de herbis 149 Lehrs: *Διὸς ὑψιγενέθλου*.

ὑψίζυγος, Hom. *Α* 544: Ζ. — *πατὴρ — ὑψ.* — *Κρονίδης ὑψ.*, *Η* 69. *Σ* 185. add. *αἰθέρι ναίων*, Hes. op. 18. Ζ. *Κρ. ὑψ. αἰθ. ν.*, Kaibel ep. 320, 1. Ζ. — *Κρ. ὑψ. αἰθ. ν.*, Hom. *Δ* 166. cf. *ἄναξ*.

ὑψίκερως v. *ταῦρος*.

ὑψιμέδων Ζ., AP VII 617, 2 (*ἀδ.*). Anth. app. ep. II 148, 2 Cougny (= Preger ep. 26; PLG II⁴ p. 357 Bergk). Nonn. D. 5, 565. 8, 173. 9, 223. 13, 29; 210. 18, 236. 20, 403. 30, 250. 31, 88. 32, 38. 33, 301; 360. 35, 334. 36, 68. 43, 372. 45, 96. 47, 257. *πατὴρ ἐμὸς* (Bacchi) *ὑψ.* Ζ., ib. 20, 210. *π. τεὸς ὑψ.* Ζ., 24, 61. *π. — ὑψ.* Ζ., 43, 378. Ζ. *ὑψ.*, Bacchyl. fr. 29 Bergk. *Κρονίων | ὑψ.*, Nonn. D. 46, 49 sq. — gen. *ὑψιμέδοντος — Διός*, ib. 8, 34. 37, 768. Colluth. 51. *Δ. ὑψ.*, Nonn. D. 9, 194. 24, 233. 31, 155. 45, 28. Anth. app. ep. I 70, 1 Cougny (= Preger ep. 146). *Ζηνὸς — ὑψ.*, Hes. th. 529. cf. *δολοπλόκος*, *ξένιος*, *πόσις*, *τύραννος*.

Sine dei nomine: Ὑψιμέδοντος, Kaibel ep. 594, 7. — voc. *Ὑψιμέδων*, *ὕπατε πάτερ εἰρήνης βαθυκάρπου*, Kaibel ep. 792, 1. cf. *Αἰνήιος* et *γενέτης*.

ὑψινεφής v. *σωτήρ*.

ὑψιπέτης Ζ., Nonn. D. 11, 295. 15, 281. cf. *αἰετός*.

ὕψιστος, Pind. Nem. 1, 90 sq. (60): *Διὸς ὑψίστου*. — *ὑψ. — Δ.*, Kaibel ep. 465, 8. *Δ. — ὑψίστοιο*, Theocr. id. 25, 159. *Ζηνὸς ὑψίστου*, Pind. Nem. 11, 2. Soph. Phil. 1289. cf. *τέλειος*.

ὑψόθ' ἐών, Hom. *Κ* 16: *ὑψόθ' ἐόντι Διί*.

† *φαέθων* Ζ., ex Dorotheo 35. Ζ. *φαέθ.*, Maneth. 4, 496. ex Dorotheo 45. 49.

Sine planetae nomine: Φαέθων, Maneth. 2 (1), 210; 368; 417. 3 (2), 133; 176. 6 (3), 191; 200; 300; 376; 556; 562; 572; 667; 676; 690; 710. 1 (5), 70; 215; 224; 266; 268; 346. Maxim. Phil. 317. 531. ex Dorotheo 22. 28. 31. 37. 41. 50. 55. 58. 61. *ἐρατὸς Φ.*, Man. 6 (3), 746. *ἐσθλὸς Φ.*, ib. 290. — gen. *Φαέθοντος*, Maneth. 2 (1), 253. 3 (2), 191. 6 (3), 66; 382. *ἀριγνώτου Φ.*, 6 (3), 77. *εὐφεγγοῦς Φ.*, 6 (3), 39. — dat. *Φαέθοντι*, 6 (3), 74. 1 (5), 296. *ἀριγνώτῳ Φ.*, 6 (3), 122. *εὐδερκεῖ Φ.*, Maxim. Phil. 263. *καλῷ Φ.*, Maneth. 4, 148. *Φ. κλυτῷ*, Maxim. Phil. 137. — acc. *Φαέθοντα*, Maneth. 6 (3), 94; 303. *ἠγάθεον Φ.*, Maxim. Phil. 608. *πυρίγληνον Φ.*, Maneth. 3 (2), 182.

φαεσίμβροτος v. *σωτήρ*.

Φάλτος v. *Καπαῖος*.

φαναῖος, [Eur.] Rhes. 355: Ζ. *ὁ φαν.*

† *φέριστος*, Maneth. 3 (2), 352: *Ζῆνα φέριστον*.

φέρτατος θεῶν, Pind. Is. 7, 8 (5): *τὸν φέρτατον* θ. — *φερτάτων Κρονιδᾶν* (Iovis, Neptuni, Orci), Ol. 9, 82 sq. (56).

φίλιος, Diodori fr. 2, 20 Kock: *ὁ* Ζ. *ὁ φίλ.* add. *ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως*, ib. v. 5 sq. — acc. *τὸν φίλιον — Δία*, Menandri fr. 54 K.

Sine dei nomine: φιλίου, Kaibel ep. 873, 4. — acc. *τὸν σὸν* (Menelai) — *φίλιον*, Eur. Andr. 603. *ναὶ τὸν φίλ.*, Arist. Ach. 730.

φίλος, Theogn. 373 Bergk: *Ζεῦ φίλε*. Callim. ep. 6, 4 Wilam. AP V 109, 4 (Antipatri); 167, 4 (Asclepiadae). *ὦ φίλε* Ζ., Eupol. fr. 283 Kock. carm. pop. ap. Marc. Anton. 5, 7; cf. PLG III⁴ p. 684 Bergk. cf. *πατήρ* (dat.).

φιλότεκνος v. *πυρόεις*.

φίλτατος, Arist. eccl. 378: *ὦ Ζεῦ φίλτατε*. Philemon. fr. 71 Kock.

φλεγόμενος πυρί, Arist. Lys. 1285: *Δία — π. φλεγόμενον*.

φλογόεις v. *ἠέριος*.

φοινικοστερόπας, Pind. Ol. 9, 10 (6): *Δία — φοινικοστερόπαν*.

φονεύς Semelae, Nonn. D. per. 8, 2: *Ζῆνα φονῆα*.

φορεύς, Nonn. D. 8, 299: *ἐμὸν* (Semelae) *Κρονίωνα φορῆα*.

φράτριος v. *ἑρκεῖος*.

φρικτός v. *ἡγήτωρ*.

φρικώδης, Orph. h. 20, 4 sq.: *φρικώδη — Δία*.

φρόνιμος v. νοῦς.
Φρύγιος, Nonn. D. 10, 292: ὦ Φρύγιε Ζεῦ. cf. Κρόνιος.
φύλαξ v. σκοπός.
φύξιος, Apoll. Rh. 2, 1147: φυξίῳ — Κρονίδῃ Διί. — Δ. φυξ., ib. 4, 119. Io. Tzetz. chil. 7, 332. — acc. φύξιον Δία, Lycophr. 288.
φυτάλιος v. ἀστράπιος.
φυτάλμιος, Theod. Prodr. catom. 112: τῷ φυταλμίῳ*.
φυτουργός v. πατήρ.
Χαόνιος, Euphor. p. 42 Duentzer, fr. 43 Meineke: Ζηνὸς Χαονίοιο.
χρησιμώτατος v. σωτήρ.
χρόνιος, trag. anon. fr. 446 Nauck² (= com. anon. fr. 545 Kock): Z. — χρ.
χρύσειος, Opp. cyn. 2, 9: Ζηνὸς χρυσείοιο. cf. ἀκοίτης.
χρύσεος — Z., AP V 217, 1 sq. (Pauli Sil.). cf. V 31, 5 sq. (Antipatri Thess.). fabula respicitur, qua Iuppiter Danaen in imbrem aureum mutatus adiit.
χρυσορόης, Anth. app. ep. V 17, 5 sq. Cougny: Z. | χρυσ. cf. χρύσεος.
[ψευδόθεος, Meliteniot. 1318: τὸν ψευδόθεον Ζῆνα Iovem Cecrops compellavit.]
ψυχοτρόφος, Constant. Man. carm. mor. v. 882 Miller (annuaire de l'assoc. IX p. 74): Διὸς τοῦ ψυχοτρόφου.

Ζέφυρος.

ἀεὶς ὑγρόν, Hom. h. 6, 3: Ζεφύρου — ὑ. ἀέντος. cf. Hes. th. 869 sq. illic sane et compluribus aliis locis Ζέφ. non est deus iudicandus.
ἀεξίφυτος, Nonn. D. 31, 110: ἀεξιφύτου Ζεφύρου.
ἀήτης, Nonn. D. 6, 42 sq.: Z. — θῆλυς ἀήτ. — ἀήτης*, 11, 436. ἐρατεινὸς ἀήτ.*, 11, 364.
αἴθριος v. μέγας.
ἀκραής Z., Orph. A. 485. — dat. ἀκραεῖ Ζεφύρῳ, Apoll. Rh. 2, 721. — acc. ἀκραῆ Ζέφυρον, Orph. A. 1150. add. κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον, Hom. β 421.
ἀργέστης (ἀργεστής), Hes. th. 870: ἀργέστεω Ζεφύροιο. — ἀργεστᾶο*, Apoll. Rh. 2, 961; 993. — acc. ἀργέστην Ζέφυρον, Hes. th. 379.
γενετήρ tigridum, Opp. cyn. 3, 354: Ζεφύρῳ γενετῆρι.
γίγας, Aesch. Ag. 669 (692): Ζεφύρου γίγαντος. — Ζεφ. τοῦ γίγ., Euryt. Laced. ap. Lyd. de mens. p. 117 Bekker; cf. PLG III⁴ p. 639 Bergk.
δυσαής, Hom. ε 295: Z. — δυσ. — gen. Ζεφύροιο δυσαέος, Ψ 200 (= Io. Tzetz. all. Ψ 65). μ 289.
δύσερως, Nonn. D. 31, 106: Ζεφύρου δυσέρωτος.
εἰαρινός, Opp. hal. 3, 244: εἰαρινοῦ ζεφύρου. — εἰαρινοῖο — Ζεφύροιο, Nonn. D. 2, 133.
ἐρατεινός v. ἀήτης.
[ἑσπέριος, Opp. hal. 1, 793: ἑσπερίου ζεφύροιο.]
εὐαής, AP X 17, 6 (Antiphili): εὐαεῖ — Ζεφύρῳ.
εὐθύπνοος, Pind. Nem. 7, 42 sq. (29): εὐθυπνόου Ζεφύροιο.
ἐυσταθής, Apoll. Rh. 4, 821: ἐυσταθέος Ζεφύρου.
ἔφυδρος v. μέγας.
ζηλήμων, Nonn. D. 29, 97: Ζεφύρου ζηλήμονος — θυέλλης. — dat. Ζεφύρῳ ζηλήμονι, Colluth. 243.
ἡδύς, AP X 7, 4 (Archiae): ἡδὺν — Ζέφυρον.
θῆλυς v. ἀήτης.
Θρήιξ, AP VI 349, 4 (Philodemi): Θρήιξ, ἀνέμων πρηΰτατε, Ζέφυρε.
κελαδεινός, Hom. Ψ 208: Ζέφυρον κελαδεινόν.
κελάδων, Qu. Sm. 3, 751: Ζεφύρῳ κελάδοντι. cf. ἀκραής.
κραιπνός, Opp. cyn. 1, 323: κραιπνοῦ Ζεφύροιο.
λαιψηρός, Apoll. Rh. 4, 886: λαιψηροῖο — Ζεφύροιο.
μέγας, Hom. ξ 458: Z. μ. αἰὲν ἔφυδρος. — ἄνεμος Z. μ., αἴθριος, h. 2, 255.
πιότατος, Bacchyl. fr. 49, 2 Bergk (= AP VI 53): τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.
πλοητόκος v. ποητόκος.
ποητόκος, AP X 6, 1 (Satyri): Ζεφύροιο ποητόκου (v. l. πλοητόκου).
[ποιφύξας μέγα, Euphor. fr. 96 Meineke: Ζεφύρου μ. ποιφύξαντος.]
πολιός, AP V 36, 6 (Rufini) πολιῷ (v. l. πολλῷ) — Ζεφύρῳ.
πολυηχής, Qu. Sm. 4, 570: Ζεφύρῳ πολυηχέϊ.
πρηΰγελως Z., AP X 4, 4 (Marci Argent.).
πρηΰς (praedic.) ἐπιπνείων — Z., AP IX 668, 2 (Mariani Schol.).

πρηΰτατος, AP XII 171, 2 (Dioscoridae): ἀνέμων πρηΰτατε Ζέφυρε. cf. Θρήιξ.
χαρίεις, AP X 1, 2 (Leonidae): χῷ χαρ. Z.
χρυσοκόμας, Alcaei fr. 13 B Bergk: χρυσοκόμᾳ Ζεφύρῳ.

Ζέφυροι.

μαλακοί, AP I 12, 2 (ἀδ.): μαλακοὺς — Ζεφύρους.
πρηεῖς — Z., AP X 102, 6 (Bassi).

Ζῆλος.

βαρύς, Opp. hal. 1, 500: Z. — βαρὺς θεός.

Ἥβη.

ἀγλαόγυιος v. ἀδελφεά.
ἀδελφεὰ Ἐλειθυίας, Pind. Nem. 7, 5 sq. (4): τεὰν ἀδελφεὰν — ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
ἄμβροτος Ἥ., Nonn. D. 44, 174. 47, 95.
θαλερά, Pind. Nem. 1, 110 (71): θαλερὰν Ἥβαν.
καλλιέθειρα, Nonn. D. 27, 248: Ἥ. καλλ.
καλλίστα, Pind. Nem. 10, 32/34 (18): Ἥβα — καλλίστα θεῶν.
καλλίσφυρος, Hom. h. 15, 8: καλλίσφυρον Ἥβην. add. παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου, λ 603 sq. = Onomacr. fr. 8 Kinkel.
λευκόσφυρος, Theocr. id. 17, 32: λευκοσφύρου Ἥβας (seu Ἥβης).
οἰνοχόος Iovis, Nonn. D. 31, 251: οἰνοχόον Διὸς Ἥβην.
οἰνόχυτος, Nonn. D. 33, 74: οἰνοχύτου — Ἥβης.
οὐρανίη, Nonn. D. 8, 96: οὐρανίης — Ἥβης.
παῖς Iovis et Iunonis, Hes. th. 950/952. Ἥβην — παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου. — δισσοὺς | παῖδας* Διός (Herculem et Heben), Eur. Heracl. 917 sq. cf. etiam Olen. ap. Paus. II 13, 3 et καλλίσφυρος.
παρθένος Ἥ., Nonn. D. 25, 450. — acc. παρθένον Ἥβην, ib. 4, 48. 19, 213.
πότνια Ἥ., Hom. Δ 2.
τερπνά, Pind. Ol. 6, 95 — 97 (57 sq.): τερπνᾶς — χρυσοστεφάνοιο — Ἥβας.
χρυσόθρονος, Nonn. D. 19, 48: χρυσόθρονον Ἥβην.
χρυσοπέδιλος, Nonn. D. 19, 216: Ἥβην χρυσοπέδιλον.
χρυσοστέφανος, Pind. Py. 9, 192 (109): χρυσοστεφάνου — Ἥβας. — acc. Ἥβην (v. l. Ἥρην, Φοίβην) — χρυσοστέφανον, Hes. th. 17. cf. τερπνά.

Ἡδονή.

ἀνδραποδώδης, Crat. fr. 9 Bergk: Ἡδονῇ ἀνδραποδώδει | φίλυβρις, Crat. fr. 8 Bergk, 5 Wachsmuth: φίλυβρι* (φίλ. | Ἡδ.; lectio dubia).

Ἡλιόπη.

ταναῶπις, Empedocl. v. 22 Mullach (393 Stein): Ἡ. ταν.

Ἥλιος.

ἀγαλλόμενος v. πατήρ.
ἀγανός v. Τιτήν.
ἀγήτωρ, Kaibel ep. 1028, 31 (h. in Isim): ἠέλιον πώλων ἀγήτορα.
ἀγλαός v. υἱός.
ἀγνός, Pind. Ol. 7, 109 (60): ἀγνὸν θεόν*.
ἀειρόμενος χρυσέῃσιν πτερύγεσσι, Orph. fr. 49, 3 Abel: Ἥλιε, χρ. ἀειρόμενε πτ.[1]).
[ἀήθης, Nonn. D. 25, 291: Φαέθοντος ἀήθεος.]
ἀιθαλής* voc., Orph. h. 8, 13.
αἰθέριος, Nonn. D. 27, 190: αἰθερίου Φαέθοντος. cf. ἐλατήρ.
αἰθεροδινής* Sol (Apollo) de se ipso, orac. app. v. 8 Wolff; cf. Buresch, Klaros p. 55 sq. et p. 97, 21 (orac. anecd. 13).
αἶθοψ, Nonn. D. 29, 301: αἴθοπος Ἠελίοιο.
αἰολόμικτος, Orph. h. 8, 12: αἰολόμικτε*.
ἀκάμας, Maneth. 4, 508: Ἥλιος — ἀκ., πυρόεν σέλας. — gen. Ἠελίου — ἀκάμαντος, Maneth. 4, 93. ἠελ. ἀκ., Empedocl. v. 34 Mullach (379 Stein). — dat. Ἠελίῳ — ἀκάμαντι, Hes. th. 956. ἠελ. ἀκ., Qu. Sm. 2, 503. — acc. Ἥλιον — ἀκάμαντα, Hom. Σ 239; 484 (ubi ἠέλ. edd.). add. ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, h. 31, 7. cf. orac. Sibyll. 3, 21. — voc. ἀκάμας*, Orph. h. 8, 3.
ἀκάματος, orac. ap. Lactant. inst. I 7, 10: ἀκαμάτου — θεοῖο*.
ἀκοντίζων σπινθῆρας v. ἡνιοχεύς.
ἀλήτης, Io. Gaz. descr. 1, 51 sq.: περίφοιτος ἀλ.* | πυκνὰ πολυσπερέων δαΐδων ἀμάρυγμα τινάσσων κτέ.
ἀλιτρεφής, Io. Tzetz. Hom. 291: Ἠελίοιο ἀλιτρεφέος.
ἀμίαντος, Orph. h. 8, 13: ἀμίαντε*.
ἀμπλέκων ἀκτῖνα etc., v. πατήρ.
ἀμφιελίσσων πόλον etc., v. χρυσοκόμας.
ἀναγωγεὺς ψυχῶν, v. ἄριστος.
ἄναξ, Hom. h. 5, 26: Ἠέλ. — ἄν. — gen. Ἠελίοιο ἄνακτος, h. 2, 235. Ἠελίου — Ὑπεριονίδαο ἄν., μ 176. ἄν. Ἡλίου, Aesch. Pers. 232. Soph. OT 1410. cf. ἀστροχίτων. *Sine dei nomine:* ἄναξ πυρός, Io. Gaz.

1) Totum fragmentum exscripsi p. 34 col. 2 s. v. Ἀπόλλων, epith. Φοῖβος* (Orph.).

descr. 2, 254. — gen., Orph. L. 159. — voc. ἄναξ, Hom. h. 31, 17. Procli h. 1, 46 Abel. ὦ ἄνα*, ib. v. 2.

ἀν(ν)έφελος, Nonn. D. 20, 334: ἀν(ν)εφέλου Φαέθοντος.

Ἀνταύγης cum Sole confusus, Orph. fr. 167, 4 Abel.

[ἀντίπορος, Nonn. D. 2, 202: ἀντιπόρου Φαέθοντος. — dat., ib. 17, 270. 27, 4.]

Ἀπόλλων, Orph. fr. 160, 10 Abel: Ἥλ., ὃν καλέουσιν Ἀπόλλωνα κλυτότοξον. cf. Ἀπόλλων, ep. ἠέλιος et ἥλιος p. 24.

ἀποστίλβων v. ἐλατήρ.

ἄριστος. Procli h. 1, 33 sq. Abel: θεῶν ὥριστε*, πυριστεφές, ὄλβιε δαῖμον, | εἰκὼν παγγενέταο θεοῦ, ψυχῶν ἀναγωγεῦ.

[ἀρτιφανὴς Φαέθων, Nonn. D. 26, 189.]

ἀρχός v. πατήρ.

ἀρωγὸς πᾶσιν, Orph. h. 8, 17: π. ἀρωγέ*.

ἀσταθής, Nonn. D. 36, 349: ἀσταθέος Φαέθοντος.

ἀστροχίτων Ἥρακλες, ἄναξ πυρός, ὄρχαμε κόσμου, | Ἥλιε, βροτέοιο βίου δολιχόσκιε ποιμήν, | ἱππεύων ἑλικηδὸν ὅλον πόλον αἰθοπι δίσκῳ, | υἷα χρόνου λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἑλίσσων, Nonn. D. 40, 369 — 372.

ἀτειρής, Qu. Sm. 2, 2: ἀτειρέος Ἠελίοιο. ib. 7, 230. cf. ἡνιοχεύς.

αὐτογένεθλος v. πατήρ.

αὐτοφυής* voc., Orph. h. 8, 3.

ἄφθιτος, h. mag. 4, 26 Abel: δαῖμον ἀκοιμήτου πυρὸς ἄφθιτε*, χρυσεόκυκλε.

βάλλων, Timoth. fr. 13 Bergk: σύ τ' ὦ τὸν ἀεὶ πόλον οὐράνιον | ἀκτῖσι λαμπραῖς Ἅλιε β. — ὦ ἰὲ Παιάν.

βασιλεύς, Kaibel ep. 1028, 48 (h. in Isim 136): ἀελίῳ βασιλῆος (coni. Bergk; corrupt.). — dat. Ἠελίῳ βασιλῆι, Maneth. 1 (5), 204. — voc. πυρὸς νοεροῦ βασιλεῦ, χρυσήνιε Τιτάν, Procli h. 1, 1 Abel.

βλέπων πάντα, Constant. Man. comp. chron. 4323: ὦ π. βλ. ἥλιε.

βραβεύς v. τεκνοποιός.

γενέθλιος v. πατήρ.

γενετήρ, Nonn. D. 4, 283: Ἠελίου γενετῆρος. ib. 5, 166. 38, 154.

γενέτης Phaethontis, Nonn. D. 38, 303: Ἠέλ. γεν. — μητρὸς (Astridis) ἐμῆς (Deriadis) γεν. — Φαέθων, 27, 100 sq.

γενέτωρ, Orph. h. 8, 4: δεξιὲ μὲν γεν.* (voc.) ἠοῦς, εὐώνυμε νυκτός.

[γεννητὴς θεῶν, Soph. fr. 1017 Nauck²: Ἅλι' — ὃν οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν | καὶ πατέρα πάντων.]

γεννῶν ἅπαντα, v. χρυσοκόμας.

γίγας, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 6, 1: ὁ — γίγ. Ἥλ. (seu ἥλ.). [ὁ μέγας γ. ἥλ. κτλ., Constant. Man. comp. chron. 108. — gen. τοῦ γίγαντος ἡλίου, Theod. Prodr. amic. ex. 86. τοῦ γίγ. καὶ φεραυγοῦς ἥλ., Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 2. τοῦ γίγ. τοῦ χρυσαυγοῦς Ἥλ., Theod. Prodr. carm. astr. 286 (not. et extr. XXIII 2 p. 22). — acc. τὸν γίγαντα — ἥλιον, Georg. Pis. hex. 217. cf. φωσφόρος etc.]

γονόεις, Nonn. D. 12, 2: Ἠελίου γονόεντος.

δείκτης δικαιοσύνης, Orph. h. 8, 16: δεῖκτα* δικ.

δεινός, Hom. μ 322 sq.: δεινοῦ — θεοῦ — Ἠελίου.

δεσπότης, Soph. fr. 492 Nauck²: Ἥλιε δέσποτα. — δέσπ.* κόσμου, Orph. h. 8, 16. h. mag. 4, 10 Abel.

δημιουργός v. τεκνοποιός.

διαυγής v. λαμπρός.

διέπων πῦρ etc., v. χρυσοκόμας.

Διόνυσος, Orph. fr. 169 Abel: Ἥλιος, ὃν Διόνυσον ἐπίκλησιν καλέουσιν. cf. fr. 235: τηλεπόρου δίνης ἑλικαυγέα κύκλον | οὐρανίαις στροφάλιγξι περίδρομον αἰὲν ἑλίσσων, | ἀγλαὲ Ζεῦ Διόνυσε, πάτερ πόντου, πάτερ αἴης. | Ἥλιε παγγενέτορ, παντοίαις χρυσεοφεγγές. cf. fr. 167, 3.

διφρεὺς ἅρματος πυροτρόχου, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 4, 243: Ἥλιε, διφρεῦ ἅ. πυρ. ib. v. 248; 253; 258; 263; 268; 273; 278; 283; 288; 293; 298; 303; 308.

διφρευτής, Soph. Ai. 857: τὸν διφρευτὴν Ἥλιον. — voc. διφρευτά*, Orph. h. 8, 6.

διφρεύων v. φωστήρ.

διφρηλάτης, Nicet. Eug. Dros. et Char. 1, 189: ὁ λαμπρὸς Ἥλιος (ἥλ. edd.) διφρ.

διφρηλατῶν, Theodect. fr. 17 Nauck²: Ἥλ. (ἥλ. edd.) διφρ. — ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρ. | Ἥλιε (ἥλ. edd.), Soph. Ai. 845 sq.

διώκων ἅρμα, v. ἐλάσιππος.

δολιχόσκιος v. ἀστροχίτων.

εἰαρινός, Nonn. D. 1, 357: εἰαρινῷ Φαέθοντι.

εἰκών v. ἄριστος.

εἱλίσσων, Theodect. fr. 10 Nauck²: ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἱλίσσων φλογὸς | Ἥλιε (ἥλ. edd.), ποθεινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις σέλας. cf. τέμενων.

ἐλάσιππος, Orph. h. 8, 18 sq.: ὦ ἐλά-

σιππε*, | μάστιγι λιγυρῇ τετράορον ἅρμα διώκων.

ἐλατήρ, Nonn. D. 12, 8: πυριγλήνου — ἐλατῆρος*. — ἀποστίλβοντος — ἐλ.*, Io. Gaz. descr. 1, 158. — dat. αἰθερίῳ — ἐλατῆρι*, Nonn. D. 38, 130.

ἐλαύνων, Orph. h. 8, 7: ῥόμβου ἀπειρεσίου δινεύμασιν οἶμον ἐλ.* (voc.). cf. Ὑπερείων.

ἐλάων v. Τίταν.

ἑλισσόμενος θοῇσιν περὶ δίνῃς, Qu. Sm. 1, 118: Ἠέλ. — θ. ἑλ. π. δ. — gen. αἰὲν ἑλισσομένου Ὑπερίονος, ib. 2, 596.

ἑλίσσων, Nonn. D. 38, 114 sq.: Ἠέλ. λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἑλ. | αἰθέρος ἑπτάζωνον ἴτυν στεφανηδὸν ὁδεύων. cf. 40, 372, ἀστροχίτων et πατήρ.

ἕλκων κόσμου τὸν ἐναρμόνιον δρόμον, Orph. h. 8, 9: ἕλκ.* (voc.). κ. τ. ἐν. δρ.

ἐμβεβὼς δίφροις etc., v. τέμνων.

ἔμπυρος, Nonn. D. 36, 8 sq.: ἔμπυρον — Ἠέλιον.

ἐξοχετεύων v. ἔχων.

ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν, v. ἀκάμας.

ἐπιήρανος φλογερῶν ἄστρων, Nonn. D. 27, 100 sq.: φλ. ἐπ. ἄ. — Φαέθων.

ἐποπτεύων πάντα, Aesch. Ch. 982 (985) sq.: ὁ πάντ' ἐπ. τάδε | Ἥλ.

ἐποχούμενος v. χρυσοκόμας.

ἐριφλεγής v. πάπτος.

[εὐαγής, Parmen. v. 134 Mullach: εὐαγέος (v. l. εὐαυγέος) ἠελίοιο.]

Εὐβουλεύς cum Sole confusus, Orph. fr. 167, 4 Abel.

εὔδιος, Orph. h. 8, 14: εὔδιε*.

εὐδρομος, Orph. h. 8, 6: εὔδρομε*.

εὐρύοπα, Orph. L. 701: Ἥλιον εὐρ.

ἔχων πανδερκὲς αἰώνιον ὄμμα, Orph. h. 8, 1: π. ἔχ.* (voc.) αἰ. ὄ. cf. ib. v. 5: κρᾶσιν ἔχ. ὡρῶν. adde Procli h. 1, 3 — 6 Abel: αὐτὸς ἔχ.* (voc.) κληῖδα καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις | ὑψόθεν ἁρμονίης ῥόμα πλούσιον ἐξοχετεύων. | κέκλυθι· μεσσατίην γὰρ ἔχ. ὑπὲρ αἰθέρος ἕδρην καὶ κόσμου κραδιαίην ἔχ. ἐριφεγγέα κύκλον.

ζαμενής v. καθοδηγός.

ζείδωρος, Nonn. D. 12, 23: Ἠέλιε ζείδωρε, φυτηκόμε, κοίρανε καρπῶν.

Ζεύς, Orph. h. 8, 13: ἀθάνατε Ζεῦ. cf. supra Ἥλιος, ep. Διόνυσος et Σάραπις, ep. Ζεύς.

ζηλήμων Φαέθων, Nonn. D. 7, 289.

ὁ ζωογόνος Ἥλ., Theod. Prodr. carm. astr. 547 (not. et extr. XXIII 2 p. 37).

ζωστὴρ κατόπτρου, Io. Gaz. descr. 2, 185: Ἥλιον — ζωστῆρα κ.

ἡγεμονεὺς οὐρανοῦ etc., h. mag. 4, 7 sq. Abel: τὸν οὐρ. ἡγεμονῆα | καὶ γαίης χάεός τε καὶ Ἄιδος.

ἡδύς, Anth. app. ep. III 147, 3 Cougny: Ἥλ. ἡδ. cf. Μήνη νυκτιφανής.

ἠλέκτωρ Ὑπερίων, Hom. *T* 398. h. 2, 191. ἠλ.*, Z 513. — acc. ἠλέκτορα*, Euphor. fr. 74 Meineke.

ἡμεράρχης v. τερψίμβροτος.

ἡνιοχεύς, Nonn. D. 12, 16: ἀτειρέος ἡνιοχῆος*. — acc. πυρὸς ἡνιοχῆα — Ἠέλιον σπινθῆρας ἀκοντίζοντα, Io. Gaz. descr. 1, 276 sq.

[θεήλατος, orac. Sibyll. 3, 713: ἠέλ. — θεηλ.]

[θερμότερος, Nonn. D. 11, 508: θερμοτέρῳ Φαέθοντι.]

ἱππεύων v. ἀστροχίτων.

ἱπποπόμας, Arist. nub. 571 — 574: τόν θ' ἱπποπόμαν*, ὃς ὑπερλάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει | γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς | ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

καθοδηγὸς καλῶν, Orph. h. 8, 8: εὐσεβέσιν καθοδηγὲ κ., ζαμενὴς ἀσεβοῦσι.

κακοεργός, Maneth. 5 (6), 63: Ἠελίου κακοεργοῦ.

καλλιλαμπέτης, Anacr. fr. 27 Bergk: Ἥλιε καλλιλαμπέτη.

καλλιφεγγής, Eur. fr. 781, 11 — 13 Nauck²: ὦ καλλιφεγγὲς Ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας | καὶ τόνδ'· Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλῇ, ὅστις τὰ σιγῶντ' ὀνόματ' οἶδε δαιμόνων.

κάρπιμος, Orph. h. 8, 12: κάρπιμε*.

καταυγάζων πάντα, v. φωσφόρος.

κλυτός, Maneth. 5 (6), 174: κλυτὸν Ἥλιον Ὠκεανίτην.

κοίρανος καρπῶν, v. ζείδωρος.

κομήτης, Ioann. Gaz. descr. 1, 50 sq.: Φαέθοντα, κομήτην | ζῳογόνοις ἀκτῖσιν.

κοσμοκράτωρ, Orph. h. 8, 11: κοσμοκράτορ*.

κοῦρος, Orph. h. 8, 10: ὡροτρόφε κοῦρε*.

κρατιστεύων κατ' ὄμμα, Soph. Trach. 102: ὦ κρ.* κατ' ὄμμα.

κρείων* φαεσίμβροτος, Orph. L. 166.

κυκλοέλικτος, Orph. h. 8, 11: κυκλοέλικτε*.

λαμπραυγής, Constant. Man. Arist. et Call. 3, 21: τοῦ λαμπραυγοῦς Ἡλίου (ἡλ. edd.). Theod. Prodr. carm. astr. 178 (not. et extr. XXIII 2 p. 17).

λαμπρός, Kaibel ep. 1039, 7: Ἥλ. — ὁ λ. — gen. τοῦ λαμπροῦ καὶ διαυγοῦς ἡλίου (malim Ἡλ.), Meliteniot. 1734. Ἡλ. τοῦ λ., Theod. Prodr. carm. astr. 444 (not. et extr. XXIII 2 p. 30). cf. διφρηλάτης.

λαμπτήρ, Io. Gaz. descr. 1, 95: οὐρανίου λαμπτῆρος*.

λάμπων, Io. Gaz. descr. 1, 316: Ἡελίου λάμποντος. — voc. σβεννύμενος λάμπων* τε καλαῖς ἀκτῖσι φαειναῖς, Orph. h. 8, 15. cf. trag. anon. fr. 161 Nauck².

λεύσσων πάντα, Soph. OC 869: ὁ π. λ. Ἥλ.

λιπαρόζωνος, Eur. Phoen. 175: λιπαροζώνου — Ἀελίου.

μάκαρ* voc., Orph. h. 8, 1. h. mag. 4, 7 Abel. cf. Ὑπερείων.

μακάρτατος, h. mag. 4, 10 Abel: μακάρτατε*.

μαρμαίρων v. νίός.

μάρτυρος εὐνῆς, Nonn. D. 24, 305: τεῆς (Veneris) Φαέθοντα φερανγέα μάρτυρον εὐ.

μέγας, Hes. th. 19: Ἥλιον — μέγαν. ib. v. 371. — μέγ. Ἥλ., ex Dorotheo 88; cf. anon. carm. de herb. 157 Lehrs, necnon ἱππονώμας, πυρόεις, τερψίμβροτος, Τιτήν, φαέθων.

ὁδεύων v. ἑλίσσων.

ὁδίτης, Io. Gaz. descr. 1, 59: ὠκὺς ὁδ.*.

[ὀϊστεύων προβλῆτας ἐρίπνας, Paul. Sil. amb. 161 Bekker: ἡελίου, πρ. ὀϊστεύοντος ἐρ.]

ὅλβιος v. ἄριστος.

ὄμμα* (voc.) δικαιοσύνης, Orph. h. 8, 18. κόσμου τὸ περίδρομον ὄμμα*, ib. v. 14.

ὀξυβελής, Empedocl. v. 240 Mullach (149 Stein): Ἥλ. ὀξ.

ὀξύς, Hom. h. 2, 196: ὀξέος Ἠελίοιο (ἠελ. edd.). Hes. th. 414. ὀξ. ἠελίου, Theogn. 426.

ὄρνις, Aesch. suppl. 202 (212): Ζηνὸς ὄρνιν*.

ὄρχαμος ἄστρων — Ἠέλ., Nonn. D. 44, 169 sq. cf. ἀστροχίτων.

οὐράνιος v. λαμπτήρ.

παγὰ ἠοῦς, v. Τιτάν.

παγγενέτωρ, Orph. fr. 235, 4 Abel: Ἥλιε παγγενέτωρ, παντιάολε, χρυσεοφεγγές.

Παιάν* voc., Orph. h. 8, 12. cf. βάλλων.

παλίνστρεπτος (v. l. παλίστρεπτος) v. Ὑπεριονίδης.

ὁ παμφαίνων* στεφανηφόρος, Io. Gaz. descr. 1, 62.

παμφανόων, Hom. ν 29: ἠέλιον — παμφανόωντα. cf. φαεσίμβροτος.

παμφεγγὴς Ὑπερίων, Maneth. 3 (2), 425. — gen. Ἠελίου — παμφεγγοῦς, ib. 6 (3), 567.

παναρκής, Callim. fr. 48 Schneider: παναρκέος Ἠελίοιο.

πανδερκὴς Ὑπερίων, Maneth. 3 (2), 359. — gen. πανδερκέος Ἠελίοιο, ib. 2 (1), 342. Orph. L. 713 (ἠελ. edd.). ἠελ. — πανδ., Qu. Sm. 13, 239. πανδ. — Ἠελίου, APl 303, 3 sq. (ἀδ.).

πανεπόψιος, Nonn. D. 32, 94: Φαέθων παν.

πανομφαῖος, Qu. Sm. 5, 626: Ἠελίοιο πανομφαίοιο.

[πανόπτης, Io. Tzetz. all. Hom. α 306: ἥλιον πανόπτην. cf. φωσφόρος etc.]

πανοῦργος, Arist. pac. 406: χὠ παν. Ἥλ.

πανταίολος v. παγγενέτωρ.

ὁ παντόπτας Ἥλ., Aesch. fr. 192 Nauck². cf. Prom. 91.

πανυπέρτατος, Orph. h. 8, 17: αἰεὶ πανυπέρτατε*.

πάππος, Nonn. D. 26, 33: Φαέθοντος ἐριφλεγέος σέο (Deriadis) πάππου. — dat. Ἠελίῳ σέο (Fauni) πάππῳ, ib. 37, 414.

πασιφαής, Orph. h. 8, 14: πασιφαές*.

πατήρ, Pind. Ol. 7, 128—130 (70 sq.): ὀξειᾶν ὁ | γενέθλιος ἀκτίνων π.*, | πῦρ πνέοντων ἀρχὸς ἵππων. — gen. πατρός* (Lunae), Io. Gaz. descr. 1, 220. — voc. κόσμου πάτερ* αὐτογένεθλε, h. mag. 4, 24 Abel. χρόνου π.*, Orph. h. 8, 13. χιονοβλεφάρου π.* Ἀοῦς — χρυσέαισιν ἀγαλλόμενος κόμαις, | περὶ νῶτον ἀπείριτον οὐρανοῦ | ἀκτῖνα πολύστροφον ἀμπλέκων, αἴγλας πολυδερκέα παγὰν | περὶ γαῖαν ἅπασαν ἑλίσσων, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 2, 7. cf. γεννητής.

Pater Aeetae, patris Medeae: Ἥλ. | πατρὸς πατήρ, Eur. Med. 954 sq. πατρὸς Ἥλ. πατήρ, ib. 1321. — gen. πατρὸς — Ἠελίοιο, Apoll. Rh. 3, 309. οὗ π. — Ἠελ., ib. v. 598. — acc. πατέρα — Ἥλιον πατρὸς | τοὐμοῦ, Eur. Med. 746 sq.

πέμπων φέγγος, h. mag. 4, 27 Abel: φ. ἀπ' ἀκτίνων καθαρὸν πέμπων* (voc.) ἐπὶ γαῖαν.

περικλυτός, Orph. fr. 152, 2 Abel: περικλυτοῦ Ἠελίοιο.

περίφοιτος v. ἀλήτης.

πιστοφύλαξ* voc., Orph. h. 8, 17.

ποιμὴν ἀενάων ἑτέων, Nonn. D. 27, 8 sq.: Φαέθων — ἀεν. ἑτ. φλογόεις — π. cf. ἀστροχίτων.

πολύολβος v. Ὑπερείων.

πολυώνυμος, Nonn. D. 40, 100: *Φαέθων πολ.*

πρόμος, Nonn. D. 27, 101: *Φαέθων πυρόεις πρ.* — acc. *τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον* | *Ἅλιον*, Soph. OT 660 sq. *πρ. ἄστρων* | *Ἥλιον*, Nonn. D. 42, 49 sq. *πρ.** *αἰθέρος*, Io. Gaz. descr. 1, 135.

προπάτωρ* voc., h. mag. 4, 24 Abel.

πρόσοψις ζώων, Orph. h. 8, 3: *ζ. ἡδεῖα πρόσοψι**.

πυραυγής, Maneth. 1 (5), 112: *πυραυγὲς Ἡελίοιο.*

πυρίγληνος v. ἐλατήρ.

πυρίδρομος, Orph. h. 8, 11: *πυρίδρομε**. cf. A. 1122.

πυριπλήθων, Maneth. 3 (2), 2: *Ἡελίῳ πυριπλήθοντι.*

πυριστεφής v. ἄριστος.

πυριφεγγής, Orph. A. 214: *πυριφεγγέος Ἡελίοιο.*

πυρόεις Ὑπερίων, Nonn. D. 12, 91. Io. Gaz. descr. 2, 181. — dat. *Ἡελίῳ πυρόεντι*, Nonn. D. 5, 78. — acc. *Ἥλιον πυρόεντα*, ib. 17, 14. *ἡέλ. πυρ. μέγαν*, orac. Sibyll. 3, 65. — voc. *πυρόεις**, Orph. h. 8, 6. cf. etiam πρόμος et ὑψιφανής.

πυρφόρος, Man. Phil. Vatic. 34, 5: *τὸν ἄνω πυρφόρον**. — voc. *πυρφόρε**, h. mag. 4, 25 Abel.

ῥοιζήτωρ, Orph. h. 8, 6: *ῥοιζῆτορ**.

σβεννύμενος v. λάμπων.

[σειριόεις, Opp. cyn. 4, 338: *σειριόεντος — ἠελίοιο.*]

σέλας, Soph. fr. 523 Nauck²: *Ἥλιε, φιλίπποις Θρῃξὶ πρέσβιστον σέλας* (σέβας Bothius). cf. ἀκάμας et εἰλίσσων.

σελαυγής, Io. Camat. 1163 (not. et extr. XXIII 2 p. 104): *τοῦ σελαυγοῦς Ἡλίου.*

[σελασφόρος, Georg. Lap. vers. pol. 79: *ἥλ. — σελ.*]

Σέραπις v. infra s. v. Σάραπις.

σημάντωρ ἔργων ἀγαθῶν, Orph. h. 8, 10: *ἔ. σημ.** (voc.) *ἀγ.*

σκοπός, Hom. h. 5, 62: *Ἥλιον — θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνθρώπων.*

σπείρων αἴγλην, Heliod. Athen. letal. pot. ad Nicom. init. v. 1 sq. Bussemaker: *τὸν ὑψοῦ* | *Ἥλιον σπείροντα θεοῖς φαεσίμβροτον αἴ.*

στεφανηφόρος v. παμφαίνων.

συρικτής, Orph. h. 8, 11: *συρικτά**.

ταμίας φάους, Procli h. 1, 2 Abel: *φ. ταμία**.

ταμίης πυρός, Nonn. D. 12, 36: *π. ταμ. Ὑπερίων.* ib. 23, 240.

ταχύδρομος, Nonn. D. 33, 235: *Φαέθοντα ταχύδρομον.*

Τειτάν, Kaibel ep. 261, 4: *Τειτᾶν'* (acc.).

[τεκνοποιός, Man. Phil. Vatic. 33, 5 sq.: *ὦ τεκνοποιὲ** καὶ τροφεῦ τῆς ἡμέρας,* | *καὶ δημιουργὲ καὶ βραβεῦ τῆς ἑσπέρας.*]

τέκος Iovis, Hom. h. 31, 1: *Ἥλιον — Διὸς τέκος.*

τέμνων αἰθέρα, Orph. A. 303: *Ἥλ. τὸν ἀπείριτον αἰθ. τ.* — voc. *ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν* | *καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δίφροις* | *Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα*, Eur. Phoen. 1—3. *ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων*, Eur. ep. 2, 1 Bergk. *Ἥλιε φλογεροῖο δι' ἅρματος αἰθ. τ.*, Nonn. D. 17, 271.

τερψίμβροτος, Const. Man. comp. chron. 1843: *Ἡλ. ὁ τερψ., ὁ μέγας ἡμεράρχης.* — gen. *τερψιμβρότου Ἡελίοιο*, Hom. μ 269; 274. h. 2, 233. Maxim. Phil. 244. cf. *Φαέθων.*

τηλεφανὴς Ὑπερίων, Orph. A. 1217.

τινάσσων ἀμάρυγμα etc., v. ἀλήτης.

τιταίνων θοὸν ἅρμα, Maneth. 2 (1), 38 sq.: *θ. ἅ. τιτ.* — *Ἡέλ.*

*Τίταν**, Anacreontea 44, 7 Bergk. add. *ἐλάων λεύκοισι δι' αἴθερος ἵπποις*, Kaibel ep. 990, 5 (Iuliae Balbillae).

Τιτάν, Ezechiel. educt. 217: *ἥλ. T.* (= sol).

Sine Solis nomine: nom., Orph. A. 512. AP XIV 72, 1 (orac. Rufino dat.). app. ep. II 217, 19 (*ἀδ.*). IV 74, 5 Cougny (Synesii, = Preger ep. 194). Synes. h. 9, 39. Maneth. 2 (1), 396. 3 (2), 107; 114; 221; 406. 6 (3), 200; 205; 234; 247; 363; 431; 511; 600. 1 (5), 281. 5 (6), 209. *T.* — *ἠοῦς ἄσβεστος παγά*, Synes. h. 5, 20 sq. *Φαέθων — T.*, Opp. cyn. 2, 617. *T. Φ.*, ib. 1, 9. Maneth. 5 (6), 148. — voc. *T. χρυσαυγής*, Orph. h. 8, 2. *χρυσήνιε T.*, Procli h. 1, 1 Abel.

Τιτήν, Nonn. D. 19, 206: *Ἡελίου Τιτῆνος.* — acc. *Ἥλιον Τιτῆνα*, ib. 2, 544.

Sine Solis nomine: gen., Maneth. 2 (1), 417. 6 (3), 62; 75; 84; 195; 558; 721. 5 (6), 222. *Θεοῦ μεγάλου Τιτῆνος ἀγανοῦ*, Orph. h. 78, 3. — acc., Maneth. 3 (2), 366. 6 (3), 619; 704.

τοκεὺς Διωνύσοιο, Procli h. 1, 24 Abel: *σὲ κλυτὸν ὑμνείουσι Δ. τοκῆα.*

τοκεύς Lunae, Io. Gaz. descr. 1, 216: *τοκῆος**.

τόκος, Callim. fr. anon. 64 a Schneider:

φαέθοντα τόκον*. ‘num de Ἡλίῳ intelligendum?’ Schn.

τρέφων χθονὸς φύσιν, Aesch. Ag. 611 (633): τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθ. φ.

τροφεύς v. τεκνοποιός.

υἱὸς Ὑπερίονος, Hom. h. 5, 26: Ἥλιος — — Ὑ. ἀγλαὸς υἱός.

Sine Solis nomine: Ὑπ. υἱός, Mimnermi fr. 12, 11 Bergk. Ὑπ. ἀγλ. υἱ., Hom. h. 28, 13. Eumeli fr. 2, 3 Kinkel. — acc. Ὑπ. υἱόν — ἀκτίνεσσι καὶ ὄμμασι μαρμαίροντα, orac. 155, 6 sq. Hendess. cf. Φαέθων.

Filius Vulcani: υἱὸν — τίκτει φαεινόν, ὃν Ἥλιον καλοῦσιν, Meliteniot. 1684.

Ὑπερείων, Kaibel ep. 361, 1: μάκαρ, πολύολβε θεῶν, Ὑπερεῖον ἐλαύνων (sc. ἵππους, v. l. ἁπάντων).

Ὑπεριονίδας, Stesich. fr. 8 Bergk: Ἀέλιος Ὑπ. — φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπ.*, Pind. Ol. 7, 71 sq. (39).

Ὑπεριονίδης, Hes. th. 1011: Ἠελίου — Ὑπεριονίδαο. add. ἄνακτος, Hom. μ 176.

Sine dei nomine: nom., h. 5, 74. — gen. Ὑπεριονίδαο παλινστρέπτοιο (v. l. παλιστρέπτοιο), Nicandri ther. 679.

Ὑπερίων. Hom. Θ 480: Ὑπερίονος Ἠελίοιο. α 8. μ 263. — dat. Ἠελίῳ Ὑπερίονι, μ 133; 346; 374.

Sine Solis nomine: nom., Nonn. D. 38, 89. Orph. A. 1362. ἠλέκτωρ Ὑπ., Hom. *T* 398. h. 2, 191. παμφεγγὴς Ὑπ., Maneth. 3 (2), 425. πανδερκὴς Ὑπ., ib. v. 359. πυρόεις Ὑπ., Nonn. D. 12, 91. Io. Gaz. descr. 2, 181. πυρὸς ταμίης Ὑπ., Nonn. D. 12, 36. 23, 240. τηλεφανὴς Ὑπ., Orph. A. 1217. ὑψιφανὴς — πυρόεις Ὑπ., Nonn. D. 38, 25. — gen., Hom. α 24 (= Io. Tzetz. chil. 8, 746). Babr. fr. 2, 2 Eberhard. Aesop. fab. 280, 2 Halm. Maneth. 2 (1), 483. 6 (3), 32; 635; 657. Nonn. D. 23, 237. orac. ap. schol. Ael. Arist. vol. III p. 595 Dindorf; cf. orac. 112, 12 Hendess. αἰὲν ἑλισσομένου Ὑπερίονος, Qu. Sm. 2, 596. — dat., Maneth. 2 (1), 426. Io. Gaz. descr. 2, 205. — voc., Orph. h. 8, 2 (ὑπ. edd.).

ὑψίδρομος, Greg. Naz. h. 3, 15: Φαέθων ὑψ.

ὑψίπορος, Nonn. D. 10, 141 sq.: ὑψιπόρου — Ἠελίοιο.

[ὑψιφανὴς (praedic.) — πυρόεις Ὑπερίων, Nonn. D. 38, 25.]

φαέθων Ἅλιος, Soph. El. 825. φ. μέγας ἅλ., Preger ep. 170, 1. Ἥλιος φ., Hes. th. 760. Kaibel ep. 1000, 9. ἠέλ. φαέθων, Hom. *Λ* 735. ε 479. λ 16 (= Io. Tzetz. all. λ 11). τ 441. χ 388. Opp. cyn. 2, 420. Kaibel ep. 403, 21 etc. — gen. Ἠελίου φαέθοντος, orac. Sibyll. 5, 511. — dat. Ἠελίῳ φαέθοντι, Alex. Aet. p. 7 Duentzer, p. 238 Meineke. — acc. Ἥλιον φαέθοντα, Orph. L. 90. Ἥλιον — φαέθ., Hom. h. 31, 1 sq.

Sine Solis nomine: nom., Archestr. Gel. fr. 9, 2 Ribbeck (= 24, 2 Bussemaker, 33, 2 Brandt). Nonn. D. 2, 163; 320. 4, 221. 5, 81. 6, 76. 11, 23. 25, 103. 27, 191. 29, 361. 31, 137. 33, 310. 35, 121; 332. 36, 121; 151. 39, 403. Orph. fr. 152, 10 Abel; cf. fr. 57. AP 132, 1 (Leont. Schol.). Io. Gaz. descr. 1, 210. eiusd. Anacr. 3, 6; 25. adesp. 55 (PLG III⁴ p. 364 Bergk). Georg. Gramm. Anacr. 3, 67. 4, 14 (= Apollo). ἀρτιφανὴς Φ., Nonn. D. 26, 189. μητρὸς (Astridis) ἐμῆς (Deriadis) γενέτης, φλογερῶν ἐπιήρανος ἄστρων, | αὐτὸς ὅλος Φ. πυρόεις πρόμος, 27, 100 sq. ζηλήμων Φ., 7, 289. Φ. πανεπόψιος, 32, 94. Φ. — ἀενάων ἐτέων φλογόεις — ποιμήν, 27, 8 sq. Φ. πολυώνυμος, 40, 400. Φ. ὑψίδρομος, Georg. Naz. h. 3, 15. Φ. φαεσίμβροτος, Nonn. D. 10, 284. ἀντολίης πυριθαλπέος υἱὸς ὀδίτης, | φωσφόρος — Φ., Io. Gaz. descr. 1, 126 sq. φωσφ. — Φ., eiusdem Anacr. 5, 1 sq. — gen., Nonn. D. 2, 177. 3, 51 (φαέθ. edd.) 5, 76; 584. 6, 79; 333. 7, 284. 9, 67. 12, 54; 117; 285. 16, 250. 18, 158. 23, 241. 33, 149. 37, 71. 38, 415. 41, 91. Io. Gaz. descr. 1, 205; 338. 2, 181; 226. AP I 10, 54 (in ecclesiam S. martyris Polyeucti). Φαέθοντος ἀήθεος, Nonn. D. 25, 291. αἰθερίου Φ., 27, 190. ἀν(ν)εφέλου Φ. — τερψιμβρότου (v. l. τερψίμβροτον, sc. αἴγλην), 20, 334. ἀντιπόρου Φ., 2, 202. ἀσταθέος Φ., 36, 349. Φ. ἐριφλεγέος σέο (Deriadis) πάππου, 26, 33. — dat., ib. 16, 114. 24, 172. 29, 381. 35, 259. 37, 429. 38, 34. 42, 290. Io. Gaz. descr. 2, 298. adesp. 35 (PLG III⁴ p. 363 Bergk). AP V 274, 5 (Pauli Sil.). XIV 114, 3 (orac. dat. matri Alexandri Maced.). ἀλλοτρίῳ — ποιητῷ Φ., Nonn. D. 31, 150 sq. ἀν-

τιπόρῳ Φ., 17, 270. 27, 4. εἰαρινῷ Φ., 1, 357. θερμοτέρῳ Φ. (v. l. φ.), 11, 508. — acc., ib. 1, 499. 33, 138. 38, 19. Io. Gaz. descr. 1, 11; 67. 2, 77. adesp. 57 (PLG III[4] p. 364 Bergk). Paul. Sil. descr. S. Soph. 671. AP IX 137, 3 (Grammatici cuiusdam); 807, 1 (ἀδ.); 822, 1 (item). = solem orientem, Paul. Sil. amb. 80; 152. descr. S. Soph. 887. ἄρσενα δίσκον — Φαέθοντα, κομήτην | ζῳογόνοις ἀκτῖσιν, Io. Gaz. descr. 1, 49 — 51. ἐννύχιον Φ., Paul. Sil. descr. S. Soph. 809. Φ. ταχύδρομον, Nonn. D. 33, 235. τεῆς (Veneris) Φ. φερανγέα μάρτυρον εὐνῆς, 24, 305. φλογερὸν Φ., 34, 63. — voc. Φαέθον, Constant. Sic. Anacr. 1, 101. Φαέθων, Anth. app. ep. III 246, 1 Cougny (ἀδ.). Φ. τερψίμβροτε, Nonn. D. 46, 346. cf. etiam Τιτάν et τόκος.

φαεινός v. νίός. cf. etiam Meliteniot. 954.

φαεσίμβροτος, Hom. κ 191: Ἠέλιος (ἠέλ. edd.) φαεσ. orac. Sibyll. 14, 88. add. παμφανόων, Qu. Sm. 2, 209 sq. Φαέθων φαεσ., Nonn. D. 10, 284. — gen. φαεσιμβρότου Ἠελίοιο, Hom. κ 138 (cf. Io. Tzetz. all. κ 101). Hes. th. 958 = Orph. A. 55. Theogn. 1183. Io. Tzetz. Anteh. 51. anon. carm. de herb. 124 Lehrs. — dat. Ἠελίῳ φαεσιμβρότῳ, orac. v. 292 Wolff. φαεσ.*, Orph. L. 129. — voc. φαεσίμβροτε*, h. mag. 4, 25 Abel. cf. κρείων.

φαεσφόρος, Io. Gaz. descr. 1, 200: Ἠέλ., φαεσφ. Ἠριγενείης. cf. ἥλ. φαεσφ., [Greg. Naz.] Christ. pat. 1845.

φαιδρωπός, Orph. h. 8, 6: φαιδρωπέ*.

Φάνης cum Sole confusus, Orph. fr. 167, 3 Abel.

φαυσίμβροτος v. Ὑπεριονίδας.

ὁ φερανγὴς — Ἥλ. ὁ φωσφόρος, Theod. Prodr. carm. astr. 18 (not. et extr. XXIII 2 p. 9). — gen. Ἠελίοιο φερανγέος, Nonn. D. 38, 92. cf. γίγας, μάρτυρος, φωσφόρος. adde etiam Georg. Lap. vers. pol. 45 etc.

φερέσβιος — Ἠέλ., Orph. L. 301 sq. — voc. φερέσβιε*, h. 8, 12.

φιλονάματος, Orph. h. 8, 16: φιλονάματε*.

φίλος, carm. pop. 22 A Bergk: ὦ φίλ' Ἥλιε (v. l. ἥλιε) = Arist. fr. 389 Kock. cf. etiam Strattidis fr. 46 K.

φλεγέθων λαμπρᾷ στεροπᾷ, Soph. Trach. 99: ὦ λ. στ. φλ.*.

φλογερός, Nonn. D. 33, 176: Ἠελίου φλογεροῖο. — acc. φλογερὸν Φαέθοντα, ib. 34, 63.

φλογιζόμενος, Soph. Trach. 95 sq.: φλογιζόμενον | Ἅλιον Ἅλ.

φλογόεις v. ποιμήν.

[ὁ φλογώδης ἥλ., Georg. Pis. hex. 305].

φυτηκόμος v. ζείδωρος.

φῶς, Orph. h. 8, 2: οὐράνιον φῶς*. cf. ib. v. 18: ζωῆς φῶς*. utroque loco voc.

φωστήρ, Ignat. vers. in Adamum 19: φωστῆρα* διφρεύοντα.

φωσφόρος[1]), Theod. Prodr. carm. astr. 505 (not. et extr. XXIII 2 p. 34): ὁ — φωσφ. Ἥλ., ὁ πάντα καταυγάζων. — gen. τοῦ — Φωσφόρου*, Meliteniot. 1601. — acc. τὸν Φωσφόρον, Theod. Prodr. carm. astr. 440 (l. c. p. 30). — voc. φωσφόρος*, Orph. h. 8, 12. [solis epitheton aut nomen passim apud poetas aevi Byzantini velut ὁ γίγας ὁ φωσφ., Theod. Prodr. carm. astr. 381 (l. c. p. 26). — gen. τοῦ πανόπτου φωσφόρου, Man. Phil. Vatic. 33, 1. τοῦ φερανγοῦς φωσφ., Theod. Prodr. ib. 185 (l. c. p. 17). — dat. τῷ φερανγεῖ καὶ φωτεινῷ φωσφόρῳ, Theod. Prodr. ib. 97 (l. c. p. 13). — acc. τὸν γίγαντα φωσφόρον, Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 9 etc.] cf. etiam Φαέθων, φερανγής etc.

φωταυγής, Theod. Prodr. carm. astr. 498 (not. et extr. XXIII 2 p. 33): φωταυγοῦς Ἡλίου.

φωτεινός v. φωσφόρος.

χορεύων, Orph. h. 8, 5: τετραβάμασι ποσσὶ χορ.* (voc.).

χρυσαυγής v. γίγας et Τιτάν.

χρυσεόκυκλος v. ἄφθιτος.

χρυσεοφεγγής v. παγγενέτωρ.

χρυσήνιος v. Τιτάν.

χρυσοκόμας, h. mag. 4, 1—4 Abel: ἀεροφοιτήτων ἀνέμων ἐποχούμενος αὔραις, | Ἥλιε χρυσοκόμα. διέπων φλογὸς ἀκάματον πῦρ, | αἰθερίοισι τρίβοισι μέγαν πόλον ἀμφιελίσσων, | γεννῶν αὐτὸς ἅπαντα, τά περ πάλιν ἐξαναλύεις.

χρυσολύρης, Orph. h. 8, 9: χρυσολύρη*.

ὁ χρυσοφαὴς | Ἅλιος, Eur. Hec. 636 sq. — voc. χρυσοφαές, h. mag. 4, 25 Abel.

Ὠκεανίτης v. κλυτός.

ὠκύς, Mimnermi fr. 11 Bergk: ὠκέος Ἠελίοιο. cf. ὁδίτης.

ὡροτρόφος v. κοῦρος.

---

1) φωσφ., καὶ ὁ ἥλιος, lex. schedogr. v. 807 (Boissonade, anecd. Gr. IV p. 407).

Ἡμέρα.

ἀδελφή Astraei, Io. Tzetz. th. (Matranga, anecd. II p. 584) 188: *τὴν ἀδελφὴν Ἡμέραν.*

ἐλάσιππος, lyr. (trag.?) fr. ad 97 Bergk: *ἐλασίππου — ἁμέρας.*

λευκόπτερος, Eur. Tro. 847 sq.: *τᾶς — λευκοπτέρου | Ἁμέρας* (ἁμ. edd.).

λευκόπωλος Ἡμ. (ἡμ. edd.), Aesch. Pers. 384 (386). — dat. *τῇ λευκοπώλῳ — Ἡμέρᾳ* (ἡμ. edd.), Soph. Ai. 673.

Τιτώ*, Callim. fr. 206 Schneider. — gen. *Τιτοῦς**, Lycophr. 941.

φίλη Ἡμέρη voc., Kaibel ep. 232, 1.

φωσφόρος, Orph. E. 24: *φωσφόρον Ἦμαρ.*

Ἡπιόνη.

Παιηονὶς — Ἠπ., Maxim. Phil. 206 sq.

πρηείη, APl 273, 6 (Crinagorae): *πρηείης — Ἠπιόνης.*

Ἥρα.

ἀγαλλομένη *Διὸς εὐνῇ*, v. *παράκοιτις.*

ἀγλαόπηχυς v. *νύμφη.*

ἀδελφή Iovis, Io. Tzetz. th. (Matranga, anecd. II p. 588) 305: *τῇ ἀδελφῇ — Ἥρᾳ.* — acc. *ἀδελφὴν καὶ σύζυγον τὴν Ἥραν*, all. Hom. *Σ* 245.

{*ἀήρ*, Io. Tzetz. Hom. 207: *Ἡρη λεπταλέος δὲ ἀ. πυρόεις ἀνορούσας.* cf. Orph. h. 16, 6; 8. Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 223 sq. etc. Meliteniot. 1795.}

αἰδοίη v. *παράκοιτις.*

{*αἰθὴρ ἡ Ἥρα*, Io. Tzetz. all. Hom. *A* 309. cf. all. *O* 23; 34 sq. *Υ* 110 etc.}

ἄκοιτις Iovis, Apoll. Rh. 1, 997: *Ἥρη, Ζηνὸς ἄκ.* ib. 4, 1152. Orph. A. 362. *γνωτὴ Ζ. ἄκ.* — *Ἥ.*, Nonn. D. 20, 220. — voc. *Ἥ. Ζ. ἄκοιτι*, ib. 31, 212.

Sine deae nomine: ἄκοιτις ἡ Διός, Soph. Trach. 1048. — acc. *Δ. ἄκοιτιν*, Pind. Py. 2, 62 (34). *Δ. — ἄκ.*, Apoll. Rh. 3, 38. cf. etiam *παμβασίλεια.*

Ἀκραία, Eur. Med. 1379: *Ἥρας — Ἀκραίας θεοῦ.* cf. etiam Creophylum ap. schol. Eur. Med. 273 (fr. 4 Kinkel) et Musaeum ib., ad v. 10.

ἀλλοπρόσαλλος, Nonn. D. 30, 231: *Ἥρη — ἀλλ.*

ἄλοχος Iovis, Hom. *Φ* 512: *σή — ἄλ. — λευκώλενος Ἥρη.* — gen. *ἀλόχοιο τεῆς — Ἥρης*, Nonn. D. 2, 585. cf. *κασιγνήτη.*

Sine deae nomine: ἄλ. ἰσχυρὰ Διός, Aesch. suppl. 290 (302). *ἀ Δ.* — *ἄλ.*, Eur. Hel. 674. — gen. *ἀλόχοιο Δ.*, Apoll. Rh. 4, 967. — acc. *ἄλοχον Κρονίδαο Δ.*, ib. v. 753. *Ζηνὸς — μεγάλην ἄλ.*, Opp. cyn. 4, 242. *πότνιαν ἄλ. ὀλβίαν*, Arist. Lys. 1286.

ἀμήχανος, Hom. *O* 14: *ἀμήχανε — Ἥρη* dicit Iuppiter.

ἄνασσα, Heges. Phor. fr. 4 Kinkel: *ἀνάσσης**. — acc. *μὰ τὴν ἄνασσαν**, Eur. Andr. 934. add. *Ἀργείαν θεάν*, IA 739. — voc. *ἄν.**, Callim. h. 4, 221.

{*ἀνδρεία*, Io. Tzetz. prooem. in Il. 242: *τὴν Ἥραν, τὴν ἀνδρείαν.*}

ἀνθεία.

ἀνούτατος, Nonn. D. 47, 670: (*ἄγνωστον*) *ἀνούτατον — Ἥρην.*

ἀπατήλιος — *Ἥρη*, Nonn. D. 8, 180.

ἀπτοεπής, Hom. *Θ* 209: *Ἥρη ἀπτοεπές* dicit Neptunus.

Ἀργεία, [Eur.] Rhes. 376: *Ἀργείας — Ἥρας. — Ἄργ. θεᾶς | Ἥ.*, Tro. 23 sq. cf. IT 221: *τὰν Ἄργει — Ἥραν.*

Sine deae nomine: Ἄργ. θεός, Aesch. suppl. 287 (299). cf. *ἄνασσα.*

Ἀργείη, Hom. *Δ* 8: *Ἥρη — Ἀργ. E* 908. cf. *βασιλείη* et *πότνια.*

Ἀργειώνη (num Iunonis epitheton?), Antim. fr. 38 Kinkel.

Ἀργολὶς Ἥρη, Nonn. D. 27, 309. 47, 716. *Ἄργ. δαίμων**, 30, 196. cf. *πανδαμάτειρα.*

ἀργυρόθρονος v. *ζυγία.*

[*ἀρείων*, Nonn. D. 36, 76: *Ἥρης — ἀρείονος* quam Diana.]

ἀρισκυδής v. *εὔνις.*

ἀρχηγέτις *πημάτων*, v. *Γοργάς.*

[*Ἀσπασία*, Cratini fr. 241 Kock: *Ἥραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίκτει Καταπυγοσύνη | παλλακὴν κυνώπιδα.*]

ἄστοργος, Nonn. D. 6, 171: *δαίμονος ἀστόργοιο — βαρυμήνιος Ἥρης.*

ἀστύοχος, Nonn. D. 47, 577: *ἀστυόχοιο — Ἥρης.*

αὐτογόνος — *Ἥρη* Vulcanum ex se ipsa procreavit, Nonn. D. 9, 229.

Ἀχαιίς, Nonn. D. 48, 468: *Ἀχαιΐδος — Ἥρης.*

βαρύζηλος, Nonn. D. 8, 407: *βαρυζήλοιο — Ἥρης. — βαρυζήλου — Ἥ.*, 8, 104.

βαρύθυμος v. *νύμφα.*

βαρύκτυπος — *Ἥρη*, Nonn. D. 32, 112.

βαρύμηνις, Nonn. D. 9, 38: *βαρυμήνιος Ἥρης.* cf. *ἄστοργος, εὐνέτις, ζηλήμων, μητρυιή.*

βασίλεα *θεῶν*, Pind. Nem. 1, 59 (39): *θ. βασ.**.

βασίλεια, Hom. h. 12, 1 sq.: *Ἥρην — ἀθα-*

νάτων βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν. — voc. βασίλεια*, Nonn. D. 8, 207.

βασιλεία, Kaibel ep. 268, 3: Ἥρης βασιλείης. — Ὀλυμπιάδος βασ. | Ἡ. Ἀργείης, Heges. Phor. fr. 4 Kinkel.

βασιληίς, Kaibel ep. 822 a, 7: βασιληίδος (Βασ. Kaibel) Ἥρης. — σεμνῆς βασ. — Ἥρας, orac. 157, 55 sq. Hendess. cf. πότνια et Io. Tzetz. chil. 7, 33.

βασίλισσα, orac. 157, 60 Hendess: σεμνοτάτην βασίλισσαν*.

βοῶπις, Hesych. βοῶπις· μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος, μεγαλόφωνος. Εὔπολις (fr. 403 Kock) δὲ τὴν Ἥραν. 'ineptum est Eupolin in re ex Homero notissima testem citari. valde igitur probabile est poetam Iunonis nomine intellexisse Aspasiam, eamque eodem quo Homerus Iunonem ornasse epitheto,' Meineke. cf. πότνια.

γαμοστόλος, Pisand. ap. schol. Eur. Phoen. 1748 (vol. III p. 407 Dindorf).

γλαυκῶπις v. ταυρῶπις.

γνωτή v. ἄκοιτις et δεσπότις.

Γοργάς, Lycophr. 1349 sq.: ἡ παλίμφρων Γ.* — πημάτων ἀρχηγέτις. Iuno an Minerva intellegenda sit, incertum est.

δάμαρ Iovis, Eur. Heracl. 349: Ἥρα — Διὸς δ. — Δ. μεγάλοιο δ. καὶ σύγγονος Ἥρη, Nonn. D. 20, 367. cf. κασιγνήτη et τελεία. *Sine deae nomine:* Δ. δάμαρ, Apoll. Rh. 3, 922. 4, 959. ἡ Δ. δ., Eur. H. f. 857. Med. 1284 sq. Z. — δ., Nonn. D. 9, 244. Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δ., Eur. H. f. 1303. — gen. τῆς Δ. δάμαρτος, ib. 1312.

δεσπότις Ἥρη, Nonn. D. 44, 175. add. γνωτὴ καὶ παράκοιτις ἐμοῦ Διός, 24, 282 sq. cf. Callim. h. 4, 239 et νύμφη.

δευτέρα τεκοῦσα Herculem, Lycophr. 39 c. schol. et paraphr.: δευτέραν τεκοῦσαν*.

δῆια v. Τροπαία.

δῖα* θεάων, Hom. Ξ 184.

δολορραφής, Nonn. D. 20, 182: δολορραφέος — Ἥρης.

δύσμαχος Ἥρη, Nonn. D. 20, 346. 30, 320. — voc., ib. 35, 279.

δυσμήχανος Ἥρη, Nonn. D. 44, 210. 47, 688.

ἐμβεβαυῖα χρυσέοισι πεδίλοις, v. πότνια.

ἐνημένη κνανέοις κόλποισιν, v. ἠερόμορφος.

ἐπαρηγών, Apoll. Rh. 4, 858: Ἥρη — ἐπαρηγόνι.

εὐδαίμων, Arist. av. 1741: εὐδαίμονος Ἥρας.

εὐκέλαδος, orac. v. 44 Wolff: Ἥρη — εὐκελάδῳ.

εὐκλεής v. νύμφη.

εὐναία v. τελεία.

εὐνέτις Iovis, Nonn. D. 4, 47: Διὸς εὐν. Ἥρη. ib. 8, 225. Δ. βαρύμηνις — εὐν. Ἥ., 8, 109. — acc. παλίγκοτον εὐνέτιν Ἥρην dimittit Iuppiter, ib. 35, 314. Δ. εὐν.*, 31, 61. cf. ζυγίη.

εὖνις Iovis, Callim. fr. 108 Schneider: ἀρισκυδὴς εὖν.* — Διός.

ἔχουσα ὑπείροχον εἶδος, v. βασίλεια.

ζηλήμων βαρύμηνις — Ἥρη, Nonn. D. 9, 69. Ἥ. | ζηλ. βαρ., 47, 479 sq. — gen. ζηλήμονος Ἥρης, Callim. h. 3, 30. Mosch. id. 2, 77. APl 90, 3 (ἀδ.). Nonn. D. 31, 74. 47, 676. — dat. ζηλήμονι Ἥρῃ, ib. 29, 178.

ζυγία, Sapph.(?) fr. 133 Bergk: ζυγίαν θέον ἀργυρόθρονον Ἥραν (coni. Westphal, Iahn. ann. LXXXI p. 690). cf. Panyass. fr. 20 Kinkel.

ζυγίη — Ἥρη, Nonn. D. 4, 322. Kaibel ep. 243 b, 22. Ἥ. — ζυγ., Διὸς εὐνέτις, Apoll. Rh. 4, 96. — gen. Ἥρης ζυγίης, AP VII 188, 4 (Antonii Thalli). — acc. ζυγίην Ἥρην, Musae. 275. cf. μήτηρ. Ζυγίη*, Nonn. D. 32, 57; 74. — gen., Georg. Gramm. Anacr. 1, 149.

ἠερόμορφος, Orph. h. 16, 1 sq.: κνανέοις κόλποισιν ἐνημένη, ἠερόμορφε, | Ἥρη.

ἠύκομος, Hom. K 5: Ἥρης ἠυκόμοιο.

θαλαμηπόλος v. μήτηρ.

θαλερή, Hes. th. 921: Ἥρην θαλερήν. cf. etiam παράκοιτις.

θυγάτηρ Κρόνου, Pind. Py. 2, 69—71 (38 sq.): ὑπεροχωτάτᾳ — οὐρανιᾶν | θυγατέρι* Κρόνου. cf. πρέσβα.

θυΐα, Aesch. suppl. 546 (564 v. l. θυιὰς): θυΐας Ἥρας.

ἱερή v. τιθήνη.

Ἰμβρασίη, Nicandri alex. 619: Ἥρη — Ἰμβρ. — gen. Ἰμβρασίης — Ἥρης, Apoll. Rh. 1, 187.

Ἰναχὶς Ἥρη, Nonn. D. 48, 4.

ἰσχυρά v. ἄλοχος.

κακοεργής, Nonn. D. 35, 264: κακοεργέος Ἥρης.

καλλιστέφανος, Tyrt. fr. 2 Bergk: καλλιστεφάνου — Ἥρης.

κασιγνήτη Διὸς Ἥρη, Colluth. 27. Δ. Κρονίδαο κασ. δάμαρ Ἥ., Nonn. D. 20, 361. — gen. κασιγνήτης — Ἥρης, ib. 4, 58. οὐρανίης — κασ. — Ἥ., 8, 151. —

acc. Ἥρην — κασιγνήτην ἄλοχόν τε alloquitur Iuppiter, Hom. Π 432. Σ 356. Ἥ. — Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασ. ἀλ. τε, | κυδρήν, h. 12, 1/3 sq. κασ. (Neptuni) — Ἥ., Nonn. D. 5, 127 sq.

καταδερκομένα Ὄλυμπον, v. σκαπτοῦχος.

{κατάστημα, Io. Tzetz. prooem. in Il. 271: ἡ Ἥρα, τὸ λεπτότατον κατ. αἰθέρος. — gen. Ἥρας, τοῦ καταστήματος — τοῦ πυρώδους, all. Hom. Α 232.}

κερδαλέη, Nonn. D. 8, 353: κερδαλέης — Ἥρης.

κλεινή v. δάμαρ.

κλυτὴ — Ἥρη, Qu. Sm. 4, 48.

κοίρανος Ἥρη, Nonn. D. 31, 102.

κυδρή v. κασιγνήτη et παράκοιτις.

κουροτρόφος, Hom. ep. 12, 1: κουροτρόφε*. cf. Roscher, lex. myth. I col. 2093.

κυνοσφάγος v. infra Ῥέα κυνοσφ.

κυνῶπις v. μήτηρ.

Λακινιάς, Dionys. Per. 371: Λακινιάδος — Ἥρης.

λευκώλενος Ἥρη, Hom. Θ 484. Φ 512. Ω 55. Nonn. D. 15, 240. θεὰ λευκ. Ἥ., Hom. Α 55; 195; 208; 595. Ε 711; 755; 767; 775; 784. Θ 350; 381. Ξ 277. Ο 78; 92; 130. Τ 407 (cf. parod. inc. fr. 8 a, 34 Brandt). Φ 377; 418; 434. Hes. th. 314. Orph. A. 774. λευκ. — Ἥ., Colluth. 145. — gen. λευκωλένου Ἥρης, Hom. h. 1, 95; 105. Ἥ. — λευκ., ib. v. 99. — dat. λευκωλένῳ Ἥρῃ, Α 572. — acc. λευκώλενον Ἥρην, Υ 112. h. 3, 8. 18, 8. 34, 7. Nonn. D. 4, 19. cf. ἄλοχος et παράκοιτις.

μάκαιρα* θεά, πολυώνυμε, παμβασίλεια, Orph. h. 16, 9. cf. παμβασίλεια.

μάτηρ, Pind. Nem. 10, 31 sq. (18): τελείᾳ — ματέρι* (sc. Ἥβας).

[μεγάλα θεός* sc. est Iuno, Eur. El. 190.]

μεγάλη v. ἄλοχος.

μεγαλοσθενής, Pind. Nem. 7, 2 sq. (2): μεγαλοσθενέος — Ἥρας.

μεδέουσα Σάμου etc., AP VI 243, 1 sq. (Diodori): ἥ τε Σάμου μεδ. καὶ ἡ λάχες Ἰμβρασον Ἥρη — πότνα.

μενεδήιος Ἥρη, Nonn. D. 47, 603.

μήτηρ ἀθανάτοιο πυρὸς φαεσίμβροτος Ἥρη, Triph. 234. — dat. μητρὶ φίλῃ — Ἥρῃ (Vulcani), Hom. Α 572. (Martis), Nonn. D. 36, 27. — acc. μητέρα Πασιθέης ζυγίην θαλαμηπόλον Ἥρην, Nonn. D. 31, 186. Ἥραν — μητ. τοῦ Ἡφαίστου, Io. Tzetz. prooem. in Il. 296. — voc. Ἥρη, Ἐλειθυιῶν μήτηρ, AP VI 244, 1 (Crinagorae).

Sine deae nomine: μητρὸς ἐμῆς (Vulcani) κυνώπιδος, Hom. Σ 396 (cf. Io. Tzetz. all. Σ 296). — μητρὶ φίλῃ (Vulcani), Α 585. — acc. οὔλου μητέρ' Ἄρηος, Callim. fr. 507 Schneider. — voc. μῆτερ Ἄρηος, Colluth. 173. μ. Ἐνυαλίοιο, Διὸς πρωτόθρονε νύμφη, Nonn. D. 8, 166. ὄμβρων μὲν μήτηρ, ἀνέμων τροφέ, Orph. h. 16, 4.

μητρυιή, Nonn. D. 6, 201 sq.: Ἥρη μητρ. βαρύμηνις. cf. πανδαμάτειρα.

νύμφα* Διὸς βαρύθυμε, Callim. h. 4, 215.

νύμφη Iovis, Nonn. D. 9, 37: Διὸς — ν.* — dat. ἀγλαοπήχεϊ νύμφῃ*, ib. 32, 80. — acc. Διὸς εὐκλέα νύμφην* — νήσου δεσπότιν ἠμετέρης, Anth. app. ep. IV 40, 7 sq. Cougny (Nicaeneti). cf. μήτηρ.

ὀλβία v. ἄλοχος.

Ὀλυμπία, Arist. av. 1731: Ἥρᾳ — Ὀλυμπίᾳ.

Ὀλυμπιάς, Nonn. D. 7, 128: Ὀλυμπιάδος*. cf. βασιλείη.

[ὁμοδέμνιος, Constantini carm. in Leonem Philos. 2, 3 (Matranga, anecd. II p. 556): ὁμοδέμνιον (praedic.) Ἥρην.]

ὁμόθρονος, Pind. Nem. 11, 2: ὁμοθρόνου Ἥρας.

Ὁπλοσμία, Lycophr. 857 sq.: θεᾷ | Ὁπλοσμίᾳ*.

ὄρχαμος αἰθέρος, Nonn. D. 4, 166: αἰθ. ὄρχ. Ἥρη.

οὐρανίη, Nonn. D. 31, 80: οὐρανίης — Ἥρης. ib. 47, 707. cf. κασιγνήτη.

παλίμφρων v. Γοργάς p. 151.

παμβασίλεια* Διὸς — ἄκοιτις, Apoll. Rh. 4, 382. — voc. Ἥρη παμβ. νεοζυγέων ὑμεναίων, Anth. app. ep. IV 65, 1 Cougny. Ἥ. παμβ. Διὸς σύλλεκτρε μάκαιρα, Orph. h. 16, 2. cf. μάκαιρα.

πανδαμάτειρα — Ἀργολὶς Ἥρη | μητρυιὴ Βρομίοιο, Nonn. D. 47, 555 sq. Ἥ. πανδ., ib. 47, 609.

πανεπόψιος Ἥρη, Nonn. D. 9, 133.

παντογένεθλος, Orph. h. 16, 4: παντογένεθλε*.

παράκοιτις Iovis, Hom. Σ 184: Ἥρη — Διὸς κυδρὴ παρ. Hes. th. 328. cf. Δ 60. Ἥ. — παρ. ἀγαλλομένη Δ. εὐνῇ, Colluth. 64. — acc. Ἥρην — αἰγιόχοιο Δ. θαλερὴν παράκοιτιν, Orph. E. 16. Ζηνὸς παρ. Ὀλυμπίου | λευκώλενον — Ἥραν, Luciani trag. 92—94. cf. δεσπότις.

Sine deae nomine: Διὸς αἰδοίη παρ., Hom. Φ 479. Δ. πινυτὴ παρ., Qu. Sm. 3, 96. — acc. Δ. παράκοιτιν, Colluth. 137. παρ. ἑοῦ (Apollinis) πατρὸς ἀκαμάτοιο, Qu. Sm. 3, 130.

παρέχουσα αὔρας etc., Orph. h. 16, 2 sq.: Ἥρη — ψυχοτρόφους αὔ. θνητοῖς παρ. (voc.) προσηνεῖς.

παρθενία, Pind. Ol. 6, 149 sq. (88): Ἥρᾶν | παρθενίαν.

πασιμέλουσα, Nonn. D. 5, 128: Ἥρην πασιμέλουσαν.

Πελασγιὰς — Ἥρη, Nonn. D. 47, 534.

Πελασγίς, Apoll. Rh. 1, 14: Ἥρης — Πελασγίδος. — Πελ. — Ἥ., Dion. Per. 534.

πενθερή*, Callim. h. 3, 149. cf. schol.

πινυτή v. παράκοιτις.

ποικιλόμητις, Nonn. D. 8, 125: Ἥρη ποικ.

πολυμήχανος Ἥρη, Theocr. id. 24, 13. Nonn. D. 22, 74. 32, 46.

πολυώνυμος v. μάκαιρα.

πότνα θεά* voc., Apoll. Rh. 3, 79. cf. μεδέουσα.

πότνια Ἥρη, Hom. Θ 198; 218. Ν 826. Ξ 197; 300; 329. Ο 83; 100; 149. Τ 106. δ 513. h. 2, 131. orac. Sibyll. 5, 139. βοῶπις π. Ἥ., Hom. Α 551; 568. Δ 50. Ξ 159; 222; 263. Ο 34. Π 439. Σ 239; 360. Υ 309 (= Io. Tzetz. all. Υ 416). h. 2, 154; 170; 175. — acc. πότνιαν Ἥρην, Epimen. fr. 13 Kinkel. Orph. A. 61. π. Ἥ. | Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν, Hes. th. 11 sq. βασιληίδα π. Ἥ., orac. 157, 50 Hendess. — voc. ὦ πότνι' Ἥρα, Aesch. sept. 137 (152). Eur. Phoen. 1365. ὦ πότνι' ἢ Διόισιν ἐν λέκτροις πίτνεις | Ἥρα, Eur. Hel. 1093 sq. βοῶπις π. Ἥρη, Hom. Θ 471. Ο 49. Σ 357. φίλη — π.*, Callim. h. 4, 226. cf. ἄλοχος.

πρέσβα, Orph. A. 828: Ἥρη πρ. θεά. add. θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο, Hom. Ε 721. Θ 383. — voc. Ἥ. πρέσβα θεά, θύγατερ μεγ. Κρ., Ξ 194; 243.

προϊ̈χουσα θεάων, v. τιμήεσσα.

πρωτόθρονος — Ἥρη, Colluth. 152. cf. μήτηρ.

πυρόεσσα, Io. Tzetz. Anteh. 69: Ἥρη πυρ. cf. ἀήρ.

Ῥειώνη, Euphor. p. 49 Duentzer, fr. 138 Meineke.

Ῥησκυνθίς, Nicandri ther. 460: Ῥησκυνθίδος Ἥρης.

σεμνή v. βασιληίς.

σεμνοτάτη v. βασίλισσα.

σκαπτοῦχος, lyr. fr. adesp. 87 Bergk: ναὶ τὰν Ὄλυμπον καταδερκομέναν σκαπτοῦχον Ἥραν.

σύγγαμος Iovis, AP IX 248, 5 (Boethi elegorum Script.): Διὸς — σύγγ. Ἥρη. — acc. σύγγαμον Ἥρην, Nonn. D. 32, 90; cf. 8, 384.

σύγγονος Iovis, Nonn. D. 13, 553: σύγγονον Ἥρην. cf. δάμαρ.

συζυγία, Callim. fr. 20 Schneider.

σύζυγος v. ἀδελφή.

σύλλεκτρος Iovis, Eur. H. f. 1268: ἡ τοῦ Διὸς σύλλ.*. cf. παμβασίλεια.

συνευνέτις Iovis, APl 182, 8 (Leon. Tar.): Διὸς συν.*. — Κρονίδαο συν.*, Eueni Phil. ep. 5, 2 Bergk (= APl 165).

σύνευνος Iovis, Io. Tzetz. th. 361 (Matranga, anecd. II p. 590): Ἥρα Διὸς ἡ σύν.

ταυρῶπις, Nonn. D. 47, 711: ταυρώπιδος Ἥρης. — ταυρ. (coni. Heckerus pro γλαυκώπιδος) — Ἥ., AP IX 189, 1 (ἀδ.).

τεκοῦσα Herculem, v. δευτέρα.

τελεία, Aesch. fr. 383 Nauck²: Ἥρα τελ., Ζηνὸς εὐναία δάμαρ. — gen. Ἥρας τελείας, Eum. 212 (214). — acc. Ἥραν τὴν τελείαν, Arist. Thesm. 973 b. cf. etiam Callim. fr. 20 Schneider et μάτηρ.

τελείη, AP VI 244, 1 (Crinagorae): Ἥρη — τελ.

τιθήνη Χαρίτων, Colluth. 88: Ἥρην — Χ. ἱερὴν ἐνέπουσι τιθήνην.

τιμήεσσα, AP VI 265, 1 (Nossidis): Ἥρα τιμ. (voc.). — Ἥρη τιμ. (voc.), πολὺ προϊ̈χουσα θεάων, Callim. h. 4, 218.

Τιτηνιὰς — Ἥρη, Nonn. D. 31, 265.

Τροπαία, Lycophr. 1327 sq.: δηίας | — Τροπαίας — θεᾶς*.

τροφὸς ἀνέμων v. μήτηρ.

ὑπαγκάλισμα Iovis, Eur. Hel. 242: Διὸς ὑπ. σεμνὸν Ἥρα.

ὑπεροχωτάτα v. θυγάτηρ.

φαεσίμβροτος v. μήτηρ.

φερέσβιος, Empedocl. v. 160 Mullach (34 Stein): Ἥρη — φερ. — φερ. Ἥ., Io. Tzetz. Hom. 276.

φηρωνία.

φθονερή, Nonn. D. 14, 161: φθονερῆς — Ἥρης. ib. 35, 273. — acc. φθονερὴν — Ἥρην, ib. 8, 48.

φίλη v. μήτηρ et πότνια.

χρυσόθρονος Ἥρη, Hom. Α 611. Ξ 153. Nonn. D. 5, 134. τεὴ (Iovis) χρ. Ἥ., 2,

599. — gen. χρυσοθρόνου Ἥρης, Hom. O 5. χρυσ. — Ἥ., h. 2, 127. — acc. χρυσόθρονον Ἥραν, Pind. Nem. 1, 57 (37) sq. χρ. Ἥρην, AP IX 165, 5 (Palladae Alex.). Ἥ. — χρ., Hom. h. 12, 1 (ἣν τέκε Ῥείη). χρυσοπέδιλος, AP V 69, 1 (Rufini): Ἥρη χρυσ. — gen. Ἥρης χρυσοπεδίλου, Hom. λ 604 = Hes. th. 952 = Onomacriti fr. 8 Kinkel. — acc. Ἥρην χρυσοπέδιλον, Hes. th. 454.

ὠκυπέδιλος, Nonn. D. 9, 139: Ἥρη — ὠκ. ib. 14, 303.

Ἡρικεπαῖος v. Πρωτόγονος.

Ἥρως (Thracum deus).

ἄλκιμος, Kaibel ep. 841, 1 sq.: τὸν πρὸ πύλαις Ἥρωα, τὸν ἄλκιμον ἐν τριόδοισι, | τὸν κλεινόν.

ἄναξ v. δεσπότης.

δεσπότης, Kaibel ep. 841, 7: δέσποτ' ἄναξ*.

κλεινός v. ἄλκιμος.

Ἡσυχία.

θυγάτηρ v. φιλόφρων.

μεγαλάνωρ, Pind. fr. 109 Bergk: μεγαλάνορος Ἀσυχίας.

μεγιστόπολις v. φιλόφρων.

φιλόπολις, Pind. Ol. 4, 26 (18): Ἀσυχίαν φιλόπολιν.

φιλόφρων, Pind. Py. 8, 1—3 (1 sq.): φιλόφρον Ἀσυχία, Δίκας | ὦ μεγιστόπολι θύγατερ.

Ἥφαιστος.

ἀγακλυτός v. ἀμφιγυήεις.

[Αἰγύπτιος, Io. Tzetz. chil. 10, 491: Ἥφαιστός τις Αἰγ.]

αἰθαλόεις Ἥφ., Nonn. D. 27, 123.

{αἰθήρ, Orph. h. 66, 6: αἰθ.*, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, φῶς ἀμίαντον (voc.).}

αἴθων, Orph. L. 703: αἴθωνος — Ἡφαίστοιο.

Αἰτναῖος v. ἄναξ.

αἰώνιος, Orph. h. 66, 3: αἰώνιε*.

ἀμύντωρ, AP VII 210, 7 (Antipatri): Ἥφ. ἀμ.

ἀμφιγυήεις, Hom. A 607 sq.: περικλυτός ἀμφ. | Ἥφ. — περίφρων ἀμφ. | Ἥφ., Qu. Sm. 2, 138 sq. Ἥφ. ἀγακλυτός ἀμφ., Hes. th. 945. cf. παῖς et πόσις.

Ἀμφιγυήεις*, Nonn. D. 27, 70. 33, 123. δύσγαμος Ἀμφ., 13, 177. κλυτὸς Ἀμφ., Hom. Σ 614. Hes. op. 70. sc. 219. Panyass. fr. 16, 1 Kinkel. Io. Tzetz. all. Hom. Σ 702. ὁ κλ. Ἀμφ., AP XIV 109, 5 (aenigma). Λήμνιος — Ἀμφ., Nonn. D. 5, 579 sq. περικλυτὸς Ἀμφ., Hom. Σ 383; 393; 462; 587; 590. Θ 300; 349; 357. Hes. th. 571. 579. fr. 36 Kinkel. σελασφόρος Ἀμφ., Nonn. D. 30, 95. cf. etiam Meliteniot. 1674.

ἄναξ — Ἥφ., Apoll. Rh. 4, 956/958. — gen. Ἡφαίστοιο ἄνακτος, Hom. O 214. Σ 137. Θ 270. ἄν. — Ἡφαίστου, AP IX 755, 1 sq. (ἀδ.). — voc. ἄναξ Ἥφαιστε, Archil. fr. 75 Bergk. Ἥφαιστ' ἄν. Αἰτναῖε, Eur. Cycl. 599.

ἀπάτωρ Ἥφ., Nonn. D. 9, 228. ὠπάτωρ* δίσευνος — ματρόρριπτος, AP XV 26, 7 sq. (Dosiadae ara II).

ἀριστοπόνος, Nonn. D. 29, 350 sq.: ἀριστοπόνου — Ἡφαίστοιο (meton.).

ἄστρα v. αἰθήρ.

βλεμεαίνων σθένεϊ, Hom. Υ 36: Ἥφ. — σθ. βλεμ.

βραδυσκελὴς Ἥφαιστε, AP VI 101, 7 (Philippi).

γενετήρ Cupidinis, Nonn. D. 29, 334: Ἡφαίστῳ γενετῆρι.

γενέτης Eurymedontis, Nonn. D. 30, 65: Λήμνιον — γενέτην*.

δαήμων, Qu. Sm. 14, 50: δαήμονος Ἡφαίστοιο.

δίσευνος v. ἀπάτωρ.

δύσγαμος v. Ἀμφιγυήεις.

εἰλιπόδης v. φώρ.

ἐργαστήρ, Orph. h. 56, 4: ἐργ.*, κόσμου μέρος, στοιχεῖον ἀμεμφές.

ἐργάτης πυρός, Io. Tzetz. all. Hom. X 151: Ἥφ. τὸ πῦρ ἅμα καὶ ὁ π. ἐργ.

ἐργατίνης, Nonn. D. 2, 593: ἐργατίνην — Ἥφαιστον.

ἐργοπόνος* Λήμνοιο, Nonn. D. 3, 133. Λήμνιος ἐργ.*, 43, 403.

ἐρίβρομος, Triph. 232: Ἥφ. — ἐρ.

εὔφρων, Qu. Sm. 3, 738: Ἡφαίστου — εὐφρονος. cf. χαλκεοτέχνης.

ζηλομανὴς Ἥφ., Nonn. D. 42, 321.

ἥλιος v. αἰθήρ. cf. etiam Io. Tzetz. all. Θ 96.

{θερμότης, Io. Tzetz. all. Hom. Υ 123: Ἥφ., ἡ θερμ. δὲ ἀέρος ἐξ ἡλίου. ib. ν 150.}

καρτερόχειρ* voc., Orph. h. 66, 3.

κεκασμένος v. κλυτός.

κλυτοεργός, Hom. Θ 345: Ἥφαιστον κλυτοεργόν.

κλυτόμητις, Hom. h. 20, 1: Ἥφαιστον κλυτόμητιν.

κλυτός, Hom. h. 3, 115: κλυτοῦ Ἡφαίστοιο. Hes. sc. 244. — acc. Ἥφαιστον κλυτὸν — ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐ-

ρανιώνων, th. 927/929. cf. Ἀμφιγυήεις et υἱός.
κλυτοτέχνης, Hom. *A* 571: Ἥφ. κλυτ. — acc. Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, *Σ* 143; 391. *Θ* 286. h. 20, 5.
κοίρανος v. πατήρ.
κραταιός, Orph. h. 66, 9: κραταιέ*.
Κυλλοποδίων*, Hom. *Σ* 371. *Υ* 270 (cf. Io. Tzetz. all. *Υ* 125; 397). — voc. Κυλλοπόδιον*, ἐμὸν (Iunonis) τέκος, *Φ* 331.
κυλλόπους v. χαλαίπους.
λαμπόμενος φλογεραῖς αὐγαῖς, Orph. h. 66, 1 sq.: Ἥφαιστ' — λαμπόμενε φλ. αὐ.
Λήμνιος v. Ἀμφιγυήεις, γενέτης, ἐργοπόνος.
Λιπαραῖος, Theocr. id. 2, 133 sq.: Λιπαραίῳ — Ἀφαίστοιο.
μάκαρ* voc., Orph. h. 66, 10.
μαλερός, Qu. Sm. 3, 711: Ἡφαίστου μαλεροῖο. ib. 13, 150; 330.
ματρόρριπτος v. ἀπάτωρ.
μέγας — Ἥφ. [Homeri] fr. 14 Kinkel = Callim. fr. anon. 84 Schneider.
μεγασθενής, Orph. h. 66, 1: Ἥφαιστ' — μεγασθενές.
μέρος κόσμοιο, v. ἐργαστήρ.
μογοστόκος Τριτογενείης, Nonn. D. 8, 80: Ἥφαιστε μογοστόκε Τρ.
νυμφίος Γαίης, Nonn. D. 27, 317 sq.: φιλοπάρθενε νυμφίε Γ. — Ἥφαιστε.
ὀβριμόθυμος, Orph. h. 66, 1: Ἥφαιστ' ὀβριμόθυμε.
οὐράνιος v. χαλκεύς.
παῖς Iunonis, Hom. h. 2, 139: π. ἐμὸς Ἥφ. — Ἥφ. — ἐμ. π. (v. l. πάις) ἀμφιγυήεις, *Ξ* 239.
παμφάγος, Orph. h. 66, 5: παμφάγε*, πανδαμάτωρ. πανυπέρτατε. παντοδίαιτε.
πανδαμάτωρ v. παμφάγος.
ὁ παντεργάτης — Ἥφ., Io. Tzetz. all. Hom. *A* 161. add. πάντα ποιῶν καὶ τρέφων, ib. 368. add. πῦρ τὸ θερμὸν ἀέρος, ib. 321. — acc. Ἥφαιστον παντεργάτην, prooem. in Il. 273.
παντοδίαιτος et πανυπέρτατος v. παμφάγος.
πατήρ Eurymedontis, Nonn. D. 30, 66: ὦ πάτερ*, ἐργοπόνοιο πυρίπνοε κοίρανε τέχνης.
πέλωρ* αἴητον, Hom. *Σ* 410.
περικλυτός, Hom. *Θ* 287: περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο. *ω* 75. — acc. Ἥφαιστον — περικλυτόν, Hes. op. 60. cf. ἀμφιγυήεις.
περίφρων, Hes. sc. 297: περίφρονος Ἡφαίστοιο. ib. v. 313. — Ἥφ. περ., Qu. Sm. 1, 550. 11, 93. cf. ἀμφιγυήεις.
πευκάεις, Soph. Ant. 123: πευκάενθ' Ἥφαιστον.
ποιῶν πάντα, v. παντεργάτης.
πολύμητις, Hom. *Φ* 355: πολυμήτιος Ἡφαίστοιο. Heges. Phor. fr. 2 Kinkel. Ἥφ. — πολ., Apoll. Rh. 1, 851.
πολύολβος, Orph. h. 66, 9: πολύολβε*.
πολυτέχνης, Solon. fr. 13, 49 Bergk: Ἡφαίστου πολυτέχνεω.
πολύφρων, Hom. *Θ* 297: πολύφρονος Ἡφαίστοιο. *Θ* 327. Ἥφ. — πολ., *Φ* 367.
πόσις* (Veneris) ἀμφιγυήεις, Apoll. Rh. 3, 37.
πυκινόφρων, Qu. Sm. 5, 98: πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο.
{πῦρ, Orph. h. 66, 1: Ἥφαιστ' — ἀκάματον πῦρ. cf. ἐργάτης et παντεργάτης necnon Orph. fr. 160, 2 Abel, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 581. *T* 125 etc.}
πυρίπνοος v. πατήρ.
πυρόεις Ἥφ., Nonn. D. 27, 333. 30, 76. 35, 290. 39, 206. — gen. Ἡφαίστου πυρόεντος, ib. 2, 299. 27, 111. Procli h. 5, 6 Abel. — dat. Ἡφαίστῳ πυρόεντι, Nonn. D. 10, 300.
πυρσοφόρος — Ἥφ., Nonn. D. 30, 100.
ῥικνὸς πόδας, Hom. h. 2, 139: Ἥφ. ῥ. π.
σελασφόρος v. Ἀμφιγυήεις.
σελήνη v. αἰθήρ.
Σίντιος fortasse latet in Apoll. Rh. 1, 608.
στοιχεῖον v. ἐργαστήρ.
σύζυγος Veneris, Io. Tzetz. all. *Θ* 84: ὁ Ἥφ. σύζ. Ἀφροδίτης.
τέκνον Iunonis, Hom. *Φ* 379: Ἥφαιστε — τέκ. ἀγακλεές.
τέκος v. Κυλλοποδίων.
τεχνήεις Ἥφ., Apoll. Rh. 3, 229.
τεχνήμων, Nonn. D. 27, 71: Ἡφαίστου τεχνήμονος.
τεχνίτης v. χαλκουργός.
τεχνοδίαιτος, Orph. h. 66, 3: τεχνοδίαιτε*.
τοκεύς Cabirorum, Nonn. D. 29, 195: Ἡφαίστου — τοκῆος.
τρέφων πάντα, v. παντεργάτης.
υἱός Iovis ac Iunonis, Hom. *Ξ* 166 sq.: φίλος υἱ. — Ἥφ. *Ξ* 338 sq. — acc. Ἥφαιστον — ὃν (Iun.) φίλον υἱόν, *Φ* 330 (= Io. Tzetz. all. *Φ* 141); 378. Ἥρης υἷα* κλυτόν, Apoll. Rh. 1, 859. cf. etiam Io. Tzetz. prooem. in Il. 273.
φαεσίμβροτος, Orph. h. 66, 2: φαεσίμβροτε δαῖμον*.

φιλοπάρθενος v. νυμφίος.
φίλος v. υἱός.
φὼρ γάμοιο, Nonn. D. 29, 355 sq.: φῶρα γάμοιο (Martis) — εἰλιπόδην Ἥφαιστον.
φῶς v. αἰθήρ.
φωσφόρος, Orph. h. 66, 3: φωσφόρε*.
χαλαίπους, Nicandri ther. 458: Ἡφαίστοιο χαλαίποδος (v. l. κυλλόποδος et χωλοίποδος).
χαλκεοτέχνης, Qu. Sm. 2, 440: Ἥφαιστον ἐὐφρονα χαλκεοτέχνην.
χαλκεὺς | Ἥφ., Hom. O 309 sq. — dat. οὐρανίῳ χαλκῆι*, Nonn. D. 14, 21. — voc. χαλκεῦ*, AP XI 307, 2 (Palladae).
χαλκουργός, Io. Tzetz. all. Hom. T 126: Ἥφ. — ὁ χαλκ., τεχνίτης ὁ τῶν ὅπλων.
χωλοίπους v. χαλαίπους.
χωλός, Nonn. D. 6, 14: Ἥφαστον — χωλόν. cf. Hom. Σ 397; 411; 417. Υ 37. Φ 308. Io. Tzetz. all. Hom. Υ 125. th. 306 (Matranga, anecd. II p. 588).

Θάλασσα.

μάτηρ ἀνέμων — Θ., AP V 180, 5 (Meleagri).

Θάλεια (Musa).

δῖα Θ., AP XIV 3, 6 (problema).
Μοῦσα* τρίτη, AP XIV 52, 5 (problema, de vino). 'M. tr. est Θάλεια, qua epulae significantur et convivia', Iacobs.

Θαλία (Gratia).

ἐρασίμολπος, Pind. Ol. 14, 21 (14) sq.: Θ. — ἐρασίμολπε.
ἐρατεινή, Hes. th. 909: Θαλίην ἐρατεινήν.

Θαλυσιάς (Hora).

ἑλωιάς v. καρποφόρος.
δρεπανηφόρος*, ἐλπὶς ἀνάγκης, | ζωογόνος βιότοιο, Io. Gaz. descr. 2, 303 sq.
ἐλπίς et ζωογόνος v. δρεπανηφόρος.
καρποφόρος* Δήμητρος ἑλωιάς, Io. Gaz. descr. 2, 300.

Θάνατος.

[ἄκριτος, Kaibel ep. 204, 3: ἄκριτε δαῖμον*.]
[ἀλόγιστος, Kaibel ep. 334, 10: δαίμων* — ἀλογ.]
ἄναξ νεκρῶν, Eur. Alc. 843 sq.: ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον ν. | Θάνατον.
[ἀνιγρός, Kaibel ep. 562, 1 sq.: ἀνιγροῦ | δαίμονος*.]
[ἄτλητος, Qu. Sm. 6, 14: θανάτοιο (Θαν. edd.) — ἀτλήτοιο.]
[βαρὺς | δαίμων*, Kaibel ep. add. 497 a, 8 sq. δ.* β., ep. 257, 3.]
[ὁ βάσκανος δαίμων*, com. anon. fr. 1498 Kock. ὁ βάσκ. — δ.*, Kaibel ep. 345, 1. — voc. βάσκανε δαῖμον*, ep. 569, 3.]
βλέπων* πτερωτὸς Ἅιδαν (coni. Wilam.), Eur. Alc. 261; cf. Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Götternamen p. 78.
γενετὴρ Ἡσυχίης, AP X 69, 1 sq. (Agathiae): τὸν Θάνατον (Θάν. edd.) — τὸν Ἡσ. (ἡσ. edd.) γενετῆρα, | τὸν παύοντα νόσους καὶ πενίης ὀδύνας.
ἱερεὺς θανόντων, Eur. Alc. 24 sq.: Θάνατον — ἱερῆ θαν.
[κακὸς — δαίμων*, Kaibel ep. 551, 5. — voc. ὦ κακὲ δαῖμον*, ep. 644, 1.]
[κοινὸς — δαίμων*, Kaibel ep. 404, 1.]
λευγαλέος, Qu. Sm. 5, 35: λευγαλέου Θανάτου.
[λυπηρὸς δαίμων*, Kaibel ep. 226, 2.]
μάκαρ* voc., Orph. h. 87, 10.
μελάμπεπλος v. ἄναξ.
[νηλεής, AP VII 334, 1 (ἀδ.): νηλεὲς ὦ δαῖμον*. cf. πονηρός.]
[νηλὴς ὦ Θάν., Kaibel ep. 647, 11.]
[οὐλόμενος Θάν., orac. Sibyll. 14, 136; 194. — gen. οὐλομένου θανάτου, ib. 11, 171.]
παιάν, Aesch. fr. 255 Nauck²: ὦ Θάνατε (Θάν. edd.) π. cf. Soph. fr. 636 N., Eur. Hipp. 1373, Diphili fr. 88 Kock.
παῖς Γῆς καὶ Ταρτάρου, Soph. OC 1574: ὦ Γ. παῖ* κ. Τ.
ὁ πανδαμάτωρ*, Kaibel ep. 430, 2.
παύων νόσους etc., v. γενετήρ.
[πικρός, Kaibel ep. 127, 3: δαίμων* ὁ π.]
[πονηρός, Kaibel ep. 566, 4: πονηρὲ δαῖμον.* cf. Anth. app. ep. II 348 Cougny, qui exhibet νηλεὲς — δ.*.]
[πορφύρεος Θάν., Hom. E 80. Π 334. Υ 477.]
πτερωτός v. βλέπων.
[σωφρονιστής, Aristarchi fr. 3 Nauck²: ὦ Θάνατε, σωφρονιστὰ (v. l. σωφρόνημα, σωφρόνισμα τὸν ἀγνισμένον).]
[τανηλεγής, Hom. Θ 70: τανηλεγέος θανάτοιο. X 210. β 100. γ 238. λ 171; 398. τ 145. ω 135.]

Θαύμας (Oceani filius et Telluris, pater Iridis et Harpyarum).

ἀρχέγονος, Nonn. D. 26, 358 sq.: ἀρχεγόνου — Θαύμαντος.
μέγας, Hes. th. 237: Θαύμαντα μέγαν.

Θεία. cf. Εὐρυφάεσσα.

ἄνασσα, Pind. Is. 5, 6 (6): ὦ 'νασσα*.

μάκαιρα, Orph. fr. 95, 2 Abel: Θείαν — μάκαιραν.
μάτηρ Solis, Pind. Is. 5, 1 (1): μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θ.
πολυώνυμος v. μάτερ.

Θέμις.

ἀγλαόμορφος, Orph. h. 79, 7: ἀγλαόμορφε*.
ἁγνή v. οὐρανόπαις.
ἁγνοτελής, Orph. A. 549: Θέμιν ἁγνοτελῆ.
αἰδοίη, Hes. th. 16: Θέμιν αἰδοίην.
ἀκήρατος, Qu. Sm. 13, 369 sq.: Θέμιν — ἀκήρατον.
βλάστημα Γαίης, Orph. h. 79, 1: Γ. τὸ βλ.* νέον, καλυκώπιδα κούρην.
εἰλείθυια (s. Εἰλ.), Nonn. D. 41, 162: Θ. εἰλ.
ἐρίτιμος, Qu. Sm. 8, 73: ἐρίτιμον — Θέμιν.
εὔβουλος — Θ., Pind. Is. 8, 68 (34). — gen. εὐβούλου Θέμιτος, Ol. 13, 11 (8). — acc. εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν, fr. 30, 1 Bergk.
εὐκταία, Eur. Med. 169: Θέμιν εὐκταίαν.
εὐπατέρεια v. οὐρανόπαις.
ἠυγενής, Hom. h. 4, 94: Θ. ἠυγ.
θυγάτηρ Solis, Lycophr. 129: τῆς — Ἡλίου θυγατρὸς* Ἰχναίας.
ἱερά, Pind. Py. 11, 15 (9): Θέμιν ἱεράν.
ἱεροσκόπος, Orph. E. 23: Θέμιν — ἱεροσκόπον.
ἵκεσία Θ. Διὸς κλαρίου, Aesch. suppl. 346 (360).
Ἰχναία v. θυγάτηρ.
Ἰχναίη — Θ., Hom. h. 1, 94.
καθαρή, Nonn. D. 31, 62: καθαρὴν Θέμιν.
καλλιπάρῃος, Hom. *O* 87: Θέμιστι — καλλιπαρῄῳ.
καλυκῶπις v. βλάστημα.
κλυτὴ Θ., Qu. Sm. 12, 202.
κούρη* voc., Orph. h. 79, 12. cf. etiam βλάστημα.
λιπαρή, Hes. th. 901: λιπαρὴν Θέμιν.
μάκαιρα, Orph. h. 79, 11: μάκαιρ'* (voc.).
μεγάλα, Eur. Med. 160: ὦ μεγ. Θέμι.
μήτηρ Promethei, Aesch. Prom. 871 (873) sq.: ἡ παλαιγενὴς | μ. — Τιτανὶς Θ.
νυκτιπόλευτος, Orph. h. 79, 7: νυκτιπόλευτε*.
ὀρθόβουλος, Aesch. Prom. 18: τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος.
ὅρκια, Eur. Med. 208: τὰν Ζηνὸς ὅρκιαν Θέμιν. cf. εὔβουλος.
οὐρανία, Soph. El. 1064: τὰν οὐρανίαν Θέμιν. cf. εὔβουλος.
οὐρανόπαις, Orph. h. 79, 1: οὐρανόπαιδ' ἁγνὴν — Θέμιν εὐπατέρειαν.
παῖς Telluris, Eur. IT 1259 sq.: Θέμιν — Γᾶς — | παῖδα.
παλαιγενής v. μήτηρ.
πανδερκής, Qu. Sm. 13, 299: Θέμιν — πανδερκέα.
πάντιμος, Orph. h. 79, 7: πάντιμ'*.
πάρεδρος v. σώτειρα.
πασιμέλουσα Θ., Nonn. D. 31, 94.
πατραδέλφη Iovis, Io. Tzetz. th. (Matranga, anecd. II p. 588) 310: Θέμιν — τὴν ἄλλην πατραδέλφην.
πινυτά, Bacchyl. fr. 29 Bergk: πινυτᾶς Θέμιδος. cf. lyr. fr. adesp. 82 A Bgk. cum annot.
πρέσβειρα Θ., Apoll. Rh. 4, 800.
σεβάσμιος, Orph. h. 79, 8: σεβάσμιε*.
σώτειρα Διὸς ξενίου | πάρεδρος — Θ., Pind. Ol. 8, 28 (21) sq.
Τιτανίς v. μήτηρ. cf. etiam Aesch. Eum. 2/6.

Θεσμοδότειρα.

ἀμύμων, Orph. E. 25: ἀμύμονα Θεσμοδότειραν.

Θέτις.

ἀγλαΐα v. χρυσοέθειρα.
ἀγλαόκολπος v. θυγάτηρ.
ἀγλαόπεπλος, Qu. Sm. 11, 240: Θ. ἀγλ.
ἀθανάτα v. χρυσοέθειρα.
ἀθανάτη v. μήτηρ et Νηρηΐς.
αἰδοίη v. δεινή.
αἰολόδακρυς, Nonn. D. 43, 365: Θ. αἰολ.
ἄκοιτις Pelei, Qu. Sm. 4, 110: Πηλῆος ἄκ.*.
ἀκρήδεμνος, Nonn. D. 6, 309: Θ. ἀκρ. ib. 39, 254.
ἁλία, Eur. Andr. 108: ἁλίας Θέτιδος. — τῆς ἁλ. Θ., AP VII 142, 4 (ἀδ.).
ἁλίη Θ., Qu. Sm. 3, 631. — acc. ἁλίην Θέτιν, Nonn. D. 33, 377.
ἁλοσύδνη, Hom. *T* 207: Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης.
ἀργυρέη, AP V 48, 4 (Rufini): ἀργυρέης — Θέτιδος.
ἀργυρόπεζα Θ., Qu. Sm. 4, 172. add. θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος, Hom. *A* 538; 556. ἡ ἀργ. Θ., Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 198; 412. Θ. ἀργ., Hom. *Π* 222. *Σ* 369. Orph. A. 385. Qu. Sm. 5, 233. θεά, Θ. ἀργ., *I* 410. *Σ* 127; 146; 381. *T* 28. *Ω* 89; 120. Hes. th. 1006. θεὰ — ἀργ. Θ., ω 91 sq. adde Leont. Mag. Anacr. 1, 1, ubi ἀργ. Θ., χάρμα τεκόντων Theoctista

vocatur. — acc. *Θέτιν ἀργυρόπεζαν, Π* 574. Qu. Sm. 3, 101. Nonn. D. 47, 285. *ἄλλην ἀργ.* — *Θ.* Thetis Beroen videt ib. 41, 235. cf. *θυγάτηρ.*

βαθύκολπος, Theocr. id. 17, 55: *Θ. βαθ.*

βασιλίς v. *νησιῶτις.*

βασίλισσα, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 134: *ἡ Θ. ἡ βασ. ἡ Χείρωνος θυγάτηρ.*

βυθίη, Nonn. D. 1, 99: *Θ. βυθ.* ib. 20, 354.

γένεθλον Nerei, v. *πότνια.*

γλαυκή, anon. Lesb. cond. v. 16 p. 86 Duentzer, p. 325 Meineke: *γλαυκῆς Θέτιδος.*

*δεινή τε καὶ αἰδοίη θεός**, Hom. *Σ* 394.

*δέσποινα** (voc.) *πεντήκοντα Νηρήδων κορᾶν*, Aesch. fr. 174 Nauck².

δῖα Θ., Apoll. Rh. 4, 932. AP IX 470, 6 (*ἀδ.*). Qu. Sm. 4, 93; 273; 469. 7, 211. *δῖα* θεάων*, Hom. *T* 6. *Ω* 93. — voc. *Θέτι δῖα*, Apoll. Rh. 4, 783.

δίη v. *Νηρηίς.*

εἰναλίη Θέτι, Kaibel ep. 993, 1 (Asclepiodoti).

ἑλικῶπις v. *Νηρηίνη.*

ἔμπουσα, AP XV 26, 3 (Dosiadae ara II): *ἐμπούσας**. Thetis plurimas formas induisse fertur, ut Peleum effugeret.

ἐναλία, Eur. IA 976: *τῆς ἐναλίας δαίμονος*, σεμνῆς θεοῦ.* — *ἐν θεοῦ**, Andr. 253.

εὐπατρις, Eur. IA. 1077 sq.: *τᾶς εὐπάτριδος** — | *Νηρῇδων — πρώτας.*

ἐυπλόκαμος Θ., Qu. Sm. 4, 542.

ἐύφρων v. *Νηρηίνη.*

ἠύκομος, Hom. *Δ* 512: *Θέτιδος — ἠυκόμοιο. Π* 860. cf. Luciani Char. § 22. cf. *κούρη* et *μήτηρ.*

{*Θάλασσα*, Io. Tzetz. Anteh. 68: *Θ.* — *Θάλ.* cf. chil. 6, 995; all. Hom. *A* 185 etc.}

Θαλασσαίη — *Θ.*, Nonn. D. 22, 399.

Θαλασσία, [Eur.] Rhes. 974: *τῆς Θαλασσίας θεοῦ**. cf. fr. 885 Nauck².

θυγάτηρ Nerei, Hom. h. 2, 141 (cf. Matron. conv. Att. 33 Brandt): *Νηρῆος θυγ. Θ. ἀργυρόπεζα.* adde *Θ. ἡ τοῦ Νηρέως*, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 276. cf. *ἀργυρόπεζα.*

Sine deae nomine: Νηρέος θυγ., Pind. Is. 8, 91 (46). — acc. *ἀγλαόκολπον* | *Νηρ. θύγατρα*, Nem. 3, 97 (56) sq. cf. *μήτηρ.*

{Filia Chironis: *Θέτιδος τῆς θυγατρὸς Χείρωνος φιλοσόφου*, Io. Tzetz. proem. in Il. 425. cf. ib. v. 444 sq. 450 etc., all. Hom. *A* 180 etc. et *βασίλισσα.*}

Ἰνδῴη, Nonn. D. 27, 46: *Θ. Ἰνδ.*

καλλιπλόκαμος, Hom. *Σ* 407: *Θέτι καλλιπλοκάμῳ.* cf. *ἁλοσύδνη.*

κάσις, Lycophr. 399 sq.: *Νησαίας* (v. l. *Νησίας*) *κ.**, | *Δίσκου μεγίστου τάρροθος Κυναιθέως.*

{*κατάστημα*, Io. Tzetz. all. Hom. *A* 253: *τὴν Θέτιν, τὸ ὑγρὸν κατάστημα.*}

κλυτά v. *παῖς.*

κόρα, Eur. IA 1062: *ὦ Νηρηὶ κ.**. cf. *χρυσοέθειρα.*

κόρη Nerei, Eur. Andr. 1224: *ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κ.**. — acc. *Νηρέως κόρην**, IA 701.

κούρα Nerei, Eur. IT 217: *τᾶς Νηρέως κούρας**.

κούρη, Qu. Sm. 4, 50: *κούρης* ἠυκόμοιο.* — dat. *κούρῃ Νηρηίδι*, ib. 3, 670.

κυανέα, Philostr. h. in Thetin v. 1 (PLG III⁴ p. 687 Bergk): *Θέτι κυαν., Θ. Πηλεία.* ib. v. 9.

κυανοκρήδεμνος, Qu. Sm. 4, 115: *Θ. κυαν.* ib. 4, 381. 5, 121.

λευκόπους, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 260: *ἡ Θ. ἡ λευκ.* ib. 447.

μάτηρ, Eu. IA 1073—1075: *θεᾶς μα-τρὸς — Θέτιδος.*

μεγίστη, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 530: *θεὰ* μεγ.*

μήτηρ Achillis, passim apud Homerum et Io. Tzetz. all. Hom., velut *Θ. μήτ.. Π* 34. *Σ* 332. *Θ.* — *μ.*, Callim. h. 2, 20.

Sine deae nomine: ἀθανάτη — μήτ., *K* 404. *P* 78. *πότνια μ., A* 357. *Λ* 795. *Π* 37; 51. *Σ* 35; 70. *Ψ* 92. *Ω* 126. *λ* 546 (= Io. Tzetz. all. *λ* 116). *μ.* — *θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος, Ω* 562. — gen. *μητρὸς — θεᾶς*, Lycophr. 240. *μητέρος ἠυκόμοιο*, Hom. *Ω* 406. — dat. *μητρὶ φίλῃ, A* 351. cf. *Νηρηίς* etc.

μητιόωσα κλυτά, Qu. Sm. 2, 437: *Θέτιν κλ. μητιόωσαν.*

Νηρεΐς, Qu. Sm. 2, 422: *Νηρεΐδος**.

Νηρηίνη, Qu. Sm. 9, 29: *Νηρηίνῃ.* — *ἑλικώπιδι N.*, ib. 3, 596. — acc. *Νηρηίνην*, ib. 3, 125. *εὐφρονα N.*, 4, 128. deae nomen ubique deest.

Νηρηίς, Eur. IT 537: *Θέτιδος — τῆς Νηρῇδος.* — *Θ. Νηρηίδος*, Matron. fr. 1 Brandt. — dat. *τῇ μητρὶ* (Achillis) — *τῇ τοῦ Νηρέως Θέτιδι δῆθεν τῇ Νηρηίδι*, Io. Tzetz. all. *A* 120 sq. cf. ib. 157.

Sine deae nomine: nom., Qu. Sm. 4, 457. — gen. *Νηρηίδος*, Eur. IA 626. Qu. Sm. 2, 616. Constant. Man. Arist. et Call. 8, 11. *ἀθανάτης N.*, Qu. Sm. 2, 416. *θεᾶς N.*, Eur. Andr. 135. *θεᾶς*

— *ποντίας N.*, IA 836. *Νηρῇδος*, Andr. 46; 161. IA 896. *θεᾶς N.*, Hel. 1647. IA 819. *ποντίας N.*, Hel. 318. — dat. *δίῃ Νηρηίδι*, Qu. Sm. 3, 698. cf. *κόρα* et *κούρη*.

νησιῶτις, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 384 sq.: *ἡ Θ.*, | *ἡ νησ. βασιλίς, ἡ παραθαλασσία.*

ξεινοδόκος, Nonn. D. 43, 95 sq.: *Θέτιδος — ξεινοδόκοιο θεαίνης.*

ὁμιχλώδης, Io. Tzetz. all. Hom. *A* 212: *τῆς ὁμιχλώδους Θέτιδος.*

παῖς Nerei, Pind. Py. 3, 163 sq. (92): *Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.*

παντόμορφος, Soph. fr. 561 Nauck²: *τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι.*

παραθαλασσία v. *νησιῶτις.*

παράκοιτις Pelei, Qu. Sm. 4, 190: *Πηλῆος ἐυσθενέος παράκοιτιν*.*

παρθενοκτόνος, Lycophr. 22: *παρθενοκτόνον Θέτιν* (Helles mors respicitur).

παρθένος, AP XIV 27, 1 sq. (aenigma): *παρθένον* ἐν πελάγει ζητῶν τὴν πρόσθε λέοντα,* | *τηθὴν εὑρήσεις παιδοφόνου Ἑκάβης.* hoc aenigmate Thetidem significari ostendit Iacobs vol. III p. 797.

Παφίη v. *χρυσοέθειρα.*

Πηλεία v. *κυανέα.*

ποντία, Pind. Nem. 3, 60 (35): *ποντίαν Θέτιν.*

Sine deae nomine: τῆς ποντίας θεοῦ, Eur. Andr. 130. — acc. *ποντίαν θεόν*, Pind. Is. 8, 71 (36). cf. *Νηρηΐς.*

*πόρτις**, Lycophr. 857.

πότνια, Eur. Andr. 1273 sq.: *ὦ πότνι'*, ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,* | *Νηρέως γένεθλον.* cf. *μήτηρ.*

πρώτα Νηρῄδων v. *εὔπατρις.*

σεμνά, Pind. Nem. 5, 47 (25): *σεμνὰν Θέτιν.*

σεμνή v. *ἐναλία.*

σοφὴ Θ., Nonn. D. 34, 160.

συγκοιμήματα v. *πότνια.*

τανύπεπλος, Hom. *Σ* 385: *Θέτι τανύπεπλε.* ib. v. 424.

τάρροθος v. *κάσις.*

φίλη v. *μήτηρ.*

χρυσοέθειρα, AP IX 485, 14 (Heliodori): *χρυσ. Θέτιν* (v. l. *Θέτι*). add. *Νηρέος ἀθανάταν εἰναλίοιο κόραν,* | *τὰν Διὸς ἐννεσίῃ Πηλέϊ γημαμέναν,* | *τὰν ἁλὸς ἀγλαΐαν, ἀμετέραν Παφίην*, ib. v. 1—4.

Θυώνη v. *Σεμέλη.*

Ἴακχος (Iovis et Cereris filius). cf. *Διόνυσος* et *Ζαγρεύς.*

βριμός et *ἱερός* v. *κοῦρος.*

κοῦρος Cereris, carm. pop. 10 Bergk: *ἱερὸν — κοῦρον* — βριμόν.*

ναίων, Arist. ran. 324: *Ἴακχ' ὦ πολυτίμοις ἐν ἕδραις ἐνθάδε ν.* (voc.).

ξυνέμπορος v. *ὡραῖος.*

πολυτίμητος, Arist. ran. 397: *Ἴακχε πολυτίμητε.*

φιλοχορευτής, Arist. ran. 402: *Ἴακχε φιλοχορευτά.* ib. v. 408; 413.

ὡραῖος, Arist. ran. 395 sq.: *τὸν ὡραῖον θεόν* — τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.*

Ἴακχος (Bacchi et Aurae filius, apud Nonnum).

κοῦρος, D. 48, 959: *κοῦρον Ἴακχον.*

τρίτατος, D. 48, 965: *τριτάτῳ — Ἰάκχῳ.* cf. etiam ib. 884 et 968.

Ἴανος.

προπάτωρ, Procli h. 6, 3 Abel: *Ἴανε προπάτορ, Ζεῦ ἄφθιτε — ὕπατε Ζεῦ.* ib. v. 15.

Ἰαώ (Iudaeorum deus; *Ἰάω* Buresch et Cougny)[1]).

ἄβρός, orac. 209, 5 Hendess (= Anth. app. ep. VI 135 Cougny): *ἁβρὸν Ἰαώ.* in eodem oraculo v. 3: *φράζεο τὸν πάντων ὕπατον θεὸν ἔμμεν Ἰαώ.* cf. Buresch, Klaros p. 48—55.

Ζεύς, h. mag. 1, 3 Abel: *Ζηνὸς μεγάλοιο Ἰαώ.*

Praeterea ex eodem hoc hymno, cuius versus prorsus corrupti et confusi sunt, epitheta sequentia promenda videntur.

Ἀβρασὰξ ἀντολίης καταρήμενος, v. 6.

Ἀδωναῖος, v. 13—15: *ὁρκίζω θεὸν αἰώνιον αἰῶνά τε πάντων·* | *ὁρκίζω φύσιν αὐτοφυῆ, κρατερὸν Ἀδωναῖον* (cf. v. 7)· | *ὁρκίζω δύνοντα καὶ ἀντέλλοντ' Ἐλωαῖον.*

μάκαρ, κλῄζω σε τὸν οὐρανοῦ ἡγεμονῆα | *καὶ γαίης χάεός τε καὶ Ἄιδος, ἔνθα νέμονται*, v. 16 sq.

πάτερ κόσμοιο πακερβηθ, v. 8.

προπάτωρ. προγενέστερε, αὐτογένεθλε, v. 27.

Ἵμερος.

γλυκύς, APl 167, 3 (Antip. Sid.): *τὸν — ἐνὶ Θεσπιάδαις γλυκὺν Ἵμερον* (Praxitelis).

θρασύς v. *πανδαμάτωρ.* cf. etiam AP VII 421, 3 sq. (Meleagri).

καλός, Hes. th. 201: *Ἵμ. — καλός.*

πανδαμάτωρ θρασὺς Ἵμ., Nonn. D. 34, 34.

Ἵμεροι.

μελιχροί, APl 308, 1 (Eugenis): *τοῖς μελιχροῖς Ἱμέροισι.*

---

1) *Ἑβραϊκῶς τὸ ἰαὼ ἀόρατον σημαίνει*, Io. Tzetz. chil. 7, 249.

Ἰόβακχος (Bacchi socius apud Nonnum).
ἀλκήεις Ἰο., D. 30, 317.
ἐλατήρ, D. 9, 182: βλοσυρῶν Ἰόβακχον — ἐλατῆρα (v. l. ὀλετῆρα) λεόντων. — πορδαλίων Ἰό. — ἐλ., 11, 64.
εὐχαίτης Ἰό., D. 19, 116.
λυσσήεις — Ἰό., D. 29, 319.
ὀλετήρ v. ἐλατήρ.

Ἶρις.
ἄγγελος Οὐρανιώνων | Ἶ. ἀελλήεσσα, Nonn. D. 26, 361 sq. — acc. ἄγγελον Ἶριν — δυσάγγελον, ib. 20, 184.
Ὀλύμπιος ἄγγελος*, Hom. Ω 194 (cf. Io. Tzetz. all. Ω 152).
ἀελλήεσσα v. ἄγγελος.
ἀελλόπος, Hom. Θ 409: Ἶ. ἀελλ. Ω 77 (cf. Euphor. fr. 163 Meineke ap. schol. h. l.); 159.
αἰθερίη, Nonn. D. 32, 79: Ἴριδος αἰθερίης.
αἰόλος Ἶ., Qu. Sm. 12, 193.
ἄμβροτος, Qu. Sm. 14, 467: ἄμβροτον Ἶριν.
[ἄσκοπος Ἶ. Noctis formam induit, Nonn. D. 31, 132.]
διάκτορος Iovis, v. σύγγαμος
[διδύμη — ἶρις, Arat. phaen. 940 (Dios. 208).]
δίη, Callim. fr. anon. 323 Schneider: Ἴριδι δίῃ.
[εὔκυκλος, Paul. Sil. descr. S. Soph. 458: εὐκύκλοιο — ἴριδος.]
εὔλοχος v. νύμφη.
εὐπέδιλλος Ἶ., Alcaei fr. 13 Bergk.
ἔχουσα εἶδος παλίντονον, Io. Gaz. descr. 2, 172: εἶ. ἔχ. | παλ. — Ἶ. cf. ib. v. 188.
Ζεφυρηίς v. νύμφη.
θυγάτηρ Θαύμαντος, Hes. th. 780: Θ. θυγ. — Ἶ.
κήρυξ, Babrii fab. 72, 1: Ἶ. — οὐρανοῖο πορφυρῆ κ.
κόρη* Θαύμαντος, Callim. h. 4, 67.
κούρη Θαύμαντος, Callim. h. 4, 232: Θ. — κ.*.
λάτρις θεῶν, Eur. H. f. 823 sq.: τὴν θ. λάτριν | Ἶριν.
μήτηρ v. νύμφη.
νύμφη, Nonn. D. 47, 341 sq.: Ζεφυρηΐδι νύμφῃ | Ἴριδι μητρὶ Πόθοιο. — voc. Ἶρις, ἀεξιφύτου Ζεφύρου χρυσόπτερε ν., | εὔλοχε μῆτερ Ἔρωτος, ib. 31, 110 sq.
παρθένος, Theocr. id. 17, 134: ἔτι παρθ. Ἶ. locus coniecturis (λέχος ὠκέα, εὐπάρθενος etc.) varie tentatus.
ποδήνεμος, Hom. E 353: Ἶ. — ποδ. — ποδ. ὠκέα Ἶ., B 786 (cf. Matron. conv. Att. v. 50 Brandt). E 368. Λ 195. O 168; 200. Σ 166; 183; 196. Ω 95. h. 1, 107.
πολύχροιος, Io. Tzetz. Anteh. 212 sq.: Ἶ. — οὐρανόθεν πυκινῶς φαεινομένη πολ.
πορφυρῆ v. κήρυξ.
σύγγαμος Ζεφύρου, Nonn. D. 31, 106 sq.: Ζ. δυσέρωτος — σύγγαμον Ἶριν, | Ζηνὸς ἐπειγομένου διάκτορον.
ταχεῖα, Arist. av. 1204: Ἶ. ταχ. — βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχ., Hom. Θ 399. Λ 186. O 158. Ω 144.
ταχινὴ — θεὰ — Ἶ., Nonn. D. 31, 197.
φαεινομένη v. πολύχροιος.
φίλη, Apoll. Rh. 4, 757: Ἶρι φ.
χρυσόπτερος, Nonn. D. 20, 251: θεὰ χρυσ. Ἶ. — acc. Ἶριν — χρυσόπτερον, Hom. Θ 398. Λ 185. h. 5, 314. cf. νύμφη.
ὠκέα Ἶ., Hom. O 172. Apoll. Rh. 2, 286. ὠκ. — Ἶ., Hom. Ψ 198 (= Io. Tzetz. all. Ψ 63). πόδας ὠκ. Ἶ., B 790; 795. Γ 129. Θ 425. Λ 210. Σ 202. Ω 87; 188. Hes. th. 780. cf. ποδήνεμος.
ὠκεῖα, Hes. th. 266: ὠκεῖαν — Ἶριν.

Ἶσις (Εἶσις).
ἁγνή v. Νειλῶτις.
ἄνασσα* voc., AP VI 231, 2 (Philippi).
ἄν.* (voc.) **Φιλῶν**, Kaibel ep. 981, 5. cf. πρεσβίστη.
ἄταιτος v. τριτόλαινα.
βασίλεια Αἰγύπτου, Kaibel ep. 1028, 1[1]): Αἰγ. βασ.* λινόστολε.
βασίλισσα, Kaibel ep. 1023, 3: τὴν μελανόστολον βασίλισσαν Εἶσιν.
βριθομένα* σοφοῖς ἑλικόπλοκος ἐν πλοκάμοισιν (ἑλικόπλοκος ἀμφὶ προσώποις Hermannus), Kaibel ep. 1028, 18.
δάμαρ Osiridis, v. πρέσβα.
δέσποινα* voc., Kaibel ep. 1028, 6.
Δημήτηρ, Nonn. D. 3, 282: Αἰγυπτίης Δήμητρος. cf. Meliteniot. 1767: Ἶσις ἡ θεὸς Δήμητρα καλουμένη. [cum Tellure confusa ib. 1768.]
δῖα v. πρεσβίστη.
[δότειρα μεγάλων ἀγαθῶν, Kaibel ep. 1029, 10: μεγάλων δ' ἀγαθῶν σὺ δότ. (v. l. σκάπτειρα) βροτοῖσιν, sc. εἶ.]
ἑλικόπλοκος et ἑλινότροπος v. βριθομένα.
ἐπισταμένα, Kaibel ep. 985, 4: Εἶσιν ὅλον (lect. dub.) σώζειν κόσμον ἐπισταμέναν.

1) = h. in Isim, Orph. p. 295—302 Abel.

εὐπλόκαμος, Kaibel ep. 833, 1: Ἴσιδος εὐπλοκάμοιο.
ἔχουσα σκῆπτρον, v. πρεσβίστη.
ζαθέη, Kaibel ep. 1047, 2: ζαθέης Ἴσιδος.
θεσμοθέτις* μερόπων, Kaibel ep. 1028, 20.
θυγάτηρ Saturni, v. πρέσβα.
Ἰναχίη, Callim. ep. 57, 2 Wilam. (= AP VI 150): Ἰναχίης — Ἴσιδος. — Ἴσ. Ἰν., Kaibel ep. 981, 2.
καρποτόκος, Kaibel ep. 982, 1 (Celsi): Ἴσιδι καρποτόκῳ. add. σταχυμήτορι, μυριομόρφῳ, APl 264, 1 (ἀδ.).
λινόπεπλος v. μελέουσα.
λινόστολος v. βασίλεια.
μαινάς v. τριτάλαινα.
μάκαιρα, Kaibel ep. 1029, 5: σή τε (Anubidis), μάκ. θεά, μήτηρ, πολυώνυμος Ἶσις.
μεγάλη, Kaibel ep. 983, 2: μεγάλην Ἶσιν θεάν. — μεγ. Εἶσιν Θεὰν τὴν ἐν Φίλαις, Kaibel ep. 984, 2.
μελέουσα Αἰγύπτου, AP VI 231, 1 sq. (Philippi): Αἰγ. μελ. μελαμβώλου, λινόπεπλε | δαῖμον*.
μελανηφόρος v. μήτηρ.
μελανόστολος v. βασίλισσα.
μήτηρ, Orph. h. 42, 9: σῇ (Misae) μητρὶ θεᾷ μελανηφόρῳ Ἴσιδι σεμνῇ. cf. APl 264, 3 (ἀδ.): αὐτόματοι στείχουσιν ἐὴν πρὸς μητέρα καρποί. cf. etiam μάκαιρα.
μυριόμορφος v. καρποτόκος.
Νειλῶτις, Kaibel ep. 586, 2: θεᾶς Νειλώτιδος Εἴσιδος ἁγνῆς.
ὀχοῦσα κρατὶ σελήνην, Kaibel ep. add. 874 a, 2: ὀχοῦσά τε κρ. σ. ἀμφίκυρτον Ἶσι.
πανδερκής v. πρεσβίστη.
[πάρεδρος Osiridis, Kaibel ep. 1028, 49 (v. 137 Abel): καί με καλεῦσι πάρεδρον.]
πολύβουλος, Kaibel ep. 1028, 26: Εἶσις (Ἶσις Sauppe) ἐγὼ πολ.
πολυζάλωτος v. πρέσβα.
πολυώνυμος v. μάκαιρα.
πρέσβα, Kaibel ep. 1028, 14—16: ἅδε τυράννων | πρ., Κρόνῳ θυγάτηρ, Εἶσις (Ἶσις Sauppe), δάμαρ εὐρυμέδοντος | ἔμμι πολυζάλωτος Ὀσείριδος (Ὀσίρ. Sauppe).
πρεσβίστη μακάρων, Kaibel ep. 1029, 8—10: πρεσβίστην* μακ. ἐν Ὀλύμπῳ σκῆπτρον ἔχουσαν | καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου δῖαν ἄνασσαν | πανδερκῆ.
ῥωμαλέα v. χρυσόθρονος.
σεμνή v. μήτηρ et σώτειρα.
σκάπτειρα v. δότειρα.
σταχυμήτωρ v. καρποτόκος.
σύνευνος Osiridis, h. mag. in Lunam 78 Wessely: συνεύνου Ἴσιδος.
σώτειρα, orac. 198, 7 sq. Hendess: Ἴσιδι σεμνῇ | σωτείρῃ.
τερπομένη εὐκάρποις πεδίοις, Kaibel ep. 1047, 6: τῇ θεᾷ* εὐκ. τερπομένῃ πεδ. (lect. dub.; cf. Anth. app. ep. III 135, 6 Cougny).
τριτάλαινα, orac. Sib. 5, 483 sq.: Ἶσι, θεὰ τριτ. — μαινὰς ἄτακτος.
τύραννος, Herond. mim. 5, 75: τὴν τύραννον*. 'nescias an magna mater hic dicatur', Buecheler.
Φαρίη, orac. v. 46 Wolff: Ἴσιδι — Φαρίῃ.
χρυσόθρονος Εἶσις (v. l. Ἶσις), | ῥωμαλέα σκάπτροισιν, Kaibel ep. 1028, 7 sq.

Ἰωκή.

κορυόεσσα Ἰ. (ἰωκὴ edd.), Hom. *E* 740.

Κάβειρος.

Βοιώτιος, AP VI 245, 3 sq. (Diodori): Βοιώτιε — Κάβειρε, | δέσποτα.
δεσπότης v. Βοιώτιος.
καλλίπαις, lyr. fr. adesp. 84, 10 Bergk: καλλίπαιδα — ἀρρήτων — Κάβειρον ὀργίων (corrupt.).

Κάβειροι.

μεγάλοι, Callim. ep. 47, 4 Wilam. (= AP VI 301): ὦ μεγ.*.
μυστιπόλοι, Nonn. D. 3, 73: μυστιπόλων — Καβείρων.
παῖδες v. πολιῆται.
πολιῆται, Nonn. D. 29, 193 sq.: Θρηικίης — Σάμοιο πυρισθενέες πολ.*, | Λημνιάδος δύο παῖδες — Καβειροῦς.
πυρισθενέες v. πολιῆται.
Σαμόθρᾳκες, AP VI 164, 2 (Luciani ep. 34): Σαμόθρᾳξι θεοῖς*.
Σαμόθρηκες, Callim. ep. 47, 3 Wil. (= AP VI 301): θεοῖς* Σαμόθρηξι (v. l. Σαμόθρᾳξι).
υἷες Οὐρανοῦ, Kaibel ep. 1035, 7: Οὐρανοῦ υἷες — Κάβ.

Καβειρώ.

ἀκρήδεμνος v. Λημνιάς.
Θρήισσα Κ., Nonn. D. 14, 21.
Λημνιάς, Nonn. D. 27, 121 sq.: Κ. | Λημν. ἀκρήδεμνος. — gen. Λημνιάδος — Καβειροῦς, ib. 29, 194.
φιλόπαις, Nonn. D. 27, 329: τεὴν (Vulcani) φιλόπαιδα Κ.

Καιρός.

πανδαμάτωρ, APl 275, 2 (Posidippi): Κ. ὁ πανδ.

Καλλιόπη.

ἄδουσα ἡρώων καταλόγους, v. λιγυρά.

ἄμβροτος v. *Μοῦσα* lin. 23.
ἀρηρεμένη φρεσὶ θυμόν, Qu. Sm. 3, 632: *Καλλιόπη — ἀρ.* (lect. dub.) *φρ. Θ.*
ἀριστότοκος v. *νύμφη.*
βασίλεια, APl 312, 1 (*ἀδ.*): *Καλλιόπη βασ.*
εὔμυθος, AP IV 3, 107 (Agath. Schol.): *εὐμύθοιο — Καλλιοπείης.*
Θυγάτηρ v. *Μῶσα.*
καλὴ — Καλλιόπεια voc., Maneth. 1 (5), 17.
λίγεια, Stesich. fr. 45 Bergk: *Καλλιόπεια λιγ.*
λιγυρά, Io. Tzetz. prooem. Hom. Od. 8 sq.: *τὴν λιγυρὰν Ὁμήρου Καλλιόπην, | τὴν περιτρόπως ᾄδουσαν ἡρώων καταλόγους.*
μάτηρ (Orphei) — *Καλλιόπα*, AP VII 8, 6 (Antip. Sid.). — gen. *ματρὸς δ' ἔπλεο* (Homerus) *Καλλιόπας*, APl 296, 8 (Antipatri).
μήτηρ, Orph. h. 24, 12: *Καλλιόπη — μητρί.* ib. 76, 10. — gen. *μητέρος** Orphei, adesp. v. 52 Bergk, PLG III[4] p. 364.
μητιόωσα πινυτὰ φρεσί, Qu. Sm. 3, 655: *Καλλιόπη, π. φρ. μητ.*
Μοῦσα, AP VII 9, 2 (Damageti): *Μούσης — Καλλιόπης.* — voc. *ἄμβροτε Μ. — Καλλιόπεια*, Empedocl. v. 383/385 Mullach (338/340 Stein). cf. etiam *τέκος* et infra *Μοῦσα* p. 174.
Μῶσα, Alcman. fr. 45 Bergk: *Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, Θύγατερ Διός.*
νύμφη, Nonn. D. 22, 322 sq.: *ἀριστοτόκῳ — νύμφῃ | —Καλλιοπείῃ.*
περίφρων Καλλιόπεια, Orph. A. 683.
πολύμυθος, AP IX 523, 1 (*ἀδ.*): *Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότου Ἑλικῶνος.*
*πότνα Θεά** voc., Opp. hal. 1, 78. cf. schol.
προθαγέτις v. *σοφά.*
σοφά, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 1, 5 sq.: *Καλλιόπεια σ., Μουσῶν προθαγέτι τερπνῶν.*
τέκος Διός, Hom. h. 31, 1 sq.: *Διὸς τ., Μοῦσα | Καλλιόπη* (voc.).
χρυσῆ, Io. Tzetz. chil. 2, 283: *ἡ χρ. — Ὁμήρου Καλλιόπη.*

Καλυψώ.

Ἀτλαντίς, Lycophr. 744: *Ἀτλαντίδος**. cf. *κρείουσα.*
αὐδήεσσα v. *ἐυπλόκαμος.*
βασιλίς, Io. Tzetz. all. Hom. *α* 145: *Καλυψοῦς Θεᾶς καὶ βασιλίδος.*
δεινή v. *ἐυπλόκαμος* et *Θυγάτηρ.*
δῖα K., Hom. *ε* 263; 321; 372. *K. δ. Θεάων*, *ε* 78; 85; 116; 180; 202; 242 (ubi v. l. *πότνια νύμφη*); 246; 258; 276. *ι* 29. Hes. th. 1017. *δ.** *Θεάων*, *ε* 159; 192. cf. *νύμφη.*
δολόεσσα v. *Θυγάτηρ.*
ἐυπλόκαμος, Hom. *η* 254 sq. (cf. Io. Tzetz. all. *η* 71): *K. — ἐυπλ., δεινὴ Θεός.* add. *αὐδήεσσα*, *μ* 448 sq. cf. *Θυγάτηρ* et *νύμφη.*
ἐυπλοκαμοῦσα v. *νύμφη.*
ἠύκομος, Hom. *Θ* 452: *Καλυψοῦς ἠυκόμοιο. μ* 389.
Θυγάτηρ Ἄτλαντος, Hom. *η* 245 sq.: *Ἀ. Θυγ. δολόεσσα K. — ἐυπλόκαμος, δεινὴ Θεός. — Θεὰ — Ἀτλ. Θυγ.** *ὀλοόφρονος*, *α* 51 sq.
ἱμερόεσσα K., Hom. h. 5, 422. Hes. th. 359.
κρείουσα K. Ἀτλαντίς, Apoll. Rh. 4, 574 sq.
νύμφη πότνια — K., *δῖα Θεάων*, Hom. *α* 14. *ν. — ἐυπλοκαμοῦσα K.*, *ε* 61 (v. l. apud schol. h. l. pro *ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ*). — gen. *νύμφης — Καλυψοῦς*, *δ* 557. *ε* 14. *ρ* 143. — acc. *νύμφην — Καλυψώ*, *ψ* 333. *Sine deae nomine:* nom., *ε* 153; 196; 230. *ν. — ἐυπλόκαμος*, *ε* 57 sq. *πότνια ν.*, *ε* 149. — gen. *νύμφης*, *ε* 6. — dat. *νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ*, *α* 86. *ε* 30. cf. etiam *δῖα.*
*πότνα Θεά** voc., Hom. *ε* 215.
πότνια v. *νύμφη.*

Κάνωβος v. *Σάραπις.*

Καυσάθας.

λελογχὼς ἁλιτρονόων ψυχῶν διάδημα, orac. v. 180 sq. Wolff: *δαῖμον** *ἁ. ψ. δ. λελ. ἠερίων ὑπένερθε μυχῶν χθονίων τ' ἰφ ὑπερθεν.*
οἰκήτωρ Syriae, orac. v. 174 Wolff: *γαίης πατρίης οἰκήτορι** *σεμνῷ.*
σεμνός v. *οἰκήτωρ.*

Κήρ.

ἀνηλής, Qu. Sm. 10, 251: *ἀνηλεῖ Κηρί* (v. l. *κηρί*).
[*ἁρπαξάνδρα*, Aesch. sept. 759 (776) sq.: *τὰν ἁρπαξάνδραν κῆρα*, de Sphinge.]
[*κακή*, Hom. *Π* 687: *κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.* —] dat. *κακῇ — Κηρί* (v. l. *κ.*). Qu. Sm. 2, 266. cf. 3, 636 et *κακαὶ Κῆρες.*
κνωπόμορφος v. *Κίρκη*, *δράκαινα* p. 164.
μέλαινα, Hes. th. 211: *Κῆρα μέλαιναν.* [*κ. μέλ.*, Hom. *B* 859. *Γ* 360. *E* 22; 652. *H* 254. *Λ* 360; 443. *Ξ* 462. *Φ* 66. *β* 283. *γ* 242. *o* 275. *χ* 14; 330; 363; 382. *ω* 127. *κ. τὴν μέλ.*, Phil. vers. de anim. propr. 111 Lehrs-Duebner. — dat. *κηρὶ μελαίνῃ*, *Γ* 454. *μελ. κ.*, *ρ* 500.]
ὁλοή K., Hom. *Σ* 535. Hes. sc. 156. [*κ. ὁλ.*, Kaibel ep. 527, 3. — acc. *κῆρ' ὁλοήν*, *N* 665. *ὁλ. κῆρα*, AP VII 614, 10 (Agath. Schol.).]

οὐλομένη Κ., Qu. Sm. 6, 427. 9, 190. 10, 449. 12, 473. cf. *Περσεφόνη δέσποινα.*
[*στυγερή*, Hom. Ψ 78 sq.: *κ. — στ.*]
τυμβοῦχος, AP VII 154, 3 (*ἀδ.*): *Κ. τυμβ.*
Κῆρες (v. l. *κῆρες* in plerisque edd.).
ἀμείλικτοι, Qu. Sm. 8, 139: *Κ. ἀμ.*
ἀμείλιχοι, Qu. Sm. 1, 273: *Κ. ἀμ.* ib. 1, 591. 3, 44. cf. etiam 2, 172. 5, 611. 12, 548. *Κ. — ἀμ.*, 5, 34.
ἀναπλάκητοι v. *δειναί.*
ἀραβεῦσαι ὀδόντας, v. *κυάνεαι.*
ἄφυκτοι, Qu. Sm. 10, 286: *Κ. ἀφ. — Κ. — ἀφ.*, Opp. hal. 3, 111.
βαρεῖαι, Hom. Φ 548: *βαρείας Κῆρας.*
βίαιοι, Hom. h. 8, 17: *Κῆρας — βιαίους.*
δειναὶ — Κ. ἀναπλάκητοι, Soph. OT 471 sq. *δ. — Κ. — αἱ κυνώπιδες θεαί*, Eur. El. 1252.
διχθάδιαι, Hom. *I* 411: *διχθαδίας Κῆρας.*
δοιαὶ — Κ., Qu. Sm. 2, 509 sq.
ἐρεμναί, Qu. Sm. 1, 651: *Κ. ἐρ.* ib. 11, 151.
Ἐρινύες v. supra *Ἐρ. Κῆρες* p. 102.
ἔχουσαι ἀναιδέα θυμόν, Qu. Sm. 11, 11: *Κ. ἀν. θ. ἔχ. — Κ. ἀνηλέα θ. ἔχ.*, 5, 601.
θυμοβόροι, Apoll. Rh. 4, 1665 sq.: *Κῆρας | θυμοβόρους, Ἄϊδαο θοὰς κύνας.*
κακαὶ — Κ., Qu. Sm. 5, 536. 8, 152. 11, 39 (v. l. *κακὴ — Κήρ*). — acc. *κακὰς — Κῆρας*, Hom. *M* 113. *β* 316. *ψ* 332. Qu. Sm. 8, 109. 10, 304.
κελαιναί, Qu. Sm. 6, 498 sq.: *κελαινὰς | Κῆρας.*
κυάνεαι, Hes. sc. 249: *Κ. κυ., λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας.*
κύνες, AP VII 439, 3 (Theodoridae): *Κῆρας — βίου κύνας.* cf. *θυμοβόροι.*
κυνώπιδες v. *δειναί.*
λευγαλέαι, Qu. Sm. 1, 310 sq.: *Κ. | λευγ.*
λυγραὶ | Κ., Qu. Sm. 13, 125 sq. *λ. — Κ.*, 1, 171 sq.
μέλαιναι, Mimnermi fr. 2, 5 Bergk: *Κ. — μέλ.* Qu. Sm. 10, 428.
μεμορμέναι, AP VII 700, 5 (Diod. Gramm.): *Κ. — μεμ.*
νηλεόποινοι, Hes. th. 217: *Κῆρας — νηλεοποίνους.*
ὀλβοθρέμμονες μεριμναμάτων ἀλεγεινῶν, Pind. fr. 277 Bergk: *Κ. ὀλβ. μ. ἀ.*
ὀλοαὶ — Κ., Qu. Sm. 2, 482 sq.
οὐλόμεναι — Κ., Apoll. Rh. 4, 1485.
[*πολύμορφοι*, AP XIV 122, 5 sq. (Metrodori): *ὦ πολ. | ἀνθρώπων κῆρες.*]
σμερδαλέαι, Qu. Sm. 14, 293 sq.: *Κ. | σμερδ.*
στυγεραί, Qu. Sm. 13, 154: *στυγερὰς — Κῆρας. — Κ. — στ.*, 7, 127.
τελχῖνες, Stesich. fr. 93 Bergk.
φέρουσαι τέλος θανάτοιο, Qu. Sm. 3, 615: *Κ. — τ. θ. φέρ.*
Κίρκη.
ἀθανάτη — Κ., Hom. *μ* 302.
Αἰαίη, Hom. *ι* 31 sq.: *Κ. — Αἰ. δολόεσσα. —* gen. *Κίρκης — Αἰαίης*, *μ* 268; 273. *Αἰ. — Κ.*, Apoll. Rh. 4, 559.
ἀνακυκῶσα φάρμακα, Arist. Plut. 302: *τὴν Κίρκην τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν.* ib. v. 309.
αὐδήεσσα v. *ἐυπλόκαμος.*
αὐτοκασιγνήτη Αἰήταο, Hom. *κ* 136 sq.: *Κ. — αὐτ. ὁλοόφρονος Αἰ.*
δάμαρ Ulixis, Lycophr. 808: *δάμαρτος*.*
δεινή v. *ἐυπλόκαμος.*
δῖα, Hom. *μ* 155: *Κ. — δ. θεάων. — δ.* θ.*, *κ* 400 (v. l. *πότνια Κ.*); 455; 487; 503. *μ* 20; 36 (ubi v. l. *πότνια Κ.*); 115; 143.
δολόεσσα v. *Αἰαίη.* cf. *κ* 339 *δολοφρονέουσα.*
δράκαινα, Lycophr. 673—675: *ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐπόψεται* (Ulixes) *| δράκαιναν*, ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα, | καὶ κῆρα κνωπόμορφον.*
ἐγκυκῶσα v. *δράκαινα.*
ἐυπλόκαμος, Hom. *κ* 136 (= Io. Tzetz. all. *κ* 94): *Κ. ἐυπλ., δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα* (*οὐδήεσσα* Aristarch.; cf. schol. ad h. l. et ad *ε* 334). *λ* 8. *μ* 150.
θηρόπλαστος v. *δράκαινα.*
θυγάτηρ Ἠελίου (*οιο*), Hes. th. 1011: *Κ. — Ἠελίου θυγ. Ὑπεριονίδαο. —* acc. *Κίρκην — Πέρσης τε καὶ Ἠελίοιο θύγατρα*, Apoll. Rh. 4, 590 sq. — voc. *Ἠελίου θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κ.*, Hom. ep. 14, 15. cf. *κούρη.*
καλλιπλόκαμος, Hom. *κ* 220 (cf. Io. Tzetz. all. *κ* 104): *θεᾶς καλλιπλοκάμοιο*.* ib. v. 310.
κασιγνήτη Aeetae, Apoll. Rh. 3, 310 sq.: *ἐμεῖο κασιγνήτην — Κίρκην.*
κούρη ὁμογνήτη μεγαλόφρονος Αἰήταο, | Ἠελίου θυγάτηρ — Κίρκην δέ ἑ κικλήσκουσι | μήτηρ Ἀστερόπη καὶ τηλεφανὴς Ὑπερίων, Orph. Λ. 1215—1217. — gen. *Ἠελίοιο — κούρης**, L. 313 sq.
Λιγυστίς — ἡ συῶν μορφώτρια | Κ., Eur. Tro. 437 sq.
μήτηρ, Opp. hal. 2, 498: *Κ. — πολυφάρμακος — μ.* (Telegoni). — gen. *μητρὸς* (Fauni) *ὀρεστιάδος — Κίρκης*, Nonn. D. 37, 13. *Κ. | μ.* (Sibyllae), orac. Sib. 3, 813 sq.

μορφώτρια συῶν, v. *Λιγυστίς*.
*νύμφη**, Hom. *κ* 543.
ὁμογνήτη v. *κούρη*.
ὀρεστιάς v. *μήτηρ*.
οὐδήεσσα v. *ἐυπλόκαμος*.
περικαλλής, Hom. *κ* 347: *Κίρκης — περικαλλέος*. ib. v. 480.
πολυφάρμακος, Hom. *κ* 276: *Κίρκης — πολυφαρμάκου*. cf. *θυγάτηρ* et *μήτηρ*.
πότνια K., Hom. *θ* 448. *κ* 394; 549. cf. *δῖα*.
φιλοσκόπελος, Nonn. D. 37, 56: *φιλοσκοπέλοιο — Κίρκης*.

Κλειώ.

ἀγνά v. *ἐπίσκοπος*.
ἐπίσκοπος, Simon. fr. 45 Bergk: *ἁγνὰ ἐπίσκοπε Κλειοῖ*. locus corruptus et coniecturis varie tentatus est.
εὔθρονος, Pind. Nem. 3, 145 (83): *εὐθρόνου Κλεοῦς*.
Μοῦσα μαντοσύνης καὶ ἱστορίης, AP IX 505, 12 (*ἀδ.*): *Κλειώ, μαντ. M. κ. ἱστ.*

Κλωθώ.

ἀγαθή, Man. Phil. Laur. 80, 53 Miller: *Κλωθοῦς ἀγαθῆς*. 'Nisi hoc dictum per *εὐφημισμόν*, fort. leg. *ἀρατῆς*,' Miller.
ἄτροπος Κλ., Kaibel ep. 462, 9.
ἡ βαρύμηνις | Κλ., Kaibel ep. 693, 1 sq.
κακοδαίμων, Man. Phil. Laur. 111, 29 Miller: *τῆς κακοδαίμονος Κλωθοῦς*.
Μοῖρα Κλ., Luciani trag. 107.
ὑψίθρονος, Pind. Is. 6, 23 (16) sq.: *ὑψίθρονον Κλ.*

Κόρος.

κρατερός, AP XIV 98, 4 sq. (= orac. 110, 4 sq. Hendess): *κρατερὸν Κόρον, Ὕβριος υἱόν, | δεινὸν μαιμώοντα, δοκεῦντ' ἀνὰ πάντα πιθέσθαι* (v. l. *πιέσθαι*).

Κορύβας v. *Κύρβας*.

Κορωνίς[1]).

δῖα K., Apoll. Rh. 4, 617. add. *κούρη Φλεγύου βασιλῆος*, Hom. h. 16, 2 sq.
ἠθάλεος, Kaibel ep. 1035, 23: *Κορωνίδος ἠθαλέοιο*.
θυγάτηρ Φλεγύαο (*α*), Hes. fr. 143 Kinkel: *Κόρωνιν — Φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα*. — nom. *εὐίππου Φλεγύα θυγ.**, Pind. Py. 3, 14 (8).
ἱμερόεσσα v. *Φλεγυηίς*.
καλλίπεπλος, Pind. Py. 3, 43 (25): *καλλιπέπλου — Κορωνίδος*.
κούρα, Soph. fr. 7 Bergk (= Kaibel suppl. ep. 1025 a): *ἴλαθί μοι⟩ (ὦ Φλεγύα⟩* Buecheler) *κ. περιώνυμε, μᾶτερ ἀλεξιπόνου θεοῖο*. — acc. *κούραν**, Pind. Py. 3, 69 (39).
κούρη Φλεγύου, Kaibel ep. add. 805 a, 8 (Nicomedis?): *Φλ. κούρης**. cf. *δῖα*.
μάτηρ Aesculapii, Kaibel ep. add. 805 a, 2 (Nicomedis?): *ματρὸς** *— ἀρτιτόκου*. cf. *κούρα*.
*μήτηρ** Aesculapii, orac. v. 59 Wolff.
*παρθένος**, Pind. Py. 3, 61 (34).
περιώνυμος v. *κούρα*.
σεμνή, Kaibel ep. 1027, 2: *σεμνῆς — Κορωνίδος*. cf. PLG II[4] p. 246 Bergk.
Φλεγυηὶς — ἱμερόεσσα K., orac. 34, 2 sq. Hendess.

Κόσμος.

ἄναξ, Io. Gaz. descr. 2, 319: *ἄνακτα**.
ὁ πουλυφανὴς — K., Io. Gaz. descr. 2, 322.

Κράταις.

μήτηρ τῆς Σκύλλης, Hom. *μ* 124 sq. (= Io. Tzetz. all. *μ* 57 sq.): *Κράταιιν, | μητέρα τῆς Σκύλλης*.

Κράτος et ***Βία.***

τέκνα Pallantis et Stygis, Hes. th. 385: *K. ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα — τ.*

Κρόνος[1]).

ἀάσχετος, Io. Tzetz. Posth. 39: *Κρ. — ἀάσχ., ἀγκυλομήτης*.
ἀγκυλομήτης, Hom. *Δ* 59: *K. ἀγκ.* h. 4, 22; 42. Epimen. fr. 9, 1 Kinkel. add. *δεινότατος παίδων* Urani, Hes. th. 137 sq. †*Κρ. ἀγκ.*, ex Dorotheo 36. — gen. *Κρόνου — ἀγκυλομήτεω*, Hom. *B* 205; 319. *Δ* 75. *I* 37. *M* 450. *Π* 431. *Σ* 293. *φ* 415. *τοῦ Κρ. — τοῦ ἀγκυλομήτου*, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 238; 443. — acc. *Κρόνον ἀγκυλομήτην*, Hes. th. 18. †*Κρ. ἀγκ.* Maneth. 4, 425. — voc. *ἀγκυλομῆτα**, Orph. h. 13, 9. cf. *ἀάσχετος, μέγας, πατήρ* et Orph. fr. 98 Abel.
ἀγκυλόμητις, Nonn. D. 21, 253: *Κρόνον ἀγκυλόμητιν, ἐὸν θοινήτορα παίδων*.
ἀιθαλής, Orph. h. 13, 1: *ἀιθαλές**.
αἰνολέτης, Orph. A. 426: *Κρόνον — αἰνολέτην*.
†*αἰνός*, Maneth. 6 (3), 64: *Κρ. αἰ.* ib. 1 (5), 83. — dat. †*Κρόνῳ αἰνῷ*, ib. 1 (5). 187.
†*αἰολόβουλος — Κρ., ῥέμα φαίνων*. Io Gaz. descr. 1, 201.

1) Isyll. Epid. D 10 sq. Wilam. matrem Aesculapii *Αἴγλαν* esse dicit et addit '*τὸ κάλλος δὲ Κορωνὶς ἐπεκλήθη*'.

1) Epitheta, quibus crux † praefixa est planetae huius nominis induntur.

[†αἰπύτατος, Maneth. 6 (3), 618: Κρόνου αἰπυτάτοιο.]
ἄλκιμος v. Τιτάν p. 167.
ἀμείλικτος v. γενετήρ.
ἀμίαντος, Orph. h. 13, 2: ἀμίαντε*.
ἄναξ v. Οὐρανίδης.
Ἄραψ Κ. = Sol, Nonn. D. 40, 393.
βαρύγουνος v. γέρων et ἕλιξ.
βασιλεὺς Κ., Cratini fr. 165 Kock. — dat. Κρόνῳ βασιλῆι, Hes. th. 476; cf. orac. Sibyll. 3, 127 et Οὐρανίδης.
Βῆλος Assyriorum rex cum Saturno confusus, Constant. Man. comp. chron. 537 — 539 etc.
βλαβεραυγής, Maneth. 4, 309: Κρόνου βλαβεραυγέος ἀστήρ.
†βλαβερός, Maneth. 1 (5), 110: Κρόνῳ βλαβερῷ.
βλάπτων v. φθοροποιός.
βλάστημα γαίης καὶ οὐρανοῦ, Orph. h. 13, 5 sq.: Κρόνε — γ. τε βλ. κ. οὐρ. ἀστερόεντος.
†βραδὺς Κ., Maneth. 4, 432.
γενάρχας, Orph. h. 13, 8: γενάρχα* (voc.).
γενετήρ Iovis, Opp. cyn. 3, 10: γενετῆρος ἀμειλίκτοιο Κρόνοιο. — Κρόνου γεν., Nonn. D. 31, 264.
γέννα* voc., Orph. h. 13, 7.
γέρων Κ., Nonn. D. 1, 383. 2, 565. 12, 45. γ. βαρύγουνος — Κ., 6, 178.
†δεινός, Theod. Prodr. carm. astr. 68 (not. et extr. XXIII 2 p. 11): ὁ Κ. ὁ δεινός.
δεινότατος v. ἀγκυλομήτης.
δεσπότης, AP XI 183, 4 (Lucillii): δέσποτα*.
δύστλητος v. Φαίνων.
†ἕλιξ Κ. — ἑρπύζων βαρύγουνος, Nonn. D. 38, 226 sq.
ἑρπύζων v. ἕλιξ.
εὐδύνατος, Orph. h. 84, 1: εὐδυνάτοιο Κρόνου.
εὐρυγένειος, Nonn. D. 18, 229: Κ. εὐρ. — acc. Κρόνον εὐρυγένειον, ib. 24, 234.
†εὐχαίτης — Κ., orac. v. 261 Wolff.
ἠερόεις, Io. Tzetz. Hom. 289: Κρόνον ἠερόεντα.
θοινήτωρ παίδων, v. ἀγκυλόμητις et ὠμηστήρ.
†κάκιστος, Io. Tzetz. all. Hom. Δ 61 sq.: ὁ Κρ. καὶ ὁ Ἄρης, | οἱ τῶν ἀστέρων κάκιστοι καὶ βλαπτικοὶ τῶν ἄλλων. — ὁ Κρ. Ἄρης τε οἱ κάκ. ἀστέρων, all. Χ 41. — dat. τῷ Κρόνῳ τῷ κακίστῳ, Theod. Prodr. carm. astr. 327 (not. et extr. XXIII 2 p. 24).
Κένταυρος v. τύμβος.
κρατερός, orac. Sibyll. 3, 152: κρατεροῖο Κρόνοιο. — κρ. Κρόνου, 3, 200.
†κρυερὸς Κρ., Maneth. 1 (5), 124. — dat. †Κρόνῳ κρυερῷ, Maxim. Phil. 564.
†κρυόεις, Maxim. Phil. 535: Κ. κρ. — dat. †Κρόνῳ κρυόεντι, ib. v. 433.
†κυανόχρωτος, Maneth. 1 (5), 327: κυανοχρώτοιο Κρόνοιο.
λάσιος Κ., Antim. fr. 35 Kinkel.
μέγας, Hes. th. 459: Κ. μ. — μ. Κ. ἀγκυλομήτης, ib. 168. 473. 495. — gen. μεγάλοιο Κρόνοιο, Hom. Ε 721. Θ 383. Ξ 194; 243. preces ad Lunam 38 Abel.
μεγασθενής, Orph. h. 13, 2: μεγασθενές*.
ὁ μέγιστος Κ., Orph. fr. 118. 197 Abel.
μείωσις φυῆς, Orph. h. 13, 6: φ. μείωσι*.
μολιβδολιθώδης v. ψυχρός.
νεβροβρεφοφάγος, Meliteniot. 1488: ὁ Κ. — ὁ νεβρ.
†νυκτερινὸς Κ., Maneth. 5 (6), 217. — acc. †νυκτερινὸν Κρόνον, ib. 49.
ὀκρυόεις Κ., Io. Tzetz. Hom. 27.
†ὀλοός, Maneth. 3 (2), 423: ὀλοοῦ Κρόνου. ib. 6 (3), 700. cf. Φαίνων.
ὁμευνέτης Rheae, Lycophr. 1199: ὁμευνέτου*.
[ὁμόστολος Eurynomae et Ophioni, Nonn. D. 2, 574: Κ. ἀμφοτέροισιν ὁμ.]
Οὐρανίδας, Pind. Py. 3, 5 sq. (4): Οὐρανίδα — Κρόνου.
Οὐρανίδης — Κ., Apoll. Rh. 2, 1232. †Οὐρ. Κρ., Maneth. 4, 238. — gen. †Οὐρανίδου — Κρόνοιο, Maneth. 4, 460.
Sine dei nomine: nom., Opp. cyn. 3, 12. — dat. Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρων (v. l. προτέρῳ) βασιλῆι, Hes. th. 486.
παγγενέτωρ αἰῶνος, Orph. h. 13, 5: αἰ. Κρόνε παγγενέτορ.
παλαιγενής, Aesch. Prom. 223 (220): τὸν παλαιγενῆ Κρόνον.
παλαίτατος, Anth. app. ep. III 240, 14 Cougny: †τῷ παλαιτάτῳ Κρόνῳ. Io. Camat. 547 (not. et extr. XXIII 2 p. 79).
πατήρ, Meliteniot. 1505: ὁ Κ. ὁ. π. — gen. πατρὸς Κρόνου, Aesch. Prom. 909 (910) sq. add. ἀγκυλομήτεω, anon. carm. de herb. 105 Lehrs. — acc. πατέρα (Iovis) πρεσβύτην Κρόνον, Aesch. Eum. 631 (641). τὸν Κ. — τὸν πατ., Io. Tzetz. th. 212 (Matranga, anecd. II p. 585). — voc. ὦ Διὸς πάτερ Κρόνε, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 8, 116.

Sine dei nomine: nom. *π.* — *πόσις ὁ πάντων Ῥέας Θ' ὕπατον ἐχοίσας θρόνον*, Pind. Ol. 2, 138—141 (76 sq., coni. Bergk). — gen., Io. Gaz. descr. 1, 202. — dat. *τῷ πατρί*, Io. Tzetz. th. 304 (Matranga, anecd. II p. 588). — voc. *μακάρων τε θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν*, Orph. h. 13, 1.

ποικιλόβουλος, Orph. h. 13, 2: *ποικιλόβουλ'**.

ποικιλόμυθος, Orph. h. 13, 5: *Κρόνε ποικιλόμυθε.*

†*πολιὸς K.*, Maneth. 1 (5), 180. — gen. †*πολιοῖο Κρόνοιο*, ib. 4, 402. 1 (5), 108. †*πολιοῦ* — *K.*, 6 (3), 135. †*Κρόνου πολιοῖο*, 2 (1), 170.

πόσις Ῥέας, Orph. h. 13, 7: *Ῥ. πόσι**. cf. *πατήρ.*

πρεσβυγενὴς K., Cratini fr. 240 Kock, ubi Periclis pater intellegendus est. *πρ. ὁ K.*, Constant. Man. comp. chron. 4621.

†*πρέσβυς**, Maneth. 5 (6), 249.

πρεσβύτης v. *πατήρ.*

προκέλευθος Τιτήνων, Nonn. D. 18, 225 sq.: *κουφίζων K. ὑγρὸς ἀμερσιγάμου γένυν ἅρπης, | T. προκ.*

πρόμαντις, Lycophr. 202: *τοῦ προμάντιος Κρόνου.* cf. *Ζεύς, πρ. Κρόνος* p. 133.

προμηθεύς, Orph. h. 13, 7: *σεμνὲ προμηθεῦ**.

σεμνός v. *προμηθεύς.*

†*στυγνὸς K.*, Anth. app. ep. III 147, 3 Cougny. cf. *Μήνη νυκτιφανής.*

ταχύπους, AP VII 421, 5 (Meleagri): *ταχύπουν Κρόνον.*

τεκνοφάγος, Kaibel ep. 1038, VII: *Κρόνου τεκνοφάγου.*

[*τηλεσκόπος ἀστήρ**, Maxim. Phil. 436.]

†*Τιτὰν* — *K.*, Maneth. 4, 14. — voc. *ἄλκιμε T.**, Orph. h. 13, 2.

*τύμβος** *γεγὼς Κένταυρος ὠμόφρων σποράς*, Lycophr. 1203. cf. schol.

ὑγρός v. *προκέλευθος.*

ὑπερφυὴς K., com. fr. anon. 914 Kock.

†*ὑψίπολος*, orac. v. 242 Wolff: *ὑψιπόλοιο Κρόνοιο.* — *ὑψ. Κρόνου*, Nonn. D. 41, 350.

†*ὑψιφαὴς K.*, Maneth. 6 (3), 377.

φαίνων v. *αἰολόβουλος.*

Sine Saturni nomine: †*Φαίνων*, Maneth. 2 (1), 167; 343; 363; 410. 3 (2), 8; 133; 141; 145; 273; 277; 287. 6 (3), 21; 26; 30; 36; 71; 85; 90; 121; 129; 164; 172; 238; 268; 279; 286; 336; 341; 348; 381; 393; 405; 411; 456; 472; 485; 491; 494; 529; 559; 606; 611; 619; 634; 645; 687; 689; 716; 724; 747. 1 (5), 119; 267; 341. Maxim. Phil. 438. ex Doroth. 25. 28. 32. 38. 42. 43. 49. 52. 56. 62. 71. adde Io. Tzetz. Anteh. 35. *Φ. δύστλητος*, Maxim. Phil. 268 = Orph. fr. 20, 1 Abel. *ὀλοὸς Φ.*, Maneth. 6 (3), 57; 141; 277. — gen. *Φαίνοντος*, ib. 2 (1), 441. 6 (3), 105; 575. — dat. *Φαίνοντι*, ib. 6 (3), 430; 614; 666. 4, 193. Maxim. Phil. 397. — acc. *Φαίνοντα*, Maneth. 6 (3), 692. 4, 15.

φέριστος, Orph. h. 13, 9: *φέριστε**.

†*φθοροποιός*, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 730: *φθοροποιοὶ καὶ βλάπτοντες, ὁ Κρόνος τε καὶ Ἄρης.*

†*ψυχρός*, Theod. Prodr. carm. astr. 53 (not. et extr. XXIII 2 p. 11): *ὁ K. ὁ ψυχρ., ὁ μολιβδολιθώδης.* cf. ib. v. 30 (l. c. p. 9).

†*ψυχρότατος*, Maneth. 3 (2), 245: *ψυχρότατον Κρόνον ὄντα.*

ὠμηστήρ, Orph. L. 646: *ὠμηστῆρος* — *Κρόνοιο.* — acc. *Κρόνον ὠμηστῆρα*, Nonn. D. 2, 337. add. *νέων θοινήτορα παίδων*, 27, 52.

ὠμόφρων v. *τύμβος.*

Κυβέλη. cf. *Ῥέα.*

δέσποινα Κυβέλη, στροῦθε, μῆτερ Κλεοκρίτου (ob eius luxuriam), Arist. av. 877.

ἰατρός v. *σοφή.*

καλή, Anacreontea 11, 1 Bergk: *καλὴν Κυβήβην.*

[*κούρη Διός*, Hippon. fr. 120 Bergk: *Δ. κ. Κυβήκη* i. e. Venus teste Hesychio s. v. *Κυβήκη.*]

μάτηρ, Eur. Ba. 78: *ματρὸς μεγάλας* — *Κυβέλας.* — voc. *Κυβέλα μᾶτερ θεῶν*, Pind. fr. 80 Bergk.

μεγάλα v. *μάτηρ.*

μήτηρ, Nonn. D. 9, 225: *Κυβέλη* — *φατιζομένη σέο* (Iunonis) *μ.* — gen. *μητρὸς ἑῆς* (Bacchi) — *ὀρεσσαύλοιο Κυβήλης*[1]), ib. 17, 63. — dat. *στρούθῳ μεγάλῃ μητρὶ** *θεῶν | καὶ ἀνθρώπων*, Arist. av. 874 sq. cf. *δέσποινα.*

νεητόκος, Nonn. D. 25, 552: *Κυβέλη* — *νεητ.* in Bacchi clipeo.

ὀρέσσαυλος v. *μήτηρ.*

1) Melius fort. *Κυβήβης.* cf. Bentlei. not. ad Lucan. 1, 600.

σοφή, Diogen. Ath. fr. 1, 5 Nauck²: *σοφὴν* θεῶν ὑμνῳδὸν ἰατρόν θ' ἅμα.*
στροῦθος v. *δέσποινα* et *μήτηρ.*
ὑμνῳδός v. *σοφή.*

Κυδοιμός.

δεινὸς — *K.*, Qu. Sm. 1, 308.
παῖς Belli, Arist. pac. 255: *παῖ παῖ Κυδοιμέ.*

[**Κύρβας, Κορύβας.** Orph. h. 39.]

αἱμαχθείς, v. 6: *φοίνιον, αἱμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσῶν.*
αἰολόμορφος v. *ἄναξ.*
ἄναξ, v. 4 sq.: *Κορύβαντα,* | *αἰολόμορφον ἄνακτα.*
ἀποπαύστωρ v. *Κουρής.*
ἀπροσόρατος, v. 2: *Κύρβαντ' ὀλβιόμοιρον, Ἀρήιον, ἀπροσόρατον.*
Ἀρήιος v. *ἀπροσόρατος.*
βασιλεύς, v. 1 sq.: *χθονὸς ἀενάου βασιλῆα μέγιστον,* | *Κύρβαντ'.*
διφυής, v. 4 sq.: *Κορύβαντα — θεὸν διφυῆ. πολύμορφον.*
ἐπαρωγός, v. 4: *φαντασιῶν ἐπαρωγόν, ἐρημοπλάνον Κορύβαντα.*
ἐρημοπλάνος v. *ἐπαρωγός.*
Κουρής, v. 3: *νυκτερινὸν Κουρῆτα, φόβων ἀποπαύστορα δεινῶν.*
μάκαρ* voc., v. 9.
νυκτερινός v. *Κουρής.*
ὀλβιόμοιρος v. *ἀπροσόρατος.*
πολύμορφος v. *διφυής.*
φοίνιος v. *αἱμαχθείς.*

Λαφυγμός.

φιλεύχυλος, AP VI 305, 1 (Leonidae): *φιλευχύλῳ* (v. l. *φιλευχείλῳ, φιλευλείχῳ, φιλευχύμῳ*) — *Λαφυγμῷ.*

Λάχεσις.

ἀγανά v. *μαῖα.*
μαῖα, Isyll. Epid. D 18 Wilam.: *Λ.* — *μ. ἀγανά.*
χρυσάμπυξ, Pind. Ol. 7, 118 (64): *χρυσάμπυκα — Λάχεσιν.*

Λήθη.

ἀνάρατος v. *στυγερά.*
πότνια, Eur. Or. 213 sq.: *ὦ π. Λήθη* (*λήθη* edd.) *τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφὴ* | *καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.*
στυγερά, Soph. fr. 145 Nauck²: *λάθα* (v. l. *Λάθα*) *Πιερίδων στυγερὰ καὶ ἀνάρατος* (corrupt.). Sapphus esse fragmentum arbitratur Bergk.

Λητώ.

ἀγανώτατος v. *κυανόπεπλος.*
ἀγνά v. *μάτηρ.*
[ἀλωομένη, AP IX 408, 2 (Antipatri): *Λητοῖ — ἀλωομένῃ.*]
ἄνασσα, Arist. Thesm. 123: *Λατὼ — ἄνασσαν.*
αὐχήεσσα, Nonn. D. 20, 75: *αὐχήεσσαν — Λ.*
βαθύζωνος, Pind. fr. 89 Bergk: *βαθύζωνον — Λατώ.*
βαθύπεπλος, Nonn. D. 48, 418: *βαθύπεπλον ἐμὴν* (Dianae) *— Λ.*
βασίλεια, Orph. h. 35, 2: *πολυλλίστη βασ.**. (voc.).
δάμαρ *Διός*, Eur. IT 385 sq.: *ἡ Διὸς δ.* | *Λ.*
δέσποινα, Orph. h. 35, 6: *θεὰ δέσπ.** (voc.).
δῖα, Qu. Sm. 11, 23: *Λ. δ.*
διδυματόκος, Orph. h. 35, 1: *Λητοῖ — θεὰ διδυματόκε.*
διδυμητόκος, Nonn. D. 48, 425: *διδυμητόκον — Λ.*
ἐρικυδής, Hom. Ξ 327: *Λητοῦς ἐρικυδέος.* h. 2, 4. 3, 176; 189. Anth. app. ep. VI 215, 7 Cougny (or. Sib.). *Λ.* — *ἐρ.*, Hom. h. 3, 416.
εὐνέτις *Διός*, AP III 14, 2 (Cyzicen. ep.): *τᾶς Διὸς εὐνέτιδος**.
εὐπλόκαμος, Orph. E. 19: *Λ.* — *εὐπλόκαμον, θείην.*
ἤπιος v. *κυανόπεπλος.*
ἠύκομος — *Λ.*, Hom. *A* 36. *T* 413. *λ* 318. h. 1, 178. — gen. *Λητοῦς ἠυκόμοιο*, h. 27, 21.
θείη v. *εὐπλόκαμος.*
θυγάτηρ *Κοίοιο* (*ου*), Hom. h. 1, 62: *Λητοῖ, κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κοίοιο.* — dat. *Λητοῖ τοῦ Κοίου θυγατρὶ — τοῦ πατραδέλφου* Iovis, Io. Tzetz. th. 325 (Matranga, anecd. II p. 588).
καλλίπαις, trag. anon. fr. 178 Nauck²: *Λ. καλλ.*
καλλιπάρῃος, Hom. Ω 607 (= Io. Tzetz. all. Ω 272): *Λητοῖ — καλλιπαρῄῳ.*
καλλιπλόκαμος, Hom. h. 1, 101: *Λ. — καλλ.*
καλλίσφυρος, Hom. h. 27, 19: *Λ. καλλίσφυρον.*
καλλίτεκνος v. *μήτηρ.*
κλυτά, Pind. fr. 117 Bergk: *ὦ κλ. — Λατοῖ.*
Κοιαντίς* voc., Orph. h. 35, 2.
Κοιηΐς*, Callim. h. 4, 150. — huc pertinet carm. pop. 29 Bergk (aenigma ap. Athen. X p. 455 D): *μήτηρ* (Apollinis) *δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάϊς*, namque *ὁ κοῖος* est macedonice *ἀριθμός.*

Κοιογένεια, Apoll. Rh. 2, 710: *Λ. Κοι. ἁ Κοιογενής**, Pind. fr. 88 Bergk.

κουροτρόφος, Theocr. id. 18, 50: *Λατὼ κουρ.*

κυανόπεπλος, Hes. th. 406 — 408: *Λ. κυανόπεπλον — μείλιχον αἰεί, | ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι, | μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.* — voc. *Λητοῖ κυανόπεπλε*, Orph. h. 35, 1.

κυδίστη v. *θυγάτηρ.*

κυδρή v. *παράκοιτις.*

λαχοῦσα εὔτεκνον Ζηνὸς γονίμην ὠδῖνα, Orph. h. 35, 3: *εὖ. Ζ. γον. ὠδ. λαχ.** (voc.).

λιπαροπλόκαμος, Pind. fr. 87 Bergk: *λιπαροπλοκάμου — Λατοῦς.*

μάκαιρα, Hom. h. 1, 14: *μάκαιρ' ὦ Λητοῖ.*

*μάτηρ** Apollinis ac Dianae, Eur. IT 1242. — gen. *ματέρος** *ἀγνᾶς* Apollinis, orac. v. 49 Wolff.

μεγάθυμος, Orph. h. 35, 2: *μεγάθυμε**.

μείλιχος v. *κυανόπεπλος.*

μήτηρ, Nonn. D. 48, 412: *τεὴν* (Dianae). — *μητέρα Λ.*

Sine deae nomine: μητρός Apollinis, AP VII 4, 6 (Pauli Sil.). *καλλιτέκνου μ.*, Aristot. fr. 2 Bergk (Latonae?). — voc. *ὦ πότνια Φοίβου μῆτερ*, Eur. Ion. 410. cf. *Κοιηίς.*

{*νύξ*, Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 172: *Λ. — ν. ἡ σκοτεινή.* — dat. *Λητοῖ, νυκτὶ — σκοτεινῇ*, ib. v. 238. cf. ib. v. 245 etc.}

[*ὀρτυγομήτρα*, Arist. av. 870: *Λητοῖ ὀρτυγομήτρᾳ.*]

παράκοιτις Διός, Hom. *λ* 580 (= Io. Tzetz. all. *λ* 129): *Λ. — Δ. κυδρὴν παράκοιτιν.*

πινυτά, AP III 6, 3 (Cycizen. ep.): *πινυτὰν θεόν**.

πολυλλίστη v. *βασίλεια.*

πολύπλανος — Λ., Nonn. D. 27, 271.

πολύστροφος — Λ., Nonn. D. 8, 145.

πότνια Λ., Hom. h. 1, 12; 49. Qu. Sm. 3, 398. *θεὰ — π. Λ.*, Theogn. 5. — voc. *π.**, Callim. h. 4, 123. cf. *μήτηρ.*

σεμνή, Orph. h. 35, 1: *Λητοῖ — σεμνή.*

φίλα, Eur. Hec. 460: *Λατοῖ φίλᾳ.*

χρυσαλάκατος, Pind. Nem. 6, 62/64: (36 sq.): *χρυσαλακάτου — Λατοῦς.* fr. 139 Bergk.

χρυσέη — Λ., Callim. h. 4, 39.

χρυσοπλόκαμος, Hom. h. 2, 27: *Λ. — χρυσ.*

χρυσῶπις, Arist. Thesm. 321: *Λατοῦς χρυσώπιδος.*

Λίγεια (Siren).

ὀρνιθόπαις, Lycophr. 731: *ὀρνιθόπαιδος**, ubi *ὀρνιθοποιοῦ* paraphr., *ὀρνιθοφυοῦς* schol.

Λιμός.

συνοικιστήρ, Simon. fr. 7, 101 sq. Bergk: *Λιμὸν — ἐχθρὸν συνοικιστῆρα, δυσμενέα θεόν.* cf. Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Göttternamen p. 44.

Λιταί.

κοῦραι Διός, Hom. *I* 502 sq: *Λ. — Δ. κ. μεγάλοιο, | χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ.* cf. Qu. Sm. 10, 300. *ἱκεσίου Ζηνὸς κ. Λ.*, Orph. A. 108.

Ὁμήρειοι, AP XI 361, 2 (Automedontis): *ταῖσιν Ὁμηρείοις — Λιταῖς.*

[*Λίψ.*]

ἄγριος — Λ., AP VII 653, 1 sq. (Pancratis).

δροσερός, Nonn. D. 39, 350: *Λιβὸς δροσεροῖο.*

ὑβριστὴς — Λ. ἄνεμος, AP VII 738, 2 (Theodoridae).

Λοιμός.

δυσεξάλυκτος, orac. B 8 Buresch: *Λ. δυσ.*

ἔχθιστος v. *πυρφόρος.*

ὁ πυρφόρος θεός — Λ. (λ. edd.) *ἔχθιστος*, Soph. OT 27 sq.

Λύπη.

[*δεινή*, Eur. Or. 398 sq.: *OP. Λύπη* (*λύπη* edd.) *μάλιστα γ' ἡ διαφθείρουσά με. ΜΕ. δεινὴ γὰρ ἡ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.*]

Λύσσα.

ἀνυμέναιος v. *παρθένος.*

Γοργών v. *μαρμαρωπός.*

ἔκγονος Νυκτός, Eur. H. f. 822 sq.: *Ν. — ἔκγονον Λύσσαν.*

μαρμαρωπός, Eur. H. f. 883 sq.: *Νυκτὸς Γοργὼν ἑκατογκεφάλοις | ὄφεων ἰαχήμασι. Λ. μαρμ.*

παρθένος, Eur. H. f. 834: *Νυκτὸς κελαινῆς ἀνυμέναιε παρθένε**.

*ἁ πολύστονος**. Eur. H. f. 880.

στυγερή, Maneth. 1 (5), 152: *Λ. στυγ.*

[*Λύχνος.*]

*ἄναξ** voc., AP VI 333, 3 (Marci Argent.).

φίλτατος, AP VI 333, 1 (Marci Argent.): *φίλτατε Λύχνε* (λ. edd.). 'Lychnum poeta alloquitur, ut deum fatidicum,' Iacobs.

Μαῖα.

αἰδοίη v. *θυγάτηρ* et *νύμφη.*

Ἀτλαντὶς Μαίη, Hes. th. 938. cf. Eratosth. Cyr. p. 38 Duentzer.
ἑλικοβλέφαρος v. οὐρεία.
ἑπτάπορος v. Πλειάς.
ἐρικυδής, Hom. h. 3, 89: Μαίης ἐρικυδέος. ib. v. 550. Μαίας ἐρ., Kaibel ep. 812, 1.
εὔπεπλος, Maxim. Phil. 138: εὐπέπλου Μαίης.
εὐπλόκαμος v. νύμφη.
θυγάτηρ Atlantis, Hom. h. 18, 3—5: Μαῖα | Ἄτλαντος θυγ. — αἰδοίη. cf. Io. Tzetz. th. 329 (Matranga, anecd. II p. 589).
καλλιπέδιλος, Hom. h. 3, 57: Μαιάδα καλλιπέδιλον.
νύμφη, Hom. h. 3, 3—5: Μαῖα | ν. εὐπλόκαμος — αἰδοίη. — dat. νύμφῃ* εὐπλοκάμῳ, h. 3, 7. 18, 7.
οὐρεία, Simon. fr. 18 Bergk: Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου.
Πλειάς, Nonn. D. 47, 702: Πλειάδος ἑπταπόροιο — Μαίης.
πότνια Μαῖα, Hom. h. 3, 19; 183. Arat. phaen. 263.

Μανδοῦλι.

προκαθηγέτης, Kaibel ep. 1023, 5: τὸν προκαθηγέτην Μανδοῦλι (indecl.) in eodem epigrammate (v. 1 sq.) cum Paeane et Apolline confusus: χρυσόχελυ Παιάν, Μ., Ἀθηνᾶς ἀγάπημα, | Λατοῦς γόνε, χρησμῳδέ, λυρόκτυπ', ἰήιε Ἄπολλον.

Μανία.

βλοσυρή, Qu. Sm. 5, 452: Μανίην βλοσυρὴν (v. l. βλοσυρὸν) πνείουσαν ὄλεθρον.

Μέγαιρα.

ἀθήητος, Nonn. D. 10, 35: ἀθηήτοιο — Μεγαίρης.
ἀμειδής, Nonn. D. 31, 77: ἀμειδέι — Μεγαίρῃ.
δῖα Μ., Orph. A. 968. h. 69, 2.
δρακοντόκομος, Nonn. D. 21, 106: δρακοντοκόμοιο Μεγαίρης. — dat. δρακοντοκόμῳ — θεαίνῃ*, ib. 31, 81.
ζηλήμων, Nonn. D. 31, 79 sq.: Μ. — ζηλ.
κακόμητις, Orph. L. 225: κακομήτιος — Μεγαίρης.
κακομήχανος, Orph. L. 728 sq.: Μέγαιραν — κακομήχανον.
κελαινιόωσα νερτερίῳ χιτῶνι, Nonn. D. 32, 119: ν. — Μ. κελ. χ.
[ὁμόστολος, Nonn. D. 31, 73: Μέγαιραν ὁμόστολον Proserpina dat Iunoni ad fallendum Iovem.]
φθονερώτατος δαίμων, Io. Tzetz. chil. 12, 812 sq.: ἡ Μ. ὁ φθόνος τέ ἐστι καὶ βασκανία, | ἀπὸ Μεγαίρης δαίμονός τινος φθονερωτάτου.

Μεγιστώ.

πολυστέφανος — Μ., Empedocl. v. 27 Mullach (398 Stein).

Μειλινόη (Orph. h. 71).

βασίλεια καταχθονίων, v. 10: κατ. βασ.* (voc.).
κροκόπεπλος v. νύμφη.
νύμφη, v. 1: Μειλινόην — νύμφην χθονίην, κροκόπεπλον.
νυχαυγής, v. 8: ἄλλοτε μὲν προφανής, ποτὲ δὲ σκοτόεσσα, νυχ.*.
προφανής et σκοτόεσσα v. νυχαυγής.
χθονίη v. νύμφη.

Μελπομένη.

ἐπισπέρχουσα χαλκεόφωνον ἀοιδήν, AP IX 505, 15 sq. (ἀδ.): χαλκ. ἐπισπέρχουσαν ἀοι. | Μελπομένην, ἐρατῆς ἵστορα εὐεπίης.

Μέμνων.

Αἰγύπτιος, Kaibel ep. 990, 1: Μέμνονα — Αἰγύπτιον. cf. παῖς.
Ἀμένωθ v. πάις.
ἄναξ* voc., Kaibel ep. 1000, 4.
αὐδήεις, Kaibel ep. 1000, 2: αὐδήεντι θεῷ*. cf. ep. 1006, 1. 1007, 2.
βασιλεύς, Kaibel ep. 1003, 3: βασιλέος* ἑῷου. cf. ep. 998, 7: ἀντολίης βασιλῆά σε θῆκε Κρονείων.
βασίλευς v. πάις.
ἑῷος v. βασιλεύς.
θάσσων v. πάις.
κλυτός, Kaibel ep. 998, 2: κλυτὲ Μέμνον.
πάις, Kaibel ep. 992, 1—3: Αὔως καὶ γεράρω, Μέμνον, πάι Τιθώνοιο, | Θηβάας θάσσων ἄντα Διὸς πόλιος, | ἢ Ἀμένωθ, βασίλευ Αἰγύπτιε.
παῖς, Kaibel ep. 1014, 1: ὦ παῖ*.
σεμνός, Kaibel ep. 1017, 1: Μέμνονα σεμνόν.
τέκος, Kaibel ep. 999, 1: φίλον τέκος* (voc., Memnon?).

Μετάνοια.

[μελανείμων, com. fr. 1474 Kock: κατόπιν δὲ ἠκολούθει πενθικῶς τις ἐσκευασμένη | (add. ἔπεται) μελ. καὶ κατεσπαραγμένη | M. 'μελανείμων vox tragica, sed in tali re etiam comoediae apta,' K.]

Μήν.

ποιμὴν* λευκῶν ἄστρων, h. in Attin 2, 8; cf. PLG III⁴ p. 685/687 Bergk.
φωσφόρος, Kaibel ep. 1038, VIII: Μηνὸς φωσφόρου.

Μήνη v. Σελήνη.

Μῆτις (masc.).
ἀτάσθαλος, Orph. fr. 69 Abel: *M. ἀτ. γενέτις* v. *γενέτωρ.*
γενέτωρ, Orph. fr. 123, 11 Abel: *M., πρῶτος γεν.* cf. orac. anecd. 50 Buresch (Klaros p. 110, 4): *M., πρώτη γενέτις.*
εὐδαίμων, Orph. fr. 61 Abel: *εὐδαίμονα, σεμνόν, | Μῆτιν, σπέρμα φέροντα θεῶν, κλυτόν, ὅν τε Φάνητα | πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον.*
Ἡρικεπαῖος v. *Πρωτόγονος, κλυτός* p. 201.
κλυτός, πρωτόγονος, σεμνός, Φάνης, φέρων σπέρμα θεῶν, v. *εὐδαίμων.*

Μῆτις (fem.).
ἰδυῖα πλεῖστα etc., Hes. th. 886 sq.: *Μῆτιν, πλ. θεῶν τε ἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.*
πατραδέλφη Iovis, Io. Tzetz. th. 298 (Matranga, anecd. II p. 587): *τὴν πατραδέλφην Μῆτιν.*

Μίθρας.
Φαέθων, Nonn. D. 21, 248 sq.: *Μίθρης | Ἀσσύριος Φ. ἐνὶ Περσίδι.* cf. ib. 40, 400 — 402.

Μίση. cf. *Διόνυσος.*
ἀγνή, Orph. h. 42, 3 sq.: *ἁγνήν τ' εὐίερόν τε | Μίσην, ἄρρητον ἄνασσαν, | ἄρσενα καὶ θῆλυν, διφυῆ. λύσειον Ἴακχον.*

Μνήμη.
τελεσίφρων, h. mag. in Merc. 11 Wessely: *Μνήμης τελεσίφρονος* filius Mercurius dicitur.

Μνημοσύνη.
ἄνασσα, Orph. h. 77, 1: *Μνημοσύνην — ἄνασσαν.*
αὔξουσα λογισμόν etc., Orph. h. 77, 5: *εὐδύνατον κρατερὸν θνητῶν αὔξ.** (voc.) *λογ.*
βαθυπλόκαμος, Orph. fr. 95, 2 Abel: *Μνημοσύνην — βαθυπλόκαμον.*
ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν., v. *παρεκβαίνουσα.*
ἐρατή, Orph. E. 17: *Μνημοσύνην — ἐρατήν.*
εὐνέτις Διός, Kaibel ep. 789, 1: *Μνημοσύνη, Δ. εὐν.*
ἔχουσα μνήμην ἐκτὸς ἀπάτης, Orph. h. 77, 3: *ἐκτὸς ἔχουσ'** (voc.) *ἀπ. μν. βλαψίφρονος αἰεί.*
ἡδυτάτη* (voc.), *φιλάγρυπνος ὑπομνήσκουσά τε πάντα*, Orph. h. 77, 6.
καλλίκομος, Hes. th. 915: *Μνημοσύνης — καλλικόμοιο.*
λιπαράμπυξ, Pind. Nem. 7, 22 (15): *Μναμοσύνας — λιπαράμπυκος.*
μάκαιρα θεά* voc., Orph. h. 77, 9.
μεδέουσα γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος, Hes. th. 54: *Μνημοσύνη, γ. Ἐλ. μεδ.*
μήτηρ Μουσάων, Hom. h. 3, 429 sq.: *Μνημοσύνην — μητέρα M.*
παρεκβαίνουσα οὔτι, Orph. h. 77, 8: *οὔτι παρεκβαίνουσ'*. ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.*
πατραδέλφη Iovis, Io. Tzetz. th. 319 sq. (Matranga, anecd. II p. 588): *τῇ Μνημοσύνῃ. τῇ πατραδέλφῃ τῇ αὐτοῦ.*
σύλλεκτρος Ζηνός, Orph. h. 77, 1: *Μνημοσύνην — Z. σύλλεκτρον.*
συνέχουσα πάντα νόον etc., Orph. h. 77, 4: *π. ν. συν.** (voc.) *βροτῶν ψυχῇσι σύνοικον.*
ὑπομνήσκουσα et *φιλάγρυπνος* v. *ἡδυτάτη.*
χρυσόπεπλος, Simon. fr. 45 Bergk: *χρυσοπέπλου Μναμοσύνας.* Pind. Is. 6, 110 (75).

Μοῖρα.[1])
ἄδικος, AP VII 602, 9 (Agath. Schol.): *τὴν ἄδικον Μοῖραν.*
ἀεικελίη, orac. Sibyll. 5, 44: *Μοῖραν ἀεικελίην.* ib. 12, 161. cf. *μοῖρα — ἀεικέλιος*, Kaibel ep. 575, 3.
ἀκίνητος, Nonn. D. 3, 357: *ἀκινήτοιο* (v. l. *ἀνικήτοιο*) — *Μοίρης.*
ἄκριτος, AP VII 439, 1 (Theodoridae): *ἄκριτε M.*
ἀλίβρεκτος v. *διχθαδίη.*
ἄλυρος v. *ἀνυμέναιος.*
ἀμείλικτος — *Μοίρη*, Kaibel ep. 340, 1.
ἀνβροσίη, Kaibel ep. 470, 2: *Μοίρης ἀνβροσίης.*
ἀνίκητος v. *ἀκίνητος.*
[ἀνυμέναιος, Soph. OC 1221 sq.: *Ἄϊδος — μοῖρ' ἀνυμ. | ἄλυρος ἄχορος.*]
[ἀπόμοιρα, orac. Sibyll. 13, 45: *μοίρην ἀπόμοιραν.*]
ἀργαλέη — *M.*, Qu. Sm. 8, 323.
ἀρραγής v. *κλωστήρ.*
ἀτειρής, Nicet. Eug. Dros. et Char. 6, 214 sq.: *αἰὲν ἀτ. | M. μέλαινα, φέραλγος.*
ἄτρεπτος, Nonn. D. 12, 144: *ἀτρέπτου — Μοίρης.* ib. 25, 365. — dat. *Μοίρῃ — ἀτρέπτῳ*, Kaibel ep. 507, 2.
ἄτροπος — *M.*, Qu. Sm. 7, 247. cf. Anth. app. ep. add. II 704 b, 3 Cougny: *ἄτροπε Μοιράων.*
[ἄτρυτος, Kaibel ep. 222, 7: *μοίρας ἀτρύτου.*]

1) *Μοῖρα* an *μοῖρα* sit scribendum, permultis locis diiudicari nequit. Kaibel semper fere *μοῖρα* scribit.

ἄφυκτος, Maneth. 4, 619: *Μοῖραν ἄφυκτον.*
ἄχορος v. *ἀνυμέναιος.*
[*βαρεῖα*, Callim. fr. anon. 292 Schneider: *μοῖρα βαρ.* Kaibel ep. 498, 7.]
βαρυδότειρα, Aesch. sept. 955 (975): *ἰὼ Μ. βαρ. μογερά.* ib. 970 (986).
βάσκανος, κακός, νηλεὴς δαίμων supra s. v. *Θάνατος* citavi. [*β.* — *μοῖρα*, Anth. app. ep. II 231, 1 sq. Cougny (lectio dubia; cf. Kaibel ep. 413).]
δεσπότις λινοκλώστου ἠλακάτης, AP VII 12, 4 (*ἀδ.*): *Μ. λιν. δεσπ. ἠλ.*
διανταία | *Μ.*, Aesch. Eum. 328 (334) sq.
διχθαδίη, Nonn. D. 28, 249: *διχθαδίης — ἀλιβρέκτου — Μοίρης.*
δυσηλάκατος, Nonn. D. 1, 367: *δυσηλακάτου — Μοίρης.*
δύσμορος — Μ., orac. Sibyll. 8, 149 sq.
δυσώνυμος v. *μέλαινα.*
θελήμων, Nonn. D. 48, 737: *θελήμονος — Μοίρης.*
θοὴ — Μ., Kaibel ep. 569, 11. *μ. θ.*, ep. 465, 3.
[*κακὰ — μ.*, Soph. OT 887.]
[*κακή*, Parmen. v. 26 Mullach: *μ. κ.* Qu. Sm. 13, 440. Maneth. 1 (5), 275. add. *θανάτοιο*, Hom. *N* 602 etc.]
κακοπάρθενος, AP VII 468, 7 (Meleagri): *ἰὼ κακοπάρθενε Μ.*
καλή, Kaibel ep. 838, 1: *καλῇ Μοίρᾳ.*
κλωστήρ, Nonn. D. 40, 2: *ἀρραγέος κλωστῆρος — Μοίρης.*
κραταιή, Hom. *Ω* 209: *Μ. κρ.* AP IX 153, 5 (Agath. Schol.). adde *μ. κρ.*, Hom. *E* 629. *T* 410. *Φ* 110 (cf. parod. inc. 8a, 32 Brandt). *Ω* 132. Kaibel ep. 700, 2. 290, 2. 437, 3. 714, 7; cf. praef. p. XVI. *πορφύρεος θάνατος καὶ μ. κρ.*, Hom. *E* 83. *Π* 334. *Υ* 477. *οὐλόμενος θάν. καὶ μ. κρ.*, orac. Sibyll. 14, 136.
κρατερή, Kaibel ep. 291, 3: *Μ. — κρατ.*
[*κρατοῦσα θεῶν καὶ θνητῶν*, Moschion. fr. 2 Nauck²: *ὦ καὶ θ. κρ. κ. θν. μόνη μοῖρ', ὦ λιταῖς ἄτεγκτε δυστήνων βροτῶν,* | *πάντολμ' ἀνάγκη.*]
[*κυανέη — μ.*, Aeschyli fr. 3, 1 sq. Bergk (= AP VII 255.)]
[*κυνηγέτις κεδνῶν καὶ κακῶν*, trag. anon. fr. 504 Nauck²: *ὦ μ. κε. κ. κα. κυνηγέτι.*]
λιγύφθογγος, Nonn. D. 2, 15: *λιγυφθόγγοιο — Μοίρης.*
λογιζομένη πικρά, Kaibel ep. 334, 16: *Μοίρης π. λογιζομένης.*
[*λυγρά*, Kaibel suppl. ep. 479 a, 2: *μοῖρ' — λ.*] *Μοῖρα λ.*, Anth. app. ep. add. II 361 b, 7 Cougny.
[*λυγρή*, Kaibel ep. 143, 5: *λυγρὴν μοῖραν.*]
ἡ μεγάλη Μ., Soph. Phil. 1466.
μέλαινα, Nicet. Eug. Dros. et Char. 6, 207: *Μ. μέλ. δυσώνυμος.* cf. *ἀτειρής.*
ἡ μικρολόγος — Μ., com. anon. fr. 1498 Kock.
μογερά v. *βαρυδότειρα.*
νηλεόθυμος, Kaibel ep. 618 b, 13: *Μ. — νηλ.*
νηλὴς πανδαμάτειρα — Μ., Nonn. D. 30, 132.
[*νύχιος*, Mach. com. ap. Athen. VIII p. 341 d: *μ. νύχ.*]
ὀλοὴ — Μ., Qu. Sm. 6, 561. *Μοῖρ' ὀλ.* (aut *μοῖρ' ὀλ.*), Hom. *Π* 849. *Φ* 83 (= Io. Tzetz. all. *Φ* 18). *ω* 29. Orph. A. 1362. Maneth. 6 (3), 304. Anth. app. ep. II 385, 4. 613, 7 Cougny. Kaibel ep. 192, 5. 657, 3. add. 306 a, 6. *μοῖρ' ὀλ. τανηλεγέος θανάτοιο*, Hom. *β* 100. *γ* 238. *τ* 145. *ω* 135.
[*ὀλοιὴ μ.*, Hom. *X* 5.]
[*ὁπλοτέρη*, Nonn. D. 30, 146: *ὁπλοτέρης — Μοίρης.*]
οὐλομένα Μοῖρ', AP VII 490, 4 (Anytae).
παμμήστωρ v. *παμμήτωρ.*
παμμήτωρ, Lycophr. 490: *Μ. παμμ.* (v. l. *παμμήστωρ*) *βροτῶν.*
παναγρής, AP VII 609, 1 (Pauli Sil.): *παναγρέος — Μοίρης.*
πανδαμάτειρα v. *νηλής.*
[*πανδαμάτωρ μ. θεῶν*, Arist. pepl. 43, 2 Bergk.]
πικρά, Maneth. 1 (5), 320: *πικρᾶς Μοίρας.*
πικρή, Maneth. 4, 490: *πικρῆς Μοίρης.*
[*π. — μ.*, Kaibel suppl. ep. 215 a, 3.]
πολύστονος, Qu. Sm. 2, 361: *Μ. πολ.*
πολύτροπος, Bion. id. 7, 6: *Μ. πολ.*
πότνια, Eur. IA 1136: *ὦ π. Μ.* (*μ.* edd.).
πρεσβίστα — Μ., Melinn. h. in Romam 5 Bergk.
ἡ προπετὴς Μ., Kaibel ep. 478, 4.
[*σεμνὴ — μοῖρα*, Kaibel ep. 850, 2.]
σιδηρόδετος v. *Μόρος, σιδ.* p. 174.
[*στιβαρά*, Anth. app. ep. II 123, 4 Cougny (= Preger ep. 32): *μοίρᾳ — στιβαρᾷ.*]
στυγερή, Qu. Sm. 8, 127: *στυγερῇ — Μοίρῃ.*
σφαλερὰ Μ., Anth. app. ep. II 524, 10 Cougny (lectio dubia; cf. Kaibel ep. 335).
σχέτλιος, Anth. app. ep. add. II 447 b, 2 Cougny: *Μ. — σχ.*
τελεσσιδώτειρα, Eur. Heracl. 899: *Μ. τελ.*

τελεσφόρος, Aesch. Prom. 513 (511): *M.* — *τελ.*

ὑποβρυχίη, Nonn. D. 39, 234: *ὑποβρυχίης — Μοίρης.*

Φαεθοντιάς, Nonn. D. 38, 166: *Φαεθοντιάδος — Μοίρης.*

φέραλγος v. *ἀτειρής.*

φθονερὴ M., Kaibel ep. 569, 2. *φθ.* — *M.* (corr. Planud.), AP VII 387, 3 (Bianoris).

[*χαλεπὴ — μ.*, Hom. λ 292.]

[*ὠμὴ μ.*, Soph. Ai. 516.]

Μοῖραι.

ἀθάνατοι, Epimen. fr. 9 Kinkel: *M.* — *ἀθ.*

ἀλεγειναί, Qu. Sm. 9, 415 sq.: *ἀλεγεινὰς Μοίρας.*

ἀμείλικτοι, Kaibel ep. 324, 1 (cf. praef. p. XII): *ἀμειλίκτων — Μοιρῶν.* cf. Orph. fr. 238, 4 Abel: *M.* — *ἀμ. περ ἐοῦσαι.*

*ἀμετάτροποι** voc., Orph. h. 59, 17.

ἄμναμοι, Lycophr. 144 sq.: *γυιαὶ — ἄμν.** — | *δηναιᾶς Ἄλός.* cf. paraphr. l. c.

ἀπειρέσιοι, Orph. h. 59, 1: *M. ἀπ., Νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης.*

ἁπλανέες — M., Nonn. D. 41, 317.

ἀρχαῖαι, Aesch. Eum. 718 (728): *ἀρχαίας θεάς**.

ἀτειρεῖς, Orph. h. 59, 17: *αἰὲν ἀτ.** (voc.).

*ἀφαιρέτιδες** (voc.) *θνητοῖσιν ἀνάγκης*, Orph. h. 59, 18.

*ἀφανεῖς** voc., Orph. h. 59, 17.

βαθύφρονες, Pind. Nem. 7, 1 (1): *Μοιρᾶν βαθυφρόνων.*

βαρεῖαι, Orph. A. 711: *M.* — *βαρ.*

γηραιαί v. *κόραι.*

γυιαί v. *ἄμναμοι.*

δινεῦσαι τριέλικτον νῆμα, AP VII 14, 5 sq. (Antip. Sid.): *ὦ τρ.* | *M. διν. ν. κατ' ἠλακάτας.*

[*δοιαί*, Anth. app. ep. VI 265, 1 Cougny: *δοιῶν Μοιράων.*]

δυσάλυκτοι, Anth. app. ep. IV 86, 11 Cougny: *M.* — *δυσ.*

ἑξόμεναι Διὸς παρὰ θρόνον etc., Eur. fr. 620 Nauck²: *ὦ M. Δ. αἵ τε π. θρ. ἀγχοτάτω θεῶν ἑξ.* cf. TGF epim. 3 Nauck².

ἐπιβριθεῖς v. *ματροκασιγνῆται.*

ἐπιφανεῖς, Kaibel ep. 1038 I: *Μοιρῶν ἐπιφανῶν.*

ἐρισθενέες, Anth. app. ep. VI 320, 2 Cougny: *Μοιράων — ἐρισθενέων.*

εὔμοιροι, Kaibel ep. 155, 4: *Μοίρας — εὐμοίρους.*

*εὐπατέρειαι** voc., Orph. h. 59, 16.

εὐώλενοι v. *κοῦραι.*

*ἠέριαι**, *μελανόφρονες*, *ἱπιόθυμοι* voc., Orph. h. 59, 15.

ἠπιόθυμοι v. *ἠέριαι.*

θύγατρες Χάους, Qu. Sm. 3, 756 sq.: *X. ἱεροῖο θύγ.* | *M.*

[*ἱεραί*, h. mag. 4, 23 Abel: *ἱεραῖς μοίραις.*]

κασίγνηται Clothus, Pind. Is. 6, 25 (17) sq.: *κασιγνήτας — Μοίρας.*

κλωσάμεναι v. *τριάδελφοι.*

κόραι Νυκτός, Lycophr. 437: *αἱ N. κ.**, ubi paraphr. ant.: *αἱ Μοῖραι ἢ Ἐρινύες.* — *γηραιαὶ κόραι**, ib. 585. — dat. *λευκαῖς κόραις**, Anth. app. ep. VI 93, 1 Cougny (= orac. ap. Io. Tzetz. chil. 11, 394 etc.); cf. Pomtow, quaestionum de oraculis caput selectum p. 18 sq. — Parcas eas esse putat A. Mommsen, Delph. p. 25; Tzetzes ipse aliique Minervam et Dianam intellexerunt.

κοῦραι, lyr. fr. adesp. 140 Bergk: *Κλωθὼ Λάχεσίς τ' εὐώλενοι | κοῦραι Νυκτός, | — οὐράνιαι χθόνιαί τε | δαίμονες ὦ πανδείμαντοι.* cf. TGF epim. 3 Nauck².

[*λαθικηδέες** praedicative, Orph. h. 59, 20.]

λευκαί v. *κόραι.*

μακραίωνες, Soph. Ant. 987: *M. μακρ.*

μελανόφρονες v. *ἠέριαι.*

ματροκασιγνῆται (i. e. Parcae Eumenidum sorores uterinae, Ddf.), Aesch. Eum. 940 — 946 (961 — 967): *θεαί τ' ὦ M. ματρ.,* | *δαίμονες ὀρθονόμοι,* | *παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,* | *παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς ἐνδίκοις ὁμιλίαις. παντὸ τιμιώτατοι θεῶν.*

μεγάλαι, Aesch. Ch. 298 (306): *ὦ μεγ. M.*

μετάκοινοι v. *ματροκασιγνῆται.*

*νυκτέριαι** voc., Orph. h. 59, 17.

ὄλβιαι | *M.*, Arist. ran. 452 sq.

ὀρθονόμοι v. *ματροκασιγνῆται.*

οὐράνιαι v. *κοῦραι.*

παλαιγενεῖς — Μοίρας, Aesch. Eum. 172.

παναεικέες, Kaibel ep. 403, 1: *M. παν.*

πανδείμαντοι v. *κοῦραι.*

παντογόνοι, Anth. app. ep. VI 214, 8 Cougny (or. Sib.): *παντογόνοις Μοίραις.*

*παντοδότειραι** voc., Orph. h. 59, 18.

πολυώνυμοι, Orph. h. 59, 1 sq.: *M.* — *πολ.*

πότνιαι, Arist. Thesm. 700: *ὦ π. M.* cf. *ὦ . . . . M.*, Aesch. Prom. 892 (895) sq.,

quam lacunam voce πότνιαι addita explevit Paleius.
προμάντιες — M., Nonn. D. 46, 73.
[στυγεραί, Kaibel ep. 217, 5: μοῖραι στ.]
τέκνα Noctis, v. ἀπειρέσιοι.
τιμιώτεται v. ματροκασιγνῆται.
τριάδελφοι, orac. Sibyll. 5, 214 sq.: στρεπτοῖσι μίτοις M. τρ. | κλωσάμεναι.
τρίμορφοι, Aesch. Prom. 518 (516): M. τρίμ.
[τρισσαί, h. mag. II 2, 30 Abel: M. τρ., Κλωθώ τ' Ἄτροπός τε Λάχις τε. — gen. μοιρῶν — τρισσῶν, Kaibel ep. 642, 6.]
φθονεραί, Nonn. D. 8, 351: φθονεραῖς — Μοίραις.
φίλαι, Plat. fr. 168, 1 Kock: ὦ M. φ. — M. φ. (nom. an voc.?), Alex. fr. 161 K.
χαλκεόμιτοι, Io. Tzetz. Anteh. 28: Μοίραις — χαλκεομίτοις.
χθόνιαι v. κοῦραι.
χθονοφοίτορες — M., Ioann. Gaz. Anacr. 5, 5.

Μόρος.

ἀπροϊδής v. λάτρις.
λάτρις Κηρῶν, AP IX 111, 4 (Archiae Mityl.): ἀπροϊδὴς Κ. λ. — M.
[σιδηρόδετος, August. de civ. dei XIX c. 23 in Apollinis oraculo verba exhibet 'ferro iuncta (v. l. vincta) mors'. quae verba Nauck, annal. antiqu. Marpurg. 1855 p. 120 σιδηρόδετος — μοῖρα, Wolff, Porphyrii philos. ex orac. p. 184 σιδ. μόρος interpretatur.]
στυγερός, Hes. th. 211: στυγερὸν Μόρον.

Μοῦσα (μοῦσα = carmen).

ἀγρία, AP IX 324, 4 (Mnasalcae): ἁ — ἀγρ. Μοῦσ'.
[ἀγρονόμα, AP VII 196, 2 (Meleagri): ἀγρονόμαν — μοῦσαν ἐρημολάλον.]
ἀδύθροος v. ἡδύθροος.
[ἀδυλόγος, Kaibel ep. 1054, 3: ἀδυλόγον μοῦσαν.]
ἀδύπνοος, Pind. Ol. 13, 31 (22): Μοῖσ' ἀδ.
[ἀήθης, Nonn. D. 11, 104: ἀήθεα μοῦσαν (v. l. M.).]
αἰενάοιδος (v. l. αἰολάοιδος) v. λίγεια.
[ἄλυρος, Eur. Phoen. 1028: ἄλυρον — μοῦσαν, i. e. aenigma Sphingis.]
ἄμβροτος, Empedocl. v. 383 Mullach (338 Stein): ἄμβροτε M. (Calliopa).
ἀμέτρητος, AP VII 75, 1 (Antipatri): ἀμετρήτου — Μούσης.
[ἀρουραίη M. locusta appellatur a Meleagro, AP VII 195, 2.]
ἀρχεσίμολπος, Stesich. fr. 77 Bergk.
Ἀτθίς, Nonn. D. 41, 223: Ἀτθίδι Μούσῃ. cf. Anth. app. ep. III 176, 1 Cougny.
[Ἀχαρνική, Arist. Ach. 665: μοῦσα — φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος, ἔντονος Ἀχ.]
[βαρύβρομος, Arist. nub. 313: μοῦσα βαρ. αὐλῶν.]
[βουκολικά, Theocr. id. 1, 20: τᾶς βουκολικᾶς (v. l. βωκ.) — μοίσας (v. l. μώσας).]
γλυκεῖα, Bacchyl. fr. 28 Bergk: M. γλ.
γλυκερὴ ῥέουσα M., Ioann. Gaz. Anacr. 1, 36.
{γνῶσις* καὶ φρόνησις Διός, νοὸς θυγάτηρ, Io. Tzetz. all. Hom. α 33 etc.}
γραμματική v. supra Γραμμ. p. 73.
Δωρίς, AP VII 82, 1 (ἀδ.): Δωρίδος — Μούσης. — Μώσας τᾶς Δωρ., Mosch. id. 3, 97. — dat. Δωρίδι Μούσῃ, AP VII 707, 7 (Dioscoridae).
ἑκηβόλος, Ioann. Gaz. Anacr. 1, 3: M. — ἑκ.
[ἐλευθέρα, Babrii prooem. 16: ἐλευθέρας μούσης (corrupt.).]
[Ἑλικωνίς, AP VII 612, 1: τὴν δεκάτην Ἑλικωνίδα Agathias Schol. citharistriam quandam dicit.]
Ἑλλάς, Nonn. D. 41, 388: Ἑλλάδι Μούσῃ.
ἔντονος v. Ἀχαρνική.
ἐρημολάλος v. ἀγρονόμα.
εὐθρονος v. πότνια.
εὐπατέρεια, Διὸς τέκος — M. voc., Io. Tzetz. Anteh. 19.
[εὔφημος, Aesch. suppl. 661 (694) sq.: εὔφημον — μοῦσαν.]
ἔχοισα καθαρὰν (κίθαριν) etc., Eumeli fr. 1 Bergk: Μοῖσα | ἁ κ. καὶ ἐλεύθερα σάμβαλ' ἔχοισα. cf. fr. 13 Kinkel.
ἔχουσα τιμάς, [Eur.] Rhes. 890 sq.: ἡ — ἐν σοφοῖς | τ. ἔχ. M., συγγόνων μία. cf. Ἀχαρνική.
[ἡδύθροος, Eur. El. 703: μοῦσαν ἡδύθροον (v. l. ἀδ.).]
ἠθάς, Nonn. D. 19, 99: ἠθάδι Μούσῃ
Oeagrus ὁμέστιος, maritus Calliopae.
Θαλερή v. Νειλαίη.
Θιασώδης, Nonn. D. 15, 70: Θιασώδεος — Μούσης.
Θυγάτηρ Iovis et Mnemosynes, Alcman. fr. 59 Bergk: Μῶσα, Διὸς Θύγατερ. adde Δ. — Μοῦσα voc., Dion. Per. 447.
Sine deae nomine: Διὸς Θυγ. nom., Io. Tzetz. all. Θ 206. ἁ μία τῶν Μνήμης — θυγατέρων, AP IX 496, 6 (Athenaei).

— voc. *Θύγατερ Διός*, Hom. *α* 10. cf. *λίγεια*.

ἰαμβική, Charini fr. 1, 2 Bergk: *τὴν ἰαμβικὴν Μοῦσαν*.

ἱκέτις, AP V 215, 2 (Meleagri): *Μοῦσαν ἐμὴν ἱκέτιν*. — *M. ἐμὰν ἱκ.*, XII 19a, 2 (eiusdem).

ἰοστέφανος, Theocr. syr. 7: *Μοίσᾳ* — *ἰοστεφάνῳ*.

[*κακόπτερος*, Sphinx vocatur *κακόπτερε M. θανόντων* in solutione aenigmatis, quod legitur in edd. Oed. Tyr. Sophocl.]

[*καλλίνικος*, Eur. Phoen. 1728 sq.: *μοῦσαν — καλ-|λίνικον οὐράνιον*.]

Κεία, Simon. fr. 25 Bergk: *τῆς Κείας* (coni. Wernsdorf pro *οἰκείας*) *Μούσης*.

[*κομψοπρεπής*, Arist. nub. 1031: *κομψοπρεπῆ μοῦσαν*.]

κούρη Λειβηθριὰς — M., Orph. fr. 17 Abel (= Io. Tzetz. chil. 6, 948). *κ. Πιμπληιὰς — M.*, Maxim. Phil. 1a Ludwich. *κ. Λιβηθριάς* (v. l. *Πιμπληιάς*) — *M.*, ib. 141. semper voc.

κρατέων — | *ἐπέων* — *M.* (voc.), adesp. v. 27 sq. Bergk, PLG III[4] p. 363.

Λάκαινα, Arist. Lys. 1298: *Μῶα — Λάκ.* (voc.).

Λατινίς v. *νοερή*.

Λειβηθριάς v. *κούρη*.

λευκώλενος v. *παρθένος*.

ληκυθίζουσα v. *τραγῳδός*.

λίγεια, Hom. h. 17, 1: *M. λίγ.* (voc.). ib. 20, 1. Stesich. fr. 44 Bergk. add. *Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο* voc., Hom. h. 14, 2. *Μῶσα λίγ. πολυμμελὲς | αἰενάοιδε* (coni. Bergk; *αἰολάοιδε* Hartung etc.), Alcman. fr. 1 Bergk; cf. fr. 7. fortasse Alcmanis est etiam adesp. fr. 33 A Bgk.: *τάρροθε Μῶσα λίγ.* cf. *πολύθροος*. — eodem epitheto ornatur etiam *μοῦσα* (carmen) Hom. *ω* 62; *μῶσα* Terpandri fr. 6 Bergk.

[*λιγυρά*, AP VII 197, 1 (Phaenni): *λιγυρὰν — μοῦσαν*.]

λογικὴ M. voc., Io. Tzetz. schol. in Hermog. (Cramer, anecd. Ox. IV p. 126, 19).

λοχμαία, Arist. av. 737—739: *M.* (voc.) *λοχμ. — ποικίλη*.

μάτηρ v. *Πιερίς* et *πότνια*.

μελῳδός v. *μήτηρ*.

μήτηρ, [Eur.] Rhes. 393: *τῆς μελῳδοῦ μητέρος Μουσῶν μιᾶς*. — dat. *μητέρι* (Hymenaei) *Μούσῃ* i. e. Uraniae, Nonn. D. 33, 84.

Νειλαία M. Λεωνίδεω, AP VI 321, 2 (Leon. Alex. Isopseph.); cf. ib. 322, 1: *Λεων. Θαλερὴν — Μοῦσαν* (eiusdem).

νοερή, Christod. ecphr. 303: *νοερῆς — Λατινίδος — Μούσης*.

[*ὀθνεία*, Theocr. ep. 22, 4 (= AP IX 434): *Μοῦσαν — ὀθνείην* (v. l. *ὀθνείαν*).]

οἰκεία v. *Κεία*.

[*Ὁμηρεία*, Constantini carm. in Leonem Philos. 2, 16 (Matranga, anecd. II p. 556): *μοῦσαν Ὁμηρείην*. cf. Io. Gaz. descr. 2, 171.]

οὐρανία, Io. Tzetz. chil. 5, 762: *Μοῦσαν τὴν οὐρανίαν Ὁμήρου*.

οὐρανίη, APl 300, 2 (*ἀδ.*): *οὐρανίης Μούσης*.

οὐράνιος v. *καλλίνικος*.

παῖς Διός, Hom. *Θ* 488: *M. — Δ. π.*

παλαιά, Timoth. fr. 12 Bergk: *M. παλ.*

παρθένος, Empedocl. v. 47 Mullach (13 Stein): *πολυμνήστη λευκώλενε παρθένε M.*

Παφίη — M., Nonn. D. 41, 385.

περίφρων v. *Πιερική*.

Πιερική, Io. Gaz. descr. 1, 74: *Πιερικῆς — περίφρονος — Μούσης*.

*Πιερίς**, Pratin. fr. 1, 6 Bergk. *Π. μάτηρ** Rhesi, [Eur.] Rhes. 349. — acc. *τὴν Μιτυληναίαν — Πιερίδα* dicit Sapphonem Damocharis, APl 310, 2.

Πιμπληιάς v. *κούρη*.

[*Πλατωνίς*, Christod. ecphr. 390: *Πλατωνίδος — Μούσης*.]

ποικίλη v. *λοχμαία*.

πολύθροος, Opp. cyn. 3, 461: *πολύθροε M. λίγεια*.

πολυίδμων, Christod. ecphr. 133: *πολυίδμονος — Μούσης*.

πολυμμελής v. *λίγεια*.

πολυμνήστη v. *παρθένος*.

πότνια, Pind. Nem. 3, 1 sq. (1): *ὦ π. Μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα. — ἐύθρονε π. M.*, Maxim. Phil. 276.

[*στυγερά*, Aesch. Eum. 304 (308): *μοῦσαν στυγερὰν*.]

τέκος Διός, Apoll. Rh. 4, 2: *M., Δ. τ.* cf. *εὐπατέρεια*.

[*τεκτόναρχος μοῦσα* (*M.*?), Soph. fr. 162 Nauck[2], qui *τεκτονουργός* legendum proponit; cf. etiam Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Götternamen p. 69.]

τεκτονουργός v. *τεκτόναρχος*.

τραγική, AP VII 21, 2 (Simmiae Theb.): *τραγικῆς Μούσης*. cf. Kaibel ep. 655, 3.

M. — *τραγ.*, Simon. fr. 181, 2 Bergk (= AP VI 145).
[*τραγῳδὸς μοῦσα ληκυθίζουσα*, Callim. fr. 98 c Schneider.]
[*τριοδῖτις*, Io. Tzetz. chil. 12, 513: *μούσης τῆς τριοδίτιδος.*]
ὑπνοποιούς, [Eur.] Rhes. 651 sq.: *τῆς ὑπνοποιοῦ — θεᾶς | Μούσης.*
[*ὑψίνοος*, Kaibel ep. 440, 10: *Λύσονίων μούσης ὑψινόου.*]
φίλα, AP IV 1, 1 (Meleagri corona): *M. φίλα* (voc.).
φίλη, Maneth. 6 (3), 2: *Μοῦσα φ.* (voc.). — *M.* — *φ.* voc., Mesomedis (vulgo Dionys.) h. 1, 1.
φιλίη, Ioann. Gaz. Anacr. 1, 19: *φιλίης — Μούσης.*
φιλοπαίγμων, AP XI 32, 1 (Onestae): *Μούσης — φιλοπαίγμονος.*
φλεγυρά v. *Ἀχαρνική.*
[*Φοιβάς*, Eur. IA 1064: *Φοιβάδα μοῦσαν.*]
[*Φοιβεία*, h. in Attin 2, 5 sq.: *Φοιβείαν — μοῦσαν.* cf. PLG III⁴ p. 686 Bergk.]
φρόνησις v. *γνῶσις.*
χρυσέα, Pind. Is. 8, 11 (5) sq.: *χρυσέαν — Μοῖσαν.*
χρυσόθρονος, Sapph. (?) fr. 26 Bergk: *ὦ χρυσόθρονε M.*

Μοῦσαι (*μοῦσαι* = cantus).
[*ἅγιαι*, orac. Sibyll. 5, 266: *μούσαις ἁγίαισι.*]
ἀγλαόθρονοι, Pind. Ol. 13, 136 (96): *Μοίσαις — ἀγλαοθρόνοις.*
ἀγλαόφημοι, Orph. h. 76, 2: *M.* (voc.) — *ἀγλ.*
ἀγλαόφωνοι v. *θυγατέρες.*
ἀγναί, Cratet. Theb. fr. 1, 10 Bergk: *Μούσας — ἁγνάς.* — voc. *ἁγναί**, Orph. h. 76, 11. cf. *παρθένοι* et *τέκνα.*
Ϝαδεῖαι, Alcman. fr. 37 Bergk: *Ϝαδειᾶν — Μωσᾶν.*
ἀδύλογοι, Ibyci fr. 5 Bergk: *ἀδυλόγων Μοισᾶν* (coni. Bergk).
ἀθάναται, AP VII 14, 1 sq. (Antip. Sid.): *Μούσαις | ἀθανάταις.*
ἀθάνατοι, Kaibel ep. 310, 7 sq.: *ἀθανάτοις — Πιερίσιν.*
ἀμβρόσιαι, AP VII 41, 1 (*ἀδ.*): *ἀμβροσίῃσι — Μούσαις.*
ἄνασσαι, Orph. h. 76, 6: *νόου εὐδυνάτοιο καθηγήτειραι ἄν.** (voc.).
ἀργύρεαι, Pind. fr. 287 Bergk.
ἄφθαρτοι, Kaibel ep. 226, 5: *ἀφθάρτοις Μούσαις.*
βαθύζωνοι v. *κόραι.*
βαθύκολποι, Pind. Py. 1, 23 (12): *βαθυκόλπων — Μοισᾶν.*
βουκολικαὶ Μοῖσαι (v. l. *βωκ. Μῶσαι*) voc., Theocr. id. 9, 28.
βωκολικαὶ Μοῖσαι, AP IX 205, 1 (Artemidori Gramm.).
γενναῖαι, Arist. ran. 356: *γενναίων — Μουσῶν.*
γεννῶσαι ἀρετήν etc., Orph. h. 76, 4: *πάσης παιδείης ἀρ. γενν.** (voc.) *ἄμεμπτον.*
γλυκεραὶ — M., Georg. Gramm. Anacr. 7, 15. *γλ. γράμμασι Πιερίδες*, AP X 18, 2 (Argentarii). *M. γλ.*, Constant. Rhod. iambi scopt. v. 47 (Matranga, anecd. II p. 628).
*εἰνὰς** — *γηγενής*, AP XV 25, 15 (ara I).
ἑκαταβόλοι, Pind. Ol. 9, 9 (5): *ἑκαταβόλων Μοισᾶν.*
ἐκγεγαυῖαι Διός, v. *ἔχουσαι.*
ἔκγονοι Διός, Stob. ecl. phys. I 2, 31 v. 10: *M. Δ. ἔκγ.* cf. PLG III⁴ p. 681 Bergk.
ἑλικοβόστρυχοι, Arist. fr. 334 Kock: *Μούσας — ἑλικοβοστρύχους.*
Ἑλικωνιάδες, Hes. th. 1 (= AP IX 572, 1, Lucillii): *Μουσάων Ἑλικωνιάδων. Μουσῶν — Ἑλ.*, Eur. H. f. 791. — dat. *Μούσῃσ' Ἑλικωνιάδεσσ'*, Hes. op. 657. — acc. *Μούσας τὰς Ἑλικωνιάδας*, AP XII 1, 4 (= app. BV 4, Stratonis).
Sine dearum nomine: gen., Pind. Is. 2, 50 (34). AP VII 14, 8 (Antip. Sid.). — dat. *ταῖς Ἑλικωνιάσιν*, Theocr. ep. 1, 2 (= AP VI 336).
Ἑλικώνιαι v. *παρθένοι.*
Ἑλικωνίδες — M., Io. Gaz. Anacr. 1, 13. — dat. *Μούσαις Ἑλικωνίσι*, Kaibel ep. 926, 13. AP VII 53, 1 (*ἀδ.*, = Preger 81). — acc. *Μούσας — Ἑλικωνίδας*, AP VII 709, 5 (Alex. Aet. p. 234 Meineke, qui scribit *Ἑλληνίδας*).
ἑλικώπιδες — M. voc., Hom. h. 33, 1.
Ἑλληνίδες v. *Ἑλικωνίδες.*
ἐρασιπλόκαμοι, Procli h. 1, 44 Abel: *Μουσάων ἐρασιπλοκάμων.*
εὔυλροι — M., Arist. ran. 229.
εὐρέτιδες v. *τέκνα.*
εὔφωνοι, AP VII 35, 2 (Leonidae aut Platonis ep. 6, 2 Bergk): *εὐφώνων Πιερίδων. — εὐφ. — Π.*, Pind. Is. 1, 90 (64) sq. cf. Philoxeni fr. 7 Bergk.
ἔχουσαι δώματα Ὀλύμπια, Hom. *B* 484: *M.* (voc.) *Ὀλ. δώματ' ἔχ. Λ* 218. *Ξ* 508. *Π* 112. Hes. th. 114. Hermippi fr. 63, 1

Kock. *M.* — *Ὀλ. δώμ. ἔχ.*, | *ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι*, Hes. th. 75 sq.

ἡδυέπειαι | *M.* (voc.) *Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο*, Hes. th. 965 sq. 1021 sq.

ἡδυεπεῖς v. *κοῦραι.*

ἡδυμελεῖς M., AP V 140, 1 (Meleagri).

ἡπιόδωροι | *M.*, Opp. hal. 4, 7 sq.

ἠύκομοι, Pind. Ol. 6, 154 (91): *ἠυκόμων — Μοισᾶν.*

Θεῖαι, orac. v. 224 sq. Wolff: *Μούσαις — Θείαις.*

*Θρέπτειραι** (voc.) *ψυχῆς, διανοίης ὀρθοδότειραι*, Orph. h. 76, 5.

Θυγατέρες Διός, Theocr. id. 16, 101 sq.: *Δ. — Θύγ.** — acc. *μερόπων ἀναγώγιον — φῶς*, | *ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους*, Procli h. 3, 1 sq. Abel. cf. *ἔχουσαι* et *Ὀλυμπιάδες.*

Θύγατρες Iovis et Mnemosynes, Aristot. fr. 6, 14 sq Bergk: *M.* | *Μναμοσύνας Θύγ.* — voc. *Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο Θύγ.*, | *M.*, Orph. h. 76, 1 sq.

Sine dearum nomine: Θύγ. | *Μναμοσύνας*, AP VII 8, 5 sq. (Antip. Sid.). — voc. *Κρονίδαο Διὸς μεγάλοιο Θύγ.*, Antim. fr. 1 Kinkel. *Δ. αἰγιόχου — Θύγ.*, Maneth. 6 (3), 754.

[Apollinis filias eas iudicavit Eumelus (fr. 17 Kinkel), Saturni Musaeus (fr. 10 K.); Urani (et Telluris) filias eas dixerunt Mimnermus (fr. 13) et Alcman (fr. 119 Bergk).]

ἱεραί, Orph. h. 77, 2: *Μούσας — ἱεράς, ὁσίας, λιγυφώνους.* cf. Colluth. 24.

ἰοπλόκαμοι, lyr. fr. adesp. 53 Bergk: *ἰοπλοκάμων Μοισᾶν. — ἰοπλ. — M.*, Pind. Py. 1, 2 (1) sq.

ἰόπλοκοι, Pind. Is. 7, 31 (23): *ἰοπλόκοισι Μοίσαις.*

ἰοστέφανοι, Callim. ep. inc. 11, 12 Schneider (= AP XIII 28, 12, Bacchyl. aut Simon. ep. 148, 12 Bergk): *ἰοστεφάνων θεᾶν — Μοισᾶν. — Μουσάων — ἰοστ.*, Theogn. 250.

ἵστορες ὠδῆς, v. *κοῦραι.*

καθηγήτειραι v. *ἄνασσαι.*

καλαί, Callim. fr. 83 c Schneider: *M. κ.* (voc.).

καλλίκομοι — Μοῖσαι voc., Sapph. fr. 60 Bergk. — gen. *Μοισᾶν καλλικόμων*, Simon. fr. 44 Bgk.

αἱ καλλιπλόκαμοι | *Πιερίδες*, Eur. IA 1040 sq.

κόραι Πιερίδες Διός, Pind. Ol. 10, 117 (96). *βαθύζωνοι κ.** | *χρυσοπέπλου Μναμοσύνας*, Is. 6, 108 (74) sq.

*κοράσια** voc., Plat. ep. 31, 1 Bergk.

κοῦραι Διός, Hom. *B* 598: *M. — κ. Δ. αἰγιόχοιο. — Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐννέα κ.* nom. aut voc., Eumeli fr. 16 Kinkel. — voc. *M.* | *ἡδυεπεῖς κ. Κρονίδεω Διός, ἵστορες ὠδῆς*, Hom. h. 32. 1 sq. *M. καὶ Χάριτες, κ. Δ.*, Theogn. 15, cf. *ἡδυέπειαι* et *Ὀλυμπιάδες.*

Sine dearum nomine: κ. Διός, ἀγλαὰ τέκνα, Hom. ep. 4, 8. *Δ. κ. μεγάλοιο*, Hes. th. 81. — gen. *κουράων — Δ. μέγα βουλεύοντος*, Theocr. id. 16, 70. — dat. *Δ. κούραις*, ib. v. 1.

κροκόπεπλοι, Alcman. fr. 85 A Bergk: *Μῶσαι κροκ.*

Λιβανηίδες — M. voc., Nonn. D. 41, 11.

λιγέαι, Theocr. id. 22, 221: *λιγεῶν — Μουσέων.*

λιγύφωνοι v. *ἱεραί.*

λογικαὶ — M., adesp. v. 42, PLG III⁴ p. 363 Bergk.

μαχήμονες — M. voc., Nonn. D. 21, 73.

μεγαλώνυμοι, Orph. h. 76, 2: *M.* (voc.) *— μεγ.*

μειλίχιαι, Arat. phaen. 16 sq.: *M.* (voc.) *μειλ. μάλα πᾶσιν.*

μελίγλωσσοι, Kaibel ep. add. 228 a, 2: *μελιγλώσσων — Πιερίδων.*

[*μελίστακτοι*, AP IV 1, 33 (Meleagri): *μελιστάκτων — μουσῶν.*]

μελίφθογγοι — Μοῖσαι, Pind. Ol. 6, 36 (21).

μελπόμεναι v. *χρυσάμπυκες.*

νοεραί, Io. Gaz. Anacr. 4, 12: *νοεραῖς — Μούσαις.*

οἰκεῖαι, Arist. vesp. 1022: *οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν.*

Ὀλυμπιάδες M., *Διὸς αἰγιόχοιο* | *θυγατέρες*, Hom. *B* 491 sq. *M. Ὀλ.*, Anth. app. ep. II 45, 2 Cougny (= Preger ep. 13). add. *κοῦραι Δ. αἰγ.*, Hes. th. 25. 52. — gen. *Ὀλυμπιάδων Μουσέων*, Solon. fr. 13, 51 Bergk. — dat. *Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν*, Hom. h. 3, 450. — voc. *M. Ὀλ.*, *κοῦραι Δ.*, AP IX 572, 7 (Lucillii). cf. *ἡδυέπειαι.*

Ὁμηρίδες — M. voc., Nonn. D. 32, 184.

ὁμουνοῦσαι (corrupt.), Epicharm. p. 292 Lorenz.

ὀρειάδες, Christod. ecphr. 38: *ὀρειάσιν — Μούσαις.*

ὀρθοδότειραι v. *θρίπτειραι.*

ὅσιαι v. *ἱεραί.*

παῖδες Μνάμας, Terpandri fr. 3 Bergk: *ταῖς Μν.* | *παισὶν Μώσαις.* cf. Io. Tzetz. chil. 6, 921.

παρθένοι, Arist. ran. 875 sq.: *ὦ Διὸς ἐννέα παρθ. ἀγναί*, | *M.* — *Ἑλικώνιαι παρθ.** nom., Pind. Is. 8, 127 (63).

Πειερίδες, Kaibel ep. 618 b, 12: *Πειερίδων**.

Πιερίδες, Hes. sc. 206: *M. Πιερ.* — *M.* — *Π.*, AP VII 10, 6 (*ἀδ.*). — gen. *Πιερίδων Μουσῶν*, Kaibel ep. 686, 5; cf. praef. p. XV. — dat. *Πιερίσιν* — *Μούσαις*, AP VII 2*, 3 (Antip. Sid.). — acc. *ἐννέα Πιερίδας Μούσας*, Eur. Med. 832. — voc. *M. Πιερίδες, μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι*, Orph. h. 76, 2. *Μῶσαι Π.*, Theocr. id. 10, 24. cf. *τέκνα.*

Sine Musarum nomine: nom., AP XIV 3, 3 (problema). Qu. Sm. 3, 786. 6, 76. *ταὶ Π.*, Theocr. id. 11, 3. *ἐννέα Π.*, Aristot. pepl. 4, 2 Bergk. *γλυκεραὶ γράμμασι Π.*, AP X 18, 2 (Argentarii). *αἱ καλλιπλόκαμοι* | *Π.*, Eur. IA 1040 sq. *κόραι Π. Διός*, Pind. Ol. 10, 117 (96). — gen., Pind. Py. 1, 26 (14). 6, 49 (49). 10, 101 (65). Nem. 6, 55 (32). fr. 90, 5 Bergk. Soph. fr. 145 Nauck². Apoll. Rh. 4, 1382. AP VII 4, 1 (Paul. Sil.); 14, 4 (Antip. Thess.); 44, 6 (bis, *ἀδ.*); 409, 3 (Antip. Thess.). IX 230. 4 (Onestae); 581, 1 (*ἀδ.*). XIV 1, 9 (Socratis). XV 27, 14 (Besant. Byz. ov. hirund.). APl 71, 2 (*ἀδ.*). Kaibel ep. 207, 2. 851, 6. Qu. Sm. 4, 647. *εὐφώνων Π.*, AP VII 35, 2 (Leonidae aut Platonis ep. 6, 2 Bergk). *εὐφ.* — *Π.*, Pind. Is. 1, 90 (64) sq. *μελιγλώσσων* — *Π.*, Kaibel ep. add. 228 a, 2. — dat. *Πιερίδεσσι*, AP VI 80, 3 (Agath. Schol.). VII 42, 6 (*ἀδ.*); 377, 3 (Erycii). *Πιερίσιν*, VI 295, 8 (Phaniae). VII 12, 6 (*ἀδ.*). *ἀθανάτοις* — *Π.*, Kaibel ep. 310, 7 sq. — acc., Kaibel ep. 268, 4 (lect. dub.). AP IX 192, 8 (Antiphili Byz.). *Π.* — *χορίτιδας*, Nonn. D. 1, 504. — voc., Mosch. ep. 10, 1. AP VII 352, 7 (Meleagri?). IX 136, 4 (Cyri); 171, 3 (Palladae Alex.). APl 151, 9 (*ἀδ.*).

Πιμπληιάδες ἐννέα M., Io. Tzetz. de metr. (Cramer, anecd. Ox. III p. 302, 18).

Πιμπληίδες, AP V 206, 3 (Leonidae): *Μούσαις Πιμπληίσι.*

ποθεινόταται, Orph. h. 76, 2 sq.: *M.* (voc.) — *ποθ., πολύμορφοι.*

πολυγηθέες, orac. 161, 50 Hendess: *M. πολ.*

πολύμορφοι v. *ποθεινόταται.*

*πολυποίκιλοι** voc., Orph. h. 76, 11.

*αἱ πότνιαι**, Herond. mim. 3, 97.

προϊεῖσαι ἡδυλάλους φθόγγους, v. *τέκνα.*

[*πρόφρονες*, Pind. Is. 4, 73 (43): *προφρόνων* (praedic.) *Μοισᾶν.*]

Σικελίδες M. voc., Anth. app. ep. VI 264, 1 Cougny.

Σικελικαὶ — *Μοῖσαι* voc., Mosch. id. 3, 8; 13; 19; 25; 36; 45; 50; 57; 64; 70; 86; 99; 109; 114.

τέκνα Iovis et Mnemosynes, Solon. fr. 13, 1 sq. Bergk: *Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα*, | *M. Πιερίδες* (voc.). Crat. Theb. fr. 1 Bgk.

Sine dearum nomine: τέκνα (voc.) *Διός*, Hom. h. 25, 6. Hes. th. 104. *Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα* (voc.), | *ἀγλαὰ τέκνα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ποθεινά*, | *Μουσείων ἐπέων μῦναι εὑρέτιδες, θεαὶ ἀγναί, ἡδυλάλους φθόγγους στομάτων λαρῶν προϊεῖσαι.* Kaibel ep. add. 1029 a, 1—4. cf. etiam *κοῦραι.*

τερπναί, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 1, 6: *Μουσῶν* — *τερπνῶν.*

τερπόμεναι πλατάνοισι καὶ ὑδατίοισιν, Kaibel ep. 271, 5 sq.: *M.* — *τερπ. πλ. κ. ὑδ.*

[*τρίζυγες αἱ M.*, APl 220, 1 (Antipatri).]

ὑμνόφιλοι, Fraenkel, Die Inschriften von Pergamon 184, 1: *Μούσαις ὑμνοφίλοισι.*

φίλαι, Herond. mim. 3, 1: *αἱ φ. M.* — acc. *τὰς φίλας Μούσας*, ib. v. 83. — voc. *Μῶσαι* (v. l. *Μοῖσαι*) *φίλαι*, Theocr. id. 1, 64; 70; 73; 76; 79; 84; 89; 94; 99; 104; 109; 112; 117; 120 (v. l. *πάλιν* pro *φίλαι*. cf. etiam id. 9, 35).

φίλαυλοι, Soph. Ant. 965: *φιλαύλους* — *Μούσας.*

φιλομειδέες, AP VI 66, 9 (Pauli Sil.): *φιλομειδέσιν* — *Μούσαις.*

φῶς v. *θυγατέρες.*

χορίτιδες, Nonn. D. 1, 504: *Πιερίδας* — *χορίτιδας.*

χρυσάμπυκες, Hes. th. 916: *M. χρυσ.* — gen. *χρυσαμπύκων* — *Μοισᾶν*, Pind. Is. 2, 2 (1) sq. *χρυσ.* | *μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν*, Py. 3, 157 (89) sq.

Μῶμος.

ἀνδρόσινις, APl 266, 7 (*ἀδ.*): *ἀνδρόσινιν**.

*ὁ γέρων**, APl 265, 3 (*ἀδ.*).
παμπενθής, APl 265, 1 sq.: *τὸν ἐπ'* (corr. Hecker; *ἐν* libri) *ἐσθλοῖσιν παμπενθέα* (coni. Duebner; *παναπενθέα* libri, *ταλαπενθέα* Huetius) *καὶ τρισάλαστον | Μῶμον.*
παμφάγος, APl 266, 1: *παμφάγε Μῶμε.*
τρισάλαστος v. *παμπενθής.*

Νείκη.

ἀνδροφόνος, Timon. fr. 14 Wachsmuth: *Νείκης ἀνδροφόνοιο.*

Νέμεσις.

*ἀγνή** voc., Orph. h. 61, 10.
Ἀδρήστεια, Antim. fr. 43 Kinkel; cf. Nonn. D. 48, 452; 463.
*ἀιδίη** voc., Orph. h. 61, 3.
ἀλεξίκακος, Nonn. D. 48, 414: *ἀλεξικάκῳ — θεαίνῃ**.
ἀμοιβαίη, Aesop. fr. 1, 6 Bergk (= AP X 123): *ἀμοιβαίην — Νέμεσιν.*
ἀντίπαλος γλώσσης, AP VII 630, 6 (Antiphili Byz.): *τὴν γλ. ἀντίπαλον Νέμεσιν.*
ἀπρόφατος N., Kaibel ep. 1046, 93 (Marcelli).
ἀφθίτα, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 3, 1—3 Bergk: *Νέμεσιν θεὸν — ἀφθίταν, νυχίαν* (v. l. *νίκην*), *ταυσίπτερον, ὀμβρίμαν, | νημερτέα, καὶ πάρεδρον Δίκας* (v. l. *Δίκαν*).
ἡ βαρύφρων N., AP XII 141, 6 (Meleagri).
βασίλεια, Orph. h. 61, 1 sq.: *ὦ Νέμεσι — βασ. μεγίστη, | πανδερκής, ἐσορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.*
*γείτονες** (voc.) *ἀγχίθυροι Ῥώμης ἑκατονταπύλοιο* Minerva et Nemesis vocantur, Kaibel ep. 1046, 62 (Marcelli).
δεινή, AP VI 283, 2 (*ἀδ.*): *Νέμεσιν δεινὴν — θεόν.*
δέσποινα, Kaibel ep. 837, 1: *δεσποίνῃ Νεμέσει.*
δικασπόλος, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 3, 17 Bergk: *μάκαιρα δικασπόλε**.
Δίκη cum Nemesi confusa, Nonn. D. 48, 439.
διχόβουλος, Pind. Ol. 8, 114 (86): *Νέμεσιν* (*νέμ.* edd.) *διχόβουλον.*
εἰλυφόωσα v. *πανδαμάτειρα.*
*ἔνδικος** *ἱδρυνθεῖσα θεὰ Ῥαμνοῦντος ἐπ' ὄχθας, | νίκης καὶ σοφίης Ἀτθίδι μαρτύριον* Nemesis de se ipsa dicit, APl 222, 3 sq. (Parmenionis).
ἐπιτάρροθος μύσταις αἰεί, Orph. h. 61, 10: *μ. ἐπ.** (voc.) *αἰ.*
ἐσορῶσα βίον θνητῶν, v. *βασίλεια.*
ἔχθουσα λόγον πολυποίκιλον, v. *χαίρουσα.*
θυγάτηρ Δίκας, v. *πτερόεσσα.*
ἰχναίη v. *παρθένος.*
καλλίκομος N., Cypr. fr. 6, 2 Kinkel.
κυανῶπις v. *πτερόεσσα.*
κυβερνήτειρα γενέθλης, v. *παρθένος.*
μάκαιρα, Orph. h. 61, 10: *μάκαιρ'** (voc.). cf. *δικασπόλος.*
μεγάλη, Antim. fr. 43 Kinkel: *N., μεγ. θεός.*
μεγίστη v. *βασίλεια.*
νημερτής, νίκη, νυχία, ὀμβρίμα v. *ἀφθίτα.*
Οὖπις, Kaibel ep. 1046, 61 (Marcelli): *Ῥαμνουσὶς Οὖπι**.
πανδαμάτειρα, Nonn. D. 48, 380 sq.: *ὑψόθεν εἰλυφόωσα δίκης ποινήτορι κύκλῳ δαίμων** *πανδ., βίου στροφόωσα πορείην.* cf. etiam *παρθένος.*
πανδερκὴς — θεὰ N. πολύμορφος, anon. carm. de herb. 19 Lehrs. cf. *βασίλεια.*
πανυπέρτατος, Orph. h. 61, 9: *πανυπέρτατε δαῖμον**.
πάρεδρος Iustitiae, v. *ἀφθίτα.*
παρθένος, AP IX 405, 1 sq. (Diod. Sard.): *ἰχναίη — παρθ., ἡ πολλοὺς ψευσαμένη. N.* — voc. *παρθένε** *πανδαμάτειρα, κυβερνήτειρα γενέθλης*, Nonn. D. 48, 416.
πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι, Hes. th. 223: *N., π. θν. βρ.*
πικροτάτη μακάρων, AP XII 160, 6 (*ἀδ.*): *μ. πικρ. N.*
[*πολιή*, AP V 273, 7 (Agath. Schol.): *τὴν πολιὴν — Νέμεσιν Πόθου.*]
πολύμορφος v. *πανδερκής.*
πολύσεμνος, Orph. h. 61, 3: *πολύσεμνε**.
πτερόεσσα, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 3, 18 Bergk: *Νέμεσι πτερ., βίου ῥοπά.* add. *κυανῶπι θεά, θύγατερ Δίκας*, v. 4 sq.
Ῥαμνουσιάς v. *Οὖπις.*
ῥοπὰ βίου, v. *πτερόεσσα.*
σκυθρωπός, Menandri fr. 321 Kock: *θεὰ σκυθρωπὲ Νέμεσι* (v. l. *θεαὶ σκυθρωπαί*, sc. Adrastea et Nemesis).
στροφόωσα βίου πορείην, v. *πανδαμάτειρα.*
[*σύντομος ἡ N.*, sc. *ἐστιν*, AP XII 12, 2 (Flacci).]
σφίγγουσα ἀνέρας χαλινῷ, Nonn. D. 48, 386: *ἀν. ὑψιλόφους ἀλύτῳ σφ.** *καὶ ταυσίπτερος* v. *ἀφθίτα.*
*Τριόπειαι** Minerva et Nemesis, Kaibel ep. 1046, 65 (Marcelli).
*ἡ τριχάλεπτος | δαίμων**, AP XII 229, 5 sq. (Stratonis).

ὑπέρδικος, Pind. Py. 10, 68 (44): *ὑπέρδικον Νέμεσιν.*

ὑστερόπους, AP XII 229, 2 (Stratonis): *ὑστερόπουν Νέμεσιν.*

[*φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ N.* Lais puella quaedam, AP IX 260, 2 (Secundi Tarentini).]

φέρουσα κακοῖς κακότητα, anon. ap. Io. Lyd. de magistr. III c. 69: *N. — κακοῖς κακ. φέρ.*

[*φυομένη ἐν γλουτοῖς*, AP XII 33, 4 (Meleagri): *ἔστι καὶ ἐν γλ. φυ. N.*]

χαίρουσα δικαίοις, Orph. h. 61, 3 sq.: *μόνη χαίρ.** (voc.) *δικ., ἀλλ' ἔχθουσα λόγον πολυποίκιλον, ἄστατον αἰεί.*

ψευσαμένη v. *παρθένος.*

[*ὠκυτάτη*, Kaibel ep. 119, 4: *φθιμένων ὠκ. N.*, sc. *ἐστι.*]

Νεμέσεις.

[*μεγάλαι N.*, sc. *εἰσίν*, AP XI 216, 2 (Lucillii).]

Σμυρναῖαι Νεμέσεις, AP XII 193, 1 (Stratonis).

Νημερτής (Sinceritas).

ἐρόεσσα, Empedocl. v. 25 Mullach (396 Stein): *Νημ. — ἐρ.*

Νηρεύς.

ἀγαλλόμενος πεντήκοντα κόρῃσιν, Orph. h. 23, 2 sq.: *π. κ. ἀγ. κατὰ κῦμα | καλλιτέκνοισι χοροῖς, Νηρεῦ, μεγαλώνυμε δαῖμον.*

ἀθάνατος v. *πατήρ.*

ἀληθής v. *ἀψευδής.*

ἅλιος — N., Luciani trag. 90. cf. *γέρων.*

ἀμύμων, Hes. th. 263: *Νηρῆος ἀμύμονος.*

Ἄραψ — N., Nonn. D. 20, 356. 43, 399. meton.: 6, 216. 32, 194. 36, 96.

ἀρχὴ ἁπάντων, v. *πυθμήν.*

ἀψευδής, Hes. th. 233: *Νηρέα — ἀψευδέα καὶ ἀληθέα.*

[*γείτων*, APl 148, 4 (Arabii Schol.): *ἀπὸ Νηρῆος γείτονος ἐξανέδυ* monstrum Andromedam devoraturum.]

γέρων — N., Nonn. D. 2, 413. 23, 26. 43, 254. — gen. *Νηρῆος — ἁλίοιο γέροντος*, Hes. th. 1003. cf. *ξεινοδόκος.*

Sine dei nomine — quod apud Homerum omnino nunquam memoratur—: *A* 538; 556. *Υ* 107. *Ω* 562. *ω* 58. — dat. *πατρὶ γέροντι, A* 358. *Σ* 36. *τῷ γέρ. π.*, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 36. — acc. *τὸν γέροντα πατέρα*, ib. v. 220. cf. ib. v. 76; 82.

διψαλέος, Nonn. D. 43, 84: *διψαλέον Νηρῆα.*

εἰνάλιος, Orph. h. 24, 1: *Νηρέος εἰναλίου.*

εὔβουλος, Pind. Py. 3, 163 sq. (92): *Νηρέος εὐβούλου.*

θαλαμηπόλος — N., Nonn. D. 43, 387.

θαλάσσιος v. *τόπαρχος.*

θεῖος, Apoll. Rh. 1, 1311: *Νηρῆος θείοιο.*

κατέχων πόντου ῥίζας, Orph. h. 23, 1: *ὦ κατ.* π. ῥ., κυαναυγέτιν ἕδρην.*

*Κυανοχαίτης**, Qu. Sm. 7, 354; 'fortasse Nereus', Lehrs.

*ὁ κύριος**, i. e. qui Thetidis potestatem habuit, Eur. IA 703.

Λίβυς — N., Nonn. D. 43, 300. meton.: 25, 51.

*μάκαρ** voc., Orph. h. 23, 7.

μεγαλώνυμος δαίμων, v. *ἀγαλλόμενος.*

μέγας — N., Qu. Sm. 3, 669.

μείλιχος — N., Nonn. D. 27, 45.

μετανάστιος — N., Nonn. D. 6, 275.

ξεινοδόκος Βρομίοιο γέρων — N., Nonn. D. 48, 195.

παλαίφατος, Opp. hal. 2, 36: *Νηρῆα παλαίφατον.*

πατήρ v. *γέρων. πατρὸς** — *ἀθανάτοιο*, Hes. th. 262, ad Nereum quam ad Iovem referre malim.

πέρας γαίης, v. *πυθμήν.*

πολιός, Nonn. D. 20, 395: *πολιῷ Νηρῆι.* — acc. *πολιὸν Νηρῆα*, Orph. L. 584.

Πόρκος, Alcman. fr. 150 Bergk.

πρέσβιστος ἁπάντων, Orph. A. 336: *Νηρέα — πρέσβιστον ἁπ.*

πρόγονος Theonoës, Eur. Hel. 15: *προγόνου — Νηρέως.*

πυθμὴν πόντου, Orph. h. 23, 3 sq.: *Νηρεῦ — πυ. μὲν πό., γαίης πέρας, ἀρχὴ ἁπάντων.*

σθεναρός, Qu. Sm. 2, 435: *σθεναροῦ Νηρῆος.*

τεθραμμένος δι' ὑγρῶν κυμάτων, Eur. IA 948 sq.: *τὸν δι' ὑγρ. κυμ. τεθραμμένον | Νηρέα, φυτουργὸν Θέτιδος.*

{*τόπαρχος*, Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 297: *τοπάρχου** *θαλασσίου.*}

ὑπέρθυμος, Qu. Sm. 2, 498: *Νηρῆος ὑπερθύμοιο.* ib. 5, 73.

[*φίλος*, AP VII 494, 1 (ἀδ.): *ὦ φίλε Νηρεῦ.* nunc ibi legitur *ὦ φίλα, N.*]

φυτουργός Thetidis, v. *τεθραμμένος.*

Νῆστις.

Αἴγλη, Empedocl. v. 212 Mullach (200 Stein): *Νήστιδος Αἴγλης* (v. l. *αἴγλης.* 'pellucidae Lymphae').

Νίκη. cf. *Ἀθηνᾶ.*

[*ἄγουσα τέλος ἐσθλόν* etc., Orph. h. 33, 9: *αἰεὶ ἐπ' εὐδόξοις ἔργοις τ. ἐ. ἄγ.** (praedic.).]

Ἀθάνα, Soph. Phil. 134: *N. Ἀθ. Πολιάς.* — acc. *Νίκην Ἀθάναν*, Eur. Ion. 1529. ceteris quoque locis Euripideis Victoria cum Minerva confunditur.

ἀθάνατος, APl 363, 4 (in Faustinum): *N.* — *ἀθ.*

ἄπτερος, AP IX 647, 2 (*ἀδ.*): *N.* — *ἄπτ.*

βασίλεια, AP XV 46, 3 (in Porphyrium aurigam): *N.* — *βασ.*

γλυκύδωρος, Bacchyl. fr. 9 Bergk: *Νίκα γλυκ.* — *ἐν πολυχρύσῳ δ' Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένα.*

δέσποινα N., Arist. Lys. 317.

διφρελάτειρα — *N.*, APl 359, 1 (in Calliopam).

εὔδοξος, Simon. ep. 145, 4 Bergk (= AP VI 213): *εὐδόξου Νίκας.* — dat. *Νίκῃ* — *εὐδόξῳ*, Orph. h. 33, 7.

εὐδύνατος, Orph. h. 33, 1: *εὐδύνατον* — *Νίκην, θνητοῖσι ποθεινήν.*

εὐπήληξ, Paul. Sil. descr. S. Soph. 140: *εὐπήληκος* — *Νίκης* (*v.* edd.).

εὐπόλεμος, Hom. h. 8, 4: *Νίκης εὐπολέμοιο.*

ζηλήμων, Nonn. D. 19, 47: *ζηλήμονα Νίκην.*

ἡδυέπεια, Orph. E. 36: *Νίκην ἡδυέπειαν.*

[*ἠθάς*, Nonn. D. 27, 22: *ἠθάδι νίκῃ* (v. l. *N.*) Deriadis.]

Θαλαμηπόλος — *N.*, Nonn. D. 5, 108.

καλλίσφυρος, Hes. th. 384: *Νίκην καλλίσφυρον.*

[*κατάπτερος* — *νίκη*, Paul. Sil. descr. S. Soph. 981.]

κούρα Πάλλαντος. πολυώνυμε. πότνια Νίκα, Bacchyl. ep. 48, 1 Bergk (= AP VI 313).

[*κρίνουσα*, Orph. h. 33, 4: *ἐν πολέμοις κρ.** (praedic.) *τροπαιούχοισιν ἐπ' ἔργοις.*]

μάκαιρα, Eur. Ion. 457: *ὦ μάκ. Νίκα.* — *μάκαιρ'** voc., Orph. h. 33, 8.

ἃ μεγαλώνυμος — *Νίκα*, Soph. Ant. 148.

[*ξυνεργός* chori, Arist. eq. 586—589: *τὴν ἐν στρατιᾶς τε καὶ μάχαις | ἡμετέραν ξυνεργὸν | Νίκην.*]

ὅρκιος, Nonn. D. 13, 426: *ὅρκιον* — *Νίκην.*

παρήγορος v. *πολύτροπος.*

παρισταμένα Ζηνί, v. *γλυκύδωρος.*

ποθεινή v. *εὐδύνατος.*

πολύτροπος (v. l. *παρήγορος*) — *N.*, Nonn. D. 2, 205.

πολυώνυμος v. *κούρα.*

πότνια N., APl 350, 1 (in Porphyrium). AP XIV 98, 8 (= orac. 110, 8 Hendess). cf. *κούρα.*

σεμνή, Eur. IT 1497: *ὦ μέγα σ. N.* (cf. Lucian. piscat. c. 39). Or. 1691. Phoen. 1764.

[*στεφανηφόρος*, APl 62, 3 (*ἀδ.*): *Νίκην στεφανηφόρον ἄλλην.*]

*Τιτηνὶς** *ἀκούω*, Nonn. D. 2, 229.

[*τροφός* Constantini, APl 372, 1 (in Const.): *τεὴ τροφὸς* — *N.*]

χρυσέα, Pind. Is. 2, 39 (26): *χρυσέας* — *Νίκας.*

Νῖκαι.

παρθένοι, APl 282, 1 (Palladae): *N.* — *αἳ γελῶσαι παρθ.*

Νόμος.

ἀγνός v. *ἄναξ.*

*ἀδιάστροφος** *αἰεί*, Orph. h. 64, 9.

ἄναξ ἀθανάτων καὶ θνητῶν, Orph. h. 64, 1 sq.: *ἀθ.* — *κ. θν. ἁγνὸν ἄνακτα, οὐράνιον Νόμον.*

ἀστροθέτης v. *οὐράνιος.*

βασιλεύς, Pind. fr. 169 Bergk: *N. ὁ πάντων βασ. | θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων.*

*μάκαρ**, *πάντιμε, φερόλβιε, πᾶσι ποθεινέ*, Orph. h. 64, 12.

[*μέγιστος*, trag. anon. fr. 471 Nauck²: *ὁ γὰρ θεὸς μέγ. ἀνθρώποις νόμος*, sc. *ἐστίν.*]

οὐράνιος, Orph. h. 64, 2—4: *οὐράνιον Νόμον, ἀστροθέτην, σφρηγῖδα δικαίην πόντου τ' εἰναλίου καὶ γῆς, φύσεως τὸ βέβαιον | ἀκλινὲς ἀστασίαστον ἀεὶ τηροῦντα νόμοισιν.*

πάντιμος et *ποθεινός* v. *μάκαρ.*

*πολύπειρος**, Orph. h. 64, 10.

[*συνεὼν* (praedic.) *γνώμαις ὀρθοτάταις*, Orph. h. 64, 9: *γν. ὀρθ. συν.*]

συνοικῶν πᾶσι τοῖς νομίμοις, Orph. h. 64, 10 sq.: *ἀβλάπτως π. συν.** (voc.) | *τ. νομ., ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.*

τηρῶν φύσεως τὸ βέβαιον etc., v. *οὐράνιος.*

φέριστος, Orph. h. 64, 13: *φέριστε**.

φερόλβιος v. *μάκαρ.*

φέρων κακότητα etc., v. *συνοικῶν.*

*ὠγύγιος**, Orph. h. 64, 10. cf. 59, 10.

Νότος[1]**.**

ἀεὶς ὑγρόν, Qu. Sm. 6, 486: *Νότοιο* — *ὑ. ἀέντος.*

ἀήτης, Nonn. D. 13, 383: *N.* — *θερμὸς ἀή.* — acc. *Νότον* — *ἀήτην* (meridiem). Paul. Sil. amb. 79 Bekker.

Αἰθιοπεύς, Nonn. D. 39, 114: *Νότον*

1) Non ubique deus.

Αἰθιοπῆα, προασπιστῆρα Λυαίου. — συνάεθλον ἐὼν (Corymbasi) *N. Αἰθ.*, 39, 199.

ἀργεστής, Hom. *Λ* 306: *ἀργεστᾶο Νότοιο. Φ* 334. cf. etiam Apoll. Rh. 4, 1628.

ἀργέτης, Io. Tzetz. all. Hom. *Λ* 141: *ἀργέτου Νότου.*

[*Γαράμας*, Paul. Sil. amb. 148 Bekker: *Νότον Γαράμαντα.*]

γενάρχης ὄμβροιο, Orph. h. 82, 3: *ὅ. γενάρχα**.

δεινός, AP VII 294, 3 (Tullii Laureae): *δεινοῦ — Νότου.*

[*δνοφερός*, Opp. cyn. 4, 74: *δνοφεροῖο νότοιο.*]

ζαής, AP IX 290, 1 (Philippi Thess.): *ζαοῦς Νότου.*

θερμός v. *ἀήτης.*

κελάδων, Qu. Sm. 4, 553: *Νότου κελάδοντος.*

κραιπνὸς — N., Hom. h. 2, 230.

*μάκαρ** voc., Orph. h. 82, 6.

οὔριος ἐμπνεύσας ναύταις N., AP XII 52, 1 (Meleagri).

πήδημα, Orph. h. 82, 1 sq.: *λαιψηρὸν πήδ.** (voc.) *δι' ἠέρος ὑγροπόρευτον, | ὠκείαις πτερύγεσσι δονούμενον ἔνθα καὶ ἔνθα.*

προασπιστήρ et *συνάεθλος* v. *Αἰθιοπεύς.*

[*ὑγρός*, Opp. hal. 3, 67: *νότος ὑγρ.*]

φλογερός, Nonn. D. 13, 387: *φλογερὸν Νότον.*

ὠκύς, Callim. fr. anon. 347 Schneider: *N. ὠκ. ἐλήλαται.*

Νότοι.

χειμέριοι, AP IX 36, 4 (Secundi): *χειμερίων — Νότων.*

Νύξ.

ἀειγνήτη, Orph. A. 15: *Νυκτὸς ἀειγνήτης.*

[*ἀέκουσα θεά*, Io. Tzetz. Hom. 279: *N. — ἀέκ. θεά.*]

ἀμβροσίη N., Qu. Sm. 2, 625. [epitheton noctis iam apud Homerum: *ἀμβρ. ν., δ* 429; 574. *η* 283. Qu. Sm. 9, 432. Maneth. 2 (1), 8; 52 etc.]

ἄμβροτος v. *μαῖα.* cf. etiam Maneth. 2 (1), 39.

ἀρχαίη N., Arat. phaen. 408.

[*ἀστερίη νύξ*, Arat. phaen. 695.]

ἀστεροφεγγής v. *μάκαιρα.*

[*ἀστροχίτων*, Orph. A. 1028: *ν. — ἀστρ.*]

βασίλεια — N., Anth. app. ep. III 60, 3 sq. Cougny (Antagorae).

[*γένεσις*, Orph. h. 3, 2: *N. γέν. πάντων* (sc. *ἐστίν*), *ἣν καὶ Κύπριν καλέσωμεν.*]

γενέτειρα, Orph. h. 3, 1: *Νύκτα θεῶν γενέτειραν — ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.*

[*δαιμονίη — ὀλεσίπτολις — ν.*, Triph. 452 sq.]

[*δῖα*, Qu. Sm. 9, 529: *ν. — δ.*]

δμήτειρα θεῶν καὶ ἀνδρῶν, Hom. *Ξ* 259: *N. δμ. θ. — κ. ἀ.* || *N. — θ. δμ. κ. ἀ.*, Nonn. D. 35, 277.

δνοφερή, Hes. th. 107: *Νυκτὸς — δνοφερῆς.*

*ἐγκυκλίη** (voc.), *παίκτειρα διώγμασιν ἠεροφοίτοις*, Orph. h. 3, 9.

ἐλάσιππος v. *ὑπνοδότειρα.*

ἐρεβεννή, Hes. op. 17: *N. ἐρ.* th. 214.

ἐρεμνή, Hes. th. 758: *Νυκτὸς — ἐρεμνῆς.* Orph. A. 341. [*ἐρ.* | *ν.* nom., Qu. Sm. 14, 505 sq.]

[*ἑσπερίη ν.*, Qu. Sm. 10, 198. cf. *ὑπείροχος.*]

εὐάντητος v. *μάκαιρα.*

εὔκαλος, Theocr. id. 2, 166: *εὐκάλοιο* (v. l. *εὐκήλοιο*) *— Νυκτός.*

*εὐφροσύνη** (voc.), *τερπνή, φιλοπάννυχε, μῆτερ ὀνείρων*, Orph. h. 3, 5.

ἔχουσα σκῆπτρον etc., Orph. fr. 87 Abel: (*ἡ N.*) *σκ. ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἀριπρεπὲς Ἠρικεπαίου.* cf. *λυσιμέριμνος.*

ζοφερά, Orph. fr. 52 Abel: *N. ζοφ.*

ἠματίη N. (sive *ν.*), Nonn. D. 7, 295. 31, 151.

ἡμιτελής, Orph. h. 3, 8: *ἡμιτελές, χθονίη ἠδ' οὐρανίη πάλιν αὐτή.*

[*θεσπεσίη ν.*, Qu. Sm. 1, 827.]

θοή, Hom. *Ξ* 261: *Νυκτὶ θοῇ* (v. l. ap. schol. h. l. *φίλῃ*). cf. Orph. fr. 30 Abel. noctis epitheton passim.

ἱερή, Orph. fr. 59, 2 Abel: *N. ἱερή.*

[*καθαρή*, Arat. phaen. 469: *νυκτὸς καθαρῆς.*]

[*κακή*, Qu. Sm. 6, 635 sq.: *ν. — κ.*]

κελαινή, Eur. H. f. 834: *Νυκτὸς κελαινῆς.* cf. Orph. A. 304 (acc.) et *μήτηρ.*

κτεάτειρα v. *φιλία.*

κυανανυγής v. *μάκαιρα.*

κυανέη, Nonn. D. 31, 133: *κυανέης — Νυκτός.* [*κυαν. ν.* nom., Qu. Sm. 3, 514.]

λυσιμέριμνος, Orph. h. 3, 6: *λυσιμέριμν'** (voc.), *ἀγαθήν τε πόνων ἀνάπαυσιν ἔχουσα.*

μαῖα, θεῶν ὑπάτη, N. ἄμβροτε, Orph. fr. 117, 1 Abel.

*μάκαιρα θεά**, *κυανανυγής, ἀστεροφεγγές, | ἡσυχίῃ χαίρουσα καὶ ἠρεμίῃ πολυύπνῳ*, Orph. h. 3, 3 sq. *μάκαιρ' ὦ N., πολυόλβιε, πᾶσι ποθεινή, | εὐάντητε*, ib. v. 12 sq.

μάτηρ, Aesch. Eum. 829 (844) sq.: μᾶτερ N. a Furiis invocata. ib. 860 (876) sq. μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μ. | N., ib. 317 (321) sq.

μεγαλόκολπος v. μελανόκολπος.

μελαγκρήδεμνος, Io. Gaz. descr. 2, 245: N. — μελ.

μέλαινα — N., Hes. th. 123. adde Qu. Sm. 5, 659. 10, 257 (νύξ edd.). — gen. μελαίνας — Νυκτός, Arist. ran. 1335. μελαίνης N., Eur. Cycl. 601. AP VII 713, 3 sq. (Antipatri). μελ. — N. (v. l. ν.), Qu. Sm. 6, 262. N. — μελαίνης, Orph. h. 7, 3. 59, 1. — acc. Νύκτα μέλαιναν, Hes. th. 20. cf. orac. anecd. 36 Buresch (Klaros p. 105, 27). Maneth. 5 (6), 7 et μήτηρ.

μελάμπεπλος — N., Eur. Ion. 1150.

[μελάμπους, Nicet. Eug. Dros. et Char. 9, 213: ν. μελ.]

μελάνζωνος, Nonn. D. 31, 116 sq.: μελανζώνου — θεαίνης | — Νυκτὸς — μητέρος Ὕπνου.

μελανόκολπος, Bacchyl. fr. 40 Bergk: Νυκτὸς μελανοκόλπου (corr. Ursinus; vulgo μεγαλοκόλπου).

μελανόπτερος, Arist. av. 695: N. ἡ μελ.

μήτηρ, Aesch. Eum. 735 (745): ὦ N. μέλαινα μῆτερ. — acc. μητέρα Νύκτα, Orph. fr. 96 Abel. cf. μελάνζωνος.

Sine deae nomine: κελαινῆς | μητρός, orac. anecd. 36 Buresch (Klaros p. 105, 27). cf. εὐφροσύνη.

νυχαυγής v. ὑπνοδότειρα.

ὀλεσίπτολις v. δαιμονίη.

ὀλοή, Hes. th. 424: N. ὀλ. ib. 757 cf. Apoll. Rh. 4, 1696. Qu. Sm. 8. 313 etc.

[ὀρφνήεσσα — ν., Qu. Sm. 3, 657.]

[οὐρανίη ν., Arat. phaen. 470. cf. orac. Sibyll. 5, 377 et ἡμιτελής.]

παίκτειρα v. ἐγκυκλίη.

[παλίνσκιος, Triph. 209: νύκτα παλίνσκιον.]

παμμήτειρα θεῶν — φίλη N. voc., AP V 165, 1 (Meleagri).

[πανσέληνος ν., [Greg. Naz.] Christ. pat. 2317.]

πελώριος v. σκοτόεσσα.

ποθεινή v. μάκαιρα.

[ἡ ποικιλείμων ν., Aesch. Prom. 24.]

πολυόλβιος v. μάκαιρα.

πότνια, πότνια N. (ν. edd., voc.), ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν, Eur. Or. 174 sq. cf. σύμπλανος.

πρεσβίστη, Orph. E. 24: Νύκτα — πρεσβίστην.

σιγαλέη N., Nonn. D. 25, 569.

[σκοτόεσσα, Io. Tzetz. Posth. 116: ν. σκοτ. — ν. — σκοτ., orac. Sibyll. 12, 74. add. πελώριος, 8, 306.]

σύμπλανος κώμων, AP V 165, 2 (Meleagri): κ. σύμπλανε, πότνια N.

τερπνή v. εὐφροσύνη.

ὑπάτη v. μαῖα.

[ὑπείροχος ἑσπερίη ν., Opp. cyn. 3, 52.]

ὑπνοδότειρα[1]. φίλη πάντων. ἐλάσιππε. νυχαυγές, Orph. h. 3, 7. cf. πότνια.

[ὑπνοδοτείρη, Kaibel ep. 312, 1: ν. — ὑπν.]

φίλη v. παμμήτειρα et ὑπνοδότειρα.

φιλία, Aesch. Ag. 342 (355) sq.: N. (ν. edd.) φιλ., | μεγάλων κόσμων κτεάτειρα.

φιλοπάννυχος v. εὐφροσύνη.

χαίρουσα ἡσυχίῃ etc., v. μάκαιρα.

χθονίη v. ἡμιτελής.

χρονίη, Nonn. D. 7, 286: N. χρ. (voc.).

Ξάνθος (Panum unus).

ἀστὸς ἐρίπνης, Nonn. D. 14, 84 sq.: Ξ. — κερασφόρος ἀστὸς ἐρ.

Ὀϊζύς.

ἀλγινόεσσα, Hes. th. 213: Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν.

Οἶνος v. Διόνυσος.

Ὄλεθρος.

μέλας — Ὄλ., Qu. Sm. 2, 486.

Ὄμβροι.

παῖδες sc. Χειμῶνος, Io. Gaz. descr. 2, 114: Ὄ., π.

Ὁμόνοια.

ἐύφρων, Apoll. Rh. 2, 718: Ὁμονοίης — ἐύφρονος.

ἱερή, orac. 53, 4 Hendess: ἱερῆς — ὁμονοίας. cf. Anth. app. ep. add. VI 24 b, 3 Cougny: ἐρατῆς (coni. Bekker. et Dindorf.) — Ὁμονοίας.

Ὄνειρος[1].

ἄγγελος v. μάκαρ.

δολόεις, Qu. Sm. 1, 125: δολόεντος Ὀνείρου.

[δύστανος, Arist. ran. 1332—1338: τίνα μοι δύστανον ὄνειρον, πέμπεις (sc. νυκτὸς ὄρφνα) ἐξ ἀφανοῦς, Ἀίδα πρόπολον, | ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, | μελαίνας παῖδα νυκτός, | φρικώδη δεινὰν ὄψιν, | μελανονεκυείμονα, φόνια φόνια δερκόμενον, | μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.]

ἑσπέριος v. ὀϊζυρός.

1) Non omnibus sane locis deus iudicandus.

θεῖος ὄν., Hom. *B* 22. *θ.* — ὄν., ib. v. 56.
λυγρὸς Ὄνειρος, Qu. Sm. 1, 129.
μάκαρ, ταυσίπτερε, οὖλε Ὄνειρε, | ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησμῳδὲ μέγιστε, Orph. h. 86, 1 sq. *μάκαρ**, ib. v. 16.
ὀιζυρός, Qu. Sm. 1, 134 sq.: ὀιζυρῷ — Ὀνείρῳ | ἐσπερίῳ.
οὖλος, Hom. *B* 6: οὖλον ὄνειρον. — voc. οὖλε ὄνειρε, ib. v. 8. cf. *μάκαρ.*
ταυσίπτερος et χρησμῳδός v. *μάκαρ.*

Ὀπώρα.

φιλτάτη, Arist. pac. 709: ὦ φιλ.*.

Ὄρθρος.

γλυκύς, Kaibel ep. 232, 3: ὦ γλ. Ὄρθρος.
φιλήμερος Ὄρθρος, Io. Gaz. descr. 2, 239.

Ὅρκος.

ἀίων πάντα, Soph. OC 1767: χῷ πάντ' ἀίων Διὸς Ὅ.
τινύμενος, Hes. op. 804: Ὅρκον τινύμενον, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις.

Ὁσία.

πότνα, Eur. Ba. 370: Ὅ., π. (voc.) θεῶν.

Ὄσιρις.

ἄβρός v. πόσις.
Ἀβυδηναῖος, Kaibel ep. 414, 5: Ἀβυδηναίου — Ὀσείριδος.
αἰπύνοος v. βασιλεύς.
Ἄμμων cum Osiride confusus, v. χρυσοστέφανος.
αὐτοκράτωρ, Io. Tzetz. chil. 5, 232: τῷ αὐτοκράτορι Ὀσίριδι. cf. v. 235.
βασιλεύς, Kaibel ep. 1028, 19 (h. in Isim): αἰπυνόω βασιλῆος*. apud Io. Tzetz. chil. 5, 243 rex humanus.
Διόνυσος cum Osiride confusus, Io. Tzetz. chil. 5, 204; 208; 236; 258; 789 sq. 8, 587. 10, 492. 12, 136 etc.
εἴκελος, ἔξοχος, ἐσθλός v. πεποθημένος.
εὐρυμέδων, Kaibel ep. 1028, 15 sq. (h. in Isim): εὐρυμέδοντος — Ὀσείριδος (v. l. Ὀσίριδος).
Ζεύς cum Osiride confusus, v. χρυσοστέφανος.
ἡγητήρ et μεγαλήτωρ v. πεποθημένος.
πατήρ v. χρυσοστέφανος.
πεποθημένος[1]), Kaibel ep. 1015, 8—11 (Arriani): πεποθημένον ἐσθλὸν Ὄσειριν, | γαίης Αἰγύπτοιο σεβάσμιον ἡγητῆρα, | ἔξοχον οὐρανίων, μεγαλήτορα . . . | εἴκελον Ἡφαίστῳ.
πολύσεμνος v. χρυσοστέφανος.

1) Sc. sphingi; 'hoc loco dubium non est quin sphinx Isidis personam induerit', Kaibel. lectio epigrammatis maxime dubia est.

πολυώνυμος — Ὅ., Αἰγύπτου γαίης προκαθήμενος ἠδὲ Κανώπου, anon. carm. de herbis 111 sq. Lehrs.
πόσις Isidis, orac. v. 47 Wolff: ἓὸν πόσιν ἄβρὸν Ὄσιριν.
προκαθήμενος Αἰγύπτου etc., v. πολυώνυμος.
σεβάσμιος v. πεποθημένος.
Σέραπις cum Osiride confusus, v. χρυσοστέφανος.
χρυσοστέφανος, Kaibel ep. 1029, 2—4: σός τε (Anubidis) πατήρ, χρυσ. πολύσεμνος Ὄσειρις, | αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων, | κοίρανος ἀθανάτων. προτετίμηται δὲ Σέραπις.

Ὄσσα.

ἄγγελος Διός, Hom. *B* 93 sq.: Ὅ. (ὄ. edd.) — Δ. ἄγγ.

Οὐρανία.

γονόεσσα — Οὐρανίη, Nonn. D. 13, 439 sq.
ἐπισταμένη δρόμον ἄστρων, Nonn. D. 33, 67 sq.: ἀερσινόου δὲ τεκούσης | Οὐρανίης σοφὸν ἔργον ἐπισταμένης δρ. ἄ. (Hymenaei matris). — Μούσης | Οὐ. εὔκυκλον ἐπιστ. ἴτυν ἄστρων, 38, 31 sq.
ἐυστέφανος v. infra Μοῦσα.
θυγάτηρ Iovis, Pind. Nem. 3, 16 sq. (10): Οὐρανοῖ, πολυνεφέλᾳ κρέοντι θύγατερ, ex coni. Bergkii. hic addere liceat Anth. app. ep. I 134, 2 Cougny (Onestae): λέγομαι δ' ἡ Διὸς Οὐρανίη.
Μοῦσα, AP VII 616, 2 (ἀδ., = Preger 239): Μούσης Οὐρανίης — ἐυστεφάνου. cf. PLG III⁴ p. 356 Bergk. cf. ἐπισταμένη.

Οὐρανός.

ἀδάμαστος v. κυανόχρως.
ἀδελφεός Gigantum, Nonn. D. 2, 334—336: ἡμέτερον — Οὐρανὸν ἀστερόνωτον ἀδελφεὸν — υἱέα Γαίης.
[ἀείρων γεροντικὸν εἶδος, Io. Gaz. descr. 1, 45: Οὐ. — γερ. εἶ. ἀείρ.]
αἰθέριος v. φύλαξ.
αἴθων v. μέγας.
αἰολόμορφος v. κυανόχρως.
Ἀκμονίδας, AP XV 24, 1 (Simmiae alae Amoris): Ἀκμονίδαν*. cf. Alcman. fr. 111 Bergk.
Ἀκμονίδης, Antim. fr. 35 Kinkel: Ἀκμονίδεω*. — acc. δινήεντ' Ἀκμονίδην*, Callim. fr. 147 Schneider.
ἀρχὴ πάντων, v. πρεσβυγένεθλος.
ἀστερόεις, Hom. h. 30, 17: Οὐρανοῦ ἀστερόεντος. ib. 31, 3. Hes. th. 106. 463. 891. Orph. L. 650. Kaibel ep. 1037, 6.

— acc. *Οὐρανὸν ἀστερόεντα*, Hes. th. 127. 470. Orph. fr. 39, 3 Abel. [caeli epitheton passim velut dat., [Callim.] fr. 145 Schneider etc.; acc., Hom. h. 5, 33. Kaibel ep. 312, 11 etc.]

ἀστερόνωτος v. *ἀδελφεός*.

ἀστροβλέφαρος v. *βασιλεύς*.

[*αὐτολόχευτος*, orac. anecd. 46 Buresch (Klaros p. 108, 19): *οὐρ. αὐτ.*]

βασιλεύς, Orph. L. 671: *πρεσβυτάτου μακάρων ἀστροβλεφάρου βασιλῆος**.

δινήεις v. *Ἀκμονίδης*.

ἑλισσόμενος περὶ γαῖαν, v. *κοσμοκράτωρ*.

[*ἔργον*, Orph. fr. 170, 1 Abel: *Οὐρανὸν* (malim *οὐρ.*) — *θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον*.]

εὐρύς, Hom. *O* 36: *Οὐ. εὐ.* ε 184. h. 1, 84. 2, 156. Hes. th. 45. Orph. fr. 89, 1 Abel. [caeli epitheton iam in Homerica poesi et passim.]

εὐρύστερνος | *Οὐ.*, Orph. L. 645 sq. cf. *οὐρανὸν εὐρύστερνον*, APl 303, 5 (*ἀδ.*).

Εὐφρονίδης, Kaibel ep. 1029, 6: *Οὐ. Εὐφρ.*

ἔχων ἄπλητον ἀνάγκην etc., v. *φύλαξ*.

κατασύρων δρόμον ἀίδιον, Orph. fr. 298, 1 Abel: *Οὐ. — δρ. ἀ. κατ.*

κοσμοκράτωρ, Orph. h. 4, 3: *κοσμοκράτορ**, *σφαιρηδὸν ἑλισσόμενος περὶ γαῖαν*.

Κρονότεκνος v. *πανδερκής*.

*κυανόχρως**, *ἀδάμαστε*, *παναίολος*, *αἰολόμορφε*, Orph. h. 4, 7.

μάκαρ v. *πανδερκής*.

μέγας Οὐ., Hes. th. 176. 208. Apoll. Rh. 3, 715. AP IX 26, 9 (Antip. Thess.). add. *αἴθων*, Orph. fr. 43, 1 Abel. — acc. *μέγαν Οὐρανὸν ἀστερόεντα*, Orph. fr. 39, 3. [idem epitheton caeli apud Homerum (*Δ* 497) et passim.]

μέρος κόσμου, v. *παγγενέτωρ*.

ὀδεύων v. *οἶκος*.

[*οἶκος θρῶν*, Orph. h. 4, 4: *οἶκε** *θεῶν μακάρων, ῥόμβου δίνῃσιν ὀδεύων*.]

παγγενέτωρ, Orph. h. 4, 1: *Οὐρανὲ παγγενέτορ, κόσμου μέρος αἰὲν ἀτειρές*.

παναίολος v. *κυανόχρως*.

πανδερκής, Orph. h. 4, 8: *πανδερκές**, *Κρονότεκνε, μάκαρ, πανυπέρτατε δαῖμον*.

πανυπέρτατος v. *πανδερκής*.

πατήρ Saturni, Io. Tzetz. th. 200 (Matranga, anecd. II p. 584): *Οὐραν*ῶ — *τοῦ πατρός*. sine eius nomine, ib. v. 343 (l. c. p. 589).

πρεσβυγένεθλος, Orph. h. 4, 1 sq.: *Οὐρανὲ — πρεσβυγένεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελευτή*.

πρεσβύτατος v. *βασιλεύς*.

τελευτὴ πάντων, v. *πρεσβυγένεθλος*.

υἱὸς Γαίης, v. *ἀδελφεός*.

φύλαξ, Orph. h. 4, 5 sq.: *αἰθέριος χθόνιός τε φ.** (voc.) *πάντων περιβληθείς, | ἐν στέρνοισιν ἔχων φύσεως ἄπλητον ἀνάγκην*.

χάλκεος Οὐ., AP XV 21, 11 (Simmiae alae Amoris). cf. Orph. fr. 4, 17 Abel (*χάλκειον — οὐρανόν*).

χθόνιος v. *φύλαξ*.

[***Ὀφιοῦχος.***]

αἰγλήεις Ὀφ., Nonn. D. 1, 245. 25, 144.

Ὀλύμπιος, Nonn. D. 2, 675: *Ὀφιοῦχον Ὀλύμπιον*.

Παιάν. cf. *Ἀπόλλων* et *Ἀσκληπιός*.

ἀγάπημα Minervae, v. *Μανδοῦλι*.

ἄναξ, orac. somn. ap. Aristid. or. sacr. 4 (t. I p. 511 Dind.): *ἄνακτα Παιᾶνα*.

ἰατρός, Luciani trag. 142 sq.: *Παιὰν — πάντων ἰατρὸς τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν* (Apollo?).

κάρπιμος, Orph. h. 11, 11: *κάρπιμε Παιάν* (i. e. Pan).

λυσίπονος, Nonn. D. 35, 62: *λυσιπόνου Παιήονος*.

Μανδοῦλι cum Paeane confusus, Kaibel ep. 1023, 1: *χρυσόχελυ Παιάν, Μανδ., Ἀθηνᾶς ἀγάπημα*.

μειλιχόδωρος — Παιήων, Procli h. 1, 21 sq. Abel.

ὀδυνήφατος, Nonn. D. 40, 407: *Παιήων ὀδυν.*

πολυφάρμακος, Solon. fr. 13, 57 Bergk: *Παιῶνος πολυφαρμάκου* (Apollinis?).

χρυσόχελυς v. *Μανδοῦλι*.

Παλαίμων.

ὀλβιοδώτης, Orph. E. 35: *Παλαίμονα ὀλβιοδώτην*.

[*ῥυόμενος** *μῆνιν χαλεπὴν ἀπὸ πάντων οἶδμα*, Orph. h. 75, 8.]

σύντροφος Διωνύσου, Orph. h. 75, 1: *σύντροφε** *βακχεχόροιο Δι. πολυγηθοῦς*.

Πάν.

ἀγέτας v. *αἰγίκναμος*.

ἀγλαέθειρος v. *νόμιος*.

ἄγραυλος, AP VI 179, 1 (Archiae): *ἀγραύλῳ — Πανί*.

Ἀγρεύς, AP VI 180, 6 (Archiae): *Ἀγρεῦ**

ἀγρονόμος, AP VI 154, 1 (Leon. Tar aut Gaetulici): *ἀγρονόμῳ — Πανί*.

ἀγρότης, AP VI 13, 2 (= Kaibel ep. 1104, Leonidae): *ἀγρότα Π. — Π. ἀγρ.*

APl 231, 1 (Anytae). *ἀγρ. δαῖμον**, AP VI 188, 3 (Leon. Tar.).

αἰγελάτης, APl 229, 4 (ἀδ.): *Πᾶνα τὸν αἰγελάτην.*

αἰγιαλίτης, AP X 10, 1 sq. (Archiae Iun.): *αἰγιαλίτην | Πᾶνα, τὸν εὐόρμων τῆδ' ἔφορον λιμένων.*

αἰγιβάτας, Theocr. ep. 5, 6 (= AP IX 433): *Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν.*

αἰγιβάτης, AP XII 128, 2 (Meleagri): *αἰγιβάτῃ Πανί.* — *αἰγ.* — *Π.*, VI 31, 1 (Nicarchi?).

αἰγίβοτος Π., Nonn. D. 14, 301. 16, 320. 17, 162. cf. *ἀνάσσων* et *συνέμπορος.*

αἰγίκναμος, AP VI 167, 1 sq. (Agath. Schol.): *μάκαρ αἰγίκναμε** — *ὦ δισσᾶς ἀγέτα θηροσύνας* (corrupt.).

Αἰγίκορος, Nonn. D. 14, 75: *Αἰγικόρῳ* (v. l. *Αἰγοκόρῳ*)*.

αἰγιπόδης, AP VI 57, 3 (Pauli Sil.): *αἰγιπόδη Π.* — acc. *Πᾶνα τὸν αἰγιπόδην*, IX 330, 2 (Nicarchi). *αἰγιπόδην**, Hom. h. 19, 2; 37.

αἰγόκερως, APl 234, 2 (Philodemi): *Πᾶνα τὸν αἰγόκερων.*

Αἰγόκορος v. *Αἰγίκορος.*

αἰγομελής, Orph. h. 11, 5: *αἰγομελές**.

αἰγόνυξ, APl 258, 2 (ἀδ.): *Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα.*

αἰγῶνυξ v. *χιμαιροβάτας.*

ἄκτιος, Theocr. id. 5, 14: *τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον.* item Pind. fr. 98 Bergk (ap. schol. h. l.), ex coniectura Bergkii.

ἀληθής v. *Ζεύς* p. 187.

ἁλίπλαγκτος, Soph. Ai. 695: *ὦ Π. Π. ἁλίπλαγκτε.*

*ἄναξ** voc., Hom. h. 19, 48. Castor. fr. 2 Bergk. *ὦ θεῶν χοροποί' ἄν.**, Soph. Ai. 698. *ὤναξ* (v. l. *ὦναξ*)*, Theocr. id. 1, 126.

ἀνάσσων νομίης σύριγγος, Nonn. D. 27, 294 sq.: *θεὸς ἀγρονόμων, νομ. συρ. ἀν.* — *αἰγίβοτος Π.*

ἀνίκητος v. *ἀσίγητος.*

ἀνούτητος, Nonn. D. 27, 27: *Πανὸς ἀνουτήτοιο.*

ἀντροδίαιτος, Orph. h. 11, 5: *ἀντροδίαιτε**.

ἀντροχαρής, Orph. h. 11, 12: *ἀντροχαρές**.

ἀπάτωρ v. *βροτοβάμων.*

Ἀργεννός, Nonn. D. 14, 75: *Ἀργεννόν**.

Ἀρκάς, AP V 139, 1 (Meleagri): *Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα.* cf. *τραγόπους.*

ἀρνεοθοίνης v. *παρωρείτης.*

ἀρχέγονος v. *τοκεύς.*

ἀσίγητος, Nonn. D. 36, 196: *Πανὸς ἀσιγήτοιο* (v. l. *ἀνικήτοιο*). ib. 45, 188.

αὐξητής, Orph. h. 11, 11: *αὐξητά**.

αὐτόξυλος v. *παρωρείτης.*

αὐχμήεις v. *νόμιος.*

βαβάκτης, Cratini fr. 321 Kock: *ὦ χρυσόκερως βαβάκτα κήλων, | Π. Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων.*

βαίνων κατ' οὔρεα, v. *θεράπων.*

βακχευτής, Orph. h. 11, 5; 21: *βακχευτά**.

*βαρύμηνις** voc., Orph. 11, 12.

[*βόσκων** (praedic.) *ἀνθρώπων γενεὴν κατ' ἀτείρονα κόσμον*, Orph. h. 11, 20.]

βουνίτης, AP VI 106, 5 (Zonae): *Π. βουνῖτα.*

βροτοβάμων, Theocr. syr. 13—16 (= AP XV 21): *ὦ βροτ.**, | *οἷστρε στήτας Σαέττας, | κλωτοπάτωρ, ἀπάτωρ, | λαρνακόγυιε.*

βρυάκτας v. *πετροβάτας.*

γενετήρ, Nonn. D. 14, 68: *Πανὸς — ἐρημονόμου γενετῆρος.*

γενέτωρ, Orph. h. 11, 10: *γενέτορ** *πάντων.* cf. fr. 36 et 48 Abel.

γλευκοπότης v. *παρωρείτης.*

γόνος Ἑρμείαο, Hom. h. 19, 1: *Ἑ. φίλον γόνον**.

δασύκναμος, AP VI 32, 1/3 (Agath. Schol.): *δασυκνάμῳ — Πανί.*

δασυκνάμων, APl 233, 3 (Theaeteti): *Π. ὁ δασ., ὁ πολύσπορος.*

δασύστερνος, Nonn. D. 42, 186: *Πανὶ δασυστέρνῳ.*

*Δαφοινεύς**, Nonn. D. 14, 80.

δίζων (v. l. *δίζωον*)* acc., Theocr. syr. 5 (= AP XV 21).

δίκερως, Thesp. fr. 4 Nauck[2]: *Π.* | *δίκ.* — acc. *δικέρωτα**, Hom. h. 19, 2; 37. cf. *κριμνοβάτας.*

δίκραιρος, AP VI 32, 1/3 (Agath. Schol.): *δικραίρῳ — Πανί.*

δισσοκέρας, orac. v. 91—93 Wolff: *Πανὶ συμφύτῳ θεῷ*[1]), | *δισσοκέρατι, δισσόποδι* (*δισκελεῖ* coni. Wolff), | *τραγοσκελεῖ* (*τραγόποδι* coni. Wolff), *τρυφῶντι.*

δύσερως, Nonn. D. 48, 489: *Πανὸς — δυσέρωτος.* — acc. *Πᾶνα — τὸν δυσέρωτα*, AP IX 825, 1 (ἀδ.).

δυσίμερος — Π., Nonn. D. 16, 339. — acc. *Πᾶνα δυσίμερον*, ib. 2, 117. 48, 672.

ἔκπαγλος v. *ἐπαρωγός.*

1) 'Forsan *θεοῖς*, ut qui mundus universus est', Cougny, Anth. app. ep. VI 191.

ἔκχυτος, APl 229, 1 (*ἀδ.*): *ἐξ αὐτοῦ Διός ἐστιν ὁ φίλτατος ἔκχ.* οὗτος.*
ἐμβατεύων Πελασγικὸν Ἄργος, v. *βαβάκτης.*
ἐπαρωγός, Orph. h. 11, 7: *φαντασιῶν ἐπαρωγὲ* φόβων τ' ἔκπαγλε βροτείων.*
ἐπηρμένος τὸν ἀσκόν, v. *τραγόπους.*
ἐπικυμέλιος v. *μελισσοσόος.*
ἐρημονόμος v. *γενετήρ.*
Ἑρμαῖος, Kaibel ep. 827, 3: *Ἑρμαίου — Πανός.*
εὔθηρος, AP VI 185, 4 (Zosimi Thasii): *εὐθήρῳ Πανί.*
ἐύκραιρος, Nonn. D. 15, 35: *Πανὸς ἐυκραίροιο.*
εὔοδος, Kaibel ep. 826, 1: *εὔοδε Π.*
εὔπαις v. *υἱός.*
εὔσκαρθμος, AP VI 32, 2 sq. (Agath. Schol.): *εὐσκάρθμῳ — Πανί.*
εὔσκοπος, Orph. h. 11, 9: *εὔσκοπε*.*
ἔφορος λιμένων, v. *αἰγιαλίτης.*
Ζεύς cum Pane confusus, Orph. h. 11, 12: *ἀληθὴς Ζ. ὁ κεράστης.* — dat. *φιλευήχῳ Διόπανι*, Kaibel ep. 827, 5.
ἡγήτωρ νυμφῶν, v. *κρημνοβάτας.*
ἡδύγελως, Hom. h. 19, 37: *ἡδυγέλωτα*.*
ἠύκερως Π., Anth. app. ep. III 74, 19 Cougny.
θάλασσα v. *οὐρανός.*
θεράπων Διωνύσου, orac. v. 64 sq. Wolff: *χρυσόκερως βλοσυροῖο Δι. θερ. Π., βαίνων ὑλήεντα κατ' οὔρεα.*
θεσπέσιος, Nonn. D. 14, 78: *ἄλλος δ' ἠυγένειος ἀκούετο θεσπ. Π.*
θήρ, Castor. fr. 2 Bergk: *μωσοπόλε θ.*.*
θηρευτής, AP VI 183, 1 (Zosimi Thasii): *Π. θηρευτά* (*θηρευταί* Hecker, quod recepit Duebner).
*θηρητήρ** voc., Orph. h. 11, 9.
θηρονόμος v. *ναίων.*
θιασώτας, APl 156, 3 sq. (*ἀδ.*): *τὸν θιασώταν** | *τὸν τεόν* (Bacchi).
θοός v. *ἰθυντήρ.*
ἰθυντήρ, Theocr. syr. 2 (= AP XV 21): *μαίας Ἀντιπέτροιο θοὸν τέκεν ἰθυντῆρα.*
[*ἰσχυρὸς — ὁ Π. καὶ καρτερός* sc. *ἐστι.* Kaibel ep. 1103, 3.]
κάρπιμος v. *Παιάν* p. 188.
καρτερός v. *ἰσχυρός.*
κεραελκής v. *υἱός.*
κεράστης v. *Ζεύς* lin. 21.
κεροβάτας Π. ὁ καλαμόφθογγα παίζων, Arist. ran. 230.
κερόεις, Nonn. D. 42, 190: *Π. κερ.* ib. 43, 214. — voc., 16, 312. cf. *Μαινάλιος.*
κερῶνυξ, Dionys. Per. 995: *κερώνυχα Πᾶνα.*
κλωτοπάτωρ v. *βροτοβάμων.*
κομήτης v. *υἱός.*
*κοσμοκράτωρ** voc., Orph. h. 11, 11.
κοῦρος Mercurii, Hom. h. 19, 45: *κοῦρον* ἐόν.*
κρατερός, Orph. h. 11, 1: *Πᾶνα — κρατερόν, νόμιον, κόσμοιο τὸ σύμπαν.*
κρέκων ἁρμονίην κόσμοιο, Orph. h. 11, 6: *ἁ. κ. κρ.* * (voc.) *φιλοπαίχμονι μολπῇ.*
κρημνοβάτας AP IX 142, 1 (*ἀδ.*): *κρημνοβάταν, δίκερων, νυμφῶν ἡγήτορα Πᾶνα.*
Κρόνιος, [Eur.] Rhes. 36: *Κρονίου Πανός.*
Κυλλήνιος v. *φιλωρείτας.*
Κωρύκιος, Opp. hal. 3, 15 sq.: *Πανὶ — Κωρυκίῳ —* | *παιδὶ τεῷ* (Mercurii).
λαρνακόγυιος v. *βροτοβάμων.*
λιμενίτης v. *Πρίηπος λιμ.*
λοφιήτης, AP VI 79, 1 (Agath. Schol.): *Π. λοφιῆτα.*
Λυκαῖος, AP VI 188, 1 (Leon. Tar.): *Πανὶ Λυκαίῳ.*
*ὁ Μαινάλιος κερόεις θεός**, APl 305, 5 (Antipatri). cf. infra *φρουρός* et Theocr. id. 1, 124.
*μάκαρ** voc., Orph. h. 11, 4; 21. *ὦ μάκαρ*, ὅν τε μεγάλας θεοῦ* | *κύνα παντοδαπόν* | *καλέοισιν Ὀλύμπιοι*, Pind. fr. 96 Bergk. cf. etiam *αἰγίκναμος.*
Μαλειήτης, Callim. fr. 412 Schneider: *Π. ὁ Μαλ., τρύπανον αἰπολικόν.*
μαλοφύλοξ v. *παίγνιος.*
μέγας, orac. v. 86 Wolff: *θεὸς* μέγας* (Deus).
μέγιστος, Orph. E. 15: *Πᾶνα μέγιστον.*
μεδέων Ἀρκαδίας, Pind. fr. 95 Bergk: *ὦ Π., Ἀρκ. μεδ., καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ, ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν. — ὦ Π., Ἀρκ. μεδ. κλεεννᾶς,* | *ὀρχηστά, Βρομίαις ὀπαδὲ νύμφαις.* scol. 5 Bgk.
μεθομήρεος. Etym. M. 821, 56 et Gud. 578, 42: *Πίνδαρος* (fr. 47 Bergk) *δὲ ἐν ὕμνοις ἐρίφων μεθομήρεον, οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον.* quem Panem esse coniecit Boeckh; *μεθομήρεα* proponit Bergk.
μειλίχιος v. *μηλονόμος.*
μέλημα Χαρίτων, v. *μεδέων.*
μελιζόμενος, Kaibel ep. 781, 10: *Π. ὁ μελ.*
μελισσοσόος Π. ἐπικυμέλιος, AP IX 226, 6 (Zonae Sardiani).

μηλονόμος Π., Nonn. D. 5, 297. 29, 313 (ubi v. l. μειλίχιος). 48, 675.
μουσοπόλος Π., Nonn. D. 45, 185.
μωσοπόλος v. θήρ.
ναίων δυσχείμερον ἔδραν, Castor. fr. 2 Bergk: σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχ. | ναίονθ' ἕ., θηρονόμε Π., χθόν' Ἀρκάδων.
νόμιος, Nonn. D. 15, 416: Π. νόμ. ib. 17, 384. 41, 373. — acc. Πᾶν' — νόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον, | αὐχμήενθ', Hom. h. 19, 5 sq. cf. κρατερός et πετροβάτας. *Sine dei nomine:* νομίῳ — θεῷ, AP VI 96, 6 (Erycii). — acc. τὸν ὑλιβάτην — νόμιον, IX 217, 4 (Mucii Scaevolae).
νύμφαγν . . . (corrupt.), Euphor. fr. 164 Meineke.
οἰστρήεις, orac. v. 70 Wolff: δαίμονος* — οἰστρήεντος.
οἶστρος v. βροτοβάμων.
ὄλβιος, Nonn. D. 48, 492: ὄλβιε Π. Βρομίοιο πολὺ πλέον.
Ὅλον* acc. (= πᾶν), Theocr. syr. 5 (= AP XV 21); cf. Fritzschii not. ad h. l.
ὅμασπις v. Περσοδιώκτης.
ὀπαδός v. μεδέων.
ὀρειάρχας, AP VI 34, 4 (Rhian. p. 210 Meineke): ὀρειάρχᾳ*.
ὀρειβάτης, APl 226, 1 (Alcaei Mess.): Π. — ὀρειβάτα.
ὀρειώτας, AP IX 824, 2 (Erycii): Πανὸς ὀρειώτα.
ὀρεσίδρομος ὑψίκερως Π., Nonn. D. 36, 449.
ὀρέσσαυλος v. τοκεύς.
ὀρεσσιβάτας v. πατήρ.
ὀρχηστής v. μεδέων.
οὐρανός, Orph. h. 11, 1—3: Πᾶνα — οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν | καὶ πῦρ ἀθάνατον.
οὐρεῖος, Eur. IT 1126: οὐρείου Πανός.
οὐρεσίοικος, AP VI 181, 1 sq. (Archiae): οὐρεσίοικε — Π.
οὐρεσίφοιτος, Nonn. D. 43, 110: Π. ἐμὸς (Bacchi) οὐρ.
Παιάν cum Pane confusus, Orph. h. 11, 11: κάρπιμε Π.*.
παίζων v. κεροβάτας.
παῖς Mercurii, v. Κωρύκιος.
πάνσκοπος v. σκοπός.
παντοφυής, Orph. h. 11, 10: παντοφυές*.
Παρράσιος Π., Nonn. D. 23, 151. cf. πρεσβυγενής.
παρωρείτης, APl 235, 5 sq. (Apollonidae Smyrnaei): Π. ὁ παρ., αὐτόξυλος, ἀρνεοθοίνης | εἰμί, καὶ ἐγχθονίου γλευκοπότης κύλικος.
πατήρ, Soph. OT 1100: Πανὸς ὀρεσσιβάτα πατρός.
περίδρομος, Orph. h. 11, 4: περίδρομε*.
Περσοδιώκτης, APl 233, 5 (Theaeteti): ὁμάσπιδα Περσοδιώκτην*.
πετροβάτας, Stob. ecl. phys. I 2, 31: πετροβάτα τε θεοῦ Πανὸς νομίοιο βρυάκτα. cf. PLG III⁴ p. 681 Bergk.
πιτύστεπτος, AP VI 253, 3 (Crinagorae): Πανὸς — πιτυστέπτοιο.
ποθέων, Nonn. D. 16, 192: Πανὸς ἀεὶ ποθέοντος.
πολύκροτος, Hom. h. 19, 37: πολύκροτον*.
πολύσπορος v. δασυκνάμων.
πολυώνυμος, Orph. h. 11, 10: πολυώνυμε δαῖμον*.
πόσις Ἀχοῦς, v. ὑλοβάτας.
πρεσβυγενὴς φύξηλις — Παρράσιος Π., Nonn. D. 32, 277.
πῦρ v. οὐρανός.
ῥύτωρ ὡραίων βουκολίων, AP VI 37, 3 sq. (ἀδ.): Πανὶ — ὡρ. ῥύτορι βουκ.
σκιρτητής, Orph. h. 11, 4: σκιρτητά*.
σκοπιήτης, AP VI 16, 1 (Archiae): Π. σκοπιῆτα. — ὦ Π. σκοπ., VI 34, 5 (Rhian. p. 210 Meineke). Π. ὦ σκοπ., VI 109, 9 (Antipatri).
σκοπός, APl 233, 2 (Theaeteti): Π. σκ. (corr. Hecker; πάνσκοπος vulgo), εὐκεράου μαλοφύλαξ ἀγέλας.
σκυλακοτρόφος ὑψίκερως Π., Nonn. D. 16, 187 (194 Graefius).
σύγχορος νυμφῶν, Orph. h. 11, 9: σύγχορε* ν.
σύμπαν κόσμοιο, v. κρατερός.
σύμφυτος v. δισσοκέρας.
συνέμπορος Διί, Nonn. D. 1, 368: Διὶ παμμεδέοντι συν. αἰγίβοτος Π.
σύνθρονος* (voc.) Ὥραις, Orph. h. 11, 4.
συρικτής, AP IX 341, 3 (Glauci): Π. συρικτά.
ταμίας ἀγρῶν, Eur. El. 703 sq.: Πᾶνα — ἀγρ. ταμίαν.
Ταναγραῖος, Nonn. D. 44, 5: Πανὶ Ταναγραίῳ.
τελεώτατος v. χορευτής.
τοκεύς Panum, Nonn. D. 14, 72 sq.: ἀρχεγόνου — | Πανὸς — ὀρεσσαύλοιο τοκῆος.
ὁ τραγόπους — Π., AP VII 535, 2 (Meleagri). — acc. τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων, | τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης, Simon. ep.

133, 1 sq. Bergk (= APl 232). *τὸν τραγ. ἐμὲ Π. φίλον Βρομίοιο καὶ υἱὸν | Ἀρκάδος*, AP VI 315, 1 sq. (Nicodemi Heracl.). *Sine dei nomine: ὁ τραγ., ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπηρμένος*, APl 262, 1 (ἀδ.).

τροπαιοφόρος, APl 259, 2 (ἀδ.): *Πᾶνα τροπαιοφόρον*.

τρύπανον v. *Μαλειήτης*.

υἱὸς Πηνελόπης, Nonn. D. 24, 86 sq.: *εὔπαιδα — | υἷέα Π., κεραλκέα Πᾶνα κομήτην*. cf. *τραγόπους*.

ὑλειώτης v. *ὑληκοίτης*.

ὑληκοίτης, AP VI 106, 1 (Zonae): *ὑληκοῖτα* (v. l. *ὑλειῶτα*)*.

ὑλησκόπος, AP VI 107, 1 (Philippi): *ὑλησκόπῳ — Πανί*. cf. Babr. fab. 3, 7.

ὑληωρός, AP IX 337, 3 sq. (Leon. Tar.): *τὸν ὑληωρὸν — Πᾶνα*.

ὑλιβάτης v. *νόμιος*.

ὑλοβάτας, φιλόδενδρος, ὀρεσσαύλου πόσις Ἄχοῦς, | Π., APl 233, 1 sq. (Theaeteti). — dat. *ὑλοβάτᾳ | Πανί*, AP VI 32, 2 sq. (Agath. Schol.).

ὑμνοπόλος Π., Nonn. D. 11, 111. 16, 307.

ὑψίκερως v. *ὀρεσίδρομος* et *σκυλακοτρόφος*.

φαεσφόρος, Orph. h. 11, 11: *φαεσφόρε**.

φιλάγραυλος, AP VI 73, 3 (Maced. Cons.): *Πανὶ φιλαγραύλῳ*.

*φιλένθεος** voc., Orph. h. 11, 5. *φιλένθεε**, ib. v. 21.

φιλεύηχος v. *Ζεύς* p. 187.

φιλόδενδρος v. *ὑλοβάτας*.

φιλόκροτος, Hom. h. 19, 2: *φιλόκροτον**.

φίλος, AP VI 78, 2 (Eratosth. Schol.): *Πανὶ φίλῳ*. — voc. *Π. φίλε*, IX 586, 5 (Cometae Chartularii). Nonn. D. 6, 319. 16, 218. 47, 292. *ὦ Π. φ.*, Theocr. id. 7, 106. *Ἠχοῦς φ.**, Orph. h. 11, 9. cf. *γόνος* et *τραγόπους*.

φιλοσκήπων, AP VI 232, 7 (Crinagorae): *Πανὶ φιλοσκήπωνι*.

φιλοσκόπελος, AP VI 32, 3 (Agath. Schol.): *Πανὶ φιλοσκοπέλῳ*. Nonn. D. 6, 275. 43, 332.

φιλοσπήλυγξ, AP XI 194, 1 (Lucillii): *Πανὶ φιλοσπήλυγγι*.

ὁ φιλόχορος | Π., Aesch. Pers. 446 (448) sq.

φίλτατος v. *ἔκχυτος*.

φιλωρείτας, AP VI 96, 3 (Erycii): *Πανὶ φιλωρείτᾳ Κυλληνίῳ*.

φριξοκόμας, APl 291, 1 (Anytae): *φριξοκόμᾳ — Πανί*.

*[φρουρὸς** ἐπὶ σμήνεσσι — *μίμνω | ἐνθάδε, Μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπών*, APl 189, 1 sq. (Niciae).]

φύλαξ ἀδύτων, v. *μεδέων*.

φύξηλις v. *πρεσβυγενής*.

χαίρων αἰγονόμοις, Orph. h. 11, 8: *αἰγ. χ.** (voc.) *ἀνὰ πίδακας ἠδέ τε βούτας*.

χθών v. *οὐρανός*.

χιμαιροβάτας, AP VI 35, 1 (Leonidae): *χιμαιροβάτᾳ — αἰγώνυχι Πανί*.

χορευτής, Pind. fr. 99 Bergk: *τὸν Πᾶνα χορευτὴν τελεώτατον θεῶν ὄντα*.

χρυσόκερως v. *βαβάκτης* et *θεράπων*.

Πᾶνες.

ἀγρονόμοι — Π., Nonn. D. 38, 3.

ἀελλήεντες, Nonn. D. 34, 147: *Π. ἀελλ.*

ἀλῆται, Nonn. D. 22, 39: *Π. ἀλ. ‖ οἰστρήεντες — Π. ἀλ., | Π. ἐρευνητῆρες ἀκηρύκτου Διονύσου*, 21, 188 sq.

ἐρευνητῆρες v. *ἀλῆται*.

ἔφοροι ὀρέων, AP VI 108, 1 sq. (Myrini): *ὑψηλῶν ὀρ. ἔφ., κεραοὶ χροποπᾶκται, Π., βουχίλου κράντορες Ἀρκαδίης*.

κακόκναμοι, Theocr. id. 4, 63: *Πάνεσσι κακοκνάμοισιν*.

κεραελκέες, Nonn. D. 14, 72: *Π. — κερ.*

κεραοί et *κράντορες* v. *ἔφοροι*.

οἰστρήεντες v. *ἀλῆται*.

οἰστρομανεῖς — Π., Nonn. D. 18, 59 (ed. Graefius).

ὀρεσσινόμοι, Nonn. D. 27, 28: *Πᾶνας ὀρεσσινόμους*. add. *Διονύσου*, ib. v. 31.

χοροπᾶκται v. *ἔφοροι*.

Πανάκεια.

παῖς Aesculapii, Androm. Sen. 172 sq. Bussemaker: *ἑλαρὴν* (praedic.) — *παῖδα τεὴν Πανάκειαν*.

Παρθενόπη (Siren).

ἁγνή, Dion. Per. 357: *ἁγνῆς Παρθενόπης*.

οἰωνός, Lycophr. 720 sq.: *Παρθενόπην — οἰωνὸν θεάν*.

[πρώτη συγγόνων, Lycophr. 732: *πρώτη — συγγ. θεᾷ**.]

Πασιθέα. cf. *Χάρις*.

κορυθαίολος, Nonn. D. 34, 45 sq.: *Π. κορ., ἥντινα Βάκχαι | Χαλκομέδην καλέουσιν*.

λευκάς, Nonn. D. 33, 10: *λευκὰς Πασιθέης*.

*νύμφα** *φίλη* voc., Nonn. D. 33, 28.

παρθένος, Nonn. D. 33, 29: *παρθένε** *Χάρις**, Nonn. D. 33, 41; 111.

Πειθώ [1].

ἃ ἀγανοβλέφαρος Π., Ibyci fr. 5 Bergk.

ἀκόρητος v. *ἡδυεπής*.

1) Fortasse non ubique dea.

ἀργυρέη — Π., Anacr. fr. 33 Bergk.
ἄφερτος v. *τάλαινα.*
γαμοστόλος — Π., Nonn. D. 42, 530.
δέσποινα Πειθοῖ, Arist. Lys. 203.
εἰροκόμος — Π., Nonn. D. 24, 263.
ἐπαρηγών, Nonn. D. 33, 130: *οὐτιδανὴν — ἐπαρηγόνα Π.*
ἡδυεπὴς ἀκόρητος — Π. (v. l. π.), Nonn. D. 41, 252.
Θαλαμηπόλος — Π. | (*θνητῆς εἶδος ἔχουσα*), Nonn. D. 3, 84 sq.
Θέλκτωρ, Aesch. suppl. 1007 (1040): *θέλκτορι Πειθοῖ.*
Θελξίνοος, Christod. ecphr. 25: *Πειθοῦς θελξινόοιο.*
Θελξίφρων, Nonn. D. 46, 45: *Θελξίφρονα Π.* (v. l. π.).
Θεράπαινα Ἀφροδίτας, Sapph. fr. 57 A Bergk: *χρυσοφάῃ Θεράπαιναν* Ἀ.* ad Suadam Bergk, ad Hecatam Gomperz refert; cf. Nonn. D. 48, 712.
Θυγάτηρ Veneris, Sapph. fr. 135 Bergk.
κερδίη Πειθοῖ, Herond. mim. 7, 74.
μυρόπνους, AP XII 95, 1 sq. (Meleagri): *ἡ — μυρ.* | *Π.*
νοήμων, Christod. ecphr. 13: *νοήμονος — Πειθοῦς.*
οὐτιδανή v. *ἐπαρηγών.*
πότνια Π., Hes. op. 73.
προβουλόπαις v. *τάλαινα.*
ῥοδοδάκτυλος, Nonn. D. 34, 292: *νέη ῥοδοδάκτυλε Πειθώ* (Chalcomedeia).
ὦ τάλαινα Π. | *προβουλόπαις ἄφερτος Ἄτας*, Aesch. Ag. 371 (385) sq.
ταμίη ἀνδρομέης κραδίης, Nonn. D. 10, 280: *ἀνδρ. κρ. ταμ., φιλοτήσιε Πειθώ.*
τελεσσίγαμος, Nonn. D. 48, 232: *τελεσσιγάμοιο — Πειθοῦς.*
τερπομένη γάμοισι, v. *τιθηνήτειρα.*
τιθηνήτειρα Ἐρώτων, Nonn. D. 3, 112 sq.: *τερπομένην — γάμοισι τιθηνήτειραν Ἐρ.* | *Π.*
φιλοτήσιος v. *ταμίη.*
χρυσάμπυξ, Nonn. D. 48, 712: *χρυσάμπυκα Π.*
χρυσοφάης v. *Θεράπαινα.*

Πενία.

αἰσχίστη, Eur. fr. 248 Nauck²: *Πενίας — αἰσχίστης θεοῦ.*

Περσεφόνη (*Περσέφασσα* etc.)[1].

ἀγαυὴ Περσεφόνεια, Hom. *λ* 213; 226; 635. — gen. *ἀγαυῆς Φερσεφονείης*, Orph. h. 44, 6. — acc. *ἀγαυὴν Περσεφόνειαν*, Hom. h. 5, 348. *ἀγ. Φερσεφόνειαν*, Orph. h. 41, 5. 46, 6.
ἀγέλαστος, Nonn. D. 30, 125: *Περσεφόνη — ἀγ.*
ἀγλαόμορφος v. *συμπαίκτειρα.*
ἁγνὴ Περσεφόνεια, Hom. *λ* 386. — gen. *ἁγνῆς Φερσεφονείης*, Orph. h. 24, 11. *ἁγνῆς Φερσεφόνης*, 43, 7. — dat. *ἁγνῇ Περσεφονείῃ*, orac. 157, 7; 9; 35 Hendess. — acc. *ἁγνὴν Περσεφόνειαν*, Hom. h. 5, 337. — voc. *Φερσεφόνη ἁγνή*, Orph. E. 6. cf. *κόρη.*
ἀδμής v. *θυγάτηρ.*
ἀθελγής, Nonn. D. 4, 155: *ἀθελγέι Περσεφονείῃ.*
ἀθήητος, Nonn. D. 6, 139: *ἀθηήτοιο — Περσεφονείης.*
Ἀθηλᾶ, Orph. fr. 41 Abel.
αἰδοίη v. *παράκοιτις.*
ἄλοχος Plutonis, Kaibel ep. 272, 10: *Φερσεφόνῃ — ἀλόχῳ.* cf. *κόρα.*
ἀμείδητος, Anth. app. ep. IV 54, 8 Cougny: *ἀμειδήτοιο — Φερσεφονείης.*
ἄνασσα πάντων, Eur. Phoen. 684/686: *Περσέφασσα — π. ἄν.*[1] *— αὐτὴ ἄν. θεά** (Ceres an Proserpina?), orac. 157, 8 Hendess? — voc. *ἄνασσα**, Orph. h. 29, 20. *ἄνασσ'**, Kaibel suppl. ep. 549 a, 7.
ἀνοικτίστη, Kaibel suppl. ep. 84 a, 3: *ἀνοικτίστης Περσεφόνης.*
ἀνύμφευτος, Nonn. D. 5, 570: *Περσεφόνης — ἀνυμφεύτοιο.*
ἁρπαγίμα v. *κώρα.*
ἄρρητος, AP VII 352, 2 (Meleagri?): *ἀρρήτου — Περσεφόνης.* cf. *κόρη* et *κούρα.*
ἀσκεπής, Nonn. D. 5, 609 sq.: *ἀσκεπέος — Περσεφονείης.*
ἀφανής, Soph. OC 1556: *τὰν ἀφανῆ θεόν*.*
βαθύζωνος v. *θυγάτηρ.*
βασίλεια καταχθονίων, v. *γενέτειρα.*
Βασιλή v. *Κόρη.*
βασιληίς v. *κούρη.*
βιοδῶτις v. *δάμαρ.*
Βριμώ, Orph. A. 429: *Βριμοῦς**. add. *εὐδυνάτοιο*, ib. v. 17. confusa cum Hecate.
βρύουσα καρποῖσι, v. *σεμνή.*
γενέτειρα Εὐμενίδων, Orph. h. 29, 6: *Εὐ. γεν.** (voc.), *καταχθονίων βασίλεια.*
δᾳδηφόρος v. *Κούρη.*

1) Cf. Foerster, Der Raub und die Rückkehr der Persephone p. 277 sq.

1) Dicit schol. ad h. l. — cui assentiri dubito —: *τὴν οὖν Περσεφόνην πάντων ἄνασσαν [διὰ τὸ πάντας ἀνθρώπους εἰς Ἅιδου φοιτᾶν] καλεῖ, τὴν δὲ Δήμητραν πάντων τροφόν.*

Δάειρα, Lycophr. 710: *Δαείρα**.

*Δαΐρα**, Aesch. fr. 277 Nauck². cf. *Κούρη*.

δαΐφρων, Hom. h. 5, 359: *δαΐφρονι Περσεφονείῃ*.

δάμαρ Πλούτωνος, Orph. h. 29, 3: *Πλ. πολύτιμε δ.**, *κεδνή, βιοδῶτι*. — acc. *Κλυμένου — πολυξείνοιο δάμαρτα**, Callim. fr. 478 Schneider.

*δέσποινα** — *ἐπαινή* (coni. Wilam.), Kaibel ep. 1026, 3; cf. PLG II¹ p. 245 sq. Bergk, qui scribit *παλίντροπος οὐλομένη κήρ* etc. — voc. *δεσπ.** *Δήμητρος κόρη*, Eur. fr. 781, 59 Nauck².

Δηωίνη, Callim. fr. 48 Schneider: *εὔποδα Δηωίνην**.

διώνυμος, Eur. Phoen. 683 sq.: *διώνυμοι θεαί*, | *Περσέφασσα καὶ — Δαμάτηρ*.

*εἰαρινή** (voc.), *λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοῇσιν, ἱερὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χλοοκάρποις*, Orph. h. 29, 12 sq.

*Εἰνοδία** *Θύγατερ Δάματρος* cum Hecate confusa, Eur. Ion. 1048.

ἐκφαίνουσα ἱερὸν δέμας etc., v. *εἰαρινή*.

ἐπαινὴ Περσεφόνεια, Hom. *I* 457; 569. *ἡ — ἐπ.* | *— Φερσεφόνη*, Kaibel suppl. ep. 549 a, 3 sq. — gen. *ἐπαινῆς Περσεφονείης*, Hom. *κ* 491; 564. Hes. th. 768. 774. — dat. *ἐπαινῇ Περσεφονείῃ*, *κ* 534. *λ* 47. cf. *δέσποινα*.

ἐπενή, Kaibel ep. 449, 3: *ἐπενῇ Φερσεφονείῃ*.

ἐρασιπλόκαμος, Orph. h. 56, 9: *Φερσεφόνης ἐρασιπλοκάμου*. cf. *Πραξιδίκη*.

ἐρατή v. *κούρη*.

εὐδύνατος v. *Βριμώ* p. 190.

εὔπους v. *Δηωίνη*.

εὐστέφανος, Archestr. Gel. fr. 24, 9 Brandt: *Περσεφόνης — εὐστεφάνου* (coni. Kaibel).

εὐφεγγής, Orph. h. 29, 11: *εὐφεγγές**, *κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινή*.

εὐῶπις v. *κούρη*.

ζωὴ καὶ θάνατος μούνη θνητοῖς πολυμόχθοις, | *Φερσεφόνη* voc., Orph. h. 29, 15 sq.

Θαλερή v. *Κόρη*.

[*Θάλλουσα εἰρήνη* etc., Orph. h. 29, 18 sq.: *εἰρ. Θάλλ.** *καὶ ἠπιόχειρ' ὑγιείῃ* | *καὶ βίῳ εὐόλβῳ*.]

Θάλος Cereris, v. *Πραξιδίκη*.

Θεσμοφόρος v. *πότνια*.

Θυγάτηρ Διός, Hom. *λ* 217 (cf. Io. Tzetz. all. *λ* 59 sq.): *Περσεφόνεια, Δ. Θυγ.* — voc. *Φερσεφόνη, Θύγατερ μεγάλου Δ.* — *μάκαιρα*, Orph. h. 29, 1.

Filia Cereris nomine Proserpinae omisso: *βαθυζώνοιο Θυγατρός*, Hom. h. 5, 201; 304. *λευκίππου Θυγ.*, Pind. Ol. 6, 160 sq. (95). — dat. *τῇ κάτω Θυγατρί*, Callim. ep. 39, 4 Wilam. (= AP XIII 25, 3). — acc. *Θύγατρα τανύσφυρον*, Hom. h. 5, 2. *Δηοῦς Θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδμῆτα*, Apoll. Rh. 4, 896 sq. cf. *Εἰνοδία* col. 1.

ἰφθίμη v. *Θυγάτηρ*.

καλλίπαις, Eur. Or. 963 sq.: *ἃ κατὰ χθονὸς* | *νερτέρων Περσέφασσα καλλ. θεά*.

καλλιπλόκαμος et *καλυκῶπις* v. *κούρη*.

[*καλυπτομένη*, Nonn. D. 30, 69: *καλυπτομένης — Περσεφονείης*.]

[*ἡ κάτω*, Catraraein Neophytum Anaer. 207 (Matranga, anecd. II p. 682): *τὴν κάτω Περσεφόνην*. cf. *Θυγάτηρ*.]

κεδνή v. *δάμαρ*.

κερόεσσα v. *εὐφεγγής*.

κόρα, Kaibel ep. 195, 3: *Περσεφόνα — κόρα Δαμάτερος*. — acc. *ναὶ τὰν κόραν**, Arist. vesp. 1437. *τὰν κ., τὰν Ἄρτεμιν, τὰν Φερρέφατταν*, Epicrat. fr. 9 Kock. *κ.** — *Κλυμένοι' ἄλοχον Μελίβοιαν*, Lasi fr. 1 Bergk. *τὰν χρυσοστέφανον κ.**, Eur. Ion. 1085.

κόρη Δήμητρος semper sine Proserpinae nomine, Eur. fr. 63 Nauck²: *ἄρρητος κ.* — gen. *κόρης*, Carcin. fr. 5, 4 Nauck². *Δήμ. κ.*, Eur. H. f. 1104. *τῆς κ.* — *τῆς Δήμ.*, Io. Tzetz. chil. 4, 919. *ἁγνῆς παρθένου Δηοῦς κ.*, Antiph. fr. 52 Kock. — dat. *κόρῃ* | *Δήμ.*, Eur. Heracl. 408 sq. — acc. *κόρην Δήμ.*, Eur. Alc. 358. *Δήμ. κ.*, Heracl. 601. *κ. Δημήτερος ἁγνήν*, Hom. h. 5, 439. *Δήμητρος — ἄρρητον κ.*, Carcin. fr. 5, 1 Nauck². — voc. *Δήμ. κόρη*, Arist. ran. 337. cf. *δέσποινα*.

ἡ Κόρη, Babr. fab. 75, 14. — gen. *Κόρης*. Archil. fr. 120 Bergk[1]). Eur. suppl. 34. Kaibel ep. 857, 4. orac. 157, 12 Hendess. Io. Tzetz. chil. 4, 917. *τῆς Κ.*, carm. pop. 46, 5 Bergk. *Κ. Βασιλῆς*. Anth. app. ep. I 283 *β*, 1 Cougny; cf. Kaibel ep. 822, 9. *Κ. — ἔνερθεν*. Eur. H. f. 608. *Θαλερῆς — Κ.*, Kaibel ep. 880, 4 (Nestoris Laryand.?). *τῶν κάτω Κ. ἄνακτός τε*. Eur. Alc. 851 sq. — dat. *τῇ Κόρῃ*, Arist. Thesm. 297. — acc. *Κόρην*, Io. Tzetz. chil. 2, 846. *τὴν Κ.*, ib. 4, 908; cf. v. 910. (Proserpinam?),

1) Cf. Foerster, Der Raub und die Rückkehr der Persephone p. 63.

Meliteniot. 2698. cf. Ὀβριμώ et σεμνή.

{Filia Ἄιδου Molossorum regis, Io. Tzetz. chil. 2, 749; 764. all. Hom. λ 147 etc.}

κούρα, Eur. Hel. 1307: ἀρρήτου κούρας*. — πρωτογόνου Κ.*, Anth. app. ep. I 59, 2 Cougny (= Preger ep. 155). — dat. Κούρᾳ*, Kaibel ep. 785, 1. cf. παμβασίλεια.

κούρη περικαλλὴς Περσεφόνεια, Hom. h. 5, 493. — gen. Φερσεφόνης — ἐρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο, Orph. h. 70, 3. — acc. κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν, Hom. h. 13, 2. κ. | Περσεφόνην, Opp. hal. 3, 488 sq. κ. | Φερσεφόνην, Orph. A. 22 sq. Sine deae nomine: καλυκώπιδι κούρῃ, Hom. h. 5, 8. — acc. εὐώπιδα κούρην, ib. v. 333; cf. v. 445 et Orph. h. 29, 7. τὴν Ἄιδεω κ., Herond. mim. 1, 32.

Κούρη, Mosch. id. 4, 75. — gen. Κούρης, Kaibel ep. 866, 1. Κ. δαδηφόρου, Anth. app. ep. add. I 266 c, 5 Cougny. — acc. βασιληίδα Κούρην, orac. 157, 34 Hendess. Κ. μουνογένειαν, Apoll. Rh. 3, 847 (Δαῖραν μουν. schol. h. l.). — voc., Theocr. id. 16, 83.

κυανῶπις, Opp. hal. 3, 494: Περσεφόνης — κυανώπιδος.

Κυθήρα, anon. ap. Ps.-Aristot. mirab. auscult. 133: Κυθήρᾳ Φερσεφαάσσῃ. πασιφαέσσῃ corr. Hermann, opusc. V p. 179 sq., quod receperunt Cougny, Anth. app. ep. I 13 et Preger ep. 95.

κώρα*, Bion. id. 1, 96. — gen. ἁρπαγίμας — κώρας*, Callim. h. 6, 9. — dat. κώρᾳ*, Mosch. id. 3, 120.

Λέπτυνις, Lycophr. 49: Λέπτυνιν* — οὐδαίαν θεόν.

λευκιππος v. θυγάτηρ.

λευκώλενος, Hes. th. 913: Περσεφόνην λευκώλενον.

μάκαιρα θεά* voc., Orph. h. 29, 17. μάκ.*, πολυλλίστη δὲ πόληι (coni. Boeckh; v. l. πολίταις τῆσδε πόληος), Kaibel ep. 818, 17. cf. θυγάτηρ.

μέλαινα*, Lycophr. 198.

μελάμπεπλος, AP XI 60, 4 (Pauli Sil.): μελαμπέπλου — Φερσεφόνης.

Μελίβοια v. κόρα.

Μελιτώδης, Theocr. id. 15, 94: Μελιτῶδες*. cf. schol.

μήτηρ Bacchi, Orph. h. 29, 8: μῆτερ* ἐριβρεμέτου πολυμόρφου Εὐβουλῆος.

μουνογένεια, Orph. h. 29, 1 sq.: Φερσεφόνη — μουν. θεά (voc.). cf. Orph. fr. 185 Abel et Κούρη.

νεκυσσόος, Nonn. D. 44, 204: Περσεφόνεια νεκ. (= Μήνη, Σελήνη).

ἡ νερτέρα θεός*, Soph. OC 1548.

νυμφευθεῖσα ἁρπαγιμαῖα λέχη, Orph. h. 29, 14: ἁρπ. λέχη μετοπωρινὰ νυμφ.* (voc.).

νύμφη Ἄιδου, Eur. Alc. 746: Ἄι. νύμφῃ*. — acc. νύμφην* τὴν ἔνερθ' — τῆς καρποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς, [Eur.] Rhes. 963 sq.

ξανθή, Simon. ep. 124, 4 Bergk (= AP VII 507): ξανθῆς Φερσεφόνης.

Ὀβριμώ, Lycophr. 698: Ὀβριμοῦς* — οὐδαίας Κόρης.

οὐδαία v. Λέπτυνις et Ὀβριμώ.

παῖς Διός, scol. 3 Bergk: παῖ Δ. Φερσεφόνη. Filia Cereris nomine Proserpinae omisso: παιδὶ τανυσφύρῳ, Hom. h. 5, 77. — acc. ἀγνοπόλου Δημήτερος — παῖδα, Orph. h. 18, 12. cf. νύμφη.

παμβασίλεια* θεά, πολυώνυμε Κούρα, Kaibel ep. 218, 15.

παντοδίδακτος v. Πλουτωνίς.

παντοκράτειρα v. σεμνή.

παράκοιτις Plutonis, Hom. h. 5, 343: αἰδοίῃ παρακοίτι*.

παρθένος, Nonn. D. 6, 155: παρθένε Περσεφόνεια. — dat. παρθένῳ*, Eur. Hel. 1342. cf. κόρη.

περικαλλής, Hom. h. 5, 405: Περσεφόνη περ. cf. κούρη.

περίφρων Περσεφόνεια, Hom. h. 5, 370.

Πλουτωνίς*, orac. 157, 24 Hendess. — dat. σεμνῇ — Πλουτωνίδι*, ib. v. 30 sq. — acc. σεμνὴν Πλουτωνίδα, παντοδίδακτον, ib. v. 26.

ποθεινή v. εὐφεγγής.

πολυλλίστη v. μάκαιρα.

πολυτίμητος v. πότνια.

πολύτιμος v. δάμαρ.

πολυώνυμος v. παμβασίλεια.

πότνια* θεσμοφόρε, Pind. fr. 37 Bergk. ὦ π.* πολυτίμητε, Δήμητρος κόρη, Arist. ran. 337. — acc. ναὶ τὰν πότνιαν*, Theocr. id. 15, 14. cf. schol.

Πραξιδίκη* (voc.), ἐρασιπλόκαμος, Δηοῦς θάλος ἁγνόν, Orph. h. 29, 5. — gen. Πραξιδίκης*, Orph. A. 31.

πρωτόγονος v. κούρα.

σεμνὴ | Φερσεφόνη, Orph. h. 71, 2 sq. σ. (voc.), παντοκράτειρα, Κόρη καρποῖσι βρύουσα, h. 29, 10. cf. etiam Πλουτωνίς.

συμπαίκτειρα Ὡρῶν, Orph. h. 29, 9: *Ὡ. συμπ.*, φαεσφόρος, ἀγλαόμορφε.*

σύνευνος Ἄιδου, Io. Tzetz. th. 318 (Matranga, anecd. II p. 588): *τὴν Ἄι. σύνευνον — τὴν Περσεφόνην.*

τανύσφυρος v. *θυγάτηρ* et *παῖς.*

τέκος Διός, Kaibel ep. 818, 23: *ὦ δαδοῦχε Δ. τέκος*.*

Τετρακόρη (cum Hecate, Luna, Diana), Kaibel ep. 406, 11: *Τετρακόρης — θεᾶς*.*

φαεσφόρος v. *συμπαίκτειρα.*

χαίρουσα λειμωνιάσιν πνοῇσιν, v. *εἰαρινή.*

χθονίη, AP VII 657, 4 (Leon. Tar.): *χθονίης — Φερσεφόνης.*

χρυσέα, AP VII 189, 4 (Aristodici Rhodii): *χρυσέας — Περσεφόνας.*

χρυσοστέφανος v. *κόρα.*

Πεφρηδώ.

εὔπεπλος, Hes. th. 273: *Π. — εὔπεπλον.*

Πίστις [1]**).**

μεγάλη, Theogn. 1137 Bergk: *Π., μεγ. θεός.*

Πλοῦτος. cf. *Χρυσός.*

ἱμεροέστατος v. *κάλλιστος.*

κάλλιστος θεῶν, Theogn. 1117 Bergk: *Πλοῦτε, θ. κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων.*

κράτιστος πάντων δαιμόνων, Arist. Plut. 230: *ὦ κράτιστε Πλοῦτε π. δ.*

ὀλβοδότης Πλ., Orph. h. 68, 8.

πολύολβος, Orph. h. 40, 20: *Πλοῦτον* (πλ. edd.) *πολύολβον.*

τυφλός, Timocr. fr. 8 Bergk: *ὦ τυφλὲ Πλοῦτε.* cf. Theocr. id. 10, 19. AP XV 12, 4 (Leont. Phil.).

Πλούτων v. *Ἄιδης.*

Ποδάγρα.

*ἄνασσα** voc., Luciani trag. 304.

ἀνίκητος, Luc. tr. 85: *τῆς ἀνικήτου θεᾶς*.* — acc. *τὴν ἀνίκητον θεάν**, ib. 189. cf. *δεσπότις.*

βασαναστραγάλας, γονυκαμψεπίκυρτος, γονυκλαυσαγρύπνας v. *ἐπιδεσμοχαρής.*

δαμάτειρα πλούτου, v. *μισόπτωχος.*

δεινὴ μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ δυσώνυμος | Π. κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις πάθος, Luc. Ocyp. 1 sq.

*δέσποινα** voc., Luc. tr. 203.

δεσπότις πόνων, Luc. tr. 137 sq.: *τὴν ἀνίκητόν με δεσπότιν π. — Ποδάγραν.*

δοιδυκοφόβας v. *ἐπιδεσμοχαρής.*

δυσώνυμος, Luc. tr. 7: *τὴν δυσώνυμόν* σε δαιμόνων.* cf. *δεινή.*

ἐπιδεσμοχαρής, Luc. tr. 197—202: *ἐπιδεσμοχαρές, κατακλινοβατές, κωλυσοδρόμα, βασαναστραγάλα, | σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα, | δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα, | περικονδυλοπωροφίλα, | γονυκαμψεπίκυρτε Π.*

ἔχουσα ἀδαμάντινον ἦθος, v. *κόρα.*

κατακλινοβατής v. *ἐπιδεσμοχαρής.*

κλινοχαρὴς — δαίμων, σκίμπωνι βάσιν στηριζομένη*, Luc. tr. 131 sq.

κόρα, Luc. tr. 190 sq.: *ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κ.*, πουλυσθενές, ὀβριμόθυμε θεά.*

κωλυσοδρόμας v. *ἐπιδεσμοχαρής.*

λυσιμελὴς Π., AP XI 414, 2 (Hedyli), Bacchi et Veneris filia per iocum dicta.

μισόπτωχος, AP XI 403, 1 (Luciani ep. 47): *μισόπτωχε θεά*, μούνη πλούτου δαμάτειρα.*

μογισαψεδάφας v. *ἐπιδεσμοχαρής.*

ὀβριμόθυμος v. *κόρα.*

ὀλβία, Luc. tr. 99: *τὰν ἁμετέραν* (chori) *θεὸν* ὀλβίαν.*

ὀλβιόφρων, Luc. tr. 193: *ὀλβιόφρον Π.*

πάνδημος, Luc. tr. 321: *ὦ πάνδημε — Π.*

περικονδυλοπωροφίλας v. *ἐπιδεσμοχαρής.*

πολυπραοτάτη μακάρων, Luc. tr. 133: *μ. πολ.** (voc.).

πολυστένακτος, Luc. tr. 1 sq.: *ὦ στυγνὸν οὔνομ', ὦ θεοῖς στυγούμενον, | Π., πολυστένακτε, Κωκυτοῦ τέκνον.*

πουλυσθενής v. *κόρα.*

στηριζομένη v. *κλινοχαρής.*

σφυροπρησιπύρα v. *ἐπιδεσμοχαρής.*

τέκνον Cocyti, v. *πολυστένακτος.*

Ποδάλγα.

μήτηρ, Georg. Pis. senar. fr. 2 Migne: *Π. μῆτερ.*

Ποδάργη.

*Ἅρπυια**, Qu. Sm. 8, 155.

δῖα Π., Qu. Sm. 3, 750.

Πόθος [1]**.**

ἀστήρικτος, Nonn. D. 33, 112: *Π. ἀστ.*

βαρὺς πνεύσας Π., AP XII 167, 3 (Meleagri). *ὁ β. πν. Π.*, ib. 157, 3 (eiusdem).

ἱμερόεις, Nonn. D. 25, 154: *Π. ἱμ. πολιπορθίου.*

ὁ λυσιμελὴς — Π. (π. edd.), Archil. fr 85 Bergk.

1) Cf. Kaibel ep. 1060, 1 (christ.).

1) Locis in Roscheri lex. myth. I col. 1339 enumeratis *Πόθος* non est deus intelliegendus.

πολιπόρθιος v. ἱμερόεις.
[συνάπτων φύσεις, Leont. Mag. Anacr. 2, 56: ὁ πόθος φ. συν.]

Πόθοι.
ἀελλόποδες, AP X 21, 2 (Philodemi): Πόθων — ἀελλοπόδων.
διπτέρυγες, AP IX 570, 2 (Philodemi): διπτερύγων — Πόθων.
θηλυμανεῖς — Π., AP IX 16, 2 (Meleagri).

Ποιναί.
νερτέριαι, Maneth. 6 (3), 167 sq.: Π. — νερτ.

Πόλεμος.
ὁ δεινός*, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν, Arist. pac. 241.
δεσπότης, Arist. pac. 275: ὦ δέσποτα*.
ταλαύρινος v. δεινός.

Πολύμνια.
ἀπαγγέλλουσα φωνήεσσαν σιωπήν. v. φθεγγομένη.
κόρα, lyr. fr. adesp. 105 Bergk: Π. παντερπὴς κ. hic addere liceat ἡ Ζηνὸς — Π., Kaibel ep. 787, 1.
μαῖα χορείης, Nonn. D. 5, 104: Π. μαῖα χ.
πάνσοφος, Callim. ep. incert. 3, 7 Schneider (= AP IX 504): Π. πάνσ.
παντερπής v. κόρα.
τριτάλαινα, Anth. app. ep. III 255, 1 Cougny (Leonis Phil.): ὦ τρ. Π.
φθεγγομένη παλάμης θελξίφρονα παλμόν, AP IX 505, 17 sq. (ἀδ.): σιγῶ, φθ.* π. θ. π. | νεύματι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπήν.

Πόνος.
ἀλγινόεις, Hes. th. 226: Πόνον ἀλγινόεντα.
[πατὴρ εὐκλείας, Eur. fr. 474 Nauck²: πόνος γάρ. ὡς λέγουσιν, εὐ. π.]

Πόντος.
ἁλμυρὸς — Π., Hes. th. 107.

Ποσειδῶν.
ἀγλαὸς — Ποσειδᾶν, Pind. Is. 8, 60 sq. (30).
ἀγλαότιμος v. ἄναξ.
Ἀγλαοτρίαινα, Pind. Ol. 1, 64 (40): Ἀγλαοτρίαιναν*.
ἄγριος v. ταμίας.
ἄγχιστος, Eur. Tro. 48 sq.: τὸν γένει — ἄγχιστον* πατρὸς (Minervae) | μέγαν τε δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον.
ἀδελφεοὶ Διός Neptunus solus, Pind. Is. 8, 76 sq. (38): Δ. — ἀδελφεοῖσιν*. cf. schol.
ἀδελφὸς Διός, Io. Tzetz. th. 332 (Matranga, anecd. II p. 589): ὁ Ποσειδῶν — τοῦ Δ. ὁ ἀδ.
Αἰγαῖος, Aristiae fr. 1 Nauck²: Αἰγαίου Ποσειδῶ. — Αἰγαίοιο*, Plat. ep. 9, 1 Bergk (= AP VII 256). cf. Soph. fr. 342 Nauck².
Αἰγαίων, Lycophr. 135: Αἰγαίωνος*. — dat. Αἰγαίωνι θεῷ*, Callim. fr. 103, 2 Schneider.
ἀλίβρεκτος v. Ἐννοσίγαιος.
ἁλίγδουπος v. infra Ζεύς p. 196.
ἁλίδουπος v. ποντομέδων.
ἁλικράτωρ v. ἄναξ.
ἁλιμέδων v. πόντιος.
ἁλυκός, Arist. Lys. 403: τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκόν.
[ἀμείλικτος, Opp. hal. 4, 407: Ποσειδάωνος ἀμειλίκτοιο (praedic.).]
Ἀμοιβεύς, Lycophr. 617: τοῦ τειχοποιοῦ — Ἀμοιβέως*. cf. schol.
Ἀμφίβαιος*, Lycophr. 749. cf. schol.
ἀνάκτωρ, Eur. IT 1414 sq.: πόντου — ἀν. — σεμνὸς Ποσειδῶν. — dat. ἀνάκτορι* — τέχνας (piscatorum), AP VI 4, 7 (Leonidae).
ἄναξ, Aesch. sept. 122 (130) sq.: ὁ ἵππιος ποντομέδων ἄν. — Ποσειδᾶν. — ὁ πόντιος | ἄν. Ποσειδῶν, Eur. Hipp. 44 sq. ἄν. | — Πο. — πόντιος, [Eur.] Rhes. 187 sq. — gen. Ποσειδάωνος ἄνακτος, Hom. Υ 67. Archil. fr. 10 Bergk. Io. Tzetz. Hom. 293. ποντομέδοιο Πο. ἄν., orac. 41, 3 Hendess. — dat. Ποσειδάωνι ἄνακτι, Hom. Ο 57; 158. γ 43; 54. ι 526. λ 130. ν 185. ψ 277. Anth. app. ep. I 38, 1 Cougny (= Preger ep. 100; Simonidis? cf. PLG III⁴ p. 516 Bergk). πόντοιο Πο. ἄν., anon. carm. de herbis 193 Lehrs. — acc. Ποσειδάωνα ἄνακτα, Hom. Ο 8. ἄν. Πο. θαλάσσης, Musae. 321. — voc. ἄναξ Πόσειδον, Arist. vesp. 143. ἵππι' ἄν. Πό., Arist. eq. 551. ἄν. Πό., βασιλεῦ ἁλικράτορ, | ὁ πόντον ὑψῶν τὸν πλατὺν καὶ τὸν μέγαν | τῆς σῆς τριαίνης τῷ τανυσμῷ καὶ μόνῳ | καὶ πάλιν ἱστῶν καὶ κατάγχων τὴν ξάλην, | τύπτων δὲ τὴν θάλατταν ἀγριουμένην | ὡς οἷα ῥάβδῳ τοῦ θυμοῦ σου τῷ τρόπῳ | καὶ δουλαγωγῶν τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 5, 422—428. cf. παῖς et πατήρ.
Sine dei nomine: ὁ ποντομέδων ἄν. πατήρ, Arist. vesp. 1531. — gen. ἄνακτος, Qu. Sm. 9, 311. — acc. ἄνακτα, Hom. Ν 28; 38. Ἑλικώνιον — ἄν., Υ 404. — voc. ἄναξ, Eur. Tro. 54. ὦ Σουνιέρακε ἄ. πελαργικέ, Arist. av. 869.

ὦναξ ποντοκράτωρ, ἱερώτατος, ἀγλαότιμε, Orph. h. 17 (2), 7. cf. *Πρόφαντος*.

ἀπατήλιος, Nonn. D. 1, 120: *Ποσειδάων ἀπ.*

ἀπότροπος et *ἀργῆς* v. *Εἰνάλιος*.

ἀρείων v. *Κυανοχαίτης*.

ἀρηγὼν πλαγκτοσύνης, v. *Κυανοχαίτης*.

ἀρχιθάλασσος, AP VI 38, 7 (Philippi): *ἀρχιθάλασσε Πόσειδον*.

ἀσφάλειος, Arist. Ach. 682: *Ποσειδῶν ἀσφ.*

ἀσφάλιος v. *φυλάσσων*.

ἄφθαρτος, Apoll. Rh. fr. ep. p. 66 Duentzer.

ἄφθιτος v. *Γαιάοχος*.

βαρύδουπος v. *Ἐννοσίγαιος*.

βαρύκτυπος v. *Ἐννοσίγαιος*, *Εὐτρίαινα*, *Ὀρσοτριαίνας*, *ποντομέδων*.

βασιλεὺς πόντου, AP VI 70, 1 (Maced. Cons.): *ὦ π. βασιλεῦ καὶ κοίρανε γαίης*. cf. *ἄναξ*.

βύθιος, Nonn. D. 13, 405: *βυθίοιο Ποσειδάωνος*. cf. *Κρονίδης* et *Κρονίων* p. 197.

γαιάοχος, Aesch. sept. 293 sq. (310): *Ποσειδᾶν ὁ γαι.* cf. *μεγασθενής*, *υἱός*, *ὕψιστος*.

*Γαιάοχος**, Pind. Is. 7, 52 (38). — gen. *Γαιαόχου* — *ἀφθίτου Ἐννοσίδα*, Py. 4, 58 (33). — dat. *εὐρυσθενεῖ* — *Γαιαόχῳ*, Ol. 13, 113 (80) sq.

γαιήοχος, Hom. *Υ* 34: *Ποσειδάων γαι.* *α* 68 (= Io. Tzetz. all. *α* 174). *Θ* 322. add. *ἐννοσίγαιος*, *Ν* 43. — voc. *Ποσείδαον γαιήοχε*, *γ* 55. *Θ* 350. *ι* 528. add. *κυανοχαῖτα*, h. 22, 6. Orph. E. 5. h. 17, 1. cf. *Ἐννοσίγαιος*, *Κρονίδης* p. 197, *Κυανοχαῖτα*.

*Γαιήοχος**, Hom. *Ν* 83; 125. Orph. fr. 2, 6 Abel. — gen. *ἐρισφαράγου Γαιήοχου*, Hom. h. 3, 187.

γαμβρός Nereïdum, Pind. Nem. 5, 67 (37): *γαμβρὸν Ποσειδάωνα*.

γεήοχος, Hes. th. 15: *Ποσειδάωνα γεήοχον*, *ἐννοσίγαιον*.

γείτων v. *υἱός*.

γενέθλιος, Apoll. Rh. 2, 3: *Ποσειδάωνι γενεθλίῳ*.

γενέτης Polyphemi, v. *Κυανοχαίτης*.

γενναῖος, Io. Tzetz. all. Hom. *λ* 92: *γενναίου Ποσειδῶνος*.

γεοῦχος,

Γεραίστιος v. *παῖς*.

γνωτός Iovis, Nonn. D. 39, 96: *γνωτὸν ἐμοῦ* (Bacchi) *Κρονίωνος* (v. l. *Κρονίδαο*) *Ποσειδάωνα*.

γυναιμανέων v. *Ἐνοσίχθων* et *Κυανοχαίτης*.

Δαμαῖος v. *πατήρ*.

δεινός v. *κολαστής*.

δεσπότας, Pind. Ol. 6, 176 (103): *δέσποτα ποντόμεδον*. — *Ἰσθμοῦ δέσπ.* (v. l. *δεσπότᾳ*), Is. 6, 7 (5). — acc. *δεσπόταν* — *ναῶν*, Py. 4, 369 (207). Neptuni nomen ubique deest.

διφρεύων κυανέαις ἵπποις etc., v. *πόντιος*.

διώκων τετράορον ἅρμα, v. *εὐρυμέδων* et *κυμοθαλής*.

δουλαγωγῶν τὰς πνοάς, v. *ἄναξ*.

δύσερως v. *Ἐννοσίγαιος*.

εἰλιχὼς πάντεσσιν ἐνέσσειν. v. *κορυφαῖος*.

εἰνάλιος, Pind. Py. 4, 363 sq. (204): *Ποσειδάωνος — εἰναλίου*. — dat. *εἰναλίῳ Ποσιδῶνι*, orac. Sibyll. 5, 156.

Sine dei nomine: εἰναλίου — θεοῦ, APl 215, 5 (Philippi). cf. *Ζεύς* p. 196, *Κρονίδης* p. 197, *παρακοίτης*.

*Εἰναλίῳ**, Anth. app. ep. add. VI 104 b, 3 Cougny (orac. Pyth.). adde ib. v. 5 sq.: *καλείσθω εἰνάλιος τεμενοῦχος, ἐπότροπος, ἵππιος, ἀργῆς*.

[*εἰνοσίγαιος*, orac. Sib. 1, 187: *σεισίχθων Εἰν.**, i. e. Deus Summus; item ib. 2, 16 *σεισ. ἀστεροπητής*.]

ἐλασίχθων v. *ἐλελίχθων*.

ἐλελίχθων, Pind. Py. 6, 51 (51): *ἐλέλιχθον — Ποσειδᾶν*. cf. Eust. prooem. 16: *ἐλασίχθονα Ποσειδῶνα τὸν ἐννοσίγαιον* (sc. *Πίνδαρος λέγει* fr. 18 Bergk); Py. 6, 51 pro *τὶν δ' ἐλέλιχθον* olim *ἐλάσιχθον* lectum esse coniectat Bergk.

Ἑλικώνιος v. *ἄναξ*.

ἐμβασιλεύων ἁλὸς πόρῳ, v. *Κρονίδης* p. 197.

ἐμβύθιος v. *Κρονίων* p. 197.

ἐνάλιος, Soph. OC 1494: *ἐναλίῳ Ποσειδαωνίῳ θεῷ*. adde *Ποσειδῶν, θεὸς τῶν ἐναλίων*, Meliteniot. 1571; cf. v. 1578.

Sine dei nomine: ἐναλίου θεοῦ, Eur. Phoen. 1156. — dat. *ἐναλίῳ θεῷ, τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ*, Soph. OC 888 sq.

Ἐνιπεύς, Lycophr. 722: *Ἐνιπέως**. cf. schol.

ἐννοσίγαιος v. *γαιήοχος*, *γεήοχος*, *μεγαλοσθενής*, *ποντομέδων*.

*Ἐννοσίγαιος**, Hom. *Μ* 27. *Ο* 218. Nicandri alex. 172. Qu. Sm. 3, 767. 5, 89. 14, 343. Nonn. D. 11, 271. 13.

536. 23, 312. 36, 98. 39, 269; 297. 40, 324. 42, 396; 491. 43, 420. *βαρύδουπος* — *Ἐνν.*, Mosch. id. 2, 120. *βαρύκτυπος Ἐνν.*, Hes. th. 818. *γαιήοχος Ἐνν.*, Hom. *N* 59; 677. *O* 222. *λ* 241. Hes. fr. 146 Kinkel. *ἵππιος Ἐνν.*, Nonn. D. 37, 393. *κλυτὸς Ἐνν.*, Hom. *Θ* 440. *I* 362. *Ξ* 135; 510. *O* 184. *ε* 423. *ξ* 326. *νυμφίος* (Beroës) *Ἐνν.*, Nonn. D. 43, 395. *πατὴρ* — *Ἐνν.*, Aethiop. fr. 3, 1 Kinkel. *πόντιος Ἐνν.*, Orph. A. 1278. Nonn. D. 6, 290. 39, 269. 42, 519. *ταύρεος Ἐνν.*, Hes. sc. 104. *ὑπέρβιος Ἐνν.*, Qu. Sm. 14, 568. — gen. *Ἐννοσιγαίου*, Mosch. id. 2, 39. Opp. hal. 2, 634. Nonn. D. 1, 58; 115. 8, 243. 11, 145. 13, 57. 14, 62. 20, 158. 31, 10. 37, 263; 342. 39, 98. 41, 249. 42, 472. per. 21, 1. 42, 2. AP IX 425, 3 (Ioann. Barbucalli). Io. Tzetz. Anteh. 96. *ἁλιβρέκτοιο* — *Ἐνν.*, Nonn. D. 43, 115. *δυσέρωτος* — *Ἐνν.*, 42, 64. *ἐρικτύπου Ἐνν.*, Hes. th. 930. *κλυτοῦ Ἐνν.*, Musaei fr. 1 Kinkel (v. 7 Mullach). *κρατερόφρονος Ἐνν.*, Qu. Sm. 8, 394. *σεισίχθονος Ἐνν.*, orac. Sibyll. 3, 405. *ὑγρομέδοντος* — *Ἐνν.*, Nonn. D. 37, 163. — dat. *Ἐννοσιγαίῳ*, Opp. hal. 2, 594. AP IV 3, 108 (Agath. Schol.). app. ep. III 130, 3 Cougny. Nonn. D. 19, 250. 43, 140; 273. *γαιηόχῳ Ἐνν.*, Hom. *I* 183. *Ξ* 355. *ἐρικτύπῳ Ἐνν.*, Hes. th. 441. *ἐρικυδέι Ἐνν.*, Qu. Sm. 14, 638. *κλυτῷ Ἐνν.*, AP IX 674, 6 (*ἀδ.*). *περικλυτῷ Ἐνν.*, Orph. A. 203. — acc. *Ἐννοσίγαιον*, Hom. *λ* 102. Nonn. D. 2, 580; 587. Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 90. *γαιήοχον Ἐνν.*, Hom. *Ψ* 584. Orph. A. 1367. *ἐρίκτυπον Ἐνν.*, Hes. th. 456. *κλυτὸν Ἐνν.*, Hom. *O* 173. *ι* 518 (= Io. Tzetz. all. *ι* 93). *πόντιον Ἐνν.*, Nonn. D. 21, 92. — voc. *Ἐννοσίγαιε*, Hom. *Υ* 20; 310. *Φ* 462. h. 22, 4. Nonn. D. 36, 126. *εὐρυσθενὲς Ἐνν.*, Hom. *H* 455. *Θ* 201. *ν* 140. *μεδέων πολιῆς ἁλὸς Ἐνν.*, Mosch. id. 2, 149.

*Ἐννοσίδας**, Pind. Py. 4, 307 (173): *Ἐννοσίδα* (gen.). cf. *Γαιάοχος*.

ἐνοσίχθων, Hom. *H* 445: *Ποσειδάων ἐν. N* 34; 65; 231; 554. *Ξ* 384. *O* 41; 205. *Υ* 63; 132; 291; 318; 330. *Φ* 287. *α* 74. *ε* 339; 366. *η* 56 (= Io. Tzetz. all. *η* 26); 271. *ϑ* 354. *ι* 283. *λ* 252. *ν* 146; 159. Hes. op. 667. fr. 31, 2 Kinkel. Heges. ap. Paus. IX 29, 1; cf. EGF p. 208 Kinkel. *ἐν. Ποσειδῶν*, Io. Tzetz. all. *η* 28. *ἐν. — Πο.*, Io. Tzetz. Hom. 203. cf. *Κυανοχαίτης* et *μέγας*.

*Ἐνοσίχθων**, Hom. *N* 89. *Υ* 13; 405. *η* 35. *ι* 525. *μ* 107. *ν* 125 (= Io. Tzetz. all. *ν* 25); 162. AP VII 409, 7 (Antip. Thess.). Nonn. D. 18, 37. 39, 50. 40, 311. 42, 56; 121. Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 21. *γυναιμανέων Ἐν.*, Nonn. D. 2, 125. *ἐρωμανέων Ἐν.*, ib. 10, 263. 33, 336. *εὐρυκρείων Ἐν.*, Hom. *Λ* 751. *ϑαλασσομέδων Ἐν.*, Nonn. D. 21, 95. *κρείων Ἐν.*, Hom. *Θ* 208. *N* 10; 215. *Ξ* 150. *Φ* 435. *ε* 282 (= Io. Tzetz. all. *ε* 163); 375. *ἁλὸς μεδέων Ἐν.*, Nonn. D. 36, 124. 42, 456. 43, 120. *Ἐν. ὄβριμος*, Qu. Sm. 9, 300 sq. — gen. *Ἐνοσίχθονος*, AP VII 409, 7. *μεγάλου Ἐν.*, ib. X 24, 1 (Crinagorae). — dat. *Ἐνοσίχθονι*, Nonn. D. 9, 89. 42, 507. 43, 4.

ἐπιστάτης Κολωνοῦ, v. *ἐνάλιος*.

Ἐρεχθεύς v. *Ζεύς*, *Ἐρ.* p. 128.

ἐρίκτυπος et *ἐρικυδής* v. *Ἐννοσίγαιος*.

ἐρισφάραγος v. *Γαιήοχος*.

ἐρωμανέων v. *Ἐνοσίχθων*.

εὐεργέτας v. *υἱός*.

εὐρυβίας, Pind. Ol. 6, 98 (58) sq.: *Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν*, | *ὃν* (Iami) *πρόγονον*. cf. *Ὀρσοτρίαινα*.

εὐρυκρείων v. *Ἐνοσίχθων*.

εὐρυμέδων Ποσειδᾶν, Pind. Ol. 8, 41 (31). — acc. *εὐρυμέδοντα Ποσειδάωνα*, Opp. hal. 2, 35. — voc. *εὐρύμεδον**, *χαριτῶπα*, *τετράορον ἅρμα διώκων*, Orph. h. 17 (2), 6. cf. *Κρονίδης* p. 197.

εὐρύπορος v. *Σεισίχθων*.

εὐρυσθενής v. *Γαιάοχος* et *Ἐννοσίγαιος*.

εὐρύστερνος v. *Κυανοχαίτης*.

Εὐτρίαινα, Pind. Ol. 1, 116 (72) sq.: *βαρύκτυπον* | *Εὐτρίαιναν**.

ἔχων τρίαιναν, v. *ἵππιος*.

Ζεύς, Paus. II 24, 4: *Αἰσχύλος* (fr. 343 Nauck²) *δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν ϑαλάσσῃ*. Aeschylo fuisse *Δία ἐνάλιον* coniecit Hermannus, *ϑαλάσσιον Δία* Nauck. *πόντιος εἰνάλιος Z.*, Orph. h. 63, 16. — gen. *Ζηνὸς ἁλιγδούποιο*, Opp. hal. 5, 423.

Ζηνοποσειδῶν, Mach. com. ap. Athen. VIII p. 337 c: *Ζηνοποσειδῶνος*. cf. II p. 42 a.

ἵππιος Ποσειδῶν, Archil. fr. 114 Bergk.

{*θάλασσα*, Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 118: *ὁ Π., ἡ θάλ.* ib. v. 143.}

θαλάσσιος, Arist. vesp. 1519: *τοῦ θαλασσίου θεοῦ**. cf. Plut. 396 et *Ζεύς* p. 196 adde etiam trag. adesp. fr. 69 Nauck² et Orph. fr. 160, 3 Abel.

θαλασσομέδων v. *Ἐνοσίχθων.*

ἱερώτατος v. *ἄναξ.*

ἵππαρχος, Pind. Py. 4, 79 sq. (45): *ἱππάρχου Ποσειδάωνος.*

ἱππηγέτης, Lycophr. 767: *ἱππηγέτην**.

ἵππιος, Arist. nub. 83: *νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.* cf. v. 84. — voc. *Ποσείδαον — ἵππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χείρεσσι τρίαιναν*, Orph. h. 17, 1 sq. 17 (2), 5. *ἵππιε δαῖμον**, AP IX 90, 1 (Alphei Mityl.). cf. *ἄναξ, Εἰνάλιος, Ἐννοσίγαιος, Κυανοχαίτης, ὑγρομέδων.*

ἱπποδρόμιος et *ἱπποµέδων* v. *υἱός.*

Ἴσθμιος, Pind. Ol. 13, 4 (4) sq.: *Ἰσθμίου — Ποτιδᾶνος.* — voc. *διπλοῖς ἠιόνων ὠρύγμασιν, Ἴσθμιε, τερφθεὶς — Πόσειδον*, AP VI 233, 7 sq. (Maecii).

ἱστῶν καὶ κατάγχων τὴν ζάλην, v. *ἄναξ.*

κινησίχθων.

κινητήρ, Hom. h. 22, 1 sq.: *Ποσειδάωνα — γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης. Sine dei nomine: ὁ κιν. γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων | καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων*, Pind. Is. 4, 32—35 (19 sq.).

κλόνιος v. *Σεισίχθων.*

κλυτόπωλος, Pind. fr. 243 Bergk: *κλυτοπώλου Ποσειδάωνος.*

κλυτός v. *Ἐννοσίγαιος.*

κοίρανος v. *βασιλεύς.*

*κολαστὴς** *δεινὸς — λατρεύς*, Lycophr. 393.

[*κορυφαῖος** (praedicative) — *δεύτερος ἐκ Διὸς εἰληχὼς πάντεσσιν ἀνάσσειν*, Orph. h. 17 (2), 4.]

κραταιός v. *υἱός.*

κρατερόφρων v. *Ἐννοσίγαιος.*

κράτιστος, carm. pop. 46 Bergk: *τοῦ κρατίστου — Ποσειδῶνος θεοῦ.*

κρείων, Callim. h. 4, 271: *κρείοντι Ποσειδάωνι Λεχαίου* (v. l. *Λεχαίῳ*). cf. *Ἐνοσίχθων.*

Κρονίδης, Nonn. D. 6, 350: *ὑδατόεις Κρ. —* gen. *βυθίου Κρονίδαο*, ib. 41, 12. — dat. *βυθίῳ Κρονίδῃ*, AP VI 164, 2 (Luciani ep. 34). — acc. *Κρονίδην εἰνάλιον*, ib. XIV 52, 4 (problema). *Κρ. σεισίχθονα, κυανοχαίτην*, Orph. A. 345. — voc. *ἁλὸς πόρῳ ἐμβασιλεύων | εὐρυμέδων Κρονίδης γαιήοχος*, Opp. hal. 1, 73 sq. Neptuni nomen ubique deest.

Κρόνιος, Pind. Ol. 6, 48 sq. (29): *Ποσειδάωνι — Κρονίῳ.*

Κρονίων, Opp. hal. 4, 413 sq.: *Κρ. ἐμβύθιος.* — gen. *βυθίου Κρονίωνος*, Nonn. D. 43, 196. — dat. *βυθίῳ Κρονίωνι*, ib. 13, 330.

κυανοχαῖτα Ποσειδάων, Hom. *N* 563. *Ξ* 390. *ι* 528. cf. *γαιήοχος* et *πατήρ.*

*Κυανοχαῖτα**, Orph. A. 1279. — voc., AP VI 246, 7 (Philodemi aut Argentarii). *γαιήοχε Κ.*, Hom. *O* 174; 201. [imperator Hadrianus dicitur orac. Sibyll. 5, 49.]

κυανοχαίτης Ποσειδῶν, lex. schedogr. v. 337 (Boissonade, anecd. Gr. IV p. 383). cf. *Κρονίδης* col. 1 et *Σεισίχθων.*

*Κυανοχαίτης**, Hom. *Υ* 144 (= Io. Tzetz. all. *Υ* 358). *ι* 536 (= all. *ι* 114). Hes. th. 278. Orph. fr. 2, 46 Abel. Qu. Sm. 7, 354. Nonn. D. 1, 60. 6, 373. 9, 91. 10, 122. 37, 132. 39, 374. 40, 210. 42, 116; 407. 43, 19; 144; 418. AP IX 665, 5 (Agath. Schol.). *ὁ — Κ.*, Opp. hal. 1, 389. *γυναιμανέων — Κ.*, Nonn. D. 8, 235. *εὐρύστερνος — Κ.*, Christod. ecphr. 65. *ἵππιος — Κ.*, Nonn. D. 5, 129. *σεισίχθων Κ.*, Orph. fr. 2, 2 Abel. *ὑδατόεις — Κ.*, Nonn. D. 36, 8. — dat. *Κυανοχαίτῃ*, ib. 40, 494. *ἐνοσίχθονι Κ.*, Hom. *γ* 6. — acc. *Κυανοχαίτην*, Qu. Sm. 9, 309. Io. Tzetz. all. Hom. *Υ* 362. *πλαγκτοσύνης — ἀρηγόνα Κ.*, Nonn. D. 13, 52. *γενέτην* (Polyphemi) *φιλότεκνον — Κ.*, 39, 265. *λάτριν Ἔρωτος ἀρείονα Κ.*, 40, 549. *χθονὸς — τινάκτορα Κ.*, 21, 153. — voc. *Κυανοχαῖτα* v. supra.

κυβερνητὴρ ἱπποσύνης, v. *Ὑγρομέδων.*

κυμοθαλής, Orph. h. 17, 5: *κυμοθαλές**, *χαριτῶπα, τετράορον ἅρμα διώκων.*

λατρεύς v. *κολαστής.*

λάτρις v. *Κυανοχαίτης.*

Λεχαῖος v. *κρείων.*

μάκαρ, Hom. h. 22, 6 sq.: *Ποσείδαον — μ. — μ.** item voc., AP VI 30, 5 (Maced. Cons.).

μεγαλοσθενής, Hom. ep. 6, 1: *Ποσειδάων μεγαλόσθενες, ἐννοσίγαιε.*

μέγας Ποσειδῶν, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 4, 260. *Ποσειδάων μ. ἠδ' ἐνοσίχθων*, Orph. fr. 160, 3 Abel. — acc. *Ποσειδάωνα.*

μέγαν θεόν. Hom. Θ 200. Πο., θ. μ., h. 22, 1.

Sine dei nomine: μέγας θεός, Callim. h. 4, 30. cf. ἄγχιστος et Ἐνοσίχθων.

μεγασθενὴς — γαιάοχος (Γαι. edd.) Ποσειδᾶν, Pind. Ol. 1, 38 (25) sq. cf. ταμίας.

μεδέων Ἑλικῶνος, Hom. ep. 6, 1 sq.: Ποσειδάων (voc.) — εὐρυχόρου μεδ. ἠδὲ ζαθέου Ἑλ. — μεδ.* (voc.) κἀν χθονὶ κἀν[1]) πελάγει, AP VI 30, 8 (Maced. Cons.). cf. Ἐννοσίγαιος, Ἐνοσίχθων, Σουνιάρατος.

μελαγχαίτης v. παρακοίτης.

Μέλανθος, Lycophr. 767: Μέλανθον*.

Μεσοπόντιος, Callim. fr. 16 Schneider.

μοχλευτής v. ταμίας.

ναίων ἅλα, Eur. Hel. 1584 sq.: ὦ ν. ἅ. | πόντιε Πόσειδον.

Ναυμέδων, Lycophr. 157: Ναυμέδοντος*.

νυμφίος Beroës, v. Ἐννοσίγαιος.

ξεινοδόκος Γλαύκοιο Ποσειδάων, Nonn. D. 10, 105.

ὄβριμος v. Ἐνοσίχθων.

οἰκέων Ὄγχηστόν etc., v. κινητήρ.

Ὀρσοτρίαινα*, Pind. Ol. 8, 64 (48). — acc. Ὀρσοτρίαιναν* (sive ὀρσ.) εὐρυβίαν — — θεόν, Py. 2, 23 (12).

Ὀρσοτριαίνας, Pind. Nem. 4, 141 (86) sq.: Ὀρσοτριαίνα* — βαρυκτύπου.

παῖς Κρόνου, Soph. OC 712 sq.: ὦ παῖ Κρ. — ἄναξ Ποσειδᾶν. — ὦ Γεραίστιε π. Κρ., Arist. eq. 561.

Filius Iovis: Ποσείδαον, Ζηνὸς παῖ πρεσβυγένεθλε, | οὐρανίων μακάρων τε θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν, Orph. h. 17 (2), 1 sq.

παρακοίτης Amymones, Christod. ecphr. 64: εἰνάλιον — μελαγχαίτην παρακοίτην.*

πατήρ, Eur. Hipp. 1411: πατρὸς σοῦ (Thesei) Ποσειδῶνος. — dat. πατρὶ Ποσειδάωνι, Apoll. Rh. 1, 13. Nonn. D. 27, 107. 37, 414. add. ἄνακτι, Hom. ι 412 (= Io. Tzetz. all. ι 88; cf. ib. v. 112). π. — κυανοχαῖτα Πο., Antimachi fr. 27 Kinkel. — acc. ὃν (Amyci) πατέρ' — Ποσειδάωνα, Theocr. id. 22, 133. — voc. ὦ πάτερ Πόσειδον ait Theseus, Eur. Hipp. 887. cf. ἄναξ, Ἐννοσίγαιος, παῖς.

Sine dei nomine: πατήρ Polyphemi, Eur. Cycl. 318. Arist. vesp. 1531. — dat. πατρί Protei, Lycophr. 125. Δαμαίῳ — π., Pind. Ol. 13, 98 sq. (69).

πατράδελφος Minervae, Io. Tzetz. all. Hom. ζ 193: τὸν — αὐτῆς πατράδελφον — Ποσειδῶνα. — πατρ. αὐτῆς τὸν Π., ib. v. 200.

πατροκασίγνητος, Hom. ν 341 sq.: Ποσειδάωνι — πατροκασιγνήτῳ Minervae.

Sine dei nomine: πατροκασιγνήτοιο Apollinis, Φ 469; cf. Io. Tzetz. all. Φ 330. Minervae, Procli h. 7, 24 Abel. — acc. πατροκασίγνητον Minervae, Hom. ζ 330 (= Io. Tzetz. all. ζ 186).

πελαργικός v. ἄναξ.

περικλυτός v. Ἐννοσίγαιος.

Πετραῖος, Pind. Py. 4, 246 (138): Ποσειδᾶνος Πετραίου.

πόντιος, Eupol. fr. 140 Kock: Ποσειδᾶ ποντίῳ. — acc. Ποσειδάωνα — πόντιον, Hom. h. 22, 1/3. — voc. πόντιε σεμνὲ Πόσειδον | ἁλιμέδον, Arist. Thesm. 322 sq. cf. ἄναξ, Ἐννοσίγαιος, Ζεύς p. 196, ναίων, υἱὸς ὕψιστος.

Sine dei nomine: πόντιος — δαίμων, [Eur.] Rhes. 240 sq. — gen. ποντίου, Eur. Ion. 282. add. θεοῦ, Cycl. 413. — voc. πόντιε κυανέαις | ἵπποις διφρεύων ἅλιον πέλαγος, Eur. Andr. 1011 sq. π. δαῖμον, Orph. h. 17, 8. ἰὼ π. δαῖμον, Arist. ran. 1341.

ποντοκράτωρ et ποντόμεδος v. ἄναξ.

ποντομέδων, Orph. h. 17, 4: ποντ.*, ἁλίδουπε, βαρύκτυπος, ἐννοσίγαιε.

Ποντομέδων*, AP IX 680, 1 (ἀδ.). ὁ Π. πορφυρέας λίμνας, Eur. Hipp. 744. — gen. Ποντομέδοντος, AP XIII 19, 6 (corrupt.; cf. Simonid. ep. 155 Bergk). cf. ἄναξ[1]) et δεσπότης.

[Ποντοποσειδῶν, Arist. Plut. 1050: ὦ Ποντοπόσειδον* Neptunus comice compellatur.]

πόσις Ἀμφιτρίτας, Pind. Ol. 6, 178—180 (104 sq.): χρυσαλακάτοιο π.* (voc.) | Ἀ. — π.* — Ἀμφιτρίτης, Qu. Sm. 7, 374.

πρεσβυγένεθλος v. παῖς.

πρόγονος Iami, v. εὐρυβίας.

Πρόφαντος ὁ Κρώμνης ἄναξ*, Lycophr. 522.

πρύτανις κοιλωνύχων ἵππων, Stesich. fr. 49 Bergk.

ῥιζοῦχος, Callim. fr. 285 Schneider: ῥιζοῦχε Ποσειδῶν.

σεισίχθων v. εἰνοσίγαιος, Ἐννοσίγαιος, Κρονίδης p. 197, Κυανοχαίτης, υἱός.

1) κἀν — κἀν corr. Hecker pro vulg. καὶ — καί.

1) Arist. vesp. 1531 verbis ὁ ποντομέδων ἄναξ non Neptunus, sed Carcinus significatur.

Sine dei nomine: εὐρυπόρου Σεισίχθονος, Io. Tzetz. Anteh. 137. — dat. *Σεισίχθονι*, Anth. app. ep. add. VI 104 b, 2 Cougny (orac. Pyth.). — acc. *Σεισίχθονα*, ib. v. 9. *κλόνιον Σεισ., κυανοχαίτην*, Io. Tzetz. Posth. 456.

σείων, Arist. Lys. 1142: *ὁ θεὸς σ.**

σεμνὸς Ποσειδῶν, Soph. OC 55. cf. *ἀνάκτωρ* et *πόντιος*.

σκηπτοῦχος θαλάσσης, AP V 100, 3 sq. (*ἀδ.*): *τὸν — θαλ. | σκηπτοῦχον**.

Σουνιάρατος, Arist. eq. 559 sq.: *ὦ | δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε**. in *Σουνιέρακε* comice corrupt., av. 869.

ὁ ἐπὶ Ταινάρῳ θεός, Arist. Ach. 510: *ὁ Ποσειδῶν οὑπὶ Ταινάρῳ θεός*.

ταμίας τριαίνης, Arist. nub. 566 sq.: *τὸν — μεγασθενῆ τρ. ταμίαν*, | γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν*.

ταύρειος.

ταύρεος v. *Ἐννοσίγαιος*.

τειχοποιός v. *Ἀμοιβεύς*.

τεκών Polyphemum, Eur. Cycl. 262: *μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ*.

τεμενοῦχος v. *Εἰνάλιος*.

[*τερπόμενος κύμασι* etc., Orph. h. 17, 8: *κ. τερπ.* θηρσίν θ' ἅμα.*]

τερφθεὶς διπλοῖς ὠρύγμασιν etc., v. *Ἴσθμιος*.

τίμιος v. *ἄγχιστος*.

τινάκτωρ γαίας, Soph. Trach. 502: *Ποσειδάωνα τινάκτορα γ.* cf. *Κυανοχαίτης*.

τινάσσων ὕδωρ, Orph. h. 17, 6: *εἰναλίοις ῥοίζοισι τιν.** (voc.) *ἁλμυρὸν ὕ.*

τύραννος ἁλός, AP VI 90, 7 (Philippi Thessal.): *ἁλὸς τύραννε — Πόσειδον*.

τύπτων τὴν θάλατταν, v. *ἄναξ*.

ὑγρομέδων, Nonn. D. 42, 110: *ὑγρομέδοντι Ποσειδάωνι*.

*Ὑγρομέδοντι**, ib. 31, 57. 40, 347; 529. — acc. *ἱπποσύνης — κυβερνητῆρα — ἵππιον Ὑγρομέδοντα*, ib. 37, 310 sq. cf. *Ἐννοσίγαιος*.

{*ὑγρόν*, Io. Tzetz. all. Hom. *Α* 233: *τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ ὑγροῦ φημὶ καὶ τῶν ὑδάτων.*}

ὑδατόεις v. *Κρονίδης* p. 197 et *Κυανοχαίτης*.

{*ὕδωρ*, Io. Tzetz. all. Hom. *Μ* 8: *ὁ Ποσειδῶν — τὸ ὕδωρ.*}

υἱὸς Κρόνου, Anth. app. ep. add. I 101 b, 1 Cougny: *ποντίῳ ἱππομέδοντι Ποσειδῶνι Κρ. υἱεῖ.* — acc. *Κρ. σεισίχθον' υἱόν* γείτον' — εὐεργέταν | ἁρμάτων ἱπποδρόμιον*, Pind. Is. 1, 76—78 (52—54).[1]) adde *δύω Κρόνου υἷε* κραταιώ* Iuppiter et Neptunus, Hom. *Ν* 345.

Filius Rheae: *τὸν πόντιον γαιάοχον | Ῥέας φίλον υἱόν**, Soph. OC 1071 sq.

ὑπέρβιος v. *Ἐννοσίγαιος*.

ὕψιστος, Arion. fr. 1, 1—3 Bergk: *ὕψιστε θεῶν, | πόντιε χρυσοτρίαινα Πόσειδον, | γαιάοχ', ἐγκύμον' ἀν' ἅλμαν* (lect. dub.)

ὑψῶν πόντον, v. *ἄναξ*.

φίλος v. *υἱός*.

φιλότεκνος v. *Κυανοχαίτης*.

φυλάσσων γαίης θεμείλια νέρθε, Opp. hal. 5, 679 sq.: *γαίης — ἀστυφέλικτα Ποσειδάων — | ἀσφάλιος ῥιζοῦχα θ. ν. φυλ.*

φυτάλμιος.

[*χαίρων σεβασμοῖς*, Orph. h. 17 (2), 8: *σεμνοῖς μυστιπόλοις χ.** (praedic.) *ὁσίοις τε σεβ.*]

χαριτώπης v. *εὐρυμέδων* et *κυμοθαλής*.

χρυσοτρίαινα, Arist. eq. 559 c. schol.: *ὦ χρυσ.**. cf. *ὕψιστος*.

*ψευδοπάτωρ** ait Triopas, voc., Callim. h. 6, 98.

Πότμος.

ἄναξ, Pind. Nem. 4, 68 (43): *Π. ἄν.*

Πρίαπος[2]).

ἀγαθός, APl 242, 4 (Erycii): *ὦ 'γαθέ**.

ἀγροιώτης, AP VI 22, 5 (*ἀδ.*): *ἀγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγγι Πριήπῳ*.

ἀγροφύλαξ ἕστηκα Priapus, APl 243. 1 (Antistii).

ἀγρυπνῶν v. *φύλαξ*.

αἰγιαλίτης, AP VI 33, 1 (Maecii): *αἰγιαλῖτα Πρίηπε. — Πρίηπ' αἰγ., φυκόγειτον.* VI 193, 1 (Flacci).

ἄναξ, Orph. h. 6, 9: *Πρίηπον ἄνακτα*.

[*γενέτης Ἑρμοῦ*, Kaibel ep. 817, 3: *Πρίηπος ἐὼν Ἑ. γενέτης τε καὶ υἱός.*]

γλυκερός, AP V 200, 3 (*ἀδ.*): *τῷ γλυκερῷ καὶ θῆλυ κατιλλώπτοντι Πριήπῳ*.

[*δεδορκὼς ὀξύ*, APl 241, 3 sq. (Argentarii): *ὁ Πρίηπος — ὀξὺ δεδ., | καὶ φυλακὴν σύκων ἣν ἐπέοικεν ἔχων.*]

ἐνορμίτης, AP X 14, 9 (Agath. Schol.): *ἐνορμίταο — Πριήπου*. cf. *παῖς*.

εὐστόρθυγξ, AP VI 232, 7 (Crinagorae): *εὐστόρθυγγι Πριήπῳ*.

ἔχων φυλακὴν σύκων, v. *δεδορκώς*.

[*καθαπτόμενος κισσόν*, Theocr. ep. 3, 3 sq

1) Rumpel hoc loco Iovem intellegit.

2) Athen. I p. 30 b: *ὁ αὐτὸς ὢν τῷ Διονύσῳ ἐξ ἐπιθέτου καλούμενος οὕτως.*

(= AP IX 338): *ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος | κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθ.*]

κατιλλώπτων θῆλυ, v. *γλυκερός.*

κηπουρός, AP VI 21, 9 (*ἀδ.*): *σοὶ τῷ κηπουρῷ — Πρίηπε.*

κρίνας τὰ καλλιστεῖα, AP VI 292, 5 (Hedyli): *τῷ κρίναντι τὰ καλλ. Πριήπῳ.*

Λαμψακηνός, Kaibel ep. 807, 5 sq.: *Πρίαπος — ὁ Λαμψ.*

λιμενίτας, AP X 1, 7 (Leonidae): *ὁ Πρίηπος — ὁ λιμ.* — voc. *λιμενῖτα** — *μάκαρ*, X 17, 1 (Antiphili); 'mihi Pan aut Priapus *λιμενίτης* invocari videtur', Iacobs.

λιμενορμίτης, AP X 5, 7 sq. (Satyri Thyilli): *ὁ Πρίηπος | ὁ λιμ.*

μάκαρ v. *λιμενίτας.*

μονοστόρθυγξ v. *ἀγροιώτης.*

[*ὀργίλος ὡς ὁ Πρίηπος*, APl 240, 3 (Philippi).]

ὀρθιάσας penem, v. *φύλαξ.*

ὁρμοδοτήρ v. *ποντομέδων.*

παῖς Bacchi, AP X 2, 7 sq. (Antip. Sid.): *ὁ Πρίηπος | — ἐνορμίτας π. — Βρομίου.*

[*πιστὸς νησὶ Πρίηπος* sc. sum, AP X 15, 7 (Pauli Sil.). cf. APl 261, 3 (Leonidae).]

ποντομέδων, AP X 16, 11 (Theaeteti Schol.): *ποντομέδοντι καὶ ὁρμοδοτῆρι Πριήπῳ.*

τερπόμενος χοιράσι etc., AP VI 89, 1 sq. (Maecii Quinti): *Ἀκταίης νησῖδος* (*Νησ.* coni. Iacobs) *ἁλιξάντοισι, Πρίηπε, | χοιράσι καὶ τρηχεῖ τερπόμενε σκοπέλῳ.*

υἱός Mercurii, v. *γενέτης.*

φιλοδίτης, AP VI 102, 7 (Philippi): *φιλοδῖτα Πρίηπε.*

φίλοιφος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 212: *Πριήπῳ τῷ φιλοίφῳ τοῦ μύθου.*

φυκογείτων v. *αἰγιαλίτης.*

[*φύλαξ*, APl 261, 1 sq. (Leonidae): *ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φ. ἕστηκα Πρίηπος, ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον.* — acc. *τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον | — λαχάνων — φύλακα*, ib. 236, 1 sq. (eiusdem). *Πρ. — ξηρῶν κληματίδων φ.*, 238, 1 sq. (Luciani ep. 32). *Πρ. | ναῦται Θρηϊκίου θέντο πόρου φ.*, AP X 7, 1 sq. (Archiae). semper praedicative[1]).]

χαρίεις, Theocr. 4, 13 (= AP IX 437): *τῷ χαρίεντι Πριήπῳ. — χαρ. Πρ. — λιμένων δαίμονι*, AP X 6, 7 sq. (Satyri Thyilli).

Πρίαποι.

[*μελάγχλαινοι* (praedic.) — *Πρίηποι*, Mosch. id. 3, 27.]

Προθυραία v. *Εἰλείθυια.*

Πρόνοια.

ἀγαθή, Orph. E. 30: *ἀγαθὴν — Πρόνοιαν.*

Πρωτεύς.

ἀθάνατος Πρ. Αἰγύπτιος — Ποσειδάωνος ὑποδμώς, Hom. *δ* 385 sq.

Αἰγύπτιος[1]) v. *ἀθάνατος.*

ἅλιος v. *γέρων.*

ἄναξ, Anth. app. ep. III 80, 1 Cougny (Posidippi, = Preger ad 114): *ὦ ἄνα Πρωτεῦ.*

γέρων, Hom. *δ* 365 (= Io. Tzetz. all. *δ* 49): *Πρωτέος — ἁλίοιο γέροντος.*

Sine dei nomine: ὁ γέρων, Hom. *δ* 450; 455 *γ. ἅλ. νημερτής*, *δ* 401; 542. *ρ* 140. *ὁ γ. ὀλοφώια εἰδώς*, *δ* 460. — gen. *τοῖο γέροντος*, *δ* 410. *θείοιο γέρ.*, *δ* 395. — acc. *γέροντα*, *δ* 422. — voc. *γέρον*, *δ* 465; 485.

εἰδὼς ὀλοφώια, v. *γέρων.*

ἐπιστάμενος τὰ ἐόντα etc., v. *πάντιμος.*

ἔχων πόντου κληῖδας, Orph. h. 25, 1 sq.: *Πρωτέα — π. κλ. ἔχοντα, | πρωτογενῆ.*

θαλάσσιος — Πρ., Euphor. fr. 77 Mein.

θεῖος et *νημερτής* v. *γέρων.*

ξείνιος, Anth. app. ep. III 80, 10 Cougny (Posidippi): *Πρωτεῦ ξείνιε* (coni. Cougny; cf. Preger ad 114).

*πάντιμος**, *πολύβουλος, ἐπιστάμενος τά τ' ἐόντα | ὅσσα τε πρόσθεν ἔην ὅσα τ' ἔσσεται ὕστερον αὖτις*, Orph. h. 25, 4 sq.

πατήρ, Orph. h. 25, 10: *πάτερ**.

πολύβουλος v. *πάντιμος.*

πόσις Τορώνης, Lycophr. 115 sq.: *ὁ — συλλέκτροιο Φλεγραίας π.** | *στυγνὸς Τορ.*

πρωτογενής v. *ἔχων.*

στυγνός v. *πόσις.*

ὑποδμώς Neptuni, v. *ἀθάνατος.*

Πρωτόγονος[2]) (*Ἠρικεπαῖος*).

ἀγαλλόμενος χρυσέῃσιν πτερύγεσσι, v. *ὠογενής.*

αἰθερόπλαγκτος v. *διφυής.*

ἄρρητος, h. 6, 5: *ἄρρητον**, *κρύφιον, ῥοιζήτορα, παμφαὲς ἔρνος.*

1) De Priapo nautarum ac piscatorum adiutore cf. etiam ib. X 8.

1) Apud Constant. Man. rex Aegypti; cf. *ὁ Πρ. ὁ βασιλεύς*, comp. chron. 1252. *Πρ. ὁ βασ. Αἰγύπτου*, ib. 1187.

2) Tantum in Orphicis; cf. praeter locos supra citatos fr. 36; 48; 56; 59; 66; 87 Abel.

γένεσις deorum hominumque, v. *ταυροβόας.*
γενέτωρ v. *θῆλυς.*
διφυής, h. 6, 1: *Πρωτόγονον — διφυῆ, μέγαν, αἰθερόπλαγκτον.*
ἔρνος (παμφαές), v. *ἄρρητος.*
Ζεύς cum Protogono confusus, fr. 36 (= 48) Abel.
Ἡρικεπαῖος Protogoni epitheton, v. *σπέρμα.*
θῆλυς καὶ γενέτωρ κρατερὸς θεὸς Ἡρ., fr. 62, 1 Abel.
κλυτός, fr. 61 (extr.) Abel: *Μῆτιν, σπέρμα φέροντα θεῶν, κλυτὸν Ἡρικεπαῖον.*
κρατερός v. *θῆλυς.*
κρύφιος v. *ἄρρητος.*
*μάκαρ**, *πολύμητι, πολύσπορε*, h. 6, 10.
μέγας v. *διφυής.*
Μῆτις v. *κλυτός.*
Πάν cum Protogono confusus, fr. 36 (= 48) Abel.
περίκλυτος Ἡρ., fr. 78, 2 Abel.
πολύμητις v. *μάκαρ.*
πολύμορφος, h. 14, 1: *πολυμόρφου Πρωτογόνοιο.*
πολύοργιος v. *σπέρμα.*
πολύσπορος v *μάκαρ.*
πρωτόγονος Ericepaei epitheton, fr. 120, 1 Abel: *πρωτογόνοιο — Ἡρικεπαίου.*
ῥοιζήτωρ v. *ἄρρητος.*
σπέρμα, h. 6, 4: *σπέρμα** *πολύμνηστον, πολυόργιον, Ἡρικεπαῖον.*
ταυροβόας, h. 6, 3: *ταυροβόαν**, *γένεσιν μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων.*
υἱὸς αἰθέρος, v. *Φαέθων.*
Φαέθων, fr. 57, 1 Abel: *Πρ. Φ. περιμήκεος αἰθέρος υἱός.*
φέρων σπέρμα θεῶν, v. *κλυτός.*
ᾠογενής, h. 6, 1 sq.: *Πρωτόγονον — ᾠογενῆ, χρυσέῃσιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσσι.*
Ῥέα. cf. *Κυβέλη.*
ἀγαυά v. *μάτηρ.*
ἀγλαόμορφος v. *πάντιμος.*
ἀδελφή Saturni, Io. Tzetz. th. 196 (Matranga, anecd. II p. 584): *τῇ ἀδελφῇ τῇ Ῥέᾳ.*
ἀθανάτη, Nonn. D. 9, 191: *ἀθανάτης — Ῥείης.* ib. 25, 336.
ἀμφιπολεῦσα Δίνδυμα etc., v. *μήτηρ.*
ἄνασσα, Orph. A. 604: *ἀνάσσης**. — dat. *ἀνάσσῃ**, ib. v. 611. cf. *Δινδυμίς.*
Ἀνταία v. *Ἀνταίη.*
*Ἀνταίη δαίμων**, Apoll. Rh. 1, 1141. *Ἀντ. βασίλεια, θεά, πολυώνυμε μῆτερ | ἀθανάτων τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων,* Orph. h. 41, 1 sq. — gen. *μητρὸς Ἀνταίας**, tit. huius hymni.
ἀριστώδιν v. *μήτηρ.*
ἀρχέγονος, Nonn. D. 13, 291 sq.: *θεαίνης | —ἀρχεγόνοιο — Ῥείης.*
ἀρχιγένεθλος v. *ψευδομένη.*
βασίλεια σκοπέλων, Nonn. D. 48, 845: *ἡ σκ. βασ. — Ῥείη. —* voc. *πολυλλίστη βασ.**, Orph. h. 41, 9. cf. *Ἀνταίη* et *μήτηρ.*
βιοθρέπτειρα v. *Οὐρανόπαις.*
βλοσυρή, Nonn. D. 1, 20: *βλοσυρῆς — Ῥείης.*
γαμετή Saturni, Constant. Man. comp. chron. 548: *τῇ γαμετῇ τῇ Ῥέᾳ.*
γείτων, Nonn. D. 48, 706: *ἠμετέρην* (Aurae) *— γείτονα Ῥείην. — γείτ. Ῥ. | Μυγδονίης πολιοῦχον*, ib. 13, 413 sq.
γένεθλον v. *μήτηρ.*
Δημήτηρ cum Rhea confusa, Orph. fr. 106 Abel.
δῖα γυναικῶν, orac. Sibyll. 3, 143: *Ῥέη — δ. γυν.*
Δινδυμήνη, Callim. ep. 40, 2 Wilam. (= AP VII 728): *Δινδυμήνης**. cf. Hermesian. fr. 7 Bach.
Δινδυμίη v. *μήτηρ.*
Δινδυμὶς — Ῥείη, | μήτηρ Ζηνός, ἄνασσα, Nonn. D. 15, 386 sq.
δολοπλόκος — Ῥείη, Nonn. D. 25, 555.
ἐμπείραμος πάλης, v. *μήτηρ.*
ἐνναέτις Φρυγίης, v. *μήτηρ.*
εὐώδιν, Opp. cyn. 3, 19: *Ῥείης εὐώδινος.* cf. *μήτηρ.*
ἔχοισα ὕπατον θρόνον, Pind. Ol. 2, 140 sq. (77): *πάντων Ῥέας ὕπ. ἐχοίσας θρ.* (corrupt.).
ζαμενὴς Ῥείη, Nonn. D. 21, 33.
ζεύξασα ἅρμα λεόντων, Orph. h. 27, 3: *ταυροφόνων ζεύξ.** (voc.) *ταχύδρομον ἅ. λε.*
ἠερόμορφος, Orph. h. 14, 11: *ἠερόμορφε**.
ἠύκομος Ῥείη, Hes. th. 625. 634. — gen. *Ῥείης ἠυκόμοιο*, Hom. h. 5, 60; 75. — acc. *Ῥείην ἠύκομον*, ib. v. 442.
θεητόκος — Ῥείη, Nonn. D. 45, 98.
θεότιμος v. *μήτηρ.*
θεσπεσίη, Nonn. D. 25, 313: *Ῥείης θεσπεσίης.*
θέσπις, Nonn. D. 3, 41: *θέσπιδι Ῥείῃ.*
θιασώδης, Nonn. D. 15, 125: *θιασώδει Ῥείῃ.*
θουγάτηρ, [Callim. fr. 258 Schneider ap.] Prisc. I 6, 36: *καλλιχόρου χθονὸς ὦ Ῥεία θουγ.* cf. Callim. vol. II p. 492 sq. Schn.

θυγάτηρ Γαίης, Orph. A. 554: Γ. — θύγατρα*. cf. πότνα.

Ἰδαία v. μάτηρ.

Ἰδαίη, Nicandri alex. 220: Ἰδαίης*. cf. μήτηρ.

Ἱστίη αὐδαχθεῖσα voc., Orph. h. 27, 9. Vesta cum Rhea confusa.

κεδνή v. μήτηρ.

Κιμμερὶς θεά*, trag. anon. fr. 221 Nauck².

κλεψιτόκος Ῥείη, Opp. cyn. 3, 11.

κούρη, Orph. h. 14, 3: τυμπανόδουπε, φιλοιστρομανές, χαλκόκροτε κ.*

κράντειρα θεά*, voc. Orph. h. 27, 2.

κρείουσα Ῥέα, Theocr. id. 17, 132.

Κυβέλα cum Rhea confusa, Eur. Ba. 79: Κυβέλας*.

Κυβελείς, Nonn. D. 10, 140: Κυβελείδος — Ῥείης. — Κυβ. — θεαίνης*, ib. 12, 395. 25, 319.

Κυβηλίς, Nonn. D. 10, 387: Κυβηλίδος — Ῥείης. ib. 14, 214. — Κυβ. θεαίνης*, ib. 17, 19. cf. Hippon. fr. 121 Bergk.

κυνοσφαγής v. κυνοσφάγος.

κυνοσφάγος. Lycophr. 77: τῆς κυνοσφάγου (v. l. κυνοσφαγοῦς) θεᾶς*. Rhea num sit intellegenda, non constat; sunt qui aut Hecaten aut Iunonem intellegant.

λεοντοβότος, Nonn. D. 1, 20 sq.: Ῥείης — λεοντοβότοιο θεαίνης. cf. μήτηρ.

λεοντόδιφρος, AP VI 94, 6 (Philippi Thess.): λεοντόδιφρε — Ῥέη. cf. Orph. h. 14, 2.

λιπαροκρήδεμνος, Hom. h. 5, 459: Ῥέη λιπ. Orph. A. 625.

Λοβρίνη, Nicandri alex. 7 sq.: Ῥείης | Λοβρίνης.

λυτηριάς v. ψευδομένη.

μάκαιρα θεά* voc., Orph. h. 14, 12. cf. πάντιμος.

μάτηρ, Eur. Ba. 128: ματρὸς — Ῥέας. — dat. ματρὶ Διὸς Ῥέᾳ, Stob. ecl. phys. I 2, 31; cf. PLG III⁴ p. 681 Bergk.

Sine dcae nomine: ματρὸς μεγάλας, Pind. fr. 95 Bergk. μεγ. μ., Eur. Hel. 1355 sq. μ. ὀρείας, Eur. Hipp. 144. Telest. fr. 5 Bgk. ματέρος — θεᾶς, Eur. Ba. 131. — dat. ματρί, Pind. Py. 3, 138 (78) μ. φίλᾳ, Eur. fr. 586 Nauck². τᾷ παρὰ Σαγγαρίῳ — ματέρι — ἀγανᾷ, AP VI 234, 3 (Erycii). — voc. μᾶτερ μεγάλα, Pind. fr. 79 B. lyr. fr. adesp. 115 A Bergk. Ἰδαία μ. μ. | ὀβρίμα ὀβρίμα, Eur. Or. 1453 sq.

μεγάλα, Pind. fr. 96 Bergk: μεγάλας θεοῦ*. cf. μάτηρ.

μεγάλη, h. in Attin 1, 2: Ῥέας μεγάλης. cf. PLG III⁴ p. 685 sq. Bergk.

μήτηρ, Eur. Ba. 59: Ῥέας — μητρός. — μ. ὀρεσσινόμοιο — Ῥείης, Nonn. D. 43, 22. μητέρος εὐώδινος ἑῆς (Bacchi) — Ῥ., ib. 47, 473. — dat. μητρὶ Διὸς γενέταο λεοντοβότῳ — Ῥείῃ —ἀριστώδινι θεαίνῃ. ib. 9, 147 sq. μητέρι Ῥ., ib. 9, 175. 11, 241. 25, 186. 43, 89; 444. μητ. τῇ πάντων Ῥ. τεκέων τε γενέθλῳ, Kaibel ep. 824, 1 (Petronii Apollodori?). μητ. — μακάρων — Τιτηνίδι Ῥ., orac. v. 39 Wolff. — acc. μητέρα Ῥείην, Nonn. D. 21, 154. Iovis, 35, 302; 369. cf. Δινδυμίς.

Sine dcae nomine: μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος, Lycophr. 1196. μ. — θεῶν, AP VII 222, 4 (Philodemi). IX 340, 1 sq. (Dioscoridae). — gen. μητρός, ib. VI 218, 1 (Alcaei). μ. θεῶν, Kaibel ep. 1038, IX. μ. Ἀνταίας, Orph. h. 41 tit. μ. ὀρείας, lyr. fr. adesp. 121 Bergk; cf. Callim. II p. 493 Schneider. μ. ὀρειμανέος, Orph. h. 31, 5. ὀρεινῆς μ., A. 31[1]). ὀρεσσιδρόμου — μ., ib. 21 sq. μ. παντοτέκνου, Kaibel ep. 44, 1. Φρυγίης μ. μακάρων βασιλείης, anon. carm. de herbis 148 Lehrs. μητέρος Ἰδαίης, Apoll. Rh. 1, 1128. — dat. μητρὶ θεῶν, Kaibel ep. 823 tit. Anth. app. ep. add. I 242 b, 1 Cougny. μ. ὀρείῳ (v. l. ὀρείᾳ), Eur. fr. 472, 13 Nauck². ὀρείῃ | μ. θεῶν, AP VI 237, 1 sq. (Antistii). μ. τῇ (v. l. τῶν) θεῶν, Babr. fab. 97, 2. μητέρι, Orph. h. 42, 6. add. παιδοκόμῳ, Nonn. D. 9, 159. — acc. μητέρα — πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων, Hom. h. 14, 1. εἰς μητ. θεῶν, tit. huius hymni. μητ. ἀθανάτων, Orph. E. 40. μητ. Δινδυμίην πολυπότνιαν — ἐνναέτιν Φρυγίης, Apoll. Rh. 1, 1125 sq. μητ. κεδνήν, orac. Sibyll. 3, 201. — voc. μῆτερ, AP VI 220, 14 (Dioscoridis). Δίνδυμα καὶ Φρυγίης πυρικαέος ἀμφιπολεῦσα πρῶνας — μῆτερ, VI 281, 1 sq. (Leonidae). μ. Ζηνὸς ἄνακτος Ὀλυμπίου, αἰγιόχοιο, Orph. h. 14, 4. μ. μέν τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων, ib. v. 9. ἀθανάτων θεότιμε θεῶν μ., τροφὲ πάντων, ib. 27, 1. cf. Ἀνταίη. denique Rheam

1) Sic Abel; Hermann ἀρείνης μητρὸς Ἀθήνης exhibuerat.

deorum matrem fortasse etiam Euphor. (fr. 146 Mein.) nuncupavit.

ὀβρίμα v. *μάτηρ*.

ὀβριμόθυμος v. *παμβασίλεια*.

ὀβριμόπαις, Nonn. D. 10, 277: *Ῥείης ὀβριμόπαιδος*. ib. 25, 377.

ὀλβοδότις, Orph. h. 27, 9: *ὀλβοδότιν**.

Ὀλυμπιάς, AP VI 219, 20 (Antipatri): *Ῥείας — Ὀλυμπιάδος*.

ὀμφαίη, Nonn. D. 12, 330: *ὀμφαίης — Ῥείης*.

ὀρεία, AP VI 173, 5 (Rhian. p. 210 Meineke): *θεῇ — ὀρείᾳ*. cf. *μάτηρ* et *μήτηρ*.

ὀρειάς, Nonn. D. 20, 72: *ὀρειάδος — Ῥείης*.

ὀρειμανής, *ὀρεινή*, *ὀρεσσίδρομος*, *ὀρεσσίνομος* v. *μήτηρ*.

ὀρεσσίπολος, Nonn. D. 13, 137: *ὀρεσσιπόλῳ — Ῥείῃ*.

ὀρεστιάς — Ῥείη, Nonn. D. 21, 92.

Οὐρανόπαις, Orph. h. 27, 13: *Οὐρανόπαι**, *πρέσβειρα*, *βιοθρέπτειρα*, *φίλοιστρε*.

οὐρείη, Apoll. Rh. 1, 1119: *δαίμονος οὐρείης**.

παιδοκόμος Βρομίοιο, Nonn. D. 34, 214 sq.: *Ῥείη | παιδ. Βρ.* cf. *μήτηρ*.

παμβασίλεια Ῥέα, *πολεμόκλονος*, *ὀβριμόθυμε*, Orph. h. 14, 7.

παμμήτειρα Ῥέη, Orph. A. 547.

παμμήτωρ, Nonn. D. 13, 35 sq.: *Ῥείη , παμμ. —* dat. *θεᾷ παμμήτορι Ῥείῃ*, Kaibel ep. 823, 4.

*παμπότνια** voc., AP VI 281, 3 (Leonidae).

πανδαμάτειρα, Nonn. D. 25, 322: *Ῥείην πανδαμάτειραν*.

πανδαμάτωρ, Orph. h. 27, 12: *πανδαμάτορ**, *Φρυγίης σώτειρα*, *Κρόνου συνόμευνε*.

πάντιμος, Orph. h. 14, 5: *πάντιμ'**, *ἀγλαόμορφε*, *Κρόνου σύλλεκτρε μάκαιρα*.

παντότεκνος v. *μήτηρ*.

[*πηγὴ μακάρων* etc., Orph. fr. 305, 1 Abel: *Ῥ. τοι νοερῶν μακ. πηγή τε ῥοή τε*.]

πολεμόκλονος v. *παμβασίλεια*.

πολιοῦχος v. *γείτων*.

πολυλλίστη v. *βασίλεια*.

πολυπότνια, Apoll. Rh. 1, 1151: *Ῥείην πολυπότνιαν*. cf. *μήτηρ*.

πολυώνυμος v. *Ἀνταίη* et *σκηπτοῦχος*.

πότνα Ῥέα, *θύγατερ πολυμόρφου Πρωτογόνοιο*, Orph. h. 14, 1.

πότνια Ῥείη, Callim. h. 1, 28. orac. Sibyll. 3, 135. — voc. *πότνι'**, Orph. h. 27, 2. *ὦ πότνια**, *τυμπανοτερπές*. ib. v. 11.

πρέσβειρα v. *Οὐρανόπαις*.

πρεσβυγενής, Orph. A. 604: *Ῥείην πρεσβυγενῆ*.

πυργοφόρος, AP V 260, 2 (Pauli Sil.): *Ῥείης πυργοφόρου*.

ῥοή v. *πηγή*.

Σεμίραμις Assyriorum regina confusa cum Rhea, Constant. Man. comp. chron. 540. cf. *Σεμ. ἡ καλουμένη Ῥέα*, Meliteniot. 1763.

σεμνά, Pind. Py. 3, 140 (79): *σεμνὰν θεόν**.

σεμνή v. *σκηπτοῦχος*.

σκηπτοῦχος πόλου, Orph. h. 27, 4: *σκηπτοῦχε** *κλεινοῖο πόλου*, *πολυώνυμε*. *σεμνή*,

σοφή, Nonn. D. 41, 68: *σοφῆς — Ῥείης*.

σύζυγος Saturni, Meliteniot. 1502: *ἡ Ῥέα ἡ αὐτοῦ σύζ*.

σύλλεκτρος Saturni, v. *πάντιμος*.

σύνευνος Saturni, orac. Sibyll. 3, 148: *Ῥέη — σύν. —* acc., ib. v. 150.

συνόμευνος Saturni, v. *πανδαμάτωρ*.

σώτειρα v. *πανδαμάτωρ* et *ψευδομένη*. cf. etiam Orph. h. 14, 12.

Τιτηνίς et *τροφὸς πάντων*, v. *μήτηρ*.

τυμπανόδουπος v. *κούρη*.

τυμπανοτερπής v. *πότνια*.

φίλα v. *μάτηρ*.

*φιλόδρομος** voc., Orph. h. 14, 11.

φιλοιστρομανής v. *κούρη*.

φίλοιστρος v. *Οὐρανόπαις*.

φιλοκρόταλος, Nonn. D. 20, 37: *Ῥείης — φιλοκροτάλοιο θεαίνης*.

φιλοσκόπελος, Nonn. D. 9, 200: *φιλοσκοπέλῳ — Ῥείῃ*.

φρικτός, AP VI 219, 1 (Antipatri): *φρικτοῖο θεᾶς**.

Φρυγίη v. *μήτηρ*. cf. etiam Orph. h. 42, 6.

χαλκόκροτος v. *κούρη*.

χλοόκαρπος, Orph. h. 58, 6: *Ῥέα — χλ*.

χοροτερπής, Nonn. D. 14, 249: *χοροτερπέος — Ῥείης*.

ψευδομένη, Orph. h. 14, 7 sq.: *Ῥέα — ψευδ., σώτειρα, λυτηρίς, ἀρχιγένεθλε*

ὠκυπέδιλος, Nonn. D. 14, 1: *Ῥείη — ὠκ.*

Σαβάζιος (*Σάβος*).

ἁγνός, Orph. h. 49, 2: *Σάβου ἁγνοῦ*.

αὐλητήρ v. *Φρύξ*.

βασιλεύτατος v. *μάκαρ*.

κύδιμος v. *πατήρ*.

*μάκαρ**, *Φρυγίης μεδέων*, *βασιλεύτατε πάντων*, Orph. h. 48, 5.

μεδέων Φρυγίης, v. *μάκαρ*.

πατήρ, Orph. h. 48, 1: *πάτερ Κρόνου υἱέ*. *Σαβάζιε*, *κύδιμε δαίμων*

υἱός Saturni, v. πατήρ.

[φρυγίλος, Arist. av. 874: φρυγίλῳ Σαβαζίῳ.]

Φρύξ, Arist. fr. 566 Kock: τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.

Σάραπις.

ἀγαθός v. σωτήρ.

ἀθάνατος v. βασιλεύς.

Αἰγύπτιος v. Ζεύς lin. 23.

ἀκάματος v. πατήρ.

Ἀμυκλαῖος, Dion. Per. 13: Ἀμυκλαίοιο Κανώβου[1]).

ἀν(ν)έφελος v. Ζεύς lin. 23.

ἄφθιτος v. πατήρ.

βασιλεύς, orac. app. ep. v. 55 sq. Wolff (= anecd. orac. 25 Buresch, Klaros p. 102, 13): βασιλῆος* — ἀθανάτου.

ἐπικείμενος λίθοις, orac. Sibyll. 5, 486: Σέραπι, λίθ. ἐπικείμενε. 'respicit ad Serapidis templum, Alexandriae, multis marmoreis altum gradibus', Alexandre.

εὐεργέτης et εὐμενής v. σωτήρ.

Ζεύς, Nonn. D. 40, 399: Σάρ. — Αἰγύπτιος ἀν(ν)έφελος Ζ. — dat. Ἡλίῳ Διὶ Σεράπει, Kaibel ep. 834, 1.

Ἥλιος v. Ζεύς.

καθαρός, Kaibel ep. 875, 3: καθαροῖο Σαράπιδος.

Κανωβίτης et Κανωπίτας v. Κανωπίτης.

Κανωπίτης, Callim. ep. 55, 1 Wilam. (= AP VI 148): τῷ — Κανωπίτῃ (v. l. Κανωπίτᾳ, Κανωβίτῃ) — θεῷ*.

κοίρανος κόσμου etc., Kaibel ep. add. 874 a, 1: ὑπέρτατε κοίρανε κόσμου καὶ χθονός, Σάραπι.

μέγας v. πατήρ.

μέγιστος v. σωτήρ.

ναίων Ἄβατον, Kaibel ep. 981, 5 sq. Σάραπι, | γαῖαν ἐναντιπέρα (Philis insulae) ναίων, Ἄβατον πολύσεμνον.

πατὴρ πάντων, Anth. app. ep. VII 21, 1 sq. Cougny (ad.): ἐπτά με φωνήεντα θεὸν μέγαν ἄφθιτον αἰνεῖ | γράμματα, τὸν πάντων ἀκάματον πατέρα* κτλ.

σωτήρ, Kaibel ep. 1022, 5 sq.: Ἶσιν, Σάραπιν, τοὺς μεγίστους τῶν θεῶν, σωτῆρας ἀγαθούς, εὐμενεῖς εὐεργέτας.

ὑπέρτατος v. κοίρανος.

ὑψιμέδων, Kaibel ep. 832, 1: Σαράπιδος ὑψιμέδοντος.

1) Dionysius cultum Canobi ex Laconica advectum esse putat.

Σεβασμιοσύνη.

ποθεινή, orac. Sibyll. 7, 73—75: Σ. — ποθ. | οὐ χρυσῷ χαίρουσα, ἢ ἀργύρῳ, ἀλλὰ σεβασμοῖς | ἀνθρώπων θυσίαις τε δικαιοτάτοις τε λογισμοῖς.

Σελήνη (Μήνη).

ἄγαλμα νυκτός, preces ad Lunam 3 Abel: ν. ἄγ.* (voc.). cf. λαμπετίη.

ἀγαυὴ — κεράεσσ' — πανδῖα Σ., Maxim. Phil. 280 sq. cf. Θειαντίνη.

ἀγλαόφοιτος v. Θειαντιάς.

αἰγλήεσσα v. ἐλάτειρα et φαεσφόρος.

αἰδωναία v. νερτερία.

αἰθροπολοῦσα v. εὐφεγγής.

αἱμοπότις*, θανατηγέ, φθορηγόνε, καρδιόδαιτε, prec. ad Lunam 53 Abel.

ἀκοίμητος, Nonn. D. 2, 189: ἀκοιμήτοιο Σελήνης. ib. 13, 554 (v. l. νομῆος). 41, 94. 44, 221.

ἀκοντίζουσα μαρμαρυγήν, Nonn. D. 34, 42: μαρμ. εὔκυκλον ἀκ. Σ.

[ἀκρέσπερος ἀντέλλουσα | Μ., AP VII 633, 1 sq. (Crinagorae).]

[ἀκροκελαινιόωσα μεσημβριὰς ἄνθορε Μ., Nonn. D. 38, 377.]

ἀκτινοχαῖτις v. παρθένος.

ἀμερσίνοος, Nonn. D. 46, 104: ἀμερσινόοιο Σελήνης.

ἀμήτωρ, Nonn. D. 40, 375: ἀμήτορος — Μήνης. cf. νυχίη.

ἀμφιέπουσα κόσμον νυχός, prec. ad Lunam 29 Abel: ἡ πολυχώρητον κ. ν. ἀμφ.*.

ἀμφίκερως Μ., Maneth. 4, 77. Μ. — ἀμφ., ib. v. 478. — gen. Μήνης — ἀμφίκερω, ib. 1 (5), 306.

ἀναγκαίη, Nonn. D. 24, 260: ἀναγκαίην — Σελήνην.

[ἀνάγκη, prec. ad Lunam 49 sq. Abel: σὺ γὰρ δυσάλυκτος ἀν. | μοῖρά τ' ἔφυς, σύ τ' ἔρις, βάσανος, ὀλέτις σύ, δίκη σύ.]

ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σ. | πρόφρον, εὐπλόκαμος voc., Hom. h. 32, 17 sq.

Sine deae nomine: nom., Io. Gaz. descr. 1, 220. Maxim. Phil. 578. εὐῶπις ἄν., ib. v. 229. ἠερόφοιτος ἄν., 485. ταυρῶπις ἄν., 509.

ἀνιεῖσα ταύρων μύκημα, prec. ad Lunam 12 Abel: ἡ τ. μυκ. κατὰ στομάτων ἀν.*.

ἀντῶπις, Nonn. D. 6, 76: ἀντώπιδι Μήνῃ.

ἀπαυγάζουσα φάος Φαέθοντος, Io. Gaz. descr. 1, 205 sq.: φ. Φ. ἀπ. Σ. | ἀργυφέη (v. l. ἀργεννὴ) λάμπουσα.

ἀργεννή v. ἀπαυγάζουσα.

ἀργέτα v. κερασφόρος et φαεσφόρος.

ἀργυφέη v. *ἀπαυγάζουσα.*
ἄρσην v. *Θῆλυς.*
Ἄρτεμις cum Luna confusa, prec. ad Lunam 23 Abel: *Ἄρτεμι, Περσεφόνη, ἐλαφηβόλε, νυκτιφάνεια.* cf. ib. v. 20 sq.: *τοὔνεκά σε κλῄζουσ' Ἑκάτην, πολυώνυμε, μήνην, | ἀέρα μὲν τέμνουσαν ἄτ' Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν.* cf. *τέκος.*
[*ἀρτιφαής*, Nonn. D. 5, 164 sq.: *M. ἄρτ.* cf. ib. 4, 281.]
ἀστήρ et *ἀστραπή* v. *ἵππος.*
ἀστράρχη, Orph. h. 9, 10: *ἀστράρχη**, *ταυύπεπλ', ἑλικοδρόμε, πάνσοφε κούρη.*
ἀστροχίτων, Orph. A. 513: *Μήνη* (*μήνη* edd.) *ἀστρ.*
ἄσυχος, Theocr. id. 2, 11: *ἄσυχε δαῖμον*.*
αὐγάζουσα, Maneth. 2 (1), 500 sq.: *Σ. — αὐγ.* cf. *διχόμηνις.*
αὐγάστειρα, Orph. h. 9, 5: *αὐγ.*, φίλιππε, χρόνου μῆτερ, φερέκαρπε.*
αὐξιφαὴς — Σ., Maneth. 5 (6), 109. *Σεληναίη — αὐξ.*, ib. v. 174. *αὐξ. Μήνη*, ib. v. 225. — gen. *αὐξιφαοῦς Μήνης*, ib. v. 257.
αὐξομένη, Orph. h. 9, 3 sq.: *M. | αὐξ. καὶ λειπομένη.*
[*ἀφώτιστος*, Nonn. D. 6, 91: *κλεπτομένης ἀκτῖνος ἀφωτίστοιο Σελήνης.*]
ἀωροβόρος v. *σαρκοφάγος.*
Βακχιάς, Nonn. D. 44, 227 sq.: *M. | Βακχ.*
βαρύθυμος v. *ἠλεκτρίς.*
βασίλεια Σ., Maneth. 5 (6), 197; 341. *ἡ χαροποῖς ταύροισιν ἐφεζομένη βασ.*, ἡελίου δρόμον ἶσον ἐν ἅρμασιν ἱππεύουσα.* — voc. *θεὰ βασ., φαεσφόρε, δῖα Σ.*, Orph. h. 9, 1.
βασίλισσα, ex Dorotheo 75: *ἑλικῶπις — βασ. Σ.*
βλοσυρῶπις, Maneth. 6 (3), 202: *M. βλοσ.*
βοῶπις, Nonn. D. 17, 240: *βοώπιδος — Σελήνης.* ib. 32, 95.
βρύουσα καλοῖς ἄστροις, v. *πανδερκής.*
γαμοστόλος — Σ., Nonn. D. 38, 139.
γενέτειρα v. *ταυρῶπις.*
γλαυκὰ — Σελάνα, Mesomed. (vulgo Dionys.) h. 2, 21.
γλαυκοφεγγής, Nicet. Eug. Dros. et Char. 8, 113: *Σ. γλαυκ. ὀλβία.*
γλαυκόφωτος, Theod. Prodr. carm. astr. 282 (not. et extr. XXIII 2 p. 21): *τῇ γλαυκοφώτῳ — λιπαραυγεῖ Σελήνῃ.* cf. Milleri not. ad h. l., *γλυκύφωτος* et *κόρη.*
γλαυκῶπις, Nonn. D. 5, 70: *γλαυκώπιδι Μήνῃ.* [*γλ. — μήνη*, Eur. fr. 1009 Nauck².
— gen. *γλαυκώπιδος — μήνης*, Empedocl. v. 250 Mullach (159 Stein).]
γλυκύφωτος, Theod. Prodr. carm. astr. 345 (not. et extr. XXIII 2 p. 24): *τὴν γλυκύφωτον* (*γλαυκόφωτον* coni. Miller) *Σελήνην.*
δᾳδοῦχος v. *ἐννυχίη.*
δαιδάλη καὶ πειθώ* voc., h. mag. in Lunam 25 Wessely.
δαμνώ, δαμνογόνη, δαμασάνδρα, δαμνοδάμεια*, prec. ad Lunam 43 Abel.
δασπλῆτις v. *ἥσυχος.*
*δέσποινα**, Theocr. id. 2, 162. *ὦ δέσπ. φίλη, τριπρόσωπε Σ.*, prec. ad Lunam 1 Abel.
δῖα Σ., Hom. h. 32, 8. Qu. Sm. 1, 37 (σελ. edd.). 10, 129; 454. Maxim. Phil. 142. 364. 433. ex Dorotheo 67. add. *Πάλλαντος θυγάτηρ Μεγαιρηίδος ἀγκοίτης.* Hom. h. 3, 99 sq. *δῖα Σεληναίη κλυτόπωλος*, Maxim. Phil. 261. — gen. *Σελάνας* [*δίας*], Alcman. fr. 48 Bergk. — dat. *Σεληναίῃ δίῃ*, Maxim. Phil. 607. cf. *ἄνασσα, βασίλεια, Ὑπερionίς.*
διαυγής v. *λαμπάς.*
δίκερως v. *νυκτερινή.*
διχόμηνις — χρυσάρματος | — Μήνα, Pind. Ol. 3, 35 (19) sq. *διχ. ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα — Σεληναίη*, Apoll. Rh. 1, 1231 sq.; cf. ib. 4, 167. [*διχόμηνι σελήνῃ*, Arat. phaen. 471.] cf. Nonn. D. 4, 281 et *χιονέη.*
*διχόμηνος**, Hom. h. 32, 11.
[*διχόωσα σελ.*, Callim. fr. anon. 321 Schneider. Arat. phaen. 773 (dios. 41).]
δράκαινα v. *ἵππος.*
δροσόεσσα Σ., Nonn. D. 40, 376.
Εἰλείθυια Σ., Nonn. D. 38, 150.
εἰλιζόπορος — Σ., Maneth. 4, 467.
εἰνοδία v. *οὐρανία.*
Ἑκάτη v. *Ἄρτεμις* col. 1 et *τέκος.*
ἐλάτειρα βοῶν, Nonn. D. 1, 331: *β. ἐλ. Σ.* ib. 7, 247. 12, 5. 48, 668. *αἰγλήεσσα β. ἐλ. Σ.*, 47, 283. *ταυροφυὴς κερ. β. ἐλ. Σ.*, 23, 309. add. *τριπλόον εἶδος ἔχουσα πέλει Τριτωνὶς Ἀθήνη.* 5, 72 sq. — voc. *κερόεσσα βοῶν ἐλ. Σ.*, ib. 11, 186.
ἐλαφηβόλος v. col. 1 sub *Ἄρτεμις.*
ἑλικοδρόμος v. *ἀστράρχη.*
ἑλικώδης v. *τρίπλευρος.*
ἑλικῶπις, Maneth. 1 (5), 294: *Σεληναίης ἑλικώπιδος. — ἑλ. — Μήνης*, Io. Gaz. descr. 1, 223. cf. *βασίλισσα.*

ἑλιξόπορος, Maneth. 4, 437: ἑλιξόπορον — *Σελήνην.*

ἐννυχίη, δρδοῦχε, κόρη εὐάστερε, *M.*, Orph. h. 9, 3.

ἐπίσκοπος νερτέρων, v. χρήζουσα.

ἐρατὴ — *Σ.*, Maneth. 6 (3), 714.

ἔρεβος v. ἤσυχος.

ἐριφεγγής, Maneth. 6 (3), 22: ἐριφεγγέα *Μήνην.*

ἐριῶπις, Maxim. Phil. 545: ἐριώπιδα (v. l. ἐριώπεα) *Μήνην.*

ἐριώψ, Maxim. Phil. 32: ἐριῶπα (v. l. ἐρίωπα) *Σελήνην.*

ἑσπερίη — *Σ.*, Nonn. D. 25, 101. ἑσπ. — ὄμπνια *Μήνη*, 5, 488. ἑσπ.*, Hom. h. 32, 11. cf. Catrarae in Neophytum Anacr. 203 (Matranga, anecd. II p. 681): τὴν ἕσπερον σελήνην.

εὐάστερος v. ἐννυχίη et μάκαιρα.

[εὐβλέφαρος, in libris manuscriptis post Constant. Man. comp. chron.: ἐυβλεφάροιο σελήνης.]

εὐδερκὴς κερόεσσα Σεληναίη κλυτόπωλος, Maxim. Phil. 151.

εὐειδής, Hom. h. 32, 1: *Μήνην* εὐειδῆ.

εὐκέραος, Nonn. D. 9, 27: εὐκεράοιο — *Σελήνης*[1]). — εὐκεράου *Μήνης*, Maxim. Phil. 599. — acc. εὐκέραον *Μήνην*, Maneth. 1 (5), 74.

εὐνέτις Ἐνδυμίωνος ἐμὴ (Typhoei) Θεράπαινα *Σ.*, Nonn. D. 2, 325.

εὐπλόκαμος, Hom. h. 31, 6: εὐπλόκαμον — *Σελήνην.* cf. ἄνασσα.

εὐτρόχαλος, Nonn. D. 41, 342: εὐτροχάλοιο — *Σελήνης.*

εὐφεγγής, Maxim. Phil. 357: *Μήνης* εὐφεγγέος, αἰθροπολούσης.

εὔφρων v. μάκαιρα.

εὐῶπις, Pind. Ol. 10, 90 (74) sq.: εὐώπιδος | *Σελάνας* (σελ. edd.; cf. autem Reichenberger, Die Entwicklung des metonymischen Gebrauchs von Götternamen p. 52). εὐ. — *Μήνης*, Maxim. Phil. 523 sq. cf. ἄνασσα et κεραή.

ἐφεζομένη χαροποῖς ταύροισιν, v. βασίλεια.

ἔχουσα τριπλόον εἶδος, v. ἐλάτειρα. δαῖτας etc., v. ἤσυχος.

ζηλήμων, Nonn. D. 11, 396: ζηλήμονα *Μήνην.*

ζωνοδρακόντις v. κυανέα.

ἠεροφοῖτις v. ταυρόκερως.

ἠερόφοιτος, Maxim. Phil. 1 b Ludwich: *Μήνην* ἠερόφοιτον. cf. ἄνασσα.

ἠλεκτρίς, Orph. h. 9, 6: ἠλ.*, βαρύθυμε, καταυγάστειρα, νυχαυγές.

ἠριγένεια v. νέα.

ἤσυχος, prec. ad Lunam 48 sq. Abel: ἥσυχε* καὶ δασπλῆτι, τάφοις ἔνι δαῖτας ἔχουσα, | νύξ, ἔρεβος, χάος εὐρύ.

ἠύκερως, Maneth. 6 (3), 29 sq.: ἠύκερων — *Μήνην.*

ἠύκομος, Epimen. fr. 13 Kinkel: *Σελήνης* ἠυκόμοιο. — *Μήνης* ἠυκ., Maxim. Phil. 585.

θανατηγός v. αἱμοπότις.

Θεαντὶς* χρυσοέθειρα, Maxim. Phil. 95.

Θειαντιὰς* ἀγλαόφοιτος, Maxim. Phil. 403.

Θειαντίνη, Maxim. Phil. 191: ἀγαυὴ Θ.* ib. 271. 596.

Θειαντίς*, Maxim. Phil. 528. — gen. Θειαντίδος*, ib. v. 6. cf. κούρη.

θέουσα ὦκα, Maneth. 6 (3), 600: ὦ. θέ. *Σ.*

Θεράπαινα Typhoei, v. εὐνέτις.

θῆλυς, Orph. h. 9, 3 sq.: *M* (voc.) — θῆλύς τε καὶ ἄρσην.

Θυγάτηρ Ἀελίου, Eur. Phoen. 175 sq.: ὦ λιπαροζώνου Θύγατερ Ἀελ. | *Σελαναία*, χρυσεόκυκλον φέγγος.

Filia Pallantis, v. δῖα.

ἱερή, Apoll. Rh. 3, 533: *Μήνης* ἱερῆς. Kaibel suppl. ep. 698 a, 3.

ἱλαρή (v. l. ἱλάειρα) v. τερπνή.

ἰοχέαιρα voc., prec. ad Lunam 45 Abel. cf. Ἄρτεμις p. 205 et παρθένος.

ἱππεύουσα v. βασίλεια.

ἵππος* (voc.), κόρη, δράκαινα, λαμπάς, ἀστραπή, | ἀστήρ, λέων, λύκαινα, h. mag. in Lunam 39 sq. Wessely.

ἰσοπαρθένος v. κύων.

καλή v. σύνευνος.

καλλιγένεια v. κυδιάνειρα.

καλλιφεγγής, Theod. Prodr. carm. astr. 531 (not. et extr. XXIII 2 p. 35): *Σ.* — καλλ.

καρδιόδαιτος v. αἱμοπότις.

καταυγάστειρα v. ἠλεκτρίς.

κεραὴ — *Σ.*, Maneth. 6 (3), 154. Maxim. Phil. 568. κερ. πόδας ὠκέα *M.*, Orph. L. 484. *M.* κερ., Maneth. 5 (6), 250. — gen. κεραῆς — *Σελήνης*, Nonn. D. 1, 196. 10, 216. 22, 348. 48, 583.

Sine deae nomine: κεραῆς ταυρώπιδος, Maxim. Phil. 50. — acc. κεραὴν εὐῶπιν, ib. 375

1) Si quis εὐκέρ. cum φυῆς in eodem versu coniungere malit, non adversabor.

κερασφόρος ἀργέτα Μ., Maxim. Phil. 587. cf. λαμπετίη.
κερατῶπις, Maneth. 4, 91: Μήνης κερατώπιδος.
κεραώψ, Maxim. Phil. 337: κεραῶπα (v. l. κεράωπα) Σελήνην.
κερόεσσα Σ., Maneth. 6 (3), 593; 640. 1 (5), 271. Maxim. Phil. 397. κερ. Σεληναίη, Maneth. 6 (3), 698. Μ. κερ., ib. 2 (1), 465. 6 (3), 44. 1 (5), 26. — acc. κερόεσσαν — Σελήνην, Maneth. 6 (3), 138. cf. ἀγαυή, ἐλάτειρα, εὐδερκής, λευκαίνουσα. *Sine deae nomine:* nom., ib. 1 (5), 277; 282. Maxim. Phil. 163. 367. 425. 589. παλίμφοιτος κερ., ib. 332. 570. — dat. κεροέσσῃ, ib. 267. — acc., ib. 498. cf. ταυρῶπις et Τιτηνίς.
κλυτὴ αἴγλαις ἀργεννῇσι, Maxim. Phil. 504: αἴ. ἀργ. κλ. πανδῖα Σ.
κλυτόπωλος v. δῖα, εὐδερκής, φαέθουσα.
κοπετόκτυπος v. σαρκοφάγος.
κόρη, Theod. Prodr. carm. astr. 208 (not. et extr. XXIII 2 p. 18): Σελήνῃ — τῇ κόρῃ τῆς ἑσπέρας. — τῇ Σ. — τῇ γλαυκοφώτῳ κ., ib. 462 (l. c. p. 31). cf. ἐννυχίη et ἵππος. [ἡ κόρη* διφρηλάτης (διφρηλάτις coni. Miller), | λευκόπεπλος, ὁλόκυκλος, λευκολαμπαδηφόρος Io cum Luna confusa videtur, Meliteniot. 1806 sq.]
κούρη Θειαντίς, Maxim. Phil. 539. Θ. κ., ib. v. 103. — gen. φιλαγρύπνοιο — κούρης, Io. Gaz. descr. 1, 218. — voc. κούρη, Orph. h. 9, 12. cf. ἀστράρχη. deae nomen ubique deest.
κυανέα* (voc.), ὀφιοπλόκαμος καὶ ζωνοδρακόντι, prec. ad Lunam 52 Abel.
κυβερνήτειρα ἅρματος ἀργυρέοιο. v. τέκος.
κυδιάνειρα θεά*, πολυώνυμε, καλλιγένεια. prec. ad Lunam 31 Abel.
κυκλάς, Nonn. D. 11, 188: κυκλάδι Μήνῃ. ib. 44, 190.
κύκλωψ, Parmen. v. 136 Mullach: κύκλωπος — Σελήνης (σελ. edd.).
κύων, h. mag. in Lunam 10 Wessely: ἰσοπαρθένος κύον*.
κωμάζουσα ἀστράσι, prec. ad Lunam 7 Abel: ἀ. κωμ.* (nom. aut voc.).
[λαμπάς, Io. Camat. 74 (not. et extr. XXIII 2 p. 56): σελήνης (Σελ. edd.), τῆς διαυγοῦς λαμπάδος. cf. ἵππος.]
λαμπετίη* (voc.), χαριτῶπι, κερασφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα, Orph. h. 9, 9. [adde ib. v. 11 sq.: φέγγεϊ τῷ σῷ | λαμπομένη.]
λάμπουσα v. ἀπαυγάζουσα.
λαμπρά, Hes. th. 19: λαμπρὰν — Σελήνην. ib. v. 371. cf. orac. Sibyll. 3, 65. Preger ep. 233, 4 etc.
[λαμπρὴ — σελ., Il. parv. fr. 11 Kinkel. Io. Tzetz. Posth. 720. 773.]
Λατμιὰς — Σ., Nonn. D. 4, 196.
λειπομένη v. αὐξομένη.
[οὐ λείπουσα Σ. i. e. Iulia Domina, mater Caracallae, Opp. cyn. 1, 7.]
λειψιφαής*, Maxim. Phil. 455.
λευκαίνουσα πόλον κερόεσσα Σ., Nonn. D. 38, 245.
λευκώλενος v. ἄνασσα.
λέων v. ἵππος.
[λιγυφεγγέτις, orac. app. v. 6 Wolff: σεληναίη λιγ. cf. Buresch, Klaros p. 55 sq. et p. 97.]
λιμνῖτις v. οὐρανία.
λιπαραυγής v. γλαυκόφωτος.
λιπαρόχροος, Theocr. id. 2, 165: Σελαναία λιπαρόχροε.
λιποφεγγής, Maneth. 1 (5), 64 sq.: Μήνην — λιποφεγγέα. cf. νυκτιπόλος.
λύκαινα v. ἵππος.
μάκαιρα* voc., h. mag. in Lunam 8 Wessely. μάκαιρ'*, εὔφρων, εὐάστερε, Orph. h. 9, 11.
μεσσοφανὴς — Σ., Nonn. D. 10, 187.
Μήνη, Kaibel ep. 947, 4: Μήνης — Σελήνης. alterum nomen alterius epitheton. cf. p. 205 sub Ἄρτεμις.
μήτηρ, Nicet. Eug. Dros. et Char. 2, 250: μῆτερ Σ., φωσφόρος φυτοσπόρος. cf. 2. 76 et αὐγάστειρα.
νέα, prec. ad Lunam 3 Abel: ν.*, φαεσίμβροτε, ἠριγένεια.
νεολαμπής, Maneth. 4, 510: νεολαμπέα Μήνην.
νεοφεγγής, Maneth. 2 (1), 489: νεοφεγγέα Μήνην.
νερτερία* (voc.) νυχία τ', ἀιδωναία σκοτία τε, prec. ad Lunam 47 Abel.
νυκτερινή, δίκερως, φιλοπάννυχε — Σ., AP V 123, 1 (Philodemi).
νυκτεροφεγγής, Maneth. 3 (2), 393: νυκτεροφεγγέα Μήνην.
νυκτιβόη*, ταυρῶπι, φιλήρεμε, ταυροκέρανε, prec. ad Lunam 16 Abel.
νυκτιδρόμος v. ταυρόκερως.
νυκτιπόλος, Maneth. 3 (2), 273: νυκτιπόλον — λιποφεγγέα Μήνην.
νυκτιφαὴς — Σεληναίη, Maneth. 6 (3), 708. νυκτ. — θεὰ πλήθουσα Σ., anon.

carm. de herbis 141 Lehrs. *νυκτ.**, Maxim. Phil. 72. cf. *νυκτιφανής*.

νυκτιφάνεια v. p. 205 sub *Ἄρτεμις*.

νυκτιφανὴς (vulgo *νυκτιφαὴς*) *M.*, Anth. app. ep. III 147, 3 Cougny (Theonis Alexandrini seu Hermae). Anthologiae Planudeae subiecit Aldus cum lemmate: *εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανήτας, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις καὶ πάθη*.

νύξ v. *ἥσυχος*.

νυχαυγής v. *ἠλεκτρίς*.

νυχία v. *νερτερία*.

νυχίη, Io. Gaz. descr. 1, 213: *νυχίης — ἀμήτορος — Σελήνης*.

ξεινοδηγός v. *παρθένος*.

οἰστεύουσα ἀν(ν)εφέλους ἀκτῖνας, Nonn. D. 41, 257 sq.: *ἀ. ἀκτ. οἰστ. Σ.* (*σ.* edd.) | *πλησιφαής*. ib. 48, 322 sq.

οἰστροπλάνεια v. *σαρκοφάγος*.

ὀλβία v. *γλαυκοφεγγής*.

Ὀλυμπιὰς — Σ., Nonn. D. 28, 230. — gen. *Ὀλυμπιάδος — Σελήνης*, Meliteniot. 1803.

ὄμπνια Μήνη (*μήνη* edd.), Nonn. D. 38, 124. cf. *ἑσπερίη*.

ὁπλίζουσα χέρας λαμπάσι, prec. ad Lunam 10 Abel: *ἡ χ. ὁπλ.** *κελαιναῖς λαμπ. δειναῖς*.

ὀρείπλανος v. *οὐρανία*.

*οὐρανία**, *λιμνῖτις, ὀρείπλανε εἰνοδία τε*, prec. ad Lunam 46 Abel.

ὀφιοπλόκαμος v. *κυανέα*.

παλίμφοιτος v. *κερόεσσα*.

παλίννοστος, Nonn. D. 4, 279: *παλιννόστοιο Σελήνης*. ib. 25, 305. 38, 228. 41, 380.

παλίστρεπτος, Maxim. Phil. 594: *παλιστρέπτοιο Σελήνης*.

παμμήτειρα v. *φύσις*.

[*παμφαής*, Georg. Lap. vers. pol. 80: *ἡ — σελήνη παμφ.*]

[*παμφανόωσα σελ.*, Orph. fr. 123, 18 Abel.]

παμφεγγὴς M., Maneth. 6 (3), 330.

πανδερκής, Maxim. Phil. 274: *πανδερκέα Μήνην*. — voc. *πανδερκές**, *φιλάγρυπνε, καλοῖς ἄστροισι βρύουσα*, Orph. h. 9, 7.

πανδῖα Σ., Maxim. Phil. 22. 208. *πανδ. Σεληναίη*, Orph. fr. 11, 8 Abel. Maxim. Phil. 463. *πανδ.**, ib. 123. 327. 393. — acc. *πανδῖαν**, ib. 294. cf. *ἀγαυή, κλυτή, πανδῖα*.

[*παννύχιος σελάνα* voc., Eur. Heracl. 748.]

[*πανσέληνος* v. *φαιδρά*. cf. etiam Georg. Pis. Heracl. 1, 6 etc.]

πάνσοφος v. *ἀστράρχη*.

πάντροφος v. *τέκος*.

παρθένος, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 1, 375: *τὴν Σελήνην, τὴν θεάν, τὴν παρθένον*.

Sine deae nomine: nom., Io. Gaz. descr. 1, 217. — voc. *παρθένε*, h. mag. in Lunam 14 et 76 Wessely. *ἀκτινοχαῖτι ἰοχέαιρα παρθ.* | *δόλον τεμοῦσα καὶ φόβου σωτηρίη*, ib. 26 sq. *ξεινοδηγὲ παρθ.*, ib. 24. *ταρταροῦχε παρθ.*, ib. 62.

πασιφαὴς — πανδῖα Σ., Maxim. Phil. 146.

Πατνίη, Kaibel ep. 872, 3 (cf. p. 533): *Μήνῃ Πατνίῃ* (lectio dubia).

πειθόη v. *δαιδάλη*.

πεπυκασμένη φολίσιν, prec. ad Lunam 13 Abel: *ἡ νηδὺν φ. πεπ.** *ἑρπυστήρων*.

περιφεγγής, Maneth. 6 (3), 57: *περιφεγγέα Μήνην*.

Περσεφόνη (*εια*) v. *Ἄρτεμις* p. 205 et *τέκος*.

Πέρση, Hom. *κ* 139: *Πέρσης**. Apoll. Rh. 4, 591.

*Περσηίς**, Hes. th. 356. 957. 'Der Name (sc. *Πέρση* et *Περσηίς*) bedeutet die „glänzende" — und ist vielleicht nur ein Epitheton von Selene', Roscher, lex. myth. I col. 2016.

[*ἡ Θεὸς** *τῆς Περσίδος*, Georg. Pis. exped. Pers. 3, 1. — acc. *τὴν Θεὸν** *τῆς Π.*, ib. 2, 375.]

πλήθουσα Σ., Hom. *Σ* 484. *φάει πλ. Σ.*, Maneth. 1 (5), 210. [*πλ. πυρὸς γλαυκοῖο σελ.*, Triph. 514. — acc. *σελήνην — πλήθουσαν*, orac. Sibyll. 3, 21.] cf. *νυκτιφαής*.

[*ἡ πληροσέληνος φαιδρόκυκλος σελ.*, Io. Tzetz. prooem. in Il. 376.]

[*πλησιφαὴς — Σ.*, Maneth. 1 (5), 208; 245. *πλησ. M.*, 5 (6), 113. *μήνη πλησ.*, Greg. Naz. h. 3, 18. *πλησ.**, Maneth. 5 (6), 115. (praedic.) Io. Gaz. descr. 1, 209. cf. Maxim. Phil. 429 sq. et *οἰστεύουσα*.]

ποθόβλητος, Nonn. D. 4, 225: *ποθοβλήτοιο Σελήνης*. ib. 13, 556. 32, 21.

[*ποιμὴν νυχίων θεῶν*, Synes. h. 9, 36 sq.: *σελάνα,* | *π. ν. Θ.*]

πολύμορφος, prec. ad Lunam 9 Abel: *πολύμορφε**.

πολύστροφος v. *τέκος*.

πολυώνυμος v. *Ἄρτεμις* p. 205 et *κυδιάνειρα*.

πότνα Σελάνα voc., Theocr. id. 2, 69; 75;

81; 87; 93; 99; 105; 111; 117; 123; 129; 135.

*πότνια** voc., Theocr. id. 2, 164.

πρόφρων v. *ἄνασσα.*

*σαρκοφάγος**, *κοπετόκτυπ'*, *ὠορροβόη'*, *οἰστροπλάνεια*, prec. ad Lunam 54 Abel.

σείουσα φοβερῶν ὀφίων χαίτην μετώποις. prec. ad Lunam 11 Abel: *ἡ φ. ὀ. χ. σεί.** *μετ.*

σελασφόρος v. *φαιδρά.*

σκοτία v. *νερτερία.*

συμπλεκὴς Φαέθοντι, Nonn. D. 38, 34: *συμπλεκέος Φ. — Σελήνης.*

σύνευνος ἠλίου, Man. Phil. Vatic. 34, 12 Miller: *ὦ ἡ. σύνευνε** *καλὴ φωσφόρου.*

*σφιγγομένη** (nom. aut voc.) *κατὰ νῶτα παλαμναίης ὑπὸ δέσμης*, prec. ad Lunam 15 Abel.

σωτηρίη v. *παρθένος.*

ταυρόπεπλος v. *ἀστράρχη.*

ταυροσίπτερος, Hom. h. 32, 1: *Μήνην — ταυροσίπτερον.*

ταρταροῦχος, h. mag. in Lunam 1 Wessely: *ταρταροῦχε** *φωτοπλήξ.* cf. *παρθένος.*

ταυροκάρανος v. *νυκτιβόη.*

ταυρόκερως M., *νυκτιδρόμος*, *ἠεροφοῖτι*, Orph. h. 9, 2.

ταυροφυής v. *ἐλάτειρα.*

ταυρῶπις — M., Nonn. D. 44, 217. cf. *ἡ ταυρ. μήνα*, Synes. h. 5, 22. — dat. *ταυρώπιδι Μήνῃ*, Nonn. D. 11, 185. — voc. *ταυρῶπις**, *κερόεσσα*, *θεῶν γενέτειρα καὶ ἀνδρῶν*, prec. ad Lunam 32 Abel. cf. *ἄνασσα*, *κεραή*, *νυκτιβόη.*

τέκος Διός, prec. ad Lunam 45 Abel: *Δ. τ.** (voc., cum Diana confusa).

Filia Solis: *ὦ τέκος Ἠελίοιο, πολύστροφε, πάντροφε M.*, | *ἅρματος ἀργυρέοιο κυβερνήτειρα Σ.*, Nonn. D. 44, 191 sq. in Bacchi oratione, qua dicitur 193 *Ἑκάτη*, 197 *Ἄρτεμις*, 204 *Περσεφόνεια.*

[*τελεσσίγονος*, Nonn. D. 8, 198: *τελεσσιγόνοιο Σελήνης* (σελ. edd.).]

τέμνουσα ἀέρα, v. p. 205 sub *Ἄρτεμις.*

τεμοῦσα δόλον, v. *παρθένος.*

[*τερπνὴ δ' ἱλαρή τε* (v. l. *ἱλάειρα* etc.) σελ., Empedocl. v. 240 Mullach (149 Stein).]

τετραοδῖτις v. *τετραπρόσωπος.*

τετραπρόσωπος, prec. ad Lunam 22 Abel: *τετραπρόσωπε θεά**, *τετραώνυμε*, *τετραοδῖτι.*

τετραώνυμος v. *τετραπρόσωπος.*

Τιτηνιὰς — M., Nonn. D. 1, 219.

Τιτηνὶς — θεὰ — M., Apoll. Rh. 4, 54 sq. *Τιτ.**, Maxim. Phil. 18. 26. add. *κερόεσσα θεή*, orac. v. 305 Wolff.

τριαύχενος v. *τρίκτυπος.*

τρικάρανος, prec. ad Lunam 8 Abel: *τρικάρανε**. cf. *τρίκτυπος.*

τρίκτυπος, prec. ad Lunam 24 sq. Abel: *τρίκτυπε. τρίφθογγε. τρικάρανε. τριώνυμε μήνη*, | *τρινακία*, *τριπρόσωπε*, *τριαύχενε καὶ τριοδῖτι.*

τρινακία et *τριοδῖτις* v. *τρίκτυπος.*

τρίπλευρος, Nonn. D. 6, 245: *τρίπλευρον — Μήνην* (v. l. *μορφήν*).

τριπρόσωπος v. *δέσποινα* et *τρίκτυπος.*

τρίφθογγος v. *τρίκτυπος.*

τριφυὴς — Σ., Nonn. D. 6, 236.

τριώνυμος v. *τρίκτυπος.*

Ὑπερίονίς, Maxim. Phil. 113: *δῖα θεὰ Ὑπ.**.

ὑψίκερως M., Maxim. Phil. 40.

φαέθουσα Σεληναίη κλυτόπωλος, Maxim. Phil. 75.

φαεσίμβροτος, anon. carm. de herbis 53 Lehrs: *Μήνης — φαεσιμβρότου.* ib. v. 129. cf. *νέα.*

φαεσφόρος ἀργέτα M., Maxim. Phil. 305. *φαεσφ.**, ib. 580. add. *αἰγλήεσσα*, ib. 246. — gen. *φαεσφόρου — Μήνης*, Orph. fr. 4, 2. 5, 2. 6, 3 Abel. — voc. *φαεσφόρε M.*, Anth. app. ep. VI 264, 8 Cougny. cf. orac. anecd. 56, 3 Buresch (Klaros p. 112, 15) et *βασίλεια.*

[*φαιδρά. πανσέληνε σελήνη. σελασφόρε.* l. Tzetz. prooem. in Il. 1.]

φαιδρή, Herond. mim. 9, 13 (corrupt.): *M. — φ.* (voc.) fortasse legendum esse coni. Buecheler.

φαιδρόκυκλος v. *πληροσέληνος.*

φαίνουσα φιλέρωσι καλόν, AP V 191, 1 (Meleagri): *ἡ φιλ. κ. φαίν. Σ.*

φέγγος v. *θυγάτηρ.*

φερέκαρπος v. *αὐγάστειρα.*

[*φθίνουσα*, anon. carm. de herbis 196 Lehrs: *θεὰ φθ. Σ.*]

φθονερή, Nonn. D. 11, 189: *φθονερῆς — Σελήνης.*

φθορηγόνος v. *αἰμοπότις.*

φίλα — Σελάνα voc., Theocr. id. 2, 142.

φιλάγρυπνος v. *κούρη* et *παυδερκής.*

φίλη v. *δέσποινα.*

φιλήρεμος v. *νυκτιβόη.*

φίλιππος v. *αὐγάστειρα.*

φιλοκέρτομος — M., Nonn. D. 4, 215.

φιλοπάννυχος v. *νυκτερινή.*

Φοίβη v. *Ἄρτεμις, Φ.* p. 50, col. 2.

φύσις, prec. ad Lunam 33 Abel: φύσι* παμμήτειρα.
φυτοσπόρος v. μήτηρ.
φωσφορέουσα, Maneth. 1 (5), 225: Σ. φωσφ. — M. φωσφ., ib. v. 134. — acc. Μήνην — φωσφορέουσαν, ib. v. 64 sq.
φωσφόρος v. μήτηρ.
φωτοπλήξ v. ταρταροῦχος.
χαίρουσα ἡσυχίῃ etc., Orph. h. 9, 8: ἡσ. χαίρ.* (voc.) καὶ εὐφρόνῃ ὀλβιομοίρῳ.
χάος v. ἥσυχος.
χαριτῶπις v. λαμπετίη.
[χαροπός, Arat. phaen. 1152 (dios. 420): χαροποῖο σελήνης.]
χιονέη, Nonn. D. 22, 158: χιονέης — Σελήνης. — χιον. διχομήνιδος — Σελ., Io. Gaz. descr. 1, 203.
χρῄζουσα M. νερτέρων ἐπίσκοπε, h. mag. in Lunam 23 Wessely.
χρυσάμπυξ, Maxim. Phil. 81: χρυσάμπυκα Μήνην.
χρυσάρματος v. διχόμηνις.
χρυσήνιος — δαίμων*, Nonn. D. 44, 253.
χρυσοέθειρα, Maxim. Phil. 220 sq.: χρυσοέθειραν | Μήνην. cf. Θεαντίς.
χρυσόκερως, AP V 16, 1 (Marci Argent.): M. χρυσ. (voc.).
χρυσοφαὴς — Σ., Maxim. Phil. 441.
ὠκέα v. κεραή.
[ὠκυτόκος, Timoth. fr. 2 Bergk: ὠκυτόκοιο σελάνας.]

Σεμέλη (Θυώνη) [1]).

ἀγυιᾶτις Ὀλυμπιάδων, Pind. Py. 11, 1 sq. (1): Σεμέλα Ὀλ. ἀγ.
αἰθερίη v. νύμφη.
αἰνόμορος, Nonn. D. 27, 56 sq.: αἰνομόρου — Σεμέλης.
ἄνασσα* voc., Orph. h. 44, 10.
ἀώριος, Nonn. D. 8, 352: Σεμέλην — ἀώριον.
βαθύκολπος v. εὐειδής.
βαρύθυμος v. βαρύμυθος.
βαρύμυθος, Nonn. D. 8, 286: Σ. βαρ. (v. l. βαρύθυμος).
[βασίλεια, Nonn. D. 8, 154: μὴ Σεμέλην τελέσειεν (Iuppiter) ἑοῦ βασίλειαν Ὀλύμπου. cf. 31, 233: Σεμ. — νόθην βασ. Ὀλ.]
γυνὴ Καδμεία, Pind. fr. 75, 12 Bergk: γυναικῶν — Καδμειᾶν* pro singulari. cf. schol. ad Pind. Is. 7, 76 et Nonn. D. 45, 34: καὶ Σεμέλην ὑπάτοιο Διὸς κίκλησκε γυναῖκα.
[διιπετής, Nonn. D. 21, 171: Σεμέλης — διιπετέος φθόνον εὐνῆς epitheton διιπ. ad εὐνῆς pertinet.]
διόβλητος, Nonn. D. 21, 221: διοβλήτοιο Θυώνης. ib. 35, 282.
ἑλικάμπυξ, Pind. fr. 75, 20 Bergk: Σεμέλαν ἑλικάμπυκα.
ἐρασιπλόκαμος v. εὐειδής.
ἐρικυδής, Hom. h. 7, 1: Σεμέλης ἐρικυδέος. ib. 26, 2.
εὐειδὴς Σεμέλα, Theocr. id. 26, 35. — acc. εὐειδῆ Σεμέλην, ἐρασιπλόκαμον, βαθύκολπον, Orph. h. 44, 2.
εὐῶπις, Hom. h. 7, 58: Σεμέλης εὐώπιδος.
θεόπαις, Nonn. D. 18, 19: Σεμέλης θεόπαιδος.
θυγάτηρ Κάδμου, Meliteniot. 1655: τῇ Σεμέλῃ — τῇ θυγατρὶ τοῦ Κ.
Καδμεία v. γυνή et νύμφα.
Καδμείη — Σ., Hes. th. 940.
Καδμηὶς Σ., Hom. h. 7, 57. cf. κούρη.
καλλίκομος v. παῖς.
κασιγνήτη Inus, Nonn. D. 9, 62: κασιγνήτης Σεμέλης.
κεραυνία v. μάτηρ et μήτηρ.
κόρη Κάδμου, Eur. Ba. 2 sq.: ἡ Κάδμου κ. | Σ.
κούρη, Orph. h. 44, 1 sq.: κούρην Καδμηίδα παμβασίλειαν — Σεμέλην.
Sine Semelae nomine: ὑψαύχενι κούρῃ, Nonn. D. 8, 356. — voc. κούρη Καδμηίς, Orph. h. 44, 10.
λευκώλενος, Pind. Py. 3, 176 (98) sq.: λευκωλένῳ — Θυώνᾳ.
μάτηρ Bacchi, Eur. Ba. 998: ματρὸς* — — σᾶς. — dat. ματρὶ*. — κεραυνίᾳ, Soph. Ant. 1139.
μήτηρ Bacchi, Eur. Ba. 41: Σεμέλης — μητρός. — μητ. ἐμῆς Σεμ., Nonn. D. 44, 201. — acc. Σεμέλην — μητέρα Βάκχου, ib. 31, 230. Σεμ. — μητ. θυρσοφόροιο Διωνύσου πολυγηθοῦς, Orph. h. 44, 2 sq.
Sine Semelae nomine: μητρὸς τῆς κεραυνίας, Eur. Ba. 6. — acc. μητέρ' εἰς ἐμήν, ib. v. 9.
νύμφα, Soph. Ant. 1115: Καδμείας — νύμφας*.
νύμφη, Nonn. D. 10, 137: αἰθερίη Σ. — νύμφη.
παῖς Κάδμου καὶ Ἁρμονίης, AP III 1, 2 (Cyzic. ep.): καλλίκομον Κ. παῖδα* κ. Ἁ.
παμβασίλεια v. κούρη.

1) Diod. 4, 25: μεταδόντα (sc. Bacchum) τῆς ἀθανασίας Θυώνην μετονομάσαι. cf. autem schol. Pind. Py. 3, 177.

πυρίβλητος, Nonn. D. 8, 355: *πυριβλήτοιο Θυώνης.*
ῥοδοειδής, Nonn. D. 5, 209: *Σεμέλης ῥοδοειδέος.*
τανυέθειρα Σεμέλα, Pind. Ol. 2, 46 sq. (26).
τοκὰς Βάκχου, Eur. Hipp. 559 sq.: *τοκάδα** | *τὰν διογόνοιο Β.*
τροφὸς Bacchi, Panyass. fr. 5 Kinkel: *τροφοῦ — Θυώνης.*
ὑψαύχην v. *κούρη.*
φιλοστέφανος, AP VI 140, 1 (Anacreontis): *φιλοστεφάνου Σεμέλας. φιλοστεφάνῳ* (coniung. cum *παιδί* in eodem versu, sc. Baccho) scribit Barnes, quem sequitur Bergk, Anacr. ep. 106, PLG III[4] p. 283.
φλογερή, Nonn. D. 8, 409: *φλογερὴν Σεμέλην.*

Σιληνός (Orph. h. 54).

ἀγνοτελής, v. 4: *ἀγνοτελές**, *γεραρός, θιάσου νομίου τελετάρχα.*
ἀναφαίνων ὄργια, v. *προπέμπων.*
ἄριστος Σιληνῶν, v. 2 sq.: *Σιλ. ὄχ' ἄριστε**, *τετιμένε πᾶσι θεοῖσι* | *καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ τριετηρίσιν ὥραις.*
γεραρός v. *ἀγνοτελής.*
εὐάζων v. *προπέμπων.*
*εὐαστής** (voc.), *φιλάγρυπνε σὺν εὐζώνοισι τιθήναις*, v. 5.
ἡγούμενος Ναΐσι καὶ Βάκχαις, v. 6: *Ν. κ. Β. ἡγούμενε** *κισσοφόροισι.*
πολύσεμνος v. *τροφός.*
[*προπέμπων ληναῖα* etc., v. 9—11: *σὺν Βάκχαις λην. τελεσφόρα σεμνὰ προπ.* (praedic.), | *ὄργια νυκτιφαῆ τελεταῖς ἁγίαις ἀναφαίνων*, | *εὐάζων — γαληνιόων θιάσοισιν.*]
τελετάρχης v. *ἀγνοτελής.*
τετιμένος θεοῖσι etc., v. *ἄριστος.*
τιθηνός Bacchi, v. *τροφός.*
τροφός, v. 1: *ὦ πολύσεμνε τρ.**, *Βάκχοιο τιθηνέ.*
φιλάγρυπνος v. *εὐαστής.*
φιλόθυρσος, v. 11: *φιλόθυρσε**.

Σιωπή.

δῖα Σ., Empedocl. v. 28 Mullach (cf. 399 Stein; corrupt.).

Σκέλμις (Telchis).

ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου | *Σκ. — ταχύπωλος*, Nonn. D. 37, 163. *Σκ. ἀπ. Ἐνν.*, 37, 263.
εἰνάλιος et *ἡνιοχεύς* v. *Τελχίς.*
ταχύπωλος v. *ἀπόσπορος.*
Τελχίς, Nonn. D. 37, 293: *εἰναλίου Τελχῖνος**. add. *ἡνιοχῆος*, 37, 449.

Σκότος.

ἀρχαῖος, Soph. OC 106: *ἀρχαίου Σκότου.*

Σκύλλα.

ἀγρία v. *κύων.*
ἀμαιμάκετος, Callim. fr. anon. 264 Schneider: *τὴν — ἀμαιμάκετον Σκύλλην.*
ἀνίη, Hom. μ 223: *Σκύλλην — ἄπρηκτον ἀνίην.*
Αὐσονίη, Apoll. Rh. 4, 828: *Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρονος.*
γυνὴ κατάκασσα, Callim. fr. 184 Schneider: *Σκύλλα γ. κ.* (v. l. *κατακάσα, κατακᾶσα*) *καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα.*
*Ἐρινὺς** *μιξοπάρθενος κύων*, Lycophr. 669.
ἔχουσα οὐ ψύθος οὔνομα, v. *γυνή.*
ξέσασα σφοδρῶς, v. *Σκυθότροφος.*
ἰχθυωμένη v. *κύων.*
κατάκασσα etc., v. *γυνή.*
κύων, com. anon. fr. 624 Kock: *τρίτωνος ἢ μαλαψεκαρχαρος κ.** (verba corrupt.). hic adiungamus Lycophr. 44—47; 49: *ὁ τὴν θαλάσσης Αὐσονίτιδος μυχοὺς* | *στενοὺς ὀπιπεύουσαν ἀγρίαν κύνα** | *κτανὼν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην*, | *ταυροσφάγον λέαιναν — Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν, οὐδαίαν θεόν* (Proserpinam subterraneam deam). cf. *Ἐρινύς* lin. 14 et *τρίκρανος.*
λέαινα v. *κύων.*
λελακυῖα δεινόν, Hom. μ 85: *Σκύλλη — δ. λελ.*
μιξόθηρ, Lycophr. 650: *μιξόθηρος**.
μιξοπάρθενος v. *Ἐρινύς.*
ὀλοόφρων v. *Αὐσονίη.*
ὀπιπεύουσα μυχούς etc., v. *κύων.*
παῖς Crataeidis, Io. Tzetz. all. μ 67: *παῖδὸς αὐτῆς τῆς Σκύλλας.*
πετραίη, Hom. μ 231: *Σκύλλην πετραίην.*
ποντία v. *τρίκρανος.*
[*ἡ Σκυθότροφος* | *Σκύλλα σφοδρῶς ξέσασα*, Georg. Pis. b. Av. 204 sq.]
[*ἡ Σκυθοτρόφος Σκύλλα*, Constant. Man. comp. chron. 3754.]
ταυροσφάγος v. *κύων.*
τρέμουσα οὐ Λέπτυνιν v. *κύων.*
τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων, Anaxil. fr. 22, 4 Kock.
Τυρσηνίς, Eur. Med. 1343: *τῆς Τυρσηνίδος* | *Σκύλλης.* cf. ib. 1359.
φοινία, Aesch. Ch. 597 (614): *φοινίαν Σκύλλαν.*
χαλκείη, AP XI 271, 4 (ἀδ.): *χαλκείην δείμαντα**

Σοφία.

κρατέουσα θεμέθλων πρωτογόνοιο νόου, Io. Gaz. descr. 1, 130—132: *πρ. ν. κρατ. θεμ.*, *σύνδρομος Ὑψιμέδοντος. ἅλον κόσμοιο τι θήνη*, | *Μουσοτόκος Σοφίη*.

*μαῖα** *θεορρήτων πομμείλιχος εὐεπιάων. μορφῇ ἐπ' ἀχράντῳ σταθερὸν σέβας*, Io. Gaz. descr. 1, 75 sq.

Μουσοτόκος v. *κρατέουσα*.

παμμείλιχος v. *μαῖα*.

περιδέξιος v. *πρωτοφανής*.

[*πότνια σοφία* voc., trag. adesp. (Eur.?) fr. 130 Nauck²; cf. PLG III⁴ p. 744 Bergk. *πότνι' ὦ σοφ.* Hermann.]

πρωτοφανὴς Σοφίη περιδέξιος, Io. Gaz. descr. 1, 71.

σέβας v. *μαῖα*.

σύνδρομος Ὑψιμέδοντος et *τιθήνη κόσμοιο* v. *κρατέουσα*.

[**Συρία.**]

Συρίη, AP VI 24, 1 (ἀδ.): *δαίμονι τῇ Συρίῃ*. fortasse Atargatis aut Derceto.

Σωφροσύνη.

βασίλισσα, Meliteniot. 2445: *τὴν βασίλισσαν**.

γείτων Εὐσεβίης, Critiae fr. 2, 22 Bergk: *τὴν Εὐ. γείτονα Σωφροσύνην*.

δέσποινα, Meliteniot. 2807: *τῆς δεσποίνης**.

θεία et *θαυμασία* v. *Κόρη*.

θυγάτηρ v. *πότνια*.

κλεινή, AP X 104, 2 (Cratet. Phil.): *κλεινῆς — Σωφροσύνης*.

Κόρη, Σωφροσύνης alterum nomen apud Meliteniotam (not. et extr. XIX 2 p. 1—138 Miller), velut nom. *ἡ K.*, 199. 285. 726. 758. 1499. 1582. 1587. 1714. 2246. 2287. 2852. *ἡ θεία K.*, 1221. *ἡ σώφρων — K.*, 1998. — gen. *τῆς Κόρης*, 636. 736. 751. 1222. 2044. 2349. 2576. 2785. 2855. *τῆς θαυμασίας K.*, 163. 2429. 2567. — dat. *τῇ Κόρῃ*, 296. 1791. 2243. 2868. — acc. *τὴν Κόρην*, 412. 1264. 1535. 1743. 1770. 2679. 2693. 2862. add. *τὴν νέαν Σωφροσύνην*, 1494. — voc. *Κόρη*, 194 etc.

[*κουροτρόφος*, Christod. ecphr. 332: *σωφροσύνη κουρ.* in ore Homeri sedet.]

*κυρία** voc., Meliteniot. 166. 413. 1744. — gen. *τῆσδε τῆς κυρίας**, ib. 638 etc.

νέα v. *Κόρη*.

{*ἡ πανεύφημος — Σ.*, Meliteniot. 2322 (allegoria christiana).}

πότνια Σ., θύγατερ μεγαλόφρονος Αἰδοῦς. Kaibel ep. 34, 1.

*πρέσβα** voc., Orph. L. 62 (coni. Abel).

σώφρων v. *Κόρη*.

Τελεσφόρος (Kaibel ep. 1027 = Anth. app. ep. IV 31 Cougny; cf. Schenck, de Telesphoro deo p. 17—19).

ἄναξ, Ἀκέσιν καλέοντες sc. *Ἐπιδαύριοι*, v. 36.

ἄφθιτος v. *νεωθαλής*.

δαήμων, διοικῶν, δώτωρ ἐάων, v. *μάκαρ*.

ζωοφόρος, v. 43: *ζωοφόρον**.

ἵδρυμα Paeanis, v. *μάκαρ*.

ἰώμενος, v. 30 sq.: *ὦ ἰώμενος, ὦ πολύτειμε*, | *παῖζε, Τελεσφόρε* (v. l. *ὦ ἰώμενε, ὦ πολύσεμνε*, | *φίλε Τελ.*). locus coniecturis varie tentatus.

κλεινός v. *μάκαρ*.

μάκαρ, φαεσίνβροτε, δῶτορ ἐάων, | *Παιᾶνος ἵδρυμα, Τελεσφόρε κλεινέ, διοικῶν* (v. l. *δαῆμον*), v. 33 sq. *ἰὼ μάκαρ**, v. 43.

νεωθαλής, v. 16 (corrupt.): *νεωθαλές, ἄφθιτε* legere vult Schenck, l. c. p. 17 sq.

πάνσοφος, v. 17: *πάνσοφε** (Telesphori epitheton?).

πολύσεμνος et *πολύτειμος* v. *ἰώμενος*.

φαεσίνβροτος v. *μάκαρ*.

φίλος v. *ἰώμενος*.

Τέρψις.

ἃ κακόφρων T., Anth. app. ep. III 71, 4 Cougny (Mnasalcae; cf. Preger proll. p. XI).

Τερψιχόρη.

εὐειδὴς — T., Apoll. Rh. 4, 895 sq.

μελίφθογγος, Pind. Is. 2, 12 (7): *μελιφθόγγου — Τερψιχόρας*.

μελῳδός v. *μήτηρ*.

μήτηρ Sirenum, Lycophr. 713: *μελῳδοῦ μητρός**.

Μοῦσα, Io. Tzetz. chil. 6, 717: *Τερψιχόρης Μούσης*.

χαρίεσσα, Callim. ep. inc. 3, 5 Schneider (= AP IX 504): *T. χαρ.*

Τέχνη.

πότνια Τέχνα, AP IX 738, 1 (Iuliani ex praefectis Aegypti).

Τηθύς.

ἁγαλλομένη νηυσίν, Orph. h. 22, 6: *ν. ἀγ.** (voc.), *θηροτρόφος, ὑγροκέλευθε*.

ἀδελφή Oceani, Io. Tzetz. th. 179 (Matranga, anecd. II p. 583): *Τηθὺν τὴν ἀδελφήν*.

Ἅλς, Lycophr. 145: *δηναιᾶς Ἁλός**.

ἄνασσα, Orph. h. 22, 1 sq.: *Τηθύν*, | *κυανόπεπλον ἄνασσαν, εὐτροχα κυμαίνουσαν*.

ἀρχέγονος, Nonn. D. 8, 160: *Τηθύος ἀρχεγόνοιο.*
αὐτόσπορος v. *παρευνέτις.*
γαληνιόωσα εὐδίοις ἁπαλοῖσι δρόμοισι, Orph. h. 22, 5: *εὐ. ἁ. γαλ.** (voc.) *ὀρ.*
γλαυκώλενος, Kaibel ep. 1028, 58 (h. in Isim 146): *Τηθὺν γλαυκώλενον.*
γλαυκῶπις v. *νύμφη.*
γραῖα, Lycophr. 231: *γραῖαν** *ξύνευνον Ὠγένου Τιτανίδα.*
δηναιά v. *Ἅλς.*
ἐρατεινή, Hes. th. 136: *Τηθὺν — ἐρατεινήν.*
εὔφρων, Orph. fr. 95, 1 Abel: *εὔφρονα Τηθύν.*
θηροτρόφος v. *ἀγαλλομένη.*
θραύουσα κύματα, Orph. h. 22, 4: *θραύουσ'** (voc.) *αἰγιαλοῖσι πέτρῃσί τε κύματα μακρά.*
κασιγνήτη Oceani, Orph. fr. 32, 2 Abel: *κασιγνήτην ὁμομήτορα Τηθύν.*
κραταιή v. *μήτηρ.*
κυανόπεπλος, Orph. E. 26: *Τηθύα κυανόπεπλον.* cf. *ἄνασσα.*
κυμαίνουσα v. *ἄνασσα.*
*μάκαιρα** voc., Orph. h. 22, 10.
μήτηρ, Hom. Ξ 201: *μητέρα* (deorum) *Τηθύν.* ib. v. 302. — *κραταιὴν μητ. T.*, orac. Sibyll. 3, 22 (cum Tellure confusam). — voc. *μῆτερ** *μὲν Κύπριδος, μῆτερ νεφέων ἐρεβεννῶν | καὶ πάσης πηγῆς νυμφῶν νασμοῖσι βρυούσης*, Orph. h. 22, 7.
νύμφη Oceani, Nonn. D. 38, 140: *ἑῇ — Τηθύι νύμφῃ.* — acc. *Ὠκεανοῦ — νύμφην, γλαυκώπιδα Τηθύν*, Orph. h. 22, 1.
ξύνευνος Oceani, v. *γραῖα.*
ὁμομήτωρ v. *κασιγνήτη.*
πάντροφος συμμιγέων ὑδάτων, v. *παρευνέτις.*
παρευνέτις Ὠκεανοῖο, Nonn. D. 23, 284 sq.: *ἥλικος Ὠκ. παρευνέτι, σύγχρονε κόσμου, πάντροφε συμμιγέων ὑδάτων, αὐτόσπορε Τηθύς.*
πατασσομένη αὔραις, Orph. h. 22, 1/3: *Τηθύν — αὔ. ἡδυπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν.*
πολύσεμνος, Orph. h. 22, 9: *ὦ πολύσεμνε**.
πολύτεκνος, Aesch. Prom. 137: *τῆς πολυτέκνου Τηθύος.*
πότνια T., Hes. th. 368.
σύγχρονος κόσμου, v. *παρευνέτις.*
τεκοῦσα Hydaspen, Nonn. D. 23, 99: *Τηθὺν σεῖο τεκούσῃ.*
Τιτανίς v. *γραῖα.*
Τιτηνίς, Callim. h. 4, 17: *Τιτηνίδα Τηθύν.*
ὑγροκέλευθος v. *ἀγαλλομένη.*

Τισιφόνη.

Ἐρινύς, Nonn. D. 10, 39 sq.: *Ἐρινύος — Τισιφόνης.*
μανιώδης, Nonn. D. 44, 208: *σεῖο* (Proserpinae) — *Τισιφόνης μανιώδεος.*

Τρίτων.

ἁλίπλαγκτος, AP VI 65, 7 (Pauli Sil.): *Τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο.*
γόνος Νηρέως, Lycophr. 886 sq.: *τῷ N. γόνῳ | Τρίτωνι.*
δεινός, Hes. th. 931/933: *Τρ. — ὁ. θεός.*
δίμορφος v. *θαλασσόπαις.*
εὐρυβίης, Apoll. Rh. 4, 1552: *Τρ. εὐρ.* add. *μέγας*, Hes. th. 931. — acc. *εὐρυβίην Τρίτωνα*, Orph. A. 339. cf. *Εὐρυβίης* p. 118.
εὐρυγένειος, Nonn. D. 6, 294: *Τρ. εὐρ.*
ἠπύτα v. *θρέμμα.*
*θαλασσόπαις δίμορφος — θεός**, Lycophr. 892.
θρέμμα Ποσειδάωνος, ὑγρὸν τέρας, ἠπυτὰ Τρ. voc., orac. 202, 1 Hendess.
μέγας, Eur. Cycl. 263: *τὸν μέγαν Τρίτωνα.* cf. *εὐρυβίης.*
τέρας, Apoll. Rh. 4, 1598: *Τρίτων', ἅλιον τέρας* (acc.); cf. ib. 1619 et *θρέμμα.*

Τρίτωνες.

διεροί, Nonn. D. 6, 270: *Τρ. δι.*
φίλοι (Neptuni) *Τρ.* voc., Nonn. D. 43, 149.

Τυραννίς.

μεγίστη, Eur. Phoen. 506: *τὴν θεῶν μεγίστην — Τυραννίδα* (*τυρ.* edd.).

Τύχη.

ἡ ἀγαθὴ T., Herond. mim. 7, 93. cf. *κράντειρα.*
ἀγρία v. *βάσκανος.*
ἀγριαίνουσα T. voc., Nicet. Eug. Dros. et Char. 5, 276.
ἀδελφὰ Εὐνομίας καὶ Πειθοῦς, Alcman. fr. 62 Bergk: *Τύχα, Εὐ. τε κ. Π.* ed. *καὶ Προμαθείας θυγάτηρ. Τύχα* add. Bergk.
ἀείστροφος, Georg. Pis. de van. vit. 144: *τῆς ἀειστρόφου Τύχης.*
ἀθλία v. *γραῦς.*
ἄϊδαλος — Τύχα, Kaibel ep. 240, 5 sq.
[*ἀΐδιος*, Anth. app. ep. add. II 254 b, 6 Cougny: *ἀιδίου τύχης.*]
ἀλάστωρ, Nicet. Eug. Dros. et Char. 3, 350: *ἀλάστορος Τύχης. — τῆς ἀλ. T.* (*τύχης* edd.), ib. 7, 207.
ἀνώμαλος, AP X 96, 3 (Palladae): *τῆς ἀνωμάλου Τύχης.*

ἀοίδιμος v. *τυμβιδίη.*

ἀπάνθρωπος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 8, 312: *τῆς ἀπανθρώπου Τύχης.* cf. 5, 270, ubi edd. *τύχης.*

ἀπευθής v. *στρέφουσα.*

Ἄρτεμις cum Fortuna confusa, Orph. h. 72, 3 sq.: *Ἄρτεμιν ἡγεμόνην, μεγαλώνυμον, Εὐβουλῆος* (i. e. Iovis) | *αἵματος ἐκγεγαῶσαν, ἀπρόσμαχον εἶδος ἔχουσαν.*

ἀρτίπους v. *ταχύδρομος.*

ἀρχά, lyr. fr. adesp. 139, 1 sq. Bergk: *Τύχα, μερόπων* | *ἀρχά τε καὶ τέρμα* (voc.).

ἀρχηγὸς κακῶν, v. *γραῦς.*

ἄστατος, AP IX 183, 5 (Palladae): *ἄστατε δαῖμον.**

βασκαίνουσα πολλά, Nicet. Eug. Dros. et Char. 9, 235: *ὦ π. βασκ., δυσμενὴς T.*

βάσκανος, Nicet. Eug. Dros. et Char. 1, 306: *T. βάσκανε.* [— *τίς βάσκανος — ἀγρία τ.*, ib. 1, 52. — dat. *βασκάνῳ τύχῃ*, ib. 8, 10. cf. *πικρά.*]

βέβηλος v. *γραῦς.*

βδελυρά, Ploch. Mich. dram. 6 sq.: *τὴν ὡς ἀληθῶς βδελυράν**, (*ἰδὲ*) *τρισαθλίαν,* | *τὴν εἰσαεὶ σφάλλουσαν ὀρθίας τρίβους.*

βραδύπους v. *γραῦς.*

[*ἡ βροτοφθόρος τύχη*, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 1, 222.]

γραῦς, Ploch. Mich. dram. 20: *ἡ πέμπελος γρ.**, *ἡ βραδύπους, ἀθλία.* — voc. *ὦ μιαρὰ γραῦς**, *κακὸν* (*ἐν*) *ἀνθρώποις μέγα,* | *ὦ γρ. ὑπῶσα καὶ κακοῖς πεφυρμένη,* | *ἀναξίους δεικνῦσα πολλοὺς ἀξίους*, ib. v. 33—35. *ὦ γρ.* βέβηλε, μυσαρά, παλαιτάτη,* | *ὄλεθρε κοινὲ τῶν βροτῶν παντὸς γένους,* | *ἀρχηγὲ κακῶν, ἀρχαϊκή* (*τ' αὖθι*) *κακία*, ib. v. 107—109.

δεικνῦσα ἀναξίους ἀξίους, v. *γραῦς.*

δέσποινα, AP IX 182, 1 sq. (Palladae): *T. δέσπ.* (voc.) — *ἡ παρέχουσα τύχας.*

δριμεῖα v. *ποινηλάτις.*

δυσμενὴς T. voc., Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 8, 500. Nicet. Eug. Dros. et Char. 8, 175. cf. *βασκαίνουσα* et *πονηρά.*

[*δυσπάλαιστος*, Eur. Alc. 889: *τύχα, τύχα δυσπ.*]

[*δυσπενθής*, Kaibel ep. 208, 7 sq.: *Τύχα* (voc.) — *δυσπ.* (nom., praedic.).]

ἐκγεγαῶσα αἵματος Iovis, v. *Ἄρτεμις* lin. 8.

ἐνοδῖτις v. *μειλιχίη.*

εὐγενέτειρα T. voc., AP IX 788, 2 (*ἀδ.*).

[*εὔορνις τύχη*, trag. anon. fr. 343Nauck².]

ἔχουσα ἀπρόσμαχον εἶδος, v. *Ἄρτεμις* lin. 9.

θυγάτηρ Προμαθείας, v. *ἀδελφά.*

κακία (*ἀρχαϊκή*) et *κακόν* v. *γραῦς.*

καπηλεύουσα, AP IX 180, 1—3 (Palladae): *T. καπ. πάντα τὸν βίον,* | *ἀσυγκέραστον τὴν φύσιν κεκτημένη,* | *καὶ συγκυκῶσα καὶ μεταντλοῦσ' αὖ πάλιν.*

κεκτημένη ἀσυγκέραστον τὴν φύσιν, v. *καπηλεύουσα.*

κινουμένη πόρνης ῥεύμασιν, AP X 87, 2 (Palladae): *Τύχην — π. ῥ. κινουμένην.*

κλυτοεργός, AP X 64, 5 (Agath. Schol.): *κλυτοεργὲ T.*

ἡ Κλωθὼ T. (*τύχη* edd.), Phil. in vermem sericum 2. 'netrix Fortuna,' Duebner.

κράντειρα, Orph. h. 72, 1: *ἀγαθὴν κράντειραν**.

κυβερνήτειρα βιότοιο, AP X 65, 3 (Palladae): *τὴν — Τύχην βι. κυβερνήτειραν.*

μεγαλώνυμος v. *Ἄρτεμις* col. 1.

μειλιχίη, Orph. h. 72, 2: *μειλιχίην**, *ἐνοδῖτιν.*

[*μεταβαλοῦσα μυρίους βροτῶν* etc., Eur. Ion. 1512—1514: *ὦ μετ. μυρ. ἤδη βρ. καὶ δυστυχῆσαι καὖθις αὖ πρᾶξαι καλῶς* | *τύχη.*]

μεταντλοῦσα v. *καπηλεύουσα.*

μιαρά ac *μυσαρά* v. *γραῦς.*

νικηφόρος, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 5, 180: *T. νικηφόρε.*

ὄλεθρος v. *γραῦς.*

ὀλισθηρή, AP X 66, 4 (Agath. Schol.): *ὀλισθηρῆς — Τύχης.*

παῖς Ζηνός, Pind. Ol. 12, 1—3 (1 sq.): *παῖ Z. ἐλευθερίου — σώτειρα Τύχα.*

παλαιτάτη v. *γραῦς.*

ἡ παλαμναία T., Nicet. Eug. Dros. et Char. 1, 301. — acc. *τὴν παλαμναίαν Τύχην*, ib. 1, 319. [— gen. *παλαμναίας τύχης*, ib. 1, 220.]

πανδαμάτειρα v. *πολύμορφος.* [*πανδ. τύχη*, Anth. app. ep. II 469, 8 Cougny.]

παρέχουσα τύχας, v. *δέσποινα.*

πέμπελος (*πέμφελος*) et *πεφυρμένη κακοῖς*, v. *γραῦς.*

[*πικρά*, Io. Tzetz. chil. 7, 863: *τύχη π. καὶ βάσκανος.*]

ποινηλάτις, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 9, 285 sq.: *ἡ T. ποιν.,* | *δριμεῖα.* cf. *πονηρά.*

πολύμορφος, Nonn. D. 16, 220 sq.: *πολύμορφε T.* — *πανδαμάτειρα.*

πολύπλαγκτος v. *τυμβιδίη.*

πονηρά, Nicet. Eug. Dros. et Char. 6, 37: *T. πον., δυσμενὴς ποινηλάτις.*

πότνια, Ploch. Mich. dram. 1: *T. π., τρισολβία* (voc.). cf. ib. 4 sq.

[*πρακτήριος*, Aesch. suppl. 506 (523): *τύχη πρακτ.*]

*προφερεστάτα** (voc.) *θεῶν*, lyr. fr. adesp. 139, 8 Bergk.

ῥυπῶσα v. *γραῦς*.

[*στρέφουσα*, Plut. de fort. Rom. c. 4: *οὐ μὲν γὰρ ἀπευθὴς* (*ἀπειθὴς* Reiske) (*T.*) *κατὰ Πίνδαρον* (fr. 40 Bergk), *οὐδὲ δίδυμον στρέφ. πηδάλιον.* 'dubium, num etiam *δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον* ad Pindarum sit referendum,' Bgk.]

συγκυκῶσα v. *καπηλεύουσα*.

σφάλλουσα ὀρθίας τρίβους, v. *βδελυρά*.

σώτειρα v. *παῖς*.

[*σωτήρ*, Aesch. Ag. 642 (664): *τύχη — σωτ. ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο.*]

ταχύδρομος, Ploch. Mich. dram. 29 sq.: *τὴν ταχύδρομον**, *τὴν ἀρτίπουν* Fortuna ipsa se nominat.

τέρμα v. *ἀρχά*.

τρισαθλία v. *βδελυρά*.

τρισολβία v. *πότνια*.

τυμβιδίη, Orph. h. 72, 5: *τυμβιδίην**, *πολύπλαγκτον*, *ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν.*

τυφλή, Ploch. Mich. dram. 11: *τυφλὴν θεάν.**

φερέπολις, Pind. fr. 39 Bergk.

ἡ φθονερὰ — T., Kaibel ep. 664, 5. [*ἡ φθ. τοῖς ἀγαθοῖσι τύχη*, ep. 489, 4.]

χαίρουσα μεταβολαῖς, Menandri fr. 590 Kock: *ὦ μετ. χαίρ. παντοίαις T.* (*τύχη* edd.).

*ἡ χωλόπους**, Ploch. Mich. dram. 22. cf. ib. v. 30.

Τύχαι.

[*χρυσάμπυκες*, Xenocl. fr. 1 Nauck²: *ὦ τύχαι χρυσ.*]

Ὕβρις.

μάτηρ Κόρου, Pind. Ol. 13, 12 sq. (10): *Ὕβριν, Κ. ματέρα θρασύθυμον.* cf. Solon. fr. 8 Bergk et Theogn. 153.

Ὑγίεια (Ὑγεία).

[*ἀγλαόδωρος*, Procl. h. 1, 42 Abel: *ἀγλαόδωρον ὑγείην.*]

*ἀιθαλής** (voc.), *εὐκταιοτάτη*, *θνητῶν ἀνάπαυμα*, Orph. h. 68, 7.

[*ἀμεμφής*, Orph. h. 15, 10: *ὑγίειαν ἀμεμφῆ.*] cf. *σύλλεκτρος*.

ἀνάπαυμα θνητῶν, v. *ἀιθαλής*.

ἄνασσα, Orph. h. 15 (2), 9: *Ὑγίειαν* (*ὑγ.* edd.) *ἄνασσαν.* ib. 19, 21. 40, 20. — voc. *ἄνασσα**, h. 68, 5.

ἀρίπρεπτος, carm. pop. 47, 16 Bergk (Macedonis, = Kaibel suppl. ep. 1025 c): *ἀριπρέπτῳ Ὑγιείᾳ.*

βασίλεια v. *λιπαρόμματος*.

ἐρατή v. *ἱμερόεσσα*.

εὐκταιοτάτη v. *ἀιθαλής*.

ἱμερόεσσα, Orph. h. 68, 1 sq.: *ἱμερόεσσ', ἐρατή, πολυθάλμιε, παμβασίλεια — Ὑγίεια.*

[*λαιψηρή*, Maxim. Phil. 224: *λαιψηρὴν ὑγίειαν.*]

λιπαρόμματος, Licymnii fr. 4 Bergk: *λιπαρόμματε, μᾶτερ ὑψίστα, θρόνων | σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασίλεια ποθεινά, | πραΰγελως Ὑγίεια* (emend. Wilam.).

μάκαιρα, Kaibel ep. 1027, 13: *μάκαιρ' Ὑγεία* (voc.). *μάκαιρ' Ὑγίεια* item voc., Ariphr. fr. 1, 7 Bergk. add. *φερόλβιε, μῆτερ ἁπάντων*, Orph. h. 68, 2.

μάτηρ v. *λιπαρόμματος*.

μειλιχόδωρος v. *πρεσβίστα*.

μήτηρ v. *μάκαιρα*.

παμβασίλεια v. *ἱμερόεσσα*.

ποθεινά v. *λιπαρόμματος*.

πολυθάλμιος v. *ἱμερόεσσα*.

πραΰγελως v. *λιπαρόμματος*.

πρεσβίστα μακάρων, Ariphr. fr. 1, 1 Bergk: *Ὑγίεια πρ.* (voc.) *μακ.* — *Ὑγεῖα* (voc.), *βροτοῖσι πρ. μακ.*, Kaibel ep. 1027, 7. — gen. *πρεσβίστας τε θεᾶς Ὑγιείας μειλιχοδώρου*. Stob. ecl. phys. I 2, 31; cf. PLG III⁴ p 681 Bgk.

*ῥυομένη** (voc.) *νούσων χαλεπῶν κακὸν ποτμον ἀνίην*, Orph. h. 68, 12.

σύλλεκτρος Aesculapii, Orph. h. 67, 7: *Ὑγίειαν — σύλλεκτρον ἀμεμφῆ.*

τερπνοτάτη θεῶν, Critiae fr. 2, 21 Bergk: *τὴν τερπνοτάτην θεῶν — θνητοῖς Ὑγίειαν.* cf. carm. pop. 47, 23 Bgk. (Macedonis, = Kaibel suppl. ep. 1025 c); orac. 61, 4 Hendess.

ὑψίστα v. *λιπαρόμματος*.

φερόλβιος v. *μάκαιρα*.

Ὑμέναιος (Γάμος)[1]

ἁβροκόμης — Y., Nonn. D. 33, 81 sq.

αἰθύσσων κλόνον etc., v. *θοῦρος*.

ἄναξ, Eur. Tro. 310: *Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ἄναξ*. ib. v. 314.

γαμήλιος, AP VII 568, 5 (Agath. Schol.): *γαμήλιον — Ὑμέναιον.*

γαμοστόλος — Y., AP VII 188, 3 (Antonii Thalli).

1) *Ὑμὴν Ὑμέναιος* quamquam saepenumero coniunguntur, alterum alterius epitheton esse cave putes.

εὐχαίτας, Callim. ep. inc. 9, 6 Schneider (= AP IX 321): εὐχαίταν — Ὑμέναιον.
εὐχαίτης Ὑ., Nonn. D. 33, 67.
θοῦρος, Nonn. D. 43, 4 sq.: κλόνον αἰθύσσων Ἐνοσίχθονι καὶ Διονύσῳ | Θ. ἧν Ὑ.
ἴλαος ὦ Ὑμέναιε, Parthen. p. 286 Meineke.
λαμπρότατος θεῶν, Philoxen. fr. 13 Bergk: Γάμε Θ. λαμπρότατε.
παῖς Uraniae, Nonn. D. 24, 89: παιδὸς* ἑοῦ γονόεντος (v. l. γονόεντα, non Hymenaei dei epitheton). [Terpsichorae filius ap. Io. Tzetz. chil. 13, 599 sq.]
ὁ χρυσοκόμης Ὑ., APl 177, 3 (Philippi).
Ὕπνος[1]).
ἀδαὴς ὀδύνας etc., Soph. Phil. 827: Ὕπν' ὀδ. ἀδ., Ὕπνε δ' ἀλγέων.
ἀηδόνιος, Nonn. D. 5, 411: ἀηδονίου (v. l. αἰδονίου) — Ὕπνου (v. l. ὕπνου).
αἰδόνιος v. ἀηδόνιος.
ἀλήμων, Nonn. D. 31, 128: ἀλήμονος — Ὕπνου.
ἀλήτης, Nonn. D. 3, 54: Ὑ. ἀλ. cf. νυμφίος.
ἄναξ θεῶν etc., Hom. Ξ 233: Ὕπνε, ἄν. πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων. — Ὑ., ἄν. μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων, Orph. h. 85, 1. cf. etiam Orph. A. 1004.
ἀοσσητήρ, Apoll. Rh. 4, 146: Ὕπνον ἀοσσητῆρα. θεῶν ὕπατον.
ἀχλυόεις v. νυμφίος.
[γαμοστόλος, Nonn. D. 48, 636: Ὑ. ἔην Βάκχοιο γαμ.]
δαμασίφρως, Simon. fr. 232 Bergk.
δεινός v. παῖς.
διδυμάων Mortis, Hom. Π 672: Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν. ib. v. 682[2]).
δολόεις, Nonn. D. 47, 278: δολόεντι — Ὕπνῳ.
ἐκπαίδευμα Νυκτός, Eur. Cycl. 601: ὦ μελαίνης Ν. ἐκπαίδευμ', Ὕπνε.
ἐννύχιος, Nonn. D. 26, 375: ἐννυχίου — Ὕπνου (v. l. ὕ.).
ἔρδων ἱερὸν παραμύθιον, et ἔχων ἀνάπαυσιν etc., v. λυσιμέριμνος.
ζοφόεις, Nonn. D. 31, 112: ζοφόεντος — Ὕπνου.
[ἥδυμος ὕ. (v. l. Ὑ.), Apoll. Rh. 2, 409.]
θαλαμηπόλος Veneris, Nonn. D. 48, 752: Ὕπνου — Παφίης θαλαμηπόλον.
κασίγνητος Θανάτοιο, Hom. Ξ 231: Ὕπνῳ — κασιγνήτῳ Θαν. — acc. Ὕπνον — κασίγνητον Θαν., Hes. th. 756.
λυσιμέριμνος, Orph. h. 85, 5 sq.: λυσιμέριμνε*, κόπων ἠδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν | καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων.
λυσίπονος, Nonn. D. 27, 1: λυσιπόνοιο — Ὕπνου.
μάκαρ* voc., Orph. h. 85, 9.
μελανόχροος, Nonn. D. 33, 40: μελανόχροον Ὕπνον.
μεροπήιος Ὑ., orac. anecd. 36 Buresch (Klaros p. 105, 28).
νήδυμος Ὑ., Hom. Ξ 242; 354. — acc. νήδυμον Ὕπνον, Π 454. [— somni epitheton δ 793. Qu. Sm. 4, 72 etc.]
νυμφίος ἀχλυόεις — Ὑ. ἀλήτης, Nonn. D. 33, 38.
ὁμέστιος Ἰαπετοῖο, Nonn. D. 35, 275 sq.: ἀχλυόεντος ὁμέστιον Ἰαπ. | Ὕπνον ὁμιχλήεντα (v. l. ὁμιχλήεντι).
ὁμιχλήεις v. ὁμέστιος.
ὁμοστόλος Ὑ. (v. l. ὕ.) Ἐρώτων, Nonn. D. 32, 97.
παῖς Νυκτός, Hes. th. 758 sq.: Ν. παῖδες ἐρεμνῆς — Ὑ. καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί. cf. Simon. ep. 172, 2 Bergk.
[πανδαμάτωρ, Hom. Ω 4 sq.: ὕ. — πανδ. ι 372 sq.].
παυστὴρ βροτείων πόνων, Alexidis fr. 240, 9 Kock: Ὑ., βρ. — π. πόνων. Ὕπνος an ὕπνος rectius scribatur, diiudicari nequit; dicitur enim ibidem v. 1: 'οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος'.
πομπὸς ἐρώτων, Nonn. D. 16, 283 sq.: πομπὸν ἐρ. | Ὕπνον ὑποδρηστῆρα μεθυσφαλέων ὑμεναίων.
σκιόεις, Nonn. D. 31, 108: σκιόεντι — Ὕπνῳ.
τολμήεις, Nonn. D. 48, 288 sq.: Ὕπνῳ — τολμήεντι.
ὕπατος v. ἀοσσητήρ.
ὑποδρηστὴρ ὑμεναίων, v. πομπός.
φίλος Ὑ., Nonn. D. 47, 336.
Ὑσμῖναι.
δυσηχέες, Qu. Sm. 5, 36: Ὑ. — δυσ., in Achillis scuto effictae.
Φαλῆς.
ἑταῖρος Βακχίου, Arist. Ach. 263—265: Φ. ἑταῖρε Β. ξύγκωμε νυκτοπεριπλάνη|τε μοιχὲ παιδεραστά.

1) Ὕπνος et ὕπνος nonnumquam diiudicari nequeunt. cf. etiam Θάνατος.
2) Quos locos respicit Io. Tzetz. all. Hom. Π 244: διδύμοις ἀδελφοῖς, Ὕπνῳ καὶ τῷ Θανάτῳ. adde ib. v. 259.

Φάνης.

ἁβρός v. infra Ἔρως.

ἀθάνατος, Orph. fr. 58, 2 Abel: ἀθανάτοιο Φάνητος. fr. 59, 4.

ἀνόμματος v. infra Ἔρως.

[ἀρρενόθηλυς, Orph. fr. 38 A.]

αὐτόγονος, Nonn. D. 9, 157: αὐτογόνου — Φάνητος.

Διόνυσος cum Phanete confusus, Orph. fr. 167, 3 et 168, 1 A.

διφυής v. infra Ἔρως.

Ἔρως cum Phanete confusus, Orph. fr. 58 A.: ἁβρὸς Ἔ. — acc. ἀνόμματον ὠκὺν Ἔρωτα, fr. 68, 1 et 119 A. διφυῆ πυριωπέα κυδρὸν Ἔρωτα, A. 14.

κληὶς νόου, Orph. fr. 119 A.

κυδρός v. Ἔρως lin. 15.

μέγας, Orph. fr. 171, 3 A.: Φανῆ — μέγαν. cf. fr. 40, 1 sq.: μ. θεόν, ὅν ῥα Φάνητα | κικλήσκουσ'.

[παλαίτερος, Nonn. D. 19, 205: Φάνητα παλαίτερον.]

πρωτόγονος, Nonn. D. 12, 34: πρωτογόνοιο Φάνητος. — πρωτογόνου — Φ., ib. 9, 141. — acc. Φάνητα | πρωτόγονον, Orph. fr. 61, 2 sq. Abel. cf. etiam fr. 41 extr. et fr. 57.

πυριωπής v. Ἔρως lin. 14.

υἱὸς αἰθέρος, Orph. fr. 58 A.: περικαλλέος αἰθ. υἱ.

ὠκύς v. Ἔρως lin. 13.

Φήμη.

ἄμβροτος v. τέκνον.

πολύστομος — Φ. (v. l. φήμη), Nonn. D. 26, 275. cf. πτερόεσσα.

πτερόεσσα πολύστομος — Φ., Nonn. D. 18, 1.

τέκνον Ἐλπίδος, Soph. OT 157: ὦ χρυσέας τ. Ἐλπ. (ἐλπ. edd.), ἄμβροτε Φάμα (φ. edd.).

χθονία βροτοῖσι, Soph. El. 1066: ὦ χθ. βρ. Φάμα.

Φθινοπωρίς (Hora).

ζυγίη, Io. Gaz. descr. 2, 283: ζυγίης Φθινοπωρίδος.

ἡγέτις, Io. Gaz. descr. 2, 289: πολύσκιος ἡγ.* ὄρφνης.

πολύσκιος v. ἡγέτις.

Φθόνος.

ἀδικώτατος v. κάκιστος.

βαρύζηλος v. πατήρ.

[κάκιστος, Hippothoont. fr. 2 Nauck²: φθόνος κάκ. κἀδικώτατος θεός sc. ἐστιν.]

μισόκαλος v. πατήρ.

ὀξύς, Nonn. D. 8, 105: Φθ. ὀξ.

πατὴρ Συκοφαντίας, Constant. Man. Arist. et Call. 2, 61—63: ὁ Φθ. ὁ μισόκαλος π. Σ, | Συκοφαντία κύημα Φθόνου τοῦ βαρυζήλου, | πατρὸς πικροῦ πικρότερον καὶ γέννημα καὶ θρέμμα (φθόν, συκοφ. edd.)

πικρός, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 8, 499: ὦ πικρὲ Φθόνε. cf. πατήρ.

πλέκων κακά, Theod. Prodr. Rhod. et Dos. 9, 149: Φθ. κ. πλ.

[ὁ φρενοβλαβὴς φθ., Georg. Pis. de van. vit. 193.]

Φιλία.

δέσποινα Φ. voc., Theod. Prodr. Am. ex. 259. ὦ Φ. δέσπ., πάντιμον κάρα, ib. v. 1. δέσπ.* item voc., ib. v. 274.

Φιλότης.

ἠπιόφρων Φ. etc., Empedocl. v. 181 Stein: cf. v. 201 Mullach: ἠπ. φιλότητος ἀμεμφέος etc.

σχεδύνη, Empedocl. v. 209 Stein: σχεδύνην Φιλότητα. cf. v. 276 Mullach: σφεδανὴν φιλότητα.

Φιλοτιμία.

κακίστη, Eur. Phoen. 531 sq.: τῆς κακίστης δαιμόνων — Φιλοτιμίας (φιλ. edd.).

Φόβος et **Δεῖμος.**

ἀμορφότατος τὴν ὄψιν εἰμὶ γὰρ Φ., | πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός, com. fr. anon. 154 Kock.

ἀσπιστήρ v. παῖς.

ἀταρβής, Qu. Sm. 10, 57: Φ. καὶ Δεῖμος ἀταρβέες. cf. υἱός.

βλοσυρός v. παῖς.

δεινός, Hes. th. 934 sq.: Φόβον καὶ Δεῖμον — δεινούς.

κρατερός v. υἱός.

ὀπάων Δηριαδῆος, Nonn. D. 32, 178: Φόβον καὶ Δεῖμον ὀπάονα Δηρ. cf. παῖς.

παῖς Ἐνυαλίοιο, Nonn. D. 2, 414—416: βλοσυροὺς δύο παῖδας Ἐν[illegible] εἶχε Φόβον καὶ Δεῖμον ὀπάονα πατροπάτωρ Ζεὺς | αἰθέρος ἀσπιστῆρας ὁμήλυδας.

συνάεθλος Ἐρώτων, Nonn. 25, 156: Φόβον καὶ Δεῖμον — συνάεθλον Ἐρ.

υἱός Martis, Hom. N 299: Φ. φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής[1]).

φιλαίματος, Aesch. sept. 45: φιλαίματον Φόβον.

φίλος v. υἱός.

---

1) Δεῖμός τ' ἠδὲ Φ., πόδας αἰνετώ, υἱε Θυέλλης, Antim. fr. 46 Kinkel, Martis equi sunt.

Φοίβη (mater Latonae).
Γαιηίς, Antim. fr. 83 Kinkel: *Γαιηίδα Φοίβην.*
[*Κρονίδης*, Anth. app. ep. add. VI 104 b, 4 Cougny (orac. Pyth.): *Κρονίδη Φοίβῃ.* — *φοίβῃ* (= *καθαρᾷ*) coniungendum videtur cum sequ. *χερί.*]
παῖς v. *Τιτανίς.*
Τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς — Φ., Aesch. Eum. 6 sq.
χρυσοστέφανος, Hes. th. 136: *Φοίβην — χρυσοστέφανον.* ib. v. 17 *Φοίβην* coniecit Schoemann pro vulg. *Ἥβην.*

Φόρκυς.
ἀγήνωρ, Hes. th. 237: *ἀγήνορα Φόρκυν.*
ἅλιος v. *γέρων.*
γέρων, Hom. *ν* 96: *Φόρκυνος — ἁλίοιο γέροντος.* ib. v. 345.
κραταιός, Orph. fr. 95, 5 Abel: *Φόρκυν — κραταιόν.*
μέδων ἁλός, Hom. *α* 72: *Φόρκυνος — ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος.*
*πατήρ** Scyllae, Lycophr. 47.

Φρόνησις.
ἀγαθή, Soph. fr. 836 B Nauck²: *ἀλλ' ἡ Φρ.* (*φρ.* edd.) *ἀγαθὴ θεὸς μέγας.*

Φρόντις.
θυγάτηρ Καλλιόπης, Philisci ep. 1, 1 Bergk: *ὦ Κ. θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι.*

Φύσις.
ἁγνή, κοσμήτειρα θεῶν ἀτελής τε τελευτή voc., Orph. h. 10, 8[1]).
ἀδάμαστος v. *πανδαμάτωρ.*
ἀθανάτη v. *ζωή.*
ἀιδίη, κινησιφόρος, πολύπειρε, περίφρον, Orph. h. 10, 21. cf. *ζωή.*
αἰθερίη χθονίη τε καὶ εἰναλίη μεδέουσα voc., Orph. h. 10, 14.
αἶσα v. *ἄτρομος.*
ἀκοινώνητος v. *κοινή.*
ἀλλοτριομορφοδίαιτος v. *πάνρυτος.*
[*ἄλογος*, Io. Gaz. descr. 2, 331: *ἄλογον Φύσιν.*]
ἄνασσα v. *οὐρανίη.*
ἀπάτωρ et *ἀργής* v. *αὐτοπάτωρ.*
[*ἀστερόφοιτος*, h. mag. in Dianam 26 Wessely: *φύσις ἀστ.*]
ἀτελής v. *ἁγνή.*
ἄτρομος, Orph. h. 10, 26: *ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη αἶσα, πυρίπνους.*
αὐξιτρόφος, πίειρα πεπαινομένων τε λύτειρα voc., Orph. h. 10, 17.
αὐτάρκεια, Δίκη, Χαρίτων πολυώνυμε πειθώ, Orph. h. 10, 13.
αὐτογένεθλος, Nonn. D. 41, 52: *Φ. αὐτ.*
αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἀργής, πολύγηθε, μεγίστη, Orph. h. 10, 10.
ἄφθιτος, Orph. h. 10, 5: *ἄφθιτε, πρωτογένεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα.*
βαρυβρεμέτειρα, Orph. h. 10, 25: *σκηπτούχων ἐφύπερθε βαρ. κρατίστη* (voc.).
γλυκεῖα v. *πικρή.*
δαήμων v. *εὐαντής.*
δεινοκάθεκτος v. *ἐννυχίη.*
[*δημιουργὸς τῶν ὅλων*, Kaibel ep. 1002, 5 (Caeciliae Trebullae): *ἡ φύσ. — δημ. τ. ὅ.*]
Δίκη v. *αὐτάρκεια.*
δινεύουσα θοὸν ῥύμα etc., Orph. h. 10, 22: *ἀενάῳ στροφάλιγγι Θ. ῥ. διν.* (voc.).
εἱλίσσουσα ἴχνος etc., Orph. 10, 7: *ἄψοφον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἴ. εἱλ.* (voc.).
εἰναλίη v. *αἰθερίη.*
ἐννυχίη, πολύπειρε, σελασφόρε, δεινοκάθεκτε, Orph. h. 10, 6.
εὐαντής, Orph. h. 10, 11: *εὐαντές, πλοκίη, φιλίη, πολύμικτε, δαῆμον.*
εὔθρονος, Orph. h. 10, 24: *εὔθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελέουσα.*
ζωή, Orph. h. 10, 27: *ἀίδιος ζ. ἠδ' ἀθανάτη τε πρόνοια* (voc.).
ἡγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, πάντροφε κούρη, Orph. h. 10, 12.
κινησιφόρος v. *ἀιδίη.*
κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀκοινώνητε δὲ μούνη, Orph. h. 10, 9.
κομίστρια v. *πάνσοφος.*
κοσμήτειρα v. *ἁγνή.*
κούρη et *κράντειρα* v. *ἡγεμόνη.*
κρατίστη v. *βαρυβρεμέτειρα.*
κυβερνήτειρα v. *πανδαμάτωρ.*
κυδιάνειρα v. *ἄφθιτος.*
κυκλοτερής v. *πάνρυτος.*
λύτειρα v. *αὐξιτρόφος.*
μάκαιρα v. *ὠκυλόχεια.*
μεγίστη v. *αὐτοπάτωρ.*
μεδέουσα v. *αἰθερίη.*
μήτηρ v. *παμμήτειρα* et *πατήρ.*
ὁρμή v. *ὠκυλόχεια.*
οὐρανίη, πρέσβειρα, πολύκτιτε δαῖμον. ἄνασσα, Orph. h. 10, 2.
παλαίφατος v. *ἄφθιτος.*
παμβασίλεια v. *πάνσοφος.*
παμμήτειρα, Orph. h. 10, 1: *ὦ Φύσι, παμμ. θεά, πολυμήχανε μῆτερ.*

1) Nomen deae initio hymni (*'ὦ Φύσι'*) legitur; reliquum paene totum carmen ex epithetis constat.

παναυγής v. *πανδαμάτωρ.*
πανδαμάτειρα v. *ἄτρομος.*
πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κυβερνήτειρα. παναυγές, Orph. h. 10, 3.
πανδώτειρα v. *πάνσοφος.*
πάνρυτος, Orph. h. 10, 23: *πάνρυτε, κυκλοτερής, ἀλλοτριομορφοίαιτε.*
πάνσοφος, Orph. h. 10, 16: *πάνσοφε, πανδώτειρα, κομίστρια, παμβασίλεια.*
παντοκράτειρα, τετιμέν' ἀεί, πανυπέρτατε δαῖμον, Orph. h. 10, 4.
παντοτεχνής, Orph. h. 10, 20: *παντοτεχνές, πλάστειρα, πολύκτιτε, πότνια δαῖμον.*
πάντροφος v. *ἡγεμόνη.*
πανυπέρτατος v. *παντοκράτειρα.*
πατήρ, Orph. h. 10, 18: *πάντων μὲν σὺ π., μήτηρ, τροφὸς ἠδὲ τιθήνη.*
πειθώ v. *αὐτάρκεια.*
πεπρωμένη v. *ἄτρομος.*
περίφρων v. *ἀιδίη.*
πίειρα v. *αὐξιτρόφος.*
πικρὴ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισι, Orph. h. 10, 15.
πλάστειρα Φ., APl 310, 1 (Damocharidis). cf. *παντοτεχνής.*
πλοκίη v. *εὐαντής.*
πολύγηθος v. *αὐτοπάτωρ.*
πολύκτιτος v. *οὐρανίη* et *παντοτεχνής.*
πολυμήχανος v. *παμμήτειρα.*
πολύμικτος v. *εὐαντής.*
πολύπειρος v. *ἀιδίη* et *ἐννυχίη.*
πολύσπορος v. *ὠκυλόχεια.*
πολυώνυμος v. *αὐτάρκεια.*
[*πότνα — φύσις*, AP X 68, 4 (Agathiae).]
πότνια, Io. Gaz. Anacr. 5, 13: *Φύσι π.* cf. *παντοτεχνής.*
πρέσβειρα v. *οὐρανίη.*
πρόνοια v. *ζωή.*
πρωτογένεια v. *ἄφθιτος.*
πυρίπνους v. *ἄτρομος.*
σελασφόρος v. *ἐννυχίη.*
ταμίη κόσμοιο, παλιγγενέος Φ. ὕλης, Nonn. D. 2, 650.
τελέουσα v. *εὔθρονος.*
τελευτή v. *ἀγνή.*
τετιμένος v. *παντοκράτειρα.*
τιθήνη v. *πατήρ.*
τιμήεσσα v. *εὔθρονος.*
τροφός v. *πατήρ.*
φερέσβιος v. *ἡγεμόνη.*
φιλίη v. *εὐαντής.*
χθονίη v. *αἰθερίη.*
ὠκυλόχεια, μάκειρα, πολύσπορος, ὡριὰς ὁρμή voc., Orph. h. 10, 19.
ὡριάς v. *ὠκυλόχεια.*

Φωσφόρος.

ἄγγελος Ἠοῦς, AP XII 114, 1 (Meleagri): *Ἠ. ἄγγελε — Φαεσφόρε.*
αἰγλήεις, Nonn. D. 12, 9: *Φ. αἰγλ.*
[*αἰγλοειδὴς ἐκφανής τις φωσφ.*, Anth. app. ep. III 231, 18 Cougny.]
[*ἀστεράρχης*, Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 302: *ὁ λαμπρὸς αὐτὸς ἀστ. φωσφ.* etc.]
[*ἀστήρ*, Nonn. D. 4, 138: *φωσφ., ἀστ.* ib. 38, 332.]
ἀώιος v. p. 122 sub *ἀώιος.*
κρατερός v. *Φαεινός.*
[*λαμπρὸς φωσφ.*, Anth. app. ep. III 217, 4 Cougny. cf. *ἀστεράρχης.*]
[*λάμπων*, Anth. app. ep. III 400, 2 Cougny: *φωσφόρον λάμποντα.*]
πομπεὺς ἀπλανέος κελεύθου, Nonn. D. 38, 288: *Φωσφόρον ἀπλ. — πομπῆα κελεύθου.*
[*φαεινός*, Anth. app. ep. III 303, 4 Cougny: *φαεινῷ φωσφόρῳ. —* acc. *τὸν φαεινὸν φωσφόρον*, ib. III 251, 3.]
*κρατεροῖο Φαεινοῦ**, orac. Sibyll. 5, 526.
[*φεραυγής*, Catrarae in Neophytum Anacr. 204 (Matranga, anecd. II p. 681): *τὸν φεραυγῆ φωσφόρον.*]
[*φωταυγής*, Io. Tzetz. chil. 4, 702: *τὸν φωταυγῆ φωσφόρον.*]

Χάρις.

[*ἀδύλογος*, AP V 137, 2 (Meleagri): *τῆς αὐτῆς ἀδυλόγου Χάριτος.* poeta dicit Heliodoram puellam.]
αἰδοία — Χ., Pind. Ol. 6, 128 (76).
ἀνείμων, Nonn. D. 47, 281: *Χάριν — ἀνείμονα.*
Βιστονὶς — ἐπιχθονίη Χ., Nonn. D. 13, 340.
γυνὴ Ἡφαίστου, Io. Tzetz. all. Hom. *Σ* 579: *τῆς Χάριτος τῆς γυναικὸς Ἡφ.*
δῖα θεάων*, Hom. *Σ* 388.
ἐπιχθονίη v. *Βιστονίς.*
ζηλήμων v. *νύμφη.*
ζωθάλμιος, Pind. Ol. 7, 19 sq. (11): *Χ. ζωθ.*
ἡδίστη θεῶν, Antiphan. fr. 228 Kock: *Χάριτος ἡδίστης Θ.*
καλή v. *λιπαροκρήδεμνος.*
λιπαροκρήδεμνος, Hom. *Σ* 382 sq.: *Χ. λιπ. | καλή. — ἡ λιπ. — Χ.*, AP VI 61, 5 sq. (Palladae).
[*μειλιχίη — χ.*, Empedocl. v. 299 Mullach (corrupt.; cf. v. 232 Stein).]
νύμφη, Nonn. D. 29, 331: *Χάριν ζηλήμονα νύμφην.*

[*στέφουσα ἔαρος κάλλος*, Io. Gaz. Anacr. 5, 19 sq.: *X.* — *ἔ. στέφ. κ.*]

σύζυγος Vulcani, Io. Tzetz. all. Hom. Σ 291: *X. ἡ τούτου σύζ.* cf. ib. v. 494.

ὠκυπέδιλος, Nonn. D. 33, 4: *X. ὠκ.* i. e. Pasithea.

Χάριτες.

ἅβραι X. voc., Sapph. fr. 60 Bergk.

ἁβροδάκτυλοι, Nicet. Eug. Dros. et Char. 6, 598: *Χάριτας ἁβροδακτύλους.*

ἀγλαότιμοι v. *μεγαλώνυμοι.*

ἅγναί v. *γενέτειραι* et *θεμεραί.* — *ἅγναι X.*, Alcae. fr. 62 Bergk. cf. *βροδοπάχεες.*

ἀείζωοι, APl 7, 4 (Alcaei): *ἀειζώων* — *Χαρίτων.*

ἀειθαλέες v. *αἰολόμορφοι.*

Αἰολίδες, AP IX 184, 2 (*ἀδ.*): *Σαπφοῦς* — *Αἰ. X.* (*χάρ.* edd.).

*αἰολόμορφοι** (voc.), *ἀειθαλέες, θνητοῖσι ποθεινα ί*, Orph. h. 60, 5.

ἀμίμητοι, AP IX 239, 2 (Crinagorae): *ἀμιμήτων* — *Χαρίτων.*

ἀμφίπολοι Apollinis, v. *χορίτιδες.* Veneris, v. *κοῦραι.* cf. etiam Nonn. D. 16, 131 sq.

ἀνθολόγοι κάλλευς, AP XII 95, 2 (Meleagri): *κ. ἀνθ. X.*

ἀοίδιμοι v. *βασίλειαι.*

ἅρπαγες ψυχέων ἀλλοτρίων, v. *τοξοβόλοι.*

ἀσταλέες, Callim. fr. 266 Schneider: *ἀσταλέων Χαρίτων.*

ἀφαρέες, Euphor. fr. 66 Mein.: *Χαρίτεσσιν ἀφαρέσιν.*

βαθύζωνοι, Pind. Py. 9, 2 (2) sq.: *βαθυζώνοισιν* — *Χαρίτεσσι.*

βασίλειαι Ὀρχομενοῦ, Pind. Ol. 14, 1—5 (1—3): *Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, ταίτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν, | ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασ. | X. Ὀρχ., παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι.*

βροδοπάχεες ἅγναι X. — *Διὸς κόραι* voc., Sapph. fr. 65 Bergk.

γελῶσαι, Anacreontea 4 [18], 15: *Χάριτας γελώσας.*

γενέτειραι χαρμοσύνης, Orph. h. 60, 4: *χ. γεν.** (voc.), *ἐράσμιαι, εὔφρονες, ἅγναί.*

γλαυκαί, Ibyci fr. 5 Bergk (cf. annot.): *γλαυκέων Χαρίτων* (— *καλλικόμων*).

ἔκγονοι Οὐρανοῦ, AP XV 25, 14 (ara I): *Οὐ.* — *ἐκγόνοις.**

ἐπίσκοποι Μινυᾶν, v. *βασίλειαι.*

ἐράσμιαι v. *γενέτειραι.*

ἑραταί, Kaibel suppl. ep. 928 a, 12: *ἑρατὰς* — *Χάριτας.*

ἑσθλαί v. *συνεργοί.*

Ἐτεόκλειοι, Theocr. id. 16, 104 sq. c. schol.: *ὦ Ἐτ. X.* (v. l. *θύγατρες* etc.) *θεαί, ὦ Μινύειον | Ὀρχομενὸν φιλέοισαι.*

εὐθαλέες, AP VII 600, 2 (Iuliani Aeg.): *εὐθαλέων Χαρίτων.*

*εὐκταῖαι** (voc.), *κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἱμερόεσσαι*, Orph. h. 60, 10.

ἐυπλόκαμοι X., Hom. h. 2, 16.

εὔφρονες v. *γενέτειραι.*

ἡδύλογοι, AP VII 416, 2 (Callimachi?): *ἡδυλόγους Χάριτας.*

ἠύκομοι — *X.*, Pind. Py. 5, 60 (45). — gen. *ἠυκόμων Χαρίτων*, Colluth. 174. — dat. *ἠυκόμοις Χαρίτεσσιν*, Qu. Sm. 5, 72.

θαλεραὶ X. voc., AP XII 142, 4 (Rhian. p. 209 Meineke).

θεμεραί, Pind. Ol. 14, 11 (8): *θεμερᾶν* — (v. l. *ἁγνᾶν, σεμνᾶν*) *Χαρίτων.*

θρυλλούμεναι πᾶσι, Io. Tzetz. th. 315 (Matranga, anecd. II p. 588): *τὰς Χάριτας τὰς πᾶσι θρυλλουμένας.*

θυγατέρες Ζηνὸς καὶ Εὐρυνόμης, Orph. h. 60, 2: *θυγ.** (voc.) *Ζηνός τε καὶ Εὐ. βαθυκόλπου.* cf. Onomacr. fr. 3 Kinkel.

θύγατρες v. *Ἐτεόκλειοι.*

ἱλαραί, AP VII 419, 4 (Meleagri): *ἱλαραῖς* — *Χάρισιν.* — *ταῖς ἱλ.* — *X.*, Kaibel ep. 269, 4 (lectio dubia). *ἱλ. Χαρίτεσσι*, AP XII 2, 5 (Stratonis, = app. BV 5).

ἱμερόεσσαι v. *εὐκταῖαι.*

ἱμερόφωνοι, Theocr. id. 28, 7: *Χαρίτων ἱμεροφώνων* (v. l. *ἱμερ.*).

ἰοστέφανοι v. *ἰοστεφές.*

ἰοστεφές, AP VIII 127, 2 (Gregor. Theol., in Euphemium): *Χαρίτων* — *ἰοστεφέων* (v. l. *ἰοστεφάνων*).

καλλίκομοι, Stesich. fr. 37 Bergk: *Χαρίτων* — *καλλικόμων.* Arist. pac. 796. *καλλ.* — *Χαρ.*, AP IX 625, 4 (Maced. Cons.). — acc. *καλλικόμους* — *Χάριτας*, ib. VI 144, 2 (Anacreontis, = Simon. ep. 150 Bergk). cf. *γλαυκαί* et *κοῦραι.*

καλλιπάρῃοι, Hes. th. 907: *Χάριτας* — *καλλιπαρῄους.*

καλυκώπιδες v. *εὐκταῖαι.*

κελαδεναί, Pind. Py. 9, 159 (89): *Χαρίτων κελαδεννῶν.*

κοιναὶ X., Pind. Ol. 2, 89 (50).

κόραι v. *βροδοπάχεες* et *συνεργοί.*

κοῦραι, Theogn. 15: *X.*, *κ.* (voc.) *Διός.* *Sine dearum nomine:* nom. *καλλίκομοι κ. Δ.* (Gratiae?), Anacr. fr. 69 Bergk. *κ.*

— *χορίτιδες Ὀρχομενοῖο ἀμφίπολοι Παφίης*, Nonn. D. 41, 227 sq.
κυκλάδες v. *εὐκταῖαι.*
λαχοῖσαι Καφισίων ὑδάτων, v. *βασίλειαι.*
λευκοπάρειοι, Anth. app. ep. III 281, 18 Cougny: *Χαρίτεσσιν λευκοπαρείοις.*
(*αἱ*) *λιπαραὶ Χ.*, AP XII 121, 2 (Rhian. p. 208 Meineke).
λιπαροκρήδεμνοι, Cypr. fr. 4, 3 sq. Kinkel: *θεαὶ λιπ.*, | *νύμφαι καὶ Χ.*
μαργαρόστερνοι v. *συνεργοί.*
μεγαλώνυμοι, Orph. h. 60, 1: *ὦ Χ. μεγ.*, *ἀγλαότιμοι.*
Μελήτειοι, AP VII 418, 6 (Meleagri): *Μελητείοις — Χάρισιν.* cf. Tibull. IV 1, 200.
[*Μενίππειοι*, AP VII 417, 4 (Meleagri): *Μενιππείοις* (v. l. *Μενιππείαις*) — *Χάρισιν.*]
ξανθαί, Pind. Nem. 5, 97 (54): *ξανθαῖς Χάρισσιν.* — *ξανθαῖσιν — Χαρίτεσσι*, AP VII 440, 3 (Leon. Tar.).
[*ὀλβοδότειραι** (praedic.), *ἀεὶ μύστῃσι προσηνεῖς*, Orph. h. 60, 11.]
Ὀλυμπιάδες — Χ., Arist. av. 782.
[*ὁμόζυγες*, Nonn. D. 48, 556: *Χ. — ὁμ.*]
παρθένοι, Constant. Rhod. iambi scopt. v. 47 (Matranga, anecd. Gr. II p. 628): *Χ. — παρθ.*
ποθειναὶ θνητοῖσι, v. *αἰολόμορφοι.*
προσηνεῖς v. *ὀλβοδότειραι.*
σεμναὶ Χ. voc., Eur. Hel. 1341. — gen. *σεμνᾶν Χαρίτων*, Pind. fr. 95, 2 Bergk. cf. *θεμεραί.*
συζύγιαι Χ. voc., Eur. Hipp. 1147.
συνέμπνοοι v. *συνεργοί.*
συνεργοί, Nicet. Eug. Dros. et Char. 4, 374 sq.: *ὦ συν. καὶ συνέμπνοοι φίλαι, Χ. ἐσθλαί, μαργαρόστερνοι κόραι.*
*τοξοβόλοι**, *ψυχέων ἅρπαγες ἀλλοτρίων*, AP XII 181, 4 (Stratonis).
τριζυγέες Χ., AP XI 27, 4 (Macedonii).
τρίζυγοι, Soph. fr. 502 Nauck[2]: *Χαρίτων τριζύγων.* — dat. *τριζύγοις θεαῖσι**, Eur. Hel. 357.
τρισσαί, Kaibel ep. 692, 2: *Χαρίτων τρισσῶν.*
φίλαι, Arist. Ach. 989: *Χάρισι ταῖς φίλαις.* cf. *συνεργοί.*
φιλέοισαι Orchomenum, v. *Ἐτεόκλειοι.*
χορίτιδες, Nonn. D. 31, 204 sq.: *Χ. — χορ. Ὀρχομενοῖο.* add. *ἀμφίπολοι Φοίβοιο*, ib. 34, 37 sq. cf. *κοῦραι.*
[*χοροποιοί*, Eur. Phoen. 788: *χάρ. χορ.*]
χρύσεαι, AP XII 91, 3 (Polystrati): *χρυσέαισι Χαρίτεσσι.*

Χάρυβδις.
ἀναβλύζουσα Χ., Apoll. Rh. 4, 923.
δασπλής, Simon. fr. 38 Bergk: *δασπλῆτα Χάρυβδιν.*
δεινὴ Χ., Eur. Tro. 436. — acc. *δεινὴν — Χάρυβδιν*, Hom. μ 260; 430. ψ 327.
δῖα Χ., Hom. μ 104; 235.
ἐκφυσῶσα, Lycophr. 743: *Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν.*
ἑλκομένη δίνῃσι παλιρροίβδοισι, v. *κελαινή.*
ἐρευγομένη δεινόν, Apoll. Rh. 4, 789 sq.: *Χάρυβδιν* | *δ. ἐρευγομένην.*
κελαινὴ | *ἑλκομένη δίνῃσι παλιρροίβδοισι Χ.*, Opp. hal. 5, 219 sq.
ὀλοή, Hom. μ 113: *ὀλοὴν — Χάρυβδιν.* ib. v. 428. cf. *χαλεπή.*
[*Σκυθοτρόφος*, Georg. Pis. Heracl. 2, 73: *ἡ Χ. ἡ Σκυθ.*]
[*χαλεπή*, AP XI 271, 1 (= Preger ep. 225): *χαλεπὴν* (v. l. *ὀλοὴν*) — *Χάρυβδιν* poeta incertus Anastasium regem per iocum appellat.]

Χειμερίη (Hora).
ζοφόεσσα, Io. Gaz. descr. 2, 309: *Χ. ζοφ.*
κατάσκιος v. *ὑδατόεσσα.*
*ὑδατόεσσα** *κατάσκιος* (*ἔπλετο*) *πάχνης*, Io. Gaz. descr. 2, 306.

Χειμών.
ἄσχετος ὑψικέλευθος — Χ., Io. Gaz. descr. 2, 120.
ἠερόφοιτος — Χ., Io. Gaz. descr. 2, 109.
ὑψικέλευθος v. *ἄσχετος.*

Χρόνος.
ἀγήραος v. *ἀγήρατος.*
ἀγήρατος (v. l. *ἀγήραος*), Orph. fr. 36 et 48 Abel.
ἀδάμαστος v. *πανδαμάτωρ.*
ἀέναος, Orph. E. 29: *Χρόνον ἀέναον.*
ἀκούων πάντα, v. *ὁρῶν.*
[*ἄναξ*, Pind. fr. 33 Bergk: *ἄνακτα τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.* — voc. *ἄναξ** num ad *Χρόνον* referri liceat (fr. 35), dubitandum est.]
[*ἐξελέγχων ἀλάθειαν*, Pind. Ol. 10, 65—67 (53—55): *ὁ ἐξελέγχων μόνος* | *ἀλάθειαν ἐτήτυμον* | *χρ.* (edd., *Χρ.* Rumpel).]
ἐργαζόμενος πάντα ἀσθενέστερα, v. *τέκτων.*
ἕρπων v. *πανδαμάτωρ.*
[*εὐμαρής*, Soph. El. 178: *χρ. γὰρ εὐμ. θεός* sc. *ἐστιν.*]
[*ἰατρός*, Philippid. fr. 32 Kock: *ὁ κοινὸς ἰατρός* [illegible]]

κοινός v. ἰατρός.
Κρόνος cum Χρόνῳ confusus, Orph. fr. 50 Abel.
μέγας Χρ. (Lobeck; codd. Κρόνος), Orph. fr. 53, 1 Abel.
[ὀλοός, Anth. app. ep. III 281, 6 Cougny: χεὶρ ὀλοοῖο χρόνοιο.]
[ὁρῶν πάντα, Soph. OT 1213: ὁ πάνθ' ὁρ. χρ. — ὁ πάνθ' ὁρ. | καὶ πάντ' ἀκούων — χρ., Soph. fr. 280 Nauck².]
[πανδαμάτωρ — χρ., Kaibel ep. 1050, 4. ὁ πανδ. — χρ., Simon. fr. 4, 5 Bergk. χρ. πανδ., Anth. app. ep. add. III 256 b, 13 Cougny. χρ. — ὁ πανδ., app. ep. II 163, 7 C. χρ. ἕρπων | πανδ., ἀδάμαστος, Nonn. par. ev. Io. 10, 62 sq.]
πανεπίσκοπος, AP VII 245, 1 (Gaetulici, = Kaibel ep. 27): ὦ Χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαῖμον. cf. Preger p. 220.
πατὴρ πάντων, Pind. Ol. 2, 32 (17): Χρ. ὁ πάντων π.
σοφός v. τέκτων.
[τέκτων, Cratet. fr. 39 Kock: ὁ γὰρ χρ. μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός, | ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.]
[τίκτων πάντα, Moschion. fr. 6, 18 Nauck²: ὁ τ. π. καὶ τρέφων χρ.]
τρέφων v. τίκτων.
ὑπερβάλλων etc., v. ἄναξ.
[φθόρος, Philae in vermem ser. 5: τὸν φθόρον χρόνον. 'destructorem Tempus', Duebner.]

Χρύση.

[φύλαξ, Soph. Phil. 1327: Χρύσης — φύλακος.]
ὠμόφρων, Soph. Phil. 194: τῆς ὠμόφρονος Χρύσης.

Χρυσός (cf. Πλοῦτος).

[ἀρχηγὸς κακῶν, orac. Sibyll. 2, 115: χρυσὲ κ. ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων.]
βιοφθόρος v. ἀρχηγός.
[παῖς Διός, Pind. fr. 222 Bergk: Δ. π. ὁ χρυσός sc. ἐστι.]
πορνοφίλας v. τάλας.
τάλας Χρ. ὁ πορνοφίλας, AP XI 416, 2 (ἀδ.). cf. titulum huius epigrammatis: εἰς τὸν πλοῦτον.
χαλέπτων πάντα, v. ἀρχηγός.

Ὠκεανός [1]).

ἅγνισμα θεῶν, v. μάκαρ.
ἀέναος, Nonn. D. 48, 313: ἀενάου — Ὠκ.
ἀήθης, Nonn. D. 38, 409: ἀήθεος Ὠκ.
αἰὲν ἐών v. πατήρ.
ἀκαλαρρείτης, Hom. *H* 422: ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκ. τ 434. Diphil. fr. 126 Kock.
ἀκαλάρροος, Orph. A. 1187: ἀκαλαρρόου Ὠκ.
ἀκάματος, Dion. Per. 27: ἀκαμάτου — Ὠκ. — ἀκ. καλλιρρόου Ὠκ., Orph. fr. 220, 1 Abel.
ἀρχέγονος — Ὠ., Nonn. D. 40, 550 sq. — gen. ἀρχεγόνοιο — Ὠκ., Io. Gaz. descr. 1, 272.
ἀρχὴ πόλου, v. τέρμα.
ἀτέρμων, Nonn. D. 24, 3: ἀτέρμονος Ὠκ. ib. 32, 8.
ἄφθιτος v. πατήρ.
[ἀφνειός, Triph. 352: ἀφνειοῖο — ὠκ.]
ἀψόρροος, Hom. *Σ* 399: ἀψορρόου Ὠκ. υ 65. Hes. th. 776.
βαθυδίνης, Hom. κ 511: Ὠκεανῷ βαθυδίνῃ. — acc., Hes. op. 171. th. 133. Dion. Per. 1149.
βαθυδινήτης, ex Dorotheo 11: βαθυδινήταο — Ὠκ.
βαθυκύμων, Dion. Per. 56: βαθυκύμονος Ὠκ.
βαθυρρείτης, Hom. *Φ* 195 (= Io. Tzetz. all. *Φ* 74): βαθυρρείταο — Ὠκ. — Ὠκ. βαθ., Hes. th. 265.
βαθύρροος, Hom. *Ξ* 311: βαθυρρόου Ὠκ. λ 13 (= Io. Tzetz. all. λ 8). Ὠκ. βαθ., h. 3, 185. Dion. Per. 3. Qu. Sm. 1, 148. Ὠκεανοῦ — βαθ., ib. 2, 117. cf. ἀκαλαρρείτης.
βαρυαχής v. πατήρ.
[βόρειος, Dion. Per. 283 sq.: βορείου | Ὠκεανοῦ.]
γαιήοχος, Anth. app. ep. III 209, 1 Cougny: Ὠκ. — γαι. — gen. γαιήοχου Ὠκ., Qu. Sm. 2, 208.
γείτων Somni, Nonn. D. 31, 189 sq.: τεὸς ἠχέτα γ. | Ὠ. κελάδων.
γένεσις θεῶν etc., Hom. *Ξ* 201: Ὠκεανὸν — θεῶν γένεσιν. ib. v. 302 [1]). — Ὠκ. — ἀθανάτων τε θεῶν γέν. θνητῶν τ' ἀνθρώπων, Orph. h. 83, 1 sq.
γενέτης Hydaspis fluvii, Nonn. D. 23, 99: Ὠκεανῷ γενέτῃ.

1) Genetivus semper, ubi non aliter annotavi, est Ὠκεανοῖο.

1) Quos locos respicit Io. Tzetz. all. Hom. O 54.

ὁ γέρων*, Io. Gaz. descr. 1, 287.
γνωτὸς ἐμὸς (Typhonis) — Ὠ., Nonn. D. 2, 276 sq.
δυτικός, Nonn. D. 12, 1: δυτικοῖο — Ὠκ.
[ἐθήμων, Nonn. D. 38, 149: εἰς ῥόον — ἐθήμονος Ὠκ. stellae occidunt.]
εἱλισσόμενος περὶ πᾶσαν χθόνα, v. πατήρ.
ἑλίσσων γαῖαν, Orph. h. 11, 15: Ὠκεανός τε πέριξ ἐνὶ ὕδασι γ. ἑλ. cf. πατήρ et ταυρόκρανος.
[ἕσπερος, Dion. Per. 63: ἑσπέρου Ὠκ.]
[εὐρύπορος, Opp. hal. 3, 620 sq.: εὐρυπόροιο — ὠκεανοῦ.]
εὐρύς, Anth. app. ep. III 60, 4 Cougny (Antagorae): εὐρέος Ὠκ.
ἐύστρεπτος, Nonn. D. 38, 161: ἐυστρέπτοιο — Ὠκ.
ἠχέτα v. γείτων.
[ἠῷος, Nonn. D. 12, 116: ἠῴοιο — Ὠκ. Dion. Per. 1163. ἠῴου — Ὠκεανοῦ, APl 183, 6 (ἀδ.).]
θεράπων v. πλατύς.
Ἰνδικὸς Ὠ., Dion. Per. 893.
καλλίρροος, Orph. fr. 32, 1 Abel: Ὠ. — καλλ. cf. ἀκάματος.
καλόρρους, Io. Tzetz. all. Hom. Σ 299: ὠκεανοῦ καλόῤῥου.
κελάδων, Nonn. D. 38, 108: Ὠ. κελ. μιτρούμενος ἄντυγα κόσμου. — gen. Ὠκεανοῦ κελάδοντος, ib. 19, 340. κελ. — Ὠκεανοῖο, Maxim. Phil. 290. cf. γείτων et πλατύς.
κλυτός, Hes. th. 215: κλυτοῦ Ὠκ. ib. 274. 288. 294.
[κοῖλος, Arat. phaen. 553: κοίλοιο — ὠκ.]
κυμαίνων, Io. Gaz. descr. 1, 311: κυμαίνοντος — Ὠκ.
Λιβυκός, Nonn. D. 6, 119: Λιβυκοῖο — Ὠκ.
μάκαρ*, πολύολβε, θεῶν ἅγνισμα μέγιστον, Orph. h. 83, 6.
μεγακήτης, Orph. h. 51, 1: μεγακήτεος Ὠκ. — Ὠκεανοῦ μεγ., Dion. Per. 1087.
μέγας, Hes. th. 20: Ὠκεανὸν — μέγαν. Orph. E. 27. cf. etiam orac. Sibyll. 2, 198.
μιτρούμενος ἄντυγα κόσμου, v. κελάδων et πλατύς.
ὁ πατὴρ Ὠ. πάντων ὑδάτων, Io. Tzetz. all. Hom. Φ 83. — gen. Ὠκεανοῦ πατρός, Aesch. Prom. 532 (531). Arist. nub. 271 (ὠκ. edd.). π. — Ὠκεανοῦ βαρυαχέος, ib. 277 (ὠκ. edd.). τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου | χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες | πατρὸς Ὠκεανοῦ, Aesch. Prom. 138—140. τοῦ κρηνῶν | π. Ὠκεανοῦ, Soph. fr. 248 Nauck². — acc. Ὠκεανὸν — πατέρ' ἀφθιτον, αἰὲν ἐόντα, Orph. h. 83, 1.
πατράδελφος Iovis, Io. Tzetz. th. 314 (Matranga, anecd. II p. 588): Ὠκεανοῦ — τοῦ πατραδέλφου.
περίμετρος, Nonn. D. 4, 116: Ὠκεανὸν περίμετρον.
πλατύς, Nonn. D. 42, 480 sq.: πλατύν, ἀενάου μιτρούμενον ἄντυγι κόσμου | Ὠκεανὸν κελάδοντα τεὸν [Neptuni] θεράποντα καλέσσω (Neptunus).
πολύολβος v. μάκαρ.
πολὺς Ὠ., Dion. Per. 630.
ποταμός, Hom. Ξ 245 sq.: ποταμοῖο — Ὠκεανοῦ. — ποτ. — Ὠκεανοῖο, Σ 607. μ 1. Ὠκ. τελήεντος ποτ., Hes. th. 242. 959. — acc. Ὠκεανὸν ποταμόν, Hom. λ 639.
πρωτάγγελος εἰσέτι θεσμῶν | Ὠ., Nonn. D. 41, 175 sq.
[πύματος, Dion. Per. 624: πυμάτοιο — Ὠκ.]
Σκυθικός, Dion. Per. 587: Σκυθικοῖο — Ὠκ.
σπεύδων στέφος etc., Nonn. D. 1, 495 sq.: στ. αὐτοέλικτον ὁμόζυγον ἥλικι γαίῃ | Ὠκεανὸν σπεύδοντα παλινδίνητον.
ταυρόκρανος, Eur. Or. 1377—1379: Ὠ. ὃν (sc. πόντον) | ταυρ. ἀγκάλαις ἑλίσ|σων κυκλοῖ χθόνα.
τελήεις v. ποταμός.
τέρμα* φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλου, ὑγροκέλευθε, Orph. h. 83, 7.
ὑγροκέλευθος v. τέρμα.
υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, Io. Tzetz. th. 178 (Matranga, anecd. II p. 583): Ὠ. τ. Οὐ. κ. Γ. υἱὸς ὁ πρῶτος.
Ὤγενος alterum Oceani nomen, Lycophr. 231: Ὠγένου*.

Ὥρα.

ἀελλόπος v. ἀμφίπολος.
ἀκροφαής v. λιπόσκιος.
ἀμφιθαλής, Io. Gaz. descr. 2, 271 sq.: ἀμφιθαλῆ*, χαρίεσσαν, ἰσήμερον — εἰαρινὴν δροσόεσσαν, ἀειλομένην Ἀφροδίτῃ
ἀμφίπολος Φαέθοντος ἀελλόπος — Ὥρη, Nonn. D. 12, 54.
ἀπλανής, Nonn. D. 6, 60: ἀπλανέος — Ὥρης.
ἄστατος Ὥρη, Nonn. D. 12, 90.
ἄχρονος ἡμιτέλεστος — ἱππότις Ὥρη, Nonn. D. 1, 172.
δροσόεσσα v. ἀμφιθαλής et λιπόσκιος.
ἔγγυος (v. l. ἔγχλοος) v. προάγγελος.
εἰαρινή v. ἀμφιθαλής.

ἡμιτέλεστος v. ἄχρονος.
θαλυσιὰς — Ὥρη, Nonn. D. 11, 501. cf. Θαλυσιάς p. 157.
θυγάτηρ Χρόνου, Nonn. D. 12, 96: Χρ. θυγ.*
ἵκμιος Ὥρη, Io. Gaz. descr. 2, 311.
ἱππότις v. ἄχρονος.
ἰσήμερος v. ἀμφιθαλής (‘die Aequinoctial-Hore’).
κάρυξ v. πότνια.
καρφαλέη, Nonn. D. 5, 602: καρφαλέης — Ὥρης.
λιπόσκιος — ἀκροφαὴς δροσόεσσα — ὄρθριος Ὥρη, Io. Gaz. descr. 1, 330 sq.
ὄρθριος v. λιπόσκιος.
ὀφειλομένη Ἀφροδίτῃ, v. ἀμφιθαλής.
πότνια, Pind. Nem. 8, 1 sq. (1): Ὥρα π., κάρυξ Ἀφροδίτας ἁβρουσιῶν φιλοτάτων.
προάγγελος Ζεφύροιο, Nonn. D. 3, 10: Z. πρ. ἔγχλοος (v. l. ἔγγυος) Ὥρη.
σταφυληκόμος Ὥρη, Nonn. D. 12, 21.
τροπική, Io. Gaz. descr. 2, 256: τροπικήν*. ‘τροπικὴν intellige Ὥρην’, Graefe.
φθινοπωρίς, Nonn. D. 38, 276: φθινοπωρίδος Ὥρης. cf. 12, 22 (corrupt.) et Φθινοπωρίς p. 217.
φιλεύδιος Εἴαρος Ὥρη, Io. Gaz. descr. 2, 278.
φυσίζοος — Ὥρη, Io. Gaz. descr. 1, 355.
χαρίεσσα v. ἀμφιθαλής.
χελιδονίη, Nonn. D. 38, 272: χελιδονίης — Ὥρης.
χθονόπαις, lyr. (trag.?) fr. adesp. ap. Hesych. s. v. χθονόπαιδ’ Ὥραν. cf. PLG III⁴ p. 743 Bergk.

Ὧραι.

ἀγλαόκαρποι v. χρυσάμπυκες.
ἄγναι v. εἰαριναί.
ἀειθαλέες, Orph. h. 43, 5: Ὧ. (voc.) ἀειθ., περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι.
ἀλαθέες v. χρυσάμπυκες.
ἀμοιβάδες v. θυγατέρες.
ἀμφίπολοι — Διὸς — εὔποδες Ὧ., Nonn. D. 8, 5. ἀμφ. Κρονίωνος — Ὧ., ib. 8, 33. ἀμφ. Φαέθοντος — εὔπ. Ὧ., ib. 38, 415. cf. φυλάκτορες.
ἀνάλκιδες — Ὧ. | δμωίδες Ἠελίοιο, Nonn. D. 2, 270 sq.
[ἀταρβέες (praedic.) — Ὧ., Nonn. D. 1, 224.]
γλυκυπάρθενοι Ὧ., AP IX 16, 1 (Meleagri). cf. Theod. Prodr. Amic. ex. 95.
Διονυσιάδες, AP XIII 28, 1/3 (Bacchyl. aut Simon. ep. 148 Bergk, = Callim. ep. inc. 11 Schneider): Ὧ. — αἱ Διον.
δμωίδες Ἠελίοιο — Ὧ., Nonn. D. 48, 578. cf. ἀνάλκιδες et θυγατέρες.
εἰαριναί* (voc.), λειμωνιάδες, πολυάνθεμοι, ἄγναι, Orph. h. 43, 3. — gen. εἰαρινῶν Ὡρῶν, AP V 70, 2 (Rufini).
ἕλικες, Io. Gaz. descr. 2, 270: ἑλίκεσσιν* (‘saltantibus’).
ἐναυλακοφοίτιδες, AP VI 98, 1 (Zonae): ἐναυλακοφοίτισιν Ὥραις.
ἐννύμεναι πέπλους etc., Orph. h. 43, 5 sq.: Ὧ. (voc.) — πέπλους ἐνν. δροσεροὺς ἀνθῶν πολυθρέπτων.
εὔθρονοι, Pind. Py. 9, 105 (60): εὐθρόνοις Ὥραισι.
ἐυπλόκαμοι, Qu. Sm. 1, 50: Ὡράων — ἐυπλοκάμων.
εὔποδες Ὧ., Nonn. D. 28, 330. 38, 131; 331. cf. ἀμφίπολοι et κήρυκες.
εὔφρονες Ὧ., Hom. h. 2, 16. Panyass. fr. 13, 1 Kinkel.
ζωθαλπέες Ὧ., Nonn. D. 16, 397.
ἡδυπρόσωποι v. ἀειθαλέες.
θεήτορες ἁρμονίης κόσμοιο, Io. Gaz. 2, 265: ἁ. κ. θεήτ.*.
θοαὶ — Ὧ., Qu. Sm. 4, 135.
θυγατέρες λυκάβαντος — Ὧ., Nonn. D. 7, 16. θυγ. λυκ. ἀελλοπόδοιο τοκῆος | — ῥοδώπιδες — Ὧ., 11, 486 sq. θυγ. — Χρόνοιο — κυκλάδες Ὧ., | δμωίδες Ἠελίοιο, συνήλυδες αἴθοπι δίφρῳ, | μυστιπόλοι λυκάβαντος ἀμοιβάδες, 12, 15/17—19. — voc. Ὧ., θυγ. Θέμιδος καὶ Ζηνὸς ἄνακτος, Orph. h. 43, 1.
καλλίκομοι, Hes. op. 75: Ὧ. καλλ. — gen. Ὡρᾶν | καλλικόμων (coni. Bergk), Ibyci fr. 5 Bgk.
κήρυκες ἑσσομένων, Nonn. D. 7, 107: ἑσσ. κήρ. — εὔποδες Ὧ. cf. λεχωίδες.
κοῦραι*, Io. Gaz. descr. 1, 326. — acc. τέσσαρας Ἠελίοιο ῥοδώπιδας — κούρας*, ib. 2, 261.
κυκλάδες, Nonn. D. 38, 290: δυώδεκα κυκλ. Ὧ. — voc. κυκλ. Ὧ., ib. 2, 328. cf. θυγατέρες.
λειμωνιάδες v. εἰαριναί.
λειμωνίδες Ὧ., Nonn. D. 34, 107.
λεχωίδες — Ὧ. | ἑσσομένων κήρυκες, Nonn. D. 9, 12 sq. Ὧ. — λεχ., 3, 381 sq.
μαιάδες Ὧ. voc., Nonn. D. 48, 801.
μαλακαὶ πόδας (v. l. μαλακαίποδες) — Ὧ., Theocr. id. 15, 103.
μυστιπόλοι v. θυγατέρες.
ξανθαί, Io. Gaz. descr. 1, 348: ξανθὰς — (ἥματος) Ὥρας.

παῖδες Χρόνου, Stob. ecl. phys. I 2, 31 v. 8: Χρ. (fort. χθονὸς Bergk) παίδων Ὡρᾶν. cf. PLG III⁴ p. 681 sq. Bgk.

παντόχροοι, πολύοδμοι ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς, | Ὧ. voc., Orph. h. 43, 4 sq.

περικυκλάδες v. ἀειθαλέες.

πολυαλδέες, Qu. Sm. 2, 658: πολυαλδέσιν Ὥραις.

πολυάνθεμοι, Pind. Ol. 13, 23 (17): Ὧ. πολ. cf. εἰαριναί.

πολυγηθέες Ὧ., Hom. Φ 450.

πολύοδμοι v. παντόχροοι.

προμάντιες — Ὧ., Nonn. D. 7, 179. Ὧ. | κοιρανίης ἀλύτοιο προμ. Αὐσονιήων, 3, 198 sq.

ῥοδοπήχεες Ὧ., Nonn. D. 47, 90.

ῥοδώπιδες v. θυγατέρες et κοῦραι.

συμπαίκτορες Φερσεφόνης, Orph. h. 43, 7: ἀγνῆς Φ. συμπ.* (voc.).

συνήλυδες Ὧ., Nonn. D. 11, 521. cf. θυγατέρες.

τετράζυγες Ὧ., Nonn. D. 25, 364. 41, 184.

ὑψαύχενες Ὧ., Nonn. D. 2, 704.

φθινοπωρίδες Ὧ., Nonn. D. 34, 110.

φίλαι, Theocr. id. 15, 104 sq.: βάρδισται μακάρων Ὧ. φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ | ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φορεῦσαι.

φυλάκτορες αἰθέρος Ὧ. | ἀμφίπολοι Φαέθοντος, Nonn. D. 2, 176 sq.

[χορίτιδες — ὦραι, Nonn. D. 46, 158.]

χρυσάμπυκες Ὧ., Hom. h. 6, 5. Ὧ. — χρυσ., ib. v. 12. — acc. τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους — ἀλαθέας Ὥρας, Pind. fr. 30, 6 Bergk.

Addenda et corrigenda.

P. 1 col. 1 post lin. 21 adde: *Χάρις**, Nonn. D. 33, 60.
P. 4 col. 1 post lin. 50 adde: *πολύκλαυστος*, Stob. flor. 64, 16, 3 (Cliniae): *πολύκλαυστον — Ἅιδην.* cf. Preger proll. p. XII.
P. 5 col. 1 lin. 49 post Bergk adde: PLG III[4] p. 685 sq.
P. 5 col. 2 lin. 52 adde: *Ἀλέᾳ — Ἀθηνᾷ* (coni. Spengel), Preger ep. 64, 1; cf. Anth. app. ep. I 19 Cougny.
P. 9 col. 1 lin. 27 adde: *Δ. Θύγ. μεγάλοιο Π.*, Fraenkel, Die Inschriften von Pergamon 14.
P. 9 col. 2 lin. 41 post 96 adde: dat. *τῇ Δ. κόρῃ*, Preger ep. 117, 1.
P. 13 col. 1 lin. 32 post 2 adde: cf. Preger p. 214.
P. 13 col. 1 lin. 38 post 796, 1 adde: *Διὸς Θύγατερ μεγάλοιο Π.*, Fraenkel, Die Inschriften von Pergamon 14.
P. 14 col. 1 lin. 40 adde: voc. *πολιάς**, Fraenkel, Die Inschriften von Pergamon 15.
P. 14 col. 2 lin. 45 adde: cf. Duentzer fr. ep. p. 120.
P. 15 col. 1 lin. 53 adde: *τρ. θεά**, Fraenkel, Die Inschriften von Pergamon 2, 2.
P. 26 col. 1 post lin. 20 adde: *Κυνθογενὴς — φύτλη**, AP XV 25, 9 (ara l).
P. 34 col. 1 lin. 22 post 32). adde: *Φοίβου*, Preger ep. 171.
P. 37 col. 2 lin. 46 post 413 adde: Preger ep. 201, 2.
P. 40 col 1 lin. 19 post *Ἄρη.* adde: Anth. app. ep. II 195, 4 (*ἀδ.*, = Preger ep. 30).
P. 40 col. 1 lin. 37 post *κρατεροῖο* adde: *κρατεροῦ — Ἄρηος.*
P. 44 col. 2 post lin. 35 adde: *Βολοσία*, Anth. app. ep. I 5 tit. Cougny (= Preger ep. 104): *Ἀρτέμιδι Βολοσίᾳ.*
P. 53 col. 1 post lin. 34 adde: *Ἀστερία. εὐώνυμος*, Hes. th. 409: *Ἀστερίην εὐώνυμον.*
P. 57 col. 2 lin. 15 dele 1, 667 et adde post 5, 71: add. *κρατεροῦ παράκοιτις Ἄρηος*, 1, 667.
P. 57 col. 2 lin. 31 post Callimachi adde: ep. 5 Wilam.
P. 64 col. 2 lin. 19 post 43 adde: Ignat. Diac. tetrast. 6, 2. 27, 1 Mueller.
P. 66 col. 2 lin. 44 adde: cf. *ἐνστέφανος.*
P. 86 col. 1 lin. 25 post AP adde: VI 1*, 2.
P. 91 col. 2 lin. 43 post infra lege: *Πρίαπος* (pro *Πρίηπος*).
P. 94 col. 1 lin. 23 post *φοιτητήρ* adde: Osiridis.
P. 102 col. 2 post lin. 2 adde: *αἱ — δᾳδοφόροι* μελανείμονες*, anon. ap. Plut. adv. Colot. c. 28; cf. Duentzer fr. ep. p. 121.
P. 106 col. 2 lin. 8 pro Io. lege: Is.
P. 107 col. 1 lin. 32 post sq. adde: *Θεῶν κήρυκα — Ἑ.*, anon. ap. schol. Pind. Nem. 2, 16; cf. Duentzer fr. ep. p. 120.
P. 112 col. 1 lin. 23 adde: *τερψινόου — ἄνακτος**, Nonn. D. 33, 105 sq.
P. 114 col. 1 lin. 23 post 403 adde: et passim.
P. 115 col. 1 lin. 25 adde: voc. *πανδαμάτωρ* ἀδάμαστε, βιοσσόε σύγχρονε κόσμου*, Nonn. D 33, 109.
P. 120 col. 1 lin. 12 post edd.) adde: 12, 352.
P. 120 col. 1 lin. 47 post 27 adde: 5, 660.
P. 134 col. 2 lin. 26 adde: *Διὸς Νέου*, Preger ep. 97, 3; cf. Anth. app. ep. I 109 Cougny.
P. 149 col. 2 lin. 30 pro Georg. lege: Gregor.
P. 180 col. 1 lin. 9 adde: cf. Duentzer fr. ep. p. 121.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

Robarts